

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ *
 היתה תהו ובהו וחשך עלפני תהום ורוח אלהים
 מרחפת עלפני המים: ויאמר אלהים יהי אור והיה 3
 אור: וברא אלהים את הדמאור כרטיב ויגדל אלהים בן 4
 האור ובן החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך ה
 קרא לילה והרערב והרברק יום אחד: * פ
 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והיה מבדיל בין 6
 מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויגדל בין המים 7
 אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע והיה 8
 בן: ויקרא אלהים לרקיע שמים והרערב והרברק
 יום שני: * פ
 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד 9
 ותראה הובשה והרבין: ויקרא אלהים לובשה ארץ
 ולמקנה המים קרא ימים וברא אלהים כרטיב: ויאמר 11
 אלהים תדשא הארץ וישא עשב מוריע ורע עץ פרי
 עשה פרי למיט אשר ורעבו עליה הארץ והרבין:
 ותוצא הארץ דשא עשב מוריע ורע למינה ועץ עשה 12
 פרי אשר ורעבו למינה וברא אלהים כרטיב: והיה 13
 ערב והרברק יום שלישי: * פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מארת ברקיע השמים להבדיל בין 14
 היום ובין הלילה והיו לאחת ולמקוים ולמים ושנים:
 והיו למאורת ברקיע השמים להאר על הארץ והיה 15
 בן: ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את הדמאור 16
 הגדל לממשלת היום ואת הדמאור הקטן לממשלת
 הלילה ואת הכולבים: והן אתם אלהים ברקיע 17
 השמים להאר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה: 18
 ולהבדיל בין האור ובין החשך וברא אלהים כרטיב:
 והרערב והרברק יום רביעי: * פ 19

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף 20
 על הארץ עלפני רקיע השמים: ויברא אלהים אתי 21
 התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה והרמשת אשר
 שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינה וברא 22
 אלהים כרטיב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו 23
 ומלאו את הארץ במים והעוף ירב בארץ: והרערב
 והרברק יום חמישי: * פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה 24
 ורמש ותוחא ארץ למינה והרבין: ויעש אלהים אתי 25
 חית הארץ למינה ואת הדבהמה למינה

1. ו. ב. ו. ב. 11. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 12. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 13. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 14. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 15. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 16. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 17. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 18. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 19. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 20. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 21. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 22. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 23. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 24. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 25. ו. ו. ו. ו. ו. ו.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
 והארץ היתה תהו ובהו וחשך עלפני תהום ורוח
 אלהים מרחפת עלפני המים ויאמר אלהים יהי
 אור והיה אור וברא אלהים את האור כי טוב
 ויגדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא
 אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה והיה ערב
 והיה בקר יום אחד
 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והיה מבדיל
 בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויגדל
 בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר
 מעל לרקיע והיה בן ויקרא אלהים לרקיע שמים
 והיה ערב והיה בקר יום שני
 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל
 מקום אחד ותראה הובשה והיה בן ויקרא אלהים
 לובשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים וברא
 אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ
 וישא עשב מוריע ורע עץ פרי עשה פרי למינה
 אשר ורעבו בו על הארץ והיה בן והוצא הארץ
 דשא עשב מוריע ורע למינה ועץ עשה פרי
 אשר ורעבו בו למינה וברא אלהים כי טוב והיה
 ערב והיה בקר יום שלישי
 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל
 בין היום ובין הלילה והיו לאחת ולמקוים ולמים
 ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאר על
 הארץ והיה בן ויעש אלהים את שני המארת
 הגדלים את הדמאור הגדל לממשלת היום ואת
 הדמאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכולבים
 והיו אתם אלהים ברקיע השמים להאר על
 הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור
 ובין החשך וברא אלהים כי טוב והיה ערב והיה
 בקר יום רביעי
 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
 ועוף יעופף על הארץ עלפני רקיע השמים
 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש
 החיה והרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת
 כל עוף כנף למינה וברא אלהים כי טוב ויברך
 אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים
 בימים והעוף ירב בארץ והיה ערב והיה בקר
 יום חמישי
 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
 בהמה ורמש וחיות ארץ למינה והיה בן ויעש
 אלהים את חית הארץ למינה ואת הדבהמה למינה

1. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 2. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 3. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 4. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 5. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 6. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 7. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 8. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 9. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 10. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 11. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 12. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 13. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 14. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 15. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 16. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 17. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 18. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 19. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 20. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 21. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 22. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 23. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 24. ו. ו. ו. ו. ו. ו. 25. ו. ו. ו. ו. ו. ו.

ואת כל רמשי האדמה למונתו וירא אלהים כי טוב
 26 האדמה למונתו וירא אלהים כרטיב: ואמר אלהים
 נעשה אדם בעלמנו כדמותנו ונרדו כדנת הים ובעוף
 השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל דרמש הרמש על
 27 הארץ: וברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
 28 ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים
 ויאמר לכם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וקבשה
 ורדו כדנת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על
 29 הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב ו
 זרע זרע אשר עלי פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
 ל בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חיה
 הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר
 31 בו נפש חיה את כל העץ אשר עשב לאכלה ויהיו: וירא
 אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב
 ויהי בקר יום הששי:

א ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: וכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
 3 מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום
 השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
 ברא אלהים לעשות:

4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה
 ה אלהים ארץ ושמים: וכל שיה השדה טרם יהיה
 בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטר יהיה
 6 אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: ואד
 7 יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: ויצר
 יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ונפח נאפו
 8 נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: וישע יהוה אלהים
 9 נדבחו מקדם וישם שם את האדם אשר צר: ויצמח
 יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נהמד למראה וטוב
 למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע:
 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד הנה
 11 לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסובב את
 12 כל ארץ החולה אשר שם הנהב: ונתב הארץ היא
 13 טוב שם הברכה ואבן חשנים: ושם הנהר השני נהר
 14 הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושם הנהר השלישי
 הנהר הוא הנהר קדמת אשור ונהר הרביעי היא
 15 פרת: ונתב יהוה אלהים את האדם ונחמו בנהר
 16 לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
 17 מכל עץ הגן אכל תאכל: ומצץ הדעת טוב ורע לא
 18 תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:

ואת כל רמשי האדמה למונתו וירא אלהים כי טוב
 ויאמר אלהים נעשה אדם בעלמנו כדמותנו ונרדו
 כדנת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
 ובכל הרמש הרמש על הארץ וברא אלהים את
 האדם בעלמו בעלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
 ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר לכם אלהים
 פרו ורבו ומלאו את הארץ וקבשה ורדו כדנת
 הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ
 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע
 זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
 בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ובכל חיה
 הארץ ובכל עוף השמים ובכל רמש על הארץ
 אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה והיו
 כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
 ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
 מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום
 השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
 אשר ברא אלהים לעשות

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
 עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיה השדה
 טרם יהיה בארץ ובכל עשב השדה טרם יצמח כי
 לא המטר יהיה בארץ ואדם אין לעבד את האדמה:
 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ונפח
 נאפו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: וישע יהוה
 אלהים נדבחו מקדם וישם שם את האדם אשר צר:
 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נהמד למראה
 וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע:
 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד
 והנה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא
 הסובב את כל ארץ החולה אשר שם הנהב ונתב
 הארץ היא טוב שם הברכה ואבן חשנים ושם
 הנהר השני נהר הוא הסובב את כל ארץ כוש
 ושם הנהר השלישי הנהר קדמת אשור ונהר הרביעי
 היא פרת ונתב יהוה אלהים את האדם ונחמו
 בנהר לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על
 האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומצץ
 הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום
 אכלך ממנו מות תמות

יאמר

יהוה אלהים לא יקבץ היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל זרע השדה ואת כל עוף השמים ובה אכל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש וזוה הוא שמו ויקרא האדם שמו לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל זרע השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפיל יהוה אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקוחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו עניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל זרע השדה אשר על פני האדמה ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו וכן תמתן ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתן כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ותפקחו עינים והייתם כאלהים ידעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ותחמד העץ להשכיב ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאשה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירומם הם ויתפרו עלה תאנה ועשו להם חגורת וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לחוץ היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה ויאמר את כלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה הבון העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש העיאתני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל זרע השדה על גזר תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיכה אשית בנך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעיהו ישובך ראש ואתה תשובו עקב ואתה תשובו עקב ואל אשה אמר דרבה ארבה ובעצב תלדו בנים ואל איש תשובו

שליש

ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל זרע השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפיל יהוה אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקוחה זאת: על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: והיו עניהם ערומים ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל זרע השדה אשר על פני האדמה ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו וכן תמתן ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתן כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ותפקחו עינים והייתם כאלהים ידעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ותחמד העץ להשכיב ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאשה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירומם הם ויתפרו עלה תאנה ועשו להם חגורת וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לחוץ היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה ויאמר את כלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה הבון העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש העיאתני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל זרע השדה על גזר תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיכה אשית בנך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעיהו ישובך ראש ואתה תשובו עקב ואתה תשובו עקב ואל אשה אמר דרבה ארבה ובעצב תלדו בנים ואל איש תשובו

ותקחש הנה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתן: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתן כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ותפקחו עינים והייתם כאלהים ידעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ותחמד העץ להשכיב ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאשה עמה ויאכל: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירומם הם ויתפרו עלה תאנה ועשו להם חגורת: ותשמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לחוץ היום: ותחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: ויאמר את כלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה הבון העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש העיאתני ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל זרע השדה על גזר תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיכה אשית בנך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעיהו ישובך ראש ואתה תשובו עקב: ואתה תשובו עקב: ואל אשה אמר דרבה ארבה ובעצב תלדו בנים ואל איש תשובו

והוא ימשלך בך: ואלאם אמר פי שמעת לקול 17
אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל
ממנו ארוחה האדמה בעבורך בעצבו תאכלנה כל ימי
חייך: וקוצ ודוידר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: 18
בועת אפך תאכל לחם עד שובך אל האדמה 19
כי ממנה לקחת כרעפר אפה ואל עפר תשוב:
ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל 20
חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור 21
וילבשם: פ רביעי

ויאמר יהוה אלהים הן האדם הנה כאחד ממנו לדעת 22
טוב ורע ועתה ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל ותו לעלם: ושלחתי יהוה אלהים מן גן עדן לעבד 23
את האדמה אשר לקח משם: ויגרש את האדם וישכן 24
מקדש לגדעון את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת
לשמן את הגרון עץ החיים: ד ס

והאלים ידע את ימיהו אשתו ותהר ותלד את לזן ותאמר א 1
קניתי איש את ימיהו: ותספת ללדת את האן את הבל 2
והיה הבל רעה צאן ולזן הנה עבד אדמה: והיו מקץ 3
ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבא 4
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 5
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 6
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 7
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 8
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 9
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 10
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 11
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 12
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 13
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 14
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 15
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 16
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 17
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 18

והוא ימשלך בך: ואלאם אמר כי 1
שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך 2
לאמר לא תאכל ממנו ארוחה האדמה בעבורך 3
בעצבו תאכלנה כל ימי חייך: וקוצ ודוידר תצמיח 4
לך ואכלת את עשב השדה בועת אפך תאכל 5
לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כרעפר 6
אפה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה 7
כי הוא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם 8
ולאשתו כתנות עור וילבשם: 9

ויאמר יהוה אלהים הן האדם הנה כאחד ממנו 10
לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם 11
מעץ החיים ואכל וחיו לעלם: ושלחתי יהוה אלהים 12
מן גן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם וישכן 13
את האדם וישכן מקדש לגדעון את הכרבים 14
ואת להט החרב המתהפכת לשמן את הגרון עץ 15
החיים: והאדם ידע את חוה 16
אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את 17
יהוה ותספת ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל 18
רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים 19
ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה והבל הבא 20
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 21
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 22
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 23
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 24
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 25
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 26
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 27
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 28
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 29
גם הוא מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הבל 30

ויקח לו לכוך שתי נשים שם האחת ערה ושם

השנית צלה ותלד ערה את יבול הוא היה אבי
 ישב אהל ומוקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי
 תפיש כנור ועוגב וצלה גם הוא ילדה את תובל קין
 כלש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין
 נעמה ואמור לכוך לנשיו ערה וצלה שמעון קולי
 נשי לכוך האונה אמרתי כי איש הרגתי לפעמי
 וילד לחברתי כי שבעתיים יקם קין ולכוך שבעים
 ושבעה וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן
 ותקרא את שמו עת כי שית לו אלהים וידע
 אחר היות הבול כי הרגו קין ולעת גם הוא ילד
 בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא אנשים
 יהוה זה ספר תולדת אדם ביום
 ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו
 ונקמה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
 ביום הבראם ויהי אדם שלשים ומאת שנה וילד
 בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת ויהיו ימי אדם
 אחריו תולדו את שת שמונה מאות שנה וילד
 בנים ובנות ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
 שנה ושלושים שנה וימת ויהיו
 עת חמש שנים ומאת שנה וילד את אנוש
 ויהיו שת אחריו תולדו את אנוש שבע שנים
 ושמונה מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל
 ימי שת עתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
 ויהיו אנוש השנים שנה
 וילד את קינן ויהיו אנוש אחריו תולדו את
 קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה וילד
 בנים ובנות ויהיו כל ימי אנוש חמש עשרה
 מאות שנה וימת ויהיו קינן שבעים שנה
 וילד את מהללאל ויהיו קינן אחריו תולדו את
 מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה
 וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי קינן עשר
 ותשע מאות שנה וימת ויהיו מהללאל
 חמש שנים וששים שנה וילד את ירד ויהיו
 מהללאל אחריו תולדו את ירד שלשים שנה
 ושמונה מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל
 ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה מאות
 שנה וימת ויהיו ירד עתים וששים שנה
 ומאת שנה וילד את חנוך ויהיו ירד אחריו תולדו
 את חנוך שמונה מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו
 כל ימי ירד עתים וששים שנה ותשע מאות שנה
 ויהיו חנוך חמש וששים שנה וימת

19 שתי נשים שם האחת ערה ושם השנית צלה: ותלד ערה
 20 את יובל הוא היה אבי תפיש כנור ועוגב: ושם אחיו יובל הוא
 21 היה אבי כל חרש נחשת ועוגב: וצלה גם הוא ילדה את
 תובל קין למש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין
 נעמה:
 22 ויאמר לכוך לנשיו ערה וצלה שמעון קולי נשי
 לכוך האונה אמרתי כי איש הרגתי לפעמי וילד
 23 לחברתי: כי שבעתיים יקם קין ולכוך שבעים ושבעה:
 24 כה יודע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו
 שת כי שתילי אלהים נרע אחר פחת הכל כי הרגו
 25 קין: ולשת נסדוהו ילדו בן ויקרא את שמו אנוש אז
 החל לקרא בשם יהוה:
 ה

א זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
 2 אלהים עשה אותו: ובר ונקמה בראם ויברך אתם
 3 ויקרא את שמם אדם ביום הבראם: ויהי אדם שלשים
 ומאת שנה וילד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת:
 4 ויהיו ימי אדם אחר תולדו את שת שמונה מאות שנה
 5 וילד בנים ובנות: ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע
 6 מאות שנה ושלושים שנה וימת: ׀ וחרשת חמש
 7 שנים ומאת שנה וילד את אנוש: וחרשת אחריו תולדו
 8 את אנוש שבע שנים ושמונה מאות שנה וילד בנים
 9 ובנות: ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה
 10 ושלושים שנה וימת: ׀ ויהיו אנוש חמש עשרה
 11 מאות שנה ושמונה מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהיו כל ימי
 12 אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: ׀ ויהיו קינן
 13 שבעים שנה וילד את מהללאל: ויהיו קינן אחריו תולדו
 14 את מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה וילד
 15 בנים ובנות: ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות
 16 שנה וימת: ׀ ויהיו מהללאל חמש שנים וששים שנה
 17 וילד את ירד: ויהיו מהללאל אחריו תולדו את ירד
 18 שלשים שנה ושמונה מאות שנה וילד בנים ובנות:
 19 ויהיו ירד עתים וששים שנה ומאת שנה וילד את חנוך
 20 חמש שנים וששים שנה וילד בנים ובנות: ויהיו כל ימי
 21 חנוך חמש וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: ׀ ויהיו
 חנוך חמש וששים שנה

ויוֹלֵד אֶת מִתְּוֹשֵׁלֶחַ וְיִתְהַלֵּךְ חֲזוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים אַחֲרַי
הִלְדוֹ אֶת מִתְּוֹשֵׁלֶחַ שִׁלְשָׁמֹאת עֵנָה וְיִוֹלֵד בָּנִים
וְנָתַת וְיִהְיֶה כָּל יְמֵי חֲזוֹךְ חֹמֶשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וְשִׁלְשָׁ
מֹאֹת עֵנָה וְיִתְהַלֵּךְ חֲזוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ
כִּי לָקַח אֶתוֹ אֱלֹהִים
וַיְהִי מִתְּוֹשֵׁלֶחַ
שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּמֹאֶת שָׁנָה וְיִוֹלֵד אֶת לִמְךָ וַיְהִי
מִתְּוֹשֵׁלֶחַ אַחֲרַי הִלְדוֹ אֶת לִמְךָ לְשֵׁתִים וְשִׁמּוֹנִים
שָׁנָה וְשֶׁבַע מֹאֹת שָׁנָה וְיִוֹלֵד בָּנִים וּבְנֹת וְהָיוּ כָּל
יְמֵי מִתְּוֹשֵׁלֶחַ תְּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וְתֵשַׁע מֹאֹת שָׁנָה
וַיָּמָת
וַיְהִי לִמְךָ שֵׁתִים וְשִׁבְעִים
עֵנָה וּמֹאֶת שָׁנָה וְיִוֹלֵד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר
זֶה יִנְחַמְנוּ מִמּוֹלַעְנוּ וּמִכָּל צָרוֹן יְדֵינוּ כִּן הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר אֲרִיחָהּ הָיָה וַיְהִי לִמְךָ אַחֲרַי הִלְדוֹ אֶת נֹחַ
חֹמֶשׁ וְתֵשַׁע שָׁנָה וְחֹמֶשׁ מֹאֶת שָׁנָה וְיִוֹלֵד בָּנִים
וְנָתַת וְהָיוּ כָּל יְמֵי לִמְךָ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְשֶׁבַע
מֹאֹת שָׁנָה וַיָּמָת
וְהָיָה נֹחַ בֶּן
חֹמֶשׁ מֹאֶת שָׁנָה וְיִוֹלֵד נֹחַ אֶת שֵׁם אֶתֶּחָם וְאֶת
יֶפֶת וְיִהְיֶה כִּי הִזְלֵל הָאָדָם לְרַב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבְנֹת
יִלְדוּ לָהֶם וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֹת הָאָדָם כִּי
טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ וַאֲמַר
יְהוָה לֹא יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְמֵי בָשָׂר הָאֵל בָּשָׂר
וְהָיוּ יְמֵי מַלְאָה וְעֹשִׂים עֵנָה הַנִּפְלִים הָיוּ בָאָרֶץ
בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרַי כִּן אֲשֶׁר יִבְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים
אֶל בְּנֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הַנְּבִרִים אֲשֶׁר
מַעֲלֹכֵם אֲנִי הַיּוֹם

וַיִּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וּכְלִי יֵצֵר
מִחַשְׁבֹּת לִבּוֹ רַק רָע כָּל הַיּוֹם וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי עָשָׂה
אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַב אֵל לִבּוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹפֵת הַשָּׁמַיִם מִלְּמַחַת
כִּי עָשִׂיתָם וְהָיָה מֵעַל חֹן בְּעֵינֵי יְהוָה

אֵלֶּה הַנִּלְדוֹת נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדִרְתּוֹ
אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ נֹחַ וְיִוֹלֵד נֹחַ שִׁלְשָׁה בָנִים
אֶת שָׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת וְתֵשַׁח הָאָרֶץ לְפָנֵי
הָאֱלֹהִים וְהַמַּלְאָה הָאָרֶץ חֹמֶשׁ וַיִּרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָחָה כִּי הִשְׁחָחַת כָּל בָּשָׂר אֶת
דְּרָכָם עַל הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
לִנְחֹחַ קֶץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנֵי כִּי מָלְאָה
מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּי מִשְׁחָחַת אֶת הָאָרֶץ עֲשֵׂה נָח
עִי לִפְנֵי קִלְיִם תַּעֲשֶׂה אֶת הַתְּבָה וְכִפַּרְתָּ אֶתֶּה
מִבֵּית וּמְחוּץ בַּכֶּפֶר וְהָיָה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶתֶּה שְׁלֹשׁ מֹאֹת
מֹאֶת אֲמֹת אָרֶךְ הַתְּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ

וַיִּלְד אֶתֶּמֶתוֹשֵׁלַח: וַיִּתְהַלֵּךְ 22
הִלְדוֹ אֶתֶּמֶתוֹשֵׁלַח אַחֲרַי הִלְדוֹ אֶתֶּמֶתוֹשֵׁלַח שְׁלֹשׁ 23
מֹאֹת שָׁנָה וְיִוֹלֵד בָּנִים וּבְנֹת: וַיְהִי קְלִימִי הַנְּדָךְ חֹמֶשׁ 24
וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וְשֹׁלֶשׁ מֹאֹת שָׁנָה: וַיִּתְהַלֵּךְ הַנְּדָךְ אֶתֶּ 25
הָאֱלֹהִים וְאֵלֵינוּ כִּי־לָקַח אֶתוֹ אֱלֹהִים: שֶׁבַע וַיְהִי מִתְּוֹשֵׁלַח כִּי 26
שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּמֹאֶת שָׁנָה וְיִוֹלֵד אֶתֶּלְמֶךְ: וַיְהִי 27
מִתְּוֹשֵׁלַח אַחֲרַי הִלְדוֹ אֶתֶּלְמֶךְ שְׁתֵּים וְשִׁבְעִים שָׁנָה 28
וְשֶׁבַע מֹאֹת שָׁנָה וְיִוֹלֵד בָּנִים וּבְנֹת: וַיְהִי קְלִימִי 29
מִתְּוֹשֵׁלַח תְּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וְתֵשַׁע מֹאֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ם 30
וַיִּחַלְמֶךְ שְׁתֵּים וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּמֹאֶת שָׁנָה וְיִוֹלֵד בֶּן: 31
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמּוֹלַעְנוּ וּמִכָּל צָרוֹן 32
יְדֵינוּ מִדְּהַאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲרִיחָהּ יְהוָה: וַיִּחַלְמֶךְ אַחֲרַי ל 33
הִלְדוֹ אֶת־נֹחַ חֹמֶשׁ וְתֵשַׁע שָׁנָה וְחֹמֶשׁ מֹאֶת 34
שָׁנָה וְיִוֹלֵד בָּנִים וּבְנֹת: וַיְהִי קְלִימִי־מִלְמֶךְ שֶׁבַע 35
וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְשֶׁבַע מֹאֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ם וַיְהִי 36
נֹחַ כִּדְחֹמֶשׁ מֹאֹת שָׁנָה וְיִוֹלֵד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־תֶּחָם 37
וְאֶת־יָפֶת:

וַיְהִי כִּי־הִחַל הָאָדָם לָרַב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבְנֹת יִלְדוּ א 4
לָהֶם: וַיִּרְא בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה 2
וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא 3
יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְמֵי בָשָׂר הָיָה בָשָׂר וְהָיוּ יְמֵי מַלְאָה 4
וְעֹשִׂים שָׁנָה: הַנִּפְלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרַי 5
כִּן אֲשֶׁר יִבְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם 6
הַנְּבִרִים אֲשֶׁר מַעֲלֹכֵם אֲנִי הַיּוֹם: פ כַּסִּיִּר 7
וַיִּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וּכְלִי־יֵצֵר 8
מִחַשְׁבֹּת לִבּוֹ רַק רָע כָּל־הַיּוֹם: וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי־עָשָׂה 9
אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַב אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה 10
אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־ 11
בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעוֹפֵת הַשָּׁמַיִם כִּי עָשִׂיתָם: 12
וְנֹחַ מָצָא חֹן בְּעֵינֵי יְהוָה:

נח

אֵלֶּה הַנִּלְדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדִרְתּוֹ 9
אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ־נֹחַ: וְיִוֹלֵד נֹחַ שִׁלְשָׁה בָנִים אֶת־ 10
שָׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת: וְתֵשַׁח הָאָרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים 11
וְהַמַּלְאָה הָאָרֶץ חֹמֶשׁ: וַיִּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה 12
נִשְׁחָחָה כִּי־הִשְׁחָחַת כָּל־בָּשָׂר אֶת־דְּרָכָם עַל־הָאָרֶץ: ם 13
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לִנְחֹחַ קֶץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לְפָנֵי כִּי־מָלְאָה 14
הָאָרֶץ חֹמֶשׁ מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּי מִשְׁחָחַת אֶת־הָאָרֶץ: עֲשֵׂה 15
לְךָ תְּבָה עֲצִיבֶנָּה קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתְּבָה וְכִפַּרְתָּ אֶתֶּה 16
מִבֵּית וּמְחוּץ בַּכֶּפֶר: וְהָיָה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶתֶּה שְׁלֹשׁ מֹאֹת 17
אַמָּה אָרֶךְ הַתְּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ

ושלשים אמה
 16 קומתה: צהר ותעשה לתבה ואל אמה תכלה מלמעלה
 ופתח תתבנה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים
 17 תעשה: ויבאני הנני מביא אתה מבול מים על הארץ
 לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל
 18 אשר בארץ ינוע: ותקמתי את בריתי אתך ובאת אל
 19 התבה אתה ובניך ואשתך ונשיר בניך אתך: ומכלהו
 20 מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה לחיות אתך
 21 זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה
 22 מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך
 לתחיות: ואתה חזק לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת
 22 אליך ויהי לך ולתם לאכלה: ועש נח ככל אשר צוה
 אתו אלהים כן עשה: שים

א ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי
 2 אתך ראיתי צדיק לפני בידור הנה: מכל הבהמה
 הטהורה תפקד לך שבעה שבעה איש ואשתו ומד
 3 הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: גם
 מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות ורע על
 4 פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטר על
 הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל
 5 הרוח אשר עשיתי מעל פני האדמה: ועש נח ככל
 6 אשר צוהו יהוה: ונח בדשש מאות שנה והמבול היה
 7 מים על הארץ: ויבא נח ובניו ואשתו ונשיר בניו אל
 8 התבה מפני מי המבול: מן הבהמה הטהורה ומד
 הבהמה אשר אינה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש
 9 על האדמה: שנים שנים באו אל נח אל התבה וזכר
 10 ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת הימים
 11 ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחי
 נח בתדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום החד
 נבקעו כל מעינות התום רבה וארבת השמים נפתחו:
 12 ויהי נשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה:
 13 בעצם היום הזה בא נח ושםתם ופת בני נח ואשת
 14 נח ושלשת נשיר בניו אתם אל התבה: המה וכל הטהור
 למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על
 הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל בנה:
 15 כי יבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל בשר אשר
 16 בו רוח חיים: ותבאים וזכר ונקבה מכל בשר באו
 17 כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בצדו: שלש

יהו המבול
 ארבעים יום על הארץ ורבו המים ושאו את התבה
 18 ותרם מעל הארץ: ויגבר המים ורבו מאד על הארץ

ושלשים אמה קומתה צהר תעשה לתבה ואל
 אמה תכלה מלמעלה ופתח תתבנה בצדה תשים
 תחתים שנים ושלשים תעשה: ויבאני הנני מביא
 את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר
 בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ ינוע
 ותקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה
 ובניך ואשתך ונשיר בניך אתך ומכל הווי מכל
 בשר שנים מכל תביא אל התבה לחיות אתך
 זכר ונקבה יהיו מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה
 מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך
 לתחיות ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל
 ואספת אליך והיה לך ולתם לאכלה ועש נח
 ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה ויאמר
 יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך
 ראיתי צדיק לפני בידור הזה מכל הבהמה הטהורה
 תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
 אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו גם מעוף
 השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות ורע על
 פני כל הארץ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטר
 על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי
 את כל הרוח אשר עשיתי מעל פני האדמה ועש
 נח ככל אשר צוהו יהוה ונח בן שש מאות שנה
 והמבול היה מים על הארץ ויבא נח ובניו ואשתו
 ונשיר בניו אתו אל התבה מפני מי המבול מן
 הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהרה
 ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה שנים
 שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר
 צוה אלהים את נח והיה לשבעת הימים ומי המבול
 היו על הארץ בשנת שש מאות שנה לחי נח בתדש
 השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו
 כל מעינות התום רבה וארבת השמים נפתחו
 ויהי נשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
 בעצם היום הזה בא נח ושםתם ופת בני נח
 ואשת נח ושלשת נשיר בניו אתם אל התבה
 וכל הווי למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש
 הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל
 צפור כל בנה ויבאו אל נח אל התבה שנים
 שנים מכל בשר אשר בו רוח חיים והבאים זכר
 ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
 ויסגר יהוה בעדו ויהי המבול ארבעים יום על
 הארץ וירבו המים ושאו את התבה ותרם מעל
 הארץ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ

והלך התבה על פני המים והמים גברו מאד מאד 19
 על הארץ וכסו כל ההרים הגבוהים אשר תחת כל
 השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים וכסו כ
 ההרים: והגע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה 21
 ובהמה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: כל 22
 אשר נשמת רוח חיים באפו מכל אשר בחרבה מתו:
 ונח אתיבלתיקום אשר על פני האדמה מאדם 23
 עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימתו מיד הארץ
 וישאר ארנח ואשר אתו בתבה: וגברו המים על 24
 הארץ המשים ומאת יום: ח

וידבר אלהים אתינח ואת כל החיה ואתיבלתיבהמה 25
 אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישבו 26
 המים: ויסקרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא 2
 הנשם מן השמים: וישבו המים מעל הארץ הלך ושוב 3
 וחסרו המים מקצה המשים ומאת יום: ותנח התבה 4
 בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הר אררט:
 והמים היו הלך וחסרו עד החדש העשירי בעשירי ה
 באחד לחדש נראו ראשי ההרים: והיו מקץ ארבעים 6
 יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: וישלח אתי 7
 הערב ויצא ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ:
 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני 8
 האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לקפי רגלה ותשב 9
 אליו אלה התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו
 ויקחה ויבא אתה אליו אלה התבה: ויחל עוד שבעת י
 ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה: ויקבא 11
 אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפה ונדע
 נח ברקלו המים מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים 12
 אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: והיו 13
 באחת ושמאלת שנה בראשון באחד לחדש חרבו
 המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה 14
 חרבו פני האדמה: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
 לחדש יבשה הארץ: ויביע

וידבר אלהים אל נח לאמר: 15
 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: 16
 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל 17
 הרמש הרמש על הארץ ויצא אתך וישו צי בארץ ופרו
 ורבו על הארץ: ויצאנח ויבניו ואשתו ונשי בניו אתו: 18
 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רמש על הארץ 19
 למשפתותיהם יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה:
 ויקח מכל ובהמה ופריה ומכל העוף המורו ועל 2
 עלת במזבח:

והלך התבה על פני המים והמים גברו מאד מאד
 על הארץ וכסו כל ההרים הגבוהים אשר תחת כל
 השמים חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים
 וכסו ההרים והגע כל בשר הרמש על הארץ
 בעוף ובבהמה ובהמה ובכל השרץ השרץ על
 הארץ וכל האדם כל אשר נשמת רוח חיים באפו
 מכל אשר בחרבה מתו וימוח את כל היקום אשר
 על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד
 עוף השמים וימוחו מן הארץ וישאר ארנח ואשר
 אתו בתבה ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת
 יום ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
 הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על
 הארץ וישבו המים ויסקרו מעינת תהום וארבת
 השמים ויכלא הנשם מן השמים וישבו המים
 מעל הארץ הלך ושוב וחסרו המים מקצה
 המשים ומאת יום ותנח התבה בחדש השביעי
 בשבעה עשר יום לחדש על הר אררט והמים
 היו הלך וחסרו עד החדש העשירי בעשירי
 באחד לחדש נראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים
 יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה וישלח
 את הערב ויצא ויצא ושוב עד יבשת המים מעל
 הארץ וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים
 מעל פני האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף
 רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל
 הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה
 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את
 היונה מן התבה ויקבא אליו היונה לעת ערב והנה
 עלה זית טרף בפה וידע נח כי קלו המים מעל
 הארץ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את
 היונה ולא יספה שוב אליו עוד והי באחת וישע
 מאת שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל
 הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו
 פני האדמה ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
 לחדש יבשה הארץ וידבר אלהים אל
 נח לאמר צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי
 בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
 ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך
 ועירבו בארץ ופרו ורבו על הארץ ויבאו בניך
 ואשתו ונשי בניו אתו כל החיה כל הרמש וכל
 העוף כל רמש על הארץ למשפתותיהם יצאו
 מן התבה ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה
 הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח

21 וַיַּרְא יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנְּחִיחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֲלֵי־לִבּוֹ לֹא אֲסַף לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר
הָאָדָם כִּי יַעַר לִבּוֹ הָאָדָם רַע מִנְעֻרָו וְלֹא אֲסַף עוֹד
22 לְהַכּוֹת אֶת־בְּלִיַּת פְּאֶשֶׁר עֲשִׂיתִי: עַד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ
זָרַע וְקָצִיר וְקָר וְחֹם וְקֹץ וְתֹרֵף וְחֹם וְלַיְלָה לֹא
יִשְׁכַּחְתּוּ:

א וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ
2 וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ: וּמִרְאֵיכֶם וּחְתָּכֶם יְהוָה עַל כְּלִמְתּוֹת
הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם כַּכֹּל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה
3 וּבְכִלְדֵינִי הַיָּם בְּיַדְכֶם נָחֲטוּ: כָּל־דָּמָשׁ אֲשֶׁר הוֹאִידוּ לָכֶם
4 יְהוָה לֹא־לָקַח בְּיָדְכֶם עֲשֵׂב נִתְּתִי לָכֶם אֲחִיקָל: אֲדָבֶשֶׁר
ה הַבּוֹשֵׂשׁ דָּמּוֹ לֹא תֹאכְלוּ: וְאֵךְ אֶת־דְּמַמְכֶם לִנְפֹשׁתֵיכֶם
אֲדַרֵּשׁ מִיָּד כְּלִמְתּוֹת אֲדַרֵּשֶׁנּוּ וּמִיָּד הָאָדָם מִיָּד אִישׁ אָחִיו
6 אֲדַרֵּשׁ אֶת־נַפְשׁ הָאָדָם: שֶׁפֶד כֹּס הָאָדָם כַּאֲדָם דָּמּוֹ
7 יִשְׁפֹךְ בִּי בַצֶּלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: וְאַתֶּם פְּרוּ
וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּבְרַבְרְבָהּ: חֲמִישִׁי

8 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
9 נֹחַ וְאֶל־בְּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר: וְאַל תֵּנוּ מְקוֹם אֶת־בְּרִיתִי
י אִתְּכֶם וְאֶת־וְרֵעֵיכֶם אֶת־רֵיבֹכֶם: וְאֵת כָּל־נַפְשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר
אִתְּכֶם בְּשׂוֹף בְּפִתְחֶיהָ וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יֶעֱצֹ
11 וְהַחֲבָה לִכֹּל חַיַּת הָאָרֶץ: וְהִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם
וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֶּנּוּ הַמִּבּוֹל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד
12 מִבּוֹל לַשָּׁחַת הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְאֵץ אֶת־הַבְּרִית
אֲשֶׁר־אֲנִי נֹחַ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
13 לְדֹרֹת עוֹלָם: אֶת־קִשְׁתִּי נִתְּתִי בַעֲנֵן וְהַיִּתְּהָ לְאוֹת בְּרִית
14 בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ: וְהָיָה בַעֲנֵן עֲנָן עַל־הָאָרֶץ וְרָאִתָּה
טו הַקֶּשֶׁת בַּעֲנָן: וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין
15 כָּל־נַפְשׁ חַיָּה כְּכֹל־בָּשָׂר וְלֹא־יִחָדֵד עוֹד הַמַּיִם לְמִבּוֹל
16 לַשָּׁחַת כָּל־בָּשָׂר: וְהַיִּתְּהָ הַקֶּשֶׁת בַּעֲנָן וְרָאִיתָהּ לִזְכֹּר
כְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה כְּכֹל־בָּשָׂר
17 אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֵת אֶת־בְּרִית
אֲשֶׁר הִקְמַתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: שֵׁשִׁי

18 וַיְהִי כִּנְדָנָהּ הַיָּמַיִם מִקְדַּחְתָּהּ שֵׁם וְהֵם וּפֶתַח וְהֵם הָיָה
19 אֲבִי כְנָעַן: שְׁלֵשָׁה אֱלֹהֵי כְנָעַן וּמֵאֵלָה נִפְצָה כְּלִדֵי־הָאָרֶץ:
20 וַיִּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיֹּשֶׁע בְּרִים: וַיִּשָׁח מִחַדְתָּן וַיִּשְׁפֹּר
21 וַיִּתְחַל בַּתּוֹךְ אֲהֵלָה: וַיֵּרָא חָם אֲבִי כְנָעַן אֶת עֲרוֹת אָבִיו
22 וַיַּגֵּד לַשְּׂרָאָתָיו בַּחוּץ: וַיִּקַּח שֵׁם וּפֶתַח אֶת־הַשְּׂמָלָה
וַיִּשְׂמוּ עַל־שִׁבְכֶם שִׁנְדָם וַיִּלְכוּ אֶת־רֵגְלֵי וַיִּכְסּוּ אֶת עֲרוֹת
24 אֲבֹתָם וּפְנֵיהֶם אֶת־רֵגְלֵי וְעֲרוֹת אֲבֹתָם לֹא רָאוּ: וַיִּקַּח
נֹחַ מִיַּעַב יַדֵּעַ אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּעַת הַקְּסָוּ:

וַיַּרְא יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנְּחִיחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִבּוֹ לֹא
אֲסַף לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם כִּי יַעַר
לִבּוֹ הָאָדָם רַע מִנְעֻרָו וְלֹא אֲסַף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת
כֹּל חַי בָּשָׂר עֲשִׂיתִי עַד כֹּל יְמֵי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר
וְקָר וְחֹם וְקֹץ וְתֹרֵף וְחֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁכַּחְתּוּ וַיְבָרַךְ
אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ וּמִרְאֵיכֶם וּחְתָּכֶם יְהוָה עַל כָּל־
חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם כַּכֹּל אֲשֶׁר
תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל־חַיַּת הַיָּם בְּיַדְכֶם נָחֲטוּ כֹל־
דָּמָשׁ אֲשֶׁר הוֹאִידוּ לָכֶם יְהוָה לֹא־לָקַח בְּיַדְכֶם עֲשֵׂב
נִתְּתִי לָכֶם אֲחִיקָל אֲדָבֶשֶׁר הַבּוֹשֵׂשׁ דָּמּוֹ לֹא תֹאכְלוּ
וְאֵךְ אֶת־דְּמַמְכֶם לִנְפֹשׁתֵיכֶם אֲדַרֵּשׁ מִיָּד כְּלִמְתּוֹת
אֲדַרֵּשֶׁנּוּ וּמִיָּד הָאָדָם מִיָּד אִישׁ אָחִיו אֲדַרֵּשׁ אֶת־
נַפְשׁ הָאָדָם שֶׁפֶד כֹּס הָאָדָם כַּאֲדָם דָּמּוֹ כִּי בַצֶּלֶם
אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ
בָאָרֶץ וּבְרַבְרְבָהּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ וְאֶל בְּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר וְאַל תֵּנוּ מְקוֹם אֶת־
בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־וְרֵעֵיכֶם אֶת־רֵיבֹכֶם: וְאֵת כָּל־נַפְשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם מִכָּל יֶעֱצֹ וְהַחֲבָה לִכֹּל חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יֶעֱצֹ וְהַחֲבָה לִכֹּל חַיַּת הָאָרֶץ: וְהִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֶּנּוּ הַמִּבּוֹל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מִבּוֹל לַשָּׁחַת הָאָרֶץ: וְהִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֶּנּוּ הַמִּבּוֹל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מִבּוֹל לַשָּׁחַת הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְאֵץ אֶת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי נֹחַ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם אֶת־קִשְׁתִּי נִתְּתִי בַעֲנֵן וְהַיִּתְּהָ לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ וְהָיָה בַעֲנֵן עֲנָן עַל־הָאָרֶץ וְרָאִתָּה הַקֶּשֶׁת בַּעֲנָן וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה כְּכֹל־בָּשָׂר וְלֹא־יִחָדֵד עוֹד הַמַּיִם לְמִבּוֹל לַשָּׁחַת כָּל־בָּשָׂר: וְהַיִּתְּהָ הַקֶּשֶׁת בַּעֲנָן וְרָאִיתָהּ לִזְכֹּר כְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה כְּכֹל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֵת אֶת־בְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: וַיְהִי כִּנְדָנָהּ הַיָּמַיִם מִקְדַּחְתָּהּ שֵׁם וְהֵם וּפֶתַח וְהֵם הָיָה אֲבִי כְנָעַן: שְׁלֵשָׁה אֱלֹהֵי כְנָעַן וּמֵאֵלָה נִפְצָה כְּלִדֵי־הָאָרֶץ: וַיִּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיֹּשֶׁע בְּרִים: וַיִּשָׁח מִחַדְתָּן וַיִּשְׁפֹּר וַיִּתְחַל בַּתּוֹךְ אֲהֵלָה: וַיֵּרָא חָם אֲבִי כְנָעַן אֶת עֲרוֹת אָבִיו וַיַּגֵּד לַשְּׂרָאָתָיו בַּחוּץ: וַיִּקַּח שֵׁם וּפֶתַח אֶת־הַשְּׂמָלָה וַיִּשְׂמוּ עַל־שִׁבְכֶם שִׁנְדָם וַיִּלְכוּ אֶת־רֵגְלֵי וַיִּכְסּוּ אֶת עֲרוֹת אֲבֹתָם וּפְנֵיהֶם אֶת־רֵגְלֵי וְעֲרוֹת אֲבֹתָם לֹא רָאוּ: וַיִּקַּח נֹחַ מִיַּעַב יַדֵּעַ אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּעַת הַקְּסָוּ

וַיְהִי כִּנְדָנָהּ הַיָּמַיִם מִקְדַּחְתָּהּ שֵׁם וְהֵם וּפֶתַח וְהֵם הָיָה
אֲבִי כְנָעַן: שְׁלֵשָׁה אֱלֹהֵי כְנָעַן וּמֵאֵלָה נִפְצָה כְּלִדֵי־הָאָרֶץ:
וַיִּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיֹּשֶׁע בְּרִים: וַיִּשָׁח מִחַדְתָּן וַיִּשְׁפֹּר
וַיִּתְחַל בַּתּוֹךְ אֲהֵלָה: וַיֵּרָא חָם אֲבִי כְנָעַן אֶת עֲרוֹת אָבִיו
וַיַּגֵּד לַשְּׂרָאָתָיו בַּחוּץ: וַיִּקַּח שֵׁם וּפֶתַח אֶת־הַשְּׂמָלָה
וַיִּשְׂמוּ עַל־שִׁבְכֶם שִׁנְדָם וַיִּלְכוּ אֶת־רֵגְלֵי וַיִּכְסּוּ אֶת עֲרוֹת
אֲבֹתָם וּפְנֵיהֶם אֶת־רֵגְלֵי וְעֲרוֹת אֲבֹתָם לֹא רָאוּ: וַיִּקַּח
נֹחַ מִיַּעַב יַדֵּעַ אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּעַת הַקְּסָוּ

יאמר זה

אחד כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ואמר קרח דעה 26
אלהו שם ויהי כנען עבד למו: יפת אלהים ליפת וישבן 27
באהל-שם ויהי כנען עבד למו: וחדנה אתר המבול 28
שלש מאות שנה חמשים שנה: ויהי כל-ימנה תשע 29
מאות שנה חמשים שנה וימת: פ

ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ואמר
ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו ויפת
אלהים ליפת וישבן באהל שם ויהי כנען עבד
למו ויהי נח אחר המבול שלש מאות שנה
וחמשים שנה ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה
וחמשים שנה וימת

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת וילדו להם
בנים אחר המבול בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון
ותבל ומושך ותירס ובני גומר אשיכנז וריפת
ותגרמה ובני יון אלישיה ותרשיש כתיס ורדנים
מאלה נפרדו אי הגוים בארצותם איש ללעגו
לבוש-פחותם בגויותם ובני חם כוש ומצרים ופוט
וכנען ובני כוש סבא וחזוילה וסבתה ורעמה
וסבתכא ובני רעמה שיבא ורדן וכושילד את
נמרד הוא החל להיות גבר בארץ הוא היה גברי
כפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור יד לפני
יהוה ותהי ראשית ממלכתו בכל ארץ ואמר
וכלנה בארץ עינער מן הארץ ההוא יצא אשור
ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כללז ואת רוקן
בין נינוה ובין כללז הוא העיר הגדלה ובני ירד
את לודים ואת עננים ואת להבים ואת נפתחים
ואת פתרסים ואת כסלחים אשור יצאו משם
פלשתים ואת כפתרים וכנען ילד

את צידן בכרו ואת חזת ואת היבוס ואת האמרי
ואת הגרגשי ואת החזי ואת הערקי ואת הסני
ואת הארודי ואת הנמרי ואת הזמתי ואחור
נפצו משפחות הכנעני ויהי גבול הכנעני מצידן
באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמורה
ואדמה ועבים עד לשע אלה בני חם למשפחותם
ללעגתם בארצותם בגויותם ולשם ילד

גם הוא אבי כלבני עבר אחי יפת הגדול בני שם
עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ובני ארם
עוץ וחזל וגתר ומש וארפכשד ילד את שלח
ועילח ילד את עבר ולעבר ילד שני בנים עיב
האחד פלג כימיז נפלגת הארץ ושם אחיו יקטן
ויקטן ילד את אלמווד ואת שלמו ואת חזרמות
ואת יהוז ואת הרורם ואת איזל ואת דקנה ואת עובל
ואת אבימאל ואת שיבא ואת אופר ואת חזוילה ואת
יבב כל אלה בני יקטן ויהי מושבם במושא
באכה ספרה הר הקרם אכרה בני שם
למשפחותם ללעגתם בארצותם לגויותם
אלה משפחות בני נח לתולדתם בגויותם

ואלה תולדת בנייה שם חם ויפת וילדו להם בנים א
אחר המבול: בני יפת נמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך 2
ותירס: ובני גמר אשיכנז וריפת ותגרמה: ובני יון 3
אלישיה ותרשיש כתיס ורדנים: מאלה נפרדו אי הגוים 4
בארצותם איש ללעגו למשפחותם בגויותם: ובני חם 5
כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש סבא וחזוילה וסבתה 6
ורעמה וסבתכא ובני רעמה שיבא ורדן: וכוש ילד את 7
נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: הוא היה גברי 8
לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור צד לפני יהוה: 9
ותהי ראשית ממלכתו בכל ארץ ואמר וכלנה בארץ 10
שנער: מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת 11
רחבת עיר ואת כללז: ואת רוקן בין נינוה ובין כללז 12
הוא העיר הגדלה: ומצרים ילד את לודים ואת עננים 13
ואת לודים ואת נפתחים: ואת פתרסים ואת כסלחים 14
אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: פ

וכנען 15
ילד את צידן בכרו ואת חזת: ואת היבוס ואת האמרי 16
ואת הגרגשי: ואת החזי ואת הערקי ואת הסני: ואת 17
הארודי ואת הנמרי ואת הזמתי ואת נפצו משפחות 18
הכנעני: ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה 19
באכה סדמה ועמורה ואדמה ועבים עד לשע: אלה 20
בניהם למשפחותם ללעגתם בארצותם בגויותם: פ

ולשם ילד נסדווא אבי כלבני עבר אחי יפת הגדול: 21
בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם 22
עוץ וחזל וגתר ומש: וארפכשד ילד את שלח ושלח 23
ילד את עבר: ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלגכה 24
כי כימיז נפלגת הארץ ושם אחיו יקטן: ויקטן ילד את 25
אלמווד ואת שלח ואת חזרמות ואת יהוז: ואת הרורם 26
ואת איזל ואת דקנה: ואת עובל ואת אבימאל ואת 27
שיבא: ואת אופר ואת חזוילה ואת יבב כל אלה בני 28
יקטן: ויהי מושבם במושא באכה ספרה הר הקרם: ל 29
אלה בניהם למשפחותם ללעגתם בארצותם לגויותם: 30
אלה משפחות בנייה לתולדתם בגויותם 31
32

יא

א ויהי כל־הארץ שפה אחת ודבָרִים אֶחָדִים: ויהי בְנֵי־הָאָדָם
 ב מקדם וּמִצְאוֹ בַקְעָה בְּאֶרֶץ שֹׁנֵר וַיִּשְׁבוּ שָׁם: וַיֹּאמְרוּ
 ג אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הִבֵּה נִלְבְּנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשָׂרָפָה
 ד וְהָיוּ לָהֶם הַלְבָנָה לְאֹבֵן וְהַחֲמֵר הַזֶּה לָהֶם לְחֵמֶר:
 ה וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה וּבְנֵה־לָנוּ עֵיר וּמִגְדָּל וְרֵאשֻׁן בְּשָׁמַיִם
 וְנַעֲשֶׂה־לָנוּ שֵׁם כְּגִבְעוֹן עַל־פְּנֵי כְלֵדָאָרֶץ: בְּרַד הָיָה
 ז לְרֵאת אֶת־הָעֵיר וְאֶת־הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם:
 ח וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עָם אֶחָד וְשִׁפְהָ אַחַת לְכָל־הָעָם וְהָיָה הַחֲלָם
 ט לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא־יִבְצֵר מַדָּם כָּל אֲשֶׁר יִזְמֶוּ לַעֲשׂוֹת:
 י הִבֵּה נַרְדֵּה וְנִבְלָה שֵׁם שִׁפְתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ
 יא שֶׁפֶת רֵעֵהוּ: וַיִּפֶץ יְהוָה אֶת־מִשְׁם עַל־פְּנֵי כְלֵדָאָרֶץ
 יב וַיַּחְדְּלוּ לְבִנֵּת הָעֵיר: עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי־שָׁם
 יג בָּלְלָה יְהוָה שֶׁפֶת כְּלֵדָאָרֶץ וּמִשְׁם הִפִּיצָם יְהוָה עַל־פְּנֵי
 יד כְּלֵדָאָרֶץ: פ

י אלה תולדות שם שם בְּדִמְאֵת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־אַרְפַּכְשָׁד
 יא שְׁנַיִם־אֶתֶר הַמְּבֹול: וַחֲדָשִׁים אַחֲרֵי הוּלְדוֹ אֶת־אַרְפַּכְשָׁד
 יב חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת: ס וַאֲרַפְכְשָׁד
 יג חֲדָשִׁים וְשָׁלְשִׁים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־שֵׁלַח: וַחֲדָשִׁים אַחֲרֵי הוּלְדוֹ
 יד אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת: ס וַאֲרַבְעָה מֵאוֹת שָׁנָה
 טו אֶת־עֵבֶר: וַחֲדָשִׁים אַחֲרֵי הוּלְדוֹ אֶת־עֵבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים
 טז וַאֲרַבְעָה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת: ס

יז עֵבֶר אַרְבַּע וְשָׁלְשִׁים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־פֶּלֶג: וַחֲדָשִׁים אַחֲרֵי הוּלְדוֹ
 יח אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַאֲרַבְעָה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת: ס
 יט וַחֲדָשִׁים אַחֲרֵי הוּלְדוֹ אֶת־רֵעוֹ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־רֵעוֹ תֵּשֶׁע שָׁנִים
 כ כּוּמָתִים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת: ס וַחֲדָשִׁים אַחֲרֵי הוּלְדוֹ
 כא וְשָׁלְשִׁים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־שֵׁרוֹג: וַחֲדָשִׁים אַחֲרֵי הוּלְדוֹ
 כב אֶת־שֵׁרוֹג שֶׁבַע שָׁנִים וּמֵאוֹתִים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת: ס
 כג וַחֲדָשִׁים שְׁרוֹג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־נַחֲשׁוּר: וַחֲדָשִׁים אַחֲרֵי הוּלְדוֹ
 כד אֶת־נַחֲשׁוּר מֵאוֹתִים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת: ס

כה וַחֲדָשִׁים נַחֲשׁוּר תֵּשֶׁע וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־תְּרַח: וַחֲדָשִׁים אַחֲרֵי הוּלְדוֹ
 כז אֶת־תְּרַח הַשְּׁעֵרָה שְׁנָה וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנָיו וּבָנוֹת: ס וַחֲדָשִׁים אַחֲרֵי הוּלְדוֹ
 כח אֶת־אֲבֵרָם אֶת־נַחֲשׁוּר וְאֶת־לָח: וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תְּרַח וְהוּלְדוֹ אֶת־אֲבֵרָם אֶת־נַחֲשׁוּר

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ויהי בניסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שונר וישבו שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ויהיו להם הלבנה לאבן ותחמר הזה להם לחמר: ויאמרו הבה ונבנה לנו עיר ומגדל וראשו על פני כל הארץ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכולם ועתה לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש רעהו ויפץ יהוה אתם מעים על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר על כן קרא שמה בבל כי שם בבל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ

אלה תולדות שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול ויהי שם אחרי הולדו את ארפכשד חמשה מאות שנה ויולד בנים ובנות וארפכשד חי חמשה ועשרים שנה ויולד את שלח ויהי ארפכשד אחרי הולדו את שלח שלש עשר וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות חי שלשים שנה ויולד את עבר ויהי שלח אחרי הולדו את עבר שלש עשר וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ארבע ועשרים שנה ויולד את פלג ויהי עבר אחרי הולדו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות שנה ויולד בנים ובנות שלשים שנה ויולד את רעו ויהי פלג אחרי הולדו את רעו תשע שנים ויולד בנים ובנות ויהי רעו עשרים ועשרים שנה ויולד את שרוג ויהי רעו אחרי הולדו את שרוג שבע שנים ומאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי שרוג שלשים שנה ויולד את נחשור ויהי שרוג אחרי הולדו את נחשור ואת לח ואלה תולדות תרח ויולד את אברם את נחשור ויהי תרח חי עשרים ושש שנה ויולד בנים ובנות ויולד את אברם את נחשור ויהי אברם ויולד בנים ובנות ואלה תולדות תרח ויולד את אברם את נחשור

ואת הָרֶן והָרֶן הוֹלִיד את לוֹט ויָמוּת הָרֶן עַל פְּנֵי
את־לוֹט: יָמַת הָרֶן עַל־פְּנֵי פְרַח אָבִיו בְּאַרְץ מוֹלְדוֹתוֹ
בְּאֶרֶץ כְּשָׁדִים: וַיִּקַּח אֲבָרָם וַנְחֹר לְהֵם נָשִׁים שֵׁם אִשְׁתּוֹ
אֲבָרָם שְׂרִי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נְחֹר מַלְכָּה בְּתֻרְחַן אֲבִיר־מַלְכָּה
וְאָבִי יִסְכָּה: וַתְּהִי שְׂרִי עַקְרָה אֵין לָהּ וָלֶד: וַיִּקַּח פְּרַח ל
את־אֲבָרָם בְּנֵו וְאֵת־לוֹט בְּדָדָן בְּדָבְנֹו וְאֵת שְׂרִי בְּלָתוֹ
אִשְׁתּוֹ אֲבָרָם בְּנֵו וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאֶרֶץ כְּשָׁדִים לְלֶכֶת אֶרְצָה
כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עִדְדָרָן וַיִּשְׁבוּ שָׁם: וַתְּהִי יְמִית־רַח הַמֶּשֶׁ
שָׁנִים וַמָּאתִים שָׁנָה וַיָּמַת פְּרַח בְּחָרָן:

יב
לך לך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבָרָם לְדָלְקָה מֵאַרְצָהּ וּמִמּוֹלְדוֹתֶיהָ וּמִבֵּית
אָבִיהָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶרְצָה: וְאַעֲשֶׂה לְנֹו גְדוֹל וְאַבְרָהָם
וַאֲנִי־לָהּ שִׁמְךָ וְהָיָה בְרַכְיָהּ: וְאַבְרָהָם מִבְּרַכְיָהּ וּמִקְלָהּ
אָרָו וַיְבָרְכוּ בָהּ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה: וַיֵּלֶךְ אֲבָרָם בְּאֶשְׁרֵי
דִּבְרֵי אֱלֹהֵי דְדָהּ וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאֲבָרָם בֶּן־הַמֶּשֶׁ שָׁנִים
וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּקַּח אֲבָרָם אֶת־שְׂרִי אִשְׁתּוֹ
וְאֵת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֵת־דָּבְל־רְכֻשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֵת־
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ
אֶרְצָה כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹר אֲבָרָם בְּאַרְץ עַד מְקוֹם שָׂכָם עַד
אֵלֶין מִדְבַּר וַתַּכְנַעְנֵו אֵו בְּאַרְץ: וַיָּבֹא דְדָהּ אֶל־אֲבָרָם
וַיֹּאמֶר לֹרְעָה אִתָּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַבֶּן שָׁם מִזֶּבַח לַיהוָה
הַגְּרָאָה אֱלֹהֵי: וַיַּעֲתֶק מִשֶׁם הַתְּרָה מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֵּט
אֶת־לָהּ בֵּית־אֵל מִסָּם וַהֲעִי מִקְדָּם וַיְבַדְשֶׁם מִזֶּבַח לַיהוָה
וַיִּקְרָא בְשֵׁם דְדָהּ: וַיִּפֶּע אֲבָרָם הַלֹּךְ וַיִּסְעֵו הַגְּנָבָה: וַיִּשְׂאֵל
וַתְּהִי רָעַב בְּאַרְץ וַיֵּרֵד אֲבָרָם מִצְרָיִמָה לְעֹר שָׁם בְּרַכְבֶּד
הַרְעֵב בְּאַרְץ: וַתְּהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרָיִמָה וַיֹּאמֶר
אֶל־שְׂרִי אִשְׁתּוֹ הִגְדִּינָא יְדַעְתִּי כִי אִשָּׁה יִפְתַּח־מַרְאָה אֵת:
וַתְּהִי כִּי־רָאוּ אֶתֶךָ הַמִּצְרַיִם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ וְאֵת וַתְּרַגְּוּ
אֵתִי וְאֶתֶךָ וַחֲוִי: אִמְרָנָא אֵתִיתִי אֵת לַמֶּשֶׁן יִטְבִּילִי
בְּעִבּוֹרֶךָ וַחֲוִתָּה נִפְשִׁי בְּגִלְגָל: וַתְּהִי כַּבּוֹא אֲבָרָם מִצְרָיִמָה
וַיִּרְאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת־דֹּאשָׁה כִּי־יָפָה הִוא מֵאֵד: וַיִּרְאוּ
אֵתֶה שְׂרִי פָרְעֹה וַתִּלְלֹו אֵתֶה אֶל־פָּרְעֹה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה
בֵּית פָּרְעֹה: וְלֹאֲבָרָם הִשִּׁיב בְּעִבּוֹרָה וַתִּרְדּוּ צֹאן־בְּקָר
חֲמֹמִים וְעֹבְדִים וּשְׂפָחֹת וְאֵתֶנָּת וְהַמְלִים: וַיַּנְעֵו דְדָהּ
אֶת־פָּרְעֹה וַיַּעֲזֵם גְּדֻלָּים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שְׂרִי אִשְׁתּוֹ
אֲבָרָם: וַיִּקְרָא פָּרְעֹה לְאֲבָרָם וַיֹּאמֶר מֵהַזֹּאת עֲשִׂיתִי לִי
לְמָה לֹא־תִדְבְּרָתִי לִי כִי אִשְׁתְּךָ הִוא: לְמָה אָמַרְתָּ אֲדָתִי
הִוא וַאֲקַח אֵתֶה לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קָח וְלָךְ:
וַיֵּצֵו עֲלָיו פָּרְעֹה אַנְשִׁים וַיְשַׁלְּחֵו אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
בְּלִי־אֲשֶׁר־לוֹ:

ואת הָרֶן והָרֶן הוֹלִיד את לוֹט ויָמוּת הָרֶן עַל פְּנֵי
תְרִז אָבִיו בְּאַרְץ מוֹלְדוֹתוֹ בְּאֶרֶץ כְּשָׁדִים וַיִּקַּח אֲבָרָם
וַנְחֹר לְהֵם נָשִׁים שֵׁם אִשְׁתּוֹ אֲבָרָם שְׂרִי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
נְחֹר מַלְכָּה בְּתֻרְחַן אֲבִיר־מַלְכָּה וְאָבִי יִסְכָּה וַתְּהִי
שְׂרִי עַקְרָה אֵין לָהּ וָלֶד וַיִּקַּח פְּרַח אֵת אִשְׁתּוֹ אֲבָרָם בְּנֵו
וְאֵת לוֹט בֶּן הָרֶן בֶּן בְּנֵו וְאֵת שְׂרִי בְּלָתוֹ אִשְׁתּוֹ
אֲבָרָם בְּנֵו וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאֶרֶץ כְּשָׁדִים לְלֶכֶת אֶרְצָה
כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד חָרָן וַיִּשְׁבוּ שָׁם וַתְּהִי יְמִית־רַח הַמֶּשֶׁ
שָׁנִים וַמָּאתִים שָׁנָה וַיָּמַת פְּרַח בְּחָרָן
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבָרָם לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלְדוֹתֶיךָ
וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶרְצָה וְאַעֲשֶׂה לְנֹו
גְדוֹל וְאַבְרָהָם וְאֵת־לָהּ שִׁמְךָ וְהָיָה בְרַכְיָהּ וְאֲנִי־לָהּ
מִבְּרַכְיָהּ וּמִקְלָהּ אֲרָו וַיְבָרְכוּ בָהּ כָּל מִשְׁפַּחַת
הָאָדָמָה וַיֵּלֶךְ אֲבָרָם בְּאֶשְׁרֵי דִּבְרֵי אֱלֹהֵי יְהוָה
וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאֲבָרָם בֶּן־חֲמֵשׁ עָשָׂר וְשִׁבְעִים
שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן וַיִּקַּח אֲבָרָם אֶת־שְׂרִי אִשְׁתּוֹ
וְאֵת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֵת־כָּל רְכֻשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֵת־
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן
וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן וַיַּעֲבֹר אֲבָרָם בְּאַרְץ עַד מְקוֹב
שִׁכְּם עַד אֵלֶין מוֹרָה וַתַּכְנַעְנֵו אֵו בְּאַרְץ וַיִּרְא
יְהוָה אֶל אֲבָרָם וַיֹּאמֶר כִּדְרֵיךָ אִתָּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וַיְבָן עִים מִזֶּבַח לַיהוָה הַגְּרָאָה אֱלֹהֵי וַיַּעֲתֶק מִשֶׁם
הַתְּרָה מִקְדָּם לְבֵית אֵל וַיֵּט אֶת־לָהּ בֵּית אֵל מִסָּם
וַיַּעֲתֶק מִקְדָּם וַיְבַדְשֶׁם מִזֶּבַח לַיהוָה וַיִּקְרָא בְשֵׁם
יְהוָה וַיִּסְעֵו אֲבָרָם הַלֹּךְ וַיִּסְעֵו הַגְּנָבָה
וַתְּהִי רָעַב בְּאַרְץ וַיֵּרֵד אֲבָרָם מִצְרָיִמָה לְעֹר שָׁם
כִּי־כַבֵּד הַרְעֵב בְּאַרְץ וַתְּהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא
מִצְרָיִמָה וַיֹּאמֶר אֶל שְׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּהנָא יְדַעְתִּי
כִי אִשָּׁה יָפָה מֵרָאָה אֶת־וְהָיָה כִי יִרְאוּ אֶתֶךָ הַמִּצְרַיִם
וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ וְאֵת וְהִרְגוּ אֵתִי וְאֶתְךָ וַחֲוִי אִמְרָנָא
אִתִּיתִי אֵת לַמֶּשֶׁן יִטְבִּילִי בְּעִבּוֹרֶךָ וַחֲוִתָּה נִפְשִׁי
בְּגִלְגָל וַתְּהִי כַּבּוֹא אֲבָרָם מִצְרָיִמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרַיִם
אֶת־הָאִשָּׁה כִי יָפָה הִוא מֵאֵד וַיִּרְאוּ אֵתֶה שְׂרִי
פָּרְעֹה וַתִּלְלֹו אֵתֶה אֶל פָּרְעֹה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה
בֵּית פָּרְעֹה וְלֹאֲבָרָם הִשִּׁיב בְּעִבּוֹרָה וַתִּרְדּוּ צֹאן־בְּקָר
חֲמֹמִים וְעֹבְדִים וּשְׂפָחֹת וְאֵתֶנָּת וְהַמְלִים וַיַּנְעֵו דְדָהּ
וַתִּפְרָעָה וַיַּעֲזֵם גְּדֻלָּים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שְׂרִי אִשְׁתּוֹ
אֲבָרָם: וַיִּקְרָא פָּרְעֹה לְאֲבָרָם וַיֹּאמֶר מֵהַזֹּאת עֲשִׂיתִי לִי
לְמָה לֹא־תִדְבְּרָתִי לִי כִי אִשְׁתְּךָ הִוא: לְמָה אָמַרְתָּ אֲדָתִי
הִוא וַאֲקַח אֵתֶה לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קָח וְלָךְ:
וַיֵּצֵו עֲלָיו פָּרְעֹה אַנְשִׁים וַיְשַׁלְּחֵו אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
בְּלִי־אֲשֶׁר־לוֹ:

א ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו
 ב הנגבה: ואברהם כבד מאד במקנה בקסר ובקרב: וילך
 ג למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר הנה שם
 ד אלהה בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המנוח
 אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁית וַיִּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה:

ש"ש

ה ונסללוט הולך את אברהם הנה צאדוקקר ואהלים:
 6 ולאנשא אתם הארץ לשבת יחדו כרתה רכושם רב
 7 ולא יכלו לשבת יחדו: ודיריב בין רעי מקנה אברהם
 8 ובין רעי מקנה לוט והנעני ותפרו או ישב בארץ:
 9 ויאמר אברהם אל לוט אל תהי מריבה ביני וביןך ובין
 10 רעי ובין רעיך כראנשים אדם אנהו: הלא כל הארץ
 11 לפניך הפרד נא מעלי אסדושמאל ואימה ואסדוהימן
 12 ואשמאילה: וישאלוט את רעי ורא את דל כפר תרדן
 13 כי כלה משקה לפני שחת יהוה את דם ואת עמרה
 14 בנדיהוה בארץ מצרים באכה צער: ויבחרלו לוט את
 15 כל כפר תרדן ופע לוט מקדם ופרדו איש מעל אחיו:
 16 אברהם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכפר ונאהל
 17 עד סדם: ואנשי סדם רעים ותסאים ליהוה מאה: ויהוה
 18 אמר אל אברהם אתי הפרד לוט מעמו שא נא עינד
 וראה מדהמקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקרמה
 19 ונמה: כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתנה
 20 ולורעה עד עולם: ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר
 21 אסדובל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה:
 22 קום ותהלך בארץ לארבה ולרחבה כי לך אתנה:
 23 ונאהל אברהם ויבא וישב בארץ אשר בחברון
 ויבדשם מנבח ליהוה: פ רביעי

ד

א והיו בימי אמרפל מלך שניר ארוך מלך אלסר
 2 כדרלעמר מלך צלם ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה
 3 את דברי מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך
 4 אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע הוא צער: כל
 5 אלה חברו אל עמק השדים הוא גם המלח: שתיים
 6 עשרה שנה עברו את כדרלעמר ושקט עשרה שנה
 7 מרדו: ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ותמלכים
 8 אשר אתו ויבו את דרפאים בעשתרת קרנים ואת הויתים
 9 בהם ואת האימים בשוה קרתיים: ואת חרר בהררם
 10 שער עד אל פאן אשר על המדבר: וישבו ויבאו
 11 אל עין משפט הוא קדש ויבו את כל שדה העמלקי גם
 12 את האמרי הישב בחצון תמר:

יעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו
 ולוט עמו הנגבה ואברהם כבד מאד במקנה בכסר
 ובקרב וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום
 אשר הנה שם אלהה בתחלה בין בית אל ובין העי
 אל מקום המנוח אשר עשה שם בראשית ויקרא
 שם אברהם בשם יהוה גם כלוט הלך את אברהם
 הנה צאדוקקר ואהלים ולא נשא אתם הארץ
 לשיבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
 יחדו והייריב בין רעי מקנה אברהם ובין רעי
 מקנה לוט והנעני ותפרו או ישב בארץ ויאמר
 אברהם אל לוט אל תהי מריבה ביני וביןך
 ובין רעי ובין רעיך כי אנשי יב אדמים אנהו הלא
 כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השימאל
 ואימנה ואם הימן ואשימאילה וישא לוט את
 עינו וירא את כל כפר הירדן כי כלה מעיקה
 לפני עינת יהוה את סדם ואת עמרה כן יהוה
 בארץ מצרים באכה צער ויבחר לו לוט את כל
 כפר הירדן ופע לוט מקדם ופרדו איש מעל
 אחיו אברהם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי
 הכפר ונאהל עד סדם ואנשי סדם רעים ותסאים
 ליהוה מאד ויהוה אמר אל אברהם אחר הפרד
 לוט מעמו שא נא עינד וראה מן המקום אשר
 אתה שם צפנה ונגבה וקרמה ויבנה כי את כל
 הארץ אשר אתה ראה לך אתנה ולורעה עד
 עולם ושמותי את זרעך כעפר הארץ אשר אב
 יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה
 קום התהלך בארץ לארבה ולרחבה כי לך
 אתנה ונאהל אברהם ויבא וישב בארץ אשר
 בחברון ובין שם מנבח ליהוה

והיו בימי אמרפל מלך שניר ארוך מלך אלסר
 כדרלעמר מלך צלם ותדעל מלך גוים עשו
 מלחמה את ברשע מלך סדם ואת ברשע מלך
 עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים
 ומלך בלע היא צער כל אלה חברו אל עמק
 השדים הוא גם המלח שתיים עשרה שנה עברו
 את כדרלעמר ושקט עשרה שנה מרדו ובארבע
 עשרה שנה בא כדרלעמר ותמלכים אשר אתו
 ויבו את דרפאים בעשתרת קרנים ואת הויתים
 בהם ואת האימים בשוה קרתיים ואת חרר בהררם
 שער עד אל פאן אשר על המדבר וישבו
 ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויבו את כל שדה
 העמלקי גם את האמרי הישב בחצון תמר

וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סָדָם וּמֶלֶךְ עַמֹרָה וּמֶלֶךְ אֶרְבֹּתָה וּמֶלֶךְ
 עִבְיִים וּמֶלֶךְ בִּלְעָ הוּא זָעַר וַיַּעֲרֹבוּ אֹתָם מִלְחָמָה
 בְּעִמּוֹק הַשָּׂדִים אֵת כְּדָרְלֶעֶמֶר מֶלֶךְ גֹּיִם וְאֶמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיֹחַ
 מֶלֶךְ אֱלָסָר אַרְבַּעַת מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה וַעֲמַק הַשָּׂדִים
 בְּאֶרֶת חָמָר וַיִּגְסוּ מֶלֶךְ־סָדָם וְעַמֹרָה וַיִּפְלֹרְשֻׁמָּה
 וַתִּשְׁאָרִים הָרֵה נָסוּ וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רֶכֶשׁ סָדָם וְעַמֹרָה
 וְאֶת־כָּל־אֲכָלָם וַיִּלְכוּ וַיִּקְחוּ אֶת־לֹט וְאֶת־רָבִשׁוּ בְּדָתָיו
 אֲבָרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יָשֵׁב בְּסָדָם וַיָּבֵא הַפְּלִיט וַיִּגַּד
 לְאֲבָרָם הַעֲבָרִי וְהוּא שָׁכַן בְּאֵלֹי מִמְרָא הָאִמְרִי אֲחִי
 אֲשֶׁל וְאָחִי עֵנָר הֵם בְּעַלֵי בְרִית־אֲבָרָם וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם
 כִּי נִשְׁקָה אָחִיו וַיֵּרָק אֶת־חֲנֹכָיו יְלִדֵי בֵיתוֹ שָׁמְעָה עֲשָׂר
 וְשִׁלֵּשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדָּף עֲרֹדָיו וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם וַיִּלְלָה הוּא
 וַעֲבָדָיו וַיָּבֶסּוּ וַיִּרְדָּפֶם עַד־חֹבֶת אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדִמְשֶׁק
 וַיָּשֵׁב אֵת כָּל־הָרֶכֶשׁ וְגַם אֶת־לֹט אָחִיו וּרְכֻשׁוֹ הַשֵּׁיב
 וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעַמִּים וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סָדָם לְקָרְאֵתוֹ
 אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מִהַכּוֹת אֶת־כְּדָרְלֶעֶמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
 אָחִיו אֶל־עַמַּק שׁוּה הוּא עַמַּק הַמֶּלֶךְ וּמֶלֶךְ־עֲדָן מֶלֶךְ
 שְׁלֹם הוֹצִיא לָחֶם וַיִּגַּן וְהוּא כָּהֵן לְאֵל עֲלִיזָה וַיִּבְרַכְהוּ
 וַיֹּאמֶר בְּרֹדֶף אֲבָרָם לְאֵל עֲלִיזָה קָנָה שָׁמַיִם וְאַרְצָה וַיִּבְרַךְ
 אֵל עֲלִיזָה אֲשֶׁר־מִן צִדְדוֹ בְּהָדוֹ וַיִּסְדְּלוּ מִעֲשֶׂר מִכֶּלֶּ:

חמשי

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סָדָם אֶל־אֲבָרָם תְּדַלֵּי הַנֶּפֶשׁ תִּרְכַּשׁ כְּדָדְךָ
 וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל־מֶלֶךְ סָדָם הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל
 עֲלִיזָה קָנָה שָׁמַיִם וְאַרְצָה אֲסִמְחוּט וְעַד שְׂרֹד־נַעַל וְאֲסִי
 אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לְךָ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הַעֲשֵׂתִי אֶת־אֲבָרָם
 בְּלַעֲדֵי יָדְךָ אֲשֶׁר אֲכָלוּ הַנְּעָרִים וַחֲלָק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ
 אִתִּי עֵנָר אֲשֶׁל וּמִמְרָא הֵם יִקְחוּ חֲלָקָם: ׀

טו

אֲתָר וַתְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אֲבָרָם בְּמִצְרָיִם
 לֵאמֹר אֶל־תִּירָא אֲבָרָם אֲנִי מִן לָךְ שְׂרֹד־הַרְבֵּה
 מְאֹד וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תַּקְדְּלִי וְאֲנִי
 הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבְדַמְשֶׁק בֵּיתִי הוּא דִּמְשֶׁק אֲלֵי־עֹרֹר וַיֹּאמֶר
 אֲבָרָם הֵן לִי לֹא נִתְמָה וְרַע וְהָיָה בְּדַבְּרֵי יָדְךָ אִתִּי
 וְהָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִרְשָׁךְ זֶה בְּרֵאֵם אֲשֶׁר
 יֵצֵא מִמִּצְרָיִם הוּא יִרְשָׁךְ וַיֵּצֵא אֹתוֹ הַחֹזֶקֶת וַיֹּאמֶר
 הַבְּטָחָה הַשְּׂמִימָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אֲסִתְּוֹבֵל לְסֹפֵר
 אֲתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה וְרַעֲדָה וְהֵאמֵן בִּידְוָה וַחֲשִׁבָה
 לוֹ צְרָקָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר
 כַּשְׂדִים לָתֵת לָךְ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ וַיֹּאמֶר
 אֲדֹנָי יְהוִה בְּמָה אֲדַע כִּי אִרְשֶׁנָּה:

וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סָדָם וּמֶלֶךְ עַמֹרָה וּמֶלֶךְ אֶרְבֹּתָה וּמֶלֶךְ
 עִבְיִים וּמֶלֶךְ בִּלְעָ הוּא זָעַר וַיַּעֲרֹבוּ אֹתָם מִלְחָמָה
 בְּעִמּוֹק הַשָּׂדִים אֵת כְּדָרְלֶעֶמֶר מֶלֶךְ גֹּיִם וְאֶמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיֹחַ
 מֶלֶךְ אֱלָסָר אַרְבַּעַת מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה וַעֲמַק הַשָּׂדִים
 בְּאֶרֶת חָמָר וַיִּגְסוּ מֶלֶךְ־סָדָם וְעַמֹרָה וַיִּפְלֹרְשֻׁמָּה
 וַתִּשְׁאָרִים הָרֵה נָסוּ וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רֶכֶשׁ סָדָם
 וְעַמֹרָה וְאֶת־כָּל־אֲכָלָם וַיִּלְכוּ וַיִּקְחוּ אֶת־לֹט וְאֶת־רָבִשׁוּ
 בְּדָתָיו רָבִשׁוּ בֶן־אָחִיו אֲבָרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יָשֵׁב בְּסָדָם וַיָּבֵא
 הַפְּלִיט וַיִּגַּד לְאֲבָרָם הַעֲבָרִי וְהוּא שָׁכַן בְּאֵלֹי מִמְרָא
 הָאִמְרִי אֲחִי מִמְרָא הָאִמְרִי אֲחִי אֲשֶׁל וְאָחִי עֵנָר הֵם בְּעַלֵי
 בְרִית־אֲבָרָם וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם כִּי נִשְׁקָה אָחִיו וַיִּרְדָּף
 עֲרֹדָיו וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם וַיִּלְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיִּבְרַכְהוּ
 וַיֹּאמֶר בְּרֹדֶף אֲבָרָם לְאֵל עֲלִיזָה קָנָה שָׁמַיִם וְאַרְצָה
 וַיִּבְרַךְ אֵל עֲלִיזָה אֲשֶׁר־מִן צִדְדוֹ בְּהָדוֹ וַיִּסְדְּלוּ מִעֲשֶׂר
 מִכֶּלֶּ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סָדָם אֶל־אֲבָרָם תְּדַלֵּי הַנֶּפֶשׁ
 תִּרְכַּשׁ כְּדָדְךָ וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל־מֶלֶךְ סָדָם הֲרַמְתִּי
 יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֲלִיזָה קָנָה שָׁמַיִם וְאַרְצָה אֲסִמְחוּט
 וְעַד שְׂרֹד־נַעַל וְאֲסִי אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לְךָ וְלֹא תֹאמַר
 אֲנִי הַעֲשֵׂתִי אֶת־אֲבָרָם בְּלַעֲדֵי יָדְךָ אֲשֶׁר אֲכָלוּ
 הַנְּעָרִים וַחֲלָק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ אִתִּי עֵנָר
 אֲשֶׁל וּמִמְרָא הֵם יִקְחוּ חֲלָקָם: ׀

אֲתָר וַתְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אֲבָרָם
 בְּמִצְרָיִם לֵאמֹר אֶל־תִּירָא אֲבָרָם אֲנִי מִן לָךְ שְׂרֹד־הַרְבֵּה
 מְאֹד וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תַּקְדְּלִי וְאֲנִי
 הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבְדַמְשֶׁק בֵּיתִי הוּא דִּמְשֶׁק אֲלֵי־עֹרֹר
 וַיֹּאמֶר אֲבָרָם הֵן לִי לֹא נִתְמָה וְרַע וְהָיָה בְּדַבְּרֵי יָדְךָ
 אִתִּי וְהָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִרְשָׁךְ זֶה
 בְּרֵאֵם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמִּצְרָיִם הוּא יִרְשָׁךְ וַיֵּצֵא אֹתוֹ
 הַחֹזֶקֶת וַיֹּאמֶר הַבְּטָחָה הַשְּׂמִימָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים
 אֲסִתְּוֹבֵל לְסֹפֵר אֲתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה וְרַעֲדָה
 וְהֵאמֵן בִּידְוָה וַחֲשִׁבָה לוֹ צְרָקָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי
 יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִים לָתֵת לָךְ אֶת־הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בְּמָה אֲדַע
 כִּי אִרְשֶׁנָּה:

ויאמר אליו קוזה לי עולה משלשת ועד משלשת
ואיל משלש ותר וגו' ויקח לו את כל ארדה
ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
ואת השפר לא בחר וירד העיט על הפגור יפועם
אתם אברם ויהי העיט לבוא ותרדמה נפלה
על אברם והנה איבות חשיכה גדלה נפלת עליו
ויאמר לאברם ידעתדע כיגר יהיה זרעך בארץ
לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה
הנ את הנוי אשר יעבדוך אנכי ואחרי כן יצאו
ברכי גדול ואתה תבוא אל אבתך בשלוש
תקבר בשיבה טובה ודור רביעי ישובוהנה כי לא
שלם עין האמרי עד הנה ויהי העיטוש באהועלטה
היה והנה תמור עיץ ולפיד אש אשר עבר בין הגוים
האלה ביום ההוא כרת יהיה את אברם ברית
לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים
עד הנהר הגדל נהר פרת את הקניזי ואת הקניזי
ואת הקרמניזי ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים
ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרעני ואדני
היבוכי ועירי אשת אברם לא
ילדה לו וכלה שפוחת מצרית ושיבה הנה ותאמר
עירי אל אברם הנה לא עשיתי יהיה מלדת בא
נא אל שפוחתי אולי אבנה מנחה ויעמע אברם
לקול עירי ותקח עירי אשת אברם את הנה
המצרית שפוחתה מקץ עשיר שנים לשיבת אברם
בארץ כנען ותתן אותה לאברם אישה לו לאשה
ויבא אל הגר והנה ותר אכי הרתה ותקל גברתה
בעיניה ותאמר עירי אל אברם חמסי עליך אנכי
נתתי שפוחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקלנעיה
ישפט יהיה בני ובניך ויאמר אברם אל עירי הנה
שפוחתך בידך עמי לה טוב בעיניך ותענה עירי
ותברח מפניה וימנע אתה מלאך יהיה עמי עין
המים במדבר על העין בדרך עזר ויאמר הגר
שפוחת עירי אימזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני
עירי גברתי אנכי ברוחת ויאמר לה מלאך יהיה
שובי אל גברתך והתעניי הוצת ידיה ויאמר לה
מלאך יהיה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר
מרב ויאמר לה מלאך יהיה הן הרה וילדתנן וקראת
שמו ישמעאל כי שמע יהיה אל עניך והוא יהיה
פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו
ישכן ותקרא שם יהוה הרבר אליה אתה אל
ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי על
כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש

9 ויאמר אליו קחה
לי עולה משלשת ועד משלשת ואיל משלש ותר וגו':
10 ויקחלו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו
11 לקראת רעהו ואתה הצפר לא בחר: וירד העיט על
12 הפגורים וישב אתם אברם: ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על אברם והנה אימה חשיכה גדלה נפלה עליו:
13 ויאמר לאברם ידע תדע כיגר יהיה זרעך בארץ לא
14 להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם את
הנוי אשר יעבדוך הן אנכי ואחרי כן יצאו ברכי גדול:
15 ואתה תבוא אל אבתך בשלוש תקבר בשיבה טובה:
16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עין האמרי עד
17 הנה: ויהי השמש באה ועלטה הנה והנה תמור עיץ
18 ולפיד אש אשר עבר בין הגוים האלה: ביום ההוא
ברית יהיה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת ממצרים עד הנהר הגדל נהר פרת:
19 את הקניזי ואת הקרמניזי ואת הקרמניזי ואת
20 הפרזי ואת הרפאים: ואת האמרי ואת הכנעני ואת
הגרעני ואת היבוכי: ם

טז

א ושרי אשת אברם לא ילדה לו וכלה שפחה מצרית
2 ושמה הגר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצמי
יהיה מלדת בארץ אל שפחתי אולי אבנה מנחה
3 וישמע אברם לקול שרי: ותקח שרי אשת אברם
את הגר המצרית שפחה מקץ עשר שנים לשבת
אברם בארץ כנען ותתן אותה לאברם אישה לו לאשה:
4 ויבא אל הגר ותבר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
ה בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי
שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט
6 הנה בני ובניך: ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתיך
בדרך עשר לה טוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה:
7 וימצאה מלאך הנה על עין המים במדבר על הנהר
8 בדרך שור: ויאמר הנה שפחת שרי ארמזה באת ואנה
9 תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחתי: ויאמר
לה מלאך הנה שובי אל גברתך והתעניי תחת ידי:
10 ויאמר לה מלאך הנה הרבה ארבה את זרעך ולא
11 יספר מרב: ויאמר לה מלאך הנה הנה הנה וילדת
בן וקראת שמו ישמעאל ברשמע הנה אל עניך:
12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל
13 אחיו ישכון: ותקרא שם ידוה הרבר אליה אתה אל
14 ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי: על לכן קרא
לבאר באר לחי ראי הנה בידקש

טו טז נקד על י סדא . ו . טח נכס

ובין ברד ותלד הגר לאברהם בן ויקרא אברהם
שנים בנו אעיר ילדה הגר ישמעאל ואברהם בן
שנים שנה ושעש עניו בלדת הגר את ישמעאל
לאברהם ויהי אברהם בן תשעים
שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברהם ואמר
אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים ואנה
בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד ויפול
אברהם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר אני
הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים ולא יקרא
עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אבי המון
גוים נתתך: והפרתני אתך במאד מאד ונתתך לגוים
ומלכים ממך יצאו: ס

והיה אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה
אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני ויהיה
תמים: ואנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד
מאד: ויפול אברהם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר:
אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: ולא יקרא
עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אבי המון
גוים נתתך: והפרתני אתך במאד מאד ונתתך לגוים
ומלכים ממך יצאו: ס

והקמתי את בריתי ביני ובינך
ובין זרעך אחרך לדרתם לברית עולם להיות לך
לאלהים ולזרעך אחרך: ונתתי לך ולזרעך אחרך
את ארץ מגיד את כל ארץ כנען לאחות עולם והייתי
לקם לאלהים: ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את
בריתי תשמר אתה וזרעך אחרך לדרתם: זאת בריתי
אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחרך המול
לכם בלדכם: ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות
ברית ביני וביניכם: ובדשמת ימים מול לכם בלדכם
לדרתכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן גבר אשר לא
מזרעה הוא: המול ומול יליד ביתך ומקנת כסף
והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: ויכל וזכר אשר
לארמול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש הזאת מעמך
את בריתי הפרי: ויאמר אלהים אל אברהם שרי
אשתך לא תהקרא את שמך שרי כי שרה שמה: וברכתי
אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיך והיתה לגוים
מלכי עמים ממנה ידו: ויפול אברהם על פניו ויצחק
ויאמר בלבו הלבן מאד שנה ילד ואם שרה הבת
תשעים שנה תלד: ויאמר אברהם אלהים אלהים לו
ישמעאל ידנה לפניך: ויאמר אלהים אבל שרה אשתך
ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק וברכתי את בריתי
אתך לברית עולם לזרעו אחריו: ולישמעאל שמעתיך
הנה וברכתי אתו והפרתני אתו והרבתי אתו במאד
מאד שנים עשר נשיאם יולד ונתתיו לגוי גדול: ואת
בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הנה
בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו וישל אלהים מעל
אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי
ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם

ובין ברד ותלד הגר לאברהם בן ויקרא אברהם
שנים בנו אעיר ילדה הגר ישמעאל ואברהם בן
שנים שנה ושעש עניו בלדת הגר את ישמעאל
לאברהם ויהי אברהם בן תשעים
שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברהם ואמר
אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים ואנה
בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד ויפול
אברהם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר אני
הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים ולא יקרא
עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אבי המון
גוים נתתך: והפרתני אתך במאד מאד ונתתך לגוים
ומלכים ממך יצאו: ס

כפס

וְיָמַל אֶת־בְּשֵׁר עֲרֻלְתָּם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 24 אֱתוֹ אֱלֹהִים: וְאֶבְרָדֶם בְּדַחְשָׁעִים וַתִּשַׁע שָׁנָה בְּהַמְלֹךְ
 כֹּה בְּשֵׁר עֲרֻלְתּוֹ: וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ בְּדַשְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהַמְלֹךְ
 26 אֶת בְּשֵׁר עֲרֻלְתּוֹ: בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה נִמְלַךְ אֶבְרָדֶם
 27 וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ: וְכָל־אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ יָלִיד בָּיִת וּמִקְנֵי־כֶסֶף
 מֵאֵת בְּדַבְּרֵי נְמֻלוֹ אֹתוֹ:

יח וירא

א וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֶיךָ מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֵהָל
 2 כְּחֵם הַיּוֹם: וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נֹכְדִים
 עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתָּחוּ אֶרְצָה:
 3 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲמִינָה מִצְּאֵתִי הֵן בַּעֲלֵיךָ אֵלֶינָא תַעֲבֹר מֵעַל
 4 עִבְדֶּךָ: יִקְרָאנָא מַעֲטָדִים וְרַחֲמֵי רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנּוּ תַּחַת
 5 הַרְצֵן: וְאִקְחָה פֶתֶלְחָם וְסַעֲדוֹ לְבַכְּם אֲחֵר תַעֲבֹרוּ כִּי
 עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה בְּאֲשֶׁר
 6 דִּבַּרְתָּ: וַיִּמְדַּר אֶבְרָדֶם הָאֵהָלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִתֵּי
 7 שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֵלֶת לֹשִׁי וְעֵשִׂי עֲנֹת: וְאֶל־בְּקָר
 8 רֵץ אֶבְרָדֶם וַיִּקַּח בְּדַבְּרֵיךָ בָּד וְטוֹב וַתֵּן אֶל־דָּגֶשׁ וַיִּמְדַּר
 9 לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּקַּח תַּמָּאָה חֹלֶב וּבְדַבְּרֵיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה
 10 וַתֵּן לַפְּנִידִם וְהוּא־לִמְדַּר עֲלֵיהֶם תַּחַת הַרְצֵן וַיֹּאבְלוּ:
 9 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֶשְׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל:
 11 וַיֹּאמֶר שׁוּב שׁוּב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת הִנֵּה וְהַגִּדְכֵן לַשָּׂרָה
 12 אֶשְׁתְּךָ וְשָׂרָה שִׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אֲתֵרֵז: וְאֶבְרָדֶם
 13 וְשָׂרָה וְקַנִּים כָּאִם בַּיָּמִים חִדְלָה לְהוֹיֹת לַשָּׂרָה אַחַר
 14 כְּנָשִׁים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי כֵלְתִי
 15 הִתְחַלְלִי עֲדָה וְאֲדֹנָי זָקֵן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֶבְרָדֶם
 16 לְמַדּוּ זֶה צִחְקֶךָ שָׂרָה לֵאמֹר הֲיֵאֵר אֲמֵן אֵל וְאֵינִי זִקְנָה:
 17 הֲיִפְלֵא מִדְּוָה דִּבְרֵי לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת תְּחִד
 18 וּלְשָׂרָה בְּנִי:

19 וַתִּבְחַשׂ שָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא צִחְקִי כִּי
 20 דָּבָא וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחְקִי: וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים
 21 וַיִּשְׁקְפוּ עַל־פְּנֵי סָדֶם וְאֶבְרָדֶם הִלָּךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם:
 17 וַיְהִי אִמֶר תִּמְכַּסֶּה אֲנִי מֵאֶבְרָדֶם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה:
 18 וְאֶבְרָדֶם הָיוּ יְהוָה לֵעִי נְחֹל וְעָצִים וּנְבִרְטִי כָּל־נְיָ
 19 הָאָרֶץ: כִּי יִדְעוּ לִמְעַן אֲשֶׁר יֵצֵא אֶת־בְּנֵי וְאֶת־בֵּיתוֹ
 20 אֲתֵרֵז וְשָׂרָה תֵּדַךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לִמְעַן
 21 תֵּבֵא יְהוָה עַל־אֶבְרָדֶם אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּר עָלָיו: וַיֹּאמֶר
 22 יְהוָה וַעֲבַת סָדֶם וְעַמְמָה כִּי־רָבָה וְהִשְׁאֵתָם כִּי כִבְדָה
 21 מֵאֵד: אֲיִדְהָנָא וְאַרְאָה הַבְּצֻקְתָּהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ
 22 כְּלֵה וְאִם־לֹא אֲדַעְהָ: וַיִּפְטַ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ סָדֶמָה
 23 וְאֶבְרָדֶם עִדְתָּ עִמָּד לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּגַּשׁ אֶבְרָדֶם
 24 ה' v. 2. קש v. 2. ו' ו' ו' 2. א' א' v. 12. v. 21. מליל

וַיִּמְלַךְ אֶת־בְּשֵׁר עֲרֻלְתָּם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים וְאֶבְרָדֶם בְּדַחְשָׁעִים וַתִּשַׁע שָׁנָה בְּהַמְלֹךְ
 עֵלָה בְּהַמְלֹךְ בְּשֵׁר עֲרֻלְתּוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ בְּנֵי
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהַמְלֹךְ אֶת בְּשֵׁר עֲרֻלְתּוֹ
 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה נִמְלַךְ אֶבְרָדֶם וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ
 וְכָל־אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ יָלִיד בָּיִת וּמִקְנֵי־כֶסֶף מֵאֵת בְּדַבְּרֵי
 נְמֻלוֹ אֹתוֹ

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֶיךָ מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח
 הָאֵהָל כְּחֵם הַיּוֹם וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה
 אֲנָשִׁים נֹכְדִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח
 הָאֵהָל וַיִּשְׁתָּחוּ אֶרְצָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲמִינָה מִצְּאֵתִי
 הֵן בַּעֲלֵיךָ אֵלֶינָא תַעֲבֹר מֵעַל עִבְדֶּךָ וְהִשְׁעֵנּוּ תַּחַת
 הַרְצֵן וְאִקְחָה פֶתֶלְחָם וְסַעֲדוֹ לְבַכְּם אֲחֵר תַעֲבֹרוּ כִּי
 עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה בְּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ וַיִּמְדַּר אֶבְרָדֶם הָאֵהָלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִתֵּי
 שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֵלֶת לֹשִׁי וְעֵשִׂי עֲנֹת וַיִּמְדַּר
 לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ וַיִּקַּח תַּמָּאָה חֹלֶב וּבְדַבְּרֵיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַתֵּן לַפְּנִידִם וְהוּא־לִמְדַּר עֲלֵיהֶם תַּחַת הַרְצֵן וַיֹּאבְלוּ
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֶשְׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל
 וַיֹּאמֶר שׁוּב שׁוּב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת הִנֵּה וְהַגִּדְכֵן לַשָּׂרָה
 אֶשְׁתְּךָ וְשָׂרָה שִׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אֲתֵרֵז וְאֶבְרָדֶם
 וְשָׂרָה וְקַנִּים כָּאִם בַּיָּמִים חִדְלָה לְהוֹיֹת לַשָּׂרָה אַחֲרֵי
 כְּנָשִׁים וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי כֵלְתִי
 הִתְחַלְלִי עֲדָה וְאֲדֹנָי זָקֵן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֶבְרָדֶם
 לְמַדּוּ זֶה צִחְקֶךָ שָׂרָה לֵאמֹר הֲיֵאֵר אֲמֵן אֵל וְאֵינִי זִקְנָה
 הֲיִפְלֵא מִדְּוָה דִּבְרֵי לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת תְּחִד
 וּלְשָׂרָה בְּנִי וַתִּבְחַשׂ שָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא צִחְקִי כִּי
 דָּבָא וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחְקִי וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים
 וַיִּשְׁקְפוּ עַל־פְּנֵי סָדֶם וְאֶבְרָדֶם הִלָּךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם
 וַיְהִי אִמֶר תִּמְכַּסֶּה אֲנִי מֵאֶבְרָדֶם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
 וְאֶבְרָדֶם הָיוּ יְהוָה לֵעִי נְחֹל וְעָצִים וּנְבִרְטִי כָּל־נְיָ
 הָאָרֶץ כִּי יִדְעוּ לִמְעַן אֲשֶׁר יֵצֵא אֶת־בְּנֵי וְאֶת־בֵּיתוֹ
 אֲתֵרֵז וְשָׂרָה תֵּדַךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לִמְעַן
 תֵּבֵא יְהוָה עַל־אֶבְרָדֶם אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּר עָלָיו וַיֹּאמֶר
 יְהוָה וַעֲבַת סָדֶם וְעַמְמָה כִּי־רָבָה וְהִשְׁאֵתָם כִּי כִבְדָה
 מֵאֵד אֲיִדְהָנָא וְאַרְאָה הַבְּצֻקְתָּהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ
 כְּלֵה וְאִם־לֹא אֲדַעְהָ וַיִּפְטַ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ סָדֶמָה
 וְאֶבְרָדֶם עִדְתָּ עִמָּד לִפְנֵי יְהוָה וַיִּגַּשׁ אֶבְרָדֶם
 סָדֶמָה וְאֶבְרָדֶם עִדְתָּ עִמָּד לִפְנֵי יְהוָה וַיִּגַּשׁ אֶבְרָדֶם

ויאמר

האף תספה צדיק עסרדשעי: אולי יש המשים צדיקים 24
 בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען המשים
 הצדיקים אשר בקרבך: הללה לך מעשית פדבר כה
 הוה להמת צדיק עסרדשעי והנה כצדיק כרשעי הללה
 לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ויאמר יהוה 26
 אביאמצא בסדם המשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי
 לגלגלמקים בעבורם: וען אברתם ויאמר הוהיא 27
 הוואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי חסרון 28
 חמשים הצדיקים חמשה חמשהות בחמשה אתיכל
 העיר ויאמר לא אשחית אביאמצא שם ארבעים וחמשה:
 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים 29
 ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: ויאמר אלני יחד 30
 לאדני ואדברתי אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא
 אעשה אביאמצא שם שלשים: ויאמר הוהיא הוואלתי 31
 לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא
 אשחית בעבור העשרים: ויאמר אלני יחד לאדני 32
 ואדברתי ארבעים אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
 אשחית בעבור העשרה: וילך יהוה כאשר פלה לדבר 33
 אל אברתם ואברתם שב למקמו:

שלישי

יט

ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער א
 סדם וירא לוטו ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה:
 ויאמר הוהיא אדני סודו לא אל בית עבדכם ולעו 2
 ורחצו רגליכם והשכמתם ותלכתם לדרככם ויאמרו
 לא פי ברחוב ולן: ויפצרם מאד ויסרו אליו ויבאו 3
 אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: סדם 4
 ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על דלתות מצר
 וישדדו כל העם מקצה: ויקראו אל לוט ויאמרו לו 5
 איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו
 ונדעה אתם: וצא אליהם לוט הפתחה והדלת סגר 6
 אחריו: ויאמר אלני אהו תרעו: הוהיא לי שתי בנות 7
 אשר לא ידעו איש איכהווא אתן אליכם ועשו להן 8
 כמוב בעיניכם רק לאנשים האל אלהתעשו דבר כרעל
 קן באו בצל קרתי: ויאמרו וישדדלאת ויאמרו האחד 9
 באילנות וישפט שפוט עתה נרע לך מזה ויפצרו באיש
 בלוט מאד ויעשו לשבר הדלת: וישלחו האנשים אתי 10
 דם ויביאו אתי לוט אליהם הביתה ואתי הדלת סגרו:
 ואתי האנשים אשר פתח הבית הכו בסעורים מקטן 11
 ועד גדול וילאו למעא הפתח: ויאמרו האנשים אל 12
 לוט עד מילך פה תקן ויבנהך ויבנהך

ויאמר האף תספה צדיק עם רשעי אדני ויש חמשה
 צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום
 למען חמשים הצדיקים אשר בקרבך הללה לך
 מעשית כדבר הזה להמת צדיק עם רשעי והיה
 כצדיק כרשעי הללה לך השפט כל הארץ לא
 יעשה משפט ויאמר יהוה אם אמצא בסדם
 חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום
 בעבורם ויען אברתם ויאמר הוהיא הוואלתי לדבר
 אל אדני ואנכי עפר ואפר אולי יחסרון חמשים
 הצדיקים חמשה חמשהות בחמשה את כל העיר
 ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים
 וחמשה ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון
 שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים
 ויאמר אלני יחד לאדני ואדברתי אולי ימצאון
 שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם
 שלשים ויאמר הוהיא הוואלתי לדבר אל אדני
 אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
 העשרים ויאמר אלני יחד לאדני ואדברתי אר
 הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
 בעבור העשרה וילך יהוה כאשר פלה לדבר אל
 אברתם ואברתם שב למקמו ויבאו שני המלאכים
 סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוטו ויקם
 לקראתם וישתחו אפים ארצה ויאמר הוהיא אדני
 סודו לא אל בית עבדכם ולעו ורחצו רגליכם והשכמתם
 ותלכתם לדרככם ויאמרו לא פי ברחוב ולן
 ויפצרו במאד ויסרו אליו ויביאו אל ביתו ויעש
 להם משתה ומצות אפה ויאכלו סדם ישכבו
 ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על דלתות מצר ועד
 יקן כל העם מקצה ויקראו אל לוט ויאמרו לו
 איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם
 אלינו ונדעה אתם ויצא אליהם לוט הפתחה והדלת
 סגר אחריו ויאמר אלני אהו תרעו הוהיא לי
 שתי בנות אשר לא ידעו איש איכהווא אתן
 אליכם ועשו להן כמוב בעיניכם רק לאנשים
 האל אל העשיו דבר כי על כן באו בעל קרדני
 ויאמרו גש הלאת ויאמרו האחד בא למור וישפט
 עפוני עתה נרע לך מזהם ויפצרו באיש בלוט
 מאד ויעשו לשבר הדלת וישלחו האנשים את
 דם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואתי הדלת סגרו
 ואתי האנשים אשר פתח הבית הכו בסעורים
 מקטן ועד גדול וילאו למעא הפתח ויאמרו
 האנשים אל לוט עד מי לך פה ונתן ונתן

וכל אשר לך בעיר הוצא מן המוקום כי משחתים

13 הוצא מן המוקום: כי משחתים אנתו את המוקום הזה

כי גדלה צעקתם אתפני יהוה ושקלתי יהוה לשחתה:

14 הוצא לוט ודבר ו אלחתינו ו לקח בנתנו ויאמר קומו

צאו מן המוקום הזה כי משחת יהוה את העיר ויהי

15 כמצחק בעיני חתניו: וכמו השחר עלה ויאצו המלאכים

בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך

16 הנמצאת פדתספה בעין העיר: ותמהמהו ו בחזיקו

האנשים בידו ובכדאשתו ובכד שתי בנותיו בחמלת

17 יהוה עליו וצארו ונחזו מתוך לעיר: ויהי כהוציאם

אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחרך

18 ואל תעמד בכל הכפר ההרה המלט פדתספה: ויאמר

19 לוט אלהם אל נא אלני: והגדנא מצא עבדך חן בעיניך

ותגדל חסדך אשר עשית עמדי לחנות את נפשי

ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פדתכגני הרעה ומתי:

כ והגדנא העיר הוצאת קרבה לנוס שמה והוא מצער

אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחז נפשי: והי

ו יאמר

אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הנה לבלתי הפכי אתי

22 העיר אשר דברתי: מזה המלט שמה כי לא אוכל

לעשות דבר עד באך שמה עלכן קרא שם העיר

23 צוער: השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה: ויהוה

24 המיד על סדם ועל עמרה נפרת ואש מאת יהוה מך

כה השמים: והפך את הערים האל ואת כל הכפר ואת

26 כל השבי הערים וצמח האדמה: ותקם אשתו מאחרי

27 ותחז נעיה מלח: ושקם אברתם בבקר אל המוקום

28 אשר עמד שם אתפני יהוה: ושקף עלפני סדם

ועמרה ועל כלפני ארץ הכפר ורא והנה עלה קיטר

29 הארץ כקיטר הבשן: ויהי בשחת אלהים את עיר

הכפר וחפר אלהים את אברתם השלח את לוט מתוך

5 החפכה כדפך את הערים אשר ישב בן לוט: ועל

לוט מצוער נשכ בלר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת

31 בצוער נשכ במערה הוא ושתי בנותיו: ותאמר הבכירה

אלהצעה אבי וכן ואש אין בארץ לבוא עלינו

32 כנדך כל הארץ: לכה נשקה את אבינו ונשכבה

33 עמו ותנה מאבינו ורע: ותשקן את אבינו ונשכבה

הוא ותבא הבכירה ותשקב את אביה ולא ידע בשכבה

34 ובקומה: ויהי כמתרת ותאמר הבכירה אל הצעירה

השכבתי אמש את אבי נשקתי ונשכתי ונשכתי ונשכתי

לה שכבי עמו ותנה מאבינו ורע: ותשקן גם כלילה יהוה

את אבינו ונשכבה הצעירה ותשקב עמו ולא ידע

בשכבה

14. v. 2. טושה 12. v. 18. קש 10. v. 10. סוס

וכל אשר לך בעיר הוצא מן המוקום כי משחתים
 אנתו את המוקום הזה כי גדלה צעקתם אתפני יהוה
 וישלחתי יהוה לשחתה ויצא לוט וידבר אל חתניו
 לקומו בנתנו ויאמר קומו צאו מן המוקום הזה כי
 משחת יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו
 וכמו השחר עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר
 קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאת פן
 תספה בעין העיר ותמהמהו ויחזיקו האנשים בידו
 ובכד אשתו ובכד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו
 ויצארו ונחזו מתוך לעיר ויהי כהוציאם אתם
 החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחרך
 ואל תעמד בכל הכפר ההרה המלט פן תספה
 ויאמר לוט אלהם אל נא אלני הנה נא מצא עבדך
 חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי לחנות
 את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני
 הרעה ובתי הנה נא העיר הוצאת קרבה לנוס שמה
 והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחז
 נפשי ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר
 הנה לבלתי הפכי את העיר אשר דברתי בזהר
 המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך
 שמה עלכן קרא שם העיר צוער השמש יצא על
 הארץ ולוט בא צוערה ויהוה המטיר על סדם ועל
 עמרה צפרית ואש מאת יהוה מן השמים ויהפך
 את הערים האל ואת כל הכפר ואת כל השבי
 הערים וצמח האדמה ותבט אשתו מאחרי ותהי
 נעיה מלח וישכם אברתם בבקר אל המוקום אשר
 עמד שם אתפני יהוה וישקף עלפני סדם ועמרה
 ועל כל פני ארץ הכפר וירא והנה עלה קיטר
 הארץ כקיטר הבשן ויהי בשחת אלהים את עיר
 הכפר וחפר אלהים את אברתם וישלח את לוט
 מתוך החפכה כדפך את הערים אשר ישבתן לוט
 ועל לוט מצוער וישב בלר ושתי בנותיו עמו
 כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי
 בנותיו ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו וקוואש
 אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ ככה
 נשקה את אבינו ונשכבה עמו ותנה מאבינו ורע
 ותשקן את אביה ונשכבה הוא ותבא הבכירה
 ותשקב את אביה ונשכבה ולא ידע בשכבה ויהי
 כמתרת ותאמר הבכירה אל הצעירה השכבתי
 אמש את אבי נשקתי ונשכתי ונשכתי ונשכתי לה
 שכבי עמו ותנה מאבינו ורע ותשקן גם כלילה יהוה
 את אבינו ונשכבה הצעירה ותשקב עמו ולא ידע
 בשכבה

ובקמה: ותברך שתי בנות לוט מאביהן: ותלד 36
הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד 37
היום: והצעירה נסהוא גלדה בן ותקרא שמו בן עמי 38
הוא אבי בני עמון עד היום: ם

ו

ובקמה ותברך שתי בנות לוט מאביהן ותלד
הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד
היום והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי
הוא אבי בני עמון עד היום

משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין
שור ויגר בגרר ויאמר אברהם אל שרה אשתו
אחותי היא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את
שרה ויבא אללים אל אבימלך בהלום הלילה
ויאמר לו הן מת על האשה אשר לקחת והיא
בעלת בעל ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אתי
הלויים צדיק היתה הלא הוא אמר לי אחתי הוא
והלא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבני ונתקן
כפי עשיתי זאת ויאמר אליו האלהים בחלום גם
אני ידעתי כי בתם לבןך עשית זאת ואחשך גם
אני אותך מזוטו לי על כן לא נתתי לנגע אליה
ועתה השב אשת האישי כי גביא הוא ויתפלל

בערך וזיה ואם איך משיב דע כימות תמודת
אתה וכל אשר לך וישכם אבימלך בבקר ויקרא
לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם
ויראו האנשים מאד ויקרא אבימלך לאברהם
ויאמר לומה עשית לנו ומה חטאתי לך כי תבאת
עלי ועל ממלכתי חטאת גדלה מעשים אשר לא
יעשו עשית עמדי ויאמר אבימלך אל אברהם מה
ראית כי עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם כי
אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה ותרגוני
על דבר אשרי וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך
לא בת אמי ותהי לי לאשה והיה כאשר התעו אתי
אלהים נבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר העשיתי
עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי כי
אחי הוא ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות
ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו ויאמר
אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך ש
וכל שרה אמר הנה נתתי אלה כסף לאחוזר הנה
הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל נפשות
ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את
אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו כי עצר
עצור יהיה בעד כל רוחם לבית אבימלך על דבר
שרה אשת אברהם

ותהי פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן לוקניו
למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא אברהם
את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק

וישע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין *
שור ויגר בגרר: ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי *
הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: ויבא *
אללים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הן מת *
על האשה אשר לקחת והיא בעלת בעל: ואבימלך *
לא קרב אליה ויאמר אדני הני נס צדיק תהרני: הלא *
היא אמרתי אחתי הוא והוא נסהוא אמה אתי הוא *
בתם לבני ובנקנן כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים *
בחלום גם אני ידעתי כי בתם לבןך עשית זאת ואחשך *
גם אני אותך מזוטו לי על כן לא נתתי לנגע אליה: *
ועתה השב אשת האישי כי גביא הוא ויתפלל בערך *
ותהי ואם איך משיב דע כימות תמות אתה וכל אשר *
לך: וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר *
את כל הדברים האלה באזניהם ויראו האנשים מאד: *
ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה *
חטאתי לך כיהבאת עלי ועל ממלכתי חטאת גדלה *
מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: ויאמר אבימלך *
אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: ויאמר *
אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה *
ותרגוני על דבר אשרי: וגם אמנה אחתי בת אבי הוא *
אך לא בת אמי ותהרלי לאשה: והיו כאשר התעו *
אתי אלהים נבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר העשיתי *
עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרתי אחתי *
הוא: ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן *
לאברהם וישב לו את שרה אשתו: ויאמר אבימלך *
הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: ולשרה אמר *
הנה נתתי אלה כסף לאחוזר הנה הוא לך כסות עינים *
לכל אשר אתך ואת כל נפשות: ויתפלל אברהם אל *
האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו *
וילדו: כיעצר עצר יהוה בעד פלורם לבית אבימלך *
על דבר שרה אשת אברהם: ם

כא

ויהי פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה *
כאשר דבר: ותהר ותלד שרה לאברהם בן לוקניו *
למועד אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם אתי *
שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: ם

תכל

4 אברתם את-יצחק בנו בדשמת ימים כאשר צוה אתי
 ה אלהים: ואברתם בדמאת שנה ברנלד לו את יצחק
 6 בנו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים פלדשמע
 7 יצחקלי: ותאמר מי מלל לאברתם היצקה בגים שרה
 8 כדילדתי בן לוקניו: ונגל תלד ונגמל בעש אברתם
 9 משתה גדול ביום הגמל את-יצחק: ומרא שרה את-
 י כדדער המצרות אשר-ילדה לאברתם מצחק: ותאמר
 לאברתם גרש האמה הזאת ואת-בנה כי לא יירש בך
 11 האמה הזאת עס-בני עס-יצחק: ורע הדבר מאד בעיני
 12 אברתם על אודת בנו: ויאמר אלהים אל-אברתם אל-
 ירע בעיניך על-הנער ועל-אמתך כל אשר תאמר אלק
 13 שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לה זרע: וגם את
 14 כדהאמה לנוי אשימעו כי זרעה הוא: ושכם אברתם
 כפקר ויחללם ותמת מים ונתן אל-הנער שם על-
 שכמה ואת-תלד וישלחה ותלד ותמע כמדבר באר
 16 שבע: ויכלו המים מדהחמת ומשלק את-תלד פחת
 17 אתה השחים: ומלך ותשב לה מגד כרחק כמטתי
 קשת כי אמרה אל-אראה במות תלד ותשב מגד
 17 ותשא את-יקלה ומבך: ושמע אלהים את-קול הנער
 ויקרא מלאך אלהים אל-הנער מדהשמים ויאמר לה
 מה-תלך הנר אל-תיראי כדשמע אלהים אל-קול הנער
 18 כאשר הוא-עם: קומי שאי את-הנער ותחנני את-
 19 ידך כי כדלני גדול אשימעו: ויפקח אלהים את-עיניך
 ותרא באר מים ותלד ותמלא את-החמת מים ותשק
 כ את-הנער: ונתן אלהים את-הנער ונגל וישב כמדבר
 21 נתן רבה-קשת: ושבע כמדבר פאתו ותקדלו אמו אשר
 מארץ מצרים:

22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיל שר-עבדו אל-
 אברתם לאמר אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה:
 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אסתשקר לי ולנני
 ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמך ועם
 24 הארץ אשר-נרתה כה: ויאמר אברתם אנכי אשבע:
 כה-היבט אברתם את-אבימלך על-אדות באר המים אשר
 26 גזל עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי כי
 עשה את-הדבר הזה וגם-אתה לא-ידעת לי וגם אנכי
 27 לא שמעתי בלתי היום: ויבט אברתם צא וקדו ונתן
 28 לאבימלך ויחרתו שניהם כרות: ויצב אברתם את-
 29 שבע כבשת הצאן לכרתי: ויאמר אבימלך אל-אברתם
 מה-הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לכרתי:

ויבט אברתם את יצחק בנו בן שבעת ימים כאשר
 צוה אתו אלהים ואברתם בן מצא ענה כהנר לו
 את יצחק בנו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים
 כל השמע יצחק לי ותאמר מי מלל לאברתם
 היצקה בגים שרה כי ילדתי בן לוקניו ונגל תלד
 ונגמל בעש אברתם משתה גדול ביום הגמל את
 יצחק ותרא שרה את-בן הני המצרות אשר ילדה
 לאברתם מצחק ותאמר לאברתם גרש האמה
 הזאת ואת-בנה כי לא יירש בך האמה הזאת עם בני
 עם יצחק ורע הדבר מאד בעיני אברתם על אודת
 בנו ויאמר אלהים אל אברתם אל ירע בעיניך
 על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אלק שרה
 שמוע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע וגם את בן
 האמה לנוי אשימעו כי זרעך הוא ושכם אברתם
 כפקר ויחללם ותמת מים ונתן אל הנר שם על
 שכמה ואת תלד וישלחה ותלד ותמע כמדבר
 באר שבע ויכלו המים מן החמת והשלק את
 תלד פחת אתה השחים ותשב לה מגד כרחק כמטתי
 קשת כי אמרה אל-אראה במות תלד ותשב מגד
 ותשא את-יקלה ומבך: ושמע אלהים את-קול הנער
 ויקרא מלאך אלהים אל-הנער מדהשמים ויאמר לה
 מה-תלך הנר אל-תיראי כדשמע אלהים אל-קול הנער
 כאשר הוא-עם: קומי שאי את-הנער ותחנני את-
 ידך כי כדלני גדול אשימעו: ויפקח אלהים את-עיניך
 ותרא באר מים ותלד ותמלא את-החמת מים ותשק
 את-הנער: ונתן אלהים את-הנער ונגל וישב כמדבר
 נתן רבה-קשת: ושבע כמדבר פאתו ותקדלו אמו אשר
 מארץ מצרים:

אמו אשר מארץ מצרים
 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיל שר-עבדו
 אל אברתם לאמר אלהים עמך בכל אשר-אתה
 עשה ועתה השבעה לי באלהים הנה אסתשקר
 לי ולנני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
 עמך ועם הארץ אשר-נרתה כה: ויאמר אברתם
 אנכי אשבע ותוכח אברתם את אבימלך על-
 אדות באר המים אשר גזל עבדי אבימלך ויאמר
 אבימלך לא ידעתי כי עשה את-הדבר הזה וגם
 אתה לא-ידעת לי וגם אנכי לא-שמעתי בלתי
 היום ויבט אברתם צא וקדו ונתן לאבימלך
 ויחרתו שניהם כרות ויצב אברתם את-שבע
 כבשת הצאן לכרתי ויאמר אבימלך אל אברתם
 מה-הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לכרתי:

וַיֹּאמֶר כִּי אֲתִישָׁבַע כְּבִשְׁתׁ תִּקַּח מִיָּדִי כְּעֹבֵר תִּהְיֶה לִּי
לְעֵדָה כִּי חִפְרָתִי אֲתִדְבָּאֵר הִואֵת׃ עַל־כֵּן קָרָא לְמָקוֹם 31
הַהוּא בְּאֵר שֶׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם׃ וַיִּכְרְתוּ בְרִית 32
בְּבֵּאֵר שֶׁבַע וַיִּקְּם אַבְרָהָם וּפְיִכָל שְׂרָעָבָא וְנִשְׁבוּ אֶל־
אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים׃ וַיֵּטַע אִשָּׁל בְּבֵּאֵר שֶׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם 33
דְּהָאֵל עֹלָם׃ וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאֲרָץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃ 34

שביע

כב

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתֹּאמְרוּם נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי׃ וַיֹּאמֶר קְדָנָא אֶת־ 2
בְּנֵךְ אֲתִיחִידֶךָ אֲשֶׁר־אַתְּבָת אֲתִיחִיק וְלֶדְדֶךָ אֶל־אֲרָץ
הַמִּצְרַיִם וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֵלָה עַל אַחַר הַדְּרִים אֲשֶׁר אִמְרֵי
אֱלֹהִים׃ וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיַּחֲבֵשׁ אֶת־חֲמֹרֹו וַיִּקַּח 3
אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתָו וְאֶת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלָה וַיִּקְּם 4
לֶלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַרְלוּ הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי 4
וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מִרְחֹק׃ וַיֹּאמֶר 5
אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׂבַרְלָכֶם פֹּה עִמְדִיחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּשֶׁר 5
נִלְכָה עֲרֹכָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁבַּח אֱלֹהִים׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם 6
אֶת־עֲצֵי הָעֵלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּקַּח בְּיָדֹו אֶת־הָאֵשׁ 6
וְאֶת־הַמַּאֲבֵלֶת וַיִּלְכֹּו שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־ 7
אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִי כִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה 7
הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאִיהֵ הַשֵּׁה לְעֵלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים 8
יִרְאֶה־לֹו הַשֵּׁה לְעֵלָה כִּי וַיִּלְכֹּו שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֵּבֵאוּ 9
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְלוּ הָאֱלֹהִים וַיְכַן שָׁם אַבְרָהָם 9
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּצְדָּק אֶת־הַעֲצִים וַיַּעֲקֹר אֶת־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשֶׂם 10
אֹתָו עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֲצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־ 10
דָּו וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲבֵלֶת לְשֹׁחַט אֶת־בְּנֵו׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו 11
מִלֶּאֶךָ דְּהָא מִדְּהַשְּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר 11
הֲנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיחֶשְׁלַח דָּדֶךָ אֶל־הַנֶּשֶׁר וְאַל־תַּעֲשֶׂה לוֹ 12
מֵאֻמָּה כִּי עֲתָה דַעֲתִי כִּדְבָר אֱלֹהִים אִמְרָה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ 12
אֶת־בְּנֵךְ אֲתִיחִידֶךָ מִמֶּנִּי׃ וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא 13
וְהַגְּדָאִיל אַחֲרֵי נֶאֱחָו כַּסְפָּךְ כִּקְרָעֵנוּ וַיִּלְכֹּו אַבְרָהָם וַיִּקַּח 13
אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת כִּי׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם 14
הַמָּקוֹם הַהוּא דְּהָא אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם כְּתֵר דְּהָא 14
דְּהָא׃ וַיִּקְרָא מִלֶּאֶךָ דְּהָא אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִדְּהַשְּׁמַיִם׃ 15
וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֹאסִידְוּהָ כִּי עֵצֵן אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ אֹתִי 16
חֲדָבֵר הָהוּא וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֵךְ אֲתִיחִידֶךָ׃ כִּי־בִקְרָךְ 17
אַבְרָהָם וַדְּרָבָה אֲרַבְּהָ אֲתִיחִידֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשְּׁמַיִם וְכִחֹל 17
אֲשֶׁר עַל־שַׁפַּת הַיָּם וְהַיָּם וְרַעַךְ אֶת־שַׁעַר אֲבִי׃ וְהַתְּכַרְכְּוֵי 18
כּוֹרְעָךְ כֹּל גִּזְיֵי הָאָרֶץ עֹקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי׃ וְהִשָּׁב 19
אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

וַיֹּאמֶר כִּי אֲתִישָׁבַע כְּבִשְׁתׁ תִּקַּח מִיָּדִי כְּעֹבֵר תִּהְיֶה לִּי
לְעֵדָה כִּי חִפְרָתִי אֲתִדְבָּאֵר הִואֵת׃ עַל־כֵּן קָרָא לְמָקוֹם
הַהוּא בְּאֵר שֶׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם
וַיִּכְרְתוּ בְרִית בְּבֵּאֵר שֶׁבַע וַיִּקְּם אַבְרָהָם וּפְיִכָל שְׂרָעָבָא וְנִשְׁבוּ אֶל־
אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים׃ וַיֵּטַע אִשָּׁל בְּבֵּאֵר שֶׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם
דְּהָאֵל עֹלָם׃ וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאֲרָץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתֹּאמְרוּם נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי׃ וַיֹּאמֶר קְדָנָא אֶת־
בְּנֵךְ אֲתִיחִידֶךָ אֲשֶׁר־אַתְּבָת אֲתִיחִיק וְלֶדְדֶךָ אֶל־אֲרָץ
הַמִּצְרַיִם וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֵלָה עַל אַחֲרֵי הַדְּרִים אֲשֶׁר אִמְרֵי
אֱלֹהִים׃ וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיַּחֲבֵשׁ אֶת־חֲמֹרֹו וַיִּקַּח
אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתָו וְאֶת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלָה וַיִּקְּם
לְעֵלָה עַל אַחֲרֵי הַדְּרִים אֲשֶׁר אִמְרֵי אֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מִרְחֹק׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׂבַרְלָכֶם פֹּה עִמְדִיחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּשֶׁר
נִלְכָה עֲרֹכָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁבַּח אֱלֹהִים׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם
אֶת־עֲצֵי הָעֵלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּקַּח בְּיָדֹו אֶת־הָאֵשׁ
וְאֶת־הַמַּאֲבֵלֶת וַיִּלְכֹּו שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִי כִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה
הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאִיהֵ הַשֵּׁה לְעֵלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים
יִרְאֶה־לֹו הַשֵּׁה לְעֵלָה כִּי וַיִּלְכֹּו שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֵּבֵאוּ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְלוּ הָאֱלֹהִים וַיְכַן שָׁם אַבְרָהָם
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּצְדָּק אֶת־הַעֲצִים וַיַּעֲקֹר אֶת־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשֶׂם
אֹתָו עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֲצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־
דָּו וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲבֵלֶת לְשֹׁחַט אֶת־בְּנֵו׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו
מִלֶּאֶךָ דְּהָא מִדְּהַשְּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
הֲנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיחֶשְׁלַח דָּדֶךָ אֶל־הַנֶּשֶׁר וְאַל־תַּעֲשֶׂה לוֹ
מֵאֻמָּה כִּי עֲתָה דַעֲתִי כִּדְבָר אֱלֹהִים אִמְרָה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ
אֶת־בְּנֵךְ אֲתִיחִידֶךָ מִמֶּנִּי׃ וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא
וְהַגְּדָאִיל אַחֲרֵי נֶאֱחָו כַּסְפָּךְ כִּקְרָעֵנוּ וַיִּלְכֹּו אַבְרָהָם וַיִּקַּח
אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת כִּי׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא דְּהָא אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם כְּתֵר דְּהָא
דְּהָא׃ וַיִּקְרָא מִלֶּאֶךָ דְּהָא אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִדְּהַשְּׁמַיִם׃
וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֹאסִידְוּהָ כִּי עֲשִׂיתָ אֹתִי חֲדָבֵר הָהוּא
וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֵךְ אֲתִיחִידֶךָ כִּי־בִקְרָךְ אַבְרָהָם
וַדְּרָבָה אֲרַבְּהָ אֲתִיחִידֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשְּׁמַיִם וְכִחֹל אֲשֶׁר
עַל־שַׁפַּת הַיָּם וְהַיָּם וְרַעַךְ אֶת־שַׁעַר אֲבִי׃ וְהַתְּכַרְכְּוֵי
כּוֹרְעָךְ כֹּל גִּזְיֵי הָאָרֶץ עֹקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי׃ וְהִשָּׁב
אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע ושבע אברהם

ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע ושבע אברהם
בבאר שבע

כג

חיי שרה

כ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה
21 ילדה מלכה נסדוא בגים לנחור אחיך: אתיעוץ בכרו
22 ואתיבוח אחיו ואתיקמואל אבי ארם: ואתיששך ואתחזו
23 ואתפלגש ואתידלף ואת בתואל: ובתואל ילד אתי
רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם:
24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד נסדוא אתמבב ואתי
נחם ואתיחש ואתמצבה:

א והיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
2 שני חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון
בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולביתח:
3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חותנתו
4 וירחש אבני עמכם תנו לי אחותי קבר עמכם ואקברה
5 מתי מלפני: ויענו בני חותנתו את אברהם לאמר לו: שמענו
6 אדני ונשיא אלהים: אמה בתוכנו במבחר קברינו קבר
אתמתך איש ממנו אתיקברו לא יכלה ממך מקבר
7 מתך: ויקם אברהם וישפחו לעסדהארץ לבני חותנתו:
8 וידבר אתם לאמר אסיש אתנפשכם לקבר אתמתי
9 מלפני: שמעוני ופערלי בעפרון בודעת: ויתדלי אתי
מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף
10 מלא ותנהג לי בתוככם לאחותי קבר: ועפרון ישב בתוך
בני חותנתו ויצן עפרון החתי את אברהם באוני בני חותנת
11 לכל באי שער עירו לאמר: לא אדני שמעני השדה
נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתה לעיני בני חותנתי
12 נתתה לך קבר מתך: וישמחו אברהם לפני עסדהארץ:
13 וידבר אל עפרון באוני עסדהארץ לאמר אף אסדתה
לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה אתי
14 מתי שמה: ויצן עפרון את אברהם לאמר לו: אדני
15 שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני וביןך מדה
16 הוא ואתמתך קבר: וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חותנת
17 ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: ויקם ו שדה עפרון
18 אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר
19 בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל נבלו סביב: לאברהם
20 למקנה לעיני בני חותנתו כלל באי שער עירו: ואחריו
קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה
כ על לפני ממרא הוא חברון בארץ כנען: ויקם השדה

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם האבנים לנחור אחיך את
עוץ בכרו ואתבוז אחיו ואת קמואל אבי ארם
ואת יששך ואת חזו ואת פלגש ואת ידלף ואת
בתואל ובתואל ילד אתי רבקה שמנה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהם ופילגשו ושמה
ראומה ותלד גם הוא את נסדוא ואת נחם ואת
תחש ואת מצבה

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע
הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה
ולביתח ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
חותנתו לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחות
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויענו בני חותנת
אברהם לאמר לו שמענו אדני ונשיא אלהים אתה
בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם
וישפחו לעם הארץ לבני חותנתו וידבר אתם לאמר
אם יש את נפשכם לקבר אתמתי מלפני שמעוני
ופגעו לי בעפרון בן עוזר ויתן לי אהת מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף
מלא ותנהג לי בתוככם לאחותי קבר ועפרון ישב
בתוך בני חותנתו ויצן עפרון החתי את אברהם באוני
בני חותנתו לכל באי שער עירו לאמר לא אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתה
לעיני בני חותנתי ונתתה לך קבר מתך ויענית
אברהם לפני עם הארץ וידבר אל עפרון באוני
עם הארץ לאמר אף אם אתה לו שמעני נתתי
כסף השדה קח ממני ואקברה אתמתי שמה ויען
עפרון את אברהם לאמר לו אדני שמעני ארץ
ארבע מאת שקל כסף ביני וביןך מה הוא ואת
מתך קבר וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חותנתו
זאת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר ויקם
שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה
אשר בכל נבלו סביב לאברהם למקנה לעיני בני
חותנתו כלל באי שער עירו ואחריו קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה
כני ממרא הוא חברון בארץ כנען ויקם השדה

ותמקרה אשר בו לאברהם לאחותו קבר מאת בני
 הזת ואברהם זקן בא הימים
 ויהוה ברך את אברהם בכל ויאמר אברהם אל
 עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו עינים נא דרך
 הזת ירכי ואעבידך ביהוה אלהי השמים ואלהי
 הארץ אשר לא תקוז אשה לבני מנדות הנכזני
 אשר אנכי יושב בקרבם כי אל ארתי ואל מולדתי
 תלך ונקחת אשה לבני לעזוק ויאמר אליו העבד
 אנלי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ
 הזאת ההשב אשיב את בוך אל הארץ אשר יצאת
 משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את
 את בני שימה יהוה אלהי השמים אשר בלחזני
 מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
 נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הא
 ישלח מלאכו לפניך ונקחת אשה לבני משם ואם
 לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקחת משבעתי
 זאת רק את בני לא תשיב שימה ויעים העבד את
 ידו הזת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר
 הזה וקוז העבד עשרה גמולים מגמולי אדניו וילך
 וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל
 עיר נזור ויברך הגמולים מזוזק לעיר אל באר
 המים לעת צרב לעת צאת השאבת ויאמר יהוה
 אלהי אדני אברהם תקרתינא לפני היום ועשית
 חסד עם אדני אברהם הנה אני יונג על עין המים
 ובנות אנשי העיר יצאת לשיאב מים והיה הנזר
 אשר אמר אליה הטינא כרך ואעיתה ואבורה
 עיתה גם למלך אשרה אתה הכוזת לעבדך
 לעזוק ובה ארעכי עשית חסד עם אדני והיה הא
 טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה
 לבתואל בן מלכה אשת נזור אזוי אברהם וכדה
 על שכמה והנער טבת מראה מאר בתולה ואיש
 לא ידעה ותרה העינה ותמלא כדה ותעל וירץ
 העבד לקראתה ויאמר הגמי איתי נא מועט מינמסוך
 ותאמר שיתה אדני ותמהר ותרה כדה על ידה
 ותשקתו ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך
 אשר אב עד אם כלו לשותת ותמהר ותעל כדה אל
 השקת ותרץ עוד אל הנאר לשיאב ותש אבכלכל
 גמליו והאיש משתאה לה מזרשי כלעת ההנלוח
 יהוה דרכו אם לא ויהי כאשר ככו הגמולים
 לעלות ויקוז האיש גום זהב בקע משיקלו ועני
 צמודים על ידיה עשרה זהב משיקלם ויאמרם
 מי את הגידי נא לו היש בית אביר במקום לנו ללך

ואברהם זקן בא הימים ויהוה ברך את אברהם בכל: א
 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר: ב
 לו עינים נא דרך הזת ירכי ואעבידך ביהוה אלהי: ג
 השמים ואלהי הארץ אשר לא תקוז אשה לבני מנדות: ד
 הנכזני אשר אנכי יושב בקרבם: כי אל ארתי ואל: ה
 מולדתי תלך ונקחת אשה לבני לעזוק: ויאמר אליו: ו
 העבד אנלי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ: ז
 הזאת ההשב אשיב את בוך אל הארץ אשר יצאת: ח
 משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את: ט
 בני שימה: ויהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית: י
 אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי: יא
 לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו: יב
 לפניך ונקחת אשה לבני משם: ואם לא תאבה האשה: יג
 ללכת אחריך ונקחת משבעתי זאת רק את בני לא תשיב: יד
 שימה: ושם העבד אתידו תחת ירך אברהם אדניו: יו
 וישבע לו על הדבר הזה: יא שישי

ויקח העבד עשרה גמלים
 מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל
 ארם נהרים אל עיר נזור: ויברך הגמולים מזוזק לעיר
 אל באר המים לעת צרב לעת צאת השאבת: ויאמר
 יהוה אלהי אדני אברהם תקרתינא לפני היום ועשית
 חסד עם אדני אברהם: הנה אנכי נצב על עין המים
 ובנות אנשי העיר יצאת לשיאב מים: והיה הנזר אשר
 אמר אליה הטינא כרך ואעיתה ואמרה שחה וגם
 נמליך אשרה אתה הכוזת לעבדך לעזוק ובה ארע
 כרעשית חסד עם אדני: והיה הוא טרם כלה לדבר
 והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת
 נזור אזוי אברהם וכדה על שכמה: והנער טבת מראה
 מאר בתולה ואיש לא ידעה ותרה העינה ותמלא כדה
 ותעל: וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמי איתי נא מועט
 מינמסוך: ותאמר שחה אדני ותמהר ותרה כדה על
 ידיה ותשקתו: ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשר אב
 עד אם כלו לשותת: ותמהר ותעל כדה אל השקת ותרץ
 עוד אל הנאר לשיאב ותש אב כלל גמליו: והאיש
 משתאה לה מחרש לדעת ההנלוח והנה דרכו אם
 לא: והיו כאשר כלו הגמולים לשותת ויקח האיש גום
 זהב בקע משיקלו ושני צמודים על ידיה עשרה זהב
 משיקלם: ויאמר בתימי את הנזר נא לי הוש בית
 אבדי מקום לט ללך:

24 ותאמר אליו פתי כחואל אבני בך
המלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו גם תבן גם
26 מספוא רב עמנו גם מקום ללון: ובקר האיש ושפתו
לדנה: וביע

27 ויאמר ברך יהוה אלהי אבתי אשר
לא עוב חסדו ואמתו מעם אדני אבני בדרך נתי יהוה
28 בית אדני אדני: ותרון העלה וסגור לבית אמה בדרבנים
29 האלה: ולרבקה אח ושמו לבן ברך לבן אלהאש
ל החוזה אלהיו: ויהוה ובראת את בניו ואחד הצמד
על ידי אחת וכשמעו את דברי רבקה אחת לאמר
כחדבר אל האיש נבא אלהאש ויהוה עמד על
31 הנמלים על העין: ויאמר ברא ברך יהוה למה תעמד
32 בדרך ואבני פתתי הבית ומקום לנמלים: ונבא האיש
הבית והפתח הנמלים וישן סבן ומספוא לנמלים
33 ולמס לרחץ ונליו ונליו האנשים אשר אתו: וישם
לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אסדברתי דברי ויאמר
34 דברי: ויאמר עבד אברהם אבני: ויהוה ברך את אדני
מאד ויהוה ויתדלו צאן ובקר וכסף וזהב עבדים ושפחות
36 ונמלים וממרים: ותלד שרה אשת אדני בן לאדני
37 אחי וקמתה ויתדלו אתו וילאשרו לו: וישבעו אדני
לאמר לא ילקח אשה לפני מבנות הבנות אשר אבני
38 ישב בארצו: אסלא אל בית אבני חלק אל משפחתי
39 ולקחת אשה לפני: ויאמר אל אדני אל לא ילקח האשה
מ אדני: ויאמר אל יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח
מלאכו אתך והצלים בדרך ולקחת אשה לפני משפחתי
41 ומבית אבני: או תעקב מאלתי כי תבוא אל משפחתי
42 ואסלא יתנו לך היות נתי מאלתי: ואבא היום אל
העין ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם אסדברתי
43 מעליך דרכי אשר אבני וקח עליה: הנה אבני נאב
על עין המים והנה העלמה תצאת לשאב ואמרת
44 אליה השקיני נא מעט מים מבקד: ואמרה אל גם
אתה שתה וגם למלך שאב נא האשה אשר הובח
מתדנה לבד אדני: אי טרם אכלה לדבר אל לבי והנה
רבקה יצאת וקחה על שכמה ותנד העינה ותשאב
46 ויאמר אליה השקיני נא: ותמחר ופודר פדה מעליה
ותאמר שתה וגם למלך שאבך ואשה וגם הנמלים
47 השקתה: ואשאל אתה ויאמר פתמי את והאמר פתי
כחואל בך נחור אשר ילדהו מלכה ואשם הנום על
48 אפה ותצמדו על ידיה: ואקד ואשתמה לדנה
ואבדך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הובח בדרך
49 אמת לקחת את בית אדני לפני: ועתה אסדברכם
עשים חסד ואמת את אדני הנדו ל

ותאמר אליו בתי כחואל אבני בן מלכה אשר ילדה
לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם
מקום ללון ויקד האיש ושפתו ללון ויאמר בך
יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עלה חסדו ואמתו
מעם אדני אבני בדרך יהוה והנה יהוה אלהי אדני חסד
העין והנה לבית אמה טעורים האלה ולרבקה אח
ושמו לבן ברך אל האיש והנה את העין
והי נראת את הנום ואת הנמרים על ידי אחת
וכשמעו את דברי רבקה אחת לאמר כחדבר
אל האיש ונבא אל האיש והנה עמד על הנמלים
על העין ויאמר ברא ברך יהוה למה תעמד בדרך
ואבני פתתי הבית ומקום לנמלים ויבא האיש הבית
והפתח הנמלים וישן סבן ומספוא לנמלים ומים
לרחץ ונליו ונליו האנשים אשר אתו וישם לפניו
לאכל ויאמר לא אכל עד אסדברתי דברי ויאמר
דברי ויאמר עבד אברהם אבני ויהוה ברך את אדני
מאד ויתנו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
ושפחות ונמלים וממרים ותלד שרה אשת אדני
בן לאדני וקמתה ויתדלו אתו וילאשרו לו: וישבעו
אדני לאמר לא ילקח אשה לפני מבנות הבנות אשר
אדני אבני ישב בארצו אם לא אל בית אדני חסד
ואל משפחתי ולקחת אשה לפני ויאמר אל אדני
אלי לא תלך האשה אחי ויאמר אל יהוה אשר
התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצלים בדרך
ולקחת אשה לפני משפחתי ומבית אבני ויאמרה
מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך
והיות נתי מאלתי ואבא היום אל העין ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם אם ישב לא מעליך דרכי אשר
אבני בדרך עליה הנה אבני וקח עלי עין המים והנה
העלמה תצאת לשאב ואמרת אליה השקיני נא
מעט מים מבקד ואמרה אלי גם אתה שתה וגם
למלך שאבך והאשה אשר הובח מתדנה
אדני אי טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה
יצאת וקחה על שכמה ותנד העינה ותשאב
ויאמר אליה השקיני נא ותמחר ופודר פדה מעליה
מאלתי ותאמר שתה וגם למלך שאבך ואשה וגם
הנמלים השקתה ואשאל אתה ויאמר בתי מי את
ותאמר בתי כחואל אבני בן מלכה אשר ילדה לו מלכה
ואשם הנום על אפה והנמרים על ידיה ואקד
ואשתמה לדנה ואבדך את יהוה אלהי אדני אברהם
אשר הובח בדרך אמת לקחת את בית אדני לפני
ועתה אם ישכם עליכם וחסד ואמת את אדני הנדו ל

ואם לא תלדו לי ואפנה על ימין או על שמאל
 וימן לבן ובהואל ואמרו מיהו יצא הדבר לא
 זכנו דבר אליך ועל א שוב הנה רבקה לפניך קח
 ולך ותהי אשה לבן אתיך כאשר דבר יהוה
 כאשר שמע עבר אברהם את דבריהם וישתחו
 ארצה ליהוה ויצא העבד כלי כסף וכלי זהב
 ועבדים ויתן לרבקה ומלדותיה נתן לאחיה ולאמה
 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו ויבטחו
 ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני ויאמר אחיה
 ואמה השב העבד אתנו ימים או עשור אחר תקדך ויאמר
 אדםם אל-תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני
 ואלכה לאדני ויאמרו נקרא לנער ונשאקה את-פיה:
 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה בתלכי עסדאיש הוה
 ותאמר אלך: וישלחו את-רבקה אהתם ואת-מנקמתה
 ואת-עבד אברהם ואת-אנשיו ויברכו את-רבקה ויאמרו
 לה אהתנו את הוה לאלפי רבקה וירכש ויעד את שער
 שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על-הגמלים
 ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את-רבקה בלך:
 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא ישב בארץ הנגב:
 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עינו וירא
 ויהוה גמלים באים: ותשא רבקה את-עיניה ותרא את
 יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר אליה-עבד מיהו-איש
 הלזה הרגלך בשדה לקראתני ויאמר העבד הוא אדני
 ותקח הצעירה ותתקם: ויספר העבד ליצחק את כל
 הדברים אשר עשה: ויבאה יצחק הארלה שרה אמו
 ויקח את-רבקה ותהרלו לאשה בארצה ונתם יצחק
 אחר אמו: פ שש

כה

ויספ אברהם ויקח אשה קטורה: ותלד לו את-2 *
 זמרון ואת-יקשן ואת-ימין ואת-דמרון ואת-ישפק ואת-
 שוח: ויקשן ילד את-שבא ואת-דדן ובני דדן היו
 אשורם ולטושם ולאמים: ובני מדן שיפה ועפר וחנק
 ואבדע ואלדעה כל-אלה בני קטורה: ונתן אברהם
 את-כל-אשר-לו ליצחק: ולבני הפלגשים אשר
 לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בטי
 בעתנו חי קדמה אל-ארץ קדם: ואלה ימי שנחתי
 אברהם אשר-חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים:
 ונגע נמת אברהם בשיבה טובה וקן ושבע ויאסף אל-
 עמו: ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו-אל-מערת המכפלה
 אל-שדה עפרן בן-צחר החתי אשר על-פני ממרא:
 השדה אשר-קנה אברהם מאת בני-חתי שמה קבר
 אברהם ושרה אשתו:

ואם לא תלדו לי ואפנה על ימין או על שמאל
 וימן לבן ובהואל ואמרו מיהו יצא הדבר לא
 זכנו דבר אליך ועל א שוב הנה רבקה לפניך קח
 ולך ותהי אשה לבן אתיך כאשר דבר יהוה
 כאשר שמע עבר אברהם את דבריהם וישתחו
 ארצה ליהוה ויצא העבד כלי כסף וכלי זהב
 ועבדים ויתן לרבקה ומלדותיה נתן לאחיה ולאמה
 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו ויבטחו
 ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני ויאמר אחיה
 ואמה השב העבד אתנו ימים או עשור אחר תקדך ויאמר
 אדםם אל-תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני
 ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא לנער ונשאקה את-פיה:
 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה בתלכי עסדאיש הוה
 ותאמר אלך: וישלחו את-רבקה אהתם ואת-מנקמתה
 ואת-עבד אברהם ואת-אנשיו ויברכו את-רבקה ויאמרו
 לה אהתנו את הוה לאלפי רבקה וירכש ויעד את שער
 שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על-הגמלים
 ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את-רבקה בלך:
 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא ישב בארץ הנגב:
 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עינו וירא
 ויהוה גמלים באים: ותשא רבקה את-עיניה ותרא את
 יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר אליה-עבד מיהו-איש
 הלזה הרגלך בשדה לקראתני ויאמר העבד הוא אדני
 ותקח הצעירה ותתקם: ויספר העבד ליצחק את כל
 הדברים אשר עשה: ויבאה יצחק הארלה שרה אמו
 ויקח את-רבקה ותהרלו לאשה בארצה ונתם יצחק
 אחר אמו: פ שש

ויהי אחרי כות אברהם ויברך אלהים את יצחק
 בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי
 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
 הגר המצרית שפחת שרה לאברהם ואלה
 עימות בני ישמעאל בעימותם לתולדתם בכר
 ישמעאל נבית וקדר ואדמאל ומבשל ומשמע
 ודומה ומישא וזרד ותיבא יטור לפיש וקדרמה
 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בוצרותם
 ובטירתם ענים עשר נשיאם לאמתם ואלה שני
 זיוי ישמעאל מאת שנה ועלשים שנה ועלש
 ענים ויטע ויבית ויאסף אל עבדו וישכנו מחוילה
 עד שור אשר על פני נערים באנה אעורה
 על פני כל אחיו נפל

ויהו אחר מות אברהם ויברך
 אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: פ
 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר
 המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני
 ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר
 ואדמאל ומבשל: ומשמע ודומה ומישא: חדר ותיבא
 יטור לפיש וקדרמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם
 בוצרותם ובטירתם ענים עשר נשיאם לאמתם: ואלה
 שני זיוי ישמעאל מאת שנה ועלשים שנה ושבע שנים
 ויטע ויבית ויאסף אל עבדו: וישכנו מחוילה עד שור
 אשר על פני נערים באנה אעורה על פני כל אחיו נפל:

תולדת

ואלה תולדת יצחק בן אברהם הוליד את
 את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
 רבקה בת בתואל הארמי מפרץ ארם אהות לבן
 הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה לנפוח אשתו
 כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו
 ויהרצנו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה
 אנכי ותלך כדרך את יהוה ואמר יהוה לה שני
 גוים בבטן ועני לאמים ממועד יפרדו ולאם
 מלאם יאמץ ורם ועוד ועוד ויהי לאיביה ללדת
 והנה תומם בבטנה וילא הר אעיון אדמוני כרו
 באדרת שער ויקראו עמו לשו ואחרי כן ילא
 אחיו וידו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
 ויצחק בן שלשים שנה בלדת אתם ויגדלו הילדים
 והיו עשו איש ידע ציד איש עדה ועקב אישם
 ישב אהלים ויהי יצחק את עשו כי ציד בפיו
 ורבקה אהבת את יעקב ויהי יעקב נזיד ויהא
 עשו בן השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב
 הלעיטני ואני בן האדם האדם הזהני עיף אנכי
 עלכן קרא שמו ארום ויאמר יעקב מכרה כיום
 את בכורתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות
 ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום
 וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב נתן
 לעשו לחם נזיד עדשים ולאכל וישת ויקרם
 וילך ויהי עשו את הבכרה
 והיו רעב בארץ מלכד הרעב הר אעיון אשר
 היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
 מלך פלשתים וירד ויהא אליו יהוה ויאמר
 אל תירד מצרימה לכן בארץ אשר אנו אנכי
 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי כך

19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם הוליד את
 כ יצחק: ויהו יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה
 בת בתואל הארמי מפרץ ארם אהות לבן הארמי לו
 21 לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה
 22 הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרצנו
 הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ולך כדרך
 23 את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גוים בבטן ושני
 לאמים ממועד יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורם יעבד
 24 ועוד: ומלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויהא
 הראשון אדמוני כרו כאתרת שער ויקראו שמו עשו:
 26 ואחרי כן ילא אחיו וידו אחות בעקב עשו ויקרא
 27 שמו יעקב ויצחק בן שלשים שנה בלדת אתם: ויגדלו
 הילדים והיו עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש
 28 חם ישב אהלים: ויאבד יצחק את עשו כרצו בפיו
 29 ורבקה אהבת את יעקב: ויגד יעקב נזיד ויהא עשו
 ל מדהשדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני
 30 ואני מדהאדם האדם הזה כי עיף אנכי על פני קרא
 31 שמו ארום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכורתך לי:
 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה:
 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את
 34 בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ויגד עדשים
 ויאכל בשת ויקרם וילך ויהו עשו את הבכרה:

ט

א ויהו רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי
 אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים וירד:
 ב ויהא אליו יהוה ויאמר אל תירד מצרימה לכן בארץ
 ג אשר אנו אנכי: גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך
 ד וילך ויהי עשו את הבכרה
 ה והיו רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי
 ו היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
 ז מלך פלשתים וירד ויהא אליו יהוה ויאמר
 ח אל תירד מצרימה לכן בארץ אשר אנו אנכי
 ט גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי כך

ולרעה אמן את כל הארצות האל והקמתו אתי
השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרבתי אתי
ורעה ככובי השמים ונתתי לרעה את כל הארצות
האל ותברכו בורעה כל בני הארץ: עקב אשר שמע ה
אברהם בקלי ושמר משמרת מצותי הקוים ותרת:

נשב יצחק בגר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר
אחתי הוא כי ראה לאמר אשתו פדהרני אנשי המקום
על דבקה כרמבת מראה הוא: ויהי כי ארכילו שם
המים וישקת אבימלך מלך פלשתים בעד החלון ורא
והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך
ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואך אמרת אחתי
הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פראמית עליה:
ויאמר אבימלך מהזאת עשית לנו פמעט שכב אחד
העם אתי אשתך והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך אתי
כל העם לאמר הונע באש הזה ובאשתו מות וימת:
וזרע יצחק בארץ הוא וימצא בשנה ההוא מאד
שערים ויברכנו יהוה: ויגדל האיש וגדל הלוד וגדל
עד כתרל מאד: ויהרילו מקהילאן ומקנה בקר וצבקה
רבה ויבנאו אתו פלשתים: וכלהבארת אשר חפרו
עברי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
וימלאים עפר: ויאמר אבימלך אליצחק לך מעט
כרעמית מעט מאד: וגדל משם יצחק וישן במחל עבר
נשב שם: וישב יצחק וחפר ואתבארת המים אשר
חפרו בימי אברהם אביו וסתמום פלשתים אחרו מות
אברהם ויקרא להן שמות בשמת אשר קרא להן אביו:
וחפרו עברי יצחק במחל ומצאישם באר מים חיים:
גריבו רעי גר עסרע יצחק לאמר לנו המים ויקרא
שמדבאר עשק כי החשקו עמו: וחפרו באר אחרת
גריבו גסדעלה ויקרא שמה שמה: וישק משם
והפלו באר אחרת ולא לבו עליה ויקרא שמה רחבת
לאמר כרעמה רחוב יהיה לנו ופרטי בארץ: ויש

23 ועד
24 משם באר שבע: ורא אליו יהוה בגילה ההוא ויאמר
אליו אליו אברהם אביך אלהיך כראתך אביו
וברכתך ותריבתי את רועך בעבוד אברהם עבדי:
ובן שם מובח ויקרא בשם יהוה ויששם אהלו ויחר
שם עברי יצחק באר: ואבימלך הלך אליו מגר ואחות
מרעהו ופיל שרצבאו: ויאמר אלהם יצחק מרוע
באתם אלי ואתם שגאתם אתי ותשקחוני מאתכם:
ויאמרו ראי ראית כי היה יהוה עמך

ולרעה אתך את כל הארצות האל והקמתו את
השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך והרבתי
את רועך ככובי השמים ונתתי לרעה את כל
הארצות האל ותברכו בורעה כל בני הארץ
עקב אשר שמע אברהם בקלי ושמר משמרת
מצותי הקוים ותרת וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר
אחתי הוא כי ראה לאמר אשתו פדהרני אנשי המקום
על דבקה כרמבת מראה הוא ויהי כי ארכו לו שם המים
וישקת אבימלך מלך פלשתים בעד החלון ורא
והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואך
אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו
כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו
אשם ויצו אבימלך את כל העם לאמר הונע באש
הזה ובאשתו מות וימת וזרע יצחק בארץ הוא
וימצא בשנה ההוא מאד שערים ויברכנו יהוה
ויגדל האיש ויגדל הלוד ויגדל עד כתרל מאד
ויהילו מקנה בקר וצבקה רבה ויבנאו אתו
פלשתים וכל הבארת אשר חפרו עברי
אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאים
עפר ויאמר אבימלך אליצחק לך מעט מעט
ממנו מאד וילך משם יצחק ויחז במחל עבר וישב
שם וישב יצחק וחפר את בארות המים אשר
חפרו בימי אברהם אביו וסתמום פלשתים אחרו
מות אברהם ויקרא להן שמות בשמת אשר קרא
להן אביו וחפרו עברי יצחק במחל וימצאו שם
באר מים חיים ויריבו רעי גר עם רעי יצחק
לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עליה כרעמה
עמו וחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה
שמדבאר ויעתק משם וחפרו באר אחרת ולא רבו
עליה ויקרא שמה רחבת ויאמר אלהם מאתכם
באתם אלי ואתם שגאתם אתי ותשקחוני מאתכם
ויאמרו ראי ראית כי היה יהוה עמך

ונאמר תרו נא

29 אלה בינותי בנינו ובניך ונכרתה ברית עמך: אמר
 תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך
 30 רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: ועש
 להם משתה ויאכלו וישתו: וישבימו בבקר וישביעו
 31 איש לאחיו וישלחם יצחק מלכו מאתו בשלום: ותרו
 ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק נגדו לו על אדות הבאר
 32 אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה
 33 עלבון שמהעיר באר שבע עד היום הנה: ויתרו
 עשו בדרבקים שנה ויבא אשה אתיהודית בת-בארי
 לה החתי ואת-בשמת בת-אלן החתי: ותהיין מרת רחל
 ליצחק ולרבקה: ו

כו

א ויהי ברובן יצחק ותקחן עניו מראת ויקרא את-ישו
 2 בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר
 3 הגדנא וקמתי לא תדעי יום מותי: ועתה שאנא בלך
 4 תלך וקשתה ונא השדה ועדה לי צידה: ועשה-לי
 מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור
 5 תברכה נפשי במים אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק
 6 אל-ישו בנו וילך עשו השדה לציד ציד להביא: ורבקה
 אמרה אל-יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את-אביך
 7 מדבר אל-עשו אהך לאמר: הביאה לי ציד ועשה-לי
 8 מטעמים ואכלה ואברככה לפני הנה לפני מותי: ועתה
 9 בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: לך-נא אלי-צאן
 וקח-לי משים שני גדי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים
 10 לאביך כאשר אהב: ותבאת לאביך ואכל בעבר אשר
 11 יברכה לפני מותו: ויאמר יעקב אלרבקה אמי הן
 12 עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי
 ותיתי בעיניו כמתעטע ותבאתי עלי קללה ולא ברכה:
 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ואל
 14 קדלי: וילך ויבא לבא לאמו ותנש אמו מטעמים
 15 כאשר אהב אביו: ותקח רבקה את-גדי עשו בנה
 הגדל והמדת אשר אהב בבית ותלבש את-יעקב בנה
 16 הקטן: ואת ערת גדי העזים הלבשה על-גדו ועל
 17 חלקת צארו: ותהן את-המטעמים ואת-החלב אשר
 18 עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל-אביו ויאמר אבי
 19 יאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל-אביו אנכי
 עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קוס-נא שבה
 20 ואכלה מצודי בעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אל-
 בנו מה-זה מרתך למצא בני ויאמר פי רבקה הנה
 21 אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל-יעקב ושה-נא

ונאמר תהינא אלה בינותי בנינו ובניך ונכרתה
 ברית עמך אם תעשה עמנו רעה כאשר לא
 נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך
 בשלום אתה עתה ברוך יהוה ועש להם משתה
 ויאכלו וישתו וישבימו בבקר וישביעו איש
 לאחיו וישלחם יצחק מלכו מאתו בשלום והיו
 ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדלו לו על אדות
 הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא
 אתה שבעה עלבון שם העיר באר שבע עד היום
 והיו עשו בן ארבעים

ועתה ויקח אשה את יהודית באתי החתי ואת
 בשמת בת אלן החתי ותהיין מרת רחל ליצחק
 ויהי כי יקח יצחק ותכתיף
 עליו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו
 בני ויאמר אליו הנני ויאמר הנה נא וקמתי לא תדעי
 יום מותי ועתה שאנא בלך תלך וקשתה ונא
 השדה ועדה לי צידה ועשה-לי מטעמים כאשר
 אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי
 במים אמות ורבקה שמעת בדבר יצחק אל-
 עשו בנו וילך עשו השדה לציד ציד להביא ורבקה
 אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את-אביך
 מדבר אל עשו אהך לאמר הביאה לי ציד ועשה
 לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני
 מותי ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך
 לך-נא אל הצאן וקח לי משים שני גדי עזים טובים
 ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהבתי ואת
 לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו ויאמר
 יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער
 ואנכי איש חלק אולי ימשני אבי והייתי בעיניו
 כמתעטע ותבאתי עלי קללה ולא ברכה ותאמר
 לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ואל קח-לי
 וילך ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
 אהב אביו ותקח רבקה את-גדי עשו בנו הגדל
 והמדת אשר אהב בבית ותלבש את יעקב בנה
 הקטן ואת ערת גדי העזים הלבשה על ידיו ועל
 חלקת צארו ותהן את המטעמים ואת החלב אשר
 עשתה ביד יעקב בנה אל אביו ויאמר אבי
 יאמר הנני מי אתה בני ויאמר יעקב אל אביו
 אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי היום
 נא שבה ואכלה מצודי בעבור תברכני נפשך ויאמר
 יצחק אל-בנו מה זה מרתך למצא בני ויאמר פי רבקה
 הנה אלהיך לפני ויאמר יצחק אל יעקב ושה-נא

ואמסך

22 בני האתה זה בני עשו אמלא: ונש יעקב אל יצחק
אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והנבים בני עשו:
23 ולא הכירו כידון ידיו כדני עשו אחיו שערות וברכדו:
24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר הנשה לי
וכאלה מציד בני למען תברכה נפשי ונש-לו ויאכל
26 ויבא לו יין ומשת: ויאמר אליו יצחק אביו נשה-נא
27 ושקה-לי בני: ונש ושקלו ונח את-ידיהם בגדיו וברכדו
28 ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ידו: שש

28 ויבדן ותירע יעבדוך עמים וישתחו כרך
לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ וירב דגן ותירש:
29 ועבדוך עמים וישתחו לך לאמים הנה נביר לאחוך
ושפתחו לך בני אמך ארבע אחר ומברכה ברוך:
30 והו כאשר בלה יצחק לבנה את-יעקב והו אך יצא
ויצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצדו:
31 ונש גם-דוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם
32 אבי ויאכל מציד בני בעבר תברכני נפשך: ויאמר לו
33 יצחק אביו מראתה ויאמר אני בנה בברך עשוי: ויחיד
יצחק חרדה גדלה עד-מאד ויאמר מ-אפוא הוא הצד
צד ויבא לו ויאכל מכל פטרם תבוא ואברכה גם-ברך
34 ויהי: כשמע עשו את-דברי אביו ויצעק צעקה גדלה
35 וה וקרה עד-מאד ויאמר לאביו ברכני גם-אני אבי: ויאמר
36 בא אחך במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הני קרא שמו
יעקב ויעקבני זה פנמים את-בנותי לקח והנה עתה
37 לקח ברכתך ויאמר הלא אצלתי לך ברכה: ונש יצחק
ויאמר לעשו הן נביר שמתיו לך ואת-קל-אחיו נתתי
לו לעבדים ודגן ותירש סמכותו ולכנה אפוא מדה
38 בני: ויאמר עשו אל-אביו תברכה אחת הוא-לך אבי
39 ברכני גם-אני אבי וישא עשו קלו ויבך: ונש יצחק אביו
ויאמר אליו הנה משמני הארץ ויהי משקך ומטל
40 השמים מעל: ועל-ברכה חרדה ואת-אחך תעבד ויהי
41 כאשר תרד ופרקת עלו מעל צוארך: וישטם עשו את-
יעקב על-הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלפו
42 יקרבו ימי אכל אבי ואחרנה את-יעקב אחי: ויגד
לדבקה את-דברי עשו בנה הגל ותשלח ותקרא
ליעקב בנה הקמן ותאמר אליו הנה עשו אחך מתנתם
43 לך להרעה: ועתה בני שמע בקלי וקום ברחלך אל-
44 לבו אחי הרעה: ושבת עמי ימים אחדים עד אשר
45 תשוב במת אחך: עד-שוב אף-אחך ממה ושבת את
אשר-עשית לו ושלתתי ולקחתך משם למה אשגל גם-
שניכם יום אחד:

ואמסך בני האתה זה בני עשו אמלא ונש יעקב
אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב
והנבים בני עשו ולא הכירו כי היו ידיו כדני
עשו אחיו שערות וברכדו ויאמר אתה זה בני
עשו ויאמר אני ויאמר הנשה לי ואכלתי מציד
בני למען תברכה נפשי ונש-לו ויאכל ויבא
לויין ומשת: ויאמר אליו יצחק אביו נשה-נא
ושקה-לי בני: ונש ושקלו ונח את-ידיהם בגדיו
וירכדו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו
ידו: ויהי לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ
וירבדן ותירע יעבדוך עמים וישתחו כרך
לאמים הנה גביר לאחוך וישתחו לך בני אמך
ארריך ארור ומברכה ברוך ויהי כאשר בלה שוק
לברך את יעקב והו אך יצא יעקב מאת-פני
יעזק אביו ועשו אחיו בא מצדו ויעש גם-הוא
מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי
ויאכל מציד בני בעבר תברכני נפשך ויאמר לו
יעזק אביו מי אתה ויאמר אליו בנך בברך עשו
ויהי יעזק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי
אפוא הוא הצד צד ויבא לו ויאכל מכל פטרם תבוא
ואברכה גם-ברך יהי כשמע עשו את-דברי אביו
ויעצק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו
ברכני גם-אני אבי ויאמר בא אחך במרמה ויקח
ברכתך ויאמר הני קרא שמו יעקב ויעקבני זה
פנמים את-בנותי לקח והנה עתה לקח ברכתך
ויאמר הלא אצלתי לך ברכה: ונש יצחק
לעשו הן נביר שמתיו לך ואת-קל-אחיו נתתי לו
לעבדים ודגן ותירש סמכותו ולכנה אפוא מדה
אעשה-בני ויאמר עשו אל אביו תברכה אחת הוא
לך אבי ברכני גם-אני אביו וישא עשו קלו ויבך ויען
יעזק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ ויהי
מועבר ומטל השמים מעל ועל חרבה חרדה ויהי
אחך תעבד והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל
צוארך וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר עשו בלפו יקרבו ימי אכל אבי
ואחרנה את-יעקב אחי ויעד ליעקב את-דברי עשו
בנה הגל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקמן ותאמר
אליו הנה עשו אחך מתנתם לך ברחלך ועתה בני
שמע בקלי וקום ברוך לך אל לבו אחי חרדה וישבת
עמי ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחך עד שוב
את אחך ממוך ועכנז את אשר עשית לו ושלתתי
ולקחתך משם למה אשגל גם-שניכם יום אחד

ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בתי 46
מפני בנות חת אסילקח יעקב אשה מבנות חת כאלה
מבנות הארץ למה לי חיים:

כח

ויקרא יצחק אל יעקב וברך אתו ויעזרו ויאמר לו לא א
תקח אשה מבנות כנען: קום לך פתנה ארם פתנה 2
בתואל אבי אביך וקח לך משם אשה מבנות לבן אתו
אביך: ואל שדי ויברך אתך ויפרד וירפד והיה לקהל 3
עמים: ויסודלך את ברפת אברתם לך ולרועה אתך
לרשתך את ארץ מגדף אשר נתן אלהים לאברתם: 4
וישלח יצחק את יעקב מגדף פתנה ארם אל לבן בן 5
בתואל הארמי אתו רבקה אם יעקב ועשו: וירא עשו 6
בברך יצחק את יעקב ושלח אתו פתנה ארם לקחת
לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח 7
אשה מבנות כנען: וישמע יעקב אל אביו ואל אמו 8
וגדף פתנה ארם: וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני 9
יצחק אביו: וגדף עשו אל ישמעאל ויקח את מחלתו בתי
ישמעאל בן אברתם אחות נביות על נשיו לו לאשה:

ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע ויגד חרנה: ויפגע במקום ובלו 11
שם ברכא השמש ויקח מאבני המקום ושם מראשתיו
וישקב במקום ההוא: ויחלם והנה סלם מצב ארצה 12
וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים
בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברתם לוי
אביך: ואלתי יצחק הארץ אשר אתה שוב עליה לך
אתנה ולורעך: והנה ורעך בעפר הארץ וברצת נמה 14
וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה
ובנורעך: והנה אנכי עמך ושמתוך ככל אשר תלך 15
תושבתך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אסי
עשיתי את אשר דברתי לך: ויניח יעקב משנתו ויאמר 16
אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: וירא ויאמר 17
מה נקרא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה
שער השמים: וישלם יעקב בכרך ויקח את דאבן אשר 18
שם מראשתיו ושם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה:
ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לח שם 19
העיר לראשנה: ויגד יעקב גדר לאמר אם יהיה 20
אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונמד
לי לחם לאכל ובגד ללבוש: ושכתי בשלום אל בית אבי 21
והנה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי מצבה 22
והנה בית אלהים וכל אשר תחול לי עשה אשר שרתי לך: שני

כט

וישא יעקב חגלו וגדף ארצה בני קדם: א

v. 46 ק' ויצא v. 2 v. 6 v. 8 v. 2 פתנה כאל סגמחה חתו ונתן

ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בתי מפני בנות חת
אם לך יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות
הארץ למה לי חיים ויקרא יצחק אל יעקב ויברך
אתו ויעזרו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען
כי אם בנות ארם בנות בתואל אבי אביך וקח
לך משם אשה מבנות לבן אבי אביך ואל שדי
ויברך אתך ויפרד וירפד והיה לקהל עמים ונתן
לך את ברפת אברתם לך ולרועה אתך לרשתך
את ארץ מגדף אשר נתן אלהים לאברתם
וישלח יצחק את יעקב ויגד חרנה ארם אל לבן
בן בתואל הארמי אתו רבקה אם יעקב ועשו
וירא עשו בברך יצחק את יעקב ושלח אתו
פתנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו
ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען וישמע
יעקב אל אביו ואל אמו וירא עשו כי רעות
בנות כנען בעיני יצחק אביו ויגד עשו
אל ישמעאל ויקח את מחלתו בתי אברתם
אחות נביות על נשיו לו לאשה ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע ויגד חרנה ויפגע במקום ובלו
שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום ושם
מראשתיו וישקב במקום ההוא ויחלם והנה
סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה
מלאכי אלהים עלים וירדים בו והנה יהוה נצב
עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברתם אביך ואלתי
יצחק הארץ אשר שוב עליה לך אתנה ולורעך
והנה ורעך בעפר הארץ וברצת נמה וקדמה
ונצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה
ובנורעך והנה אנכי עמך ושמתוך ככל אשר תלך
תושבתך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד
אשר אסי עשיתי את אשר דברתי לך ויניח יעקב
משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא
ידעתי וירא ויאמר מה נקרא המקום הזה אין זה
כי אם בית אלהים וזה שער השמים וישלם יעקב
בכרך ויקח את דאבן אשר שם מראשתיו ושם
אתה מצבה ויצק שמן על ראשה ויקרא את
שם המקום ההוא בית אל ואולם לח שם העיר
לראשנה ויגד יעקב גדר לאמר אם יהיה אלהים
עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונמד
לי לחם לאכל ובגד ללבוש ושכתי בשלום אל בית
אבי והנה יהוה לי לאלהים והאבן הזאת אשר
שמתי מצבה והנה בית אלהים וכל אשר תחול
לי עשה אשר שרתי לך וישא יעקב חגלו ויגד
ארצה בני קדם ויצא

2 בַּאֲרְבַּע בָּשָׂר וְהַגְדִּילְשֵׁם שְׁלֹשָׁה עָדְרֵי־צֹאן רִבְעִים עֲלֶיהָ
3 כִּי מִן הַבָּאֵר הָיוּ יֹשְׁקוּ הָעֵדְרִים וְהָאֵבֶן נִדְּלָה עֲלֵיהֶם
4 מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַתִּשְׁקוּ כָּל הָעֵדְרִים וַיִּלְלֻּהוּ אֶת הָאֵבֶן
5 מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַתִּשְׁקוּ אֶת הַצֹּאֵן וַתָּשׁוּבוּ אֶת הָאֵבֶן עַל־
6 פִּי הַבָּאֵר לַמְקֹמָהּ: וַיֹּאמֶר לָדָם יַעֲקֹב אֵין מֵאֵן אַתֶּם
7 הַיָּאֵמְרוּ מִתְּרַן אֲנָחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָדָם הַדַּעְתֶּם אֶת־לִבְנֵי
8 בְּדַחְדָּח וַיֹּאמְרוּ דַעֲנוּ: וַיֹּאמֶר לָדָם הַשְׁלוֹם לָו וַיֹּאמְרוּ
9 שְׁלוֹם וְהָיָה רַחֵל בְּתוּלָה פָּאָה עַסְדֵּה־צֹאן: וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד
10 הַיּוֹם נָדוּל לֹא־עַתְּ הָאֵסָף הַמְקֹמָה הַשִּׁקּוּ הַצֹּאֵן וְלִטּוּ
11 רַעֲיוֹ: וַיֹּאמְרוּ לֹא טָכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֵדְרִים
12 וַיִּלְלוּ אֶת הָאֵבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַתִּשְׁקוּ הַצֹּאֵן: עֲדָנוּ
13 מְדַבְּרֵי עִמּוֹם וְרַחֵל וּפָאָה עַסְדֵּה־צֹאן אֲשֶׁר לֹאבֵיהָ כִּי רַעֲיָה
14 הִיא: וַיְהִי כִּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל בְּתִלְבָּן אֶת־
15 אָמּוֹ וְאֶת־צֹאֵן לָבָן אֶת־וְנֵשׁ יַעֲקֹב נָגַל אֶת־הָאֵבֶן
16 מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַיִּשַׁק אֶת־צֹאֵן לָבָן אֶת־וְנֵשׁ יַעֲקֹב
17 לְרַחֵל וַיֵּשֶׂא אֶת־קְלוֹ נְבִדָּה: וְעוֹד יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אֶת־
18 אֲבִיהָ הָיָה וְכִי בְּדַרְבָּקָה הָיָה וְתַרְץ וְתַגֵּד לֹאבֵיהָ: וַיְהִי
19 כַּשָּׁמַע לָבָן אֶת־שִׁמְעֵי יַעֲקֹב בְּוָאֲחֻזוֹ תַרְץ לִקְרֹאתוֹ
20 וַיַּחֲבֹקְלוּ וַיִּשְׁקְלוּ וַיְבִיאוּהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר לְלָבָן אֶת־
21 כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמוֹ וּבִשְׂרֵי
22 אֶתָּה יָשֹׁב עִמּוֹ חָדָשׁ יָמִים: וַיֹּאמֶר לָבָן לַעֲקֹב הֲבִי־
23 אֶת־וְנֵשׁ וַעֲבַדְתֵּנִי חֹמֶם הַיּוֹדָה לִי מִדַּר־מִשְׁכָּרְתְּךָ:
24 וַיִּלְלֵבָן שְׂתֵי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאמֹר וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רַחֵל:
25 וַיַּעַן לֵאמֹר רַבּוֹת וְרַחֵל יָפְתָה וַיַּתִּירָאָר וַיַּפֵּת מְרֵאָה:

שלישי

18 וַיֵּאָרֶב יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹדְךָ שִׁבְעַת שָׁנִים בְּתַחַל
19 בְּתַחַךְ הַקַּמְסָה: וַיֹּאמֶר לָבָן מִטּוֹב תְּתֵי אִתָּה לָךְ מִתְּתֵי
20 אִתָּה לֹאִישׁ אַחֵר שִׁבְעָה עַמְדוֹ: וַעֲבַד יַעֲקֹב בְּתַחַל שִׁבְעַת
21 שָׁנִים וַיְהִי כַעֲשֵׂיו כִּימִים אַחֲדִים בְּאֶהְבְּתוֹ אִתָּה: וַיֹּאמֶר
22 יַעֲקֹב אֶל־לָבָן הֲבֵי אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאָ יָמִי וְאֵבִיאוּהָ
23 אֵלָי: וַיֹּאסֹף לָבָן אֶת־יָדָיו וַיִּשַׁק אֶת־יַדָּיו לְעֵשׂוֹ מִשְׁתָּה:
24 וַיְהִי בְעָרֵב וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה בְּתוּלָה וַיִּבְרָא אִתָּה וַיִּבְרָא
25 אֶת־הַיָּתָן לָבָן לָהּ אֶת־זוֹלָפָה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בְּתוּ שִׁפְחָה:
26 כַּתְּתֵהּ בְּבִקְרָה וְהָיָה לָהּ וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מִדַּר־זֹאת
27 עָשִׂיתָ לִי הֲלֹא בְרַחֵל עֲבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רַמְתֵּנִי: וַיֹּאמֶר
28 לָבָן לֹא־עָשִׂיתָ כֵּן בְּמִקְוֵמוֹ לָתֵת הַצֵּינָה לְפָנַי הַבְּכִירָה:
29 וְכִּי מָלְאָ שִׁבְעַת וְזֹאת וְנִתְּנָה לָךְ וְגַם־זֹאת בְּעַבְדָּהּ אֲשֶׁר
30 תַעֲבַד עִמָּךְ עוֹד שִׁבְעַת־שָׁנִים אַחֲרָיו: וַעֲשֵׂי יַעֲקֹב כֵּן
31 וַיִּמְלֹא שִׁבְעַת וְזֹאת וַיִּקְדְּלוּ אֶת־רַחֵל בְּתוּ לוֹ לְאִשְׁהָ: וַיִּתֵּן
32 לָבָן לְרַחֵל בְּתוּ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה: וַיִּבְרָא
33 גַּם אֶל־רַחֵל וַיֵּאָרֶב וְגַם־אֶת־רַחֵל מִלֵּאָה

וַיֵּרָא וַתְּהַבְּאֵר בְּשִׂדְדָה וְהָיָה שִׁבְעַת שָׁנִים עָדְרֵי־צֹאן
2 רִבְעִים עֲלֶיהָ כִּי מִן הַבָּאֵר הָיוּ יֹשְׁקוּ הָעֵדְרִים
3 וְהָאֵבֶן נִדְּלָה עֲלֵיהֶם מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַתִּשְׁקוּ כָּל הָעֵדְרִים
4 וַיִּלְלוּ אֶת הָאֵבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַתִּשְׁקוּ אֶת הַצֹּאֵן
5 וַתָּשׁוּבוּ אֶת הָאֵבֶן עַל פִּי הַבָּאֵר לַמְקֹמָהּ וַיֹּאמֶר
6 לָדָם יַעֲקֹב אֵין מֵאֵן אַתֶּם הַיָּאֵמְרוּ מִתְּרַן אֲנָחְנוּ
7 וַיֹּאמֶר לָדָם הַדַּעְתֶּם אֶת־לִבְנֵי בְּדַחְדָּח וַיֹּאמְרוּ דַעֲנוּ
8 וַיֹּאמֶר לָדָם הַשְׁלוֹם לָו וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהָיָה רַחֵל
9 בְּתוּלָה פָּאָה עַסְדֵּה־צֹאן וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם נָדוּל
10 לֹא־עַתְּ הָאֵסָף הַמְקֹמָה הַשִּׁקּוּ הַצֹּאֵן וְלִטּוּ רַעֲיוֹ
11 וַיֹּאמְרוּ לֹא טָכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֵדְרִים וַיִּלְלוּ
12 אֶת הָאֵבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַתִּשְׁקוּ הַצֹּאֵן עוֹדָנוּ מְדַבְּרֵי
13 עִמּוֹם כִּי רַעֲיָה הִיא וַיְהִי כִּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל בְּתִלְבָּן
14 אֶת־וְנֵשׁ יַעֲקֹב נָגַל אֶת־הָאֵבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַיִּשַׁק
15 אֶת־צֹאֵן לָבָן אֶת־וְנֵשׁ יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיְהִי כִּי אֶת־אֲבִיהָ
16 הָיָה וְכִי בְּדַרְבָּקָה הָיָה וְתַרְץ וְתַגֵּד לֹאבֵיהָ: וַיְהִי כַּשָּׁמַע
17 לָבָן אֶת־שִׁמְעֵי יַעֲקֹב בְּוָאֲחֻזוֹ וַיִּתְּרָה וַיִּתְּרָה לִקְרֹאתוֹ
18 וַיַּחֲבֹקְלוּ וַיִּשְׁקְלוּ וַיְבִיאוּהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר לְלָבָן אֶת־
19 כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמוֹ וּבִשְׂרֵי
20 אֶתָּה יָשֹׁב עִמּוֹ חָדָשׁ יָמִים: וַיֹּאמֶר לָבָן לַעֲקֹב הֲבִי־
21 אֶת־וְנֵשׁ וַעֲבַדְתֵּנִי חֹמֶם הַיּוֹדָה לִי מִדַּר־מִשְׁכָּרְתְּךָ:
22 וַיִּלְלֵבָן שְׂתֵי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאמֹר וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רַחֵל:
23 וַיַּעַן לֵאמֹר רַבּוֹת וְרַחֵל יָפְתָה וַיַּתִּירָאָר וַיַּפֵּת מְרֵאָה:
24 וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת־זוֹלָפָה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בְּתוּ שִׁפְחָה
25 וַיִּקְדְּלוּ אֶת־רַחֵל בְּתוּ לוֹ לְאִשְׁהָ וַיִּתֵּן לָבָן לְרַחֵל
26 אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה וַיִּבְרָא גַּם אֶל־רַחֵל
27 וַיֵּאָרֶב וְגַם־אֶת־רַחֵל מִלֵּאָה וַיִּתֵּן לָבָן לְרַחֵל בְּתוּ
28 אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה וַיִּבְרָא גַּם אֶת־רַחֵל
29 מִלֵּאָה וַיִּתֵּן לָבָן לְרַחֵל בְּתוּ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ
30 לָהּ לְשִׁפְחָה וַיִּבְרָא גַּם אֶת־רַחֵל מִלֵּאָה

ועבד עמו עור
 31 שבעי שנים אחרות: וקרא יהוה ברשעו לאה ופחה
 32 את-רחמה ורחל עקרה: ופחד לאה ותלד בן ותקרא
 שמו ראובן כי אמרה כירצאה יהוה בעיני כי עקרה
 33 יאדוני אישי: ופחד עוד ותלד בן ותאמר כירשע
 יהוה כירשעו לאה ותלד בן ותקרא שמו
 34 שמעון: ופחד עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה
 אלהי אלי כירצאתי לו שלשה בנים על-כן קרא-שמו
 לה לו: ופחד עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את-
 יהוה על-כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:

ל

א ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקרא רחל באחותה
 ותאמר אל-יעקב רבדלי בנים ואם-אין מתה אנכי:
 2 ותר-את-יעקב ברחל ואמר תמדת אלהים אנכי אשר-
 3 קנע ממך פרי-קמני: ותאמר הנה אקמי בלכה בא אלהי
 4 ותלד על-ברכי ואקנה נסא-אכי ממנה: ותמול-את
 5 בלכה שפחה לאשה ויבא אלהי יעקב: ופחד בלכה
 6 ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע
 7 בקלי ותמול-בן על-כן קראה שמו דן: ופחד עוד
 8 ותלד בלכה שפחה רחל בן שני ליעקב: ותאמר רחל
 נפתלי אלהים ונפתלי עמי-אתי נסגלתי ותקרא
 9 שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את-
 10 ולפה שפחה ותתן אותה ליעקב לאשה: ותלד ולפה
 11 שפחה לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא את-
 12 שמו גד: ותלד ולפה שפחה לאה בן שני ליעקב:
 13 ותאמר לאה כאשר-כי אשרוני בנות ותקרא את-שמו
 14 אשר: ותלד ראובן בימי קצרת-מים ויקצא דודאים
 15 בשדה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל אל-לאה
 16 הנינא לי מודאי בנד: ותאמר לה תמעט קחתך את-
 17 אישי ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר רחל לבן ישכב
 18 עמך הלילה תחת דודאי בנד: ויבא יעקב ויחשבה
 19 בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אל-תבוא בי שכר
 20 שכרתך בדודאי בני ישכב עמך הלילה הוא: וישמע
 21 אלהים אל-לאה ותתר ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר
 22 לאה נתן אלהים שכרי אשר-נתתי שפחתי לאישי ותקרא
 23 שמו יששכר: ופחד עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב:
 24 ותאמר לאה ויבדני אלהים ואתי ונד טוב הפעם ויבדני
 25 אישי כירצאתי לו ששה בנים ותקרא את-שמו זבולן:
 26 ואתר-ילדה בת ותקרא את-שמה דעה: ויזכר אלהים
 27 את-רחל וישמע אליה אלהים ופחה את-רחמה:
 28 ותתר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את-רחמתי:

33 ו. י. סדר ורמא . 10 . י. עור בסדר ומק

ז . י. י. סדר עי

ועבד עמו עור שבעי שנים אחרות וקרא יהוה ברשעו לאה ופחה
 את רחמה ורחל עקרה ותפחד לאה ותלד בן ותקרא
 שמו ראובן כי אמרה כירצאה יהוה בעיני כי עקרה
 יאדוני אישי ותפחד עוד ותלד בן ותאמר כירשע
 יהוה כירשעו לאה ותלד בן ותקרא שמו שמעון
 ותפחד עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה
 אלהי אלי כירצאתי לו שלשה בנים על-כן קרא-שמו
 לה לו ותפחד עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את-
 יהוה על-כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת ותרא
 רחל כי לא ילדה ליעקב ותקרא רחל באחותה ותאמר
 אלהי יעקב רחל בנים ואם-אין מתה אנכי ויזכר
 אלהים את-יעקב ויברך את-אחיה אלהים אנכי אשר
 בנדע ממך פרי-בטן ותאמר הנה אמותי בלכה בא
 אלהי ותלד על-ברכי ואקנה גם אנכי ממנה ותתן
 לו את-בלכה שפחה לאשה ויבא אלהי יעקב
 ותתר בלכה ותלד ליעקב בן ותאמר רחל דגני
 אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על-כן קראה
 שמו דן ותפחד עוד ותלד בלכה שפחה רחל בן
 שני ליעקב ותאמר רחל נפתלי אלהים ונפתלי
 עמי את-י ותקרא שמו נפתלי ותקרא לאה
 כי עמדה מלדת ותקח את-ולפה שפחה ותתן
 אותה ליעקב לאשה ותלד ולפה שפחה לאה
 ליעקב בן ותאמר לאה בגד ותקרא את-שמו גד
 ותלד ולפה שפחה לאה בן שני ליעקב ותאמר
 לאה כאשר-כי אשרוני בנות ותקרא את-שמו אשר
 ותלד ראובן בימי קצרת-מים ויקצא דודאים בשדה
 ויבא אתם אל-אמו ותאמר רחל אל-לאה הנינא לי
 מודאי בנד ותאמר לה תמעט קחתך את-אישי
 ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר רחל לבן ישכב
 עמך הלילה תחת דודאי בנד ויבא יעקב ויחשבה
 בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אל-תבוא בי שכר
 שכרתך בדודאי בני ישכב עמך הלילה הוא וישמע
 אלהים אל-לאה ותתר ותלד ליעקב בן חמישי ותאמר
 לאה נתתי שכרי אשר-נתתי שפחתי לאישי ותקרא
 שמו יששכר ותפחד עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב
 ותאמר לאה ויבדני אלהים ואתי ונד טוב הפעם
 ויבדני אישי כירצאתי לו ששה בנים ותקרא את-שמו
 זבולן ואתר-ילדה בת ותקרא את-שמה דעה ויזכר
 אלהים את-רחל וישמע אליה אלהים ופחה את-
 רחמה ותתר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את-רחמתי

והקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהיה לי בן אחר
 ויהי נאשר ילדה רחל את יוסף ואמר יעקב אל
 לבן שילוני ואלכתי אל מקומי ולא ידעתי את
 נשי ואת לדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכתי כי
 אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך ויאמר אליו
 לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה
 בנולדתי ויאמר יעקב עתה עלי ואתה ויאמר
 אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה
 מקרה אתי כי מעט אשר היה לך לפני ויפדני לכת
 ויברך יהוה אתך לרגלי ולעלה מתי אלשה גם אני
 נכדתי ואמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן
 לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה צועה
 צאנך אשמור אעבר בכל צאנך היום הכר מעלים
 כל עיה נקד ויטלוא וכל עיה חום בכשבים וטלוא
 ונקד בעדים והיה שכרי וענתה בי נדקתי ביום
 מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינו נקד
 וטלוא בעדים וחום בכשבים גנוב הוא אתי ויאמר
 לבן הן לו יהי כדברך ויסר ביום ההוא את העשים
 העקרים והטלאים ואת כל העזים הנקרות והטלאים
 כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויהן ביד בני
 ושים דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב
 רעה את צאן לבן הנותרת ויקח לו יעקב מוקל
 לבנה לוח ובוז וערמוץ ויפגל בהן פגלות לבנות
 מחשיף הלכין אשר על המקלות ויצא את המקלות
 אשר פגלו בהם בשקתות המים אשר הבאן
 הצאן לשחות לנכח הצאן ויחמנה בהאן לשחות
 ויחמו הצאן אל המקלות והלחן הצאן עקרים
 נקדים וטלאים והכשבים הפרר יעקב ויהן פלי
 הצאן אל עקד וכל חום הצאן לבן וישתלו ערדים
 לבדו והא שהם על צאן לבן והיה בכל חום הצאן
 המקשרות ושים יעקב את המקלות לעיני הצאן
 ברהטים ליומנה במקלות ובהעטיף הצאן לא
 ישים והיה העטפים ללבן והקערים ליעקב ויפדן
 האיש מאד מאד והיה לו צאן רבות ושפחות
 ועבדים וגמלים וחמרים וישמע את דברי בני
 לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאינו ויבא אל
 לאביו עשה את כל הכבוד הזה ורא יעקב את בני
 לבן והנה אינו עמו כמנהגו של יום ויאמר
 יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך
 ואתה עמו וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה
 אל צאנו ויאמר להן ראה אנכי אתיפעי אביכן כי ה
 אינו אלי כמל שלשם ואלתי אבי הנה עמדי

והקרא
 את שמו יוסף לאמר יוסף יהיה לי בן אחר
 ילדה רחל את יוסף ואמר יעקב אל לבן שילוני ואלכתי
 אל מקומי ולא ידעתי את אשר עבדתי
 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
 ויברכני יהוה בנולדתי ויאמר יעקב עתה עלי ואתה
 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה
 מקרה אתי כי מעט אשר היה לך לפני ויפדני לכת
 לרגלי ולעלה מתי אלשה מתי אלשה גם אני
 נכדתי ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן
 לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה צועה
 צאנך אשמור אעבר בכל צאנך היום הכר מעלים
 כל עיה נקד ויטלוא וכל עיה חום בכשבים וטלוא
 ונקד בעדים והיה שכרי וענתה בי נדקתי ביום
 מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינו נקד
 וחום בכשבים גנוב הוא אתי ויאמר לבן הן לו יהי
 כדברך ויסר ביום ההוא את העקרים והטלאים ואת
 כל העזים הנקרות והטלאים כל אשר לבן בו וכל
 חום בכשבים ויהן ביד בני ושים דרך שלשת ימים
 בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת ויקח
 לו יעקב מוקל לבנה לח ולוח וערמוץ ויפגל בהן פגלות
 לבנות מחשיף הלכין אשר על המקלות ויצא את
 המקלות אשר פגלו בהם בשקתות המים אשר
 הבאן הצאן לשחות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשחות
 ויחמו הצאן אל המקלות והלחן הצאן עקרים נקדים
 וטלאים והכשבים הפרר יעקב ויהן פלי הצאן אל עקד
 וכל חום הצאן לבן וישתלו ערדים לבדו והא שהם
 על צאן לבן והיה בכל חום הצאן המקשרות ושים
 יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליומנה
 במקלות ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים
 ללבן והקערים ליעקב ויפדן האיש מאד מאד ויהיה
 לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים

לא

וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל
 אשר לאביו ומאשר לאביו עשה את כל הנקבה הנה
 ורא יעקב את בני לבן והנה אינו עמו כמנהגו של יום
 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך
 ואתה עמו וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה
 אל צאנו ויאמר להן ראה אנכי אתיפעי אביכן כי ה
 אינו אלי כמל שלשם ואלתי אבי הנה עמדי

6 ואתה ידעת כי בכל כחי עבדתי את אביך
 7 ואביך היה כי והחלפת את משכבתי לעשרת
 8 ננים ולא נתנו אלהים להרע עמדי אמר
 9 נקדים יהיה עבדך וילדו כל הנשא נקדים ואם
 10 יאמר נקדים יהיה עבדך וילדו כל הנשא נקדים
 11 ואל אלהים את מוקדה אביכם ויהן לי ויהי בעת
 12 יום הנשא ואשא עלי וארא בחלום והנה
 13 העלים על הנשא נקדים נקדים וברדים:
 14 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הניני:
 15 ויאמר שאנא עיניך וראה פלועתרים העלים על
 16 הנשא נקדים נקדים וברדים כי ראיתי את פלא אשר לבן
 17 עשה קד: אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה
 18 אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מבראך הואת
 19 ושוב אל ארץ מולדתך: ותען רחל ואלה ותאמרנה לו
 20 הועד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלא נכרות
 21 נחשבנו לו כי מקרנו נאכל נסאכול אתיפספנו: כי
 22 כל העשר אשר הוציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
 23 ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: עש

17 ויקם יעקב
 18 וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: ויגיד את דבר
 19 מקומו ואת דבר רבשו אשר רכש מקנה קנינו אשר
 20 רכש בפני ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען:
 21 ולבן הלך ללון את גאמי ותגוב רחל את החרפים אשר
 22 כ לאביה: ויגוב יעקב את לבן לבן הארמי על בלי הגד
 23 לו כי ברה הוא: וברכה הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
 24 את הנהר וישם את בניו בר הגלעד: ויגד ללבן ביום
 25 השלישי כי ברה יעקב: ויקח את אחיו עמו וירדף
 26 אחריו הרה שבעת ימים וידבק אתו ברה הגלעד: ויבא
 27 אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר
 28 מה לך פדתך עמי יעקב מסוב ערדע: וישן לבן את
 29 יעקב ויעקב תקע את אהלו ברה ולבן תקע את אחיו
 30 ברה הגלעד: ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגוב את
 31 לבבי ותגוב את דבתי כשכזת חרב: למה נחבאת
 32 לברתי ותגוב אתי ולא דברת לי ואשלחך בשמחה
 33 ובשרים בתך ובכבוד: ולא נטשתי לנשק לבני ולבתי
 34 עתה הסבלת עשו: ישלאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
 35 אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם
 36 יעקב מסוב ערדע: ועתה הלך הלכת פרי נכמך וכספתה
 37 לבית אביך למה נגבת את אלהי: ויען יעקב ויאמר
 38 ללבן כי יראתי כי אמרתי פדתך אתיבטחך מעמי:
 39 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחיך הבר
 40 לך מה עמדי

והחלף ולא ידע יעקב כי רחל נבנתם: ונבא לבן באהל יעקב ו באהל לאה ובאהל שתי 33 האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ונבא באהל רחל: ורחל לקחה את התרפים ותשמים בכר הנמל ותשב 34 עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא: ותאמר לה אל אביה אל יחזר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כידרך נשים לי ונדפש ולא מצא את התרפים: ויחזר 36 ליעקב וירב בלבן ויצו יעקב ויאמר ללבן מה דפשעי מה הטאתי כי דלקת אחרי: כדמששת את דבל 37 מה דפשעת מכל כל דביתך שים כה נד אתי ואחיד ויכידו בין שנינו: וה עשרים שנה אבך עמך רחלך 38 ועוד לא שבלו ואלי צאנך לא אגלת: טרפה לא הבאתי אליך אבך אשמה מדי הבקשה ונבתי וים 39 ונבתי לילה: הניתי ביום אבלי חרב וקרה בלילה ומהד שנתו מעיני: ורחלי עשרים שנה בביתך עבדתך 41 ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלה את משכבתי עשרת מנים: לולי אלתי אבי 42 אלהי אברקם ופחד יצחק הנה לי כי עתה ריבם שלחתי אתי עיני ואת יגיע כפי ראה אלהים וינכח אמש: ויצו 43 לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה ליהוא ולבנתי מה דפשעת לאלה היום או לבנין אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה 44 ברית אני ואתה והנה לעד ביני וביןך: ויקח יעקב אבן 45 וירימה מצבה: ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו 46 אבנים ויעשו חגל ויאכלו שם על החגל: ויקראו לבן יער שחודתא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל 47 הנה עד ביני וביןך היום על צפן קראי שמו גלעד: והמצפה אשר אמר יער הנה ביני וביןך כי נסתר איש 48 מרעהו: אסתרענה אתי בנתי ואסתרקח נשים על בנתי ו אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביןך: ויאמר לבן 49 ליעקב הנה הגל הנה והנה המצבה אשר ידתי ביני וביןך: עד הגל הנה וענה המצבה אסיאני לא יאעבר 50 אליך את החגל הנה ואסתרקח לא יאעבר אלי את החגל הנה ואת המצבה הואת לרעה: אלהי אברקם ואלתי 51 נחור ישפטו בינינו אלתי אביהם ושבע יעקב בפתח אביו יצחק: ונבתי יעקב נבתי ויחזרו לאהל 52 לחם ויאכלו לחם וילינו בקר: מפעור

לב

וישפם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם א וילך וישב לבן למקמו: ויעקב הלך לדרשו ויפגשו רבו 2 מלאכי אלהים:

והחלף ולא ידע יעקב כי רחל נבנתם ונבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ונבא באהל רחל ורחל לקחה את התרפים והשמים בכר הנמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא ותאמר לה אל אביה אל יחזר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כידרך נשים לי ונדפש ולא מצא את התרפים ויחזר ליעקב וירב בלבן ויעז יעקב ויאמר ללבן מה דפשעי מה הטאתי כי דלקת אחרי כי משעת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נבתי אחי ואחיד ויכידו בין שנינו ויחזרו לאהל עשרים שנה אבך עמך רחלך ועוד לא שבלו ואלי צאנך לא אגלת טרפה לא הבאתי אליך אבך אשמה מדי הבקשה ונבתי וים ונבתי לילה הניתי ביום אבלי חרב וקרה בלילה ומהד שנתו מעיני ורחלי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלה את משכבתי עשרת מנים לולי אלתי אבי אלהי אברקם ופחד יצחק הנה לי כי עתה ריבם שלחתי אתי עיני ואת יגיע כפי ראה אלהים וינכח אמש ויצו לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה ליהוא ולבנתי מה דפשעת לאלה היום או לבנין אשר ילדו ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והנה לעד ברית אני ואתה והנה לעד ביני וביןך ויקח יעקב אבן וירימה מצבה ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו חגל ויאכלו שם על החגל ויאמר לבן הגל הנה עד ביני וביןך היום על צפן קראי שמו גלעד והמצפה אשר אמר יער הנה ביני וביןך כי נסתר איש מרעהו אסתרענה אתי בנתי ואסתרקח נשים על בנתי ו אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביןך ויעקב הנה הגל הנה והנה המצבה אשר ידתי ביני וביןך עד הגל הנה וענה המצבה אסיאני לא יאעבר אליך את החגל הנה ואסתרקח לא יאעבר אלי את החגל הנה ואת המצבה הואת לרעה אלהי אברקם ואלתי נחור ישפטו בינינו אלתי אביהם ושבע יעקב בפתח אביו יצחק ונבתי יעקב נבתי ויחזרו לאהל לחם ויאכלו לחם וילינו בקר וישפם לבן למקמו ולבנותיו ויברך אתהם וינשק לבן למקמו ויעקב הלך לדרשו ויפגשו רבו מלאכי אלהים

3 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים
זה ויקרא שמותיהם יהיה מחנים:

וישלח

4 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער
ה שדה אדום: ויצו אתם לאמר כה האמרן לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עסלבו נרתי ואחר עד עמך:
6 תהרלי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה לפניך
7 לאדני למצאתו בענין איוושבו המלאכים אל יעקב
לאמר באנו אל אחיך אל עשו ונמסרהו לך קראתו וארבע
8 מאות איש עמו: וירא יעקב מאד וישר לו ויחץ את
העם אשר איתו ואת הצאן ואת הדבקר ותמלים לשני
9 מחנות: ויאמר אסובא עשו אל המחנה האחת והכרו
10 ותנה המחנה הישאר לפלטה: ויאמר יעקב אליו
אבי אברם ואלהן אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב
11 לארצך ולמולדתך ואיטובה עמך: קמתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי
12 את הנהרן הוה ועתה היתי לשני מחנות: היצילי נא
מיד אחי מיד עשו בירא אבני אתו פדיוא והפני אם
13 על בנים: ואפה אמרת היטב אמר עמך ושמתי אתי
14 ורעד כחול הים אשר לא יספר מרב: וכן עם כלילה
15 הוה ויפת מרחבא בידו מנחה לעשו אחיו: ענים
מאתים ותישים עשרים וחלים מאתים ואילים עשרים:
16 וכלים מיניקות ובגדים שלשים פרות ארבעים ופרים
17 עשרה אנת עשרים וערים עשרה: וסו ביד עבדו
עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדו עבדו לפני ונתח
18 תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את הוראשון לאמר כי
יפושף עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה הלך
19 ולמי אלה לפניך: ואמרם לעבדך לעקב מנחה הוא
כ שולחה לאדני לעשו והנה נסדוא אחרטי: ויצו גם
את השני גם את השלישי גם את כל התלכים אמר
העדרים לאמר כדבר הוה תרפון אל עשו במנחתם
21 אתו: ואמרנם גם הנה עבדך יעקב אתרטי כראמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחריהן ארצה
22 פניו אילי ישא פניו ומעבר המנחה על פניו והוא כן
23 כלילה וסדוא במחנה: נקם כלילה הוא ויפת אתי
שתי נשו ואת שתי שפתיו ואת אתך עשר ילדיו
24 בעבר את מעבר יבק: ויקחם ועברם את הנהר ובעבר
כה את אשר לו: ויתר יעקב לבדו והאבק איש עמו עד
26 עלות השחר: ברא כי לא כלל לו ונע בבדו ונמק
27 כדברך יעקב בהאבק עמו: ויאמר שלחני כי עלה

ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא
שם הבתים הוה מחנים
וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער
שדה אדום: ויצו אתם לאמר כה האמרן לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עסלבו נרתי ואחר עד עמך:
6 תהרלי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה לפניך
7 לאדני למצאתו בענין איוושבו המלאכים אל יעקב
לאמר באנו אל אחיך אל עשו ונמסרהו לך קראתו וארבע
8 מאות איש עמו: וירא יעקב מאד וישר לו ויחץ את
העם אשר איתו ואת הצאן ואת הדבקר ותמלים לשני
9 מחנות: ויאמר אסובא עשו אל המחנה האחת והכרו
10 ותנה המחנה הישאר לפלטה: ויאמר יעקב אליו
אבי אברם ואלהן אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב
11 לארצך ולמולדתך ואיטובה עמך: קמתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי
12 את הנהרן הוה ועתה היתי לשני מחנות: היצילי נא
מיד אחי מיד עשו בירא אבני אתו פדיוא והפני אם
13 על בנים: ואפה אמרת היטב אמר עמך ושמתי אתי
14 ורעד כחול הים אשר לא יספר מרב: וכן עם כלילה
15 הוה ויפת מרחבא בידו מנחה לעשו אחיו: ענים
מאתים ותישים עשרים וחלים מאתים ואילים עשרים:
16 וכלים מיניקות ובגדים שלשים פרות ארבעים ופרים
17 עשרה אנת עשרים וערים עשרה: וסו ביד עבדו
עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדו עבדו לפני ונתח
18 תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את הוראשון לאמר כי
יפושף עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה הלך
19 ולמי אלה לפניך: ואמרם לעבדך לעקב מנחה הוא
כ שולחה לאדני לעשו והנה נסדוא אחרטי: ויצו גם
את השני גם את השלישי גם את כל התלכים אמר
העדרים לאמר כדבר הוה תרפון אל עשו במנחתם
21 אתו: ואמרנם גם הנה עבדך יעקב אתרטי כראמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחריהן ארצה
22 פניו אילי ישא פניו ומעבר המנחה על פניו והוא כן
23 כלילה וסדוא במחנה: נקם כלילה הוא ויפת אתי
שתי נשו ואת שתי שפתיו ואת אתך עשר ילדיו
24 בעבר את מעבר יבק: ויקחם ועברם את הנהר ובעבר
כה את אשר לו: ויתר יעקב לבדו והאבק איש עמו עד
26 עלות השחר: ברא כי לא כלל לו ונע בבדו ונמק
27 כדברך יעקב בהאבק עמו: ויאמר שלחני כי עלה

28 ויאמר לא אשלחה כי אסברבבני: ויאמר אליו
 מהשמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד
 שמך כי אישראל בשרית עם אלהים ועם אנשים
 ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הנדהנא שמך ויאמר ל
 למה זה תשאל לשמי וברך אתו שם: ויקרא יעקב
 שם המקום פניאל ביראתי אלהים פנים אל פנים
 ותנצל נפשי: ויזרחלו השמש כאשר עבר את פניאל
 32 והוא עלצ על ירכו: עלכן לא יאכלו בני ישראל את
 33 עיד הנשה אשר על בפת הדרך עד היום הזה כי נגע בקר
 גרד יעקב בגיד הנשה:

ל

וישא יעקב עינו וירא והנה עשו בא וצמו ארבע מאות
 איש ויחז את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי
 השפחות: ושם את השפחות ואת הילדיו ראשנה ואת
 2 לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים:
 והוא עבר לפניו וישתחו ארצה שבע פעמים עד
 3 גשתו עד אהיו: וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על
 4 צוארו וישקו ויבכו: וישא את עינו וירא את הנשים
 ואת הילדים ויאמר מראיה לך ויאמר הילדים אשר
 5 יתן אלהים את צדקה:

וביעי

6 ותגשן השפחות הנה וילדיהן
 7 והשתחוין: ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ואת נגש
 8 יוסף ורחל וישתחו: ויאמר מי לך כל המנהג הזה
 9 אשר פגשתי ויאמר למצאתי בעיני אדני: ויאמר עשו
 10 ישל רב אחי זה לך אשר לך: ויאמר יעקב אל לאה
 11 אסנא מצאתי חן בעיני ולקחת ממתי מדי כי על
 12 כן ראיתי פניך פראת פני אלהים ותראני: קחנא אתי
 13 ברכת אשר הבאת לך כרתני אלהים וכי ישל רב
 14 ויפצרו ויחז: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך
 15 ויאמר אליו אדני דע כיהילדים רבים והצאן ותבקר
 16 עלות עלי ודפקום זום אחד ומתו כל הצאן: ועברנא
 17 אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאשי לרגל המלאכה
 18 אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני
 19 שיערה: ויאמר עשו אציהנא עמך מדהנא אשר אתי
 20 ויאמר למה זה אמצאתי בעיני אדני: וישב ביום ההוא
 21 עשו לדרך שיערה: ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית
 22 ולמקנהו עשה ספת עליון קרא שם המקום סבות: ס
 23 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ בנימין בבוא
 24 מפתן ארם ויחז את בני העיר: ויבן את חלקת השדה
 25 אשר נטהשם אהלו מיד בגרמור אבי שכם במארה
 26 קשטה:

ויאמר לא אשלחה כי אם ברכתני ויאמר אליו
 ביה שמך ויאמר יעקב ויאמר לא יעקב יאמר
 עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים
 ועם אנשים ותוכל וישאל יעקב ויאמר הנדה
 נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
 אתו שם ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי
 אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי ויזרח לו
 השמש כאשר עבר את פניאל והוא עלצ על
 ירכו עלכן לא יאכלו בני ישראל את עיד הנשה
 אשר על בפת הדרך עד היום הזה כי נגע בקר
 ויעקב בגיד הנשה וישא יעקב עינו וירא והנה
 עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחז את הילדים
 על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות וישם
 את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה
 וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים
 והוא עבר לפניו וישתחו ארצה שבע פעמים
 עד גשתו עד אהיו וירץ עשו לקראתו ויחבקו
 ויפל על צוארו וישקו ויבכו וישא את עינו
 וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה
 לך ויאמר הילדים אשר נתן אלהים את עבדך
 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחו ויחז
 גם לאה וילדיה וישתחו ואת נגש יוסף ורחל
 וישתחו ויאמר מי לך כל המנהג הזה אשר
 פגשתי ויאמר למצאתי בעיני אדני ויאמר עשו
 ישל רב אחי זה לך אשר לך ויאמר יעקב
 אל לא אבנא מצאתי חן בעיני ולקחת ממתי
 מדי כי עלכן ראיתי פני אלהים ותראני
 וקחנא אתי ברכתני ויאמר אשר הבאת לך כי
 נתני אלהים וכי ישל רב אחי ויפצרו ויחז ויאמר
 נסעה ונלכה ואלכה לנגדך ויאמר אליו אדני
 דע כי הילדים רבים והצאן ותבקר עלות עלי
 ודפקום זום אחד ומתו כל הצאן ועברנא
 אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאשי לרגל
 המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר
 אבא אל אדני שיערה ויאמר עשו אציהנא
 עמך מדהנא אשר אתי ויאמר למה זה אמצאתי
 בעיני אדני וישב ביום ההוא עשו לדרך שיערה
 ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה
 ספת עליון קרא שם המקום סבות ויבא
 יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ בנימין בבוא
 מפתן ארם ויחז את בני העיר ויבן את חלקת השדה
 אשר נטהשם אהלו מיד בגרמור אבי שכם במארה
 קשטה

לד

א ותצא דינה בתלפאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות
 2 הארץ: וירא אתה שכם בן חמור חתני נשיא הארץ
 3 ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו בדינה
 4 בתיעקב ויאבה אתה ויעזר וידבר על לב הנעב: ויאמר
 5 שכם אל חמור אביו לאמר קחלי אתה ולדה הזאת
 6 ה לאשה: ויעקב שמע פי טמא את דינה בתו ובניו היו
 7 את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד באים: ויצא חמור
 8 אבר שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן
 9 השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי
 10 נבלה עשה בישראל לשכב את בתי יעקב וכן לא עשה:
 11 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתיכם
 12 תנו נא אתה לו לאשה: ותתחתו אתו בנותיכם תתנו
 13 לנו ואת בנותי תקחו לכם: ואתו תשבו והארץ תהיה
 14 לפניכם שבו וסחרו והאחונו בה: ויאמר שכם אל
 15 אביו ואל אחיה אמצאתן בעיניכם ואשר האמרו אלי
 16 אתן: הרבו עלי מאד מחר ומתן ואתנה כאשר האמרו
 17 אלי ותגרלי את דינעך לאשה: ויענו בני יעקב את שכם
 18 ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה
 19 אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
 20 לתת את אחותנו לאיש אשר לו: וירדו ביד רפה הוא
 21 לנו: אך דיבואת נאות לכם אם תהיו כמעט להמול לכם
 22 בלזכר: ונתנו את בנותי לכם ואת בנותיכם נקחילנו
 23 וישבנו אתכם והיונו לעם אחד: ואסלא תשמעו אלינו
 24 להמול ולקחנו את בנותי והלכנו: ויטבו דבריהם בעיני
 25 חמור ובעיני שכם בן חמור: ולא אחר העשר לעשות
 26 הדבר כירחפץ בבתי יעקב והוא נכבד מכל בית אביו:
 27 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי
 28 עירם לאמר: האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו
 29 בארץ ויסחרו אתה והארץ הזה רחבת
 30 ידים מקנהם את בנותם נקחו לנו נשים ואת בנותינו
 31 נתן להם אך בזאת איתנו לנו האנשים לשבת אתנו
 32 להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם
 33 נמלים מקנהם וקנינים וכל בהמתם הלא לנו והם
 34 אך נאותה להם וישבו אתנו וישמעו אל חמור
 35 ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר
 36 כל יצאי שער עירו והיבזם השלטי בהיותם מאביו
 37 ויקחו עלינו בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה אשר חתנו

ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי
 ישראל ותצא דינה בתלפאה אשר
 ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ וירא אתה
 שכם בן חמור חתני נשיא הארץ ויקח אתה
 וישכב אתה ויענה ותדבק נפשו בדינה בתו
 ויאבה אתה ויעזר וידבר על לב הנעור ואמר
 שכם אל חמור אביו לאמר קחלי אתה ולדה
 הזאת לאשה ויעקב שמע פי טמא את דינה בתו
 ובניו היו את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד
 באים ויצא חמור אביו שכם אל יעקב לדבר אתו
 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו
 האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל
 לשכב את בתי יעקב וכן לא יעשה וידבר חמור
 אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתיכם תנו
 נא אתה לו לאשה והתחתו אתו בנותיכם תתנו
 לנו ואת בנותי תקחו לכם ואתו תשבו והארץ
 תהיה לפניכם שבו וסחרו והאחונו בה ויאמר
 שכם אל אביו ואל אחיה אמצאתן בעיניכם
 ואשר האמרו אלי אתן הרבו עלי מאד מחר
 ומתן ואתנה כאשר האמרו אלי ותנו לי את
 הנער לאשה ויענו בני יעקב את שכם ואת
 חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את
 דינה אחתם ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
 הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו
 ערלה כי חרפת הוא לנו אך בזאת איתנו לנו
 אם תהיו כמעט להמול לכם כל זכר והתנו את בנותינו
 לכם ואת בנותיכם נקחו לנו נשים ואת בנותיכם
 נקחילנו וישבנו אתכם והיונו לעם אחד ואסלא
 תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בנותי והלכנו
 ויטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור
 ויעשו כירחפץ בבתי יעקב והוא נכבד מכל בית
 אביו ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו
 אל אנשי עירם לאמר האנשים האלה שלמים הם
 אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הזה רחבת
 ידים מקנהם את בנותם נקחו לנו נשים ואת
 בנותינו נתן להם אך בזאת איתנו לנו האנשים
 לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל
 זכר כאשר הם נמלים מקנהם וקנינים וכל
 בהמתם הלא לנו והם אך נאותה להם וישבו
 אתנו וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי
 שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו
 והיבזם השלטי בהיותם מאביו ויקחו עלינו
 בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה אשר חתנו

ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפני דורב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אזוהתם את צאנם ואת בקרם ואת זמורהם
ואת אשר בעיר ואת אשר בקרם ואת כל
זרעם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל
אשר בבית ואמר יעקב אל שימועז ואכלו ענתם
אתי להנא עיני בישב הארץ במלעמי ופחדו ואני
מותי מספר ולאספו עלי והכניני ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו 31
הכנינה יעשה את אחותנו:

לה

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושכשם א
ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בכרדך מפני עשו
אחד: ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו 2
את אלתי הנגר אשר בתכם והפדו ותחלפו
שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח 3
לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי: וחתו אל יעקב את כל אלתי הנגר אשר בידם 4
ואת הנזמים אשר באונתם וטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עסשכם: ויסעו ויהי חמת אלהים על ה
הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב:
ויבא יעקב לוקה אשר בארץ בנימן הוא בית אל הוא 6
ובלתיעם אשר עמו: וכן שם מזבח ויקרא למקום 7
אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בכרדו מפני
אחיו: ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית 8
אל תחת האלון וקרא שמו אלון בכות: פ
ויבא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפני ארם ויברך 9
אתו: ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד
יעקב כי אסד ישראל יהיה שמך וקרא את שמו ישראל:
ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה נוי וקחל גוים 11
יהיה ממך ומלכים מחלצך יצאו: ואת הארץ אשר עשי
נתתי לאבותם וליצחק לך אתנה ולרועך אתה אמן
את הארץ: בשל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: 13
ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן 14
בשם עליה וסד ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם 15
המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: ויסעו 16
מבית אל ויהרעו בכרת הארץ לבוא אפרתה ותלד
רחל ותקש בלדמה: ויהי בהקשתה בלדה ויאמר 17
לה המלדת אל תירא פניסותי לך בן: ויהי בעצת 18
גפשה כי מתה ותקרא שמו בראוני ואביו קראלו
בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית 19
להם:

ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפני דורב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אזוהתם את צאנם ואת בקרם ואת זמורהם
ואת אשר בעיר ואת אשר בקרם ואת כל
זרעם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל
אשר בבית ואמר יעקב אל שימועז ואכלו ענתם
אתי להנא עיני בישב הארץ במלעמי ופחדו ואני
מותי מספר ולאספו עלי והכניני ונשמדתי אני וביתי
ויאמרו הכנינה יעשה את אחותנו

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושכשם
ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בכרדך מפני
עשו אחד: ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר
עמו הסרו את אלתי הנגר אשר בתכם והפדו ותחלפו
שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי: וחתו אל יעקב את כל אלתי הנגר אשר בידם
ואת הנזמים אשר באונתם וטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עסשכם: ויסעו ויהי חמת אלהים על ה
הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב:
ויבא יעקב לוקה אשר בארץ בנימן הוא בית אל הוא
ובלתיעם אשר עמו: וכן שם מזבח ויקרא למקום
אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בכרדו מפני
אחיו: ותמת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת
האלון וקרא שמו אלון בכות

ויבא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפני ארם ויברך
אתו ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את
שמו ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה נוי וקחל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצך
יצאו ואת הארץ אשר נתתי לאבותם וליצחק לך
אתנה ולרועך אחריך אתן את הארץ ועל מעליו
אלהים במקום אשר דבר אתו ויעב יעקב מצבה
במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה וסך
ויעק עליה שמו ויקרא יעקב את שם המקום אשר
דבר אתו שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי
עוק כבדת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש
בלדה ויהי בהקשתה בלדה ויאמר לה
המלדת אל תירא כי גס זה לך בן ויהי בעצת
גפשה כי מתה ותקרא שמו בראוני ואביו קרא
לבו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית להם

כ ויצב יעקב מצבה על קברתה היא מצבת קברתה
 21 רחל עד היום: ויסע ישראל ויש אלה מקלאה למגדל
 22 עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ הוא נלך ראובן ושלכ
 את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל
 23 ויהיו בני יעקב שנים עשר בני לאה בכור יעקב
 24 ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר ובלקן: בני רחל
 25 בני יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל רחל ונפתלי
 26 ובני זלפה שפחת לאה גר ואשר אלה בני יעקב אשר ילד
 לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא
 קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם
 27 ויצחק ויהי ימי יצחק מאת שנה ושנים שנה: ויגוע יצחק
 28 וימת ואסף אל יצחק ויבן ויבני ימים ויקברו אתו עשו
 29 ויעקב בני:

לו

ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברתה
 עד היום ויסע ישראל ויש אלה מקלאה למגדל
 עדר ויהי בשכן ישראל בארץ הוא וילך ראובן
 וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל
 והיו בני יעקב שנים עשר בני לאה בכור יעקב
 ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר ובלקן בני
 רחל ויוסף ובנימין ובני בלהה שפחת רחל רחל ונפתלי
 ובני זלפה שפחת לאה גר ואשר אלה בני יעקב אשר
 ילד לו בפדן ארם ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא
 קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם
 ויצחק ויהי ימי יצחק מאת שנה ושנים שנה
 ויגוע יצחק וימת ואסף אל יצחק ויבן ויבני ימים
 ויקברו אתו עשו ויעקב בני

ואלה תלדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות
 כנען את זונה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת זונה
 3 בת צבעון החי: ואת בשמת בת דישמעאל אחות נבזות:
 4 ותלד עדה לעשו את אלפז ובשמת ילדה את דישמעאל:
 5 ואהליבמה ילדה את יעזיש ואת יעלם ואת יצחק את
 6 בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו
 ואת בנותו ואת בנותיו ואת בנות נפשותו ואת בנותו ואת כל
 7 בנותו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך
 אל ארץ מפני יעקב אחיו כי היה רכושם רב מעט
 8 ויהיו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני
 9 מקניהם וישב עשו בהר שעיר ועשו הוא אדום
 ואלה תלדות עשו אביו אדום בהר שעיר אלה
 10 שלמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשור ואל
 בן בשמת אשת עשו ויהיו בני אליפז תימן אומר
 11 עפו והעתם וקנו ותמוע היתה פילגש לאליפז בן
 12 עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת
 עשו ואלה בני רעואל זונה ורחל שמה וזוה אלה
 13 היו בני שלמות אשת עשו ואלה היו בני אהליבמה
 בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את
 14 יעזיש ואת יעלם ואת יצחק אלה אלו בני עשו
 בני אליפז בכור עשו אלו תימן אלו אומר אלו
 15 עפו אלו קנו אלו קרח אלו געיתם אלו עמלק
 אלה אלו בני רעואל בארץ אדום אלה בני עדה ואלה
 בני רעואל בן עשו אלו זנת אלו זנת אלו שמה
 16 אלו מזה אלה אלו רעואל בארץ אדום אלה
 בני שלמות אשת עשו ואלה בני אהליבמה אשת
 עשו אלו יעזיש אלו יעלם אלו יצחק אלו בני עשו
 17 אלו בני אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו

2 ואלה תלדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות
 כנען את זונה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת זונה
 3 בת צבעון החי: ואת בשמת בת דישמעאל אחות נבזות:
 4 ותלד עדה לעשו את אלפז ובשמת ילדה את דישמעאל:
 5 ואהליבמה ילדה את יעזיש ואת יעלם ואת יצחק את
 6 בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו
 ואת בנותו ואת בנותיו ואת בנות נפשותו ואת בנותו ואת כל
 7 בנותו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך
 אל ארץ מפני יעקב אחיו כי היה רכושם רב מעט
 8 ויהיו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני
 9 מקניהם וישב עשו בהר שעיר ועשו הוא אדום
 ואלה תלדות עשו אביו אדום בהר שעיר: אלה שמה
 10 בנרעשו אלפז בן עדה אשת עשו רעואל בן דישמעאל
 11 אשת עשו: ויהיו בני אליפז תימן אומר אלו אלו
 12 וקנו: ותמוע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד
 13 לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני
 רעואל זנת ורחל שמה וזוה אלה היו בני בשמת אשת
 14 עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת
 15 עשו ותלד לעשו את יעזיש ואת יעלם ואת יצחק: אלה
 אלו בני רעואל בן עשו אלו תימן אלו אומר אלו
 16 אלו קנו אלו קרח אלו געיתם אלו עמלק אלו בני עדה בני
 17 עדה: ואלה בני רעואל בן עשו אלו זנת אלו זנת אלו שמה
 אלו מזה אלה אלו רעואל בארץ אדום אלה בני שלמות
 18 אשת עשו אלו יעזיש אלו יעלם אלו יצחק אלו בני עשו
 19 אלו בני אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו

ואלה אלופיהם הוא אדום: שביעאלה בנרשעיר החרי כ
 ישיבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודשן ואצר 21
 ודישן אלה אלופי החרי בני שער בארץ אדום: ויהיו 22
 בנרלוטן חרי והימם ואתות לוטן תמנע: ואלה בני 23
 שובל עלון ומנחת ויבל שפו ואנס: ואלה בנרצבעון 24
 ואיה וענה הוא ענה אשר מצא אתהימם במדבר ברעתי
 אתהחמקים לצבעון אביו: ואלה בנרענה דשן ואהליבמה כה
 בתרענה: ואלה בני דישן חמון ואשגון ויתרו וכהן: 26
 אלה בנראצר בלקו וצון ועקו: אלה בנרדישן עוז ואחו: 27
 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון 28
 אלוף ענה: אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה ל
 אלופי החרי לאלפיהם בארץ שער:

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך 31
 לבני ישראל: ומלך באדום בלע בדבעור ושם עירו 32
 ונהבה: וימת בלע ומלך תחתיו זכב בדורח מבצרה: 33
 וימת זכב ומלך תחתיו חשם מארץ התימני: וימת 34
 חשם ומלך תחתיו הדר בדבדד המכה אתמרון 35
 בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדר ומלך תחתיו 36
 שמלה ממשרקה: וימת שמלה ומלך תחתיו שאול 37
 מרחבות הנדר: וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן 38
 בדעכבור: וימת בעל חנן בדעכבור ומלך תחתיו 39
 הדר ושם עירו פשו ושם אשתו מהיטבאל בת-מטרד
 בת מי זקב: ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם
 למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלנה אלוף יתת:
 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנו 41
 אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם 42
 אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחוזם הוא עשו
 אביו אדום:

לו וישב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תולדות *
 יעקב יוסף בדשבעשרה שנה הנה רעה את-אחיו
 בצאן והוא נער את-בני בלקה ואת-בני זלפה נשי אביו
 ובה יוסף את-דבתם רעה אל-אביהם: וישראל אהב 3
 את-יוסף מכל-בניו כדבדוקנים הוא לו ועשה לו כתנת
 פסים: אי-יוראו אחיו כד-אתו אהב אביהם מכל-אחיו 4
 וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ה
 ויגד לאחיו ויוספו עוד שנה אתו: ויאמר אליהם שמעו 6
 נא החלום הנה אשר הלמתיו: והנה אנהני מאלמים 7
 אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי ונסי-צבעה והנה
 תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי: וישאל

ואלה אלופיהם הוא אדום
 ואלה בני עעיר
 החרי ישיבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן
 ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני עעיר בארץ
 אדום ויהיו בני לוטן חרי והימם ואותות לוטן תמנע
 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואנס
 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא
 את הימם במדבר ברעתי את החמרים לצבעון
 אביו ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה ואלה
 בני דישן חמון ואשגון ויתרו וכרן ואלה בני אצר
 בלקו וצון ועקו ואלה בני דישן עוז ואחו
 אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון
 אלוף ענה אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה
 אלופי החרי לאלפיהם בארץ שער

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך
 מלך לבני ישראל וימלך באדום בלע בן בעור
 ושם עירו נהבה וימת בלע וימלך תחתיו זכב
 בן דורח מבצרה וימת זכב וימלך תחתיו חשם מארץ
 התימני וימת חשם וימלך תחתיו הדר בן בדד
 המכה אתמרון בשדה מואב ושם עירו עוית
 וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה וימת
 שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנדר וימת
 שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור וימת
 בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו
 פשו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי
 זקב ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם
 בשמתם אלוף תמנע אלוף עלנה אלוף יתת
 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן אלוף
 קנו אלוף תימן אלוף מבצר אלוף מגדיאל אלוף
 עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחוזם
 הוא עשו אביו אדום

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען אלה
 תולדות יעקב יוסף בדשבע שנה רעה את-אחיו
 רעה את אחיו בצאן והוא נער את-בני בלקה ואת
 בני זלפה נשי אביו ובה יוסף את דבתם רעה
 אל אביהם וישראל אהב את יוסף מכל-בניו כי
 בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו
 כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא
 יכלו דברו לשלם ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו
 ויוספו עוד שנה אתו ויאמר אליהם שמעו
 נא החלום הנה אשר הלמתיו והנה אנהני מאלמים
 אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי ונסי-צבעה
 והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲחִיזֵי הַבּוֹלֵךְ הַבּוֹלֵךְ עֲלֵינוּ אִם מִשְׁחָתָנוּסָל
 בְּנוֹ וַיֹּסְפוּ עוֹד שֵׁנָא אֲתוּ עַל חֲלָמְתֵינוּ וְעַל דְּבָרֵינוּ עוֹד
 וַיִּזְכְּרֵם עוֹד זָכוּר אֲחִיזֵי וַיֹּסֶפֶר אֲתוּ לְאֲחִיזֵי וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה חֲלָמְתֵי חִלּוּם עוֹד וְהִנֵּה הַשֵּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְהָאֵשׁ
 עֹדֵר כּוֹכְבִים מִשְׁחָתָנוּסָל לִי וַיֹּסֶפֶר אֵל אֲבִיו וְאֵל
 אֲחִיו וַיַּעֲרְבוּ אֲבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מִתְּחִלָּתָם הִנֵּה אֲשֶׁר
 חֲלָמְתָה הִבּוֹא נְבוֹא אֲנִי וְאֲמַךְ וְאֲחִיךְ לִהְיוֹתְהוֹתֵלְךָ
 אֶרֶצָה וַיִּקְרָאוּבוּ אֲחִיו וְאֲבִיו שִׁמְרֵךְ אֶת הַדְּבָר וַיִּלְכַּן
 אֲחִיו לְרַעוּת אֶת עַן אֲבִיהֶם בְּשִׁנְיָם וַיֹּאמֶר שְׂרָאֵל
 אֵל יוֹסֵף הֲלֹא אֲחִיךְ רַעִים בְּשִׁנְיָם לָכֵן וְאֲשִׁלְחֶךָ
 אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְנִי וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ יֵאָרָא אֶת
 עֵלְוִם אֲחִיךְ וְאֶת שְׁלֹם הַלְּאָן וְהַלְּעִנִי הַדְּבָר
 וַיִּשְׁלַחְהוּ מִעֲמֹק חֲבְרוֹן וַיָּבֹא שְׂכֵמָה: וַיִּמְצְאוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲרָה
 בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה־תַּבְקֶשׁ: וַיֹּאמֶר אֲתִי
 אֲחִי אֲנִכִי מִבְּקֶשׁ הַגְּדֹדָה־נָּא לִי אִיפֹה הֵם רַעִים: וַיֹּאמֶר
 הָאִישׁ נִכְסֵי מִיָּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמַרִים נִלְכָּה הַתִּנְהָה בְּלֶךְ
 יוֹסֵף אֲחִי וַיִּמְצְאוּם בְּדָתָן: וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ מִדָּחַק
 וּבִטְרֵם וַיִּקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַבְּלוּ אֹתוֹ לְחַמְתוֹ: וַיֹּאמְרוּ
 כִּי אִישׁ אֲלֵאֲחֵינוּ הִנֵּה בַעַל חֲלָמֹת הַלָּלוּהָ כָּאֵ: וַתַּחַר ו
 לָבוּ וַתַּחַרְוּהוּ וַיִּשְׁלַחְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וַאֲמַרְטֵי הִנֵּה רַעִיָה
 אֲבָלְתָהּ וַיֵּרְאוּהָ מִהִדְהִי חֲלָמְתוֹ: וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלַח
 מִדָּם וַיֹּאמֶר לֹא נִכְסֵי נַפְשִׁי: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְרְאוּבֵן אֵל
 תִּשְׁפָּטֶם הַשְּׁלִיבוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר
 וְךָ אֶל־הַשְּׁלַחְתֶּיכוּ לְמַעַן תִּצְלַח אֹתוֹ מִדָּם לְחַשְׁבוֹ
 אֶל־אָבִיו:

שלישי

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֲחָיו בְּפִשְׁטוֹ אֲתִי
 יוֹסֵף אֶת־כַּתְּמֹנְתוֹ אֶת־כַּתְּמֹנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו: וַיִּקְרָאוּ
 כִּי־הִשְׁלִיכוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וַתִּבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִים: וַיִּשְׁבוּ
 לְאֶבֶל־לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ הַמַּיִם אֶת־תֵּל שְׁמַעְאֵלִים
 בָּאָה מִגִּלְעָד וּמְלִיתֵם וְשֵׂאִים נִכְאֹת וַעֲרִי וְלֵט הוֹלְכִים
 לְהוֹרִיד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר הַיָּדָה אֶל־אֲחָיו מִה־פִּצְעֵי כִי
 נִתְּרָנָא אֶת־אֲחִיזֵי וְכַסִּינֵי אֶת־דָּמוֹ: לָבוּ וְנִמְכְּרֵנוּ לְשְׁמַעְאֵלִים
 וְהָיָה אֲלֵהֲרֹבוּ כִּי־אֲחִיזֵי בְּשָׂרְטָה הוּא וַיִּשְׁמַעֵנוּ אֲחָיו:
 וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְּנִים סוֹחְרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיִּצְלְוּ אֶת־יוֹסֵף
 מִדְּבַר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לְשְׁמַעְאֵלִים בְּפָשָׁרִים כֶּסֶף
 כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרַיִם: וַיִּשָּׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה
 אֶת־יוֹסֵף בְּבוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדוֹ: וַיִּשָּׁב אֶל־אֲחָיו וַיֹּאמֶר
 הַלֵּל אֵינִי וְאֵנִי אֵנָה אֶנִּי־בָא: וַיִּקְרָו אֶת־כַּתְּמֹנֶת יוֹסֵף
 וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־כַּתְּמֹנֶת בָּדָם: וַיִּשְׁלַחוּ
 אֶת־כַּתְּמֹנֶת הַפָּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ וְאֶת־מִצְאֵת
 הַכֶּסֶף־נָא הַכַּתְּמֹנֶת בְּנָה הוּא אֲמַלָּא:

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲחִיזֵי הַבּוֹלֵךְ הַבּוֹלֵךְ עֲלֵינוּ אִם מִשְׁחָתָנוּסָל
 בְּנוֹ וַיֹּסְפוּ עוֹד שֵׁנָא אֲתוּ עַל חֲלָמְתֵינוּ וְעַל דְּבָרֵינוּ עוֹד
 וַיִּזְכְּרֵם עוֹד זָכוּר אֲחִיזֵי וַיֹּסֶפֶר אֲתוּ לְאֲחִיזֵי וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה חֲלָמְתֵי חִלּוּם עוֹד וְהִנֵּה הַשֵּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְהָאֵשׁ
 עֹדֵר כּוֹכְבִים מִשְׁחָתָנוּסָל לִי וַיֹּסֶפֶר אֵל אֲבִיו וְאֵל
 אֲחִיו וַיַּעֲרְבוּ אֲבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מִתְּחִלָּתָם הִנֵּה אֲשֶׁר
 חֲלָמְתָה הִבּוֹא נְבוֹא אֲנִי וְאֲמַךְ וְאֲחִיךְ לִהְיוֹתְהוֹתֵלְךָ
 אֶרֶצָה וַיִּקְרָאוּבוּ אֲחִיו וְאֲבִיו שִׁמְרֵךְ אֶת הַדְּבָר וַיִּלְכַּן
 אֲחִיו לְרַעוּת אֶת עַן אֲבִיהֶם בְּשִׁנְיָם וַיֹּאמֶר שְׂרָאֵל
 אֵל יוֹסֵף הֲלֹא אֲחִיךְ רַעִים בְּשִׁנְיָם לָכֵן וְאֲשִׁלְחֶךָ
 אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְנִי וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ יֵאָרָא אֶת
 עֵלְוִם אֲחִיךְ וְאֶת שְׁלֹם הַלְּאָן וְהַלְּעִנִי הַדְּבָר
 וַיִּשְׁלַחְהוּ מִעֲמֹק חֲבְרוֹן וַיָּבֹא שְׂכֵמָה וַיִּמְצְאוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲרָה
 בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה־תַּבְקֶשׁ: וַיֹּאמֶר אֲתִי
 אֲחִי אֲנִכִי מִבְּקֶשׁ הַגְּדֹדָה־נָּא לִי אִיפֹה הֵם רַעִים: וַיֹּאמֶר
 הָאִישׁ נִכְסֵי מִיָּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמַרִים נִלְכָּה הַתִּנְהָה בְּלֶךְ
 יוֹסֵף אֲחִי וַיִּמְצְאוּם בְּדָתָן: וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ מִדָּחַק
 וּבִטְרֵם וַיִּקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַבְּלוּ אֹתוֹ לְחַמְתוֹ: וַיֹּאמְרוּ
 כִּי אִישׁ אֲלֵאֲחֵינוּ הִנֵּה בַעַל חֲלָמֹת הַלָּלוּהָ כָּאֵ: וַתַּחַר ו
 לָבוּ וַתַּחַרְוּהוּ וַיִּשְׁלַחְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וַאֲמַרְטֵי הִנֵּה רַעִיָה
 אֲבָלְתָהּ וַיֵּרְאוּהָ מִהִדְהִי חֲלָמְתוֹ: וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלַח
 מִדָּם וַיֹּאמֶר לֹא נִכְסֵי נַפְשִׁי: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְרְאוּבֵן אֵל
 תִּשְׁפָּטֶם הַשְּׁלִיבוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר
 וְךָ אֶל־הַשְּׁלַחְתֶּיכוּ לְמַעַן תִּצְלַח אֹתוֹ מִדָּם לְחַשְׁבוֹ
 אֶל־אָבִיו:
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֲחָיו בְּפִשְׁטוֹ אֲתִי
 יוֹסֵף אֶת־כַּתְּמֹנְתוֹ אֶת־כַּתְּמֹנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו: וַיִּקְרָאוּ
 כִּי־הִשְׁלִיכוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וַתִּבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִים: וַיִּשְׁבוּ
 לְאֶבֶל־לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ הַמַּיִם אֶת־תֵּל שְׁמַעְאֵלִים
 בָּאָה מִגִּלְעָד וּמְלִיתֵם וְשֵׂאִים נִכְאֹת וַעֲרִי וְלֵט הוֹלְכִים
 לְהוֹרִיד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר הַיָּדָה אֶל־אֲחִיו מִה־פִּצְעֵי כִי
 נִתְּרָנָא אֶת־אֲחִיזֵי וְכַסִּינֵי אֶת־דָּמוֹ: לָבוּ וְנִמְכְּרֵנוּ לְשְׁמַעְאֵלִים
 וְהָיָה אֲלֵהֲרֹבוּ כִּי־אֲחִיזֵי בְּשָׂרְטָה הוּא וַיִּשְׁמַעֵנוּ אֲחָיו:
 וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְּנִים סוֹחְרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיִּצְלְוּ אֶת־יוֹסֵף
 מִדְּבַר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לְשְׁמַעְאֵלִים בְּפָשָׁרִים כֶּסֶף
 כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרַיִם: וַיִּשָּׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה
 אֶת־יוֹסֵף בְּבוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדוֹ: וַיִּשָּׁב אֶל־אֲחָיו וַיֹּאמֶר
 הַלֵּל אֵינִי וְאֵנִי אֵנָה אֶנִּי־בָא: וַיִּקְרָו אֶת־כַּתְּמֹנֶת יוֹסֵף
 וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־כַּתְּמֹנֶת בָּדָם: וַיִּשְׁלַחוּ
 אֶת־כַּתְּמֹנֶת הַפָּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ וְאֶת־מִצְאֵת
 הַכֶּסֶף־נָא הַכַּתְּמֹנֶת בְּנָה הוּא אֲמַלָּא:

33 ויביתה ויאמר כתיבת בני וזה רעה אכלתהו טרף
 34 טרף יוסף ויקרע יעקב שיכולתיו וישם שק במתניו והאכל על-בני ימים
 ויהאכל על בני ימים רבים ויקמו כל בניו ויכלתהו
 לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבי
 עאלה ויברך אתו אביו והמדליב מכרו אתו אנמנרים
 לפוטופר כרים פרעה 36
 שר הטבחים: רביעי

לח

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש ער
 איש ער לבניו ושימו חירה וירא שם יהודה איש
 כנעני ושימו שיוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן
 ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ויקרא את
 שמו אונן ותסר עוד ותלד בן ויקרא את שמו שילה
 והיה בכזב בכרתה אתו ויקח יהודה אשה לער
 בכורו ושימה תמר והי ער בכור יהודה רע בעיני
 יהודה ויביתהו יהודה ויאמר יהודה לאונן בא אל
 אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאונן וידע אונן
 כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו
 ועיחת ארצה לבנתו נתן זרע לאחיו וירע בעיני
 יהודה אשר עשת ויבית גם אתו ויאמר יהודה לתמר
 כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שילת בנימי
 אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותלבי בית
 אביה וירבו הימים ותמות בת שיוע אשת יהודה
 וינחם יהודה ויעל על גזי צאנו הוא וזויה רעהו
 הער לבני תמונתה ויגד לתמר לאמר הנה חמוך
 עלת תמונתה לנו צאנו ותסר בגדי אלמנותה מעליה
 ותכס בצלעות ותתעלם ותשב בפתח עינים אעד על
 דרך תמונתה כי ראתה כי גדרל שילת והוא לא ידעה
 לו לאשה ויראה יהודה ויעזיבה לזונה כי כסתה
 פניה ויש אליה אל הדרך ויאמר הנה הוא אבוא
 אליך כי לא ידע כי כלתו הוא והאמר מהתקן לבני
 תבוא אלי ויאמר אבני אשילוח גדי עדים מן הצאן
 ותאמר אם תתן ערבון עד שילוחך ויאמר מהתענות
 אשר אתן לך ותאמר ותתן ופתוך ומטף אשר
 בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך
 ותסר לעיפה מעליה ותלבי בגדי אלמנותה
 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו הער לבני
 לקחת הערבון מיד האשה ולא מנא אתה וישאל את
 אנשי מוקמה לאמר איה הקדשה הוא בעיניי עד
 הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה וישלח את יהודה
 ויאמר לא מנא אתה והם אנשי המקום אמרו ולא היתה
 בזה קדשה ויאמר יהודה תקחו לה פנזיה לבנותה
 שילוחתי הגדי הזה ואתה לא מנא אתה ויהיה כמשלש
 חודשים ויגד כי יהודה לאמר ונתה תמר כלתך

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש ער
 איש ער לבניו ושימו חירה וירא שם יהודה איש
 כנעני ושימו שיוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן
 ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ויקרא את
 שמו אונן ותסר עוד ותלד בן ויקרא את שמו שילה
 והיה בכזב בכרתה אתו ויקח יהודה אשה לער
 בכורו ושימה תמר והי ער בכור יהודה רע בעיני
 יהודה ויביתהו יהודה ויאמר יהודה לאונן בא אל
 אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאונן וידע אונן
 כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו
 ועיחת ארצה לבנתו נתן זרע לאחיו וירע בעיני
 יהודה אשר עשת ויבית גם אתו ויאמר יהודה לתמר
 כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שילת בנימי
 אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותלבי בית
 אביה וירבו הימים ותמות בת שיוע אשת יהודה
 וינחם יהודה ויעל על גזי צאנו הוא וזויה רעהו
 הער לבני תמונתה ויגד לתמר לאמר הנה חמוך
 עלת תמונתה לנו צאנו ותסר בגדי אלמנותה מעליה
 ותכס בצלעות ותתעלם ותשב בפתח עינים אעד על
 דרך תמונתה כי ראתה כי גדרל שילת והוא לא ידעה
 לו לאשה ויראה יהודה ויעזיבה לזונה כי כסתה
 פניה ויש אליה אל הדרך ויאמר הנה הוא אבוא
 אליך כי לא ידע כי כלתו הוא והאמר מהתקן לבני
 תבוא אלי ויאמר אבני אשילוח גדי עדים מן הצאן
 ותאמר אם תתן ערבון עד שילוחך ויאמר מהתענות
 אשר אתן לך ותאמר ותתן ופתוך ומטף אשר
 בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך
 ותסר לעיפה מעליה ותלבי בגדי אלמנותה
 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו הער לבני
 לקחת הערבון מיד האשה ולא מנא אתה וישאל את
 אנשי מוקמה לאמר איה הקדשה הוא בעיניי עד
 הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה וישלח את יהודה
 ויאמר לא מנא אתה והם אנשי המקום אמרו ולא היתה
 בזה קדשה ויאמר יהודה תקחו לה פנזיה לבנותה
 שילוחתי הגדי הזה ואתה לא מנא אתה ויהיה כמשלש
 חודשים ויגד כי יהודה לאמר ונתה תמר כלתך

וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציא אותה ושרוף
 בהותשרף: הוא מצאת והיא שלחה אל-המלכה לאמר
 לאיש אשר-אלה לו אנכי הרה ותאמר הכרנא למי
 החתמת והפתילים והמטה האלה: ויבר יהודה ויאמר
 צדקה ממני כדעלבן לאינתתה לשלה בני ולא-וסף
 עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאמרים בבטנה:
 ויהי בלדתה וימרד ותפח המלדת ותקשר על-ידו
 שני לאמר זה צא ראשונה: ויהי וכמשיב דו והנה צא
 אחיו ותאמר מה-הרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ:
 ל ואחר צא אחיו אשר על-ידו השני ויקרא שמו ורח: ס

חמשי

לט

וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציא אותה ושרוף
 בהותשרף: הוא מצאת והיא שלחה אל-המלכה לאמר
 לאיש אשר-אלה לו אנכי הרה ותאמר הכרנא למי
 החתמת והפתילים והמטה האלה: ויבר יהודה ויאמר
 צדקה ממני כדעלבן לאינתתה לשלה בני ולא-וסף
 עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאמרים בבטנה:
 ויהי בלדתה וימרד ותפח המלדת ותקשר על-ידו
 שני לאמר זה צא ראשונה: ויהי וכמשיב דו והנה צא
 אחיו ותאמר מה-הרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ:
 ל ואחר צא אחיו אשר על-ידו השני ויקרא שמו ורח: ס

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים פרעה שר
 המבזחים איש מצרי מד השמעאלים אשר הורדו
 ויהי בבית אדניו המצרי וירא אדניו כי היה אמת
 וכל אשר הוא עשה יהיה מצליח ויבטח
 יוסף וזן בעליו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו
 וכל יש לו נתן בידו ויהי מאה הנהיג אתו בביתו
 ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי
 בכל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו
 בבית ובשדה ויעובב כל אשר לו ביד יוסף ולא
 ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכלו
 יוסף יפה תאר ויפה מראה ויהי אחר הרבים
 האלה ותשא אשה אדניו את עליה אל יוסף
 והאמר שכבה עמי וימאן ויאמר אל אשת אדני
 הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו
 נתן בידו אדני גדול בבית הנה מבטח וכל אשר
 מבטח מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואת
 אעשה נרעה הנרעה הזאת וחסאתי לאלהים ויהי
 כדברה אל יוסף יום יום ולא שימע אליה לשכבה
 אצלה ללחיות עמה ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
 לעשות מלאכתו ואין איש מאדני הבית שם
 בבית והתפשטו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעובב
 בגדו בבית וינס ויעצ החוזה ויהי כראותה כי עלה
 בגדו בבית ויעס החוזה ותקרא לאיש ביתה
 ותאמר להם לאמר ראו הבוא לנו איש עברי
 לצחק בנו בא אלי לשכבה עמי ואקרא בקול גדול
 ויהי כשמועו כי הרימות קולי ואקרא ויעובב
 אצלי וינס ויעצ החוזה ותחזק בגדו אצלה עובב
 אדניו אל ביתו ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
 בא אלי העבר העברי אשר הנאת לנו לצחוק
 כי ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעובב בגדו אצלי

א ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים פרעה שר
 המבזחים איש מצרי מד השמעאלים אשר הורדו
 ויהי בבית אדניו המצרי וירא אדניו כי היה אמת
 וכל אשר הוא עשה יהיה מצליח ויבטח
 יוסף וזן בעליו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו
 וכל יש לו נתן בידו ויהי מאה הנהיג אתו בביתו
 ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי
 בכל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו
 בבית ובשדה ויעובב כל אשר לו ביד יוסף ולא
 ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכלו
 יוסף יפה תאר ויפה מראה ויהי אחר הרבים
 האלה ותשא אשה אדניו את עליה אל יוסף
 והאמר שכבה עמי: וימאן ויאמר אל אשת אדני
 הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו
 נתן בידו אדני גדול בבית הנה מבטח וכל אשר
 מבטח מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואת
 אעשה נרעה הנרעה הזאת וחסאתי לאלהים ויהי
 כדברה אל יוסף יום יום ולא שימע אליה לשכבה
 אצלה ללחיות עמה ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
 לעשות מלאכתו ואין איש מאדני הבית שם
 בבית והתפשטו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעובב
 בגדו בבית וינס ויעצ החוזה ויהי כראותה כי עלה
 בגדו בבית ויעס החוזה ותקרא לאיש ביתה
 ותאמר להם לאמר ראו הבוא לנו איש עברי
 לצחק בנו בא אלי לשכבה עמי ואקרא בקול גדול
 ויהי כשמועו כי הרימות קולי ואקרא ויעובב
 אצלי וינס ויעצ החוזה ותחזק בגדו אצלה עובב
 אדניו אל ביתו ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
 בא אלי העבר העברי אשר הנאת לנו לצחוק
 כי ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעובב בגדו אצלי

19 וינס החוצה ויהי כשילוע אדניו את דברו אשתו אל
 דברת אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך
 ויזר אפו ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית
 הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי
 בבית הסהר ויהי יהוה את יוסף ויעל אליו חסד ורחם
 ויהי יוסף בבית הסהר: ויהי יוסף ויט אליו
 חסד ורחם ויהי יוסף בבית הסהר: ויהי יוסף בבית
 הסהר בבית הסהר את כל האסורים אשר בבית הסהר
 ואת כל אשר עשים שם הוא יהוה עשה: ויזר בית
 הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו
 ואשר יהוה עשה ויהוה מצליח: שע

מ

ויהי אחר הדברים האלה הטאו משקה מלך מצרים
 והאפה לאדניו למלך מצרים: ויקצה פרעה על שני
 סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויהו אתם
 במשמר בית שר המשקים אל בית הסהר מקום אשר
 יוסף אסור שם: ויפקד שר המשקים אתיוסף אתם
 לשרת אתם ויהיו ימים במשמר: ויחלמו חלום שניהם
 איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה
 והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר:
 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים:
 ושאל את סריסיו פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו
 לאמר מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אליו חלום
 חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם חלום חלום
 פתרוני ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלמו
 ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה נפני שלשה
 שריגם והוא כפרחת עלתה ונעה הבשילו אשבלתיה
 ענבים: וכוס פרעה בדי וקח את הענבים ואשתם
 אתם אליהם פרעה ואתן את הכוס על ברכיהם:
 ויאמר לו יוסף זה פתרוני שלשת השרנים שלשת ימים
 הם: בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבה
 על בנה ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר
 היית משקהו: כי אסנתני אתה באשר יטב לך
 ועשיתני עמדי חסד והופרתני אל פרעה והוצאתני
 מדתכות הנה: כרגוב נגבתי מארץ העברים ונספה
 לא עשיתי מאומה כרשמו אתי בכור: וירא שר האפים
 כרעוב פתר ויאמר אליו יוסף אדני בחלומי הנה
 שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל
 פרעה משה אפה והעוף אבל אתם מדהסל מעל
 ראשי: וישן יוסף ויאמר זה פתרוני שלשת הסלים
 שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא פרעה אתי
 ראשו מעלך שע

ויהי אחר הדברים האלה הטאו משקה מלך
 מצרים והאפה לאדניו למלך מצרים ויקצה
 פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר
 האופים ויהו אתם במשמר בית שר המשקים אל
 בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם ויפקד שר
 המשקים אתיוסף אתם ויהיו ימים במשמר
 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה
 אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר
 למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר וירא
 אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים וישאל
 את סריסיו פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו
 לאמר מדוע פניכם רעים היום ויאמרו אליו חלום
 חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם חלום חלום
 פתרוני ספרו נא לי ויכפר שר המשקים
 את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה נפני
 שלשה שריגם והוא כפרחת עלתה ונעה
 הבשילו אשבלתיה ענבים וכוס פרעה בידו וקח
 את הענבים ואשתם אתם אל כוס פרעה ואתן את
 הכוס על ברכיהם ויאמר לו יוסף זה פתרוני
 שלשת השרנים שלשת ימים הם בעוד שלשת
 ימים ישא פרעה את ראשו והשיבה על בנה
 ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר
 היית משקהו כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך
 ועשיתני עמדי חסד והופרתני אל פרעה והוצאתני
 מן הדת הזה כי גנבתי מארץ העברים והם
 פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בכור וירא
 שר האפים כי טוב פתרוני ויאמר אל יוסף אדני
 בחלומי הנה שלשה סלי חרי על ראשי ובסל
 העליון מכל מאכל פרעה מעל אפה והעוף
 אבל אתם מכל מאכל פרעה מעל ראשי וישן
 יוסף ויאמר זה פתרוני הסלים שלשת ימים הם
 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו מעלך

ותלה אותך על עץ ואכל העוף את
 כ פשוך מעלה: ויהי ביום השלישי יום הולדת את
 פרעה בעש משתה לכל עבדיו וישא את דאש ושר
 21 המשקים ואת דאש שר האפים בתוך עבדיו: וישב
 את שר המשקים על משקרו ויתן הכוס על כף פרעה:
 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר
 23 שר המשקים את יוסף ושקחהו:

מא

מקץ

א ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על
 2 הניאר: והנה מדהניאר עלת שבע פרות יפות מראה
 3 ובראות בער ותרענה באחו: והנה שבע פרות אחרות
 עלות אחרתן מדהניאר רעות מראה ודקות בשר
 4 ותעמדנה אצל הפרות על שפת הניאר: ותאכלנה הפרות
 רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת
 5 המראה והבריאת ויקץ פרעה: ויחלם שנית
 והנה שבע שבלים עלות פרעה: וינישן ויחלם שנית
 6 והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחרתן:
 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות
 8 והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם
 רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
 חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר
 אותם לפרעה וידבר שר המשקים את פרעה
 לאמר את חטאי אני מזכיר היום פרעה קצת על
 עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי
 ואת שר האפים ונחלמה חלום בלילה אחד אני
 והוא איש כפתרון חלמו חלמו ושם אתנו נער
 עברי עבד לשר הטבחים ולספר לו ויפתר לנו
 את חלמו: ויש בחלמו פתח ויהי כאשר פתח
 לנו כן היה אתי השיב על בני ואתו תלה וישלח
 פרעה ויקרא את יוסף ויריעהו מן הבור ויגלה
 ויזכה שמלתיו ויבא אל פרעה ויאמר פרעה אל
 יוסף חלום חלמו ופתח אין אתו ואני שמעתי
 עליך לאמר תשמע חלום לפתח אתו ויעץ יוסף
 את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום
 פרעה וידבר פרעה אל יוסף בחלמו הנני עמד
 על שפת הניאר והנה מן הניאר עלת שבע פרות
 בריאות בשר ויפת תאר ותרענה באחו והנה
 שבע פרות אחרות עלות אחרתן דלות ורעות
 תאר מאד ודקות בשר לא ראיתי כהנה בכל
 ארץ מצרים לרע ותאכלנה הפרות הרקות
 והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות:

ותלה אותך על עץ ואכל העוף את
 מעלך ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה
 ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר
 המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו
 וישב את שר המשקים על משקרו ויתן הכוס
 על כף פרעה ואת שר האפים תלה כאשר
 פתר להם יוסף ולא זכר שר המשקים את
 יוסף ושקחהו

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על
 הניאר והנה מן הניאר עלת שבע פרות יפות מראה
 ובראות בער ותרענה באחו והנה שבע פרות
 אחרות עלות אחרתן מן הניאר רעות מראה
 ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת הניאר
 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את
 שבע הפרות יפות המראה והבריאת ויקץ פרעה
 ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות פרעה
 אודו בריאות וטבות והנה שבע שבלים דקות
 ושדופת קדים צמחות אחרתן ותבלענה השבלים
 הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות
 ויקץ פרעה והנה חלום ויהי בבקר ותפעם רוחו
 וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
 חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר
 אותם לפרעה וידבר שר המשקים את פרעה
 לאמר את חטאי אני מזכיר היום פרעה קצת על
 עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי
 ואת שר האפים ונחלמה חלום בלילה אחד אני
 והוא איש כפתרון חלמו חלמו ושם אתנו נער
 עברי עבד לשר הטבחים ולספר לו ויפתר לנו
 את חלמו: ויש בחלמו פתח ויהי כאשר פתח
 לנו כן היה אתי השיב על בני ואתו תלה וישלח
 פרעה ויקרא את יוסף ויריעהו מן הבור ויגלה
 ויזכה שמלתיו ויבא אל פרעה ויאמר פרעה אל
 יוסף חלום חלמו ופתח אין אתו ואני שמעתי
 עליך לאמר תשמע חלום לפתח אתו ויעץ יוסף
 את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום
 פרעה וידבר פרעה אל יוסף בחלמו הנני עמד
 על שפת הניאר והנה מן הניאר עלת שבע פרות
 בריאות בשר ויפת תאר ותרענה באחו והנה
 שבע פרות אחרות עלות אחרתן דלות ורעות
 תאר מאד ודקות בשר לא ראיתי כהנה בכל
 ארץ מצרים לרע ותאכלנה הפרות הרקות
 והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות

ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה
 ומראיתן רע באשר בתחלה ואיקץ וארא בחלמי
 והנה שבע שבבים עלת בקנה אחד מנלאת וטבת
 והנה שבע שבבים צנמות דקות שדפיות קדים
 צנמות אזוריהם ותבלען השבבים הדקת את
 שבע השבבים הטבות ואמר אל הזרטימואן
 מאיד לי ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד
 הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה שבע
 פרת הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא ושבע הפרות
 הרקות והרעלת העלת אחרתן שבע שנים יהיו
 השבבים הרקות שדפיות הקדים יהיו שבע שני רעב:
 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה
 וראה את פרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול
 בקל ארץ מצרים: וקמו שבע שני רעב אחרתן ונשכח
 כל השבבי בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: ולא
 ידע השבע בארץ מפני הרעב והוא אחרתן ברעב
 הוא מאד: ועל השנות החלום אל פרעה פעמים בר
 נכון הדבר מעם האלהים וממדר האלהים לעשתו:
 ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם ושיתרו על ארץ
 מצרים: יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ חמש
 את ארץ מצרים בשבע שני השבע: ויקבצו את כל
 אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר תחת יד
 פרעה אכל בערים ושמו: והנה האכל לפקדון לארץ
 לשבע שני הרעב אשר תהיו בארץ מצרים ולא תחפרת
 הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל
 עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר
 רוח אלהים בו:

שלישי

ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הדיע
 אלהים אותך את כל זאת אדנכון וחכם כמקד: אתה
 תהיה על ביתי ועל פך ושק כל עמי רק הכסא אנכל
 ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל
 ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ונתן
 אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שושן וישם רכב
 הוקב על צווארו: וירכב אתו במרכבת המשנה אשר
 לו ויקראו לפניו אברך ונתח אתו על כל ארץ מצרים:
 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירדו
 איש אתך ואת דגלך בקל ארץ מצרים: ויקרא פרעה מה
 שם יוסף צפנת פנעה ונתן לו את אסנת בת פוטי פרע
 כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים:

ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה
 ומראיתן רע באשר בתחלה ואיקץ וארא בחלמי
 והנה שבע שבבים עלת בקנה אחד מנלאת וטבת
 והנה שבע שבבים צנמות דקות שדפיות קדים
 צנמות אזוריהם ותבלען השבבים הדקת את
 שבע השבבים הטבות ואמר אל הזרטימואן
 מאיד לי ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד
 הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה שבע
 פרת הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא ושבע הפרות
 הרקות והרעלת העלת אחרתן שבע שנים יהיו
 השבבים הרקות שדפיות הקדים יהיו שבע שני רעב:
 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה
 וראה את פרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול
 בקל ארץ מצרים: וקמו שבע שני רעב אחרתן ונשכח
 כל השבבי בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: ולא
 ידע השבע בארץ מפני הרעב והוא אחרתן ברעב
 הוא מאד: ועל השנות החלום אל פרעה פעמים בר
 נכון הדבר מעם האלהים וממדר האלהים לעשתו:
 ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם ושיתרו על
 ארץ מצרים יעשה פרעה ויפקד פקדים על
 הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע
 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה
 ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמו
 והנה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב
 אשר תהיו בארץ מצרים ולא תחפרת הארץ
 ברעב ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו
 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר
 רוח אלהים בו ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הדיע
 אלהים אותך את כל זאת אדנכון וחכם כמקד
 אתה תהיה על ביתי ועל פך ושק כל עמי רק
 הכסא אנכל ממך ויאמר פרעה אל יוסף ראה
 נתתי אתך על כל ארץ מצרים ויסר פרעה את
 טבעתו מעל ידו ונתן אתה על יד יוסף וילבש אתו
 בגדי עשו ויעיב רכב הוקב על צווארו וירכב אתו
 במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך
 ונתח אתו על כל ארץ מצרים ויאמר פרעה אל
 יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירדו איש אתך
 ואת דגלך בקל ארץ מצרים ויקרא פרעה שם
 יוסף צפנת פנעה ונתן לו את אסנת בת פוטי פרע
 כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים

ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מוכר
 מצרים ויבא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ
 מצרים ותעש הארץ בשבע עני השבע לקמצה
 ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ
 מצרים ויהן אכל בערים אכל שדה העיר אשר
 כביבתיה נהן בתוכה ויעבר יוסף כי חזק היה
 הדבת מאד עד כי חזק לספר כי אין מספר
 ויוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב
 אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע נהן און וקרא
 יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את
 כל עמלי ואת כל בית אבי ואת שם השני קרא
 אפרים כי הפרני אלהים בארץ עני ותכליתה
 שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים
 ותכליתה שבע שני הרעב לבוא נאשר אמר
 יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים
 היה לחם ותרעב כל ארץ מצרים ויעקב העם
 אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים למה
 אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו ותרעב היה
 על כל בני הארץ ויפתח יוסף את כל אשרות
 וישבר למצרים ויהזק הרעב בארץ מצרים וכל
 הארץ בא מצרימה לעבר אל יוסף כי חזק
 הרעב בכל הארץ וירא יעקב כי יש עבר
 במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו ואמר
 הזה שמעתי כי יש עבר במצרים רדו שמה
 ועברו לנו משם ונחיה ולא נמות וירדו אחי יוסף
 עשירי לעבר בר מצרים וארתי בנימיץ אחי
 יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראו
 אסון ויבאו בני ישראל לעבר בתוך הנאים כי
 היה הרעב בארץ כנען ויוסף הוא השליט על
 הארץ הוא המעביר לכל עם הארץ ויבאו
 אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארבעה וירא יוסף
 את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם
 קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ
 כנען לעבר אכל ויכר יוסף את אחיו והם לא
 הכירו ויכר יוסף את החלמות אשר חלם להם
 ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות
 הארץ באתם ויאמרו אליו לא אדני ועבדך
 בא לעבר אכל נכנו בני איש אחד נחנו בנים
 אחדנו לא היו עבדך מרגלים ויאמר אליהם
 לא כי ערות הארץ באתם לראות ויאמרו שנים
 עשר עבדך אחים אחדנו בני איש אחד בארץ
 כנען והנה הקטן את אבילנו היום והאחד אינו

ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מוכר מצרים ויבא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים ותעש הארץ בשבע עני השבע לקמצה ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויהן אכל בערים אכל שדה העיר אשר כביבתיה נהן בתוכה ויעבר יוסף כי חזק היה הדבת מאד עד כי חזק לספר כי אין מספר ויוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע נהן און וקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עני ותכליתה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים ותכליתה שבע שני הרעב לבוא נאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם ותרעב כל ארץ מצרים ויעקב העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים למה אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו ותרעב היה על כל בני הארץ ויפתח יוסף את כל אשרות וישבר למצרים ויהזק הרעב בארץ מצרים וכל הארץ בא מצרימה לעבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ

מב

א וירא יעקב כי ישעבר במצרים ויאמר יעקב לבניו
 2 למה תתראו ויאמר הנה שמעתי כי ישעבר במצרים
 3 ודרשמה ושברדלנו משם ונחיה ולא נמות וירדו
 4 אחיו יוסף עשרה לשבר בר מצרים ואת בנימיץ אחי
 5 יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראו אסון
 6 והבאו בני ישראל לשבר בתוך הנאים כרתה הרעב
 7 בארץ כנען ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המעביר
 8 לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים
 9 ארבעה וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם
 10 וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו
 11 מארץ כנען לשבר אכל ויכר יוסף את אחיו והם לא
 12 הכירו ויכר יוסף את החלמות אשר חלם להם
 13 ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ
 באתם ויאמרו אליו לא אדני ועבדך בא לעבר אכל
 נכנו בני איש אחד נחנו בנים אחדנו לא היו עבדך
 מרגלים ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות
 ויאמרו שנים עשר עבדך אחים אחדנו בני איש אחד
 בארץ כנען והנה הקטן את אבילנו היום והאחד אינו

ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר
 מרגלים אתם בזאת תבחנו חי פרעה אמר תעלו
 בזה כי אם בניא אחיכם הקטן הזה שלחזו מכם
 אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו ויבינו
 האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם
 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים ויאמר אלהם
 יוסף ביום השלישי זאת עשו וזהו את האלהים
 אני ירא אם ננים אתם אחיכם אחד יאסר בבית
 משמרכם ואתם לכו הביאו עיבור רעבון בתיכם
 ואת אחיכם הקטן הביאו אלי ויאמנו ויבינו
 המות ויעשו כן ויאמרו איש אל אחיו אבל
 אסורים אנו על אחיך אשר ראינו צרת נפשנו
 בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו
 הצרה הזאת ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרת
 אלכם לאמר אל תחטאו ביכר ולא שמעתם וגם
 דמו הזה נדרש והם לא ידעו כי שימץ יוסף כי
 המליץ ביהם ויסב מעליהם ויבר וישב אלהם
 וידבר אלהם ויקח מאתם את שימיון ויאסר את
 לעיניהם ויעו יוסף וימלא את כליהם ברובשי
 כספיהם איש אל שיקו ולתת להם עדה לדרך
 ויעש להם כן וישאו את עיניהם על חמריהם
 ויכלו משם ויפתח האחד את שיקו לתת מספוא
 לחמרו במכון וירא את כספו והנה הוא בפי
 אמתחתו ויאמר אל אחיו הושיע כספי עם הזה
 באמתחתו ויעל לנכס ויחזרו איש אל אחיו ויאמר
 מה זאת עשית אלהים לנו ויבאו אל יעקב אביהם
 ארצה מצרן ויגדו לו את כל הקרת אתם לאמר
 דבר האיש אדני הארץ אתנו נעלות ויתן אתנו
 כמרגלים את הארץ ויאמר אליו ננים אנו ולא
 היינו מרגלים עיני עשר אנו אחי בני אבינו
 האחד אינו והקטן היום את אבינו בארץ כנען
 ויאמר אליו האיש אדני הארץ בזאת ארענו כמות
 אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם
 קחו ולכו הביאו את אחיכם הקטן אלי ואדע כי
 לא מרגלים אתם כי ננים אתם את אחיכם אתן
 לכם ואת הארץ תסחרו ויהי הם מריקים עיניהם
 והנה איש ערור כספו בשקו ויראו את עררות
 כספיהם המה ואביהם וייראו ויאמר אלהם
 יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף אינו ושמעון
 אינו ואת בניבון תקחו עלי היו כללה ויאמר
 ראובן אל אביו לאמר את שלי בני המית אסלא
 אביאנו אלך הנה אתו על ידי ואני אשיבנו אלך

ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי
 אלכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תבחנו חי פרעה אמר
 תעלו מזה כי אסרובוא אחיכם הקטן הזה: שלחו
 מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו ויבינו
 האמת אתכם ואסלא חי פרעה כי מרגלים אתם:
 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אלהם
 יוסף ביום השלישי זאת עשו וזהו אתהאלקים אני
 ירא:

חמישי

אסרבים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם
 ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם כ
 הקטן הביאו אלי ויאמנו דבריהם ולא תמותו ויעשרובן:
 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחיך
 אשר ראינו צרת נפשנו בהתחננו אלינו ולא שמענו על
 כן באה אלינו הצרה הזאת: וען ראובן אתם לאמר
 הלוא אמרת אליכם: לאמר אל תחטאו בילד ולא
 שמעתם ונסדמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי שימץ
 יוסף כי המליץ ביהם: ויסב מעליהם ויבר וישב
 אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את שימיון ויאסר את
 לעיניהם: ויעו יוסף וימלא את כליהם ברובשי
 כספיהם איש אל שיקו ולתת להם עדה לדרך ויעש
 להם כן: וישאו את עיניהם על חמריהם ויכלו משם:
 ויפתח האחד את שיקו לתת מספוא לחמרו במכון וירא
 את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו
 הושיע כספי עם הזה באמתחתו ויעל לנכס ויחזרו איש
 אל אחיו לאמר מה זאת עשית אלהים לנו: ויבאו אל
 יעקב אביהם ארצה מצרן ויגדו לו את כל הקרת אתם
 לאמר: דבר האיש אדני הארץ אתנו נעלות ויתן אתנו
 כמרגלים את הארץ: ויאמר אליו ננים אנו ולא היינו
 מרגלים: עיני עשר אחים בני אבינו האחד אינו
 והקטן היום אתה אבינו בארץ כנען: ויאמר אליו האיש
 אדני הארץ בזאת ארענו כי ננים אתם אחיכם האחד
 הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו: ויביאו את
 אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי ננים
 אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ויהו לה
 הם מריקים שקיהם והנה איש ערור כספו בשקו
 ויראו את עררות כספיהם המה ואביהם וייראו: ויאמר
 אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף אינו ושמעון
 אינו ואת בניבון תקחו עלי היו כללה: ויאמר ראובן
 אל אביו לאמר אתי שכלתם בני תמות אסלא אביאנו
 אלך הנה אתו על ידי ואני אשיבנו אלך:

יאמר לא

38 ירד בני עמכם בראחו מת והוא לבדו נשאר וקראו אסון בדרך אשר תלכרבה והודתם את שוכתי בנות שאילה:

מג

2 א ותרעב כבוד בארץ: והו פאשר כלו לאכל אתהשכר אשר הביאו ממערים ויאמר אליהם אביהם שבו שכרו
3 לו מעטאכל: ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בני האיש לאמר לאתרואו פני בלתי אחיכם אתכם:
4 אם יושק משלה את אחיו אתנו נרדה ונשברה לה
ה אכל: ואם יאנק משלה לא נרד ברהאיש אמר אליו
6 לאתרואו פני בלתי אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה
7 הרעתם לי להגיד לאיש העד לכם אח: ויאמר שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העד אביכם הו הוש
לכם אח ונרדלו עלפי הדברים האלה תדוע נדע כי
8 יאמר הורדו את אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות
9 גם אנחנו גם אתה גם טפנו אנכי אערינו
אסלא הביאתי אלקי ונצנתו לפניך ותפאתי לה
10 בלדמים: כי לולא התמדתנו פרעמה שבענו ויה
11 פעמים: ויאמר אלכם ישראל אביהם אסרן ואפוא
זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורדו לאיש
מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט כמנים ושקדים:
12 וכסף משנה קחו בדכם ואתהכסף המושב פני
13 אמתחתכם תשיבו בדכם אול משנה הוא: ואת
14 אחיכם קחו וקומו שובו אלדאיש: ואל שדי וכן לכם
15 דמים לפני האיש ושלה לכם את אחיכם אתר ואת
16 בנימן ואני כאשר שכלתי שכלתי: וקחו האנשים את
המנחה הזאת ומשנהכסף לקחו בתם ואת בנימן
16 יקמו וירדו מצרים ועמדו לפני יוסף: ורא יוסף
17 אתם את בנימן ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והכן פני אתי יאכלו האנשים
17 בצדדים: ועש האיש כאשר אמר יוסף ונבא האיש
18 את האנשים ביתו יוסף: ויראו האנשים כי הבאו
בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו
בתחלה אנהו מוכאים להתגלל עלינו ולדחנפל עלינו
19 ולקחת אתנו לעבדים ואתדמרינו: ונשו אלדאיש
כ אשר על בית יוסף ודברו אליו פתח הבית: ויאמרו
21 כי אדני ירד ירדנו בתחלה לשפר אכל: והו כרנאו
אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש פני
אמתחתי כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו:

וואמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו
נשאר וקראו אסון בדרך אשר תלכו ברה
והודתם את שוכתי בנות שאילה והרעב כבוד
בארץ והו כאשר כלו לאכל את השכר אשר
הביאו ממערים ויאמר אליהם אביהם שבו שכרו
לנו מעט אכל ויאמר אליו יהודה לאמר העד
העד בני האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם
אתכם אם ישן משלחו את אחינו אתנו נרדה
ונשברה לך אכל ואם איך משלחו לא נרד בני
האיש אמר אליו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם
וואמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העד
לכם אח ויאמרו שאל האיש לנו ולמולדתנו
לאמר העד אביכם הו הוש לכם אח ונרדלו
על פי הדברים האלה תדוע נדע כי יאמר
הורדו את אחיכם ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה
ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו אנכי אערינו
מיד תבקשנו אם לא הביאתי אלקי והצאתי
לפניך והשאתי לך כל הימים כי לולא תתחמתנו
כי עתה שבענו זה פעמים ויאמר אליהם ישראל
אביהם אם כן אפוא זאת לעז קחו מזמרת הארץ
בכליכם והורדו לאיש מנחה מעט צרי ומעט
דבש נכאת ולט כמנים ושקדים וכסף משנה
קחו בידכם ואת הכסף המושב פני אמתחתיכם
תשיבו בידכם אול משנה הוא ואת אחיכם
קחו וקומו שובו אל האיש ואל שדי יתן לכם
דמים לפני האיש ושלה לכם את אחיכם אתר
ואת בנימן ואני כאשר שכלתי שכלתי ויקחו
האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו
בתם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני
יוסף וירא יוסף אתם את בנימן ויאמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן
פני אתי יאכלו האנשים בצדדים ויעש האיש
כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתו
יוסף ויראו האנשים כי הבאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנהו
מוכאים להתגלל עלינו ולדחנפל עלינו ולקחת
אתנו לעבדים ואתדמרינו ונשו אל האיש אשר
על בית יוסף וידברו אליו פתחו הבית ויאמרו
אדני ירד ירדנו בתחלה לשפר אכל ויהי כרנאו
אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש
פני אמתחתי כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו

וכסף אחר הדרנו בידנו לשבר אבל לא ידענו מי
 עם כספנו באמתותינו ואמר שלום לכם אל
 תיראו אליכם ואלי אביכם נתן לכם מטמון
 באמתותיכם כספכם בא אלי ויצא אליהם את
 שמעון ויבא האיש את האנשים ביתה וספרו ויתן
 מים וידחו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם ויכשו
 את המנוחה עד בוא יוסף בעהרים כי שמעון כי
 עם יאכלו לזם ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את
 המנוחה אשר בדם הביתה וישתחוו לו ארצה
 וישאל להם לשלום ואמר השלום אביכם הֲיֵשׁ
 אשר אמרתם העוררו זיו ואמרו שלום לעברך
 לאננו עוררו זיו ויקרו וישתחוו וישא עליו וירא
 את בנימין אדויו בן אמו ואמר הֲיֵשׁ אביכם הקטן
 אשר אמרתם אלי ואמר אליהם יחזק בני וימהו
 יוסף כי נזכרו רחמיו אל אדויו ויבקש לבכורת
 ויבא הזכרה ויברך שמה וירחץ פניו וישא ויתאפק
 ויאמר שיבו לזם וישימו לו כבוד ולתם לבדם
 ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו
 אתה לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים
 לחם ברחובות הוא למצרים וישבו לפניו הבכור
 כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו וישא
 משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין
 ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:

וכסף אחר 22
 הדרנו בידנו לשבר אבל לא ידענו מי 22
 באמתותינו: ואמר שלום לכם אלהיכם 23
 ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתותיכם כספכם
 בא אלי ויצא אליהם את-שמעון: ויבא האיש את 24
 האנשים ביתה יוסף ויתקדם וירחצו רגליהם ויפן
 מספוא לחמריהם: ויכשו את-המנוחה עד-בוא יוסף 25
 בעריהם כי שמעו ברשם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה 26
 ויביאו לו את-המנוחה אשר בדם הביתה וישתחוו לו
 ארצה: וישאל להם לשלום ואמר השלום אביכם 27
 הֲיֵשׁ אשר אמרתם העוררו זיו: ויאמרו שלום לעברך 28
 לאננו עוררו זיו ויקרו וישתחוו: וישא עליו וירא את 29
 בנימין אדויו כדאמו ויאמר הֲיֵשׁ אביכם הקטן אשר
 אמרתם אלי ואמר אליהם יחזק בני: וימהו בני 30
 כבכרתו רחמיו אל-אדויו ויבקש לבכורת ויבא הזכרה
 ויברך שמה: וירחץ פניו וישא ויתאפק ויאמר שימו 31
 לחם: וישימו לו לבדו ולתם לבדם ולמצרים האכלים 32
 אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את-העברים
 לחם ברחובות הוא למצרים: וישבו לפניו הבכור 33
 כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל-
 רעהו: וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין 34
 ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:

מד

וַיָּצֵא אֶת-אֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ לֵאמֹר מֵלֵא אֶת-אֲמֹתַתְּ הָאֲנָשִׁים א
 אֵבֶל כְּאֲשֶׁר יִכְלֹן שְׂאת וְשִׁים כֶּסֶף-אִישׁ בְּפִי אֲמֹתַתּוֹ: 1
 וְאֶת-גִּבְעֵי גִבְעֵי הַכֶּסֶף תְּשִׂים בְּפִי אֲמֹתַתְּ הַקָּטָן וְאֶת 2
 כֶּסֶף שִׁבְרוֹ תַעֲשֶׂה כְּדַבַּר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר: הַבְּקָר אֹר 3
 וְהָאֲנָשִׁים שְׁלֹחֵי הַמָּה וְחַמְרֵיהֶם: הֵם יֵצְאוּ אֶת-הָעֵיז 4
 לֹא תִרְחִיקוּ יוֹסֵף אֵמַר לְאֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ קוֹם רִדְף אַחֲרֵי 5
 הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁתֵּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְמָה שְׁלַמְתֶּם רַעְיָה 6
 תַּחַת טוֹבָה: הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתַּה אֲדֹנָי בּוֹ וְהוּא נִחַשׁ 7
 וְנִחַשׁ בּוֹ תִרְעַתֶּם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: וַיִּשְׁגַּם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם 8
 אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְמָה דִּבַּר אֲדֹנָי 9
 כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לְעַבְדְּךָ מַעֲשׂוֹת כְּדַבַּר הַזֶּה: הֵן 10
 כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצְאוּ בְּפִי אֲמֹתַתּוֹ הִשִּׁיבֵנו אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ 11
 כְּנָעַן וְאִדְךָ נִגְנַב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אִו דָּבַב: אֲשֶׁר יִמְצָא 12
 אֵתוֹ מֵעַבְדְּךָ וּמֵת וְנִסְדָּאֲנֹתוֹ נִתְּנָה לְאֲדֹנָי לְעַבְדִּים: 13
 וַיֹּאמֶר נִסְדַּעְתָּה כְּדַבְּרֵיכֶם כְּדָוָא אֲשֶׁר יִמְצָא אֵתוֹ וְהָיָה 14
 לִי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיֶינָה נְקִיִּים: וַיִּמְדְּרוּ וַיִּקְרְדוּ אִישׁ אֶת- 15
 אֲמֹתַתּוֹ אַרְצָה וַיִּפְתְּרוּ אִישׁ אֲמֹתַתּוֹ: וַתִּפֶּשׂ בְּגָדוֹל 16
 הַחֵל

ובקמן פלה נמצא הנביא באמתחת בנימן:
 13 ויקרעו שמלתם ויצמם איש על חמרו ושבו העיררה:
 14 ויבא יודנה ואחיו יוסף ביתה ויוא עזת שם ויפקדו
 לפניו ארצה: ויאמר לדם יוסף מה המעשה הזה אשר
 עשיתם הלא ידעתם כירונחש ונחש איש אשר כמני:
 16 ויאמר יודנה מה נאמר לאדני מה עברך ומה נאספתך
 האלהים מצא את ענין עבדך הגש עבדים לאדני גסר
 17 אנהו גם אשר נמצא הנביא בידו: ויאמר חלילה לי
 מעשות זאת האיש אשר נמצא הנביא בידו הוא יהיה לי
 עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם:

ויגש

18 ויגש אליו יודנה ויאמר כי אדני דבר לא עבדך דבר
 באוני אדני ואל ידור אפק בעבדך כי כמקד כפרעה:
 19 אדני שאל את עבדך לאמר היש לכם אב ארצה:
 כ ויאמר אל אדני יש לנו אב זקן זקנים קמו ואחיו
 לוימת ויחיה הוא לבדו לאמו ואביו אתו: ויאמר אל
 22 עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ויאמר אל
 אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועמו את אביו ומת:
 23 ויאמר אל עבדך אסלא יד אחיכם תקמן אתכם לא
 24 תסמן לראות פני: והיו כי עליט אל עבדך אבי ויגד
 לו את דברי אדני: ויאמר אביט שבו שברדלע מעט
 26 אכל: ויאמר לא טבל ללדת אביט אחיט תקמן אתני
 ויחדט כילא טבל לראות פני האיש ואחית תקמן
 27 איגט אפתי: ויאמר עבדך אבי אלט אתם ידעתם כי
 28 שנים ילדהו לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך
 29 טרף טרף ולא ראיתו ערדנה: ולקחתם גם את הורה
 מעם פני וקברו אסון והורדתם את שיבתו ברעה
 ל שאילה: ועפה כבא אל עבדך אבי הנער איגט אפתי
 31 ונפשו קשורה בנפשו: הורה בראותו בראת הנער ומת
 והורידו עבדך את שיבת עבדך אביט בנגון שאילה:
 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אסלא אבי אט
 33 אלקי ותטאתי לאבי בלתימים: ועפה לשביט עבדך
 34 פחת הנער עבד לאדני והנער על עם אחיו: בראת
 אעלה אל אבי הנער איגט אפתי פן ארצה ברע אשר
 ימצא את אבי:

מה

א ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנזבים עליו ויקרא
 והצא כל איש מעלי ולא צמד איש אתו בדתות יוסף
 2 אל אחיו: ותמן אתקלו בבכי וישמעו מערים וישמע
 3 בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף הנער אבי
 4 די ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבזהו מפניו: ויאמר
 יוסף אל אחיו גשרא אלי ויגשו

ובהקמן כלה ויבוא הנביא באמתחת בנימן ויקרעו
 שמלתם ויצמם איש על חמרו וישבו העיררה ויבא
 יודנה ואחיו ביתה יוסף והוא עזתו שם ויפקדו
 לפניו ארצה ויאמר לדם יוסף מה המעשה הזה
 אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש איש אשר כמני
 אשר כמני ויאמר יודנה מה נאמר לאדני מה עברך
 ומה נאספתך האלהים מצא את ענין עבדך הגש
 עבדים לאדני גם אנהו גם אשר נמצא הנביא בידו
 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא
 הנביא בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום
 אל אביכם ויגש אליו יודנה

ויאמר כי אדני ידור לא עבדך דבר באוני אדני
 ואל ידור אפק בעבדך כי כמקד כפרעה אתי שאל
 את עבדך לאמר היש לכם אב ארצה ויאמר אל
 אדני יש לנו אב זקן זקנים קמו ואחיו לוימת
 ויחיה הוא לבדו לאמו ואביו אתו ויאמר אל
 עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו ויאמר אל
 אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועמו את אביו
 ומת ויאמר אל עבדך אם לא יד אביכם תקמן
 אתכם לא תסמן לראות פני ויהי כי עליט אל
 עבדך אבי ויגד לו את דברי אדני ויאמר אביט
 שבו שברדלע מעט אכל: ויאמר לא טבל ללדת
 אביט אחיט תקמן אתני ויחדט כילא טבל לראות
 פני האיש ואחית תקמן אתנו ויאמר עבדך
 אבי אפתי אתם ידעתם כי שנים ילדהו לי אשתי
 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתו
 ערדנה ולקחתם גם את הורה מעם פני וקברו אסון
 והורדתם את שיבתו ברעה שאילה ועפה כבא
 אל עבדך אבי והנער איגט אפתי ונפשו קשורה
 בנפשו והורה בראותו בראת הנער ומת והורידו
 עבדך את שיבת עבדך אביט בנגון שאילה כי
 עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא
 אבי אלקי ותטאתי לאבי בלתימים ועפה לשביט
 עבדך פחת הנער עבד לאדני והנער על עם
 אחיו כי אך אעלה אל אבי והנער איגט אפתי
 פן ארצה ברע אשר ימצא את אבי ויאמר יוסף
 להתאפק לכל הנזבים עליו ויקרא והצא כל
 איש מעלי וכל עמר איש אתו בהתורע יוסף אל
 אחיו ויתן את קלו בבכי וישמעו מערים וישמע
 בית פרעה ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף הנער
 אבי ויבוא יכלו אחיו לענות אתו כי נבזהו מפניו
 ויאמר יוסף אל אחיו גשרא אלי ויגשו

ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה
ועתה אל העלבו ואל יוזר בעיניכם כי מכרתם
אתי הנה כי למוזה שלחתי אלהים לפניכם כי זה
שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים
אשר אין זריש וקציר ושלחתי אלהים לפניכם
לשנים נכס שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
גדלה ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
ושלחתי לכם לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל
בכל ארץ מצרים: קהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו
כה אמר בןך יוסף שמי אלהים לאדון לכל מצרים
רדה אלי אלמנעמד: ושבת בארץ גשן והיית קרוב
אלי אתה ובניך ובני בנותי ובקרה וכל אשר לך:
וכלבבתי אתה שם פרעה חמש שנים רעב פדתגרש
אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם ראות ועיני
אחי בנימן ברפי המדבר אליכם: והגדתם לאבי
את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומדתם
והודתם את אבי הנה: ויפל על צוארי בנימן אחיו ובן
ובנימן בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ובהם עלהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו: ותקל נשמע בית פרעה
לאמר הוא אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו:
ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו מעלי
את בעידיכם ולכר באו ארצה כנען: וקחו את אביכם
ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את אדמת ארץ מצרים
ואכלו את חלב הארץ: ואתה צנתה זאת עשו קהר
לכם מארץ מצרים עגלות לסוכם ולנשיכם ונשאתם
את אביכם ובאתם: ועיניכם אלמנתם על בליבם כי
טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשרו בני ישראל
נתן להם יוסף עגלות על פי פרעה נתן להם עגרה
לדוד: לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן
שלוש מאות כסף וחמש חלפת שמלת: ולאביו שלח
כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת
נשאת בר ולחם ומנח לאביו לדוד: וישלח את אחיו
ובלבו ויאמר אלהם אל תרדו בדרך: וישלו ממצרים
ובאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: ויגדו לו לאמר עוד
יוסף חי וכרניא משל בכל ארץ מצרים ופני לבי כי לא
האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר
אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת את
ותחי רוח יעקב אבדם:

חמישי

ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה
ועתה אל העלבו ואל יוזר בעיניכם כי מכרתם
אתי הנה כי למוזה שלחתי אלהים לפניכם כי זה
שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים
אשר אין זריש וקציר ושלחתי אלהים לפניכם
לשנים נכס שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
גדלה ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
ושלחתי לכם לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל
בכל ארץ מצרים: קהרו ועלו אל אבי ואמרתם
אליו כה אמר בןך יוסף שמי אלהים לאדון לכל
מצרים רדה אלי אל העמד וישבת בארץ גשן
והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בנותי וכל
אשר לך: וכלבבתי אתה שם פרעה חמש שנים רעב
פדתגרש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם
ראות ועיני אחי בנימן ברפי המדבר אליכם: והגדתם
לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם
ומדתם והודתם את אבי הנה: ויפל על צוארי בנימן
אחיו ובנימן בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו
ועלהם על צואריו: ותקל נשמע בית פרעה
לאמר הוא אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני
עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו מעלי ואת אביכם ולכר באו ארצה כנען:
וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה
לכם את אדמת ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ
ואתה צנתה זאת עשו קהר לכם מארץ מצרים
עגלות לסוכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
ובאתם: ועיניכם אלמנתם על בליבם כי טוב
כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשרו בני ישראל
נתן להם יוסף עגלות על פי פרעה נתן להם עגרה
לדוד: לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן
שלוש מאות כסף וחמש חלפת שמלת: ולאביו
שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים
ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומנח לאביו לדוד:
וישלח את אחיו ובלבו ויאמר אלהם אל תרדו
בדרך וישלו ממצרים ובאו ארץ כנען אל יעקב
אביהם ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי והוא משל
בכל ארץ מצרים ופני לבי כי לא האמין להם:
וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אל
הם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת את
ותחי רוח יעקב אביהם ויאמר ישראל הן עוד יוסף
חי וירא את אלהים ויראנו בטרם אמות ויסע ישראל

ויאמר ישראל רב עוד יוסף
כי חי אלקה ואראנו בטרם אמות: מן יוסף ישראל *
64
מז. ט. ספרי אצח

וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח ויבחים
לאלה אביו יצחק ויאמר אלהים לישראל
במראת הלילה ויאמר יעקב ויאמר הנה ויאמר
אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה במצרימה כי
לני גדול אשימך עם אבי ארד עמך במצרימה
ואני אעלה גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך ויקם
יעקב מבאר שבע וישא בני ישראל אדת יעקב
אניהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח
פרעה לשאת אתו ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו
בארץ מצרים ויבאו מצרימה ויעקב וכל
זרעו אהו בניו ובני בנותיו וכל זרעו
הבוא אתו מצרימה ואלה

שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו
בנר יעקב ראובן ובני ראובן זנון ופלו וזלמן
וכרמי ובני שמעון ימואל וימן ואהר ויבין וזוהר
וישאלמן הנולדים ובני לוי גרשון קהת ומררי
בני יהודה ער ואון ושלה ופרץ וזרח ויבת ער
ואון ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואון בארץ מצרים והיו בני
פרץ הצרן והמיל ובני יששכר תולע ופדה וזב ושמרן
ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל אלה ובני אשר ילדה
ליעקב בפתח ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו
בנותיו שלשים ושלוש ובני דן גפון וחגי שושי
ואעפן ערי וארודי ואראלי ובני אשר ימנחם
ושלח וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה
זנון ומלכאל אלה בני זלפה אשר נתן לבן
ללאה בתו והולד את אלה ליעקב שש עשרה
נפש בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן ויוסף
ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת
פוטו פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים ובני
בנימן בלע ובנר ואשבבל גרא ונעמן אחי וראש
מפים וחפים וארד אלה בני רחל אשר ילדו
ליעקב כל נפש ארבעה עשר ובני דן חשים
ובני נפתלי יחזאל ונחשי ושלום אלה בני
בילה אשר נתן לבן לרחל בתו והולד את אלה
ליעקב כל נפש שבעה כל הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יצא ירכו מלכד וישו בני יעקב כל נפש
עשרים ושש ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה
שבעים ואת יהודה שילח לפניו
אל יוסף להודיע לפניו וישתה ויבאו ארבעה עשר ויאמר
יוסף מרובו ויעל לקראת ישראל אביו וישתה
וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד

וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח ויבחים
לאלה אביו יצחק ויאמר אלהים לישראל
במראת הלילה ויאמר יעקב ויאמר הנה ויאמר
אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה במצרימה כי
לני גדול אשימך עם אבי ארד עמך במצרימה
ואני אעלה גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך ויקם
יעקב מבאר שבע וישא בני ישראל אדת יעקב
אניהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח
פרעה לשאת אתו ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו
בארץ מצרים ויבאו מצרימה ויעקב וכל
זרעו אהו בניו ובני בנותיו וכל זרעו
הבוא אתו מצרימה

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו
בנר יעקב ראובן ובני ראובן זנון ופלו וזלמן וזכרמי
ובני שמעון ימואל וימן ואהר ויבין וזוהר
הנולדים ובני לוי גרשון קהת ומררי ובני יהודה ער
ואון ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואון בארץ מצרים והיו בני
פרץ הצרן והמיל ובני יששכר תולע ופדה וזב ושמרן
ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל אלה ובני אשר ילדה
ליעקב בפתח ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו
שלשים ושלוש ובני דן גפון וחגי שושי ואעפן ערי
וארודי ואראלי ובני אשר ימנחם ובריעה
ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכאל אלה בני זלפה
אשר נתן לבן ללאה בתו והולד את אלה ליעקב שש
עשרה נפש בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן ויוסף
ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטו פרע
כהן אן את מנשה ואת אפרים ובני בנימן בלע ובנר
ואשבבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד אלה
בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר
ובני דן חשים ובני נפתלי יחזאל ונחשי ושלום
אלה בני בילה אשר נתן לבן לרחל בתו והולד את אלה
ליעקב כל נפש שבעה כל הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יצא ירכו מלכד וישו בני יעקב כל נפש ששים
ובני יוסף אשר ילדו במצרים נפש שנים כל
הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים שש

והנה שלח לפניו אל יוסף להודיע לפניו וישתה ויבאו
ארבעה עשר ויאמר יוסף מרובו ויעל לקראת ישראל
אביו וישתה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו
עוד

ויאמר ישראל אליוסוף אמיתה הפעם אחרי ראיתי ל
אתפנדך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואלבית
אביו אעלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחי וביתאבי
אשר בארץכנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כראש
מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו: והנה
דיקרא להם פרעה ואמר מהמעשים: ואמרתם
אנשי מקנה היו עבדיך מעטותי ועדעתה נסאנתנו נס
אבתנו בעבור תשבו בארץ גשן ברחובבת מצרים כל
רעה צאן:

מז

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם
וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקעה
אחיו לקח המשה אנשים וצאנם לפני פרעה: ויאמר
פרעה אל אחיו מהמעשים: ויאמרו אלפרעה רעה
צאן עבדיך נסאנתנו נסאבותינו: ויאמרו אלפרעה
לנו בארץ באנו בראצ מרעה לצאן אשר לעבדיך כר
קבר הרעב בארץ כנען ועתה ישברנא עבדיך בארץ
גשן: ויאמר פרעה אליוסוף לאמר אבדך ואחך באו
אלך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב
אתאבדך ואתאחך ישבו בארץ גשן ואסידעת ושר
בם אנשיחול ושמתם שרי מקנה עלאשרלי: ויבא
יוסף אתיעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב
את פרעה: ויאמר פרעה אליעקב כמה ימי שני חוד:
ויאמר יעקב אלפרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת
שנה מעט ורעים היו ימי שני חי ולא השינו אתימי שני
חי אבתי בימי מגוריהם: ויברך יעקב אתפרעה ויצא
מלפני פרעה: וישוב יוסף אתאביו ואתאחיו ויתן להם
אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר
צוה פרעה: ויכלכל יוסף אתאביו ואתאחיו ואת כל
בית אביו להם לפי הנה: ולחם אין בכלארץ כר
קבר הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני
הרעב: וילקט יוסף אתכלהכסף הנמצא בארץמצרים
ובארץ כנען בשכר אשרהם שברים ויבא יוסף את
הכסף ביתה פרעה: ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ
כנען ויבאו כלמצרים אליוסוף לאמר הבהלנו לחם
ולמה נמות ננהדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקניכם
ואתנה לכם במקניהם אסאפס כסף: ויביאו אתמקניהם
אליוסוף ויתן להם יוסף להם בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הקרן ובחמרים וינתלם בלחם בכלמקניהם
בשנה ההוא: ויתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה
השנית

ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראיתי
את פנדך כי עודך חי ויאמר יוסף אל אחיו ואל
בית אביו אעלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחי
ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי והאנשים
רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל
אשר להם הביאו והנה די קרא להם פרעה ואמר
מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך
מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור
השיבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן
ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם
ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ
גשן ומקעה אחיו לקח המשה אנשים וצאנם לפני
פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו
אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו
ויאמרו אל פרעה לנו בארץ באנו בראצ מרעה
לצאן אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען
ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה
אל יוסף לאמר אבדך ואחך באו אליך ארץ מצרים
לפנדך הוא במיטב הארץ הושב את אבדך ואת
אחך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי
חול ושמתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את
יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את
פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חי ולא השינו
את ימי שני חי אבתי בימי מגוריהם ויברך יעקב
את פרעה ויצא מלפני פרעה וישב יוסף אתאביו
ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב
הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם
לפי הטף ולחם אין בכל הארץ כי כבוד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב
וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשכר אשר הם שברים ויבא יוסף
את הכסף ביתה פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים
ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הנה לנו לחם ולמה נמות ננהדך כי אפס כסף
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניהם אם
אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף וידתן להם
יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הקרן
ובחמרים וינתלם בלחם בכל מקניהם
בשנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית

ויאמרו לו לא תבחד מאדני כי איתכם הכסף ומקנה הבדמה אל-אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אסר
 19 גיחתי ואדמתני: למה נמות לעיניך נס-אנהו נס-אדמתני קנדה אתנו ואת-אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותקדוש ונהיה ולא נמות והאדמה לא
 כ תשם: ויקן יוסף את-כל-אדמת מצרים לפרעה כרמכרו מצרים איש שדהו כחוקן עלהם הרעב והתי הארץ
 21 לפרעה: ואתהגים העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ושרקצה: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק
 לכהנים מאת פרעה ואכלו אתהקם אשר נתן להם פרעה עליהן לא מכרו את-אדמתם: ויאמר יוסף אל
 העם הן קניתי אתכם היום ואת-אדמתכם לפרעה הא לכם זרע ותרעקם אתהאדמה: והיה בתבואת ונתתם
 חמישית לפרעה וארבע הודת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו
 החותנו נמצאחן בעיני אדני ונהינו עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף לחק עדהוהם הנה על-אדמת מצרים
 לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאתנו
 בה וירבו וירבו מאד:

28 ויהי עקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימר עקב שני שני שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי-ישראל למות ויקרא ולבנו ליוסף ויאמר לו אסניא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
 ל חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים: ושכבתי עס-אבותי ונשאיתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
 31 כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על-ראש המטה:

מה

א ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אבדך חלה ויקח את-שני בניו עמו את-מנשה ואת-אפרים:
 ב ונגד לעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על-המטה: ויאמר עקב אל-יוסף אל שדי
 ג נראה-אלי בלח בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר אלי הניני מסרה והרביתך ונתתך לקהל עמים ונתתי אתי
 ד הארץ תנאת לורעה אחריך אחות עולם: ועתה שגר בניך הולדים לך בארץ מצרים שר-באי אלה מצדמה
 ה לידם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהודה: ומולדתך אשר-הולדת אתהתם לך יהיו על שם אחותם ויקראו
 ו בנותלתם: ואני ובבאי מפון מטה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כבדת-ארץ לבא אפרתה

ויאמרו לו לא נבחד מאדני כי אם הם הנספח ומקנה
 הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אסר
 גיחתי ואדמתני למה נמות לעיניך גם אנהו גם
 אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
 ואדמתנו עבדים לפרעה והן זרע ונהיה ולא נמות
 האדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
 לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חק עליהם
 הרעב והתי הארץ לפרעה ואת העם העביר אתו
 לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת
 הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו
 את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
 אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם
 היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע ותרעקם
 את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה
 וארבע הודת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
 ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו החותנו
 נמצא חן בעיני אדני והינו עבדים לפרעה וישם
 אתה יוסף לחק ער היום הנה על אדמת מצרים
 לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה
 לפרעה וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
 ויאחזו בה וירבו וירבו מאד ויהי יעקב בארץ
 מצרים שבע עשרה שנה והיה ימי יעקב שני חזיו
 שבע שנים וארבעים ומאת שנה ויקרבו ימי-ישראל
 למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי
 חן בעיניך שים-נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
 חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים ושכבתי עמו
 אבותי ונשאיתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר
 אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו
 וישתחו ישראל על ראש המטה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אבדך
 חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים:
 ב ונגד לעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק
 ג ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף
 ד אל שדי נראה אלי בלח בארץ כנען ויברך אתי
 ה ויאמר אלי הניני מסרה והרביתך ונתתך לקהל
 ו עמים ונתתי את הארץ תנאת לורעה אחריך
 ז אחות עולם ועתה שגר בניך הולדים לך בארץ
 ח מצרים שר-באי אלה מצדמה לידם אפרים ומנשה
 ט כראובן ושמעון יהודה: ומולדתך אשר-הולדת
 י אתהתם לך יהיו על שם אחותם ויקראו בנותלתם:
 יא ואני ובבאי מפרון מטה עלי רחל בארץ כנען
 יב בדרך בעוד כבדת ארץ לבא אפרתה

ואקברת עם

בדרך אפרת הוא בית לזם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מדעלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נקדלו אלהים בך ויאמר קחם אלי ואבנכם: ועני ישראל כבודו מלון לא יוכל לראות בניו אתם אליו ושק לזם נתבק לזם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללה והנה הראה אתי אלהים גם את דרכיך: ויצא יוסף אתם מעם כרפיו ושתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את שני בנים את דאפרים כימנו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל בניו אליו: ושלה ישראל את ימניו ושת על דאש אפרים והיא בעיניו ואת שמאלו על דאש מנשה שכל אהריו כי מנשה ובכור: ובכר את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפני אבותם ויחוק האלהים דרכי אתי מטרי דריוס הקד: ומלאך ה'אל את מלך יעקב את דמיוס ויקרא ביום שמי ושם אבתי אפרים ויחוק ודעו לזם בקרב הארץ: וירא יוסף כי ישת אביו ד'ימניו על דאש אפרים וירע כי יצאו ויחמד ד'אביו להסיר אתה מלך ראש אפרים על דאש מנשה: ויאמר יוסף אל אביו לא יבן אבתי ביה ובכר שים ימניו על דאש: ויקרא אביו ואמר דעתי בני דעתי וסדא דהדילעם ונסדא דגל ואלים אחיו הקטן גדל מפני חרשו והיה מלא דמיוס: ובכרם ביום ההוא לאמר בך יבכר ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים ונמנשה ושם את דאפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והנה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: ואני נתתי לך שקם אחד על אחיך אשר לקחתו מיד האמרי כתרבי ובקשתי:

מט

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: הקבצו ושמו בני יעקב ושמו אל ישראל אביכם: ראובן בכר אתה בןך וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פחו פמים אלהותך כי עלית משכבי אבדך או חללת יעזי עליה:

שמעון ולוי אחים כל חמס מכרתים: בסדם אל תבא נפשי בקדולם אל תחך בכר כי באפס דרעו איש וברעום עקר שור: אהר אפס כי יצו ועברתם כי קשתה אחלקם בעקב ואפצם בישראל:

ואקברת עם בדרך אפרת הוא בית לזם וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מדעלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נקדלו אלהים בך ויאמר קחם אלי ואבנכם ועני ישראל כבודו מלון לא יוכל לראות בניו אתם אליו ושק לזם נתבק לזם ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללה והנה הראה אתי אלהים גם את דרכיך ויצא יוסף אתם מעם כרפיו ושתחו לאפיו ארצה ויקח יוסף את שני בנים את דאפרים כימנו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל בניו אליו ושלה ישראל את ימניו ושת על דאש אפרים והיא בעיניו ואת שמאלו על דאש מנשה שכל אהריו כי מנשה ובכור ובכר את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפני אבותם ויחוק האלהים דרכי אתי מטרי דריוס הקד ומלאך ה'אל את מלך יעקב את דמיוס ויקרא ביום שמי ושם אבתי אפרים ויחוק ודעו לזם בקרב הארץ וירא יוסף כי ישת אביו ד'ימניו על דאש אפרים וירע כי יצאו ויחמד ד'אביו להסיר אתה מלך ראש אפרים על דאש מנשה ויאמר יוסף אל אביו לא יבן אבתי ביה ובכר שים ימניו על דאש ויקרא אביו ואמר דעתי בני דעתי וסדא דהדילעם ונסדא דגל ואלים אחיו הקטן גדל מפני חרשו והיה מלא דמיוס ובכרם ביום ההוא לאמר בך יבכר ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים ונמנשה ושם את דאפרים לפני מנשה ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והנה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם ואני נתתי לך שקם אחד על אחיך אשר לקחתו מיד האמרי כתרבי ובקשתי

וירא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו ושמו בני יעקב ושמו אל ישראל אביכם ראובן בכר אתה בןך וראשית אוני יתר שאת ויתר עז פחו פמים אלהותך כי עלית משכבי אבדך או חללת יעזי עליה שמעון ולוי אחים כל חמס מכרתים בסדם אל תבא נפשי בקדולם אל תחך בכר כי באפס דרעו איש וברעום עקר שור אהר אפס כי יצו ועברתם כי קשתה אחלקם בעקב ואפצם בישראל

8 יהודה אמה יודוק אחיק ידך בערף אביך ישחטו לך
 9 בני אביך: גור אריה יהודה מטורף בני עליה ברך
 • בארץ וכלבוא מי יקומע: לא יסור שבט מיהודה ומחקה
 11 מבן רגלו עד כדבא שילה ולו יקרת עמים: אסרי
 לגפן עדה ולשרקה בני אתה כפס בני לבשו וכבסו
 12 ענבים סוטה: הכליל עינים מן ולבדשנים מחלב: פ
 13 וכולן לחוף ימים ישכון והיא לחוף אנית וירכתה על צדן: פ
 14 ישטר המר גרם רבן בן המשפתים: ברא מקנה
 15 כי טוב ואתדארץ כי נעמה נש שבמו לסבל ודן למס
 16 נכד: ס הן דין עמו כאחד שבט ישראל: יד
 17 ח נחש על ידך שפינן על ארץ הנשך עקב ימים
 18 ופל רכבו אהור: לישועתך קנתי יהודה: יש גן יהוד
 19 יגדע יהוא יד עקב: ס מאשר שמנה לחמו יהוא
 21 ויהן מעדור מלך: ס נפתלי אלה שלחה ביהן אמרי
 22 שפר: ס בן פרת יוסף בן פרת על צען קטת צעדה
 23 על שור: ומרדו ורבו ושממו בעל העים: ותשב
 24 באיתן קשתו ופשו ורעי יהו מדי אביד עקב משם
 25 רעה אבן ישראל: מאל אביד ויעודק ואת שדו וברכה
 ברכת שמים מעל ברכת יהוים רבנית תחת ברכת
 26 שמים ורחם: ברכת אביד גברו על ברכת חור עד
 תאות גבעת עולם תהיון לראש יוסף ולקדקד ענין אחיו: פ

27 בנימן ואב יטרף בבקר יאכל עד ולערב חלק שלל:
 28 כל אלה שבט ישראל שנים עשר והא את אשר דבר
 להם אבדם ויברך אותם איש אשר כבודתו ברך
 29 אתם: ורעי אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו
 אתי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי:
 ל כמערה אשר בשדה המכפלה אשר על פינן ממרא
 בארץ כנען אשר קנה אבותם את המערה מאת עפרון
 31 החתי לאחות קבר: שמה קברו את אבותם ואת שדה
 אשתו שמה קברו את דודק ואת רבקה אשתו ושמה
 32 קברתי את לואה: מקנה השדה והמערה אשר בו מאת
 33 בני חת: וכל יעקב לצות את בניו נאסף רגלו אל
 המטה ונע ונאסף אל עמו:

2 * ופל יוסף על פינן אביו וברך עליו וישקלו: ויש יוסף
 את עבדיו את הרפאים לקנט את אביו וחינו הרפאים
 3 את ישראל: ומלאו לו ארבעים יום כי בן ימלא ימי
 החיים

יהודה אמה יודוק אחיק ידך בערף אביך ישחטו
 לך בני אביך גור אריה יהודה מטורף בני עליה
 טרע רבץ כאריה וכלבוא מי יקומע לא יסור
 שבט מיהודה ומחקה מבן רגלו עד כי בא שילה
 ולו יקרת עמים אסרי לגפן עדה ולשרקה בני
 אתה כפס בני לבשו וכבסו ענבים סוטה חנכילי
 עליהם מייז ולבן שלים מחלב
 וכולן לחוף ימים ישכן והיא לחוף אנית וירכתה
 על צדן

ישלבר חבור גרם רבץ בן המשפתים וירא מנהג
 כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל והי
 כנס עבד
 דן ידן עמו כאחד
 עלטי ישראל יהו דן נחש עליו דרך עפרון עליו
 ארז הנשך עקבו סוס ויפל רכבו אהור לישועת
 קנתי יהוא
 יד עקב
 מאשר שמנה לחמו
 והוא יהו מעדור מלך
 ונפתלי

אילה שלחה הנהן אמרי שפר
 בן פרת יוסף בן פרת עליו עין בנות עלה עליו שור
 ומרדו ורבו וישלממו בעליו חזלים ותשב באיתן
 קשתו ופשו ורעי יהו מדי אביד יעקב משם
 רעה אבן ישראל מאל אביד ויעודק ואת שדו
 וברכך ברכת שמים מעל ברכת יהוים רבנית
 תחת ברכת שדים ורחם ברכת אביד גברו על
 ברכת חור עד תאות גבעת עולם תהיון לראש
 יוסף ולקדקד יוסף אחיו

בנימן ואב יטרף בבקר יאכל עד ולערב חלק
 שלל כל אלה שבט ישראל שנים עשר והא את
 אשר דבר להם אבותם ויברך אותם איש אשר
 כבודתו ברך אתם ורעי אותם ויאמר אלהם אני
 נאסף אל עמי קברו אתי אל אבותי אל המערה
 אשר בשדה עפרון החתי במערה אשר בשדה
 המכפלה אשר על פינן ממרא בארץ כנען אשר
 קנה אבותם את המערה מאת עפרון החתי לאחות
 קבר שמה קברו את אבותם ואת שדה אשתו
 שמה קברו את דודק ואת רבקה אשתו ושמה
 קברתי את לואה השדה והמערה אשר בו מאת
 בני חת וכל יעקב לצות את בניו נאסף רגלו אל
 המטה ונע ונאסף אל עמו

ויבטו אתו מצרים שבועים יום: ועברו ימי
 קביתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אסדנא מצאתי
 הן בעיניכם ודברנא באוני פרעה לאמר: אבי השבעני
 לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר קברתי לי בארץ כנען
 שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה:
 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך באשר השבעתי:
 ועל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדו פרעה
 וקני ביתו וכל קני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו
 ובית אביו רק טפס וצאנס ובקרים עובי בארץ נשו:
 ועל עמו נסדרכב נספרשים ויהי המנהג כבוד מאד:
 ובאו עד נחן האמד אשר בעבר הנהר נספדרשים
 מספר גדול וכבוד מאד וישש לאביו אבל שבועת ימים:
 וראו וישב הארץ הכנעני את דאבל בנחן האמד ויאמרו
 אבל לבד זה למצרים עלבן קרא שמה אבל מצרים
 אשר בעבר הנהר: ויששו בניו לו בן כאשר צוים:
 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה
 המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחותו לקבר
 מאת עפרן החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה
 הוא ואחיו וכל העללים אתו לקבר את אביו אהרן
 את דאביו: וראו אחר יוסף ברמת אבירים ויאמרו לו
 ישמענו יוסף השב ושיב לנו את כל הרעה אשר נמלנו
 אתו: ויעו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר:
 פדהאמרו לי יוסף אלא שא לא פשע אהרן וחסאתם
 פידעה נמליך ועתה שא לא לפשע עבדי אלתי אביך
 נבד יוסף בדברם אליו: וילטו נסדאחיו ויפלו לפניו
 ויאמרו הנה נה לנו לעבדים: ויאמר אלדם יוסף אל
 תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם השבתם עלי רעה
 אלהים חשבה לטובה למען עשה ביום הזה לחיות
 עסרכ:

ויבטו אתו מצרים שבועים יום: ועברו ימי
 קביתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אסדנא מצאתי
 הן בעיניכם ודברנא באוני פרעה לאמר: אבי השבעני
 לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר קברתי לי בארץ כנען
 שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה:
 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך באשר השבעתי:
 ועל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדו פרעה
 וקני ביתו וכל קני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו
 ובית אביו רק טפס וצאנס ובקרים עובי בארץ נשו:
 ועל עמו נסדרכב נספרשים ויהי המנהג כבוד מאד:
 ובאו עד נחן האמד אשר בעבר הנהר נספדרשים
 מספר גדול וכבוד מאד וישש לאביו אבל שבועת ימים:
 וראו וישב הארץ הכנעני את דאבל בנחן האמד ויאמרו
 אבל לבד זה למצרים עלבן קרא שמה אבל מצרים
 אשר בעבר הנהר: ויששו בניו לו בן כאשר צוים:
 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה
 המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחותו לקבר
 מאת עפרן החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה
 הוא ואחיו וכל העללים אתו לקבר את אביו אהרן
 את דאביו: וראו אחר יוסף ברמת אבירים ויאמרו לו
 ישמענו יוסף השב ושיב לנו את כל הרעה אשר נמלנו
 אתו: ויעו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר:
 פדהאמרו לי יוסף אלא שא לא פשע אהרן וחסאתם
 פידעה נמליך ועתה שא לא לפשע עבדי אלתי אביך
 נבד יוסף בדברם אליו: וילטו נסדאחיו ויפלו לפניו
 ויאמרו הנה נה לנו לעבדים: ויאמר אלדם יוסף אל
 תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם השבתם עלי רעה
 אלהים חשבה לטובה למען עשה ביום הזה לחיות
 עסרכ:

ועתה אל תיראו אני אכלכל אתכם ואני
 טפכם ונתתם אותם ודבר על לבם: וישב יוסף במצרים
 הוא ובית אביו ויהי יוסף מאד ועשר שנים:

23 וירא יוסף את בני ישראל וישב על
 על ברכיו יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים
 פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל
 הארץ אשר נשבע לאבותי ליתן לאביך וישבעתי
 יוסף את בני ישראל לאמר פקד ופקד אתכם אתכם
 והעלתם את עצמותי מזה: וימת יוסף בן המאה
 26

ועשר שנים ויהי אלו וישם בארון במצרים:

שמות

א

א ואלה שמות בני ישראל הנאים מעריבות את
 2 וביתו באו: ראובן שמעון לוי יהודה: יששכר וזבולן
 3 ובנימין: דן ונפתלי גר ואשר: ויהו כלנפש יצא ביד
 4 עקב שבעים נפש ויוסף הנה במצרים: ומת יוסף וכל
 5 אחיו וכל תדור הדוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
 6 מצאמו במצד מצד ותמלא הארץ אתם: י
 7 תקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף:
 8 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממני:
 9 תבד נחמקה לו פדויה ויהי כיתקבאנה מלחמה
 10 ונסיף נסדוא על שניאני ותלחסינו ועלה מדהארץ:
 11 ונשימי עליו שרי מסים למען עמנו בסבלתם וכן עבי
 12 ומסבנות לפרעה את פתחם ואת דעמסם: וכאשר יעני
 13 אתו בן ידפה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו
 14 מצרים את בני ישראל בפרד: וימררו את הנהגתם
 15 בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את
 16 כל עבדו אשר עבדו בהם בפרד: ויאמר מלך
 17 מצרים למלדת העברית אשר שם נאחת שפחה ושם
 18 השנית פועה: ויאמר בלדכן את העבריות וראתן על
 19 האבנים אספן הוא קמפן אתו ואספת הוא ויהי:
 20 ותראן המלדת את הנאליהם ולא עשו כאשר דבר אליהן
 21 מלך מצרים ותחזן את הילדים: ויקרא מלך מצרים
 22 למלדת ויאמר לכן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחזן
 23 את הילדים: ותאמר המלדת אל פרעה כי לא כנשית
 24 המצרית העברית כירחות הנה בסרם תבוא אליה
 25 המלדת הלזו: ויטב אלקים למלדת וירב העם ויצאמו
 26 מאד: ויהי ביראן המלדת את הנאליהם ויעש להם
 27 בתיים: ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה
 28 תשליכו וכל הבת תחיון:

ב

א * וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר האשה
 2 ותלד בן ותרא אתו כרטיב הוא ותצפנהו שלשה ירחים:
 3 ולא רכלה עוד הצפנה ותקדלו תבת נמא ותחמרה
 4 בחמר ובנפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על
 5 שפת הואר: ותחצב אחתו מרחק לועה מה יעשה
 6 ה לו: ותד בת פרעה לרחץ על היאר

ועשר שנים ויהי אלו וישם בארון במצרים:

א ואלה שמות בני ישראל הנאים מעריבות את
 2 ועקב איש וביתו באו ראובן שמעון לוי יהודה
 3 יששכר וזבולן ובנימין דן ונפתלי גר ואשר ויהו
 4 כל נפש יצא ביד עקב שבעים נפש ויוסף הנה
 5 במצרים ומת יוסף וכל אחיו וכל תדור הדוא
 6 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במצד
 7 מצד ותמלא הארץ אתם
 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
 9 יוסף ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב
 10 ועצום ממני הנה תחזמנה לו פן ירבה והיה כי
 11 תקראנה מלחמה ותוסף גם הוא על עמאלו תלחם
 12 בנו ועלה מן הארץ וישימו עליו שרי מסים למען
 13 עמנו בסבלתם ויבן ערי מסבנות לפרעה את פתחם
 14 ואת ועמסם וכאשר יעני אתו בן ידפה וכן יפרץ ויקצו
 15 מפני בני ישראל ויעבדו מצרים את בני ישראל
 16 בפרד וימררו את זמיתם בעבדה קשה בחמר
 17 ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדו וימררו
 18 את עמנו בהם בפרד ויאמר מלך מצרים
 19 למלדת העברית אשר שם נאחת שפחה ושם
 20 השנית פועה ויאמר בלדכן את העבריות וראתן
 21 על האבנים אם בן הוא ותמטן אתו ואם בת הוא
 22 ויהי ותראן המלדת את הנאליהם ולא עשו
 23 כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחזן את הילדים
 24 ויקרא מלך מצרים למלדת ויאמר לכן מדוע
 25 עשיתן הדבר הזה ותחזן את הילדים ותאמר
 26 המלדת אל פרעה כי לא כנשית המצרית העברית
 27 כירחות הנה תבוא אליהן המלדת וילדו
 28 ויטב אלהים למלדת וירב העם ויעצמו מאד
 29 ויהי כי יראו המלדת את הנאליהם ויעש להם
 30 בתיים ויעו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד
 31 היארה תשליכו וכל הבת תחיון

א וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר האשה
 2 ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה
 3 ירחים ולא רכלה עוד הצפנה ותקדלו תבת נמא
 4 ותחמרה בחמר ובנפת ותשם בה את הילד ותשם
 5 בסוף על שפת היאר ותחצב אחתו מרחק לועה
 6 מה יעשה לו ותד בת פרעה לרחץ על היאר

ונשניתה הלכת
עליך היא ותרא אתהמכה בתוך הסוף ותשלח את
אמתה ותקחה: ותפתח ותראו אתהנגלד והנהנער
בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ותאמר
אחתו אלבתפרעה האלף וקראתי לך אשה מינקת
מן העברית ומינק לך אתהנגלד: ותאמרלה בתפרעה
לבי ותלך העלמה ותקרא אתים נגלד: ותאמר לה
בתפרעה חילכי אתהנגלד הנה ותנקרו לי ואני אפן
אתשכרך ותקח האשה הנגלד ותניקרו: ונגלד הנגלד
ותבארו לכתפרעה ויהללה לבן ותקרא שמו משה
ותאמר פי מדימים משיתו: והיו בימים ההם ונגלד
משה וצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי
מכה אישעברי מאחיו: ופן כה וכה וירא בראן איש
בך אתהמצרי ויסמנו בחול: וצא ביום השני והנה
שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך:
ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עליי הלהרגני אפה
אמר כאשר הנהת אתהמצרי וירא משה ויאמר אכן
נדע הדבר: וישמע פרעה אתהדבר הנה ויבקש להרג
אתמשה וברח משה מפני פרעה וישב בארץמצרים
וישב עלהבאר: ולכתן מרן שבע פגות ותבאנה
ותדלנה ותמלאנה אתהרדמים להשקות צאן אביהן:
ויבאו הרעים ויגרשוים ויקם משה וישען בשק ארתי
צאנם: ותבאנה אלרעואל אביהן ויאמר מדוע מהרפתן
בא היום: ותאמרן איש מצרי הצילט מיד הרעים וגם
דלה דלה לנו בשק אתהצאן: ויאמר אלבנתו ואני כ
למה זה עובתן אתהאיש קראן לו ואכל לחם: ויאל
משה לשבת אתהאיש ותן אתהצפרה בתו למשה:
ותלד בן ויקרא אתשמו גרשם פי אמר נר היתה
בארץ נכריה:
והיו בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנהו בנר
ישראל מדהעבדה ויזעקו ותעל שועתם אלאלהים מן
העבדה: וישמע אללהם אתהנאקתם ויזכר אללהם את
בריתו אתאברהם אתיעקב ואתיעקב: וירא אללהם כה
אתבני ישראל וידע אללהם: רביעי

ולערתה הלכת על יד היא ותרא אתהתנהבוח
הסנה ותשלח את אמתה ותקחה ותפתח ותרא והוא
הילד והנה לער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי
העברים זה ותאמר אחותו אכנה פרעה האלף
וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ומינק לך
את הילד ותאמר לה בתפרעה לבי ותלך העלמה
ותקרא את אם הילד ותאמר להבתפרעה חילכי
את הילד הזה ותנקרו לי ואני אפן אתך את שכרך
ותקח האשה הנגלד ותניקרו ונגלד הנגלד ותבארו
לכתפרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר
כי מן המים משיתו והיו בימים ההם ויהי משה
ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי
מכה איש עברי מאחיו ופן כה וכה וירא אכן
איש יד את המצרי וישמנו בחול ויצא ביום השני
והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה
תכה רעך ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עליי
הלהרגני אפה אמר כאשר הנהת אתהמצרי וירא
משה ויאמר אכן נדע הדבר וישמע פרעה את
הדבר הזה ויבקש להרג את משה וברח משה
מפני פרעה וישב בארץ מצרים וישב על הבאר
וככתן מרן שבע פגות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה
את הרדמים להשקות צאן אביהן ויבאו הרעים
וירשוים ויקם משה וישען בשק ארתי צאנם
ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרפתן
בא היום ותאמרן איש מצרי הצילט מיד הרעים וגם
דלה דלה לנו בשק אתהצאן ויאמר אל בנתו
ואני כ למה זה עובתן אתהאיש קראן לו ואכל
לחם ויאמר משה לשבת אתהצפרה בתו למשה
ותלד בן ויקרא את שמו גרשם פי אמר נר היתה
בארץ נכריה ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך
מצרים ויאנהו בנר ישראל מדהעבדה ויזעקו
ותעל שועתם אלאלהים מן העבדה וישמע
אללהם אתהנאקתם ויזכר אללהם אתבריתו
אתאברהם אתיעקב ואתיעקב וירא אללהם
כה אתבני ישראל וידע אללהם וישען בשק
ארתי צאנם ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר
מדוע מהרפתן בא היום ותאמרן איש מצרי
הצילט מיד הרעים וגם דלה דלה לנו בשק
אתהצאן ויאמר אל בנתו ואני כ למה זה
עובתן אתהאיש קראן לו ואכל לחם ויאמר
משה לשבת אתהצפרה בתו למשה ותלד בן
ויקרא את שמו גרשם פי אמר נר היתה בארץ
נכריה

ומשה רעה אתהצאן ותרז חתנו כהן מדין ויהי *
אתהצאן אתר המדבר ויבא אליו אליו אללהם הרבה:
* וירא מלאך יהוה אליו בלבתאש מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער באש והסנה אינו אכל: ויאמר משה
אברהם ויראה אתהמראה הנגל הנה מדוע לא
יבשר הסנה: וירא יהוה פי סר לראות ויקרא אליו
אללהם מתוך הסנה

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִשָּׂה וַיֹּאמֶר הוֹי וַיֹּאמֶר אֵל תִּקְרַב
 הַלֵּם שֵׁל וְעִלְךָ מֵעַל רִגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 אָתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמְתִּי קֹדֶשׁ הוּא וַיֹּאמֶר אֲנִי
 אֵלָיו אֲבִיךָ אֵלָיו אֲבֹתֵיכֶם אֵלָיו יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב
 7 וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִדְּבִישׁ אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
 יְהוָה רְאֵה רֵאיוֹתַי אֲתִיעֵן עִמָּךְ אֲשֶׁר בְּמַצְרַיִם וְאַתָּה
 צִעַקְתָּם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי גִישׁוֹ כִּי דִעַתִּי אֲדַמְתִּי אֲנִי
 8 וְאַרְדִּי לְהַצִּילֹם מִיַּד מַצְרַיִם וְלְהַעֲלֹתִי מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ אֶל־
 מָקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְתַחְתִּי וְהָאֲמִרִי וְהַפְּרִי וְהַחֲיוֹ וְהַיְבוּסִי
 9 וְעַתָּה הִנֵּה צִעַקְתָּ בְּגִיד־שָׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְנִסְדָּאתִי אֶת־
 י הַלְחֵץ אֲשֶׁר מַצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם וְעַתָּה לֵבָה וְאֶשְׁלַחְךָ
 11 אֶל־פְּרֹעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּגִיד־שָׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֱלֹהֵי אֱלֹהִים מִי אֲנִי כִּי אֵלֶךְ אֶל־פְּרֹעֹה וְכִי
 12 אֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר בְּרֹאֲתֶיךָ
 עֹמֵךְ וְהִדְלַקְתָּ הָאֹת כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֶתְךָ אֶת־
 הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַתֵּר הַזֶּה
 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהֵי אֱלֹהִים הִנֵּה אֲנִי בָּא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֵלָיו אֲבֹתֵיכֶם שְׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם וְאָמַרְתִּי
 14 מַה־שְּׁמוֹ מַה אָמַר אֲלֵכֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֲדַבֵּר
 אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲדַבֵּר שְׁלַחְתִּי
 15 אֵלֵיכֶם וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֵלָיו אֲבֹתֵיכֶם אֵלָיו אֲבֹתֵיכֶם אֵלָיו
 יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם וְהִדְשַׁמְתִּי לְעַלְמֵי יוֹם
 וְכִי לְדֹר דָּר:

וַיֹּאמֶר

כִּי וְאֶסַּפְתָּ אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם יְהוָה אֵלָיו אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֲבֹתֵי אֲבֹתֵיכֶם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פִּקְדוֹתַי אֲתִכֶּם וְאֶת־הַדְּבָרִים
 17 לְלִבְכֶם בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲעִלֶה אֲתֶכֶם מִצְרַיִם אֶל־
 אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְתַחְתִּי וְהָאֲמִרִי וְהַפְּרִי וְהַחֲיוֹסִי אֶל־
 18 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ וְשִׁמְשֵׁוּ לְקַלְךָ וּבֹאֲתָ אִתָּה וְהָקִי
 יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּם אֵלָיו יְהוָה אֵלָיו
 הַעֲבָרִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה גִלְבָּדֵנוּא נִקְרָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 19 בְּמִדְבַר וְנִשְׁפָּחָה לִידְהָ אֱלֹהֵינוּ וְאֲנִי דַעְתִּי כִּי לֹא־יִתֵּן
 כ אֲתֶכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְקַלְךָ וְלֹא בִּיד חֹזְקִי וְשְׁלַחְתִּי
 אֶת־יְדִי וְהִבִּיתִי אֶת־מִצְרַיִם כְּכֹל נַפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה
 21 בְּקִרְבֵּךָ וְאֶת־רִבְּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲתִכֶּם וְנִתְתִּי אֶת־יְדִי הַיָּמִין
 תַּחַת בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תִלְכֶן לֹא תִלְכוּ רִיקָם
 22 וְשֹׂאֵלָה אֲשֶׁה מִשְׁבֹּתֶיךָ וּמִעֲרַת בֵּיתְךָ בְּלִי־רֶסֶס וְכֹל
 הָיָה וְשִׁמְלַת וְשִׁמְתָם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בְּנוֹתֵיכֶם וְעַל־לִבְכֶם
 אֶת־מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִשָּׂה וַיֹּאמֶר הוֹי וַיֹּאמֶר אֵל תִּקְרַב
 הַלֵּם שֵׁל וְעִלְךָ מֵעַל רִגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 אָתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמְתִּי קֹדֶשׁ הוּא וַיֹּאמֶר אֲנִי
 אֵלָיו אֲבִיךָ אֵלָיו אֲבֹתֵיכֶם אֵלָיו יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב
 7 וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִדְּבִישׁ אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
 יְהוָה רְאֵה רֵאיוֹתַי אֲתִיעֵן עִמָּךְ אֲשֶׁר בְּמַצְרַיִם וְאַתָּה
 צִעַקְתָּם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי גִישׁוֹ כִּי דִעַתִּי אֲדַמְתִּי אֲנִי
 8 וְאַרְדִּי לְהַצִּילֹם מִיַּד מַצְרַיִם וְלְהַעֲלֹתִי מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ אֶל־
 מָקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְתַחְתִּי וְהָאֲמִרִי וְהַפְּרִי וְהַחֲיוֹ וְהַיְבוּסִי
 9 וְעַתָּה הִנֵּה צִעַקְתָּ בְּגִיד־שָׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְנִסְדָּאתִי אֶת־
 י הַלְחֵץ אֲשֶׁר מַצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם וְעַתָּה לֵבָה וְאֶשְׁלַחְךָ
 11 אֶל־פְּרֹעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּגִיד־שָׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֱלֹהֵי אֱלֹהִים מִי אֲנִי כִּי אֵלֶךְ אֶל־פְּרֹעֹה וְכִי
 12 אֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר בְּרֹאֲתֶיךָ
 עֹמֵךְ וְהִדְלַקְתָּ הָאֹת כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֶתְךָ אֶת־
 הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַתֵּר הַזֶּה
 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהֵי אֱלֹהִים הִנֵּה אֲנִי בָּא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֵלַי אֲבֹתֵיכֶם שְׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם וְאָמַרְתִּי
 14 מַה־שְּׁמוֹ מַה אָמַר אֲלֵכֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֲדַבֵּר
 אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲדַבֵּר שְׁלַחְתִּי
 15 אֵלֵיכֶם וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֵלָיו אֲבֹתֵיכֶם אֵלָיו אֲבֹתֵיכֶם אֵלָיו
 יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם וְהִדְשַׁמְתִּי לְעַלְמֵי יוֹם
 וְכִי לְדֹר דָּר:

כִּי וְאֶסַּפְתָּ אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם יְהוָה אֵלָיו אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֲבֹתֵי אֲבֹתֵיכֶם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פִּקְדוֹתַי אֲתִכֶּם וְאֶת־הַדְּבָרִים
 17 לְלִבְכֶם בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲעִלֶה אֲתֶכֶם מִצְרַיִם אֶל־
 אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְתַחְתִּי וְהָאֲמִרִי וְהַפְּרִי וְהַחֲיוֹסִי אֶל־
 18 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ וְשִׁמְשֵׁוּ לְקַלְךָ וּבֹאֲתָ אִתָּה וְהָקִי
 יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּם אֵלָיו יְהוָה אֵלָיו
 הַעֲבָרִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה גִלְבָּדֵנוּא נִקְרָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 19 בְּמִדְבַר וְנִשְׁפָּחָה לִידְהָ אֱלֹהֵינוּ וְאֲנִי דַעְתִּי כִּי לֹא־יִתֵּן
 כ אֲתֶכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְקַלְךָ וְלֹא בִּיד חֹזְקִי וְשְׁלַחְתִּי
 אֶת־יְדִי וְהִבִּיתִי אֶת־מִצְרַיִם כְּכֹל נַפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה
 21 בְּקִרְבֵּךָ וְאֶת־רִבְּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲתִכֶּם וְנִתְתִּי אֶת־יְדִי הַיָּמִין
 תַּחַת בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תִלְכֶן לֹא תִלְכוּ רִיקָם
 22 וְשֹׂאֵלָה אֲשֶׁה מִשְׁבֹּתֶיךָ וּמִעֲרַת בֵּיתְךָ בְּלִי־רֶסֶס וְכֹל
 הָיָה וְשִׁמְלַת וְשִׁמְתָם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בְּנוֹתֵיכֶם וְעַל־לִבְכֶם
 אֶת־מִצְרַיִם:

וען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו
 בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה ויאמר אליו
 יהוה מזה בדרך ויאמר משה ויאמר השליכוהו
 ארצה וישלכוהו ארצה והיה נחשע וינס משה ויפלו
 ויאמר יהוה אל משה שלח דך וארחו בנבו וישלח
 דו ויהיו בו ויהי נחשע וינסו למען יאמינו כי
 נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אבותם אל
 יצחק ואלהי יעקב ויאמר יהוה לו עוד הנא לא דך
 בדרך ויהא דו בדרך וישלח יהוה דו בערעל
 שלח ויאמר השלח דך אל חזק וישלח דו אל
 חזק וישלח מדינו והיה שבת נחשו יהוה אם
 לא יאמינו לך ולא ישמעו לך האת הנא לא
 והאמינו לך האת האחרון והיה אם לא יאמינו
 גם לשלח האת הנא ולא ישמעו לך ויהיו
 נחשו יהוה וישלח השלח יהוה הנא אל חזק
 מן האר והיו נחשו השלח ויאמר משה אל יהוה
 כי אלהי לא אש דברים אלני עם מדינו
 משלשם עם מאד דבר אל עזרני כי עזרני
 וכבר שלח אנכי ויאמר יהוה אלני כי שלח
 לאדם אנוכי ישום אנם או חוש אפקה אעזר
 ולא אנכי יהוה ועזתי לך ואנכי אלהי עם עזר
 והווינו אשר דבר ויאמר כי אלהי שלח לא
 נד השלח ויהוה עם יהוה ומשה ויאמר הנא
 אהרן אחי הלוי יעלה כי דבר דבר הוא עם
 יהוה הוא יאמר לך אהרן ויאמר וישלח ויפלו ויהיו
 אליו וישלח את הנחש ויפלו ואלהי עם עזר
 ועם עזרתי והווינו אתכם את אשר תלשון ודבר
 הוא לך אל העם והיה הוא יהוה לך לפה ואתה
 יהיה לו לאנשים ואת הנחש יהוה תקח בדרך
 אשר תלשון את האת

וען משה וישלח אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה
 ואשונה אל ארץ אשר במצרים ונראה העושים
 חיים ויאמר יהוה למשה לך לשלח ויאמר יהוה
 אל משה נמדד לך שני מצרים כי יפלו וישלח
 ויפלו אל הארץ ויקח משה את אשר הוא
 בדרך וירכסו על חזקו וישלח ארצה מצרים ויקח
 משה את משה האלהים בדרך ויאמר יהוה אל משה
 בלכתך לשלח מצרים ואתה נחשע ויפלו וישלח
 שבת בדרך ולעשות כפי פירתי ואת אהרן את
 לך ולא ישלח את העם ואמרת אל פרעה הנא
 יהוה בל בני ישראל ויאמר אלני שלח את בני
 ויעזרו ותמא לשלח יהוה אלני ויהוה אתה עזר

וען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי
 כי יאמרו לא נראה אליך יהוה ויאמר אליו יהוה מזה
 בדרך ויאמר משה ויאמר השליכוהו ארצה וישלכוהו
 ארצה והיה נחשע וינס משה ויפלו ויאמר יהוה אל
 משה שלח דך וארחו בנבו וישלח דו ויהיו בו ויהי
 נחשע וינסו למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אל
 יצחק ואלהי יעקב ויאמר יהוה לו עוד הנא לא דך
 בדרך ויהא דו בדרך וישלח יהוה דו בערעל שלח
 ויאמר השלח דך אל חזק וישלח דו אל חזק וישלח
 מדינו והיה שבת נחשו יהוה אם לא יאמינו לך ולא
 ישמעו לך האת הנא לא והאמינו לך האת האחרון
 והיה אם לא יאמינו גם לשלח האת הנא ולא ישמעו
 לך ויהיו נחשו יהוה וישלח השלח יהוה הנא אל
 חזק מן האר והיו נחשו השלח ויאמר משה אל יהוה
 כי אלהי לא אש דברים אלני עם מדינו משלשם
 עם מאד דבר אל עזרני כי עזרני וכבר שלח אנכי
 ויאמר יהוה אלני כי שלח לאדם אנוכי ישום אנם
 או חוש אפקה אעזר ולא אנכי יהוה ועזתי לך
 ואנכי אלהי עם עזר והווינו אשר דבר ויאמר
 כי אלהי שלח לא נד השלח ויהוה עם יהוה ומשה
 ויאמר הנא אהרן אחי הלוי יעלה כי דבר דבר הוא
 עם יהוה הוא יאמר לך אהרן ויאמר וישלח ויפלו
 ויהיו אליו וישלח את הנחש ויפלו ואלהי עם עזר
 ועם עזרתי והווינו אתכם את אשר תלשון ודבר
 הוא לך אל העם והיה הוא יהוה לך לפה ואתה
 יהיה לו לאנשים ואת הנחש יהוה תקח בדרך
 אשר תלשון את האת

וען משה וישלח אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה
 ואשונה אל ארץ אשר במצרים ונראה העושים
 חיים ויאמר יהוה למשה לך לשלח ויאמר יהוה
 אל משה נמדד לך שני מצרים כי יפלו וישלח
 ויפלו אל הארץ ויקח משה את אשר הוא בדרך
 וירכסו על חזקו וישלח ארצה מצרים ויקח משה
 את משה האלהים בדרך ויאמר יהוה אל משה
 בלכתך לשלח מצרים ואתה נחשע ויפלו וישלח
 שבת בדרך ולעשות כפי פירתי ואת אהרן את
 לך ולא ישלח את העם ואמרת אל פרעה הנא
 יהוה בל בני ישראל ויאמר אלני שלח את בני
 ויעזרו ותמא לשלח יהוה אלני ויהוה אתה עזר

ויהי בדרך במלון ופגשוהו יהוה ויבקש המיתה
 ותקח צפרה ער ותכרת את צרלת בנה
 כרגליו ותאמר כי חזק דמים אתה לוי ורף ממנו
 אז אמרה חזק דמים למולת:
 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברך וילך
 28 ויפגשוהו בדרך האלקים וישקלו: ויגד משה לאהרן
 את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האות אשר
 29 צוהו: וילך משה ואהרן ויאספו את כל בני ישראל:
 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל
 31 משה ויעש האות לעיני העם: ויאמן העם וישמעו כי
 פקד יהוה את בני ישראל ובי ראה את ישראל ויגדו
 בשפתיהם:

ה

א ואתר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה פהאמר
 יהוה אלנו ישראל שלח את רמזי ותנו לי במדבר:
 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את
 ישראל לא דעת את יהוה וגם את ישראל לא אשלח:
 3 ויאמרו אליו העברים נקרא עלינו גלכה וא הדרך
 שלשת ימים במדבר ונוסחה ליהוה אלוהי פדופענו
 4 בדבר או בחרב: ויאמר אלם מלך מצרים למה משה
 ואהרן תפריעו את העם ממצרים לנו לסבלתיכם:
 5 ויאמר פרעה הודרים עשה עם הארץ והשבתם אתם
 6 מסבלתם: ויצו פרעה ביום ההוא את הנושעים קים
 7 ואת שטריו לאמר: לא תאספון לתת תבן לעם ללבן
 הלבנים פתמול שלשם הם ילכו וקששו לכם תבן:
 8 ואת מתנתם הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם
 תשימו עליהם לא תגרשו ממנו כדורפים הם עלבן
 9 הם צעקים לאמר גלכה נוסחה לאלוהי: תבד העבדה
 על האנשים ויעשרבה ואלוהי פדבר שקד: ויאמר
 10 נגשי העם ושטריו ויאמרו אלהים לאמר פה אמר
 11 פרעה איני נתן לתבן לכם תבן: אתם לכו קדו לכם תבן
 12 מאשר תמצאו כי אין ערע מעבדתכם דבר: תפז העם
 13 בקל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: ותגשים אצים
 לאמר פלו מצשיכם דברום בזמן כאשר פתחת
 14 התבן: ויטו שטר בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי
 פרעה לאמר מדוע לא כליהם חקכם ללבן פתמול
 15 שלשם נסתמול נסתום: ויבאו שטר בני ישראל
 16 ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדך: תבן
 אין נתן לעבדך ולבנים אמרים לט עשו והיה עבדך
 17 מקים ותטאת עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים עלבן
 18 אתם אמרים גלכה נוסחה ליהוה: ועתה לכו עבדו
 ותבן לארצותן לכם ותבן לבנים תת:

ויהי בדרך במלון ופגשוהו יהוה ויבקש המיתה
 ותקח צפרה ער ותכרת את צרלת בנה
 כרגליו ותאמר כי חזק דמים אתה לוי ורף ממנו
 אז אמרה חזק דמים למולת:
 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברך
 וילך ויפגשוהו בדרך האלקים וישקלו וילך משה
 לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל
 האות אשר שלחו ויאספו את כל בני ישראל וידבר
 אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה
 ויעש האות לעיני העם ויאמן העם וישמעו כי
 פקד יהוה את בני ישראל ובי ראה את ישראל
 ויגדו בשפתיהם ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלנו
 ישראל שלח את עמי ויחזו לי במדבר ויאמר
 פרעה בני יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את
 ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא
 אשלח ויאמרו אליו העברים נקרא עלינו גלכה
 וא הדרך שלשת ימים במדבר ונוסחה ליהוה אלוהי
 פדופענו בדבר או בחרב ויאמר אלם מלך מצרים
 למה משה ואהרן תפריעו את העם ממצרים
 לנו לסבלתיכם ויאמר פרעה הן רבים עליה עם
 הארץ והשבתם אתם מסבלתם ויצו פרעה ביום
 ההוא את הנושעים בעלם ואת שטריו לאמר
 לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים פתמול
 שלשם הם ילכו וקששו לכם תבן ואת מתנתם
 הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם
 לא תגרשו ממנו כדורפים הם עלבן וקששו לכם
 תבן: ויאמרו אלהים לאמר פה אמר פרעה איני
 נתן לתבן לכם תבן: אתם לכו קדו לכם תבן
 מאשר תמצאו כי אין ערע מעבדתכם דבר: תפז
 העם בקל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: ותגשים
 אצים לאמר פלו מצשיכם דברום בזמן כאשר
 פתחת התבן: ויטו שטר בני ישראל אשר שמו
 עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליהם חקכם
 ללבן פתמול שלשם נסתמול נסתום: ויבאו שטר
 בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה
 כה לעבדך ולבנים אמרים לט עשו והיה עבדך
 מקים ותטאת עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים
 עלבן אתם אמרים גלכה נוסחה ליהוה: ועתה
 לכו עבדו ותבן לא יתן לכם ותבן לבנים תתו

וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תנעו
 מלכתיכם דבר זים בזימו ויפגעו את משה ואת אהרן
 זעזים לקראתם בצאתם מאת פרעה ולאמרו אליהם
 ירא יהוה עליכם וישלח אשר הנאשתי את רחליו
 בעליו פרעה ובעליו עבריו למה חרת בידם להרעו
 וישלח משה אל יהוה ולאמר אדני למה הרעית ללעם
 הזה למה זה שלחתני ומאז נאתי אל פרעה לומר
 בשמך הרע ללעם הזה והלעל לא תלכת את עמך
 ולאמר יהוה אל משה עתה הנא את אשר אעשה
 לפרעה כי בני חזקה ישלחם ובני חזקה יורשם
 מארצו וידבר אליהם אל משה
 ואמר אליו אליו יהוה וארא את אשר אתה עושה
 ואלו ילכתי נאת שדי ושמי יהוה לא תדעת להם
 וגם תקמתי את בריתי אתם למה להם את ארץ
 מצרים את ארץ מצרים אשר גרו בה וגם אל
 שמעתי את נאקתי בני ישראל אשר מערים מערים
 אתם ואמר את בריתי לכן אמר לנבי ישראל אל
 יהוה והנא אתי אתכם מהחית סבלת מערים והלכתו
 אתכם מעבודתם ונאלתי אתכם ברע וטוהו
 בששפטים גדלים ונקחתי אתכם ללעם ויהיית
 לכם לאלהים וידעתם כי אל יהוה אלהיכם הנא
 אתכם מהחית סבלות מערים והנא אתי אתכם אל
 הארץ אשר נשאתי את יד לכת אתה לאברהם
 ליצחק וליעקב ולחתי ואתה לנעם מורשת אל יהוה
 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל
 משה ונקצר רוח ומעבדה קשה

וארא

ודבר אלהים אל משה ואמר אליו אני יהוה וארא
 לא אברך את ארצך ולא יצחק ולא יעקב כאל שדי ושמי יהוה
 לא נקמתי להם וגם תקמתי את בריתי אתם להם
 ללעם את ארץ מצרים את ארץ מצרים אשר גרו בה
 וגם אני שמעתי את נאקתי את בריתי אשר מערים
 מעבדים אתם ואמר את בריתי לכן אמר לבני ישראל
 אני יהוה והנא אתי אתכם מהחית סבלת מערים והלכתי
 אתכם מעבודתם ונאלתי אתכם ברע נסויה ובשפטים
 גדלים ונקחתי אתכם ללעם ויהיית לכם לאלהים
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מהחית
 סבלות מערים והנא אתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי
 את יד לכת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה
 לכם מורשת אני יהוה וידבר משה כן אל בני ישראל
 ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה
 וידבר יהוה אל משה לאמר בא דבר אל פרעה מלך
 מצרים ושלח את בני ישראל מארצו וידבר משה
 לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואך
 ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצא אל בני ישראל
 ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ
 מצרים: וישי אלה ראשי בית אבתם בני ראובן
 בכר ישראל חנוך ופלוה חנן וכרמי אלה משפחת
 ראובן: ובני שמעון יואל ומזן ואחד רכב וצור
 ושואל בן הנועני אלה משפחת שמעון: ואלה שמות
 בני גד לתליתם גרשון וקדת ומררי ושני חג לוי שבע
 ושלשים ומאת שנה: בני נרשון לבני שמעון למשפחתם:
 ובני קדת עמרם וצור וחברון ועואל ושני חג קדת
 שלש ושלשים ומאת שנה: ובני מררי מחל

וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תנעו
 מלכתיכם דבר זים בזימו ויפגעו את משה ואת אהרן
 זעזים לקראתם בצאתם מאת פרעה ולאמרו אליהם
 ירא יהוה עליכם וישלח אשר הנאשתי את רחליו
 בעליו פרעה ובעליו עבריו למה חרת בידם להרעו
 וישלח משה אל יהוה ולאמר אדני למה הרעית ללעם
 הזה למה זה שלחתני ומאז נאתי אל פרעה לומר
 בשמך הרע ללעם הזה והלעל לא תלכת את עמך
 ולאמר יהוה אל משה עתה הנא את אשר אעשה
 לפרעה כי בני חזקה ישלחם ובני חזקה יורשם
 מארצו וידבר אליהם אל משה
 ואמר אליו אליו יהוה וארא את אשר אתה עושה
 ואלו ילכתי נאת שדי ושמי יהוה לא תדעת להם
 וגם תקמתי את בריתי אתם למה להם את ארץ
 מצרים את ארץ מצרים אשר גרו בה וגם אל
 שמעתי את נאקתי בני ישראל אשר מערים מערים
 אתם ואמר את בריתי לכן אמר לנבי ישראל אל
 יהוה והנא אתי אתכם מהחית סבלת מערים והלכתו
 אתכם מעבודתם ונאלתי אתכם ברע וטוהו
 בששפטים גדלים ונקחתי אתכם ללעם ויהיית
 לכם לאלהים וידעתם כי אל יהוה אלהיכם הנא
 אתכם מהחית סבלות מערים והנא אתי אתכם אל
 הארץ אשר נשאתי את יד לכת אתה לאברהם
 ליצחק וליעקב ולחתי ואתה לנעם מורשת אל יהוה
 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל
 משה ונקצר רוח ומעבדה קשה
 וידבר יהוה אל משה לאמר בא דבר אל פרעה
 מלך מצרים ושלח את בני ישראל מארצו וידבר משה
 לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואלו
 ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצא אל בני ישראל
 ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ
 מצרים: וישי אלה ראשי בית אבתם בני ראובן
 בכר ישראל חנוך ופלוה חנן וכרמי אלה משפחת
 ראובן: ובני שמעון יואל ומזן ואחד רכב וצור
 ושואל בן הנועני אלה משפחת שמעון: ואלה שמות
 בני גד לתליתם גרשון וקדת ומררי ושני חג לוי שבע
 ושלשים ומאת שנה: בני נרשון לבני שמעון למשפחתם:
 ובני קדת עמרם וצור וחברון ועואל ושני חג קדת
 שלש ושלשים ומאת שנה: ובני מררי מחל

ומשי אלה

כ משפחת הלוי לתלדתם: תקח עמכם את-זכר דודו
 לו לאשה ותלד לו את-אהרן ואת-משה ושני בני עמרם
 21 שבע ושלשים ומאת שנה: ובני אהרן קרח ונפח וקרי:
 22 ובני עזאל מישאל ואלצפן וסתרי: תקח אהרן אר-
 23 אלישבע בת-עמירקם אחות נחשון לו לאשה ותלד לו
 24 את-נדב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר: ובני קרח
 25 אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרתי: ואלעזר
 26 בן-אהרן לקחלו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו
 את-פיתוס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: הוא
 אהרן ומשה אשר אמר יהוה לכם הוציאו את-בני
 27 ישראל מארץ מצרים על-עבאתם: הם המדברים אל-
 פרעה מלך מצרים להוציא את-בני-ישראל ממצרים
 28 הוא משה ואהרן: והיו ביום דבר יהוה אל-משה בארץ
 29 מצרים: שלח ודבר יהוה אל-משה לאמר אני יהוה
 דבר אל-פרעה מלך מצרים את-כל אשר אני דבר אל-יהוה:
 ל נאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואך ישמע
 אלי פרעה:

1

א נאמר יהוה אל-משה ראה נתתך אל-הים לפרעה ואהרן
 2 אהרן יהוה נביאך: אמה תדבר את כל-אשר אצוה
 ואהרן אחיך דבר אל-פרעה ושלח את-בני-ישראל
 3 מארצו: ואני אקשה את-לב פרעה וירדתי את-אתי
 4 ואת-מופתי בארץ מצרים: ולא-ישמע אלהם פרעה
 ותחתי את-ידך במצרים והוצאתי את-עמך
 5 בני-ישראל מארץ מצרים בששפים גדלים: ונדעו מצרים
 כראני יהוה בנמתי את-ידך על-מצרים והוצאתי את-
 6 בני-ישראל מתוכם: ועש משה ואהרן כאשר צוה יהוה
 7 אתם בן-עשו: ומשה בן-שמונים שנה ואהרן בן-שלוש
 ושמונים שנה בדברם אל-פרעה:
 8 נאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: כלי דבר
 אלהם פרעה לאמר הני לכם מופת ואמרם אל-אהרן
 קח את-מסוק השלד לפני-פרעה ויהי לחינו: ויבא משה
 ואהרן אל-פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה בשלד
 אהרן את-מסודו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לחינו:
 11 ויבא גם-פרעה לחקמים ולמכשפים ויעשו נסותם
 12 חרטמי מצרים בלהטתם בן: בשלדו איש משה:
 13 ויהיו לחינוים ויגלע משה ואהרן את-מסותם: ויחוק לב
 14 פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ונאמר
 15 יהוה אל-משה בבוך לב פרעה מאן לשלד העם: לך
 אל-פרעה בפניך יהוה יצא המימה

ומשי אלה משפחת הלוי לתלדתם ויקח עמכם
 את זכר דודו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת
 משה ושני בני עמרם שבע ושלושים ומאת שנה
 ובני אהרן קרח ונפח וקרי וקרי מישאל
 ואלצפן וסתרי ויקח אהרן את אלישבע בת-עמירקם
 אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא
 את אלעזר ואת איתמר ובני קרח אסיר ואלקנה
 ואביאסף אלה משפחת הקרתי ואלעזר בן-אהרן
 לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פיתוס
 אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם הוא אהרן
 ומשה אשר אמר יהוה לכם הוציאו את-בני
 ישראל מארץ מצרים על-עבאתם הם המדברים אל-פרעה
 מלך מצרים להוציא את-בני-ישראל ממצרים
 הוא משה ואהרן ויהי ביום דבר יהוה אל-משה בארץ
 מצרים וידבר יהוה אל-משה לאמר אני יהוה
 דבר אל-פרעה מלך מצרים את-כל אשר אני דבר אל-יהוה:
 ל נאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואך ישמע
 אלי פרעה:
 א נאמר יהוה אל-משה ראה נתתך אל-הים לפרעה
 ואהרן אחיך יהוה נביאך אמה תדבר את כל-אשר אצוה
 ואהרן אחיך דבר אל-פרעה ושלח את-בני-ישראל
 מארצו ואני אקשה את-לב פרעה וירדתי את-אתי
 ואת-מופתי בארץ מצרים ולא-ישמע אלהם פרעה
 ותחתי את-ידך במצרים והוצאתי את-עמך בני-ישראל
 מארץ מצרים בששפים גדלים ונדעו מצרים כראני
 יהוה בנמתי את-ידך על-מצרים והוצאתי את-בני-ישראל
 מתוכם ועש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם בן-עשו:
 ומשה בן-שמונים שנה ואהרן בן-שלוש ושמונים
 שנה בדברם אל-פרעה:
 א נאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: כלי דבר
 אלהם פרעה לאמר הני לכם מופת ואמרם אל-אהרן
 קח את-מסוק השלד לפני-פרעה ויהי לחינו: ויבא משה
 ואהרן אל-פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה בשלד
 אהרן את-מסודו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לחינו:
 ויבא גם-פרעה לחקמים ולמכשפים ויעשו נסותם
 חרטמי מצרים בלהטתם בן: בשלדו איש משה:
 ויהיו לחינוים ויגלע משה ואהרן את-מסותם: ויחוק לב
 פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ונאמר
 יהוה אל-משה בבוך לב פרעה מאן לשלד העם: לך
 אל-פרעה בפניך יהוה יצא המימה

ויצק

משה אליהו על דבר הצפודים אשר שם לפרעה:
 9 ועש יהוה כדבר משה וימתו הצפודים מן הבתים
 מן החצרות ומן השדות: ויצברו אתם המים המים
 11 ותבאש הארץ: וראה פרעה כי היתה הרעה והכבד
 12 את לבו ולא שמע אלכם כאשר דבר יהוה: **ס** ויאמר
 יהוה אל משה אמר אל אחיו נסה את המסך והך
 13 את עפר הארץ והיה לבנים ככל ארץ מצרים: ויעשר
 כן ויט אחיו את ידיו במסחו נד את עפר הארץ ויחזו
 הכנים באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים ככל
 14 ארץ מצרים: ויעשרו בני ישראל כל מים בלמיהם לדוגיא את
 15 המים ולא יכלו ויהו הכנים באדם ובבהמה: ויאמר
 הקרמסם אל פרעה אצבע אליהם הוא נחוק לבי פרעה
 16 ולא שמע אלכם כאשר דבר יהוה: **ס** ויאמר יהוה
 אל משה השקם בפקד והתנצב לפני פרעה הנה זמא
 הפזמה ואמרתי אליו כה אמר יהוה שלח עמי ועבדתי:
 17 כי אסר אידך משלח את עמי הגני משליה בך ועבדתיך
 וכעמך וכעמך את הערב ומלאו בתי מצרים ארד
 18 הערב וגם האדמה אשר הם עליה והפלתי ביום
 ההוא את ארץ נשן אשר עמי עמד עליה לבלתי הוות
 19 שם ערב למשן חודע כי אני יהוה בקרב הארץ: ושמתי
 20 פדת בין עמי ובין עמך למחר יהוה האת יהוה: ועש
 יהוה כן ויבא ערב ככד ביתה פרעה ובית עבדיו וככל
 21 ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה
 אל משה ולאחיו ויאמר לכו ונתנו לאלהיכם בארץ:
 22 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים
 נזבח לדוה אלהינו הן נזבח אתה וועבת מצרים לעיניכם
 23 ולא יסקלנו: הך שלשת ימים נלך במדבר ונתנו
 24 לדוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי
 אשלח אתכם ונתחם לדוה אלהיכם במדבר רק
 כה דרתי לא יתרויקו ללכת העתיד בעדי: ויאמר משה
 הנה אנכי יוצא מעמך ותעטרתי אליהו וסר הערב
 מפרעה מעבדיו ומעמך מחר רק אליסף פרעה החל
 26 לבלתי שלח את העם לזבח לדוה: ויצא משה מעם
 27 פרעה ויעתר אליהוה: ועש יהוה כדבר משה וסר
 28 הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: וכבד
 פרעה את לבו וגם בפעם הזאת ולא שלח את העם: **פ**

ויצק משה אל יהוה על דבר הצפודים אשר
 שם כפרעה ויעש יהוה כדבר משה וימתו
 הצפודים מן הבתים מן החצרות ומן השדות
 ויצברו אתם המים המים ותבאש הארץ וראה
 פרעה כי היתה הרעה והכבד את לבו ולא שמע
 אלכם כאשר דבר יהוה ויאמר

יהוה אל משה אמר אל אחיו נסה את מסך והך את
 עפר הארץ והיה לבנים ככל ארץ מצרים ויעשר
 כן ויט אחיו את ידו במסחו ויך את עפר הארץ ויחזו
 הכנים באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים
 ככל ארץ מצרים ויעשרו בני ישראל כל המים בלמיהם
 לדוגיא את המים ולא יכלו ויהו הכנים באדם
 ובבהמה ויאמר הקרמסם אל פרעה אצבע אליהם
 הוא נחוק לבי פרעה ולא שמע אלכם כאשר דבר
 יהוה ויאמר יהוה אל משה

השקם בפקד והתנצב לפני פרעה הנה זמא הפזמה
 ואמרתי אליו כה אמר יהוה שלח עמי ועבדתי כי
 אני אידך משלח את עמי הגני משליה בך ועבדתיך
 וכעמך וכעמך את הערב ומלאו בתי מצרים ארד
 הערב וגם האדמה אשר הם עליה והפלתי ביום
 ההוא את ארץ נשן אשר עמי עמד עליה לבלתי
 הוות שם ערב למשן חודע כי אני יהוה בקרב הארץ
 ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהוה האת
 היה ויעש יהוה כן ויבא ערב ככד ביתה פרעה
 ובית עבדיו וככל ארץ מצרים תשחת הארץ
 מפני הערב ויקרא פרעה אל משה ולאחיו ויאמר
 לכו ונתנו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא נכון
 לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח לדוה אלהינו
 הן נזבח אתה וועבת מצרים לעיניכם ולא יסקלנו
 דרך שלשת ימים נלך במדבר ונתנו לדוה אלהינו
 כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה אנכי
 אשלח אתכם ונתחם לדוה אלהיכם במדבר רק
 כה דרתי לא יתרויקו ללכת העתיד בעדי ויאמר
 משה הנה אנכי יוצא מעמך ותעטרתי אליהו וסר
 הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אליסף
 פרעה החל לבלתי שלח את העם לזבח לדוה ויצא
 משה מעם פרעה ויעתר אליהוה ועש יהוה כדבר
 משה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר
 אחד וכבד פרעה את לבו וגם בפעם הזאת
 ולא שלח את העם

ו**יאמר** יהוה אל משה **בא** אל פרעה והכרת אליו כה
 אמר יהוה אלני העברים שלח את עמי
 כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי

* ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה והכרת אליו כה
 אמר יהוה אלני העברים שלח את עמי

ויעבדני כי אם מאן אתה לשלוח ועודך מחזיקים
 הנה יד יהוה הנה במוקף אשר בשדה בסוסים
 בזמרים בלמלים בבקר ובעלזן דבר כבוד מאד
 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ועין מקנה מצרים
 ולא ימות מכל לבני ישראל דבר וישם יהוה
 מועד לאמר מוזר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ
 ויעש יהוה את הדבר הזה ממוזרות וימות כל מקנה
 מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד ויעלז
 פרעה ותנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויבד
 לב פרעה ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה ואלי אתה קחו לכם מלא
 הפלגים פרוז כבשן וזרקו משה השמימה לעיני
 פרעה והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על
 האדם ועל בהמה לשחוק פרוז אבעבועה בכל
 ארץ מצרים וקחו את פרוז הכבשן ויעמוד לפני
 פרעה וזרק אתו משה השמימה והיה שחוק אבעבועה
 פרוז באדם ובהמה ולא יכלו הזרעונים לעמוד לפני
 משה מפני השחוק כי היה השחוק בזרעונם ובכל
 מצרים ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם
 כאשר דבר יהוה אל משה ויאמר

יהוה אל משה השלכם בבקר והתעב לפני פרעה
 ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח
 את עמי ויעבדני כי בפעם הזאת אני שלח את כל
 מצפתי אל לבך ועלעבדך ועלמך בעבור הדע כי
 אין נמלי בכל הארץ כי עתה שלחתי את ידיך
 אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ ואוכלם
 בעבור זאת העמודה בעבור הראתך את כחי
 וכמען ספר עמי בכל הארץ עודך מסתוכל
 בעמי לבלתי שלחם הנני מומטיר בעלת מוזר
 ברד כבוד מאד אשר לא היה כמותו במצרים
 למן היום הוסדה ועד עתה ולעתה שלח העד
 את סקלך ואת כל אשר נך בשדה כל האדם
 והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה
 וירד עניהם הברד ומהו הירא את דבר יהוה
 מעבדי פרעה הלים את עבדיו ואת מקנתו אל
 הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעלז
 את עבדיו ואת מקנתו בשדה

ויאמר יהוה אל משה ונח את ידך על השמים
 והי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל בהמה
 ועל כל עשב השדה בארץ מצרים ויש משה את
 מטהו על השמים והיה נתן קלל וברד ותהלך
 אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים

ועבדני כי 2
 אסמאן אתה לשלח ועודך מחזיקים 3
 הנה יד יהוה 3
 הנה במקנה אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים
 בבקר ובעלזן דבר כבוד מאד: והפלה יהוה בין מקנה 4
 ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל
 דבר: וישם יהוה מועד לאמר מוזר יעשה יהוה הדבר 5
 הזה בארץ: ויעש יהוה את הדבר הזה ממוזרות וימת 6
 כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד:
 וישלח פרעה והנה לאמת ממקנה ישראל עד אחד 7
 וכבוד לב פרעה ולא שלח את העם: פ

ויאמר יהוה אל משה ואלי אתה קחו לכם מלא הפלגים 8
 פרוז כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: והיה 9
 לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל בהמה
 לשחוק פרוז אבעבועה בכל ארץ מצרים: ויקחו אתי 10
 פרוז הכבשן ויעמוד לפני פרעה וזרק אתו משה
 השמימה והיה שחוק אבעבועה פרוז באדם ובבהמה:
 ולא יכלו הזרעונים לעמוד לפני משה השחוק פרוז 11
 באדם ובהמה: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא 12
 שמע אל משה: ויאמר יהוה אל משה השלכם בבקר 13
 והתעב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי 14

העברים שלח את עמי ויעבדני כי בפעם הזאת אני 14
 שלח את כל מצפתי אל לבך ועלעבדך ועלמך בעבור 15
 הדע כי אין פמני בכל הארץ: כי עתה שלחתי אתי 16
 די ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ:
 ואולם בעבור זאת העמודה בעבור הראתך אתי כחי 16
 ולמען ספר שמי בכל הארץ: עודך מסתוכל בעמי 17
 לבלתי שלחם: הנני מומטיר בעת מחר ברד כבוד מאד 18
 אשר לא ידעה כמותו במצרים למדתו הוסדה ועד
 עתה: ועתה שלח העו את ממקנה ואת כל אשר לך 19
 בשדה כל האדם ובהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף
 הביתה וירד עליהם הברד ומתו: הירא את דבר יהוה 20
 מעבדי פרעה הנני את עבדיו ואת מקנתו אל הבתים:
 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעבד את עבדיו ואת 21
 מקנתו בשדה:

ויאמר יהוה אל משה נח את ידך על השמים והי 22
 ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל בהמה ועל כל 23
 עשב השדה בארץ מצרים: ויש משה את מטהו על
 השמים והיה נתן קלל וברד ותהלך אש ארצה וימטר
 יהוה ברד על ארץ מצרים:

ותי כבוד ואש מתלקחת בתוך הברד כבוד מאד
 אשר לא היה כמותו בכל ארץ מצרים מאד ויהיה
 כבוד ויהי הברד כבוד בכל ארץ מצרים את כל אשר
 בשדה מאד ועל המטה ואת כל עשני השדה
 הנה הברד ואת כל עץ השדה שבו רק בארץ
 מצרים אשר עליו ישראל לא היה ברד וישלח
 פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהים חטאתי
 העלם יהיה הברד ואני ועמי הרשעים העתירו אליהם ורב מהות
 קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמוד:
 ויאמר אליו משה כצאתי אתה צור אפרש אתפי אל
 יהוה הקלות תדלוק ותברד לא תטהעור למען תדע
 ל פי יהוה הארץ: ואתה ובעבדך ידעתי כי פרם תדאון
 מפני יהוה אלהים: והפשתה והשערה נפתה פי השערה
 אביב והפשתה ובעל: והחפה והכסמת לא נפו פי
 אפילת הנה: וצא משה מעם פרעה אתה צור ויפרש
 בפיו אליהם ויחילו הקלות ותברד ומטר לא ימטר
 ארצה: וצא פרעה בידול המטר ותברד ותקלת
 לה יסוף לחטא וכבוד לבו הוא ובעבדיו: ויחוק לב פרעה
 ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

בא

א ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הברדתי
 את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתני אלה בקרבן:
 ב ולמען תספר באוני בנד ובדבנד את אשר התעללתי
 במצרים ואת אתני אשר שמתי בם וידעתם כראני
 ג יהוה: וצא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה
 אמר יהוה אלתי העברים ערמתי מאנת לענת מפני
 ד שלח עמי ובעבדתי יאפי אסמאן אמה לשלח את עמי
 ה הניי מבוא מחר ארפה בנבבדך: וכפה את עין הארץ
 ולא יוכל לראת את הארץ ואכל | את החר הפלטה
 הושארת לבם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לבם
 ומהשדה: ומלאו בתך ובתי כל עבדך ובתי כל
 מצרים אשר לא ידאו אבתך ואבות אבתך מיום
 ז היותם על האדמה עד היום הנה ויפן וצא מעם פרעה:
 ח ויאמרו עבדו פרעה אליו ערמתי יהוה נה לנו למקש
 שלח את האנשים ובעבדו את יהוה אלהים בפרם תדע
 ט כי אברה מצרים: וישב את משה ואת אהרן אל
 פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם כי ומו
 י הולקים: ויאמר משה בנעתי ובנעתי נלך בבנינו
 ובבנותנו כצאנו ובבקרנו נלך כי הנה יהוה לנו:

ותי כבוד ואש מתלקחת בתוך הברד כבוד מאד
 אשר לא היה כמותו בכל ארץ מצרים מאד ויהיה
 כבוד ויהי הברד כבוד בכל ארץ מצרים את כל אשר
 בשדה מאד ועל המטה ואת כל עשני השדה
 הנה הברד ואת כל עץ השדה שבו רק בארץ
 מצרים אשר עליו ישראל לא היה ברד וישלח
 פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהים חטאתי
 העלם יהיה הברד ואני ועמי הרשעים העתירו אליהם ורב מהות
 קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמוד:
 ויאמר אליו משה כצאתי אתה צור אפרש אתפי אל
 יהוה הקלות תדלוק ותברד לא תטהעור למען תדע
 ל פי יהוה הארץ: ואתה ובעבדך ידעתי כי פרם תדאון
 מפני יהוה אלהים: והפשתה והשערה נפתה פי השערה
 אביב והפשתה ובעל: והחפה והכסמת לא נפו פי
 אפילת הנה: וצא משה מעם פרעה אתה צור ויפרש
 בפיו אליהם ויחילו הקלות ותברד ומטר לא ימטר
 ארצה: וצא פרעה בידול המטר ותברד ותקלת
 לה יסוף לחטא וכבוד לבו הוא ובעבדיו: ויחוק לב פרעה
 ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

והנה יהוה ביד משה
 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
 הברדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי
 אתני אלה בקרבן ולמען תספר באוני בנד ובדבנד
 את אשר התעללתי במצרים ואת אתני אשר
 שמתי בם וידעתם כי אני יהוה וצא משה ואהרן
 אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי
 העברים על מתי מאנת לענת מפני שלח עמי
 ויעבדתי כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנה
 חבא מחר ארפה בנבבדך וכפה את עין הארץ
 ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה
 הושארת לבם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לבם
 מן השדה ונלאו בתך ובתי כל עבדך ובתי כל
 מצרים אשר לא ידאו אבות אבתך ואבות אבתך
 מיום היותם על האדמה עד היום הנה יהוה ויפן וצא
 מעם פרעה: ויאמרו עבדו פרעה אליו ערמתי יהוה
 נה לנו למקש שלח את האנשים ובעבדו את יהוה אלהים
 בפרם תדע כי אברה מצרים: וישב את משה ואת
 אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם
 כי ומו י הולקים: ויאמר משה בנעתי ובנעתי נלך
 בבנינו ובבנותנו כצאנו ובבקרנו נלך כי הנה יהוה לנו

ואמר יהוה אל ה' כן יהיה עמכם כאשר אשקה אתכם ואת
 טפכם ואת טפכם ראוי כי רעה נגד פניכם: לא כן לבו נא הנברים
 יעבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
 פני פרעה: **טז** ויאמר יהוה אל משה נסה דרך על ארץ
 מצרים בארצה ועל על ארץ מצרים ויאכל את כל
 עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: **יז** ויש משה את
 משה על ארץ מצרים יהוה נתג החוקרים בארץ כל
 היום הזה וכל הלילה הפקד הזה ורוח הקדים נשא
 את הארצה: ועל הארצה על כל ארץ מצרים נתג בכל
 נבול מצרים כבר מאד לפניו לא יהיה בן ארצה כמותו
 ואחריו לא יהיה: ויבס את עין כל הארץ ותחשך
 הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר
 הותיר הברד ולא נותר פלידק בעץ ובעשב השדה
 בכל ארץ מצרים: **יח** וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן
 ויאמר הטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: עתה שא נא המאת
 אך הפעם והעתידי ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את
 המות הזה: ויצא מעם פרעה ויעטר אל יהוה: **יט**
 ויהוה רחמים חזק מאד וישא את הארצה ותקשהו ומה
 שוף לא נשאר ארצה אחר בכל נבול מצרים: ויחזק יהוה כ
 את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: **פ**
 ויאמר יהוה אל משה נסה דרך על השמים יהוה חשך על
 ארץ מצרים וימש חשך: **כ** ויש משה את יהוה על השמים
 ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים ולבלי
 איש את אחיו ולא ראו איש מתחתיו שלשת ימים ולבלי
 בני ישראל היה אור במושבתם: ויקרא פרעה אל משה
 ויאמר לבו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג נס
 טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם אתה חתן בדינו ובחיים כד
 ועלת ועשיתי ליהוה אלהי: **כא** ונס מקננו ילך עמנו לא
 תשאיר פרסה בי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו
 ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: **כב**
 ויהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו פרעה
 לך מעלי השמר לך אלהיך ראות פני כי ביום
 ראתך פני תמות: ויאמר משה בן דפרת לא אסף עוד
 ראות פניך:

יא

ויהוה אל משה עוד ננס אהל אביא על פרעה *
 ועל מצרים את ריבון ישלח אתכם מזה בשלחו בלה
 גרש יגרש אתכם מזה: דברנא באוני העם ושאלו *
 איש מאת רעהו

ויהוה אל משה פני פרעה
 יהוה אל משה נסה ידך על ארץ מצרים בארצה
 ועל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ
 את כל אשר השאיר הברד ויש משה את
 משה על ארץ מצרים יהוה נתג החוקרים בארץ כל
 היום הזה וכל הלילה הפקד הזה ורוח הקדים נשא
 את הארצה: ועל הארצה על כל ארץ מצרים נתג בכל
 נבול מצרים כבר מאד לפניו לא היה בן ארצה כמותו
 ואחריו לא יהיה: ויבס את עין כל הארץ ותחשך
 הארץ ויאכל את כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר
 כל ידק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים
 וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר
 הטאתי ליהוה אלהיכם ולכם ועתה שא נא המאת
 אך הפעם והעתידי ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את
 המות הזה וישא מעם פרעה ויעתר אל יהוה
 ויהפך יהוה רוחו ים חזק מאד וישא את הארצה
 ותקשה ומה סוף לא נשאר ארצה אחר בכל
 נבול מצרים ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח
 את בני ישראל
 ויאמר יהוה אל משה נסה ידך על השמים ויהי
 חשך על ארץ מצרים וימש חשך ויש משה את
 יהוה על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים
 שלשת ימים ולא ראו איש את אחיו ולא ראו איש
 מתחתיו שלשת ימים ולבלי בני ישראל היה אור
 במושבתם ויקרא פרעה אל משה ויאמר לבו עבדו
 את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג נס טפכם ילך
 עמכם ויאמר משה גם אתה חתן בדינו ובחיים כד
 ועלת ועשיתי ליהוה אלהינו וגם מקננו ילך עמנו
 לא תשאיר פרסה בי ממנו נקח לעבד את יהוה
 אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו
 שמה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם
 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אלהיך
 ראות פני כי ביום ראתך פני תמות ויאמר משה כן
 דברת לא אסף עוד ראות פניך
 ויאמר יהוה אל משה עוד ננס אהל אביא
 על פרעה ועל מצרים את ריבון ישלח אתכם
 מזה בשלחו בלה גרש יגרש אתכם מזה:
 דברנא באוני העם ושאלו איש מאת רעהו

ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש מאד גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבד פרעה ובעיני העם: ויאמר משה לה אמר יהוה פהצת הלילה אני ה יוצא בתוך מצרים: ומת כלבסור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב עלכסאו עד בכור השפחה אשר אתר הרחם וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר פתחו לא נהתה וכמוהו לא 7 חמק: ולכל בני ישראל לא יחרץ ללב לשטו למאיש ועד בהמה למען פרעו אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל צבדך אלה אלי והשפחותי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברנליך ואחרך אתה 9 ויצא מעט פרעה בחר-אף: ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ותוק יהוה את לב פרעה ולא ישלח את בני ישראל מארצו:

יב

א ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: ב החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: ד וברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש 4 הזה ויקחו להם איש שיה לבית אבת שיה לבית: ואם ימצא הבית מהיות משה ולקח הוא ושכניו הקרב אל ביתו במכסת נפשית איש לפי אכלו תכסו על השה: ה שיה תמים זכר בחדש הזה לכם מדהבשים ומד העזים תקחו: ויהוה לכם למשמרת עד ארבעה עשר זם לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין 7 הערבים: ולקחו מדהם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הפתח אשר יאכלו אתו פדם: ואכלו את הדבשור בלילה הזה צל-אש ומצות על מדרים 9 יאכלו: אל תאכלו ממש נא ובשל מבשל בפים פי אס-צל-אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: ולא תהיתו 11 ממש עד בקר ותתר ממש עד בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אתו מחניכם חמרים נעליכם ברנליכם ומקלכם 12 בידכם ואכלתם אתו בחפז פסח הוא ליהוה: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והפיתי כלבסור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה 13 שפטים אני יהוה: והיה הדם לכם לאת על הפתח אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהוה נקם למשחת הפתי בארץ מצרים:

ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש מאד גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבד פרעה ובעיני העם: ויאמר משה לה אמר יהוה פהצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים ומת כלבסור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אתר הרחם וכל בכור בהמה והיתה צעקה גדלה בכל

ארץ מצרים אשר נמהו לא נהיתה וכמוהו לא חמק: ולכל בני ישראל לא יחרץ ללב לשטו למאיש ועד בהמה למען פרעו אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל וירדו כל צבדך אלה אלי והשפחותי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברנליך ואחרך אתה ויצא מעט פרעה בחר-אף: ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויתוק יהוה את לב פרעה ולא ישלח את בני ישראל מארצו:

א ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: ב החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: ד וברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שיה לבית אבת שיה לבית: ואם ימצא הבית מהיות משה ולקח הוא ושכניו הקרב אל ביתו במכסת נפשית איש לפי אכלו תכסו על השה: ה שיה תמים זכר בחדש הזה לכם מדהבשים ומד העזים תקחו: ויהוה לכם למשמרת עד ארבעה עשר זם לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים ולקחו מדהם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הפתח אשר יאכלו אתו פדם: ואכלו את הדבשור בלילה הזה צל-אש ומצות על מדרים יאכלו: אל תאכלו ממש נא ובשל מבשל בפים פי אס-צל-אש ראשו על כרעיו ועל קרבו ולא תהיתו ממש עד בקר ותתר ממש עד בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אתו מחניכם חמרים נעליכם ברנליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפז פסח הוא ליהוה: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והפיתי כלבסור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: והיה הדם לכם לאת על הפתח אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהוה נקם למשחת הפתי בארץ מצרים:

והיה היום הזה לכם לזכרון וזמנתם אתו זה ליהוד
 לדרתיכם חקת עולם תזנהו שבעת ימים מצות
 האכלו אך ביום הראשון תשבייתו שאר מנותם
 כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל
 ביום הראשון עד יום השביעי וביום הראשון מקרא
 קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
 מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל
 נפש הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות
 כי בעצם היום הזה תוצאתי את עבדתיכם מארץ
 מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת
 עולם בראשון בארבעה עשר יום לחודש בערב
 האכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחודש
 בערב שבעת ימים שאר לא ימצא בבתים כי כל
 אכל מחמץ ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בנר
 ובאורח הארץ: כל מחמץ לא תאכלו בכל משכתיכם
 האכלו מצות:

14 ויהיה
 היום הזה לכם לזכרון וזמנתם אתו תג ליהוד לדרתיכם
 חקת עולם תזנהו: שבעת ימים מצות האכלו אך ביום
 הראשון תשבייתו שאר מנותכם כי כל אכל חמץ
 ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום
 השביעי: וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי
 מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם
 אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם:
 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה תוצאתי אתי
 עבדתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה
 לדרתיכם חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום לחודש
 בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחודש
 בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתים כי כל
 אכל מחמץ ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בנר
 ובאורח הארץ: כל מחמץ לא תאכלו בכל משכתיכם
 האכלו מצות:

ס חט

ויקרא משה לכל בני ישראל ויאמר אליהם
 משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטוהו הפסח
 ולקחתם אגרת אבות וטבחתם בדם אשר נקח
 והגליתם את המשיקוף ואל שתי המזוזות מן
 הדם אשר נספת ואתם לא תשא איש מפתחו
 ביתו עד בקר ועבר יהיה לנגף את מצרים וראת
 את הדם על המשיקוף ועל שתי המזוזות ופסח
 יהיה על הפתח ולא יתן המשיחית לבא אל בתיכם
 לנגף ושמרתם את הדבר הזה לזכרון וכבוד עד
 עולם והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם
 כאשר דבר ושמרתם את העבודה הזאת והיה
 כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם
 ואמרתם אבנן פסח הוא ליהוה אשר פסח על
 בני בני ישראל במצרים בנגפן את מצרים ואת בני
 הציל ויקד העם וישתחוו וילכו ויעשו בני ישראל
 כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו והיה
 בחצי הלילה ויהוה הפה כל בכור בארץ מצרים
 מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי
 אשר בבית הבור וכל בכור בהמה ויקם פרעה
 לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים והיה צעקה
 גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שים מת
 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך
 עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה
 כדברכם גם לאנכם גם בקרבם קחו כאשר
 דברתם ולכו וברכתם גם אתי ותחזק מצרים על
 העם כמתה לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים

21 ויקרא משה לקבוצני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו
 לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: ולקחתם אגרת
 אבות וטבחתם בדם אשר נקח והגליתם את המשיקוף
 ואל שתי המזוזות מן הדם אשר נספת ואתם לא תשא
 איש מפתחו ביתו עד בקר: ועבר יהוה לנגף את מצרים
 וראת את הדם על המשיקוף ועל שתי המזוזות ופסח
 יהיה על הפתח ולא יתן המשיחית לבא אל בתיכם לנגף:
 ושמרתם את הדבר הזה לזכרון עד עולם:
 והיה כרתבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר
 דבר ושמרתם את העבודה הזאת: והיה כרתבאו
 אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם: ואמרתם ובוד
 פסח הוא ליהוה אשר פסח על בני ישראל במצרים
 בנגפן את מצרים ואת בני בני ישראל וישתחוו:
 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
 ואהרן כן עשו ויש:

29 ויהי ויבחי ה' לילה ויהוה הפה כל בכור
 בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור
 השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה ל
 לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ויהי צעקה גדלה
 במצרים כרתבאו אשר אידשם מת: ויקרא למשה
 ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי ונסאתם גם
 בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: גם צאתכם
 גם בקרבם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי:
 ותחזק מצרים על העם למתן לשלחם מן הארץ כי
 אמרו כלנו מתים:

וַיֹּשֶׁא הָעַם אֶת־בְּצֻקן טָרֵם הַמֶּזֶץ
 לֹא מִשְׁאֲרֵתֶם צָרַחְתָּ בְּשִׂמְלֹתֶם עַל־שִׂבְתֶּם: וּבְנִי־יִשְׂרָאֵל
 עָשׂוּ כַדְבָר מִשֵּׁה וַיִּשְׁאַלּוּ מִמְצָרִים כְּלִי־בַקָּסָה וּכְלִי זָהָב
 36 וּשְׂמֹלֹת: וַיְהִי וַתֵּן אֶת־חֶן הָעַם בְּצִינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם
 וַיַּנְצִלוּ אֶת־מִצְרַיִם: פ

37 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס סָבְתָה כִּשְׁש־מֵאוֹת אֶלֶף
 38 רִגְלֵי הַנְּבָרִים לְבַד מִשָּׁה: וַנִּסְעֶרְכָּה רַב עֲלֶיהָ אַתֶּם וַיֵּצֵא
 39 וּבִקְרָר מִקְנֵה קֶבֶד מֵאֵד: וַיֹּאפֻ אֶת־הַבָּצָק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ
 מִמִּצְרַיִם עֲנֹת מִצּוֹת כִּי לֹא הָמָץ כִּדְגָרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא
 מ יָבִלוּ לְהִתְמַהֵמָה וַנִּסְעָדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם: וּמוֹשֶׁב בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת
 41 שָׁנָה: וַהֲוֵי מִקֶּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַהֲוֵי
 בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצֵאוּ כָּל־צְבָאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 42 לֵיל שְׁמֵרִים הוּא לִיהוָה לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא
 הַלַּיְלָה הַזֶּה לִיהוָה שְׁמֵרִים לְבָלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם:
 43 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְאֵת חֲקֵת הַפֶּסַח כָּל־בֶּן
 44 נֶגֶד לֹא־יֹאכַל בּוֹ: וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵי־בַקָּסָה וּמִלֶּחֶת
 45 אֲתוֹ אִוּ יֹאכַל בּוֹ: תוֹשֵׁב וְשִׂקִּיר לֹא־יֹאכַל בּוֹ: בְּבֵית אֶחָד
 46 יֹאכַל לֹא־תוֹצִיא מִדְּבַיִת מִדְּבַשֶּׁר הוֹצֵה וְעֵצִים לֹא־
 47 תִּשְׁפֹּרְדוּ: כָּל־עַדַת יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ אֹתוֹ: וְכִדְגָרְשׁוֹ אֶתֶּךָ
 48 גַּר וְעֵשָׂה פֶסַח לִיהוָה הַמּוֹל לֹו כְּלִזְכָּר וְאוֹ יִקְרַב
 49 לַעֲשׂוֹתוֹ יְהוָה כְּאוֹרַח הָאָרֶץ וְכָל־עַרְל לֹא־יֹאכַל בּוֹ: תוֹרָה
 50 אֲחֵת יְהוָה לְאוֹרַח וְלִגֵּר הֵגֵר בְּתוֹכְכֶם: וַעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן בְּן עָשׂוּ:
 51 וַהֲוֵי בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צְבָאוֹתָם: פ

י

2 * וַדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדְשִׁלִי כָּל־בְּכוֹר פֶּסַח
 3 כָּל־דָּרְחָם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וְכֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר תֵּצְאוּ מִמִּצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּתוֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא
 4 יֹאכַל הָמָץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּתוֹדֵשׁ הָאָדָם: יְהוָה
 כִּדְבָרָאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְתַחֲמִי וְהֵאמְרוּ וְתַחֲמִי
 וְתוֹבִיטִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ וְכֵת חֶלֶב
 6 וְדָבַשׁ וְעֵבְדָתָ אֶת־הַעֲבָדָה הַזֹּאת בְּתוֹדֵשׁ הַזֶּה: שְׂבַעַת
 7 יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִילִי חָג לִיהוָה: מִצּוֹת
 יֹאכַל אֶת שְׂבַעַת הַיּוֹמִים וְלֹא־תִרְאֶה לְךָ הָמָץ וְלֹא־תִרְאֶה
 8 לְךָ שָׂרָר כְּכֹל־וְגִבְדָּה: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
 כִּשְׂבוֹר זֶה עָשָׂה

וַיֹּשֶׁא הָעַם אֶת־בְּצֻקן טָרֵם הַמֶּזֶץ
 לֹא מִשְׁאֲרֵתֶם צָרַחְתָּ בְּשִׂמְלֹתֶם עַל־שִׂבְתֶּם: וּבְנִי־יִשְׂרָאֵל
 עָשׂוּ כַדְבָר מִשֵּׁה וַיִּשְׁאַלּוּ מִמְצָרִים כְּלִי־בַקָּסָה וּכְלִי זָהָב
 וּשְׂמֹלֹת: וַיְהִי וַתֵּן אֶת־חֶן הָעַם בְּצִינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם
 וַיַּנְצִלוּ אֶת־מִצְרַיִם: פ

וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס סָבְתָה כִּשְׁש־מֵאוֹת
 אֶלֶף רִגְלֵי הַנְּבָרִים לְבַד מִשָּׁה וְנִסְעֶרְכָּה רַב עֲלֶיהָ אַתֶּם
 וַיֵּצֵא וּבִקְרָר מִקְנֵה קֶבֶד מֵאֵד וַיֹּאפֻ אֶת־הַבָּצָק אֲשֶׁר
 הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲנֹת מִצּוֹת כִּי לֹא הָמָץ כִּדְגָרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם
 וְלֹא יָבִלוּ לְהִתְמַהֵמָה וַנִּסְעָדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם וּמוֹשֶׁב
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע
 מֵאוֹת שָׁנָה וַהֲוֵי מִקֶּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת
 שָׁנָה וַהֲוֵי בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָּל־צְבָאוֹת יְהוָה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵיל שְׁמֵרִים הוּא לִיהוָה לְהוֹצִיאֵם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה לִיהוָה שְׁמֵרִים לְבָלִבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְאֵת חֲקֵת הַפֶּסַח
 כָּל־בֶּן נֶגֶד לֹא יֹאכַל בּוֹ וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵי־בַקָּסָה
 וּמִלֶּחֶת אֲתוֹ אִוּ יֹאכַל בּוֹ: תוֹשֵׁב וְשִׂקִּיר לֹא־יֹאכַל בּוֹ:
 בְּבֵית אֶחָד יֹאכַל לֹא־תוֹצִיא מִדְּבַיִת מִדְּבַשֶּׁר הוֹצֵה וְעֵצִים
 לֹא־תִשְׁפֹּרְדוּ: כָּל־עַדַת יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ אֹתוֹ: וְכִדְגָרְשׁוֹ
 אֶתֶּךָ גַּר וְעֵשָׂה פֶסַח לִיהוָה הַמּוֹל לֹו כְּלִזְכָּר וְאוֹ יִקְרַב
 לַעֲשׂוֹתוֹ יְהוָה כְּאוֹרַח הָאָרֶץ וְכָל־עַרְל לֹא־יֹאכַל בּוֹ:
 תוֹרָה אֲחֵת יְהוָה לְאוֹרַח וְלִגֵּר הֵגֵר בְּתוֹכְכֶם: וַעֲשׂוּ
 כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן
 בְּן עָשׂוּ: וַהֲוֵי בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צְבָאוֹתָם: פ

וַדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדְשִׁלִי כָּל־בְּכוֹר פֶּסַח
 כָּל־דָּרְחָם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וְכֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר תֵּצְאוּ מִמִּצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּתוֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא
 יֹאכַל הָמָץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּתוֹדֵשׁ הָאָדָם: יְהוָה
 כִּדְבָרָאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְתַחֲמִי וְהֵאמְרוּ וְתַחֲמִי
 וְתוֹבִיטִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ וְכֵת חֶלֶב
 וְדָבַשׁ וְעֵבְדָתָ אֶת־הַעֲבָדָה הַזֹּאת בְּתוֹדֵשׁ הַזֶּה: שְׂבַעַת
 יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִילִי חָג לִיהוָה: מִצּוֹת
 יֹאכַל אֶת שְׂבַעַת הַיּוֹמִים וְלֹא־תִרְאֶה לְךָ הָמָץ וְלֹא־תִרְאֶה
 לְךָ שָׂרָר כְּכֹל־וְגִבְדָּה: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
 כִּשְׂבוֹר זֶה עָשָׂה

יהיה לי בעצתי ממערים והיה לך לאות על לך
ולכבודך בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי
בני חוקה הולך יהוה ממערים ושלמות אנושות
הואת למועדה מימים ימימה

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הנגועה כאשר
ישבע לך ולא תהיה ותהיה לך והעברת כל
פטר רחם ליהוה וכל פטר שער בהמה

אשר יהיה לך הזכרים ליהוה וכל פטר חמר
הפרה בשנה ואם לא הפרה ולרפתה וכל
בכור אדם בבית הפרה והיה כי ישאלך

בית חמר לאמר מה זאת ואמרת אכיו
בחוק יד הוציאנו יהוה ממערים מביט עבדים
ויהי כי תקשה פרעה לשלחנו ויהרג אותה כל

בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור
בהמה על כן אלו אנכי ליהוה כל פטר רחם
הזכרים וכל בכור בני אפרה והיה לאות על
ידכה ולטושת בין עיניך כי בחוקי הוציאנו

יהוה ממערים והיבשלת פרעה
את העם וכל רחם אלהים דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן יחזם העם לאתם

מלחמה ושלחו מערימה ויסב אלהים את העם
דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל
מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו

כי השיב השביע את בני ישראל לאמר נקד
יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמות משה
אתכם ויסעו מסכת ויחזו נאתם בקעה המדבר

ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן ללכתם
הדרך ולילה בעמוד אש להגיד להם ללכת
יומם ולילה לא ימוש עמוד הענן יומם ועמוד

האש לילה לפני העם וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
וישבו ויחזו לפני פי החזית בין מנהל ובין הם
לפני בעל צפן נבחו ויחזו על הם ואמר פרעה

לנני ישראל נבכים הם בארץ סגור עליהם
המדבר וחזקתי את לב פרעה וירדה אחריהם
ואנבדה נפרעה וכלל חילן וידעו מצרים כי
אני יהוה ויעשו כן ויגד למוכר מצרים כי ברח

העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו
מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מלעבדנו
ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שלש
מאות רכב וחזר וכל רכב מצרים ושלשם
על כלו ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים

יהוה לי בצאתי ממערים: והיה לך
לאות על לך ולכבודך בין עיניך למען תהיה תורת יהוה
בפיך כי ביד חוקה הוציאנו יהוה ממערים: ושמת
אתה חקקה הזאת למועדה מימים ימימה:

ויהוה קריבאך יהוה אל ארץ הנגועה כאשר
ישבע לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה
וקל פטר שער בהמה אשר יהוה לך הזכרים ליהוה:
וקל פטר חמר תפרה בשנה ואם לא תפרה וערפתה וכל

בכור אדם בבית הפרה: והיה כי ישאלך בית חמר
לאמר מה זאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו יהוה
ממערים מבית מצרים: והיה כי תהקשה פרעה לשלחנו
ועבד יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד

בכור בהמה על כן אני וכל ליהוה כל פטר רחם
הזכרים וכל בכור בני אפרה: והיה לאות על לך
ולטושת בין עיניך כי בחוק יד הוציאנו יהוה ממערים:

בשלח

ויחזי בשלח פרעה אתהעם ולאיתכם אלהים בדרך ארץ
פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פדיתם העם
בראתם מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים אתהעם

בדרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ
מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע
השביע את בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם
והעליתם את עצמותי מנה אתכם: ויסעו מספת נחניו

באתם בקצה המדבר: והיה הדרך לפניכם יומם בעמוד
ענן ללכתם בדרך ולילה בעמוד אש להגיד להם
לקחת יומם ולילה: לא ימוש עמוד הענן יומם ועמוד
האש לילה לפני העם:

יד

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו
ויחזו לפני פי החזית בין מנהל ובין העם לפני בעל
צפן נבחו ויחזו על העם: ואמר פרעה לבני ישראל

לבנים הם בארץ סגור עליהם המדבר: וחזקתי את לב
פרעה ואנבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי
אני יהוה ויעשו כן ויגד למוכר מצרים כי ברח

העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו
מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מלעבדנו
ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שלש
מאות רכב וחזר וכל רכב מצרים ושלשם על כלו
ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים

וירדה אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים
 ביד רמה וירדפו מצרים אחריהם וישלח אותם
 חזים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו
 על פי החולות לפני בעל צפון ופרעה הקריב וישאו
 בגישראל אתי עיניהם ומה מצרים ונסע אחריהם
 11 ויראו מאד ויצעקו בגישראל אל יהוה ויאמרו אל
 משה המבלי אדוקברים במצרים לקחתנו למות במדבר
 12 מדהאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלאנה נדבר
 אשר דברנו אלק במצרים לאמר חבל ממנו ועבדה
 אתמצרים כי טוב לנו עבד אתמצרים ממתנו במדבר:
 13 ויאמר משה אליהם אל יהוה אל יהוה וראו את
 ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את
 14 מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם: יהוה
 ילקחם לכם ואתם תחרשון:
 פ

15 ויאמר יהוה אל משה מדהצעק אלי דבר אלי בני
 16 ישראל ויסעו: ואתה רבם אתי מסוף ונסה אתיהן על
 הים ובקעתו ויבאו בגישראל בתוך הים בגשמה:
 17 ואני הנני מחוק אתלב מצרים ויבאו אחריהם ואקבדה
 18 בפרעה ובקלחילו פרקו ובפרשיו: וידעו מצרים
 19 כיאני יהוה בהקבד בפרעה פרקו ובפרשיו: ויסע
 מלאך האלהים והלך לפני מחנה ישראל הלך מאחריהם
 כ ויסע צמוד הענן מפניהם בעמד מאחריהם: ויבא בן
 מחנה מצרים ובין מחנה ישראל יהוה הענן והחשך באר
 21 אתהלילה ולאקרב נה אלהיה בלהילה: ויש משה
 אתיהן עלהים וילך יהוה ואתיהם ברוח קדים עזה
 22 בלהילה וישם אתיהם לחרבה ויפקעו המים: ויבאו
 בגישראל בתוך הים בגשמה והמים להם חמה מימים
 23 ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס
 24 פרעה ורכבו ופרשיו אל יהוה הים: והו באשמרת הפקר
 וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את
 מה מחנה מצרים: ויסר את אפן מרכבתו וינהגו בקבדה
 ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם
 במצרים:
 פ

26 ויאמר יהוה אל משה נסה אתיהן עלהים וישבו המים
 27 על מצרים עלרכבו ועל פרשיו: ויש משה אתיהן
 עלהים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים וסם
 28 לקראתו ויגער יהוה אתמצרים בתוך הים: וישבו
 המים ויבאו אתיהם ואת הפרשים לכל תל פרעה
 פ

וירדה אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים
 ביד רמה וירדפו מצרים אחריהם וישלח אותם
 חזים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו
 על פי החולות לפני בעל צפון ופרעה הקריב וישאו
 בגישראל אתי עיניהם ומה מצרים ונסע אחריהם
 ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה ויאמרו
 אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו
 למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
 ממצרים הלא זה הדבר אשר דברנו אכ"ך
 במצרים לאמר חבל ממנו ועבדה את מצרים
 כי טוב לנו עבד את מצרים ממותנו במדבר ויאמר
 משה אל העם אל יהוה אל יהוה וראו את ישועת
 יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם
 את מצרים היום לא תספו לראתם עוד
 עד עולם יהוה ילקחם לכם ואתם תחרשון
 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל
 בני ישראל ויסעו ואתה הרם אתמטן ולטהר
 את דרך על הים ונקעה ויבאו בני ישראל
 בתוך הים בגשמה ואני הנני מחוק אתלב מצרים
 ויבאו אחריהם ואקבדה בפרעה ובכל
 ברכבו ובפרשיו וידעו מצרים כי אני יהוה המבדי
 בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים
 ההלך לפני מחנה ישראל ויבא מאחריהם ויסע
 עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בן
 מחנה מצרים ובין מחנה ישראל יהוה הענן
 והחשך ויאר את וילה ויבא קרבנה אל יהוה
 כל הלילה ויש משה את דין על הים ויבא יהוה
 את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
 הים לחרבה ויפקעו המים ויבאו בני ישראל
 בתוך הים בגשמה והמים להם חמה מימים
 ומשמאלם וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל
 סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים ויהי
 באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים
 בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר
 את אפן מרכבתו וינהגו בקבדה ויאמר מצרים
 אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם
 במצרים
 ויאמר יהוה אל משה לטה את דרך על הים וישבו
 המים על מצרים עלרכבו ועל פרשיו ויש משה
 את דין על הים וישבם לפנות בקר לאיתנו ומצרים
 נסם לקראתו ויגער יהוה אתמצרים בתוך הים וישבו
 המים ויבאו אתיהם ואת הפרשים לכל תל פרעה
 פ

ויקנו העם על משה לאמר מזה כה נשתה: ויצעק אליהו ויודרו דעה עץ וישלף אל המים וימתקו המים שם לו חק ומשפט ושם נסדו: 26
 ויאמר אדם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך ותישר בעיניך תעשה והאונת למצותיו ושמתם בלחיקו בלחמקה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה 27
 רפאך: חסד ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים המרים ויחנרשם על המים:

א ויסעו מאילם ויבאו בלעדת בני ישראל אל מדבר סיני אשר בקדאלים ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: וילינו בלעדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אליהם בני ישראל מידתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו ערסור הבשר באכלנו לחם לשבע בידועצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל תקהל הנה ברעב: 4
 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבריוס ביומו למען אנסנו הנהך בתורתו אסלא: ותהי ביום הששי תהינו את אשר יבאו ותהי משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנותיכם על יהוה ונחנו מה כי תלנו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנותיכם אשר אתם מליגם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנותיכם כי על יהוה: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל בני ישראל קרבו לפני יהוה קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנותיכם: והיו כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בעיני: 11
 וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את תלנות בני ישראל דבר אליהם לאמר בין הערבים האכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: 13
 והיו בערב ותעל השלל ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הפל סביב למחנה: ותעל שכבת הפל והגדה על פני המדבר יק מחספס יק כבפר על הארץ: 14
 ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: והי הדבר אשר צות יהוה לקטו ממש איש לפי אכלו עמר ללוללת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:

ויכלו העם על משה לאמר כה נשתה וישלף אל יהוה ויודרו דעה עץ וישלף אל המים וימתקו המים שם לו חק ומשפט ושם נסדו ויאמר אדם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך ותישר בעיניך תעשה והאונת למצותיו ושמתם בלחיקו בלחמקה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך: חסד ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים המרים ויחנרשם על המים:

על המים עלתה עינת מים ועל העם המרים ויהוה שם על המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סיני אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אליהם בני ישראל מי יהוה מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל תקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביומו למען אנסו הנהך בתורתו אם לא והיה ביום הששי והנינו את אשר יבאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנותיכם על יהוה ונחנו מה כי תלנו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנותיכם אשר אתם מליגם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנותיכם כי על יהוה ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנותיכם והיו כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בעיני:

וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלנות בני ישראל דבר אליהם לאמר בין הערבים האכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם והיו בערב ותעל השלל ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הפל סביב למחנה ותעל שכבת הפל והגדה על פני המדבר יק מחספס יק כבפר על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה והי הדבר אשר צות יהוה לקטו ממש איש לפי אכלו עמר ללוללת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:

17 ויעשרבן בני ישראל וילקטו 18 המדבה והממעיט: וימדו בעמך ולא העדיף המדברה 19 והממעיט לא החסיר איש לפראכלו לקטו: ויאמר 20 משה אלהם איש אליו אתר ממש עד בקר: ולא שמעו כ 21 אל משה ויותרו אנשים ממש עד בקר גרם תולעים 22 ובאש וקצף עלתם משה: וילקטו אתו בבקר בבקר איש 23 כפי אכלו תם השמש ונמס: ויהי ביום הששי לקטו 24 לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כלנשיאי העדה 25 בנידו למשה: ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה 26 שבתון שבתקדש ליהוה מחר את אשרתאפו אפי 27 ואת אשרתבשלו בשלו ואת כלהעוף הנידו לכם 28 למשמרת עד הבקר: ונידו אתו עד הבקר כאשר צוה 29 משה ולא הבאיש ורקה לא היהת בו: ויאמר משה כה 30 אכלו היום כישבת היום ליהוה היום לא תמצאו 31 בשדה: ששת ימים תלקטו וביום השביעי שבת לא 32 תהדובו: ויהי ביום השביעי יצאו מדהעם ללקט ולא 33 מצאו: ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם 34 לשמר מצותי ותורתי: ראו כיהוה נתן לכם השבת 35 עלכן הוא נתן לכם ביום הששי לחם ימים שבו איש 36 תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: וישבתו העם ל 37 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 38 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 39 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 40 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 41 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 42 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 43 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 44 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 45 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 46 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 47 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 48 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 49 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו 50 ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום ויקראו

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המדבה והממעיט 18 וימדו בעמך ולא העדיף המדבה והממעיט לא 19 החסיר איש כפי אכלו לקטו ויאמר משה אלהם 20 איש אל יותר ממנו עד בקר ולא שמעו אל משה 21 ויותרו אנשים ממש עד בקר וירם תולעים ויבא 22 ויקצף עליהם משה וילקטו אתו בבקר בבקר איש 23 כפי אכלו וחם השמש ונמס ויהי ביום הששי 24 לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל 25 נשיאי העדה וילדו למשה ויאמר אלהם הוא 26 אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את 27 אשרתבשלו בשלו ואת אשרתבשלו בשלו ואת כל 28 העוף הנידו לכם למשמרת עד הבקר בבקר איש 29 לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל 30 נשיאי העדה וילדו למשה ויאמר אלהם הוא 31 אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את 32 אשרתבשלו בשלו ואת אשרתבשלו בשלו ואת כל 33 העוף הנידו לכם למשמרת עד הבקר בבקר איש 34 לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל 35 נשיאי העדה וילדו למשה ויאמר אלהם הוא 36 אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את 37 אשרתבשלו בשלו ואת אשרתבשלו בשלו ואת כל 38 העוף הנידו לכם למשמרת עד הבקר בבקר איש 39 לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל 40 נשיאי העדה וילדו למשה ויאמר אלהם הוא 41 אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את 42 אשרתבשלו בשלו ואת אשרתבשלו בשלו ואת כל 43 העוף הנידו לכם למשמרת עד הבקר בבקר איש 44 לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל 45 נשיאי העדה וילדו למשה ויאמר אלהם הוא 46 אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את 47 אשרתבשלו בשלו ואת אשרתבשלו בשלו ואת כל 48 העוף הנידו לכם למשמרת עד הבקר בבקר איש 49 לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל 50 נשיאי העדה וילדו למשה ויאמר אלהם הוא

ויסעו כל עדת בני ישראל אל המדבר סיני למסעיהם 1 ויהוה ויהוה ברפדים ואין מים לשבת העם 2 וירב העם עם משה ויאמרו תלו לנו מים ותשתה 3 ויאמר להם משה מות תרצו ויבא מן המדבר את 4 יהוה וישמא שם העם כלום ויכח העם על משה 5 ויאמר כמות זה העליתו ממצרים להמית אתי 6 ואת בני ואת מקלי בלבוא וילעק משה את יהוה 7 לאמר מות אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני

ויסעו כל עדת בני ישראל אל המדבר סיני למסעיהם 1 ויהוה ויהוה ברפדים ואין מים לשבת העם 2 וירב העם עם משה ויאמרו תלו לנו מים ותשתה 3 ויאמר להם משה מות תרצו ויבא מן המדבר את 4 יהוה וישמא שם העם כלום ויכח העם על משה 5 ויאמר כמות זה העליתו ממצרים להמית אתי 6 ואת בני ואת מקלי בלבוא וילעק משה את יהוה 7 לאמר מות אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני

ה ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתה מוקני ישראל ומסוף אשר הבית בו אתה יורק קח בידך והלכת: הני עמד לפניך שם | על הצור בחדר והבית בצור ונצאו ממש מים ושתה העם ועש פן משה לציני וקני ישראל: ויקרא שם המקום משה ומריבה על קרב | בני ישראל ועל נפתם את יהוה לאמר הני

דנה בקרבט אסדאז: **פ**
 8 ויבא עמלק ויגחם עם ישראל ברפדים: ויאמר משה אל יהושע בחר לט אנשים וצא הקחם בעמלק מחר י אנכי נצב על ראש הנבלה ומטה האלקים ביד: ועש יהושע כאשר אמרו משה להקחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנבלה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: ויהי משה כבדים ויקח ראובן ושימו תחתיו גושב עלה ואהרן חור ומקני בידיו מטה אחד ומטה אחד ויהי ידיו אמונה **פ**
 13 ערבא השמש: תחלש יהושע את עמלק ואת עמו לסירוב:

14 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר יהושע ברמחה אמתה אתה ואת עמלק מפתח השמים: **פ**
 15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נספי: ויאמר ביד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מחר יד:

יח

יתרו

א וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל עמו ביהוציא יהוה את ישראל ממצרים: **ב**
 2 ויפח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחתו: ואת שני בנות אשר שם האחד גרשם **ג**
 4 כי אמר נר היותי בארץ נכריה: ושם האחד אלעזר ה קראלו אני בעורי ויצלני מתרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא **ד**
 6 הנה שם הר האלקים: ויאמר אל משה אני חתנה ויתרו בא אלך ואשתך ושני בנות עמה: וצא משה לקראת חתנו וישמחו ושקדלו ושאלו איש לקצו **ה**
 8 לשלום ויבאו האלה: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל **ו**
 10 ויאמר יתרו חתן משה ואלה הדברים: ויחך יתרו על בלתי תלאה אשר מצאתם בדרך ואלה הדברים: ויחך יתרו על בלתי טובה אשר עשה יהוה ל ישראל אשר **ז**
 11 הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו בדרך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם ומפתח יר מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה מקל האלקים כי בדבר אשר נדתי ביהוה מקל **ח**

ו יאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתה מוקני ישראל ובוטך אשר הכית בו את האר קח בידך והלכת הני עמד לפניך שם על הצור בחדר והבית בצור ויצאו מובנו ביום ועשתה העם ויעש כן משה ליעזר וקני ישראל ויקרא שם המקום משה ומריבה על קרב בני ישראל ועל נפתם את יהוה לאמר הני יהוה בקרבטו אם אין

ו יבא עמלק ויגחם עם ישראל ברפדים ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הקחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הנבלה ומטה האלקים ביד ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להקחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנבלה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: ויהי משה כבדים ויקח ראובן ושימו תחתיו וישב עלה ואהרן חור ומקני בידיו מטה אחד ומטה אחד ויהי ידיו אמונה **פ**
 ערבא השמש: תחלש יהושע את עמלק ואת עמו לסירוב:

14 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ועש כבאני יהושע כי מזה אמונה את זכר עמלק מפתח השמים ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נספי ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מחר יד

ו ישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל עמו ביהוציא יהוה את ישראל ממצרים: **ב**
 2 ויפח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחתו: ואת שני בנות אשר שם האחד גרשם **ג**
 4 כי אמר נר היותי בארץ נכריה: ושם האחד אלעזר ה קראלו אני בעורי ויצלני מתרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא **ד**
 6 הנה שם הר האלקים: ויאמר אל משה אני חתנה ויתרו בא אלך ואשתך ושני בנות עמה: וצא משה לקראת חתנו וישמחו ושקדלו ושאלו איש לקצו **ה**
 8 לשלום ויבאו האלה: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל **ו**
 10 ויאמר יתרו חתן משה ואלה הדברים: ויחך יתרו על בלתי תלאה אשר מצאתם בדרך ואלה הדברים: ויחך יתרו על בלתי טובה אשר עשה יהוה ל ישראל אשר **ז**
 11 הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו בדרך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם ומפתח יר מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה מקל האלקים כי בדבר אשר נדתי ביהוה מקל **ח**

ויקח יתרו חתן משה עולה עולה ויבא
 אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם
 משה ויהי מוחרת וישב משה לשפוט את
 העם ויעבור העם על משה מן הבקר עד הערב
 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם
 ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם
 אתה יושב לבדך וכל העם יושב עליו מן בקר עד
 ערב ויאמר משה לחתנו כי ירא אלהים את
 אלהים כי יהיה להם דבר בא אלהים וישפוטני בין
 איש ובין רעהו והודיעתי את חוקי האלהים ואת
 תורתיו ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר
 אשר אתה עשה לכל העם אתה גם העם הזה
 אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא תוכל עשהו
 לבדך עתה שמוע בקלי איענך ויהי אלהים עמו
 היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את
 הדברים אל האלהים והזהרתה אתה את החקים
 ואת התורת והודיעת להם את הדרך ילכו בה
 ואת המועדה אשר יעשון ואתה תהיה מכלל העם
 אשרי זכיל יראי אלהים אשרי אמת עושי בצע
 ושיבות עליהם אשרי אנפיים שרי מאות שרי חמשים
 ושרי עשרת וישפוט את העם בכל עת והיה כל
 הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפוטו
 הם והקל מעליך וישא אתה אם את הדבר הזה
 תעשה ויצור אלהים ויכרת עמך וגם כל העם הזה
 על מקמו יבא בשלום וישמוע משה לקול חתנו
 ויעש כל אשר אמר ויבחר משה אנשי חיל מכל
 ישראל והתן אתם ראשים על העם שרי אנפיים
 שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת וישפוטו
 את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל
 משה וכל הדבר הקטן ישפוטוהם וישלח משה
 את חתנו ויכר לו אל ארצו

ויקח יתרו חתן משה ויבא אהרן וכל זקני ישראל
 לאכל לחם משה ויהי מוחרת וישב משה לשפוט את
 העם ויעבור העם על משה מן הבקר עד הערב
 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם
 ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם
 אתה יושב לבדך וכל העם יושב עליו מן בקר עד
 ערב ויאמר משה לחתנו כי ירא אלהים את
 אלהים כי יהיה להם דבר בא אלהים וישפוטני בין
 איש ובין רעהו והודיעתי את חוקי האלהים ואת
 תורתיו ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר
 אשר אתה עשה לכל העם אתה גם העם הזה
 אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא תוכל עשהו
 לבדך עתה שמוע בקלי איענך ויהי אלהים עמו
 היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את
 הדברים אל האלהים והזהרתה אתה את החקים
 ואת התורת והודיעת להם את הדרך ילכו בה
 ואת המועדה אשר יעשון ואתה תהיה מכלל העם
 אשרי זכיל יראי אלהים אשרי אמת עושי בצע
 ושיבות עליהם אשרי אנפיים שרי מאות שרי חמשים
 ושרי עשרת וישפוט את העם בכל עת והיה כל
 הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפוטו
 הם והקל מעליך וישא אתה אם את הדבר הזה
 תעשה ויצור אלהים ויכרת עמך וגם כל העם הזה
 על מקמו יבא בשלום וישמוע משה לקול חתנו
 ויעש כל אשר אמר ויבחר משה אנשי חיל מכל
 ישראל והתן אתם ראשים על העם שרי אנפיים
 שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת וישפוטו
 את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל
 משה וכל הדבר הקטן ישפוטוהם וישלח משה
 את חתנו ויכר לו אל ארצו

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום
 ה' באו מדבר סיני ויסעו מדבר סיני ויבאו מדבר
 סיני ויחטו במדבר ויחטו ישראל נגד ה': ומשה
 עלה אל האלהים ויקרא אליו הנה מקדתי לאמר בה
 האמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם
 אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים
 ואבא אתכם אלי: ועתה אס-שמוע השמעו בקלי ושמרתם
 את דברתי והייתם לי סגולה מקלדעמים ברלי כל
 הארץ: ואתם תהודלו ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
 תדברים אשר תדבר אל בני ישראל: חסישי תבא משה

ויקרא לוקי העם וישם לפניהם את פלתיקרי האלה אשר
 צדו דנה: וישם כל העם חזו ויאמרו כל אשר דבר
 8 דנה נעשה וישם משה את דברי העם אל דנה: ויאמר
 9 דנה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב העין בעבור
 ישמע העם בדברי עמך ונסדקו יאמינו לעולם ונד
 משה את דברי העם אל דנה: ויאמר דנה אל משה
 11 לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו
 נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד דנה לעיני
 12 כל העם על יד סיני: והגבלת את העם סביב לאמר
 השמרו לכם עלות פהר ונגע פקדו פלתיקרי פהר
 13 מות ימת: לאתגע בו יד בידקול יפקל ארנה ירה
 אסבהמה אסאיש לא דנה במשך הבל המה עלו
 14 בקר: וירד משה מדהר אל העם וקדש את העם
 15 וכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת
 16 ימים אל חגשו אל אשה: והיו ביום השלישי פתחת
 הפקר והיו קלה וברקים וענן כבד על דהר וקל שפר
 17 חוק מאד ויחמד כל העם אשר במחנה: ויצא משה
 את העם לקראת האלהים מדהמנה ותצפו במחנות
 18 ההר: והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו דנה
 באש בעל עשנו בעשן הכבשן ויחמד כל העם מאד:
 19 והיו קול השפר הולך חוק מאד משם דבר האלהים
 20 וענו בקול: וירד דנה על יד סיני אלראש ההר
 21 ויקרא דנה למשה אלראש ההר בעל משה: ויאמר
 דנה אל משה רד העד בעם פדהרסו אל דנה לראות
 22 ונפל מפני רב: וגם הכהנים הנשים אל דנה ותקשו
 23 פדפרץ בהם דנה: ויאמר משה אל דנה לא יוכל
 העם לעלות אל דנה סיני פראמה העדתה לנו לאמר
 24 הנבל את דנה וקבשתו: ויאמר אליו דנה לדוד
 ועלית אתה ואחתי עמך ותבהנים והעם אל דנה
 25 לה לעלות אל דנה פדפרץ בהם: וירד משה אל העם
 ויאמר אלדם:

ב

א יתדבר אלהים את פלתיקרי האלה לאמר: ס אנכי
 דנה אל דנה אשר ויצאתי מארץ מצרים מבית עבריים:
 2 לא דנה לך אלהים אחרים על פני: לא דנה לך
 3 פסל וקלחמנה אשר בשמים ומעל ואשר בארץ
 4 ה מתחת ואשר במים ומתחת לארץ: לא דנה לך
 5 ולא תעבדם כי אנכי דנה אל דנה אל קנא פקד על
 6 אבת על בנים על שלשים ועל דברים לשוא: ועשרה
 7 חסד לאלפים לאבני

ויקרא לוקי העם וישם לפניהם את כל הדברים
 האלה אשר צוהו יהוה ויעלו כל העם חזו ויאמרו
 כל אשר דבר יהוה נעשה וישם משה את דברי
 העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא
 אליך בעל העין בעבור ישמע העם בדברי עמך
 וגם כך יאמינו לעולם וירד משה את דברי העם
 אל יהוה ויאמר יהוה אל משה לך אלהים וקדשתם
 היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכנים ליום
 השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל
 העם על הר סיני והגבלת את העם סביב לאמר
 השמרו לכם עלות פהר ונגע פקדו כל העם
 בהר מות ימות לא תנע בו יד כי סקול יסקל או
 ירה ירה אם בהמה אם איש לא יזנה במשך
 היבל המה יעלו בהר וירד משה מן ההר אל
 העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם ויאמר
 אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל חגשו אל
 אשה והיו ביום השלישי בהית הפקר והיו נכנים
 וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חוק מאד
 ויחמד כל העם אשר במחנה ויצא משה את
 העם לקראת האלהים מדהמנה ותצפו במחנות
 ההר והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו
 יהוה באש ועל עשנו בעשן הכבשן ויחמד
 כל העם מאד והיו קול השפר הולך חוק מאד
 משה דבר והאלהים יעלו בקול דנה יהוה על
 הר סיני אלראש ההר ויקרא יהוה למשה אל
 ראש ההר ועל משה ויאמר יהוה אל משה רד
 העד בעם יחוסו אל יהוה כל אותה פלתיקרי
 וגם הכהנים הנשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ
 בהם דנה ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם
 לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה לנו לאמר
 הנבל את דנה וקדשתו ויאמר אליו יהוה קר רד
 ועלית אתה ואחתי עמך ותבהנים והעם אל דנה
 כללית אל יהוה פן יפרץ בהם וירד משה אל העם
 ויאמר אלהים וידבר אלהים את כל

הדברים האלה לאמר
 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
 2 מנת עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני
 3 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ומעל
 4 ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא
 5 תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
 6 אל קנא פקד על בנים על שלשים
 7 ועל רבעים לעלתי ועל עשרה חסד לאלפים לאבתי

ולשמרי מצותי: **ס** לא תשא 7
את שמך ידוה אלקיך לשוא כי לא ינקה ידוה את אשר
ישא את שמך לשוא: **פ**
וכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית 8
כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ולידוה אלקיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובעדך ובמקד עבדך ואמתך
ובקמחך ובעדך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה 11
יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר הם
ועתה ביום השביעי עליון בקד יהוה את יום השבת
ויקדשהו: **ס** כבוד את אבך ואדאמך למען יארכו 12
ימך על האדמה אשר יהוה אלקיך נתן לך: **ס** לא 13
תראת: **ס** לא תנאף: **ס** לא תנבב: **ס** לא 14
תענה ברעך עד שקר: **ס** לא תחמד בית רעך 15
ס לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו
וכל אשר לרעך: **פ**
ובלדעם ראים אתה וקולת ואת הלפידים ואת קול 18
השפר ואת החר עשן וירא העם וילעו ויעמדו מרחק:
ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל תדבר 19
עמנו אלקים פדנמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו
כי לבעבור נסות אתכם בא האללים ובעבור תתוה 21
יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: תעמד העם מרחק
ומשה נגש אל הערפל אשר שם האללים: **ס**
ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם 22
ראיתם כי מדתשמים דברתי עמכם: לא תעשו אתי 23
אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מובח אדמה 24
תעשה לי וקחת עלי את עולתך ואת שלמך את
צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אוקד את שמך
אבוא אליך וברכתך: ואם מובח אבנים תעשה לי 25
לא תבנה אתן גזית כי חרפק הנפת עליה ותחללה:
ולא תעלה במעלת עלי מובחתי אשר לא תחלה 26
ערותך עלי:

כא

משפטים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד א
עברי שש שנים יעבד ובשבת ישא לחפשי חנם: אם ב
בגפו ישא בגפו ישא אדם בעל אשה הוא וצאה אשתו
עמו: אם אדוניו יתלו אשה וילדהו בנים או בנות 4
האשה וילדה תהיה לאדוני הוא ישא בגפו: ואם 5
אמר העבד אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני 6
לא יצא חפשי:

ולשמרי מצותי
לא תשא את
שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה ידוה את אשר
אשר ישא את שמו לשוא

זכור את יום השבת לקדשו
ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך
ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך
עבדך ואמתך
ובמקד עבדך
ואמתך אשר בשעריך
כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת
הארץ את הים ואת כל אשר הם ויעל ביום
השביעי עליון ברוך יהוה את יום השבת
ויקדשהו
כבוד את אבך ואת אמך
למען יארכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך
לא תנאף
לא תנבב
לא תענה ברעך עד שקר
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך
ועבדו ועמיתו ושורו וחמורו
וכל אשר לרעך

ובלדעם ראים אתה וקולת ואת הלפידים ואת קול
השפר ואת החר עשן וירא העם וילעו ויעמדו
מרחק ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה
ואל תדבר עמנו אלקים פדנמות ויאמר משה אל
העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא
האללים ובעבור תתוה יראתו על פניכם לבלתי
תחטאו ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל
אשר שם האללים ויאמר יהוה אל משה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראיתם כי מדתשמים דברתי
עמכם לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא
תעשו לכם מובח אדמה תעשה לי וקחת עלי
את עולתך ואת שלמך את צאנך ואת בקרך בכל
המקום אשר אוקד את שמך אבוא אליך וברכתך
ואם מובח אבנים תעשה לי לא תבנה אתן גזית
כי חרפק הנפת עליה ותחללה ולא תעלה במעלת
עלי מובחתי אשר לא תחלה ערותך עלי

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד א
עברי שש שנים יעבד ובשבת ישא לחפשי חנם: אם ב
בגפו ישא בגפו ישא אדם בעל אשה הוא וצאה אשתו
עמו: אם אדוניו יתלו אשה וילדהו בנים או בנות 4
האשה וילדה תהיה לאדוני הוא ישא בגפו: ואם 5
אמר העבד אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני 6
לא יצא חפשי:

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד א
עברי שש שנים יעבד ובשבת ישא לחפשי חנם: אם ב
בגפו ישא בגפו ישא אדם בעל אשה הוא וצאה אשתו
עמו: אם אדוניו יתלו אשה וילדהו בנים או בנות 4
האשה וילדה תהיה לאדוני הוא ישא בגפו: ואם 5
אמר העבד אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני 6
לא יצא חפשי:

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד א
עברי שש שנים יעבד ובשבת ישא לחפשי חנם: אם ב
בגפו ישא בגפו ישא אדם בעל אשה הוא וצאה אשתו
עמו: אם אדוניו יתלו אשה וילדהו בנים או בנות 4
האשה וילדה תהיה לאדוני הוא ישא בגפו: ואם 5
אמר העבד אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני 6
לא יצא חפשי:

והישו אתו אל האלהים והישו אל
 תולת או אלהמונה ורצע אתו אתאנו במרצע
 7 ועבדו לעלם: ויברמפר איש את רפתו לאמה
 8 לא תצא כצאת העבדים: אמרעה בעיני אדניה אשר
 לא יעדה ותפדה לעם נכרי לארמשל למכרה בבגוד
 9 כה: ואסלכבו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם
 11 אחרת יקדלו שארה כסותה ועטתה לא ירצע: ואם
 שלש אלה לא יעשה לה וצאה חנם אין כסף: ואל

12 מכה איש ומת מות ימת: ואשר לא עדה והאלהים
 13 אנה ליה ושמי ליה מקום אשר יגוס שקמה: ם וקר
 14 יד איש על רעהו לרעהו בערמה מעם מובו תקחט
 15 למות: ם ומכה אביו ואמו מות ימת: ם ונגב
 16 איש ומכרו ומצא בידו מות ימת: ם ומקלל אביו
 18 ואמו מות ימת: ם וקדריבו אנשים והכה איש
 את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב:
 19 אסדקים והתהלך בתוך על משענתו ונקה המפה רק
 שבתו ימו ורפא ורפא: ם

והישו אתו אל האלהים והישו אל
 21 או אתאמתו בשבת ומת פחת ידו נקם נקם: אין אם
 22 יום או יומים יעמד לא יקם פי כסף הוא: ם וקר
 יצא אנשים ונגפו אשה הרה וצאו ילדיה ולא יהיה אסון
 23 עמוש יעוש באשר ישת עליו בעל האשה ונתן בפללים:
 24 ואם אסון יהיה ונתתה נפש פחת נפש: אין פחת אין שן
 25 כה פחת שן יד פחת יד רגל פחת רגל: כחה פחת כחה
 26 פצע פחת פצע חבורה פחת חבורה: ם וקדריבו איש
 את רעהו אביו ואמו וקדריבו אנשים והכה איש
 27 את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב
 פחת שן: ם

28 וקרינו שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל
 29 השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור
 נגח הוא מתמל שלשם והעדר בבקליו ולא ישמרנו
 והמת איש או אשה השור יסקל ונסדקליו ימת:
 ל אסדקפר ושת עליו ונתן פדן נפשו ככל אשר ושת
 31 עליו: ארבו נח ארבת נח כמשפט הנה יעשה לו:
 32 אסדקבר נח השור או אמה כסף ושלשים שקלים ונתן
 33 לאדניו והשור יסקל: ם וקריפתח איש בור או קר
 יתרה איש בר ולא יכפש ונפל שמה שור או חמור:
 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבקליו

והישו אתו אל האלהים והישו אל תולת או
 אלהמונה ורצע אתו אתאנו במרצע ועבדו
 לעלם: ויברמפר איש את רפתו
 לא תצא כצאת העבדים: אמרעה בעיני
 אדניה אשר לא יעדה ותפדה לעם נכרי לא ימשה
 למכרה בבגוד: ואסלכבו יעדנה כמשפט הבנות
 יעשה לה: אם אחרת יקדלו שארה כסותה ועטתה
 לא ירצע: ואם שלש אלה לא יעשה לה וצאה חנם
 אין כסף: ואל

ומת מות ימת: ואשר לא עדה והאלהים
 אנה ליה ושמי ליה מקום אשר יגוס שקמה: ם וקר
 יד איש על רעהו לרעהו בערמה מעם מובו
 תקחט למות: ם ומכה אביו ואמו מות
 ימת: ם ומקלל אביו ואמו מות
 ימת: ם וקדריבו אנשים והכה איש
 את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל
 למשכב: אסדקים והתהלך בתוך על משענתו
 ונקה המפה רק שבתו ימו ורפא ורפא: ם

והישו אתו אל האלהים והישו אל תולת או
 אלהמונה ורצע אתו אתאנו במרצע ועבדו
 לעלם: ויברמפר איש את רפתו לא תצא
 כצאת העבדים: אמרעה בעיני אדניה אשר
 לא יעדה ותפדה לעם נכרי לא ימשה למכרה
 בבגוד: ואסלכבו יעדנה כמשפט הבנות
 יעשה לה: אם אחרת יקדלו שארה כסותה
 ועטתה לא ירצע: ואם שלש אלה לא יעשה
 לה וצאה חנם אין כסף: ואל

והישו אתו אל האלהים והישו אל תולת או
 אלהמונה ורצע אתו אתאנו במרצע ועבדו
 לעלם: ויברמפר איש את רפתו לא תצא
 כצאת העבדים: אמרעה בעיני אדניה אשר
 לא יעדה ותפדה לעם נכרי לא ימשה למכרה
 בבגוד: ואסלכבו יעדנה כמשפט הבנות
 יעשה לה: אם אחרת יקדלו שארה כסותה
 ועטתה לא ירצע: ואם שלש אלה לא יעשה
 לה וצאה חנם אין כסף: ואל

והמת יהיה לו
 שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור
 הזוי ודלדלו את כספו וגם את המת יחצוץ או מרע
 כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו
 שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: ³⁶ כי
 יגנב איש שור ארשה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם
 תחת השור וארבע צאן תחת השנה:

כב

אם במחירת ימצא הנגב והכה ומת אין לו דמים: א
 אם נרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם צאן 2
 לו ומכר בנגבתו: אם דמנא חמנא בידו הנגבה 3
 משור עד חמור עדשה חיים שנים ישלם: ⁴ כי
 יבער איש שנה אורגם ושלה את בעירה ובער בשנה
 אחד מיטב שדהו ומיטב פרמו ישלם: ⁵ כי יחצא
 אש ומצאה קצים ונאכל גרש או הקמה או השדה
 שלם ישלם המבער אחד בערה: ⁶ כי יחצא אש
 אל רעהו פסח ארבלים לשמר ונגב מבית האיש אם
 ימצא הנגב ישלם שנים: ⁷ אחלא ימצא הנגב ונקרב
 בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת
 רעהו: ⁸ על בלדבר פשע על שור על חמור עלשה
 על שלמה על בלדבר אברה אשר יאמר בידו זה עד
 האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיץ אלהים ישלם
 שנים לרעהו: ⁹ כי יחצוץ איש אל רעהו חמור או שור
 אושה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין
 ראה: ¹⁰ שבעת יודיה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו
 במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ¹¹ ואם נגב
 יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יבארו עד
 הטרפה לא ישלם: ¹²

פ

וכרשאל איש מעם רעהו ונשבר ארמת בעליו אך 13
 עמו שלם ישלם: אם בעליו עמו לא ישלם אם שבור 14
 הוא פא בשברו: ¹⁵ כי יפתה איש בתולה אשר
 לא ארשה ושקב עמה מתר ימרהנה לו לאשה: ¹⁶ אם
 פאן ומאן אביה לתתה לו פסח ישקל פמרה הבתולת:
¹⁷ אם מבשפה לא תתנה: כל שקב עם בהמה מות
 יומת: ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰
 וכן לא יחצוץ ולא תלחצוץ בגרם חיותם בארץ מערבים: כ
 כל אלקמה ויהיה לא תענה: אם ענה תענה אתו כי ²¹
 אם בעל יצק אל שמוע אשמע צעקתו: ותרם אפי ²³
 ותרתי אתכם בדרך והיו ושלכם אלמנות

והמת יהיה לו
 שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור
 הזוי ודלדלו את כספו וגם את המת יחצוץ או מרע
 כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו
 בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה
 לו: ³⁶ כי יגנב איש שור או שנה
 וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור
 וארבע צאן תחת השנה אם במוזחרת ימלא הנגב
 והכה ומת אין לו דמים אם ורחה השביעי עליו
 דמים לו שלם ישלם אם אין לו ולמכר בנגבתו
 אם המניא חמנא בידו הנגבה משור עד חמור
 עד שנה חיים עניים ישלם ³⁷ כי
 יבער איש שדה או כרם ושלה את בעירה
 ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו
 ישלם ³⁸ כי יחצא אש ומצאה קצים
 ונאכל גרש או הקמה או השדה שלם ישלם
 המבער את הבערה ³⁹ כי יחצא אש
 אל רעהו נסח או כלים לשמר ונגב מבית האיש
 אם ימצא הנגב ישלם שנים אם לא ימצא הנגב
 ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו
 במלאכת רעהו על כל דבר פשע על שור על
 חמור על שנה על שנה על כל אברה אשר אמר
 כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר
 ירשיץ אלהים ישלם שנים לרעהו ⁴⁰ כי
 יחצוץ איש אל רעהו חמור או שור או שנה וכל
 בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה
 שבעת יהיה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו
 במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם ואם נגב
 יגנב מעמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף יבארו
 עד הטרפה לא ישלם ⁴¹ וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו
 אין עמו שלם ישלם אם בעליו עמו לא ישלם אם
 שבור הוא פא בשברו ⁴² וכי יפתה איש
 בתולה אשר לא ארשה ושקב עמה ממהר ימרהנה
 לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו נסח ישקל
 כמרה הבתולת ⁴³ מכשפה לא תחיה
 כל שקב עם בהמה מות יומת ⁴⁴ וכי
 לא יחצוץ ולא תלחצוץ בגרם חיותם בארץ מערבים: כ
 כל אלקמה ויהיה לא תענה אם ענה תענה אתו כי ²¹
 אם בעל יצק אל שמוע אשמע צעקתו: ותרם אפי ²³
 ותרתי אתכם בדרך והיו ושלכם אלמנות

ובניכם יתמים
 24 אספקת | תלנה אתעמי אתהעני עמך לאתנה לו
 כה פנשה לאתשימון עליו נשך: אספקת תחבל שלמת
 26 רעה עדבא השמש תשיכנו לו: כי הוא כסותה לבדה
 הוא שמלתו לערו בפה ישקב ודנה כירצעק אלי ושמעתי
 27 כירעון אני: יבשי אלהים לא תקבל ונשיא בעמך לא
 28 תאר: מלאתך ומצק לא תאחד בכור פנה תמךלי:
 29 כדמעשה לשרה לצאנה שבעת ימים ודנה עסאמו ביום
 ל השמיני התגדלי: ואנשרקדש התנו לי ובשר בשדה
 מרפה לא תאכלו לבלב תשלקן אתו: 0

כג

א לא תשא שמוע שוא אלתשת ידך עמךשע להיות עד
 2 המס: לאתנה אתרדיבים לדעת ולאמענה עלרוב
 3 לקטת אחרי רבים להפוט: וכל לא תהדר בריבו: 0
 4 כי תפגע שור איבה או חמור תעה השב תשיכנו לו:
 5 כירתאה חמור שנה רבץ פחת משאו ותדלק
 6 מעוב לו עוב תעוב עמו: השי לא תפח משפט אבינה
 7 בריבו: מדברשקר תחוק ונכו וצדיק אלפתרי
 8 כי לאאצדיק רשע: ושחר לא תקח כי השחר יעור
 9 פקחים ויסלף דברי צדיקים: וער לא תלחץ ואתם
 10 ידעתם אתדגפש הגר בירגים היתם בארץ מצרים:
 11 ושש שנים תורע אתארצה ואספת אתתבואתה:
 12 והשביעת תשמטנה ומשתה ואכלו אביני עמך ותלם
 13 האכל בית השדה כדמעשה לכרמה לזיתך: ששת ימים
 תעשה מעשך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך
 14 וחמור ונפש כדאמתך והגר: ובכל אשר אמתי
 15 אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא
 16 שמע עלשף: שלש רגלים תנו לי בשנה: את תג
 המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות באשר צויתך
 למעול חדש האביב בריבו יצאת מצרים ולא יראו
 16 פני ריקם: תג הקציר בפני מעשך אשר תורע בשדה
 ותג האסף בצאת השנה באספק אתמעשך מדהשדה:
 17 שלש פעמים בשנה יראה כלזכורך אלפני האון |
 18 ודנה: לאתנבח עלתמוץ וסחבתו ולאילין תלבשתו
 19 עדבקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית דנה
 אלתך לאתבשל גדי בחלב אמו: 0

ובניכם יתמים
 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה
 לו כנשה לא תשימון עליו וער אם חבלתחבל
 עלבנת רעך עד בא השמש תשיכנו לו כי
 הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו בפה
 ישקב ודנה כירצעק אלי ושמעתי כי חזון
 אני
 אלהים לא תקבלושיא
 בעמך לא תאר מלאתך ומצק לא תאחד בכור
 בנך תתןלי כן העשה לשורך לצאנה שבעת
 ימים יהיה עם אמו ביום השמיני התנו לי ואשלי
 קדש תהיון לי ובשר בשדה מרפה לא תאכלו
 לבלב תשלקן אתו
 לא תשא
 עימע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד
 2 המס לא תהיה אחרי רבים להפוט ולא תלנה
 על רב לנטת אחרי רבים להטת והל לא תהדר
 בריבו
 כי תפגע שור איבה
 או חמור תעה השב תשיכנו לו
 כירתאה חמור שנה רבץ תחת משאו ותדלק
 מעוב לו עוב תעוב עמו
 לא תפח משפט אבינה
 כירבו: מדברשקר תחוק ונכו וצדיק אלפתרי
 כי לאאצדיק רשע: ושחר לא תקח כי השחר יעור
 פקחים ויסלף דברי צדיקים: וער לא תלחץ ואתם
 ידעתם אתדגפש הגר בירגים היתם בארץ מצרים:
 1 ושש שנים תורע אתארצה ואספת אתתבואתה:
 12 והשביעת תשמטנה ומשתה ואכלו אביני עמך ותלם
 13 האכל בית השדה כדמעשה לכרמה לזיתך: ששת ימים
 תעשה מעשך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך
 14 וחמור ונפש כדאמתך והגר: ובכל אשר אמתי
 15 אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא
 16 שמע עלשף: שלש רגלים תנו לי בשנה: את תג
 המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות באשר צויתך
 למעול חדש האביב בריבו יצאת מצרים ולא יראו
 16 פני ריקם: תג הקציר בפני מעשך אשר תורע בשדה
 ותג האסף בצאת השנה באספק אתמעשך מדהשדה:
 17 שלש פעמים בשנה יראה כלזכורך אלפני האון |
 18 ודנה: לאתנבח עלתמוץ וסחבתו ולאילין תלבשתו
 19 עדבקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית דנה
 אלתך לאתבשל גדי בחלב אמו: 0

כ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה בדרך ולבביאך
 21 אלתמוקום אשר תבנותי: השמר מפניו

כ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה בדרך ולבביאך
 21 אלתמוקום אשר תבנותי: השמר מפניו

ושמע בקולו אל תמר בו כי לא ישא לפני עינם

כי שבו בקרבו כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית
 כל אשר אדבר ואעבתי את איביך ושרתי את לדיך
 כי יכר מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והזוהי
 תפרי ויכנעני הזוי והיבוס והכזרותו כלא
 תשיחזוה לאלהיהם ולא העבדם ולא תעשה
 כמעשיותם כי הרסו החרסו ושברו השברו מעבדותם
 ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת
 מימך והסרתו מוזלת מקרבך לא תהיה
 משלכה ועקרה בארץ את מספר ימיך אמלא
 את אימתי אשלוז לפניך והמתו את כל העם אשר
 תבא בהם ותתתי את כל איביך אליך עד פועלתי
 את הצרעה לפניך וגרשתי את הזוי את הכנעני
 ואת הזוהי מפניך לא אגרשנו מפניך בעשתי
 אותך פן תהיה הארץ שיכונה רבה עליך וזית
 העדה מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר
 תפרי וזולת את הארץ וישתי את גבולך מים סוף
 ועד ים פלשתיים ומזרח עד הנהר כי אתן בידם
 את ילבי הארץ וגרשתימו מפניך לא תכרת להם
 ולא להיהם ברית לא ישנו בארץ פן יזטיחו
 אתך לוי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה
 כך למוקש

22 אל תמר בו כי לא ישא לפני עינם כי שמי בקרבו: כי
 אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואעבתי
 את איביך ושרתי את לדיך: כרתך מלאכי לפניך
 23 והביאך אל האמרי והזוהי והיבוס והכזרותו כלא
 תשיחזוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה
 24 תעשה כמעשיותם כי הרסו החרסו ושברו השברו
 מעבדותם: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את
 25 לחמך ואת מימך והסרתו מוזלת מקרבך: שבי לא
 תהיה משלכה ועקרה בארץ את מספר ימיך אמלא:
 את אימתי אשלוז לפניך והמתו את כל העם אשר
 27 תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך עד פועלתי
 את הצרעה לפניך וגרשתי את הזוהי את הכנעני
 28 והזוהי מפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פך
 תהיה הארץ שיכונה רבה עליך תנת השנה: מעט
 29 מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרי וזולת את הארץ:
 וישתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתיים ומזרח
 31 עד הנהר כי אתן בידם את ילבי הארץ וגרשתימו
 מפניך: לא תכרת להם ולא להיהם ברית: לא ישבו
 32 בארץ פן יזטיחו אתך לוי כי תעבד את אלהיהם כי
 33 יהיה לך למוקש:

כד

ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב
 ואביהוא ושבועים מוקלי ישי אל השתחוותם מרחק
 ונגש משה לברו אל יהוה ולא ישי והעם לא יעלו
 עמו ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל
 הדברים אשר יעלן כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים
 אשר דבר יהוה לעשה ויכתב משה את כל דברי יהוה
 וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה
 מזבחה לשנים עשר שבטי ישראל וישלחו את עזרי
 בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה
 פרים ויקחו משה חזי הדם וישם באגנות חזי הדם
 זרק על המזבח ויקחו ספר הברית ויקרא באזני העם
 ויאמרו כל אשר דבר יהוה לעשה ושמעו ויקחו משה
 את הדם ויזרק על העם ויאמרו הנה דם הברית אשר
 כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה ויעל
 משה ואהרן נדב ואביהוא ושבועים מוקלי ישראל
 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו נמלעה לבנת
 הספיר וכעצם השמים לטהר ואל אצילי בני
 ישראל לא שלחו ידו ויזונו את האלהים ואמרו
 וישתו ויאמר יהוה אל משה עלה
 אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לוחות האבן

1 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא
 2 ושבועים מוקלי ישראל והשתחוותם מרחק: ונגש משה
 3 לברו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: ויבא
 4 משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
 5 ויעלן כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר
 6 יהוה נעשה: ויכתב משה את כל דברי יהוה בשפם
 7 בפניך ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מזבחה
 8 לשנים עשר שבטי ישראל: וישלחו את עזרי בני ישראל
 9 בעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: ויקחו
 10 משה חזי הדם והשם באגנות חזי הדם וזרק על
 11 המזבח: ויקחו ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו
 12 כל אשר דבר יהוה נעשה ושמעו: ויקחו משה את הדם
 13 ויזרק על העם ויאמרו הנה דם הברית אשר כרת יהוה
 14 עמכם על כל דברי יהוה האלה: ויעל משה ואהרן נדב
 15 ואביהוא ושבועים מוקלי ישראל: ויראו את אלהי ישראל
 16 ותחת רגליו נמלעה לבנת הספיר וכעצם השמים
 17 לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלחו ידו ויזונו את
 18 האלהים ויאמרו וישתו: ם ויאמר יהוה אל משה
 עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לוחות האבן

והתורה והמצוה אשר כתבת להורתם ויקם משה
 ויהושיע משרתו ועל משה אל הר האלהים ואל
 הזקנים אמר שיבו לנו בזה ער אשר נשוב אליכם
 והנה אתרן וזור עמוכם מי בעל דברים יש אלהם
 ועל משה אל החר ויכס הענן את החר וישכן
 כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים
 ויקרא אל משה בזמ השביעי בתוך הענן ובראה
 כבוד יהוה כאש אכנת בראש החר לעיני בני
 ישראל ויבא משה בתוך הענן ועל אל ההר והיה
 משה בחר ארבעים יום וארבעים לילה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
 תקחו את תרומותי זאת התרומה אשר תקחו
 מאתם זהב וכסף ונחשת ותכלת וארזמן ותכלת
 עיני ושישי ועיני וערת אילם מאדמים וערת
 תחשים ועיני שיטים שמן למאר בשמים לשמן
 המשיחה ולקטרת הסמים אבני שהם ואבני
 מזאים לאפר ולחשיץ ועיני לי מקדש ושכנתי
 בתוכם ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן
 ואת תבנית כל כליו וכן תעשו

ועשו ארון
 עצי שיטים אמותיו וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
 ואמה וחצי קמותו וצפית אתו זהב טהור מבידה
 ובזוזף תצפנו ועשית עליז זהב סביב ויצקת
 לו ארבע טבעות זהב ותתה על ארבע פלמתיני
 ועיני טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על
 צלעו השנית ועשית בדי עיני שיטים וצפית אתם
 זהב והנאת את הבדים בטבעות על צלעת הארון
 כשיאת את הארון בהם בטבעות הארון יהיו הבדים
 לא יסרו מבנו ותת אל הארון את הערת אשר אתן
 אליך ועשית כפרת זהב טהור אמותיו וחצי ארכה
 ואמה וחצי רחבה ועשית עיני כרבים זהב מקשה
 תעשה אתם משיני קצות הכפרת ועשה כרוב אוד
 מקצה מזה וכרוב אוד מקצה מזה מן הכפרת
 תעשו את הכרבים על עיני קצותיו והיו הכרבים
 פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת
 ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים
 ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן
 את הערת אשר אתן אליך וועדתי לך שמוברת אתך
 מעל הכפרת מבין עיני הכרבים אשר על ארון הערת
 את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל

ועשית שלחן עצי שיטים אמותים ארכו ואמה
 רחבו ואמה וחצי קמותו וצפית אתו זהב טהור

והתורה והמצוה אשר כתבת להורתם: ויקם משה
 ויהושיע משרתו ועל משה אל הר האלהים: ואל
 הזקנים אמר שיברלנו בזה ער אשר נשוב אליכם והנה
 אתרן וחור עמכם מרבצל דברים יש אלהם: ועל
 משה אל החר ויכס הענן את החר: וישכן כבוד יהוה
 על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה
 ביום השביעי בתוך הענן: ומראה כבוד יהוה כאש
 אכלת בראש החר לעיני בני ישראל: ויבא משה
 בתוך הענן ועל אל החר והיה משה בחר ארבעים יום
 וארבעים לילה:

כה

תרומה

א וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו
 את תרומותי: זאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב
 וכסף ונחשת: ותכלת וארזמן ותכלת עיני ושישי וערת
 אילם מאדמים וערת תחשים ועיני שיטים: ושמן
 למאר בשמים לשמן המשיחה ולקטרת הסמים: אבני
 שהם ואבני מקדש לאפר ולחשיץ: ועשו לי מקדש
 ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את תבנית
 המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: וישאל ויעשו
 ארון עצי שיטים אמותים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
 ואמה וחצי קמותו: וצפית אתו זהב טהור ומתיני
 תצפנו ועשית עליז זהב סביב: ויצקת לו ארבע
 טבעות זהב ותתה על ארבע פלמתיני ושתי טבעות על
 צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: ועשית בדי
 עיני שיטים וצפית אתם זהב: ותבאת את הבדים בטבעות
 על צלעת הארון לשאת את הארון בהם: בטבעות הארון
 יהיו הבדים לא יסרו מבנו: ונתת אל הארון את הערת
 אשר אתן אליך: ועשית כפרת זהב טהור אמותים וחצי
 ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית עיני כרבים זהב
 מקשה תעשה אתם משיני קצות הכפרת: ועשה כרוב
 אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
 תעשו את הכרבים על עיני קצותיו: והיו הכרבים
 פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת
 ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים:
 ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן
 את הערת אשר אתן אליך: וועדתי לך שמוברת אתך
 מעל הכפרת מבין עיני הכרבים אשר על הארון
 הערת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל:
 ועשית שלחן עצי שיטים אמותים ארכו ואמה רחבו
 ואמה וחצי קמותו: וצפית אתו זהב טהור

ועשית לו זר זהב ככב ועשית לו מסגרת טפוח
ככב ועשית זר זהב כמסגרתו ככב ועשית לו
ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעות על ארבע
הפאות אשר לארבע רגליו ללכות המסגרת תהיין
הטבעות לכותים לכותים לשאת את השלחון ועשית
את הכדים עצי שלטים וצפית אתם זהב ונשא בם
את השלחון ועשית קצרתיו וכפתיו וקשודניו
ובמקיותיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם

ונתת על השלחון לחם פנים לפני המזבח
ועשית מנרת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה
ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממונה יהיו
ועשית קנים יצאים מנדרה שלשה קני מנורה
האחור ושלושה קני מנורה מצדה השני שלשה
גבולים משקדים בקנה האחור כפתר ופרח
ושלושה גבולים משקדים בקנה האחור כפתר
ופרוח כן לשעתי הקנים היצאים מן המנורה
ובמנורה ארבעה גבולים משקדים כפתריה ופרחיה
וכפתר תוזת עיני הקנים ממונה וכפתר תוזת עיני
הקנים ממונה וכפתר תוזת עיני הקנים ממונה לשעתי
הקנים היצאים מן המנורה כפתריהם וקנתם ממונה יהיו
כנה מקשה אחת זהב טהור ועשית את זרתיה שבעה
והלכלה את זרתיה והאיר על עבר פניה ומלקוחיה
ומזותתיה זהב טהור ככר זהב טהור יעשה אתה את
כל הכלים האלה וראת ועשה בתבניתם אשר אתה

מראה בהר
ואת המושכן תעשה
עשיר יריעת שיע בושור והכנת וארזבון והכלת
שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם אך היריעה
האחת שלמה ועשירים באמה ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה אחת לכל היריעות חמש
היריעות תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעות
חברת אשה אל אחתה ולשית לכלאת הנכלת על
שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
בשפת היריעה הקיטונה במחברת השלית חמשים
ללאות תעשה ביריעה האחת וחמשים לכלאת
תעשה בקנה היריעה אשר במחברת השנייה
מקבילת הכלאת אשה אל אחתה ועשית חמשים
קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה
בקרסים והיה המושכן אחד ועשית יריעת עזים
לאהל על המושכן עשית עשרה יריעות תעשה
אתם אך היריעה האחת שלשים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשית
עשרה יריעות וחברת את חמש היריעות לבד

ועשית לו זר זהב
ככב: ועשית לו מסגרת טפח ככב ועשית זר זהב
למסגרתו ככב: ועשית לו ארבע טבעות זהב ונתת
את הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: לעמת
המסגרת תהיין הטבעות לכותים לכותים לשאת את
השלחון: ועשית את הכדים עצי שלטים וצפית אתם
זהב ונשא בם את השלחון: ועשית קצרתיו וכפתיו
וקשודניו ומקיותיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם:
ונתת על השלחון לחם פנים לפני המזבח:
ועשית מנרת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה ירכה
וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממונה יהיו: ושעתי
קנים יצאים מנדרה שלשה קני מנורה מצדה האחור
ושלושה קני מנורה מצדה השני: שלשה גבולים משקדים
בקנה האחור כפתר ופרח ושלושה גבולים משקדים
בקנה האחור כפתר ופרח כן לשעתי הקנים היצאים
מן המנורה: ובמנורה ארבעה גבולים משקדים כפתריה
וכפתר תוזת עיני הקנים ממונה וכפתר תוזת עיני
שני הקנים ממונה וכפתר תוזת עיני הקנים ממונה לשעתי
הקנים היצאים מן המנורה: כפתריהם וקנתם ממונה
יהיו כנה מקשה אחת זהב טהור: ועשית את זרתיה
שבעה והלכלה את זרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקוחיה
ומזותתיה זהב טהור: ככר זהב טהור יעשה אתה את
כל הכלים האלה: וראת ועשה בתבניתם אשר אתה
מראה בהר:

כו

ואת המושכן תעשה עשר יריעות שש משור והכלת
וארזבון והכלת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם:
אך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעות:
חמש היריעות תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעות
חברת אשה אל אחתה: ועשית לכלאת הנכלת על שפת
היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה
הקיטונה במחברת השנית: חמשים לכלאת תעשה
ביריעה האחת וחמשים לכלאת תעשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבילת הכלאת אשה אל
אחתה: ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעות
אשה אל אחתה בקרסים והיה המושכן אחד: ועשית
יריעת עזים לאהל על המושכן עשית עשרה יריעות
תעשה אתם: אך היריעה האחת שלשים באמה
ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשית
עשרה יריעות: וחברת את חמש היריעות לבד

ואת

שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ועשית חמשים ללאות על שפת היריעה האחת הקצנה בחברת חמשים ללאות על שפת היריעה היריעה החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאות וחברת את האהל והנה אחר: וסרוח העורף ביריעת האהל חצי היריעה העלפת 12 תסרוח על אחרי המשכן: והאמה מזה והאמה מזה בעורף בארץ יריעת האהל יהיה סרוח על גבי המשכן 13 מזה ומזה לכפתו: ועשית מכסה לאהל ערת אילים מאדומים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: פ וביעי 14

15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל 17 אחתה בן מעשה לכל קרשי המשכן: ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: וארבעים אדני כסף מעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים תחת הקרש ב האחד לשתי ידותיו: ולצלע המשכן השנית לפאת צפון 21 עשרים קרש: וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי 22 המשכן ימה מעשה ששה קרשים: ושני קרשים מעשה 23 למקצלת המשכן בירכתיים: והיו תאמם מלמטה ותחת ידיו תמים על ראשו אלהיבטעת האחת בן הנהי 24 לה לשניהם לשני המקצלת יהיו: והיו שבעה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת 26 הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ועשית ברהם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד: 27 וחמשה ברהם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה 28 ברהם לקרשי צלע המשכן לירכתיים ימה: ותקרת התיבן בתוך הקרשים מבחוץ מהקצה אל הקצה: 29 ואת הקרשים תצפה וקב ואת טבעתיהם תצפה וקב בתיים לברהם וצפית את הברהם וקב: והקמת את 30 המשכן כמשפטו אשר הראית בנה: חיש

ועשית קרבת חבלת וארומן ותולעת שני ושש משוך מצעדה 32 חשב יצשה אתה ברהים: ותתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים וקב ויהיה וקב על ארבעה אדני 33 כסף: ותתתה את הברהם תחת הקרשים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והברילה הפרכת לכם בן הקרש

ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל ועשית חמשים ללאות על שפת היריעה האחת הקצנה בחברת חמשים ללאות על שפת היריעה היריעה החברת השנית ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאות וחברת את האהל והיה אחר וסרוח העורף ביריעת האהל חצי היריעה העלפת תסרוח על אחרי המשכן והאמה מזה והאמה מזה בעורף בארץ יריעת האהל יהיה סרוח על גבי המשכן מזה ומזה לכפתו ועשית מכסה לאהל ערת אילים ומכסה ערת תחשים מלמעלה ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים לשש אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה בן מעשה לכל קרשי המשכן ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו: ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה מעשה ששה קרשים: ושני קרשים מעשה למקצלת המשכן בירכתיים: והיו תאמם מלמטה ותחת ידיו תמים על ראשו אלהיבטעת האחת בן הנהי לה לשניהם לשני המקצלת יהיו: והיו שבעה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ועשית ברהם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד: וחמשה ברהם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה ברהם לקרשי צלע המשכן לירכתיים ימה: ותקרת התיבן בתוך הקרשים מבחוץ מהקצה אל הקצה: ואת הקרשים תצפה וקב ואת טבעתיהם תצפה וקב בתיים לברהם וצפית את הברהם וקב: והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בנה: ועשית פרכת חבלת וארומן ותולעת שני ושש משוך מצעדה חשב יצשה אתה ברהים: ותתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים וקב ויהיה וקב על ארבעה אדני כסף: ותתתה את הברהם תחת הקרשים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והברילה הפרכת לכם בן הקרש

ובין קדש הקדשים ונתת את הכפרת על ארון
העדת בקדש הקדשים ועשית את השלחן מזהב
לכפרת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה
והשלחן תתן על צלע צפון ועשית מסך לפתח האהל
תבלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם:
ועשית למסך המשנה עמודי שמים וצפית אתם ורכבותם
והב הצקת להם המשנה אדני נחשת:
ס ששי

כו

ועשית את המזבח עצי שמים המש אמנת ארך ומש
אמות רחב רבוע והיה המזבח ושלוש אמות קמתו:
ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממש תהיין קרנתיו
וצפית אתו נחשת: ועשית סירתיו לשני ועזו ומזרקתיו
ומזלגתיו ומחתתיו לכלכליו מעשה נחשת: ועשית
לו מכבד מעשה נחשת ועשית על הרשת ארבע
טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ונתתה אהה תהיה
פרקב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד תצי המזבח:
ועשית בדים למזבח בדי עצי שמים וצפית אתם נחשת:
והובא אתיבדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות
המזבח בשאת אתו: נכוב לתת מעשה אתו פאשר
תראה אתך בקר בן עשיו: יביע ועשית את הצר
המשכן לפאת נגבתימנה קלעים לחצר שש משור
מאה באמה ארך לפאה האחת: ועמדו עשרים וארבעים
עשרים נחשת וי העמדים וחסקתם כסף: וכן לפאה
צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים וארבעים
עשרים נחשת וי העמדים וחסקתם כסף: ורחב החצר
לפאתים קלעים חמשים אמה עמדותם עשרה וארבעים
עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים
אמה: וחמש עשרה אמה קלעים לפתח עמדותם
שלשה וארבעים שלשה: ולפתח השנית חמש עשרה
קלעים עמדותם שלשה וארבעים שלשה: ולשער החצר
מסך עשרים אמה תבלת וארגמן ותולעת שני ושש
משור מעשה רקם עמדותם ארבעה וארבעים ארבעה:
כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וזהם כסף
וארבעים נחשת: ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים
בחמשים וקמה המש אמנת שש משור וארבעים נחשת:
לכל כל המשכן בכל עבדתו וכלייתתיו וכלייתת
החצר נחשת:

החצה

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן נית גר כ
קחית למאור להעלות נר תמיד: באהל מועד מהחך
לפרכת אשר על העדות יצרך אתו אהרן

ובין קדש הקדשים ונתת את הכפרת על ארון
העדת בקדש הקדשים ועשית את השלחן מזהב
לכפרת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן
תימנה והשלחן תתן על צלע צפון ועשית מסך
לפתחו האהל תבלת וארגמן ותולעת שני ושש
משור מעשה רקם ועשית למסך המשנה עמודי
שמים וצפית אתם זהב וזהם ויצקת להם
המשנה אדני נחשת ועשית את

המזבח עצי שמים חמשה אמות ארך וחמשה אמות
רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו ועשית
קרנתיו על ארבע פנתיו בוכתו תהיין קרנתיו ועשית
אתו נחשת ועשית סירתיו לשני ועזו ומזרקתיו
ומזלגתיו ומחתתיו לכלכליו מעשה נחשת ועשית
לו מכבד מעשה נחשת ועשית על הרשת
ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו ונתתה
אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת
עד תצי המזבח ועשית בדים למזבח בדי עצי
שמים וצפית אתם נחשת והובא את בדיו בטבעת
והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת אתו
נכוב לתת מעשה אתו כאשר תראה אתך בהר
כן יעשו

ועשית את חצר המשכן
לפאת נגבתימנה קלעים לחצר שש משור מאה
באמה ארך לפאה האחת ועמדו עשרים וארבעים
עשרים נחשת וי העמדים וחסקתם כסף וכן
לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו
עשרים וארבעים עשרים נחשת וי העמדים וחסקתם
כסף ורחב החצר לפאתים קלעים חמשים אמה
עמדותם עשרה וארבעים עשרה ורחב החצר
לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה וחמשה עשרה
אמה קלעים לכתח עמדותם שלשה וארבעים שלשה
ולכתח השנית חמשה עשרה קלעים עמדותם שלשה
וארבעים שלשה ולשער החצר מסך עשרים אמה
תבלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה
רקם עמדותם ארבעה וארבעים ארבעה כל עמודי
החצר סביב מחשקים כסף וזהם כסף וארבעים
נחשת: ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים
בחמשים וקמה חמשה אמות שש משור וארבעים
נחשת לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכלייתתו
ואתה

ותצו את בני ישראל ויקחו אליך שמן נית גר כ
קחית למאור להעלות נר תמיד באהל מועד מהחך
לפרכת אשר על העדות יצרך אתו אהרן

ובני מערב עד

בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:

כח

- א ואמה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהניל אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לקבד ולתפארת: ואמה תדבר אל כל הכהמלכ אשר מלאתו רוח הקמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהניל: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשקן מענפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך והלבנו לכהניל: והם יקחו אתיהקרב ואתיהתקבלת ואתיהארנמן ואתיהולעת השני ואתיהשש: לו פ
- 6 ועשו אתהאפד זהב תכלת וארנמן תולעת שני ושש משוך מעשה חשב: שתי כתפת חברת יהודלו אל שני קצותיו וקבר: ותשב אפדתו אשר קליו כמעשוו ממש יהיה זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משוך: ולקחת את שתי אבנישהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים עלהאבן השנית כתוליהם: מעשה תרש אבן פתוחי הים תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסכת משבצות זהב מעשה אהם: ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן: שני ועשית משבצת זהב: ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת מעשה אתם מעשה צבת ונתתה את שרשרת העברת על המשבצת:

ובני מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל

ואמה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהניל אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לקבד ולתפארת ומה תדבר אל כל הכהמלכ אשר מלאתו רוח הקמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהניל ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשקן מענפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהניל והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארנמן ואת תולעת השני ואת השש

ועשו את האפד זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ועשו משוך מעשה חשב שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וקבר וחשב אפדתו אשר קליו כמעשוו ממש יהיה זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משוך ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתוליהם מעשה תרש אבן פתוחי הים תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסכת משבצות זהב מעשה אהם ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן

ועשית משבצת זהב ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה צבת ונתתה את שרשרת העברת על המשבצת ועשית

חשן משופט מעשה חשב כמעשה אפד תעשו זהב תכנת וארנמן ותולעת שני ועשו משוך תעשה אתו רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רוחבו ומלאתבו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטרה וברקת הטור האחד והטור השני נפר ספיר ויהלם והטור השלישי כשם שבו ואוזכמה והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפדה מעיבצים זהב יהיו במלואתם והאבנים יהיו על שמות בני ישראל שתיים עשירה על שמות פתוחי חותם איש על שמו תהיו לשני עשר שבת ועשית על החשן שרשרת גבולת מעשה צבת זהב טהור ועשית על החשן שתי משבצות זהב ונתת את שתי המשבצות על שני קצות החשן ונתתה את שתי צבתת הקרב על שתי המשבצות אל קצות החשן:

- 16 וועשית חשן משופט מעשה חשב כמעשה אפד תעשו זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משוך תעשו
- 17 אתו: רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטרה וברקת הטור האחד: והטור השני נפר ספיר יהלם:
- 18 והטור השלישי לשם שבו ואוזכמה: והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפדה משבצים זהב יהיו במלואתם:
- 19 והאבנים תהיו על שמות בני ישראל שתיים עשירה על שמות פתוחי חותם איש על שמו תהיו לשני עשר שבת:
- 20 ועשית על החשן שרשרת גבולת מעשה צבת זהב טהור: ועשית על החשן שתי משבצות זהב ונתת את שתי המשבצות על שני קצות החשן: ונתתה את שתי צבתת הקרב על שתי המשבצות אל קצות החשן:

ואת כה

שתי קצות שתי העבטת התן על שתי המשבצות ונתתה
 על כתפות האפר אלמול פניו: ועשית שתי טבעות זהב
 ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל
 עבר האפר ביה: ועשית שתי טבעות זהב ונתתה 26
 אתם על שתי כתפות האפר מלמטה ממול פניו לעמת
 מקברתו ממעל לחשב האפר: וירכסו את החשן 27
 מטבעתו אל טבעת האפר בפתיל תכלת ליהות על
 חשב האפר ולא ירח החשן מעל האפר: ונשא אהרן 28
 את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו אל
 הקדש לזכרון לפני ה' ונתת אל החשן המשפט 29
 את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן לפני
 ה' ונשא אהרן את המשפט בני ישראל אל
 ה' תמיד: שיש ועשית את מעיל האפר כליל תכלת: 30
 והיה פיראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה 31
 ארג כפי תהרא ויהיה לו לא יקרה: ועשית על שוליו 32
 רמני תכלת וארמון ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני
 זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון 33
 על שולי המעיל סביב: והיה על אהרן לשרת ונשמע לו
 קולו בבאו אל הקדש לפני ה' ונצאתו ולא ימות: 34
 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתחי חתם קדש 35
 ליהנה: ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת 36
 אלמיל פני המצנפת הנה: והיה על מצח אהרן ונשא 37
 אהרן את ציץ הקדשים אשר יקדשו בני ישראל לכל
 מתנת קדשיתם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני 38
 ה': ושכצת הפתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט 39
 מעשה מעשה רקם: ולבני אהרן מעשה כהנת ועשית 40
 להם אבנטים ומגבעות מעשה להם לכבוד ולתפארת:
 והלבשת אתם את אהרן אהרן ואת בניו אתו ומשחתם 41
 אתם ומלאת אתידם וקדשת אתם וכהגדלי: ועשית 42
 להם מכנסים כד לכפות בשער צדוה ממתנים ועדירכים
 יהיו: והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או 43
 בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא יאשאו עין ומת
 הקת עולם לו ולרצו אהרן: ׀ רביעי

כט

וה נדבר אשר מעשה להם לקדש אתם לכהן ל לקח *
 פר אחד בדבקר ואילם שנים תמימם: ולהם מצות 2
 וחלת מצח בלילת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
 סלת הפים מעשה אתם: ונתת אותם על סל אחד 3
 והקרבת אתם בסל ואתהפר ואת שני האילם: ואת 4
 אהרן

ואת שתי קצות שתי העבטת התן על שתי
 המשבצות ונתתה על כתפות האפר אל מול פניו
 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות
 החשן על שפתו אשר אל עבר האפר ביה
 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי
 כתפות האפר מלמטה ממול פניו לעמת מקברתו
 ממעל לחשב האפר וירכסו את החשן מטבעתו
 אל טבעת האפר בפתיל תכלת ליהות על חשב
 האפר ולא ירח החשן מעל האפר ונשא אהרן
 את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו ובאו
 אל הקדש לזכרון לפני ה' והיה תמיד ונתת אל חשן
 המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן
 בבאו לפני ה' ונשא אהרן את משפט בני ישראל
 על לבו לפני ה' תמיד ועשית
 את מעיל האפר כליל תכלת והיה פי ראשו
 בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי
 תהרא יהיה לו לא יקרה ועשית על שוליו רמני
 תכלת וארמון ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני
 זהב בתוכם סביב פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון
 על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשרת
 ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני ה' ונצאתו
 ולא ימות ועשית ציץ זהב טהור
 ופתחת עליו פתחי חתם קדש ליהנה ושמת אתו
 על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני
 המצנפת יהיה על מצח אהרן ונשא אהרן את
 ציץ הקדשים אשר יקדשו בני ישראל לכל מתנת
 קדשיתם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני
 ה' ושכצת הכנת שש ועשית מצנפת שש
 ואבנט מעשה מעשה רקם ולבני אהרן מעשה
 כהנת ועשית להם אבנטים ומגבעות מעשה להם
 לכבוד ולתפארת והלבשת אתם את אהרן אהרן
 ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת
 אתם וכהננו לי ועשית להם מכנסים כד לכפות בשער
 צדוה ממתנים ועד ירכיב יהיו והיו על אהרן ועל
 בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח
 לשרת בקדש ולא יאשאו עין ומתו חקת עולמנו
 וכדעו אהרן וזה הדבר אשר
 העשית להם לקדש אתם לכהן לי לקדש פר אחד
 בן בקר ואילם שנים תמימם ולחם מצות וחלת מצות
 בלילת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת
 חטים מעשה אתם ונתת אותם על סל אחד והקרבת
 אתם בסל ואתהפר ואת שני האילם ואת אהרן

ואת בניו הקרוב אל פתח אהל מועד ורוזנת אתם
 בניום ולקחת את הבגדים והלבושת את אהרן את
 הכתנות ואת מעיל האפר ואת האפר ואת החושן
 ואפרת לו בזעזע האפר ושבת המעונפת על ראשו
 ונתת את נזר הקדש על המעונפת ולקחת את שביבן
 המעונפת ויעקת על ראשו ומשחת אתו ואת בניו
 הקרוב והלבושתם כותנת וחזרת אתם אבנט אהרן
 ובניו וחבשית להם מגבעת והיתה להם כהנה לחוקת
 עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו והקרבת את הפר
 לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על
 ראש הפר ועזזלת את הפר לפני יהוה פתח אהל
 מועד ולקחת מדרם הפר ונתתה על קרנית המזבח
 באבובך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח
 ולקחת את כל החלב המוכסה את הקרב ואת
 היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב
 אשר עליהן והקטררת המזבחה ואת בעיר הפר
 ואת ערו ואת פרשו תשרם באש מזויץ למזבחה
 וזאת הוא ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש האיל ועזזלת את האיל
 ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב ואת האיל
 תנתח לנתחיו ורוזנת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו
 ועל ראשו והקטררת את כל האיל המזבחה עברה
 הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא ולקחת את
 האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 האיל ועזזלת את האיל ולקחת מדרמו ונתתה על
 הנזך און אהרן ועל הנזך און בניו הימנית ועל
 בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת
 את הדם על המזבח סביב ולקחת מן הדם אשר
 על המזבח ומשכן המעונפת והזית על אהרן ועל
 בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו
 ובניו ובגדי בניו אתו ולקחת מן האיל החלב והאליה
 ואת החלב המוכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת
 שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק
 הימין כי איל מלאים הוא וכפר לחם אבות וחלות
 לחם עימן אבות ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני
 יהוה ושבת הבכ על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת
 אתם תנופה לפני יהוה ולקחת אתם מידם והקטררת
 המזבחה על העולה כרית ניחוח לפני יהוה אשה
 האל ליהוה ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר
 לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה
 וקרעית את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר
 הוקם ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן

ואת בניו הקרוב אל פתח אהל מועד ורוזנת
 ה אתם במים: ולקחת את הבגדים והלבושת את אהרן
 את הכתנות ואת מעיל האפר ואת האפר ואת החושן
 6 ואפרת לו בחשב האפר: ושמת המעונפת על ראשו ונתת
 7 את נזר הקדש על המעונפת: ולקחת את שביבן המעונפת
 8 ויעקת על ראשו ומשחת אתו: ואת בניו הקרוב
 9 והלבושתם כותנת: וחזרת אתם אבנט אהרן ובניו
 והלבושת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחוקת עולם
 ומלאת יד אהרן ובניו: והקרבת את הפר לפני אהל
 מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר:
 11 ושחת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקחת
 12 מן הפר ונתתה על קרנית המזבח באבובך ואת כל
 13 הדם תשפך אל יסוד המזבח: ולקחת את כל החלב
 המוכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי
 14 הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטררת המזבחה: ואת
 קשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרם באש מחוק למזבחה
 15 חטאת הוא: ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו
 16 את ידיהם על ראש האיל: ושחת את האיל ולקחת
 17 את דמו וזרקת על המזבח סביב: ואת האיל תנתח
 לנתחיו ורוזנת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל
 18 ראשו: והקטררת את האיל המזבחה עלה הוא ליהוה
 ריח ניחוח אשה ליהוה הוא:

ומשי

ולקחת את האיל השני
 כ וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחת
 את האיל ולקחת מדרמו ונתתה על הנזך און אהרן ועל
 הנזך און בניו הימנית ועל בהן דם הימנית ועל בהן
 21 רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב: ולקחת
 מן הדם אשר על המזבח ומשכן המעונפת והזית על
 אהרן ועל בניו ועל בניו ועל בניו אתו וקדש
 22 הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: ולקחת מן האיל
 החלב והאליה ואת החלב המוכסה את הקרב ואת
 יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
 23 ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: וכפר לחם אבות
 וחלות לחם עימן אבות ורקיק אחד מסל המצות אשר
 24 לפני יהוה: ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו
 סו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: ולקחת אתם מידם
 והקטררת המזבחה על העולה לריח ניחוח לפני יהוה
 26 אשה הוא ליהוה: ולקחת את החזה מאיל המלאים
 אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך
 27 לקמה: וקדשת את ו תנוה תנופה ואת שוק התרומה
 אשר הוקם ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן

28 ומאשר לבניו: והיה לאהרן ולבניו לזרק עולם מאת בני ישראל כי תרומה היא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מוכתי שלמיתם תרומתם ליהוה: ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אהריו למשחה בהם ולמלאי קם אתידם: שבעת ימים ילבשם תבין תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש: ואת איל המלאים תתן ובשלת אתבשרו במקם קדש: ואכל אהרן ובניו אתבשר האיל ואתהלתם אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא אתידם לקדש אתם וזר לאימכל כרקדש הם: ואסיוותר מבשר המלאים ומדלתם עדתבקר ושרפת אתהותר באש לא יאכל כרקדש הוא: ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר לה צויתי אתכה שבעת ימים המלא דם: ופר הפאת תעשה ליום עלהכפרים ותפאת עלהמובח ככפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: שבעת ימים תכפר עלהמובח ומקדשת אתו והיה המובח קדש קדשים כלהנגע במובח יקדש: שש יהוה אשר תעשה עלהמובח ככשים כגר שנה שנים ליום תמיד: אתהכבש האחד תעשה ככפר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשרן סלת כלול בשמן כהית רבע ההין ונסך רביעת ההין בין לכבש האחד: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנת הבקר וכנספה תעשהלה לרית ירח אשה ליהוה: עלת תמיד לדרתכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אלך שם: ונעדת שמה לבני ישראל וקדש בכבדי וקדשתי את אהל מועד ואת המובח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשהכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

ל

ועשית מובח מקטר קטרת עצי שמים תעשה אתו: אמה ארפו ואמה רחפו רבוע יהיה ואמתים קמתו משש קרנתיו: וצפית אתו וקב סהור אתינו ואת קורתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר וקב סביב: ושתי טבעת וקב תעשהלו ומתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה עלשני צדיו והיה לבתים לבודים לשאת אתו כקמה: ועשית אתהכפרים עצי שמים וצפית אתם ה וקב: ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה:

ובאשר לבניו והיה לאהרן ולבניו לזרק עולם מאת בני ישראל כי תרומה היא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מוכתי שלמיתם תרומתם ליהוה: ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אהריו למשחה בהם ולמלאי קם אתידם: שבעת ימים ילבשם תבין תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש: ואת איל המלאים תתן ובשלת אתבשרו במקם קדש: ואכל אהרן ובניו אתבשר האיל ואתהלתם אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לאימכל כרקדש הם: וותר מבשר המלאים ומדלתם עדתבקר ושרפת אתהותר באש לא יאכל כרקדש הוא: ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתכה שבעת ימים המלא דם: ופר הפאת תעשה ליום עלהכפרים ותפאת עלהמובח ככפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: שבעת ימים תכפר עלהמובח ומקדשת אתו והיה המובח קדש קדשים כלהנגע במובח יקדש: שש יהוה אשר תעשה עלהמובח ככשים כגר שנה שנים ליום תמיד: אתהכבש האחד תעשה ככפר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים ועשרן סלת כלול בשמן כהית רבע ההין ונסך רביעת ההין בין לכבש האחד ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנות הבקר וכנספה תעשהלה לרית ירח אשה ליהוה: עלת תמיד לדרתכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אלך שם ונעדת שמה לבני ישראל וקדש בכבדי וקדשתי את אהל מועד ואת המובח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשהכני בתוכם אני יהוה אלהיהם ועשית מובח מקטר קטרת עצי שמים תעשה אתו אמה ארפו ואמה רחפו רבוע יהיה ואמתים קמתו מבניו קרנתיו וצפית אתו וקב סהור את קורתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר וקב סביב ושתי טבעת וקב תעשהלו ומתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה עלשני צדיו והיה לבתים לבודים לשאת אתו כקמה: ועשית אתהכפרים עצי שמים וצפית אתם ה וקב: ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה

והקטיר

עליו אהרן קטרת סמים בכקר בכקר בהטיבו אתהקרת
יקטירנה: ובהעלת אהרן אתהקרת בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת
יהוה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על
קרנתיו אחת בשנה מדם הטאת הכפרים אחת בשנה
יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה:

כי תשא

11 וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא אתראש בני
12 ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בכקר
אתם ולא יהיה בהם נגף בכקר אתם: והו יתנו כל
13 העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים
14 גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: ויפל העבר
על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה:
15 והעשיר לא ירבה ויחל לא ימעיט ממחצית השקל
16 לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם: ולקחתם את
כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתם אותו על עבדת
אהל מועד יהוה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר
על נפשתיכם: שאל פ

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית כבוד נחשת וכני
18 נחשת לרחצה ונתת אותו ביד אהל מועד ובין המזבח
19 ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממש את ידיהם
כ ואת רגליהם: כבאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא
ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה
21 ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם
הקדשם לו ולורעו לדרתם: פ

22 וידבר יהוה אל משה לאמר: ואתה קח לך בשמים
23 ראש מרדורור חמש מאות וקנמך בשם מחציתו חמשים
24 ומאתים וקנמך בשם חמשים ומאתים: וקחה חמש
כה מאות בשקל הקדש ושמן זית הזן: ועשית אותו שמן
משחת קדש ריח מרקהת מעשה ריח שמן משחתי
26 קדש יהוה: ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדות:
27 ואת השלחן ואת קלכליו ואת המנחה ואת כליה ואת
28 מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת קלכליו ואת
29 הכיור ואת בניו: וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל
ל הנוגע בהם יקדש: ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת
31 אתם לכהן לי: ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן
32 משחתי קדש יהוה זה לי לדרתיכם: על בשר אדם
לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש
33 יהוה לכם: איש אשר יקח כמהו ואשר יתן ממשו על

והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בכקר בכקר בבקר
בהטיבו את הקרת יקטירנה ובהעלת אהרן
את הקרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתיכם לא תעלו עליו קטרת יהוה
ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם הטאת הכפרים
אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים
הוא ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר כי תשא את ראש
בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו
ליהוה בכקר אתם ולא יהיה בהם נגף בכקר אתם
זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה כל העבר על הפקדים מבין עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה העשיר לא ירבה
והחל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת
יהוה לכפר על נפשתיכם ולקחתם את כסף
הכפרים מאת בני ישראל ונתתם אותו על עבדת
אהל מועד יהוה לבני ישראל לזכרון לפני
יהוה לכפר על נפשתיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כבוד נחשת
וכני נחשת לרחצה ונתת אותו בין אהל מועד ובין
המזבח ונתת שמה מים ורחצו אהרן ובניו ומבולו את
ידיהם ואת רגליהם כבאם אל אהל מועד ורחצו
מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת
להקטיר אשה ליהוה ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו
והיתה להם הקדשם לו ולורעו לדרתם

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח לך בשמים
ראש מר דרור חמש מאות וקנמך בשם מחציתו
חמשים ומאתים וקנמך בשם חמשים ומאתים וקחה
חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הזן ועשית
אתו שמן משחת קדש ריח מרקהת מעשה ריח שמן
משחתי קדש יהוה ומשחת בו את אהל מועד ואת
ארון העדות ואת השלחן ואת כליה ואת
המזבח ואת כליה ואת מזבח הקטרת ואת
העלה ואת כליה ואת הכיור ואת כליה ואת
אתם והיו קדש קדשים כל הנוגע בהם יקדש ואת
אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי
ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחתי קדש
יהוה זה לי לדרתיכם על בשר אדם לא יסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהוה
לכם איש אשר יקח כמהו ואשר יתן ממשו על

ונכרת מעמיו: ויאמר יהוה אל משה קח לך כפר כמים נטף ושתלת ותלבנה סמים ולבנה זכה בד כפר יהוה: ועשית אתה קמרת רקח מצעה רוקח ממלח לה סהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני 36 הערת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים יהיה לכם: והקמרת אשר תעשה במתכונתה לא 37 תעשו לכם קדש מהנה לך ליהוה: איש אשר יעשה 38 קמיה להרים בה ונכרת מעמיו: לא

נדבר יהוה אל משה לאמר: ראה קראתי בשם בצלאל 2 בדואר בך דודור למשה יהוה: ואמלא אתו רוח אלהים 3 בקמיה ובתבונה ובכרת ובכל מלאכה: לחשב מחשבת לעשות כזהב ובכסף ובתרשת אבן למלאה 4 ובתרשת עץ לעשות בכל מלאכה: ואני הנה נתתי אתו 5 את אהליאב בדאחיסמך למשדחן וכלב בלדכסלב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך: את אהל מועד 6 ואת הארץ לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כלכל האהל: ואת השלחן ואת כליו ואת המנורה השדה 7 ואת כלכליה ואת מזבח הקמרת: ואת מזבח העלה 8 ואת כלכליו ואת הכפור ואת כנפי השד ואת כנפי הקדש לאהרן הכהן ואת כנפי בניו: ואת שמן המשחה ואת קמרת הסמים לקדש בכל אשר צויתך ועשו: 9

ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי זאת היא וביניכם לדתים לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש והוא מקרב עמיה: 10 ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתן קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם ברית עולם: בני ובני בני ישראל את הוא לעולם כרששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש: שני ונתן אל משה ככלתו לדבר אתו בחר סיני שני לזאת הערת לזאת אבן פתקים באצבע אלהים:

לב

ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי זאת היא וביניכם לדתים לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש והוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתן קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם ברית עולם: בני ובני בני ישראל את הוא לעולם כרששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש: שני ונתן אל משה ככלתו לדבר אתו בחר סיני שני לזאת הערת לזאת אבן פתקים באצבע אלהים:

ונכרת מעמיו ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי זאת היא וביניכם לדתים לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש והוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתן קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם ברית עולם: בני ובני בני ישראל את הוא לעולם כרששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש: שני ונתן אל משה ככלתו לדבר אתו בחר סיני שני לזאת הערת לזאת אבן פתקים באצבע אלהים:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי זאת היא וביניכם לדתים לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש והוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתן קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם ברית עולם: בני ובני בני ישראל את הוא לעולם כרששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש: שני ונתן אל משה ככלתו לדבר אתו בחר סיני שני לזאת הערת לזאת אבן פתקים באצבע אלהים:

ובתוכם

3 וקבאו אלי: ותפרקו פלחם אתינמי הרהב אשר
 4 באותם וקבאו אל אהרן: נקח מקדם ונצר אתו בחרט
 ונעשהו עגל מסכה ונאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
 ה העלוק מארץ מצרים: ונרא אהרן וכן מנבח לפניו ויקרא
 6 אהרן ויאמר הן ליהוה מחר: ונשכימו ממחרת ויעלו עלת
 ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק:

ובתוכם וקבאו אלי ותפרקו כל העם את
 זמני הזהב אשר באותם וקבאו אל אהרן ויקחו
 מקדם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה
 ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוק מארץ
 מצרים וירא אהרן וכן מנבח לפניו ויקרא
 אהרן ויאמר הן ליהוה מחר וישכימו ממחרת
 ויעלו עלת וישבו שלמים וישב העם לאכל
 ושתו ויקמו לצחק

וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמוך אשר
 העלית מארץ מצרים סרו מהר מן הדרך אשר
 צויתם עשו להם עגל מסכה ושתחו לו ויחזו
 לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוק
 מארץ מצרים ויאמר יהוה אל משה ראיתי את
 העם הזה והנה עם קשה ערפ הוא ולתה הלוזה
 כי ויחזר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול
 ויחזל משה את פני יהוה אלהיך ויאמר למה יהוה
 יחזרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
 בכח גדול וביד חזקה למה יאמרו מצרים לאמר
 ברעה הוציאם להרג אתם בהרים וכנחתם מעל
 פני הארבה שוב מחרון אפך והלחם על הרעה
 לעמך זכר לאברהם ליצחק ולישראל לעבדך
 אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את
 זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הוצאת אשר
 אמרתי אתן לזרעכם ויחזלו לעלם ויחזם יהוה על
 הרעה אשר דבר לעשות לעמו

ויפן וירד משה מן ההר וישני לוחות העדות בידו
 לוחות כותבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים
 והלוחות מעשה אלהים הנחה והמכות נכתב אלהים
 הוא חרות על הלוחות וישמע יהושע את קול
 העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה
 ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה
 קול ענות אנכי שמע ויהי כאשר קרב אל המחנה
 וירא את העגל ומוחלת ויחזר אף משה וישלך
 מידו את הלוחות וישבר אתם חזות ההר ויקח
 את העגל אשר עשה וישרף באש וישחך על
 אשר רק ויחזר על פני המים וישק את בני ישראל
 ויאמר משה אל אהרן מה עשית לך העם הזה
 הבאת עליו חטאת גדולה ויאמר אהרן אל יחזר
 אף אדני אתה ידעת את העלם כי ברעה הוא ויאמר
 כי עשית לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
 מעשה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא
 דענו מה היה לנו ואמר להם למה זהם התפרקו

7 וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמוך אשר העלית
 8 מארץ מצרים: סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו
 להם עגל מסכה ושתחו לו ויחזו לו ויאמרו אלה
 9 אלהיך ישראל אשר העלוק מארץ מצרים: ויאמר יהוה
 אל משה ראיתי אתה עסקשה ערפ הוא:
 ועתה הנחה לי ויחזר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך
 11 לגוי גדול: ויחזל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה
 יהוה יחזרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח
 12 גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
 הוציאם להרני אתם בהרים ולכלתם מעל פני הארמה
 13 שוב מחרון אפך והתחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם
 ליצחק ולישראל עבדך אשר נשבעת להם בך ותדבר
 אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ
 14 הוצאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ויחזלו לעלם: ויחזם
 יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו:

15 ויפן וירד משה מן ההר וישני לוחות העדות בידו לוח
 16 כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים והלוחות
 מעשה אלהים הנחה והמכות מכתב אלהים הוא חרות
 17 על הלוחות: וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר
 18 אל משה קול מלחמה במחנה: ויאמר אין קול ענות
 19 גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי
 כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומוחלת ויחזר
 אף משה וישלך מידו את הלוחות וישבר אתם חזות
 כ ההר: ויקח את העגל אשר עשה וישרף באש וישחך על
 אשר דק ויחזר על פני המים וישק את בני ישראל:
 21 ויאמר משה אל אהרן מה עשית לך העם הזה כרתבאת
 22 עליו חטאת גדולה: ויאמר אהרן אל יחזר אף אדני אתה
 23 ידעת את העלם כי ברעה הוא: ויאמרו לי עשוה לנו אלהים
 אשר ילכו לפנינו כיהוה משה האיש אשר העלנו מארץ
 24 מצרים לא דענו מה היה לנו: ויאמר להם למה זהם
 התפרקו

ויתנו לי ואשלכתי באש ויצא העגל הזה וירא
 משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן
 לשמעה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר
 מי לדתה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם
 כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו
 עברו ושוכו משער לשער במחנה ודרגו איש את אחיו
 ואיש את דעהו ואיש את קרבו: ויעשו בגרליו כדבר
 משה ויפל מדהגם ביום ההוא בשלשת אלפי איש:
 ויאמר משה מלא ידכם היום לדתה כי איש בבני
 ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: והיו מספרת ויאמר ל
 משה אלהים אתם הטאתם הטאה גדלה ועתה אעלה
 אליה ואלה אוילי אכפרה בעד הטאתכם: וישב משה אל
 יהוה ויאמר אנה הטא העם הזה הטאה גדלה ויעשו
 להם אלתי ודב: ועתה אסדתשא הטאתם ואסדאן מתני
 לא מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר
 הטא לי אמהט מספרי: ועתה לדן נה אתיהגם אל
 אשר דברתי לדך הנה מלאכי ילך לפגך וביום פקד
 ופקדתי עליהם הטאתם: ונגף יהוה אתיהגם על אשר לה
 עשו אתהעגל אשר עשה אהרן:

לג

ידבר יהוה אל משה לדך עלה מזה אתה והעם אשר *
 העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאבותי
 ליצחק וליעקב לאמר לורעה אתנה: ושלחתי לפניך
 מלאך וגרשתי אתהיבנעני האמרי ותחתי והפרתי תחתי
 ותבוס: אל ארץ ובת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך
 כי עסקשה ערף אתה פדאלך בדרך: וישמע העם
 אתהדבר הרע הזה ותאבלו ולא שרתו איש ערו עליו:
 ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עסד
 קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתך ועתה הווד
 ערוך מעלך וארעה מה אעשה לך: ותנצלו בנר
 ישראל אתיעדים מבר חורב: ומשה יקח אתהאהל
 ונטהלו: מתוך למחנה הרחוק מדהפחנה וקרא לו
 אהל מועד ויהוה פלמבקש יהוה יצא אל אהל מועד
 אשר מתוך למחנה: ויהוה פצאת משה אל האהל
 ויקומו פלדהגם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי
 משה עד באו האהלה: ויהוה פבא משה האהלה ויד
 עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: וראה
 פלדהגם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם פלדהגם
 והשתחוו איש פתח אהלו: ודבר יהוה אל משה פנים
 אל פנים באשר ודבר איש אל דעהו

ויתנו לי ואשלכתי באש ויצא העגל הזה וירא
 משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן
 לשמעה בקמיהם ויעמד משה בשער המחנה
 ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי ויאמר
 להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו
 על ירכו עברו ושוכו משער לשער במחנה והרגו
 איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו
 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום
 ההוא בשלשת אלפי איש ויאמר משה מלאי
 ידכם היום ליהוה כי איש בבני ובאחיו ולתת
 עליכם היום ברכה ויהי ממוזרת ויאמר משה
 אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה
 אעלה אל יהוה אוילי אכפרה בעד חטאתכם וישב
 משה אל יהוה ויאמר אנה חטא העם הזה חטאה
 גדלה ויעשו להם אלהי זהב ועתה אם תשא חטאתם
 ואם אין מוחני לא מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה
 אל משה מי אשר חטא לי אמוזנו מספרי ועתה
 לדן נה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
 ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם
 ונגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר
 עשה אהרן וידבר יהוה אל משה לדך
 עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים
 אל הארץ אשר נשבעתי לאבותי ליצחק ויעקב
 לאמר לורעה אתנה ושלחתי לפניך מלאך
 וגרשתי אתהיבנעני האמרי והחתי והפרתי תחתי
 ותבוס: אל ארץ ובת חלב ודבש כי לא אעלה
 בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכרך בדרך
 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא
 שרתו איש ערו עליו ויאמר יהוה אל משה אמר
 אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד
 אעלה בקרבך וכליתך ועתה הווד ערוך מעלך
 וארעה מה אעשה לך ויתנצלו בני ישראל את
 עדים מבר חורב ומשה יקח אתהאהל ונטה לו
 מתוך למחנה הרחוק מן המחנה וקרא לו אהל
 מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד
 אשר מתוך למחנה והיה כצאת משה אל האהל
 ויקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי
 משה עד באו האהלה והיה כבא משה האהלה
 ירד עמוד הענן ויעמד פתח האהל ודבר עם משה
 וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל
 וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו ודבר יהוה
 אל משה פנים אל פנים כאשר דבר איש אל רעהו

ושיב אל המזוזה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך וארעך למען אביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעת לך כי עמך הגוי הזה ואמר פני ילכו והנחית לך ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל העלוי בזה ובמה ידע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני הארמה

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם ויאמר הרי אני נא את כבודך ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך והנחית את אשר ארצה ורחמתי את אשר ארחם ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור והיה בעבר כבודי ושמתוך בנקרת הצור ועבתי כפי עליך עד עברי והסרת את כפי וראית אותי ופני לא יראו

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הטאון והבקר אל ידעו אל מול ההר ההוא ויפסל שני לוחות אבנים כראשונים וישלכם משה בבקר ועל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לוחות אבנים וירד יהוה בענן ויתיעב עמו שם ויקרא בשם יהוה ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה אל רחום ורחמי ויחן ארך אפים ורב חסד ואמת וצדק וחסד לא אלפים נשא עון ופשע ופשע וזו טאה ונקה לא ינקו פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלש ימים ורבעים וימהר משה ויקד ארצה וישתחו ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני יקר נא אדני בקרבנו כי עסקת ערומ הוא וסלחת לעונו ולחטאתו ונחלתנו ואמר הנה אנכי כרת ברית וגו' כל לבך אעשה ונפלא את אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבם את מעשה יהוה ויבטח הוא אשר את עשה עמך

ושב אל המזוזה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל שלישי
12 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאתי חן בעיני ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך וארעך למען אביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעת לך כי עמך הגוי הזה ואמר פני ילכו והנחית לך ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל העלוי בזה ובמה ידע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני הארמה

17 ויאמר יהוה אל משה גם אתה דבר הנה אשר דברת אעשה כי מצאתי חן בעיני ואדעך בשם ויאמר הרי אני נא את כבודך ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך והנחית את אשר ארצה ורחמתי את אשר ארחם ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור והיה בעבר כבודי ושמתוך בנקרת הצור ועבתי כפי עליך עד עברי והסרת את כפי וראית את פני ופני לא יראו

לד

1 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הטאון והבקר אל ידעו אל מול ההר ההוא ויפסל שני לוחות אבנים כראשונים וישלכם משה בבקר ועל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לוחות אבנים וירד יהוה בענן ויתיעב עמו שם ויקרא בשם יהוה ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה אל רחום ורחמי ויחן ארך אפים ורב חסד ואמת וצדק וחסד לא אלפים נשא עון ופשע ופשע וזו טאה ונקה לא ינקו פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלש ימים ורבעים וימהר משה ויקד ארצה וישתחו ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני יקר נא אדני בקרבנו כי עסקת ערומ הוא וסלחת לעונו ולחטאתו ונחלתנו ואמר הנה אנכי כרת ברית וגו' כל לבך אעשה ונפלא את אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבם את מעשה יהוה ויבטח הוא אשר את עשה עמך

לומר לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גרש
 מפניך את האמורי והכנעני והחתי והפרזי והקניזי
 והיבוס השומר לך פן תכרת ברית ליושבי הארץ
 אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך כי
 את מובדותם תהצו ואת מושבתם תשברון ואת
 אשרי תכרתו כי לא תשתחוה לאל אחר כי
 יהוה קנא שמו אל קנא הוא פן תכרת ברית ליושב
 הארץ וזנו אחרי אלהיהם והחזו לאלהיהם וקרא
 לך ואכלת מזבחיו ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו
 אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן אלה
 מוסכה לא תעשה לך את זה המוצות השמו שבע
 ימים תאכל מוצות אשר צויתך לבועד זרש
 האביב כי בזרש האביב יצאת ממצרים ככל
 פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה
 ופטר זמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
 כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריבם ששת
 ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר
 תשבת וזג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים
 וזג האסיף תקופת העשה שלש פעמים בשנה
 יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל
 כי אורישי גוים מפניך והרחבת את גבולך ולא
 יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני
 יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה לא תשחט על
 חמוץ דם וזוהי ולא ילין לבקר זבוח זג הפסח
 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
 לא תבשל גדי בחלב אמו

שמר לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך
 את האמורי והכנעני והחתי והפרזי והקניזי והיבוס
 השומר לך פדת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא
 עליה פדתה למוקש בקרבך כי את מובדותם תפצו
 ואת מושבתם תשברון ואת אשרי תכרתו כי לא
 תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא
 פדת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
 וחזו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחיו ולקחת
 מבנותיו לבנותי וזנו אחרי אלהיהן והזנו את
 בניך אלהיך אלהיך לא תעשה לך את זה המוצות
 השמו שבעת ימים תאכל מוצות אשר צויתך
 לבועד זרש האביב כי בזרש האביב יצאת ממצרים
 ככל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה
 ופטר זמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
 כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריבם ששת
 ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר
 תשבת וזג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים
 וזג האסיף תקופת העשה שלש פעמים בשנה
 יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל
 כי אורישי גוים מפניך והרחבת את גבולך ולא
 יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני
 יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה לא תשחט על
 חמוץ דם וזוהי ולא ילין לבקר זבוח זג הפסח
 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
 לא תבשל גדי בחלב אמו

ואמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה
 כי על פי הדברים האלה כרתו אתך ברית ואת
 ישראל ויהי שלם עם יהוה ארבעים יום וארבעים
 לילה לחם לא אכל ומים לא שתה וכתב על
 הלוחות את דברי הברית אשר עשרת הדברים והיו
 ברדת משה מזהר סיני ועליו לוחות העדות ביד משה
 בדרתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פליו
 בדברו אתו וירא אהרן וכל בני ישראל את
 משה והנה קרן עור פליו ויראו מגשת אליו ויקרא
 אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשיאים בעדה
 וידבר משה אלהם ואחרי כן נגעו כל בני ישראל
 ועלום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני ויכל
 משה מדבר אתם ויתן על פליו מסות ובבא משה
 לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסות ער צאתו
 ויצא דבר אל בני ישראל את אשר יצוה ויראו בני
 ישראל את פני משה כי קרן עור פליו משה

ואמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה
 כי על פי הדברים האלה כרתו אתך ברית ואת ישראל
 ויהי שלם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם
 לא אכל ומים לא שתה וכתב על הלוחות את דברי
 הברית אשר עשרת הדברים והיו ברדת משה מזהר סיני
 ועליו לוחות העדות ביד משה בדרתו מן ההר ומשה
 לא ידע כי קרן עור פליו בדברו אתו וירא אהרן וכל בני
 ישראל את משה והנה קרן עור פליו ויראו מגשת
 אליו ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל
 הנשיאים בעדה וידבר משה אלהם ואחרי כן נגעו כל בני
 ישראל ועלום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני ויכל
 משה מדבר אתם ויתן על פליו מסות ובבא משה לפני
 יהוה לדבר אתו יסיר את המסות ער צאתו ויצא דבר
 אל בני ישראל את אשר יצוה ויראו בני ישראל את פני
 משה

והשיב משה אתהמסכה על פניו עדבאו לדבר אתו:

ויקהל

לה

1 ויקהל משה אתכלעדת בני ישראל ויאמר אליהם
2 אלה הדברים אשרצוה יהוה לעשות אתם: ששת ימים
3 תעשה מלאכה וביום השביעי יהוה לכם קדש שבת
4 שבתון ליהוה כלהעשה בו מלאכה זמנ: לאתבערו
5 אש בכל משבתים ביום השבת: פ
6 ויאמר משה אלכלעדת בני ישראל לאמר זה הדבר
7 אשרצוה יהוה לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל
8 נדב לבו וביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:
9 ותכלת וארנמן ותולעת שני ושש ועזים: וערת אילים
10 מאדמים וערת תחשים ועצי שפים: ושמן למאור
11 ובשמים לשמן המשחה ולקטרת השמים: ואבני שנים
12 ואבני מלאים לאפוד ולחשן: וכלתכסלב ככס וכל
13 ויעשו את כל אשר צוה יהוה: אתהמשכן אתהאהל
14 ואתמכסו אתיקרסו ואתקרסו אתברדו אתעמדו
15 ואתאדניו: אתהארן ואתברדו אתהכפרת ואת פרכת
16 המסך: אתהשלחן ואתברדו ואתכלכליו ואת לחם
17 הפנים: ואתמנחת המאור ואתכלכליה ואתנריתה ואת
18 שמן המאור: ואתמנחת הקטרת ואתברדו ואת שמן
19 המשחה ואת קטרת השמים ואתמסך הפתח לפתח
20 המשכן: את מנחת העלה ואתמכפר הנחשת אשר
21 לו אתברדו ואתכלכליו אתהכפר ואתכני: את קלע
22 החצר אתעמדו ואתאדניה ואת מסך שער החצר:
23 אתהתלת המשכן ואתהתלת החצר ואתמיתריתם:
24 אתיבגדי השנד לשנת בקדש אתיבגדי הקדש לאהרן
25 הכהן ואתיבגדי בניו לכהן: וצאו כלעדת בני ישראל
26 מלפני משה: וביאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר
27 נדבה רוחו אתו הביאו אתתרומת יהוה למלאכת אהל
28 מעד ולכלעבודתו ולבגדי הקדש: וביאו האנשים
29 על הנשים כל ונדב לב הביאו חן ונזם וטבעת וכמו
30 כלכלי ונדב וכל איש אשר הניח תנופת זהב ליהוה וכל
31 איש אשר נמצא אתו תכלת וארנמן ותולעת שני
32 ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים הביאו
33 כלמרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה
34 וכל אשר נמצא אתו עצי שפים לכלמלאכת העבודה
35 הביאו וכל אשר חכמת לב בידיה טוו וביאו מטוה
36 את התכלת ואת הארנמן את תולעת העני ואת
37 השש וכל הנשים אשר נשאו לבן אתנה בוחכמה
38 טוו את העזים והנשאים הביאו את אבני השנים

והשיב משה את המסכה על פניו עד באו לדבר
אתו
בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר
צוה יהוה לעשות אתם ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
ליהוה ככל העשה בו מלאכה ימות לא תבערו
אש בכל משבתים ביום השבת
ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר קחו מאתכם תרומה
ליהוה כל נדב לבו וביאה את תרומת יהוה זהב
וכסף ונחשת ותכלת וארנמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי
שפים ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה
ולקטרת השמים ואבני שנים ואבני מלאים לאפוד
ולחשן וכל זהב ככס לב ככס וכל אשר יעשו את כל
אשר צוה יהוה את המשכן את האהל ואת
מכסו ואת יקרסו את ברדו את עמדו ואת אדניו
את הארון ואת ברדו את הכפרת ואת פרכת המסך
את השלחן ואת ברדו ואת כל כליו ואת לחם הפנים
ואת מנחת המאור ואת כלכליה ואת נריתה ואת שמן
המאור ואת מנחת הקטרת ואת ברדו ואת שמן
המשחה ואת קטרת השמים ואת מסך הפתח
לפתח המשכן את מנחת העלה ואת מכפר הנחשת אשר
לו את ברדו ואת כלכליו את הכפר ואת כני: את קלע
החצר את עמדו ואת אדניה ואת מסך שער החצר:
את תלת המשכן ואת תלת החצר ואת מיתריתם:
את יבגדי השנד לשנת בקדש ואת יבגדי הקדש לאהרן
וכהן וצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה וביאו כל
איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו
הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל
עבודתו ולבגדי הקדש וביאו האנשים על הנשים
כל נדב לב הביאו חן ונזם וטבעת וכמו כלכלי
ונדב וכל איש אשר הניח תנופת זהב ליהוה וכל
איש אשר נמצא אתו תכלת וארנמן ותולעת שני
ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים הביאו
כלמרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה
וכל אשר נמצא אתו עצי שפים לכלמלאכת העבודה
הביאו וכל אשר חכמת לב בידיה טוו וביאו מטוה
את התכלת ואת הארנמן את תולעת העני ואת
השש וכל הנשים אשר נשאו לבן אתנה בוחכמה
טוו את העזים והנשאים הביאו את אבני השנים

ואת אבני

המלאים לאפוד ולחשן: ואת הבשם ואת השמן למאור
 28 ולשמן המשחה ולקמרת הפנים: כל-איש ואשה אשר
 29 נדב לבם אתם להביא לכלי המלאכה אשר צוה יהוה
 לעשות ביד משה הנביא בני ישראל נדבה ליהוה: שני
 ויאמר משה אל בני ישראל קראו קרא יהוה בשם ל
 30 בצלאל בן אוּרִי בן חוּר לַמִּטָּה וְהָדָה: וַיִּמְלֵא אֹתוֹ
 רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה:
 31 וְלִחְשֵׁב מַחְשְׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּדָבָר וּבְכֶסֶד וּבְחֵשֶׁת: וּבַחֲרָשֶׁת
 32 אֲבֵן לַמִּלָּאֵת וּבַחֲרָשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל-מְלָאכֶת מַחְשְׁבֹת:
 33 וְלַחֲרוֹת נֹתֵן בְּלִבּוֹ הוּא וְאַהֲלִיאֵב בְּדָאֵדוּסָמָד לַמַּשְׁחָדָן:
 34 מֵלֵא אֲתֶם חֲכַמְתֶּם לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל-מְלָאכֶת חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב
 וְרָקַם בַּתְּכֵלֶת וּבְאַרְגָּמָן בַּתּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֶרֶג
 יָשִׁי כָּל-מְלָאכֶה וְחֹשֶׁבִי מַחְשְׁבֹת: לו

ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכסילב אשר נתן
 יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את-כל
 מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא משה
 2 אל-בצלאל ואל-אהליאב ואל כל-איש חכסילב אשר
 נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל
 המלאכה לעשות אתה: ויקחו מלפני משה את כל
 3 התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבודת הקדש
 לעשות אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר:
 4 ויבאו כל-החכמים העלויים את כל-מלאכת הקדש אשר
 5 איש ממלאכתו אשר-תקמה עשים: ויאמרו אל-משה
 לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה למלאכה אשר
 6 צוה יהוה לעשות אתה: ויצו משה ויעבדו קול במונה
 לאמר איש ואשה אל-יעשרו-עוד מלאכה לתרומת הקדש
 7 ויפלא העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
 לעשות אתה והותר: רביע

ועשו כל-חכסילב בעשי
 8 המלאכה את-המשכן עשר וריעת שש משור והכלת
 וארגמן ותולעת שני כרבים מצשה חשב עשה אתם:
 9 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע
 באמה היריעה האחת מדה אחת לקלה היריעה: ותכל
 את-חמש היריעה אחת אל-אחת וחמש יריעת חפר אחת
 10 אל-אחת: ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת
 11 מקצה במקברת פן עשה בשפת היריעה הקצונה
 במקברת השנית: חמשים ללאת עשה ביריעה האחת
 12 חמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במקברת
 השנית מקבילת הללאת אחת אל-אחת:

ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן ואת הבשם ואת השמן
 השמן למאור ולשמן המשחה ואת קמרת הפנים הסמים
 כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל
 המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה
 הנביא בני ישראל נדבה ליהוה

ויאמר משה אל בני ישראל קראו קרא יהוה בשם
 בצלאל בן אוּרִי בן חוּר לַמִּטָּה וְהָדָה לַמִּטָּה וְהָדָה וְהָדָה
 רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה
 ולחשבו מחשבות לעשות בהמה ובכסף ובנחשת
 ובחרשת אבן למלאכת וחרשת עץ לעשות תכלת
 מלאכת מוחשבת ולחרות נתן בלבו הוא ואהליאב
 בן אחיסמך לבונה הן מלא אתם חכמות לב
 לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת
 ובארגמן בתולעת השני ובשש ואת עשי כל
 מלאכה וחשבי מוחשבת ועשה בצלאל ואהליאב
 וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה
 בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבודת
 הקדש לכל אשר צוה יהוה ויקרא משה אל
 בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב
 אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו
 לקרבה אל המלאכה לעשות אתה ויקחו מלפני
 משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל
 למלאכת עבודת הקדש לעשות אתה והם הביאו
 אליו עוד נדבה בבקר בבקר ויבאו כל החכמים
 העלויים את כל מלאכת הקדש אשר
 ממלאכתו אשר המה עשים ויאמרו אל משה
 לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה למלאכה
 אשר צוה יהוה לעשות אתה ויצו משה ויעבדו קול
 במונה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
 לתרומת הקדש ויפלא העם מהביא והמלאכה היתה
 דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר ועשו

כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
 יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני
 כרבים מצשה חשב עשה אתם ארך היריעה
 האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה
 היריעה האחת מדה אחת לכל היריעה ויחבר את
 חמש היריעה אחת אל אחת וחמש יריעת חפר
 אחת אל אחת ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה
 האחת מקצה במקברת כן עשה בשפת היריעה
 הקצונה במקברת השנית חמשים ללאת עשה
 ביריעה האחת חמשים ללאת עשה בקצה היריעה
 אשר במקברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת

ויעש חמשים קרסי וזהב ויחבר את הידועות אזהות
 אך אזהות בקרסים ויהי המעלבן אחד
 ויעש ידועות עלים לאהל על המעלבן עלות עשה
 ידועות עשה אתם ארך הידועה האזהות שלשים
 באמה וארבע אמות רחב הידועה האזהות מדה אזהות
 לעשתי עשרה ידועות ויחבר את חמשי הידועות
 לכד ואת עלת הידועות לכד ויעש לכל את חמשים
 על שפת הידועה הקצוה במזוזהרת חמשים
 לכל את עשה על שפת הידועה הזוזהרת העליות
 ויעש קרסי חמשים לאהל ערת איהם מאדמים
 אזהות ויעש מכסה לאהל ערת איהם מאדמים
 ומכסה ערת חמשים מלמעלה:

חמישי

ויעש את הידועות
 למשכן עצי שטים עמודים: עשר אמה ארך הקרש
 ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש
 האחד משלבת אחת אל אחת בן עשה לכל קרשי
 המשכן: ויעש את הידועות למשכן עשרים קרשים
 לפאת נגב תימנה: וארבעים אדני כסף עשה תחת
 עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
 ידותיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו:
 כה ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים:
 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד
 ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולידתי המשכן ימה
 עשה עשרה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
 בירכתים: והיו תואמם מלמשה ויהיו יהו תמים אל
 ראשו אלהי המצעת האחת בן עשה לשניהם לשני
 ל המקצעת: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף עשה עשר
 אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: ויעש
 בריחו עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת:
 חמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית חמשה
 בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה: ויעש את הידועות
 התיכון לברוח בתוך הקרשים מן הקצה אל
 הקצה ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה
 זהב בתים לברוחם ויצף את הברוחם זהב ויעש
 את הפרכת תבולת וארגמן ותולעת שלני ושעש
 משור מעשה וזעב עשה אתה כרבים ויעשלה
 ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב ויהם זהב ויצק
 להם ארבעה אדני כסף ויעש מסך לפתח האהל
 תבולת וארגמן ותולעת שלני ושעש משור מעשה רקם:
 ואת עמודי חמשה ואת יונותם וצפה ראשיתם ויחשקתם
 זהב ואדניהם חמשה נחשת:

ויעש חמשים קרסי וזהב ויחבר את הידועות אזהות
 אך אזהות בקרסים ויהי המעלבן אחד
 ויעש ידועות עלים לאהל על המעלבן עלות עשה
 ידועות עשה אתם ארך הידועה האזהות שלשים
 באמה וארבע אמות רחב הידועה האזהות מדה אזהות
 לעשתי עשרה ידועות ויחבר את חמשי הידועות
 לכד ואת עלת הידועות לכד ויעש לכל את חמשים
 על שפת הידועה הקצוה במזוזהרת חמשים
 לכל את עשה על שפת הידועה הזוזהרת העליות
 ויעש קרסי חמשים לאהל ערת איהם מאדמים
 אזהות ויעש מכסה לאהל ערת איהם מאדמים
 ומכסה ערת חמשים מלמעלה:
 ויעש את
 הידועות
 למשכן עצי שטים עמודים: עשר אמה ארך הקרש
 ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש
 האחד משלבת אחת אל אחת בן עשה לכל קרשי
 המשכן: ויעש את הידועות למשכן עשרים קרשים
 לפאת נגב תימנה: וארבעים אדני כסף עשה תחת
 עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
 ידותיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו:
 כה ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים:
 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד
 ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולידתי המשכן ימה
 עשה עשרה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
 בירכתים: והיו תואמם מלמשה ויהיו יהו תמים אל
 ראשו אלהי המצעת האחת בן עשה לשניהם לשני
 ל המקצעת: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף עשה עשר
 אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: ויעש
 בריחו עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת:
 חמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה: ויעש את הידועות
 התיכון לברוח בתוך הקרשים מן הקצה אל
 הקצה ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה
 זהב בתים לברוחם ויצף את הברוחם זהב ויעש
 את הפרכת תבולת וארגמן ותולעת שלני ושעש
 משור מעשה וזעב עשה אתה כרבים ויעשלה
 ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב ויהם זהב ויצק
 להם ארבעה אדני כסף ויעש מסך לפתח האהל
 תבולת וארגמן ותולעת שלני ושעש משור מעשה רקם:
 ואת עמודי חמשה ואת יונותם וצפה ראשיתם ויחשקתם
 זהב ואדניהם חמשה נחשת:

ויעש בצלאל את הארץ עצי שטים אמתים מוזני
 ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ויצפרו
 זהב טהור מבית ומוזוז ויעש לו זר זהב סביב
 ויצה לו ארבע טבעות זהב על ארבע פעמיותיו
 ועלתי טבעות על צלעו האחת ושלתי טבעות על
 צלעו השנית ויעש בדי עצי שטים ויצם אתם זהב
 יבא את הברדים בטבעות על צלעות הארץ לשאת
 את הארץ ויעש כפרת זהב טהור אמותים וחצי
 ארכה ואמה וחצי רחבה ויעש שלני כרבים זהב
 מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת כרוב
 אוזר מקצה מזה וכרוב אוזר מקצה מזה מן
 הכפרת עשה את הכרבים משני קצוות ויהיו
 הכרבים פרשי נופים למועלה סכמים בכנפיהם
 על הכפרת ופניהם איש אל אוזרו אל הכפרת
 היו פני הכרבים

ויעש את השלוחן עצי שטים אמותים ארכו
 ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו ויצם אתו זהב
 טהור ויעש לו זר זהב סביב ויעש לו מסגרת
 טיפוז סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב ויצק
 לו ארבע טבעות זהב ויהן את הטבעות על ארבע
 הפאת אשר לארבע רגליו לעמות המסגרת היו
 הטבעות בתים לבדים לשאת את העליון ויעש
 את הבדים עצי שטים ויצם אתם זהב לשאת
 את העליון ויעש את הכלים אשר על השלוחן
 את קערתו ואת כפתו ואת מנקיתו ואת הקשות
 אשר יסך בהן זהב טהור

ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את
 המנורה ירבה וקנה גביעיה כפתרית ופרוזיה ממנה
 היו ושעיה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה
 מצדה האוור ושעיה קני מנורה מצדה השני
 שלשה גבעים מעקדים בקנה האוור כפתר
 ופרוז ושעיה גבעים מעקדים בקנה אוור כפתר
 ופרוז כן לשעיה קנים היצאים מן המנורה
 ובמנורה ארבעה גבעים מעקדים כפתרית ופרוזיה
 וכפתר תוזת שלני הקנים ממנה וכפתר תוזת שלני
 הקנים ממנה וכפתר תוזת שלני הקנים ממנה
 לשעיה קנים היצאים ממנה כפתריתם וקנתם
 ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור ויעש את
 זרתיה שבעה ומלקחיה ומוזותתיה זהב טהור ככר
 זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה

ויעש את מזבוח הקטרת עצי שטים אמה ארכו
 ואמה רחבו ורבוץ אמותים קמתו משה היו קרנתיו

א ויעש בצלאל את הארץ עצי שטים אמתים וחצי ארכו
 2 ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ויצפרו זהב טהור
 3 מבית ומחוז ויעש לו זר זהב סביב ויצק לו ארבע
 טבעות זהב על ארבע פעמיותיו ושלתי טבעות על צלעו
 4 האחת ושלתי טבעות על צלעו השנית ויעש בדי עצי
 ה שטים ויצם אתם זהב יבא את הברדים בטבעות על
 6 צלעות הארץ לשאת את הארץ ויעש כפרת זהב טהור
 7 אמותים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה ויעש שלני כרבים
 8 זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: כרוב אוזר
 מקצה מזה וכרוב אוזר מקצה מזה מן הכפרת עשה
 9 את הכרבים משני קצוות ויהיו הכרבים פרשי נופים
 למועלה סכמים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל
 אוזרו אל הכפרת היו פני הכרבים:

ויעש את השלוחן עצי שטים אמותים ארכו ואמה רחבו
 11 ואמה וחצי קמתו ויצם אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב
 12 סביב ויעש לו מסגרת טיפוז סביב ויעש לו מסגרת
 13 למסגרתו סביב ויצק לו ארבע טבעות זהב ויהן את
 14 הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו לעמת
 המסגרת היו הטבעות בתים לבדים לשאת את העליון:
 15 ויעש את הברדים עצי שטים ויצם אתם זהב לשאת את
 16 השלוחן ויעש את הכלים אשר על השלוחן את קערתו
 ואת כפתו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן
 זהב טהור:

ששי שלשי כהן ומקדון

ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה
 18 ירבה וקנה גביעיה כפתרית ופרוזיה ממנה היו ושעיה
 קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האוור
 19 ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה גבעים מעקדים
 בקנה האוור כפתר ופרוז ושלשה גבעים מעקדים
 בקנה אוור כפתר ופרוז כן לשעיה קנים היצאים מן
 20 המנורה: ובמנורה ארבעה גבעים מעקדים כפתרית
 21 ופרוזיה: וכפתר תוזת שלני הקנים ממנה וכפתר תוזת
 שלני הקנים ממנה וכפתר תוזת שלני הקנים ממנה
 22 לשעיה קנים היצאים ממנה: כפתריתם וקנתם ממנה
 23 היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ויעש את המנורה
 24 שבעה ומלקחיה ומזותתיה זהב טהור: כפרת זהב טהור
 עשה אתה ואת כל כליה:

כה ויעש את מזבוח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה
 רחבו רבוץ אמותים קמתו משה היו קרנתיו:

וַיִּצַף אֹתוֹ 26

וְהָב מִזֶּהוּ אֶת־נֶזֶק וְאֶת־קִרְוַתוֹ סָבִיב וְאֶת־קִרְוַתוֹ יַעַשׂ לֹךְ וְהָב סָבִיב וְשֹׁהוּ טַבְעֵלָה וְהָב עֲשִׂיהֶלּוּ מִתַּחַת 27 לְזָרוּ עַל שְׂתֵי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צַדָּיו לְבָתִּים לְבָתִּים לְשֵׁאת אֹתוֹ בָּהֶם וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם 28 וְהָב וַיַּעַשׂ אֶת־שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קִמְדַת הַסַּמִּים 29 מְקִיֵּר מַעֲשֵׂה רִקְחָן שְׁבִיעֵי רִבְעֵי כֶסֶף מִזֶּזֶן

לח

וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ א וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רְבִיעֵי וְשִׁלְשׁ אַמּוֹת קָמְתוֹ וַיַּעַשׂ ב קָרְנָתָיו עַל אַרְבַּע פְּתוּתוֹ מִמֶּשֶׁ הָיוּ קָרְנָתָיו וַיִּצַף אֹתוֹ נִחְשֵׁת וַיַּעַשׂ אֶת־קַלְבַּלְבָּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּיָּרֹת וְאֶת־הַעֲצִים 3 וְאֶת־הַמְּקוֹרֹת אֶת־הַמְּקוֹלֶת וְאֶת־הַמְּהַלְתֹת כָּל־בְּלִי עָשָׂה נִחְשֵׁת וַיַּעַשׂ לְמִזְבֵּחַ מִכָּבֵד מַעֲשֵׂה רִשָּׁת נִחְשֵׁת פֶּתַח 4 כַּרְקָבוֹ מִלְּמַסָּה עַד־הַצִּיָּו וַיִּצַף אַרְבַּע טַבְעֵלָה בְּאַרְבַּע ה נִקְצוֹת לְמִכָּבֵד הַנִּחְשֵׁת בָּתִּים לְבָדִים וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם נִחְשֵׁת וַיִּבֵּא אֹתוֹ 5 עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁאת אֹתוֹ בָּהֶם נָכוֹב לְחַת עָשָׂה אֹתוֹ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּיִת וְהַחֲשֵׁת וְאֶת כְּפֹ נִחְשֵׁת 6 בְּמִדָּאת הַצְּבָאוֹת אֲשֶׁר צָבָא פֶּתַח אֶת־ל מוֹעֵד וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֲצֵר לַפָּתַח וְנָב תִּימְנָה כָּל־צֵד הַחֲצֵר שֵׁשׁ 7 מִשְׁוֹר מֵאָה בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים 8 נִחְשֵׁת וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְלַפָּתַח צִפּוֹן מֵאָה 9 בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים נִחְשֵׁת וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְלַפָּתַח צִפּוֹן מֵאָה 10 בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְלַפָּתַח צִפּוֹן מֵאָה 11 בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְלַפָּתַח צִפּוֹן מֵאָה 12 בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְלַפָּתַח צִפּוֹן מֵאָה 13 קַלְעִים חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה אֵמָה אֶל־הַבְּתָר עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה 14 וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְלַבְּתָר הַשְּׁנִיית מִזָּה וּמִזָּה לְשִׁעַר 15 הַחֲצֵר קַלְעִים חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה אֵמָה עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה 16 וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה כָּל־קַלְעֵי הַחֲצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מִשְׁוֹר וְהַאֲדָנִים לְעַמּוּדֵי נִחְשֵׁת וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף 17 וְצִפּוֹן רֵאשִׁיתֵם כֶּסֶף וְהֵם מִחֲשֻׁקִים כֶּסֶף כָּל עַמּוּד הַחֲצֵר וּמִסָּד שֵׁעַר הַחֲצֵר מַעֲשֵׂה רִקְחָן וְהַקְּלָת וְהַרְגָּמָן 18 וְחִלְעֵת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר וְעֲשָׂרִים אֵמָה אֶרֶץ וְקוֹמָה בְּרִיב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לְעִמָּת קַלְעֵי הַחֲצֵר וְעַמּוּדֵיהֶם אַרְבָּעָה 19 וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה נִחְשֵׁת וְהֵם כֶּסֶף וְצִפּוֹן רֵאשִׁיתֵם וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְקַלְבַּלְבָּלֵי לְמִשְׁכָּן וְלַחֲצֵר סָבִיב נִחְשֵׁת כ

פקודי

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הַעֲוֹת אֲשֶׁר פָּקַד עֲלֵי פִי 21 מֵעַתָּה עֲבַדְתֶּם קָדְשִׁים בְּיַד אֶתְמָר בַּת־אֲהִלֵּיָהוּ הַלֵּוִי:

וַיִּצַף אֹתוֹ וְהָב טָהוֹר אֶת־נֶזֶק וְאֶת־קִרְוַתוֹ סָבִיב וְאֶת־קִרְוַתוֹ יַעַשׂ לֹךְ וְהָב סָבִיב וְשֹׁהוּ טַבְעֵלָה וְהָב עֲשִׂיהֶלּוּ מִתַּחַת לְזָרוּ עַל שְׂתֵי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צַדָּיו לְבָתִּים לְבָתִּים לְשֵׁאת אֹתוֹ בָּהֶם וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם וְהָב וַיַּעַשׂ אֶת־שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קִמְדַת הַסַּמִּים מְקִיֵּר מַעֲשֵׂה רִקְחָן שְׁבִיעֵי רִבְעֵי כֶסֶף מִזֶּזֶן

וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ א וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רְבִיעֵי וְשִׁלְשׁ אַמּוֹת קָמְתוֹ וַיַּעַשׂ ב קָרְנָתָיו עַל אַרְבַּע פְּתוּתוֹ מִמֶּשֶׁ הָיוּ קָרְנָתָיו וַיִּצַף אֹתוֹ נִחְשֵׁת וַיַּעַשׂ אֶת־קַלְבַּלְבָּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּיָּרֹת וְאֶת־הַעֲצִים 3 וְאֶת־הַמְּקוֹרֹת אֶת־הַמְּקוֹלֶת וְאֶת־הַמְּהַלְתֹת כָּל־בְּלִי עָשָׂה נִחְשֵׁת וַיַּעַשׂ לְמִזְבֵּחַ מִכָּבֵד מַעֲשֵׂה רִשָּׁת נִחְשֵׁת פֶּתַח 4 כַּרְקָבוֹ מִלְּמַסָּה עַד־הַצִּיָּו וַיִּצַף אַרְבַּע טַבְעֵלָה בְּאַרְבַּע ה נִקְצוֹת לְמִכָּבֵד הַנִּחְשֵׁת בָּתִּים לְבָדִים וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם נִחְשֵׁת וַיִּבֵּא אֹתוֹ 5 עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁאת אֹתוֹ בָּהֶם נָכוֹב לְחַת עָשָׂה אֹתוֹ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּיִת וְהַחֲשֵׁת וְאֶת כְּפֹ נִחְשֵׁת 6 בְּמִדָּאת הַצְּבָאוֹת אֲשֶׁר צָבָא פֶּתַח אֶת־ל מוֹעֵד וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֲצֵר לַפָּתַח וְנָב תִּימְנָה כָּל־צֵד הַחֲצֵר שֵׁשׁ 7 מִשְׁוֹר מֵאָה בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים 8 נִחְשֵׁת וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְלַפָּתַח צִפּוֹן מֵאָה 9 בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים נִחְשֵׁת וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְלַפָּתַח צִפּוֹן מֵאָה 10 בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְלַפָּתַח צִפּוֹן מֵאָה 11 בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְלַפָּתַח צִפּוֹן מֵאָה 12 בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְלַפָּתַח צִפּוֹן מֵאָה 13 קַלְעִים חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה אֵמָה אֶל־הַבְּתָר עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה 14 וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְלַבְּתָר הַשְּׁנִיית מִזָּה וּמִזָּה לְשִׁעַר 15 הַחֲצֵר קַלְעִים חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה אֵמָה עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה 16 וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה כָּל־קַלְעֵי הַחֲצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מִשְׁוֹר וְהַאֲדָנִים לְעַמּוּדֵי נִחְשֵׁת וְהַעֲמוּדִים וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף 17 וְצִפּוֹן רֵאשִׁיתֵם כֶּסֶף וְהֵם מִחֲשֻׁקִים כֶּסֶף כָּל עַמּוּד הַחֲצֵר וּמִסָּד שֵׁעַר הַחֲצֵר מַעֲשֵׂה רִקְחָן וְהַקְּלָת וְהַרְגָּמָן 18 וְחִלְעֵת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר וְעֲשָׂרִים אֵמָה אֶרֶץ וְקוֹמָה בְּרִיב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לְעִמָּת קַלְעֵי הַחֲצֵר וְעַמּוּדֵיהֶם אַרְבָּעָה 19 וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה נִחְשֵׁת וְהֵם כֶּסֶף וְצִפּוֹן רֵאשִׁיתֵם וְהַשְּׂקֵתִים כֶּסֶף וְקַלְבַּלְבָּלֵי לְמִשְׁכָּן וְלַחֲצֵר סָבִיב נִחְשֵׁת כ

22 ובצלאל
 בְּדַאוּרֵי בְּדוּדוֹר לְמִשְׁה יְהוָה עֲשֵׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה
 23 יְהוָה אֶת־מִשְׁהָ: וְאֵתוּ אֱהִי־אֵב בְּדֹארוֹסְמֵךְ לְמִשְׁדֵּי־הָרָן
 חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרָקִם בְּתַכְלֵת וּבְאֲרָגְמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי
 24 וּבִשֵׁשׁ: לִי כָל־הַחֹלֶב הַעֲשׂוּי לְמִלְאָכָה בְּכָל מִלְאָכֶת
 הַקֹּדֶשׁ וְתָוִי וְתֵב הַתְּנוּפָה תִּשַׁע וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר וְשִׁבְעֵי
 25 מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הַעֲדָה כֹּהֵן
 מֵאֵת כֶּפֶר וְאֵלֶּף וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל
 26 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: בְּקַע לְגִלְגֵּלֶת מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ לְכָל הַעֲבָר עַל־הַפְּקָדִים מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמִעֲלָה
 לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֵלֶּף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים חֲמִשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים:
 27 וְהָיוּ מֵאֵת כֶּפֶר הַכֶּסֶף לְצַקֵּת אֶת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי
 הַפְּרִכֵּת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּפֶר כֶּפֶר לְאֲדָן: וְאֵת־
 28 הָאֵלֶּף וְשִׁבְעֵי הַמֵּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עֲשָׂה וְיִוִּם לְעַמּוּדִים
 וְצִפָּה רֵאשִׁיָּהֶם וְחֹשֶׁק אֲתָם: וְנִחֲשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים
 29 כֶּפֶר וְאֲלָפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל: וַיַּעַשׂ כֹּה אֶת־אֲדָנָיו
 30 פֶּתַח אֵהֵל מוֹעֵד וְאֵת מוֹפֵחַ הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
 אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כֵּל הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־אֲדָנֵי הַחָצֵר סָבִיב
 וְאֶת־אֲדָנֵי שַׁעַר הַחָצֵר וְאֵת כָּל־יְתִדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־
 יְתִדֹת הַחָצֵר סָבִיב:

לח

ומזה תתכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדר-שך *
 לשרת בקדש ועשו את-בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר
 צוה יהוה את-ימשה:
 עני חמישי כהן מחננין
 1 וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֶד וְהָב תַּכְלֵת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
 2 מְשֻׁנָּה: וַיִּרְקְעוּ אֶת־פִּתְיוֹ הַזֶּהָב וּקְצָץ פְּתִילִם לְעִשׂוֹת
 3 בְּתוֹךְ הַתַּכְלֵת וּבְתוֹךְ הָאֲרָגְמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי
 4 וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: כַּתְּפֹת עֲשׂוּ־לוֹ חֲבֵרֹת עַל־שָׁנָי
 5 קְצוּתוֹת חֶפֶר: וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּשֶׁת הוּא הַ
 6 כַּמַּעֲשֵׂהוּ וְהָב תַּכְלֵת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁנָּה
 7 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־יְמִשְׁהָ: ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אֵבֶּן הַשֹּׁהַם
 8 מְסַבֵּת מִשְׁבָּצֹת וְהָב מִפְּתוֹחַת פִּתְחוֹ חוֹתָם עַל־שְׁמוֹת
 9 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשֶׂם אֲתָם עַל כַּתְּפֹת הָאֵפֶד אֵבֶּן וּפְרוֹן
 10 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־יְמִשְׁהָ: פ
 11 וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב אֵפֶד וְהָב תַּכְלֵת
 12 וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁנָּה: רָבִיעַ הָיָה כְּפֹל עֲשׂוּ
 אֶת־הַחֹשֶׁן וְרֵת אֲרָכָו וְרֵת רָחָב כְּפֹל: כְּמִלְאָרְכּוֹ
 אֲרָבָעָה טוּרֵי אֵבֶן טוּר אֶדָם פְּטוּדָה וּבִרְקַת הַטּוּר הָאֶחָד:
 11 וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֶפֶד סַפִּיר וְהַלֵּם: וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לָשֵׁם
 12 שָׁבִי וְאֶחָלְמָה:

ובצלאל בן אוּרִי בֶן חוּר לְמִשְׁה יְהוָה עֲשֵׂה אֶת
 כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־יְמִשְׁה וְאֵתוּ אֱהִי־אֵב בְּן
 אוּרִיסְמוֹךְ לְמִשְׁה הָרָן חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרָקִם בְּתַכְלֵת
 וּבְאֲרָגְמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִשֵׁשׁ כָּל
 הַזֶּהָב הַעֲשׂוּי לְמִלְאָכָה בְּכָל מִלְאָכֶת הַקֹּדֶשׁ
 וְהָיוּ זָהָב הַתְּנוּפָה תִּשַׁע וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר וְשִׁבְעֵי
 מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי
 הַעֲדָה כֹּהֵן מֵאֵת כֶּפֶר וְאֵלֶּף וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה
 וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ בְּקַע לְגִלְגֵּלֶת מִחֲצִית
 הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הַעֲבָר עַל־הַפְּקָדִים
 מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמִעֲלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֵלֶּף
 וְחֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וְחֲמִשִּׁים וְיִוִּם לְעַמּוּדִים
 כֶּפֶר הַכֶּסֶף לְצַקֵּת אֶת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי הַפְּרִכֵּת
 מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּפֶר כֶּפֶר לְאֲדָן וְאֵת־הָאֵלֶּף
 וְשִׁבְעֵי הַמֵּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עֲשָׂה וְיִוִּם לְעַמּוּדִים
 וְצִפָּה רֵאשִׁיָּהֶם וְחֹשֶׁק אֲתָם: וְנִחֲשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים
 כֶּפֶר וְאֲלָפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל: וַיַּעַשׂ כֹּה אֶת־אֲדָנָיו
 פֶּתַח אֵהֵל מוֹעֵד וְאֵת מוֹפֵחַ הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
 אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כֵּל הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־אֲדָנֵי הַחָצֵר סָבִיב
 וְאֶת־אֲדָנֵי שַׁעַר הַחָצֵר וְאֵת כָּל־יְתִדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־
 יְתִדֹת הַחָצֵר סָבִיב וְאֵת כָּל־יְתִדֹת הַחָצֵר סָבִיב וּמִן
 הַתַּכְלֵת וְהָאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עֲשׂוּ בְגָדֵי שָׂדֶה
 לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ וְיַעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר־
 לְאֵהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־יְמִשְׁה

ויעשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש משור וירקעו את פודי הזהב וקצץ
 פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן
 ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב
 כתפת עשו לו חזברת על שני קצוותיו זהב
 וזשב אפדתו אשר עליו מומו הוא כמעשהו
 זהב תכרת וארגמן ותולעת שני ושש משור
 כאשר צוה יהוה את משה ויעשו
 את אבני השיהם מסבת מעלצת זהב מפותחת
 פתוחי חותם על שמונת בני ישראל וישם אתם
 על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר
 צוה יהוה את משה ויעשו את החושן מעשה חשב אפד זהב
 תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור רבוע
 היה כפול עשו את החושן ורת ארכו ורת רחבו
 כפול ומלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם
 פטודה וברקת הטור האחד והטור השני זכר
 ספיר ויהלם והטור השלישי לשם שבו ואחלמה

13 והטור הרביעי תרשיש שהם ויעשה מוסבת
 14 מושבעת זהב במלאותם והאבנים על שבות בני
 ישראל הנה עתים עשרה על שבותם פתוחו
 חותם איש על שמו לשנים עשר שבט: ויעשו על החשן
 16 שרשרת גבולת מעשה עבת זהב טהור: ויעשו שתי
 משבעת זהב ושתי טבעת זהב ויהנו את שתי הטבעת
 17 על שני קצות החשן: ויהנו שתי העבתת הזהב על
 18 שתי הטבעת על קצות החשן: ואת שתי קצות שתי
 העבתת ויהנו על שתי המשבעת ויהנם על הכתפת
 19 האפד אל מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על
 שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד פותח:
 כ ויעשו שתי טבעת זהב ויהנם על שתי כתפת האפד
 מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד:
 21 וירכסו את החשן משבעתיו אל טבעת האפד בפתיל
 תכלת להיות על לחשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד
 כאשר צוה ד'ה אתי משה: שלישי שש כשה מחבריו

22 ויעש את מעיל האפד מעשה ארנ כליל תכלת: ופר
 23 המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע:
 24 ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארנמן ותולעת
 כה שני משור: ויעשו פעמני זהב טהור ויהנו את הפעמנים
 בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים:
 26 פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשורת
 27 כאשר צוה ד'ה אתי משה: ם ויעשו את הכתנת
 28 שש מעשה ארנ לארנן ולבניו: ואת המענפת שש
 ואת פארי המענפת שש ואת מכנסי הכד שש משור:
 29 ואת האבנט שש משור ותכלת וארנמן ותולעת שני
 ל מעשה רקם כאשר צוה ד'ה אתי משה: ם ויעשו את
 ציץ גור הקדש זהב טהור וכתבו עליו מכתב פתוח
 31 חותם קדש לד'ה: ויהנו עליו פתיל תכלת לתת על
 32 המענפת מלמעלה כאשר צוה ד'ה אתי משה: ם ותכל
 כל עבודת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל
 אשר צוה ד'ה אתי משה כן עשו: פ הי

33 וביאו את המשכן אל משה את האהל ואת קלפיו
 34 קרסו קרסיו בדיחו ועמדו ואתנו: ואת מכסה עזרת
 האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרשת
 לה המסך: את ארון העדת ואת פדיו ואת הכפרת: את
 השלחן את קלפיו

והטור הרביעי תרשיש שהם ויעשה מוסבת
 מושבעת זהב במלאותם והאבנים על שבות בני
 ישראל הנה עתים עשרה על שבותם פתוחו
 חותם איש על שמו לשנים עשר שבט ויעשו
 על החשן שרשרת גבולת מעשה עבת זהב
 טהור ויעשו שתי משבעת זהב ושתי טבעת
 זהב ויהנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן
 ויהנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על
 קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתת ויהנו
 על שתי המשבעת ויהנם על כתפת האפד אל
 מול פניו ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על שני
 קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד
 ביתה ויעשו שתי טבעת זהב ויהנם על שתי
 כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו
 ממעל לחשב האפד וירכסו את החשן משבעתיו
 אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על לחשב
 האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה
 ד'ה את משה

ויעש את מעיל האפד מעשה ארנ כליל תכלת
 ופני המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב
 כלא יקרע ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת
 וארנמן ותולעת שני משור ויעשו פעמני זהב
 טהור ויהנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי
 המעיל סביב בתוך הרמנים פעמן ורמן פעמן
 ורמן על שולי המעיל סביב לשורת כאשר צוה
 ד'ה את משה ויעשו את הכתנת שש מעשה ארנ
 לארנן ולבניו ואת המענפת שש ואת מכנסי הכד
 שש מעשה ארנ ואת האבנט שש מעשה משור
 ותכלת וארנמן ותולעת על מעשה הרקם כאשר
 צוה ד'ה את משה ויעשו את הציץ גור הקדש זהב
 טהור וכתבו עליו מכתב פתוח חותם קדש לד'ה
 ויהנו עליו פתיל תכלת לתת על המענפת מלמעלה
 כאשר צוה ד'ה אתי משה: ם ותכל כל עבודת
 משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר
 צוה ד'ה את משה כן עשו

ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל
 כליו קרסו קרסיו בדיחו ועמדו ואתנו ואת מכסה עזרת
 האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרשת
 לה המסך: את ארון העדת ואת פדיו ואת הכפרת
 ואת השלחן ואת קלפיו ואת העליתן את כל כליו

ואת לחם הפנים את המנורה הטהרה את זרתיה
 גדת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור
 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשוחה ואת קטרת
 הסמים ואת מסך פתח האהל את מזבח הנחשת
 ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל
 כליו את הכיור ואת כנו את קלעי החצר את
 עמודיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את
 מיתריו ויהדותיה ואת כל כלי עבודת המשכן
 לאהל מועד את בגדי השרד לשרת בקודש את
 בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
 ככל אשר צוה יהוה את משה בן לעזר בני
 ישראל את כל העבודה וירא משה את כל
 המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה בן
 לעזר ויברך אתם משה

וידבר יהוה אל משה לאמר ביום החדש הראשון
 באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד ושמות
 שם את ארון העדות וסכת על הארץ את הפרכת
 והבאת את השלולין וערכת את ערכו והבאת את
 המנורה והעלית את זרתיה ונתתה את מזבח הזהב
 לקטרת לפני ארון העדות ושמות את מסך הפתוח
 למשכן ונתתה את מזבח העולה לפני פתח משכן
 אהל מועד ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין
 המזבח ונתת שם מים ושמות את החצר סביב ונתת
 את מסך שער החצר ולקחת את שמן המשוחה
 ומשוחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו
 ואת כל כליו והיה קדש ומשוחת את מזבח העולה
 ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש
 קדשים ומשוחת את הכיור ואת כנו וקדשת אתו
 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד
 ורחצת אתם במים והלבישת את אהרן את בגדי
 הקדש ומשוחת אתו וקדשת אתו וכהן לו ואת בני
 הקרב והלבישת אתם כהנות ומשוחת אתם כאשר
 משוחת את אביהם וכהנו לו והיות להיות להם
 משוחתם לכהנות לזרעם לזרעם ויעש משה ככל
 אשר צוה יהוה אתו בן לעזר והיה
 בחדש הראשון בעשירי השני באחד לחדש
 הוקם המשכן ויקם משה את המשכן ויתן את
 אדניו ויעש את קדשיו ויתן את בדיחו ויקם את
 עמודיו ויפרע את האהל על המשכן ושם את
 מבסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה
 את משה ויקח ויתן
 את העדות אל הארץ ויעש את הבדים על הארץ

ואת לחם הפנים: את המנורה
 המנורה את זרתיה גדת המערכה ואת כל כליה ואת
 שמן המאור: ואת מזבח הזהב ואת שמן המשוחה ואת
 קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: את | מן
 הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל
 כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמודיה
 ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויהדותיה
 ואת כל כלי עבודת המשכן לאהל מועד: את בני
 השרד לשרת בקדש את בני הקדש לאהרן הכהן
 ואת בניו כנו לבקו: ככל אשר צוה יהוה את משה
 בן עשו בני ישראל את פלי העבודה: וירא משה את
 כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה בן עשו
 ויברך אתם משה:
 תמישי שבעי כסן ומיכין

מ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ביום החדש הראשון *
 באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד: ושמות שם
 את ארון העדות וסכת על הארץ את הפרכת: והבאת
 את השלולין וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלית
 את זרתיה: ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון
 העדות ושמות את מסך הפתח למשכן: ונתתה את
 מזבח העולה לפני פתח משכן אהל מועד: ונתת את
 הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים: ושמות
 את החצר סביב ונתת את המסך שער החצר: ולקחת
 את שמן המשוחה ומשוחת את המשכן ואת כל אשר בו
 וקדשת אתו ואת כל כליו ויהיה קדש: ומשוחת את
 מזבח העולה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה
 המזבח קדש קדשים: ומשוחת את הכיור ואת כנו וקדשת
 אתו: והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד
 ורחצת אתם במים: והלבישת את אהרן את בגדי הקדש
 ומשוחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: ואת בניו תקריב
 והלבישת אתם כהנות: ומשוחת אתם כאשר משוחת את
 אביהם וכהנו לי והיות להיות להם משוחתם לכהנות
 לזרעם: ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו
 בן עשה: ששי יהי בחדש הראשון בשנה השנית
 באחד לחדש הוקם המשכן: ויקם משה את המשכן
 ויתן את אדניו ויעש את קדשיו ויתן את בדיחו ויקם
 את עמודיו ויפרע את האהל על המשכן ושם את
 מבסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה:
 ויקח ויתן את העדות אל הארץ ושם את הבדים על
 הארץ

21

ויתן אתהפפרת עלהארץ מלמעלה: וקרא את
הארץ אל המשכן ושם את פרכת המסך וסד על ארץ
העדות כאשר צוה יהוה את-משה: ׀ ויתן את
השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מזרח לפרכת:
22 ויערך עליו ערך להם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
משה: ׀ ושם אתהמנורה באהל מועד נכח השלחן
23 על על ירך המשכן נגבה: ועל הנרת לפני יהוה כאשר
צוה יהוה את-משה: ׀ ושם אתמופח הזהב באהל
24 מועד לפני הפרכת: ויקטר עליו קמרת סמים כאשר
צוה יהוה את-משה: שביעי ושם את-מסך הפתח
25 למשכן: ואת מופח העלה שם פתח משכן אהל-מועד
ועל עליו אתהעלה ואתהמנחה כאשר צוה יהוה
ל את-משה ׀ ושם אתהכבוד בדההל מועד ובין
26 המופח ויתן שמה מים לרחצה: ורחצו לפני משה
27 ואתן וקניו אתזניהם ואתנגליהם: בבאם אל-אהל
מועד ובקרבתם אלהמופח ורחצו כאשר צוה יהוה
את-משה: ׀ ויקם אתהחצר סביב למשכן ולמופח
28 ויתן אתימסך שער החצר ויכל משה אתהמלאכה: פ
ויקם העגן אתאהל מועד וכבוד יהוה מלא את
המשכן: ולא יוכל משה לבוא אל-אהל מועד כי
שכן עליו העגן וכבוד יהוה מלא אתהמשכן: ובהעלות
העגן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם:
36 ואם-לא יעלה העגן ולא יסעו עד-יום העלות: כי עגן
יהוה עלהמשכן יומם ואש תהנה לילה בו לעיני כל
37 בית-ישראל בכל-מסעיהם:
38

ח ז ק

ויקרא

א

ויקרא אל-משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבנהמה מן הבקר
ומן העאן תקריבו את קרבנכם אם עלה קרבני
מן הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד
יקריבו אותו לרעלו לפני יהוה וסמך ידו עלראש
העלה ורעה לו לכפר עליו ושחט אתנגהמך
לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים אתהדם

ויתן את הפפרת על הארץ מלמעלה. וקרא
את הארץ אל המשכן ושם את פרכת המסך
וסך על ארץ העדות כאשר צוה יהוה את
משה ויתן את השלחן
באהל מועד על ירך המשכן צפנה מזרח לפרכת
ויערך עליו ערך להם לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה ושם את
המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן
נגבה ועל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
משה ושם את מופח הזהב באהל
מועד לפני הפרכת ויקטר עליו קמרת סמים
כאשר צוה יהוה את משה ושם
את מסך הפתח למשכן ואת מופח העלה
שם פתח משכן אהל מועד ועל עליו
את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את
משה ושם
את הכיור בין אהל מועד ובין המזבוח ויתן עלמה
מים לרחצה ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו
את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבוח ורחצו כאשר צוה יהוה
את משה ויקם את החצר
סביב למשכן ולמזבוח ויתן את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה
ויקם העגן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי
שכן עליו העגן וכבוד יהוה מלא את המשכן
ובהעלות העגן מעל המשכן יסעו בני ישראל
בכל מסעיהם ואם לא יעלה העגן ולא יסעו עד
יום העלות כי עגן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבנהמה מן הבקר
ומן העאן תקריבו את קרבנכם אם עלה קרבני
מן הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד
יקריבו אותו לרעלו לפני יהוה וסמך ידו עלראש
העלה ורעה לו לכפר עליו ושחט אתנגהמך
לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים אתהדם

וירקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על המזבח: וקרבו וקרעו יתח במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: ואם מדהצאן קרבנו מן הכשבים או מדהעזים לעלה וקר המים וקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וירקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחו ואת הראש ואת הפדר ואת הקרב והקרעים יתח במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: שני ואם מדהעזים עלה קרבנו ליהוה והקריב מדהתלים או מדהעזים ליהוה את קרבנו: והקריב הכהן אל המזבח ומלק את הראש והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את הראש והשליך אתה אצל המזבח קרמה אל מקום חדש: ושפע אתו בכנפו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: ם

ב

ונפש פרתקריב קרבן מנחה ליהוה סלת חלה קרבנו וצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על פל לבנתה והקטיר הכהן את אופרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: והגותרת מדהמנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ם וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תגור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: ם ואם מנחה על המזבח קרבנו סלת בלולה בשמן מצה תהיה: פתות אתה פתים וצקת עליה שמן מנחה הוא: שלישי ואם מנחת מרחשת קרבנו סלת בשמן מעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגשה אל המזבח: והרים הכהן מדהמנחה את אופרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: והגותרת מדהמנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: פל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה 11 חמץ פי כל שאר

וירקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחה ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על המזבח: ואם מדהצאן קרבנו מן הכשבים או מדהעזים לעלה וקר המים וקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וירקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחו ואת הראש ואת הפדר ואת הקרב והקרעים יתח במים והקריב הכהן את הכל המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: ואם מדהצאן קרבנו מן הכשבים או מדהעזים לעלה וקר המים וקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וירקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ונתח אתו לנתחו ואת הראש ואת הפדר ואת הקרב והקרעים יתח במים והקריב הכהן את הכל המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: שני ואם מדהעזים עלה קרבנו ליהוה והקריב מדהתלים או מדהעזים ליהוה את קרבנו: והקריב הכהן אל המזבח ומלק את הראש והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את הראש והשליך אתה אצל המזבח קרמה אל מקום חדש: ושפע אתו בכנפו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: ם

ונפש פרתקריב קרבן מנחה ליהוה סלת חלה קרבנו וצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על פל לבנתה והקטיר הכהן את אופרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: והגותרת מדהמנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ם וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תגור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: ם ואם מנחה על המזבח קרבנו סלת בלולה בשמן מצה תהיה פתות אתה פתים וצקת עליה שמן מנחה הוא: שלישי ואם מנחת מרחשת קרבנו סלת בשמן מעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגשה אל המזבח: והרים הכהן מדהמנחה את אופרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: והגותרת מדהמנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: פל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ פי כל שאר

וקלדבש לאתקטירו ממש אשה
 12 ליהוה: קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואלהמונתם
 13 לאיצקו קריח נוחם: וכלקרבן מנתקד במלח תמלח
 ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנתקד על כל-
 14 קרבנה תקריב מלח: ואסתקריב מנתת בפורים
 ליהוה אביב קלוי באש גרש פרמל תקריב את מנתת
 15 בפוקד: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנתה
 16 הוא: ותקטיר הבקן אתאופרתה מגרשה ומשמנה
 על כללבנתה אשה ליהוה: פ רביעי

ג

א ואסתבח שלמים קרבנו אם מזהבקר הוא מקריב אם-
 2 וקר אסינקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: וסמך ידו
 עלראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וחרקו בגו
 3 אהרן הקהנים אתיהדום עליהמונת סביב: ותקריב
 מנבח השלמים אשה ליהוה אתיהחלב המכסה את-
 4 הקרב ואת כלהחלב אשר עלהקרב: ואת שתי הפלית
 ואתיהחלב אשר עלהן אשר עלהבסלים ואתיהותרת
 5 עלהכבד עלהפלית וסרקה: ותקטירו אתו בגר
 אהרן המזבחה עלהעולה אשר עלהעצים אשר על-
 האש אשה ריח נוחם ליהוה: פ
 6 ואסימדהצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה וקר או נקבה
 7 תמים יקריבנו: אסיקשב הואמקריב אתיקרבנו ותקריב
 8 אתו לפני יהוה: וסמך אתידו עלראש קרבנו ושחט
 אתו לפני אהל מועד וחרקו בגו אהרן אתידמו על-
 9 המזבח סביב: ותקריב מנבח השלמים אשה ליהוה
 חלבו האלה המימה לעמת העצה וסרקה ואתיהחלב
 המכסה אתהקרב ואת כלהחלב אשר עלהקרב:
 10 ואת שתי הפלית ואתיהחלב אשר עלהן אשר על-
 הבסלים ואתיהותרת עלהכבד עלהפלית וסרקה:
 11 ותקטירו הבקן המזבחה לחם אשה ליהוה: פ
 12 ואסימן קרבנו ותקריבו לפני יהוה: וסמך אתידו על-
 13 ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וחרקו בגו אהרן את-
 14 דמו עלהמזבח סביב: ותקריב ממש קרבנו אשה ליהוה
 אתיהחלב המכסה אתהקרב ואת כלהחלב אשר על-
 15 הקרב: ואת שתי הפלית ואתיהחלב אשר עלהן אשר
 עלהבסלים ואתיהותרת עלהכבד עלהפלית וסרקה:
 16 ותקטירם הבקן המזבחה לחם אשה לריח נוחם כלחלב
 17 ליהוה: ונתת עולם לדתילכם בכל מושבתכם כלחלב
 וקלדבש לא תאכלו: פ חמישי

וכל הבש לא תקטירו מומנו אשה ליהוה קרבן
 ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא
 יעלו לריח נוחם וכל קרבן מנחתך במנחת המנחה
 ולא תשבית מנחת ברית אלהיך מעל מנחתך על
 כל קרבנך תקריב מנחה
 ותקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש
 גרש פרמל תקריב את מנחת בכורך ונתת עליה
 שמן ושמת עליה לבנה מנחתה הוא ותקטיר הבקן
 את אופרתה מגרשה ומשמנה עלכל לבנתה
 אשה ליהוה

ואם זהו שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב
 אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה וסמך
 ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד
 וחרקו בגו אהרן הקהנים את הדם על המזבח
 סביב ותקריב מנחה שלמים אשה ליהוה ואת
 החלב המכסה אתהקרב ואת כל החלב אשר
 על הקרב ואת שתי הפלית ואת החלב אשר
 עלהן אשר על הכסלים ואת היהותרת עלהכבד
 על הפלית וסרקה ותקטירו אתו בגו אהרן
 המזבחה על העולה אשר על העצים אשר על
 האש אשה ריח נוחם ליהוה

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או
 נקבה תמים יקריבנו אם נשע הוא מקריב את
 קרבנו ותקריב אתו לפני יהוה וסמך את ידו על
 ראש קרבנו ושחטו אתו לפני אהל מועד וחרקו
 אהרן את דמו על המזבח סביב ותקריב מנחה
 שלמים אשה ליהוה חלבו האלה המימה לעמת
 העצה וסרקה ואת החלב המכסה אתהקרב ואת
 כל החלב אשר על הקרב ואת שתי הפלית ואת
 החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואתיהותרת
 עלהכבד על הפלית וסרקה ותקטירו הבקן
 המזבחה לחם אשה ליהוה

ואם על קרבנו ותקריבו לפני יהוה וסמך את ידו
 על ראשו ושחטו אתו לפני אהל מועד וחרקו בגו
 אהרן את דמו על המזבח סביב ותקריב מנחה
 קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה אתהקרב
 ואת כל החלב אשר על הקרב ואת שתי הפלית
 ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת
 היהותרת עלהכבד על הפלית וסרקה ותקטירם
 הבקן המזבחה לחם אשה לריח נוחם כלחלב
 ליהוה ונתת עולם לדתילכם בכל מושבתכם כל
 חלב וכל דם לא תאכלו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 לאמר נפש כי החטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ועשה מאחת מהנה אם הכהן
 המשיח יחטא לאשמות העם והקריב על חטאת
 אשר חטא פר בין בקר תמים ליהוה לחטאת
 והביא את הפר אל פתחו אהל מועד לפני יהוה
 וסנך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני
 יהוה ולקחו הכהן המשיח מדם הפר והביא אותו
 אל אהל מועד וטבל הכהן את אצבעו בדם
 והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה אתפני פרכת
 הקדש ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבחת קדשת
 הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם
 הפר ישפך אל יסוד מזבוח העולה אשר פתחו
 אהל מועד ואת כל חלב הפר החטאת ירים ממנו
 את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר
 על הקרב ואת עוה הכלית ואת החלב אשר
 עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת עלהבנו על
 הכליות יסירנה כאשיר ירים משור זבוח העלמים
 והקטירם הכהן על מזבוח העולה ואת עור הפר
 ואת כל נשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו
 והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום
 טהור אל שפך הדשן ושחרף אותו על עצים באש
 על שפך הדשן ישרף
 ואם כל עדת ישראל יעוה ועלם דבר בעיני
 הקהל ועלעו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
 ואשמו ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו
 הקהל פר בין בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל
 מועד וסנכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר
 לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה והביא הכהן
 המשיח מדם הפר אל אהל מועד וטבל הכהן
 אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את
 פני הפרכת ומן הדם יתן על קרנות המזבוח אשר
 לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך
 אל יסוד מזבוח העולה אשר פתחו אהל מועד ואת
 כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה ועשה לפר
 כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו ובפר
 עליהם הכהן תסלח להם והוציא את הפר אל
 מחוץ למחנה ושחרף אתם כאשר שחרף את הפר
 הראשון חטאת הקהל הוא
 אשר נשיא חטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלוהיו
 אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: אהודע אלו חטאתו
 אשר חטא בה

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל א
 לאמר נפש כרתחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם הכהן המשיח
 חטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
 פר בדבקר תמים ליהוה לחטאת: והביא את הפר
 אלפתח אהל מועד לפני יהוה וסנך אתידו עלראש
 הפר ושחט אתהפר לפני יהוה: ולקח הכהן המשיח
 מדם הפר והביא אותו אלאהל מועד: וטבל הכהן את
 אצבעו בדם והזה מןהדם שבע פעמים לפני יהוה
 אתפני פרכת הקדש: ונתן הכהן מןהדם עלקרנות
 מזבוח קדשת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת
 כלדם הפר ישפך אליסוד מזבוח העולה אשרפתח
 אהל מועד: ואתכלחלב הפר החטאת ירים ממש את
 החלב המכסה עלהקרב ואת כלהחלב אשר על
 הקרב: ואת שתי הכלית ואתהחלב אשר עליהן אשר
 עלהכסלים ואתהיתרת עלהקבד עלהבגלות יסירנה:
 כאשר ירים משור זבח השלמים והקטירם הכהן על
 מזבוח העולה: ואתעור הפר ואתכלבשרו עלראשו
 ועלכרעיו וקרבו ופרשו: והוציא אתהכלתפר אל
 מחוץ למחנה אלמקום טהור אלשפך הדשן ושחרף
 אותו עלעצים כאש עלשפך הדשן ישרף: פ
 ואם כלעדת ישראל ישו ונעלם דבר מעיני הקהל
 ועשו אחת מכלמצות יהוה אשר לאתעשינה ואשמו:
 ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר
 בדבקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד: וסנכו
 זקני העדה אתידיהם עלראש הפר לפני יהוה ושחט
 אתהפר לפני יהוה: והביא הכהן המשיח מדם הפר
 אלאהל מועד: וטבל הכהן אצבעו מןהדם והזה
 שבע פעמים לפני יהוה אתפני הפרכת: ומןהדם
 יתן עלקרנות המזבוח אשר לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כלהדם ישפך אליסוד מזבוח העולה אשר
 פתח אהל מועד: ואת כלחלבו ירים ממש והקטיר
 המזבחה: ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן
 יעשהלו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: והוציא את
 הפר אלמחוץ למחנה ושחרף אותו כאשר שחרף את הפר
 הראשון חטאת הקהל הוא: פ

והביא את קרבנו שעיר עזים וזכר תמים וסמוך
 ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר
 ישחט את העולה לפני יהוה חטאת הוא: ולקח הכהן
 מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העולה ואת
 דמו ישפך אל יסוד מזבח העולה: ואת־כל־הלב־והקטיר
 המזבחה כחלב נבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
 ונסלח לו: פ
 ואם־נפש אחת חטא בשגגה מעם הארץ בעשיתה
 אחת ממצוות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: או הודע
 אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים
 תמימה נקבה על־חטאתו אשר חטא: וסמך את־ידו
 על ראש החטאת ושחט את־החטאת במקום העולה:
 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העולה
 ואת־כל־דמה ישפך אל־יסוד המזבח: ואת־כל־חלבה
 יסיר כאשר הוסר חלב מעל נבח השלמים והקטיר
 הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן
 ונסלח לו: פ
 ואם־קבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה:
 וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
 במקום אשר ישחט את־העולה: ולקח הכהן מדם
 החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העולה ואת־כל
 דמה ישפך אל־יסוד המזבח: ואת־כל־חלבה יסיר
 כאשר הוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן
 אתם המזבחה על אש יהוה וכפר עליו הכהן על
 חטאתו אשר־חטא ונסלח לו: פ

ה

ונפש ברה־חטא ושבעה קול אלה יהוה עד או נארה *
 או ידע אם־לוא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תגז בקבל *
 דבר טמא או בגבלת חיה טמאה או בגבלת בהמה
 טמאה או בגבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא
 ואשם: או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא *
 בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: או נפש כי תשבע *
 לבטא בשפתים לדבר או להשיב לכל אשר יבטא
 האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאת *
 מאלה: והנה בראשם לאת מאלה והתודה אשר ה
 חטא עליה: והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר *
 חטא נקבה מדיבאן בשבה או־שערת עזים לחטאת
 וכפר עליו הכהן מחטאתו: ואם־לא תגז דו־בי שח *
 והביא את־אשמו אשר חטא שתי תרים או־שני בגר
 יהוה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: והביא אתם *
 אל־דבון

והביא את קרבנו שעיר עזים וזכר תמים וסמוך
 ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר
 ישחט את העולה לפני יהוה חטאת הוא ולקח
 הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת
 מזבח העולה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח
 העולה ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב
 זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח
 לו

ואם נפש אחת חטא בשגגה מעם הארץ בעשיתה
 אחת ממצוות יהוה אשר לא תעשינה ואשם או
 הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת
 עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא וסמך
 את ידו על ראש החטאת ושחט אתה חטאת במקום
 העולה ולקח הכהן מדיבאן באצבעו ונתן על קרנת
 מזבח העולה ואת כל דמו ישפך אל יסוד המזבח
 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח
 השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח
 ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו

ואם נפש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
 יביאנה וסמוך את ידו על ראש החטאת ושחט
 אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה
 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת
 מזבח העולה ואת כל דמו ישפך אל יסוד המזבח
 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב הכשב
 מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה
 על אש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר
 חטא ונסלח לו

ונפש כי חטא ושבעה קול אלה והוא עד אוראה
 או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו או נפש אשר תגז
 בכל דבר טמא או בגבלת חיה טמאה או בגבלת
 בהמה טמאה או בגבלת שרץ טמא ונעלם ממנו
 והוא טמא ואשם או כי יגע בטמאת אדם לכל
 טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע
 ואשם או נפש כי תשבע לבטא בשפתים לדבר או
 להשיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם
 ממנו והוא ידע ואשם לאת מאלה והתודה אשר
 לאת מאלה והתודה אשר חטא עליה והביא
 את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה
 מדיבאן בשבה או שערת עזים לחטאת וכפר
 עליו הכהן מחטאתו ואם לא תגז דודי עלה והביא
 את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה
 ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה והביא אתם אל־דבון

והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את
 9 ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על-
 קיר המזבח והנשא בדם ימנה אל יסוד המזבח חטאת
 י הוא: ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן
 11 מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: שביעי ואם לא תשיג
 ידו לשתי תרים או לשני בגדימה והביא את דקרבונו
 אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה
 12 שמן ולא ירפן עליה לבנה כי חטאת הוא: והביאה אל
 הכהן וקמץ הכהן ממה מלוא קמצו את דאזכרתה
 13 והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: וכפר
 עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאת מאלה ונסלח
 14 לו והיתה לבתן כמנחה: ם וידבר יהוה אל משה
 15 לאמר: גפש כרת מעל מעל חטאת בשנה מקדשי
 יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מדהצאן בערבך
 16 כסר שקלים בשקל תקדש לאשם: ואת אשר חטא
 מדתקדש ישלם ואת חמישתו יספך עליו ונתן אתו לבתן
 והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: פ
 17 ואם נפש כי חטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אשר
 18 לא תעשנה ולא תדע ואשם ונשא עונו: והביא איל
 תמים מדהצאן בערבך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן
 19 על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: אשם הוא
 אשם אשם ליהוה:

כ וידבר יהוה אל משה לאמר: גפש כי חטא ומעלה
 21 מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון ארבת שומת יד או
 22 בגזל או עשק את עמיתו: ארמצא אבדה וכחש פה
 ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
 23 בהנה: והיה כירחמא ואשם והשיב את הגולה אשר
 גזל או את הנשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד
 אתו או את האבדה אשר מצא: או מכל אשר ישבע
 עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יספך עליו לאשר
 כח הוא לו ותננו ביום אשמתו: ואת אשמו יביא ליהוה איל
 26 תמים מדהצאן בערבך לאשם אל הכהן: וכפר עליו
 הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה
 לאשמה בה:

צו

ו

א וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו
 לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מזבחה על
 המזבח כלהלילה ערב הקרבן ואש המזבח תוקר בו:

18. 1 קמץ סבבי 29. קמץ סבבי 18. קמץ סבבי 2. 1 מ וערא

והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את
 ראשו ממול ערפו ולא יבדיל והזה מדם החטאת
 על קיר המזבח והנשא בדם ימנה אל יסוד
 המזבח חטאת הוא ואת השני יעשה עלה כמשפט
 וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח
 לו ואם לא תשיג

ידו לשתי תרים או לשני בגדימה והביא את
 קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת
 לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי
 חטאת הוא והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה
 מלוא קמצו את דאזכרתה והקטיר המזבחה על
 אשי יהוה חטאת הוא וכפר עליו הכהן על
 חטאתו אשר חטא מאת מאלה ונסלח לו והיתה
 לבתן כמנחה וידבר יהוה אל משה

לאמר ונפש כי תמלל מעל חטאת בעל המוקדש
 יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מדהצאן
 בערבך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם
 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו
 יספך עליו ונתן אתו לבתן והכהן יכפר עליו
 באיל האשם ונסלח לו

יאם נפש כי החטא ועשתה אחת מכל מצות
 יהוה אשר לא תעשנה ולא ידע ואשם ונשא
 עונו והביא איל תמים מן הצאן בערבך לאשם
 אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר
 שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם הוא אשם
 אשם ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר ונפש כי החטא ומעלה
 מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד
 או בגזל או עשק את עמיתו או מצא אבדה וכחש
 בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה
 האדם לחטא בהנה והיה כי יחטא ואשם והשיב
 את הגולה אשר גזל או את הנשק אשר עשק
 או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה
 אשר מצא או מכל אשר ישבע עליו לשקר
 ושלם אתו בראשו וחמשתיו יספך עליו לאשר
 הוא לו ותננו ביום אשמתו ואת אשמו יביא ליהוה
 איל תמים מן הצאן בערבך לאשם אל הכהן
 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת
 מכל אשר יעשה לאשמה בה

וידבר יהוה אל משה לאמר זאת אהרן ואת בניו
 לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מזבחה על
 המזבח כל הלילה ערב הקרבן ואש המזבח תוקר בו

ולבש הכהן מנדו בד ומכנסו בד ילבש על-בשרו
והרים את הדשן אשר האכל האש את העולה
על המזבח ושמו אצל המזבח ופעיט את בגדיו
ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור והאש על המזבח תוקד
זו לא תכבה ובער עליה הכהן עלים בבקר
ובקר וערר עליה העולה והקטיר עליה חלבי
הטלבים אש תמיד תוקד על המזבח לא

הכנה

וזאת תורת המעלות הקרב
אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח והרים
מבני בנימין מסלת המעלה ומשענה ואת כל
הכבדה אשר על המעלות והקטיר המעלה והזחלה
אברהם ליהוה והעלות טמנה יאכלו אהרן ובניו
מלית האכל במקום קדש בחצר אהל מועד
יאכלו לא תאפת חמץ חלקם נתתי אלהי מאש
קדש קדשים הוא חטאת וכאשם כל זכר בני
אהרן יאכלו חזק עלים לזרעכם מאש יהוה
כל אשר יעל בהם יקדש

ודבר יהוה אל משה לאמר והקרבן אהרן ובניו
אשר יקרבו ליהוה ביום המעלה אתו לעשרת
האפה סלת מעלה תמיד מזאת יתה בבקר ומזאת
בצרב על מזבחת בשמן העולה מרובת תהי אלה
תפלי מעלות פתים תקריב ריח ניחוח ליהוה והכתן
המעלה הזאתו מבני יעלה אתה חזק עלים לזרע
כליל תקטיר וכל מעלות כתן כליל יהיה לא
האכל

ודבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר
תשוחט העולה תשוחט החטאת לפני יהוה קדש
קדשים הוא הכהן הנוטא אתה יאכלו במקום
קדש האכל בחצר אהל מועד כל אשר יעל
בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הנה אשר
יה עליה תכבס במקום קדש וכלי חרש אשר
תבשילו בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלחומת
ושלחם נמים כל זכר בבהלים יאכל אתה קדש
קדשים הוא וכל חטאת אשר יבא מדמה
אל אהל מועד לכפר בקדש לא האכל באש
השרף

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא במקום
אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת
דמו יזרק על המזבח סניג ואת כל חלבו יקריב
ממנו את האליה ואת החלבו המכסה את הקרב

ולבש הכהן מנדו בד ומכנסו בד ילבש על-בשרו
והרים את הדשן אשר האכל האש את העולה על
המזבח ושמו אצל המזבח איופשט את-בגדיו ולבש
בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל
מקום טהור: והאש על המזבח תוקדבו לא תכבה
זו לא תכבה ובער עליה הכהן עלים בבקר
ובקר וערר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על
המזבח לא תכבה: וזאת תורת המעלה הקרב
אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרים
מבני בנימין מסלת המעלה ומשענה ואת כל-הכבדה
אשר על המעלה והקטיר המעלה ריח ניחוח אפרתה
לידוה: והעותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל
במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפר:
חמץ חלקם נתתי אלה מאש קדש קדשים הוא כחטאת
וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה חקעולם לדתתם
מאש יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: פ ט

ודבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו
אשר יקרבו ליהוה ביום המעלה אתו עשירית האפר
סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בצרב:
על-מזבחת בשמן תעשה מרובת תביאנה תפני מנת
פתים תקריב ריח ניחוח ליהוה: והכהן המשוח תחתיו
מבניו יעשה אתה חקעולם ליהוה כליל תקטיר: וכל
מנת פתן כליל תדוה לא תאכל: פ ט

ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל
בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט
העולה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא:
הכהן המטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל
בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה יקדש:
ואשר יזה מדמה על הנה אשר יזה עליה תכבס במקום
קדש: וכל-חרש אשר תבשילו בו ישבר ואם-בכלי
נחשת בשלה ומרק ושמן במים: כל זכר בכדנים
יאכל אתה קדש קדשים הוא: וכל-חטאת אשר
יבא מדמה אל-אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל
באש השרף: פ ט

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר
ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק
על המזבח סניג: ואת כל-חלבו יקריב ממש את
האליה ואת-החלב המכסה את-הקרב:

4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכלית וסרחה: ותקטור אתם
6 הכהן המזבח אשה ליהוה אשם הוא: כל-זכר
בבהנים יאכלו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא:
7 כחטאת פאשם חורה אחת להם הכהן אשר יכפרו
8 לו ידחה: ותכהן המקריב את-עלת איש עור העלה אשר
9 הקריב לכהן לו ידחה: וכל-מנחה אשר תאפה בתנור
וכל-נעשה במרחשת ועל-מחבת לכהן המקריב אתה
לו תדחה: וכל-מנחה כלולה בשמן וחרבה לקלבו
אתהן תדחה איש באחיו: פ

שלישי

11 זאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על-
12 תודה יקריבו והקריב על-זבח התודה חלות מצות
בלולת בשמן ורקיקי מצות משתים בשמן וסלת מרבבת
13 חלת בלולת בשמן: על-חלות לחם המזין יקריב קרבנו
14 על-זבח תודת שלמיו: והקריב ממנו אחד מכל-קרבן
תרומה ליהוה לכהן הורק אתכם השלמים לו ידחה:
15 ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא-יעים
16 ממנו עד-בקר: ואסנדר או נדבה זבח קרבנו ביום
הקריבו את-זבתו יאכל וממחרת ותותר ממנו יאכל:
17 ותותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: ואם
18 האכל יאכל מבשר-זבח שלמיו ביום השלישי לא
יבצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש
19 האכלת ממנו עונה תשא: והבשר אשר יגע בכל-טמא
לא יאכל באש ישרף והבשר כל-טהור יאכל בשור:
כ והנפש אשר-תאכל בשור מנבח השלמים אשר ליהוה
21 וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ונפש כר
תגע בכל-טמא בטמאת אדם או בבחמה טמאה או
בכל-שקץ טמא ויאכל מבשר-זבח השלמים אשר ליהוה
22 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל-משה
23 לאמר: דבר אל-בני ישראל לאמר כל-חלב שור וכשב
24 ועז לא תאכלו: חלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל
הה מלאכה ויאכל לא תאכלו: כי כל-אכל חלב מן
הבהמה אשר יקריב מנחה אשה ליהוה ונכרתה הנפש
26 האכלת מעמיה: וכל-דם לא תאכלו בכל מושבתיכם
27 לעוף ולבהמה: כל-נפש אשר-תאכל כל-דם ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה:

ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית
יטירה והקטיר אתם הכהן המזבח אשה ליהוה
אשם הוא כל זכר בהנים יאכלו במקום
קדוש יאכל קדש קדשים הוא כחטאת באשם
חורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו ידחה
והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר
הקריב לכהן לו ידחה וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן
המקריב אתה לו ידחה וכל מנחה כלולה
בשמן וחרבה לכל בני אהרן ודחיה איש
באחיו

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה
אם על תודה יקריבו והקריב על זבח התודה
חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משתים
בשמן וסלת מרבבת חלת בלולת בשמן על
חלת לחם חמוץ יקריב קרבנו על זבח תודת
עלמיו והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה
ליהוה לכהן הורק את דם השלמים לו ידחה
ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא
יעים ממנו עד בקר ואם נדר או נדבה זבח קרבנו
ביום הקריבו את זבתו יאכל וממחרת ותותר
ממנו יאכל ותותר מבשר הזבח ביום השלישי
באש ישרף ואם תאכל יאכל מבשר זבח
שלמיו ביום השלישי לא יבצה המקריב אתו
לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו
עונה תשא והבשר אשר יגע בכל טמא לא
יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל
בשור והנפש אשר תאכל בשור מנבח השלמים
אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה והנפש כר טמאת אדם או בבחמה
או בבחמה טמאה או בכל שקץ טמא ויאכל
מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב
ועז לא תאכלו וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה
לכל מלאכה ויאכל לא תאכלו כי כל אכל
חלב מן הבהמה אשר יקריב מנחה אשה ליהוה
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה וכל דם לא
תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה כל
נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר המקריב את זבחו שלמיו ליהוה וביא את הקרבן
 ליהוה מזבח שלמיו: ידיו תביאנה את אשי יהוה את
 החלב על החזה וביאט את החזה להניף אתו תנופה
 לפני יהוה: והקטיר הבתן את החלב המזבחה ויהוה
 החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הזמן תתנו תרומה
 לבתן מזבחי שלמכם: המקריב אתדם השלמים ואת
 החלב מבני אהרן לו: תהיה שוק הזמן למנה: כי
 את-דמיה תתנופה ואת שוק התרומה לקחת מאת
 בני ישראל מזבחי שלמיהם ואמן אתם לאהרן הבתן
 ולבניו להקטילם מאת בני ישראל: ואת משחת אהרן
 ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבתן
 ליהוה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם
 מאת בני ישראל הקת עולם לדורתם: ואת התורה
 לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח
 השלמים: אשר צוה יהוה אתי משה ביום סיני ביום
 צוה את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה
 במקדש סיני:

פ רביעי

ח

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את אהרן ואת
 בניו ואת הכהנים ואת עימון המזיחה ואת
 פר הזחית ואת שני האילים ואת סל המצות ואת
 כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד ויעש משה
 כאשר צוה יהוה אתו והקהל העדה אל פתח
 אהל מועד ויאמר משה אל העדה זה הדבר
 אשר צוה יהוה לעשות ויקרב משה את אהרן
 ואת בניו וירחץ אתם במים ויתן עליו את הכתנת
 ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן
 עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד
 לו בו ויעם עליו את החשן ויתן אל החשן את
 האורים ואת התמים וישם את המצנפת על ראשו
 וישם על המצנפת אל מול פניו את ציצת הקרב
 נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה ויקח משה
 את שמן המשיחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו
 ויקדש אתם: מן מנעו על המזבח שבע פעמים וימשח
 את המזבח ואת כל כליו ואת הבקר ואת בניו לקדשם:
 ויצק משמן המשיחה על ראש אהרן וימשח אתו
 לקדשו: ויקרב משה את בניו וילבשם כתנת
 בחגור אתם אבנט ויחגר אתם אבנט ויחבש
 יהוה את משה: ויש את פר החטאת ויטמא אהרן
 ובניו אתידיהם על ראש פר החטאת: וישחט ויקח

משה אתידיהם

משה אתידיהם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה וביא את
 קרבנו ליהוה מזבח שלמיו ידיו תביאנה את
 אשי יהוה את החלב על החזה וביאט את
 החזה לתניף אתו תנופה לפני יהוה והקטיר הבתן
 את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו ואת
 שוק הזמן תתנו תרומה לבתן מזבחי שלמיהם
 המקריב אתדם השלמים ואת החלב מבני אהרן
 לו תהיה שוק הזמן למנה כי את חזה התנופה
 ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי
 שלמיהם ואתן אתם לאהרן הבתן ולבניו לחזק
 עולם מאת בני ישראל ואת משחת אהרן ומשחת
 בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבתן ליהוה
 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני
 ישראל חזקת עולם לדורתם ואת התורה לעלה
 למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים וזבחי
 השלמים אשר צוה יהוה את משה ביום סיני ביום
 צוה את בני ישראל להקריב את קרבניהם
 ליהוה במקדש סיני

ויקרא צו ח
 ונתן על קרנות המזבח סביב באצבעו
 ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח
 ויקדשוהו לכפר עליו: ויקח את דב העלה אשר על
 הקרב ואת יתרת הקבר ואת שתי הכלות ואת חלבן
 ויקטר משה המזבחה: ואת הפר ואת עורו ואת
 ואת פרשו שקרף באש מהניח למחנה כאשר צוה יהוה
 את ישראל: ויקרב את איל העלה ויסמכו אתהו ובניו
 את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויזרק משה את
 כ הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח לתחיו ויקטר
 משה את הראש ואת הנתיחים ואת הפר: ואת הקרב
 ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את דב האיל
 המזבחה עלה הוא לריח ניחוח אשה הוא לתורה
 כאשר צוה יהוה את ישראל: ויקרב את האיל השני
 איל המלאים ויסמכו אתהו ובניו את ידיהם על ראש
 האיל: וישחט ויקח משה מדמו נתן על הניקוד און
 אתהו הימנית ועל כנהו ידו הימנית ועל כנהו הימנית
 הימנית: ויקרב את בניו אתהו נתן משה מדהם על
 הניקוד אונם הימנית ועל כנהו ידם הימנית ועל כנהו הימנית
 זה הימנית ויזרק משה את ידיהם על המזבח סביב: ויקח
 את דב העלה ואת האלה ואת דב העלה אשר על הקרב
 ואת יתרת הקבר ואת שתי הכלות ואת חלבן ואת
 שוק הימין: ומפל המוצות אשר לפני יהוה לקח חלת
 מצה אחת וחלת לחם שמן אחד וירקיק אחד וישם
 על לחבנים ועל שוק הימין: ונתן את הכל על כפי
 אתהו ועל כפי בניו ונתן אתם תנופה לפני יהוה: ויקח
 משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על
 העלה בכלאים הם לריח ניחוח אשה הוא ליהוה
 ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה
 מאיל המלאים למשה היה לכונה כאשר צוה
 יהוה את משה ויקח משה משמן המועדה ומן
 הדם אשר על המזבח ויז על אתהו על בגדיו
 ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אתהו את
 בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו ויאמר משה
 אל אתהו ואל בניו בשלז את הכשר פתח אהל
 מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
 המלאים כאשר צוית לאמר אתהו ובניו יאכלוהו:
 ונתת בכשר ובלחם באש תשרפו ומפתח אהל מועד לא
 תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימן מלאכם כי שבעת
 ימים ימלא את ידיכם: כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה
 לעשת לכפר עליכם:

שביעי

ויקח
 משה משמן המשחה ומדהם אשר על המזבח וז על
 אתהו על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו ואת בניו
 את אתהו ואת בניו ואת בניו ואת בניו ואת בניו
 ויאמר משה אל אתהו ואל בניו בשלז את דב אשר פתח
 אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
 המלאים כאשר צוית לאמר אתהו ובניו יאכלוהו:
 ונתת בכשר ובלחם באש תשרפו ומפתח אהל מועד לא
 תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימן מלאכם כי שבעת
 ימים ימלא את ידיכם: כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה
 לעשת לכפר עליכם:

ויקרא צו ח
 ונתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את
 המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשוהו
 לכפר עליו ויקח את כל החלב אשר על הקרב
 ואת יתרת הקבר ואת שתי הכלות ואת חלבן
 ויקטר משה המזבחה ואת הפר ואת עורו ואת
 פרשו ואת פרשו שקרף באש מהניח למחנה כאשר
 צוה יהוה את ישראל ויקרב את איל העלה ויסמכו
 אתהו ובניו את ידיהם על ראש האיל וישחט
 ויזרק משה את הדם על המזבח סביב ואת האיל
 נתח לתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתיחים
 ואת הפר ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים
 ויקטר משה את דב האיל המזבחה עלה הוא לריח
 ניחוח אשה הוא לתורה כאשר צוה יהוה את
 ישראל ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו
 אתהו ובניו את ידיהם על ראש האיל וישחט ויקח
 משה מדמו נתן על הניקוד און אתהו הימנית ועל
 כנהו ידו הימנית ועל כנהו הימנית הימנית ויקרב
 את בניו אתהו נתן משה מדהם על הניקוד אונם
 הימנית ועל כנהו ידם הימנית ועל כנהו הימנית
 זה הימנית ויזרק משה את ידיהם על המזבח סביב
 ויקח את דב העלה ואת האלה ואת דב העלה אשר
 על הקרב ואת יתרת הקבר ואת שתי הכלות ואת
 חלבן ואת שוק הימין ומפל המוצות אשר לפני יהוה
 לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחד וירקיק
 אחד וישם על לחבנים ועל שוק הימין ונתן את הכל
 על כפי אתהו ועל כפי בניו ונתן אתם תנופה לפני
 יהוה ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על
 העלה בכלאים הם לריח ניחוח אשה הוא ליהוה
 ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה
 מאיל המלאים למשה היה לכונה כאשר צוה
 יהוה את משה ויקח משה משמן המועדה ומן הדם
 אשר על המזבח ויז על אתהו על בגדיו ועל בניו
 ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אתהו את בגדיו ואת
 בניו ואת בניו ואת בניו ואת בניו ויאמר משה
 אל אתהו ואל בניו בשלז את הכשר פתח אהל מועד
 ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים
 כאשר צוית לאמר אתהו ובניו יאכלוהו ונתת בכשר
 ובלחם באש תשרפו ומפתח אהל מועד לא תצאו
 שבעת ימים עד יום מלאת ימן מלאכם כי שבעת
 ימים ימלא את ידיכם: כאשר עשה ביום הזה צוה
 יהוה לעשת לכפר עליכם:

ופתח אהל מועד תשיבו ימים ולילה שבעת ימים
ועומרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי בן
צויתו ועש אהרן ובניו את כל הדברים אשר
צוה יהוה ביד משה
זהו ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקונו
ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה
ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש בני שלמה לעלה
ושור ואיל לשלמים לחובת לפני יהוה ומנחה
בלילה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם וקחו
את אשר צוה משה אל לפני אהל מועד ויקרבו
כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה
ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה
את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדר ובעד העם
ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה ויקרב
יהוה ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל
החטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו
ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח ואת החלב ואת הכלית
ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה
כאשר צוה יהוה את משה ואת הנבשר ואת העור
שרף באש מחוץ למזבחה וישחט את העלה
וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקוהו על
המזבח סביב ואת העלה המוצא אליו לנתחיה
ואת הראש ויקטר על המזבח וירחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה ויקרב
את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר
לעם וישחטוהו ויחטאוהו כראשון ויקרב את העלה
ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה וימלא כפו
ממנה ויקטר על המזבח מלכוד עלת הבקר וישחט
את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם
וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקוהו על
המזבח סביב ואת החלבים מן השור ומן האיל
האילים והמזבחה והכלית ויתרת הכבד ושיבו
את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה
ואת החזות ואת שוק הימין הגוף אהרן תנופה
לפני יהוה כאשר צוה משה וישא אהרן את ידו
אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה
והשלמים ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו וברכו
את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם

שמיני

ט

זהו ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקונו א
ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ב
ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל ב
תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני ג
שנה תמימים לעלה: ושור ואיל לשלמים לחובת לפני ו
יהוה ומנחה בלילה בשמן כי היום יהוה נראה ו
אליכם: וקחו את אשר צוה משה אל לפני אהל מועד ה
ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה ו
יה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד ו
יהוה: ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה ז
את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדר ובעד העם ו
עשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב ו
אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ו
יקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ו
יתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: ו
את החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן
החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה: ו
את הנבשר ואת העור שרף באש מחוץ למזבחה: ו
ישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקוהו ב
על המזבח סביב ואת העלה המוצא אליו לנתחיה ו
את הראש ויקטר על המזבח וירחץ את הקרב ואת הכרעים ו
יקטר על העלה המזבחה ויקרב את קרבן העם ויקח את
שעיר החטאת אשר לעם וישחטוהו ויחטאוהו כראשון ויקרב
את העלה ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה וימלא כפו
ממנה ויקטר על המזבח מלכוד עלת הבקר וישחט את השור
ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את
הדם אליו ויזרקוהו על המזבח סביב ואת החלבים מן השור
ומן האיל האילים והמזבחה והכלית ויתרת הכבד ושיבו
את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה ואת
החזות ואת שוק הימין הגוף אהרן תנופה לפני יהוה
כאשר צוה משה וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד
מעשת החטאת והעלה והשלמים ויבא משה ואהרן אל
אהל מועד ויצאו וברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם

ותצא

מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים
נרא פלגים וירטו ויפלו על פניהם:

א ויקחו בני אהרן קרב ואבדוהו איש מחמתו ויתנו בהן
 איש ושימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה איש זרה
 2 אשר לא צוה אתם: ותצא איש מלפני יהוה ותאכל
 3 אותם וימתו לפני יהוה: ויאמר משה אל אהרן הוא
 אשר דבר יהוה ולאמר בקרבי אקדש ועל לפני כל העם
 4 אקבר וידם אהרן: ויקרא משה אל מישאל ואל אלעזר
 בני עזאל דד אהרן ויאמר אליהם קריבו שאו את אהרן
 ה מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: ויקרבו וישאם
 6 בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ויאמר
 משה אל אהרן ואלעזר ולאיתמר בני ראשיכם אל
 תפרשו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה
 יקצף ואחיכם כל בית ישראל יכבו את השרפה אשר
 7 שרף יהוה: ומפתח אהל מועד לא תצאו פתחתי כד
 שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה פ
 8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר: הן ושכר אל תשתו
 9 אתה ויבגוד אהרן בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו
 10 חקת עולם לדורותיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל
 11 וכן הטמא ובין הטמא ובין הקדש ובין ישראל את
 כל התקנים אשר דבר יהוה אליהם כדבר משה: ובישי

ותצא איש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
 העלה ואת החלבים וירא כל העם וירטו ויפלו על
 פניהם ויקחו בני אהרן קרב ואבדוהו איש מחמתו
 ויתנו בהן איש ושימו עליה קטרת ויקריבו לפני
 יהוה איש זרה אשר לא צוה אתם ותצא איש
 מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה ויאמר
 משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר
 בקרבי אקדש ועל לפני כל העם אקבר וידם
 אהרן ויקרא משה אל מישאל ואל אלעזר בני
 עזאל דד אהרן ויאמר אליהם קריבו שאו את
 אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה ויקריבו
 וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר
 משה ויאמר משה אל אהרן ואלעזר ולאיתמר
 בני ראשיכם אל תפרשו ובגדיכם לא תפרמו ולא
 תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית
 ישראל יכבו את השרפה אשר שרף יהוה ותפתח
 אהל מועד לא תצאו פתחתי כדבר משה עליכם
 ועל פני הקדש ויעשו כדבר משה

וידבר יהוה אל אהרן לאמר: הן ושכר אל תשתו
 אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו
 חקת עולם לדורותיכם ולהבדיל בין הקדש ובין
 החל וכן הטמא ובין הטמא ובין הקדש ובין ישראל
 את כל התקנים אשר דבר יהוה אליהם
 כדבר משה

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
 בניו הנותרים קחו את המנוחה הנותרת מאשי
 יהוה ואכלוהו מצות אצל המזבח כי קדש קדשים
 הוא ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקר וחקר
 בניך הוא מאשי יהוה כי מצותי וארת יהוה
 התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור
 אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקר וחקר בניך נתנו
 מזבחי שלמי בני ישראל את שוק התרומה וזהו
 התנופה על אשי החלבים וביאו להניף תנופה
 לפני יהוה והיה לך ולבניך אהרן חקר עולם
 כאשר צוה יהוה ואת שלמי החטאת דרוש
 דרוש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל
 איתמר בני אהרן הנותרים לאמר מדוע לא אכלתם
 את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא
 ואתה נתן לכם כשיצאת את עון העדה לנכר עליהם
 לפני יהוה הן לא הבא את דמה אל הקדש פנימה
 אכיל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי וידבר
 אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם

12 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
 הנותרים קחו את המנוחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוהו
 13 מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ואכלתם
 אתה במקום קדוש כי חקר וחקר בניך הוא מאשי יהוה
 14 כדבר צויתי: ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה
 תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כדבר משה
 15 וחקר בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: שוק התרומה
 וזהו התנופה על אשי החלבים וביאו להניף תנופה
 לפני יהוה והיה לך ולבניך אהרן חקר עולם כאשר
 16 צוה יהוה: ואת שלמי החטאת דרוש דרוש משה והנה
 שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים
 17 לאמר: מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש
 כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון
 18 העדה לכפר עליהם לפני יהוה: הן לא הבא את
 דמה אל הקדש פנימה אכיל תאכלו אתה בקדש כאשר
 19 צויתי: וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את
 חטאתם

ואתדלתם לפני יהוה ותקראנה אתי באלה
ואכלתי הפאת היום היטב בעיני יהוה: וישמע משה כ
יטב בעיניו: שש פ

יא

ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי באלה
ואכלתי הפאת היום היטב בעיני יהוה וישמע
משה ויטב בעיניו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם
דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
האכלו מכל הבהמה אשר על הארץ כל נפרסת
פרסה ושסעל שסעל פרסת מעלת גרה בהמה
אתה האכלו אך את זה לא תאכלו מבעלי הגדה
ובמפרסי הפרסה את הגמל כי מעלת גרה הוא
ופרסה איננו מפרסי טמא הוא לכם ואת השלפן
כי מעלת גרה הוא ופרסה לא יפרסי טמא הוא
לכם ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
תפרסו טמאה היא לכם ואת החזיר כי מפרסי
פרסה הוא ושסעל שסעל פרסתו הוא אלה לא יגר
טמא הוא לכם מבשרים לא תאכלו ובנותם לא
תעזו טמאים הם לכם את זה תאכלו מכל אשר
במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים
ובחזלים אתם תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת בימים ובחזלים מכל שרץ המים ומכל
גפש החיה אשר במים שקץ הם לכם ועליון
יהיו לכם מבשרים לא תאכלו ואת נבלתם השלצו
כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא
לכם ואת אלה השלצו מן העוף לא יאכלו שקץ
הם את הנשר ואת הפרס ואת העונה ואת
הזאת ואת האיה למיתה את כל ערב למיתו ואת
בת היענה ואת ההזנב ואת השלחף ואת הלץ
למיתו ואת הכוס ואת השלך ואת הלשון ואת
התושבת ואת הקאת ואת הרחם ואת החסידה
האנפה למיתו ואת הדוכפת ואת העלוקה כל
שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם אך
את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
אשר לא ברעים ממעל לרגליו כחזיר בהן על
הארץ את אלה מהם תאכלו את הארבה למיתו
ואת הסלעם למיתו ואת החרל למיתו ואת החגב
למיתו וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים
שקץ הוא לכם ולא אלה הטמאים כל הנעל נבלתם
יטמא עד הערב וכל הנשוא נבלתם יטמא בדרך
וטמא עד הערב לכל הבהמה אשר היא מפרסת
פרסה ושסעל איננה שסעל וגרה איננה מעלתה
טמאים הם לכם כל הנעל בהם יטמא וכל הולך
על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים
הם לכם כל הנעל נבלתם יטמא עד הערב

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם: ודברו
אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל
הבהמה אשר על הארץ: כל מפרסת פרסה ושסעל
שסעל פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את
זה לא תאכלו מבעלי הגדה ומפרסי הפרסה את
הגמל כרמעלה גרה הוא ופרסה איננו מפרסי טמא הוא
לכם: ואת השלפן כרמעלה גרה הוא ופרסה לא יפרסי
טמא הוא לכם: ואת הארנבת כרמעלת גרה הוא
ופרסה לא תפרסו טמאה היא לכם: ואת החזיר כי
מפרסי פרסה הוא ושסעל שסעל פרסתו הוא אלה לא
יגר טמא הוא לכם מבשרים לא תאכלו ובנותם לא
תעזו טמאים הם לכם: מבעשרם לא תאכלו ובנותם לא
תעזו טמאים הם לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים
כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובחזלים
אתם תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים
ובחזלים מכל שרץ המים ומכל גפש החיה אשר במים
שקץ הם לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרים לא תאכלו
ואת נבלתם השלצו: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
במים שקץ הוא לכם: ואת אלה השלצו מן העוף לא
יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העונה:
ואת הזאת ואת האיה למיתה: את כל ערב למיתו:
ואת בת היענה ואת ההזנב ואת השלחף ואת הלץ
למיתו: ואת הכוס ואת השלך ואת הלשון ואת
התושבת ואת הקאת ואת הרחם ואת החסידה
האנפה למיתו: ואת הדוכפת ואת העלוקה כל
שרץ העוף ואת הדוכפת ואת העלוקה: כל שרץ העוף
ההלך על ארבע שקץ הוא לכם: אך את זה תאכלו
מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא ברעים
ממעל לרגליו לתור בהן על הארץ: את אלה מהם
תאכלו את הארבה למיתו ואת הסלעם למיתו ואת
החרל למיתו ואת החגב למיתו: וכל שרץ העוף
אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: ולא אלה הטמאים
כל הנעל נבלתם יטמא עד הערב: וכל הנשוא נבלתם
יטמא בדרך וטמא עד הערב: לכל הבהמה אשר היא
מפרסת פרסה ושסעל איננה שסעל וגרה איננה מעלתה
טמאים הם לכם כל הנעל בהם יטמא: וכל הולך על
כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם
כל הנעל נבלתם יטמא עד הערב:

והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא טמאים הנזא את נבלתם
 וזה לכם הטמא עד הערב טמאים הבה לכם: 28
 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החולד והעכבר
 ותצב למינרו: והאנקה והכח והלמאה והחמט והתושמת: 29
 אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם בבתם 30
 יטמא עד הערב: וכל אשר יפל עליו מהם בבתם 31
 יטמא מקל-קלעץ או בגד או עור או שק כל-קלי 32
 אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב 33
 וטמא: וכל-קל-תרש אשר יפל מהם אל תוכו כל 34
 אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: מכל-דאבל אשר 35
 יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל-משקה אשר ישתה 36
 לה בקל-קלי וטמא: וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא 37
 הנהר וכיבוי יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם: אך 38
 מעין ובור מקודשים יהיה שהור ונגע מנבלתם וטמא: 39
 וכי יפל מנבלתם על-קל-זרע זרע אשר זרע שהור 40
 הוא: וכי יתקדמו על-זרע ונפל מנבלתם עליו טמא 41
 הוא לכם: ו כי ימות מן-הבהמה אשר היא לכם 42
 לאבלה הנגע מנבלתה יטמא עד הערב: והאבל מנבלתה 43
 יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס 44
 בגדיו וטמא עד הערב: וכל-השרץ השרץ על הארץ 45
 שקץ הוא לא יאכל: כל הולך על-זחון וכל הולך 46
 על ארבע עד כל-מרבח רגלים לכל-השרץ השרץ על 47
 הארץ לא תאכלו כיון שקץ הם: אלה-תשקצו את 48
 נפשתיכם בכל-השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונשמתם 49
 הם: כי אני יהוה אלהיכם ותקדשתם והייתם קדשים 50
 כי קדוש אני ולא תטמאו את-נפשתיכם בכל-השרץ 51
 הרמש על-הארץ: כי אני יהוה המצלה אתכם מארץ 52
 מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש 53
 אני: זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת 54
 במים ולכל-נפש השרצת על-הארץ: להבדיל בין 55
 הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר 56
 לא תאכל:

יב

תזריע

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 לאמר אשה כי תזריע וולדה זכר וטמאה שבעת ימים 3
 כימי נדת דותה הטמא: וביום השמיני ימול בשר 4
 ערלתו: ושלושים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה 5
 בכל-קדש לא תנגע ואל-תמקדש לא תבא עד-מקלאת 6
 ה ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה 7
 ושלושים יום 8

י"א 42. v. 7 י"א ודוא ושי רחיה מאתיה 43. v. 8 י"א א 4. v. 2 קץ טעק

והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב
 טמאים הבה לכם וזה לכם 28
 הטמא בשרץ השרץ על הארץ החולד והעכבר
 והגז המינרו והאנקה והכח והלמאה והחמט 29
 והתושמת אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל
 הנגע בהם בבתם יטמא עד הערב וכל אשר יפל
 עליו מהם בבתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או 30
 עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם 31
 במים יובא וטמא עד הערב וטהור וכל כלי זרש 32
 אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא 33
 ואתו תשברו מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא 34
 עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל 35
 כלי יטמא וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא 36
 הנהר וכיבוי יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם 37
 אך מעין ובור מקודש מים יהיה טהור ונגע מנבלתם 38
 יטמא וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרע אשר 39
 זרע טהור הוא וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם 40
 עליו טמא הוא לכם וכי ימות מן הבהמה אשר 41
 היא לכם לאבלה הנגע מנבלתה יטמא עד הערב 42
 והאבל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב 43
 והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב 44
 וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל 45
 על זחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבח רגלים 46
 לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלו כי שקץ הם אל 47
 תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא 48
 תטמאו בהם ונשמתם הם כי אני יהוה אלהיכם 49
 והייתם קדשים כי קדוש אני וזה טמא את נפשתיכם 50
 בכל השרץ הרמש על הארץ: כי אני יהוה המצלה אתכם 51
 מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש 52
 אני: זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת 53
 במים ולכל נפש השרצת על הארץ להבדיל בין 54
 הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר 55
 לא תאכל: 56

ששת ימים תשב על דמי טהרה: ובמלאת 6
 ימי טהרה לבן או לבת תביא בבוש בדשנתו לעלה וכך
 יזה אחר להטאת אלהיך אהל מועד אלהיך:
 והקריתו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמה 7
 זאת תורת הילדת לומר או לנקבה: ואם לא תמצא 8
 ידה כי שה ולקחה שתרתום או שני בני יונה אחד
 לעלה ואחד להטאת וכפר עליה הבקן וטהרה: שאל

י

נדבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אם פרהה א
 בעור בשרו שאת ארספתת או בהרת והנה בעור בשרו
 לנגע צרעת והוא אל אהרן הבקן או אל אחד מבניו
 הקהנים: וראה הבקן את הנגע בעור הבשר ושער 3
 בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמוק מעור בשרו נגע צרעת
 הוא וראו הבקן וטמא אתו: ואם פרהת לבנה היא 4
 בעור בשרו ועמוק אדם מראה מן העור ושערה לא תפך
 לבן ותסיר הבקן את הנגע שבעת ימים: וראו הבקן 5
 ביום השביעי והנה הנגע עמוק בעינו לא פשה הנגע
 בעור ותסירו הבקן שבעת ימים שנית: וראה הבקן 6
 אתו ביום השביעי שנית והנה פרה הנגע ולא פשה
 הנגע בעור וטהרו הבקן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר: 7
 ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראו אל 8
 הבקן לטהרתו וראה שנית אלהיך: וראה הבקן 9
 והנה פשתה המספחת בעור וטמא הבקן צרעת הוא: פ
 נגע צרעת כי תהיה באדם והוא אל הבקן: וראה הבקן 9
 והנה שאת לבנה בעור והוא הפכה שער לבן ומחית 11
 בשר חי בשאת: צרעת טשנת הוא בעור בשרו וטמא 12
 הבקן לא יסגרו כי טמא הוא: ואם פרוח הפרח הצרעת 12
 בעור ובסתה הצרעת את פל בעור הנגע מראשו ועד
 רגליו לקל מראה שני הבקן: וראה הבקן והנה כסתה 13
 הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן 14
 מקור הוא: וביום הראות פו בשר חי יטמא: וראה 15
 הבקן את הבשר החי וטמא הבשר החי טמא הוא 16
 צרעת הוא: או כי ישוב הבשר החי והפך לבן וראה 17
 אלהיך: וראה הבקן והנה הפך הנגע ללבן וטהר 17
 הבקן את הנגע מקור הוא: פ שש

וששת ימים תשב על דמי טהרה ובמלאת ימי
 טהרה לבן או לבת תביא בבוש בדשנתו לעלה
 וכך יזה אחר להטאת אלהיך אהל מועד אלהיך:
 והקריתו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה
 ממקד דמה זאת תורת הילדת לומר או לנקבה
 ואם לא תמצא ידה כי שה ולקחה שתרתום או שני
 בני יונה אחד לעלה ואחד להטאת וכפר
 עליה הבקן וטהרה

ודבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אדם כי
 יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה
 בעור בשרו לנגע צרעת והוא אל אהרן הבקן
 או אל אחד מבניו הקהנים וראה הבקן את הנגע
 בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע
 עמוק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראה הבקן
 וטמא אתו ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו
 ועמוק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן
 ותסיר הבקן את הנגע שבעת ימים וראה הבקן
 ביום השביעי והנה הנגע עמוק בעינו לא פשה
 הנגע בעור ותסירו הבקן שבעת ימים שנית וראה
 הבקן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע
 ולא פשה הנגע בעור וטהרו הבקן מספחת הוא
 וכבס בגדיו וטהר ואם פשה תפשה המספחת
 בעור אחרי הראו אל הבקן לטהרתו וראה
 שנית אל הבקן וראה הבקן והנה פשתה המספחת
 בעור וטמא הבקן צרעת הוא

נגע צרעת כי תהיה באדם והוא אל הבקן וראה
 הבקן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער
 לבן ומחית בשר חי בשאת צרעת טשנת הוא
 בעור בשרו וטמא הבקן לא יסגרו כי טמא
 הוא ואם פרוח הפרח הצרעת בעור ובסתה
 הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך
 לבן מקור הוא: וביום הראות פו בשר חי יטמא
 וראה הבקן את הבשר החי וטמא הבשר החי
 טמא הוא צרעת הוא או כי ישוב הבשר החי
 והפך לבן וראה אל הבקן וראה הבקן והנה
 הפך הנגע ללבן וטהר הבקן את הנגע טהור
 הוא

ובשר פרהה כדבערו שחן ונרפא: והיה במקום
 השחן שאת לבנה או בהרת לבנה אדמתה וראו:
 אלהיך: וראה הבקן והנה מראה שפל מדהור 2

ושערה הפך לבן וטמא הכהן נגע עדות הוא בשחין פרוחה ואם יראה הכהן ויהיה אין ברי שער לבן ושפלה אינה מן העור והיא כהנה והסגירו הכהן שבעת ימים ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא ואם תחיתה העמד הבהרת לא פשה צרבת השחין היא וטהרו הכהן

בשר כי יהיה בעורו מכות אש והיתה מחוררי המכות בהרת לבנה אדמומת או לבנה וראה אתה הכהן והנה הפך שער לבן במהרת ומוא עמק מן העור צרעת היא במכות פרוחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא ואם יראה הכהן ויהיה אין בבהרת שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהנה והסגירו הכהן שבעת ימים וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא ואם תחיתה העמד הבהרת לא פשה בעור והוא כהנה שאת המכות הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכות הוא

ואיש או אשה כי יהיה נגע בראש או בתוך וראה הכהן את הנגע והנה מראו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא וכו' וראה הכהן את נגע הזקן והנה אין מראו עמק מן העור ושער שזור אין בו והסגירו הכהן את נגע הזקן שבעת ימים וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הזקן ולא היה שער צהב ומוא את הזקן אין עמק מן העור והתנלח ואת הזקן לא יטהר והסגירו הכהן את הזקן שבעת ימים שנית וראה הכהן את הזקן ביום השביעי והנה לא פשה הזקן בעור ומוא אתו עמק מן העור וטהרו אתו הכהן וכנס בגדיו וטהרו ואם פשה יפשה הזקן בעור אחר טהרו וראה הכהן והנה פשה הזקן בעור לא יקח הכהן לשער העלה טמא הוא ואם נעליו עמד הזקן ושער שזור עמוז בו ורפא הזקן טהור הוא וטהרו הכהן ואיש או אשה כי יהיה בעורו בשרם בהרת בהרת לבנה וראה הכהן והנה בעורו בשרם בהרת כהנה לבנה הזקן הוא פרוח בעור טהור הוא ואיש כי ימרט ראשו קרוח הוא טהור הוא ואם מפאת פניו ימרט ראשו נבח הוא טהור הוא

ושערה הפך לבן וטמא הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרוחה ואם יראה הכהן ויהיה אדמה שער לבן ושפלה אינה מן העור והיא כהנה והסגירו הכהן שבעת ימים ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא ואם תחיתה העמד הבהרת לא פשה צרבת השחין היא וטהרו הכהן ויבצע שער או בשר בידהו בעור מכות אש ותחיתה מותרת המכה בהרת לבנה אדמומת או לבנה והנה אתה הכהן והנה נדפף שער לבן בבהרת ומוא עמק מן העור צרעת הוא במכה פרוחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא ואם יראה הכהן ויהיה אין בבהרת שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהנה והסגירו הכהן שבעת ימים וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא ואם תחיתה העמד הבהרת לא פשה בעור והוא כהנה שאת המכות הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכות הוא פ

חמישי

ואיש או אשה בידהו בו נגע בראש או בזקן וראה הכהן את הנגע והנה מראו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא וכו' וראה הכהן את הנגע הזקן והנה אין בו והסגירו הכהן את הנגע הזקן שבעת ימים וראה הכהן ביום השביעי והנה לא פשה הזקן ולא היה שער צהב ומוא הזקן אין עמק מן העור והתנלח ואת הזקן לא יטהר והסגירו הכהן את הזקן שבעת ימים שנית וראה הכהן את הזקן ביום השביעי והנה לא פשה הזקן בעור ומוא אתו עמק מן העור וטהרו אתו הכהן וכנס בגדיו וטהרו ואם פשה יפשה הזקן בעור אחר טהרו וראה הכהן והנה פשה הזקן בעור לא יקח הכהן לשער העלה טמא הוא ואם נעליו עמד הזקן ושער שזור עמוז בו ורפא הזקן טהור הוא וטהרו הכהן ואיש או אשה כי יהיה בעורו בשרם בהרת בהרת לבנה וראה הכהן והנה בעורו בשרם בהרת כהנה לבנה הזקן הוא פרוח בעור טהור הוא ואיש כי ימרט ראשו קרוח הוא טהור הוא ואם מפאת פניו ימרט ראשו נבח הוא טהור הוא

ששי שליש
כהן מקושר

ואיש כי ימרט ראשו קרוח הוא טהור הוא ואם מפאת פניו ימרט ראשו נבח הוא טהור הוא

12 וכרחה בקרחת
 13 או כנפחת נני לבן אדמדם צרעת פרתת הוא בקרחתו
 14 או כנפחתו: וראה אתו הכהן והנה שאתה הולל לבנה
 15 אדמלמת בקרחתו או כנפחתו כמראה צרעת שור בשור:
 16 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאט הכהן כראשו
 17 נני: והצרוע אשר בו הנני כנדרו יהו פרמים וראשו מה
 18 יהיה פרוט ועל שפתו יטמא וטמא יקרא: כל ימי
 19 אשר הנני בו יטמא טמא הוא כדר ישב מחוץ למחנה
 20 מושבו: ס והכנר כרחה בו נני צרעת ככנר צמר
 21 או ככנר פשתים: או בשתי או בערב לפשתים ולצמר
 22 או בעור או בכל מלאכת שור: והנה הנני ורקק או
 23 אדמדם ככנר או בעור או בשתי או בערב או בכל פלל
 24 שור נני צרעת היא וראה אתה הכהן: וראה הכהן אתו
 25 הנני והסניד אתה הנני שבעת ימים: וראה אתה הנני
 26 ביום השביעי כרפשה הנני ככנר או בשתי או בערב
 27 או בעור לכל אשר יראה הנני למלאכה צרעת ממארת
 28 הנני טמא הוא: ושורף אתה הכנר או את השתי וא את
 29 הערב כצמר או בפשתים או את כל פלל העור אשר
 30 יהיה בו הנני כרפשת ממארת הוא כאש השורף: ואם
 31 ראה הכהן והנה לא פשה הנני ככנר או בשתי או
 32 בערב או בכל פלל שור: וצה הכהן ויבסו את אשר
 33 בו הנני והסנידו שבעת ימים שנית: וראה הכהן אתו
 34 הככס אתה הנני והנה לא תהפך הנני את ציטו הנני לא
 35 פשה טמא הוא כאש השורף פרתת הוא בקרחתו או
 36 כנפחתו: ואם ראה הכהן והנה פחה הנני אתו הככס
 37 אתו וקבע אתו מדהכנר או מדהשור או מדהשתי או
 38 מדהערב: ואם תראה שור ככנר או בשתי או בערב
 39 או בכל פלל שור פרתת הוא כאש השורף את אשר
 40 בו הנני: והכנר או השתי או הערב או כל פלל העור
 41 אשר הככס וסר מהם הנני וככס שנית וסדר: ואת
 42 תורת נני צרעת כנר הצמר או הפשתים או השתי או
 43 הערב או כל פלל שור לסהרו או לטמא:

ד

מצרע

1 ודבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע
 2 ביום סהרתו והוא אלה הכהן: וצא הכהן אל מחוץ
 3 למחנה וראה הכהן והנה נרפא נני הצרעת מדהערב:
 4 וצה הכהן ולקח למשחר שמי צפרים חיות סהרות
 5 וצן ארז ושני תולעת ואוב:

1 וני יהיה בקרחה או כנפחת נני לבן אדמדם
 2 צרעת פרתת הוא בקרחתו או כנפחתו וראו
 3 אתו הכהן והנה שאת הולל לבנה או כנפחתו
 4 או כנפחתו כמראה צרעת שור בשור איש צרוע
 5 הוא טמא הוא טמא יטמאט הכהן כראשו
 6 והצרוע אשר בו הנני כנדרו יהו פרמים וראשו
 7 יהיה פרוט ועל שפתו יטמא וטמא יקרא
 8 כל ימי אשר הנני בו יטמא טמא הוא כדר ישב
 9 מחוץ למחנה מושבו

10 וני יהיה נני צרעת ככנר צמר או ככנר
 11 פשתים או בשתי או בערב לפשתים ולצמר
 12 או בעור או בכל מלאכה שור והנה הנני וקק
 13 או אדמדם ככנר או בעור או בשתי או בערב
 14 או בכל כלי שור נני צרעת היא והנה את
 15 הכהן וראה הכהן את הנני והסניד את הנני
 16 שבעת ימים וראה את הנני ביום השביעי כני
 17 פשה הנני ככנר או בשתי או בערב או בעור
 18 לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת
 19 הנני טמא הוא ושורף את הנני או את השתי
 20 או את הערב וצמר או בפשתים או את כל
 21 כלי העור אשר יהיה בו הנני נני צרעת ממארת
 22 הוא כאש השורף ואם יראה הכהן והנה לא
 23 פשה הנני ככנר או בשתי או בערב או בכל
 24 כלי שור וצה הכהן ויבסו את אשר בו הנני
 25 והסנידו שבעת ימים שנית וראה הכהן אתו
 26 הככס את הנני והנה לא תהפך הנני את ציטו
 27 והנני לא פשה טמא הוא כאש השורף פרתת
 28 הוא בקרחתו או כנפחתו ואם יראה הכהן והנה
 29 פחה הנני אתו הככס אתו וקבע אתו מדהכנר
 30 או מדהשור או מדהשתי או מדהערב
 31 או בכל פלל שור פרתת הוא כאש השורף את אשר
 32 בו הנני: והכנר או השתי או הערב או כל פלל העור
 33 אשר הככס וסר מהם הנני וככס שנית וסדר
 34 ואת תורת נני צרעת כנר הצמר או הפשתים
 35 או השתי או הערב או בכל כלי שור לסהרו או
 36 לטמא

1 ודבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת
 2 המצרע ביום סהרתו והוא אלה הכהן וצא הכהן
 3 אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נני
 4 הצרעת מדהערב ולקח למשחר חיות סהרות
 5 וצן ארז ושני תולעת ואוב

ה וצוה הכהן וישחט את הצפור האחת אל כלי חרש
 6 הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים ואת הצפור
 החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת
 האוב וטבל אותם ואת הצפור החיה בדם הצפור השחקה
 7 על המים החיים והזה על המטהר מן הצפור שבע
 פעמים וטהרו ושלח את הצפור החיה על פני השדה:
 8 וכבס המטהר את בגדיו וכל את כל שערו ורחץ במים
 וטהר ואחר יבוא אל המטהר וישב מהוץ לאהל שבעת
 9 ימים והזה ביום השביעי יגלה את כל שערו את ראשו
 ואת זקנו ואת גפת עינו ואת כל שערו יגלה וכבס את
 10 בגדיו ורחץ את בגדיו במים וטהר: וביום השמיני יקח
 שני קבשים תמימים וכבשה אחת פתישתה תמימה
 ושלישה עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד
 11 שמן והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם
 12 לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את הכבש
 האחד והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והגוף אתם
 הטפה לפני יהוה:

ש

13 ושחט את הכבש במקום אשר
 ישחט את התטאת ואת העלה במקום הקדש כי פהטאת
 14 האשם הוא לפהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן מדם
 האשם ונתן הכהן על התנד און המטהר הנמנית ועל
 15 פהן ידו הנמנית ועל פהן רגלו הנמנית: ולקח הכהן
 16 מלג השמן ויצק על פה הכהן השמאלית: וטבל הכהן
 את אצבעו הנמנית מן השמן אשר על פה השמאלית
 17 והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ומותר
 השמן אשר על פה יתן הכהן על התנד און המטהר
 הנמנית ועל פהן ידו הנמנית ועל פהן רגלו הנמנית על
 18 דם האשם: והותר בשמן אשר על פה הכהן יתן על
 19 ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ועשה הכהן
 את התטאת וכפר על המטהר משמאיתו ואחר ישחט
 כ את העלה: והעלה הכהן את העלה ואת המטהר המנקה
 וכפר עליו הכהן וטהר:
 שליש חמושי
 מן התנד

21 ואסידל הוא ואן ידו
 משנת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון
 22 סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: ושתי תרים
 או שני בני זונה אשר תשיג ידו והיה אחד תטאת והאחד
 23 עלה: והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן
 24 אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ולקח הכהן את הכבש
 האשם ואת לג השמן

וצוה הכהן וישחט את הצפור האחת אל כלי חרש
 על מים חיים את הצפור החיה יקח אתה ואת עץ
 הארז ואת שני התולעת ואת האוב וטבל אותם
 ואת הצפור החיה בדם הצפור השחקה על המים
 החיים והזה על המטהר מן הצפור שבע פעמים
 וטהרו ושלו את הצפור החיה על פני השדה
 וכבס המטהר את בגדיו וכל את כל שערו
 ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המטהר וישב
 מהוץ לאהל שבעת ימים והיה ביום השביעי
 יגלה את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת
 עינו ואת כל שערו יגלה וכבס את בגדיו ורחץ
 את בגדיו במים וטהר וביום השמיני יקח שני
 כבשים תמימים וכבשה אחת פתישתה תמימה
 ושלישה עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן וכג
 אחד שמן והעמיד הכהן המטהר את האיש
 המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד ולקח
 הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם
 ואת כל השמן והגוף אתם הטפה לפני יהוה
 וישחט את הכבש במקום אשר ישחט את
 הצפור ואת העלה במקום הקדש כי פהטאת
 האשם הוא לפהן קדש קדשים הוא ולקח הכהן
 מדם האשם ונתן הכהן על התנד און המטהר
 הימנית ועל פהן ידו הימנית ועל פהן רגלו
 הימנית ולקח הכהן מלג השמן ויצק על פה הכהן
 השמאלית וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן
 השמן אשר על פה השמאלית והזה מן השמן
 באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ומותר השמן
 אשר על פה יתן הכהן על התנד און המטהר
 הימנית ועל פהן ידו הימנית ועל פהן רגלו הימנית
 על דם האשם והותר בשמן אשר על פה הכהן
 יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני
 יהוה ועשה הכהן את התטאת וכפר על המטהר
 מטמאתו ואחר ישחט את העלה והעלה הכהן
 את העלה ואת המטהר המנקה וכפר עליו הכהן
 וטהר
 דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם
 לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול
 בשמן למנחה ולג שמן ושתי תרים או שני בני
 זונה אשר תשיג ידו והיה אחד תטאת והאחד
 עלה והביא אתם ביום השמיני לטהרתו
 אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה
 ולקח הכהן את כבש האשם ואת כל השמן

והגוף אתם הכהן הוסיף לפני יהוה ועזר את
כפשי האשים ולקח הכהן מדם האשים נתן על
הזר און המטהר הימנית ועל הזר יד הימנית
נתן רגלו הימנית ומן השמן יצק הכהן על ידו
הכהן השמאלית והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה ונתן
הכהן מן השמן אשר על כפו על הזר און המטהר
הימנית ועל כפו ידו הימנית ועל כפו רגלו הימנית על
מקום דם האשים והזוהר מן השמן אשר על כפו הכהן
יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה ועשה ל
את האחר מן השמן או מן בני הזוג כאשר תשיג ידו
את אשר תשיג ידו את האחר השאת ואת האחר עלה
על המטהר וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה זאת תורת
אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו במטהרתי:

רביעי ששי
כשהו מחובר

נדבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי תבוא אל
ארץ כנען אשר אני נתן לכם לארצה ונתתי נגע צרעת
בבית ארץ אחתכם: ובא אשר לו הבית והגיד לביתו
לאמר כננע נראה לי בבית: ויצה הכהן ופס את הבית
בסרס ובא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר
בבית ואחר כן ובא הכהן לראות את הבית: וראה את
הנגע והיה הנגע בקורת הבית שקצרות ירקרקת או
אדממת ומראיתו שפל מדבור: ויצא הכהן מן הבית
אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: ושם
הכהן ביום השביעי וראה והנה נגוע בקורת הבית:
והנה הכהן והלוי את האבנים אשר בן הנגע והשליכו
אתן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ואת הבית יקצו
מבית סביב ושפטו את העפר אשר הקצו אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא: ולקחו אבנים אחרות והביאו
אל פתח האבנים וקפר אתר יקח ופס את הבית: ואם
שוב הנגע ופרח בבית אחר חלק את האבנים ואתר
הקצות את הבית ואתר הפס: ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא:

ותקן את הבית את האבנים ואת העפר ואת כל צרעת הבית
והביא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבא אל הבית
כלימי הסגור אתו יטמא עד הערב: והשקב בבית
יכסם את בניו והאכל בבית יכסם את בניו: ואם בא
ובא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחר הפס
את הבית

והיום אתם הכהן הוסיף לפני יהוה ועזר את
כפשי האשים ולקח הכהן מדם האשים נתן על
הזר און המטהר הימנית ועל הזר יד הימנית
נתן רגלו הימנית ומן השמן יצק הכהן על ידו
הכהן השמאלית והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה ונתן
הכהן מן השמן אשר על כפו על הזר און המטהר
הימנית ועל כפו ידו הימנית ועל כפו רגלו הימנית על
מקום דם האשים והזוהר מן השמן אשר על כפו הכהן
יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה ועשה ל
את אשר תשיג ידו את האחר השאת ואת האחר עלה
על המטהר וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה זאת תורת
אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו במטהרתי:

נדבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי תבוא
אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לארצה ונתתי
נגע צרעת בבית ארץ אחתכם: ובא אשר לו
הבית והגיד לביתו לאמר נגע לי בבית:
והנה הכהן ופס את הבית בשלש ימים: ובא
לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית
כן ובא הכהן לראות את הבית וראה את הנגע
והנה הנגע בקורת הבית שקצרות ירקרקת
או אדממת ומראיתו שפל מדבור: ויצא הכהן
מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית
שבעת ימים: ושם הכהן ביום השביעי וראה
הנה הנגע בבית וראה והנה נגוע בבית:
והנה הכהן והלוי את האבנים אשר בן הנגע
והשליכו אתן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא:
והנה הכהן יקצו את הבית מן החוץ אל
מחוץ לעיר אל מקום טמא: ואת הבית יקצו
מבית סביב ושפטו את העפר אשר הקצו
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ולקחו אבנים
אחרות והביאו אל פתח האבנים וקפר אתר
יקח ופס את הבית: ואם שוב הנגע ופרח
בבית אחר חלק את האבנים ואתר הקצות
את הבית ואתר הפס: ובא הכהן וראה
והנה לא פשה הנגע בבית אחר הפס את
הבית: לא תשיג ידו במטהרתי: וזאת תורת
אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו במטהרתי:

49 וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ולקח
 להטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואוב:
 וישחט את הצפר האחת אל בלי חרש על מים חיים:
 51 ולקח את עיני הארז ואת האוב ואת שני התולעת ואת
 הצפר הטהר וטבל אתם בדם הצפר השחוקה ובמים
 52 החיים והנה אלה הבית שבע פעמים: והטא את הבית
 בדם הצפור ובמים החיים ובצפר הטהר ובעץ הארז
 53 ובאוב ובשני התולעת: ושלח את הצפר הטהר אל
 מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: ואת
 התורה לכל יגע הצרעת ולחוק: ולצרעת הבגד ולבית:
 56 ולשאת ולספחת ולבקררת: להורית ביום הטמא וביום
 57 הטהר ואת תורת הצרעת:

טו

2 א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו אל בני
 ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה נב מבשרו
 3 וזבו טמא הוא: ואת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו
 4 את זובו ארדהתים בשרו מזובו טמאתו הוא: קל
 המשכב אשר ישכב עליו הזב וטמא וכל ההפלי אשר
 5 ישכב עליו וטמא: ואיש אשר יגע במשכבו וכבם בגדיו
 6 ורחץ במים וטמא עד הערב: והישב על ההפלי אשר
 7 ישכב עליו הזב וכבם בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 8 הערב: וכיריק הזב בשתור וכבם בגדיו ורחץ במים
 9 וטמא עד הערב: וכל המרפב אשר ירכב עליו הזב
 י וטמא: וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד
 הערב והנושא אותם וכבם בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 11 הערב: וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים
 12 וכבם בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל חרש
 13 אשר יגע בו הזב ישכר וכל בלי עץ ישטף במים: וכר
 יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים למטהו וכבם
 14 בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: וביום השמיני
 יקחלו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל
 15 פתח אהל מועד ונתנם אלה הכהן: ועשה אתם הכהן
 אתר הטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
 מזובו: ששי שביעי
 סוף המצוה

16 ואיש כרתצא ממנו שכבת צרע ורחץ
 17 במים את כל בשרו וטמא עד הערב: וכל בגדו וכל
 עוד אשר יהיה עליו שכבת צרע וכבם במים וטמא עד
 18 הערב: ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת צרע

וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע ולקח להטא
 את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת
 ואוב ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על
 מים חיים ולקח את עץ הארז ואת האוב ואת
 שני התולעת ואת הצפר הטהר וטבל אתם בדם
 הצפר השחוקה ובמים החיים והנה אל הבית
 שבע פעמים וזטא את הבית בדם הצפור
 ובמים החיים ובצפר הטהר ובעץ הארז ובאוב
 ובשני התולעת ושלח את הצפר הטהר אל
 מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית
 וטהר ואת התורה לכל יגע הצרעת ולחוק
 ולצרעת הבגד ולבית ולשאת ולספחת ולבקררת
 להורית ביום הטמא וביום הטהר ואת תורת
 הצרעת

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר דברו
 אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש כי
 יהיה נב מבשרו זבו טמא הוא ואת תהיה טמאתו
 בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו
 טמאתו הוא כל המשכב אשר ישכב עליו הזב
 וטמא וכל הכלי אשר ישכב עליו וטמא ואיש
 אשר יגע במשכבו וכבם בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב והישב על הכלי אשר ישכב
 עליו הזב וכבם בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 הערב והנגע בבשר הזב וכבם בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב וכי ירק הזב בשתור וכבם בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב וכל המורכב אשר
 ירכב עליו הזב וטמא וכל הנגע בכל אשר יהיה
 תחתיו וטמא עד הערב והנושא אותם וכבם בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב וכל אשר יגע בו
 הזב וידיו לא שטף במים וכבם בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב וכל חרש אשר יגע בו הזב
 ישכר וכל כלי עץ ישטף במים וכי יטהר הזב
 מזובו וספר לו שבעת ימים למטהו וכבם בגדיו
 ורחץ בשרו במים חיים וטהר וביום השמיני יקח
 לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל
 פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן ועשה אתם
 הכהן אתר הטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן
 לפני יהוה מזובו
 כי תלא מומנו שכבת זרע ורחץ במים את כל
 בשרו וטמא עד הערב וכל בגדו וכל עוד אשר
 יהיה עליו שכבת זרע וכבם במים וטמא עד
 הערב ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע

ורחצו במים וטמאו ערה הערב: פ

ואשה ברתה ובה דם יתרה ובה בקשרה שבעת ימים
 תהיה בנדחה וכל הנוגע בה יטמא ערה הערב: וכל אשר נ
 תשקב עליו בנדחה יטמא וכל אשר תשקב עליו יטמא:
 וכל הנוגע במשקבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא ער
 הערב: וכל הנוגע בכלי כלי אשר תשקב עליו יכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא ערה הערב: ואם על המשקב הוא א
 על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו יטמא ער
 הערב: ואם שקב ישקב אש אתה ותהי נדחה עליו
 וטמא שבעת ימים וכל המשקב אשר ישקב עליו יטמא:
 וְאִשָּׁה כְּרִזוּב זֶבֶד דָּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת־נִדְחָה כִּי
 אִי כְרִזוּב עַל־נִדְחָה כִּלְיָמִי זֶבֶד טִמְאַתָּה כִּי־מִי נִדְחָה
 תִּהְיֶה טִמְאָה הִוא: כִּלְיָמִי שֶׁבֶב אֲשֶׁר־תִּשְׁקֵב עָלָיו כֹּל־
 יָמִי זֶבֶד כִּמְשֻׁקֵב נִדְחָה תִּהְיֶה וְכִלְיָמִי אֲשֶׁר תִּשְׁקֵב
 עָלָיו טִמְאָה תִּהְיֶה כְּטִמְאֵת נִדְחָה: וְכִלְיָמִי כִּסּ וְטִמְאָה
 וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטִמְאָה עֵרֶבֶב: וְאִם־טִמְאָה
 מוֹזֵבֶה וְסִפְרָה לָּהּ שֶׁבַעַת יָמִים וְאַחַר הַסִּפְרָה: וְכִי־ס
 הַשְּׂמִינִי תִקְדָּה לָּהּ שְׁתֵּי תַרְסִים אִו שְׁנַי בְּנֵי יוֹנָה וְהִבְיָאָה
 אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַעֲשֵׂה כַפֶּתֶן
 אֶת־הָאֹהֶל חֲפָאֵת וְאֶת־הָאֹהֶל עֲלָה וְכִסָּה עֲלֵיהָ כַפֶּתֶן
 לַפָּנִי יִהְיֶה מוֹזֵב טִמְאָתָּה: וְהוֹרַתֶם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מִטִּמְאָתָם וְלֹא יָמִתוּ בְּטִמְאָתָם כְּטִמְאָם אֶת־מִשְׁפַּחַי אֲשֶׁר
 בְּתוֹכָם: זֹאת תוֹרַת הַזֶּבֶד וְאֲשֶׁר מִצָּא מִמֶּנּוּ שֶׁבַעַת־יָרֵעַ
 לְטִמְאָה־כֹּהֵן: וְהִדְוָה בְּנִדְחָה הַזֶּבֶד אֶת־זֶבֶד לִקְרֹא וְלִנְקָבָהּ
 וְלֹא־יֵשׁ אֲשֶׁר יִשְׁקֵב עִם־טִמְאָה:

מן

אחרי מות

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם *
 לפני יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן
 אחיך ואלויבא בכל עת אל הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָנֶיךָ אֶל־
 פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֵן אֶרְאֶה
 עַל־הַכֹּפֶרֶת: כִּזְאת יָבֹא אֶהְרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ כַּסֵּף כֶּד
 בְּקֶרֶת לְחֹפָאֵת וְאֵיל לַעֲלֹה: כִּתְנֵת־כֶּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמְכַסֵּי־
 כֶּד יִהְיוּ עַל־בָּשָׂרוֹ וּבִאֲבָנֵם כֶּד יִחַר וּבִמְצַנְפֵת כֶּד יִצַּח
 בְּגִד־קֹדֶשׁ לָם וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת־בָּשָׂרוֹ וּלְבָשֶׁם: וּמֵאֵת־הַ
 עֹדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שַׁעֲרֵי עֵדִים לְחֹפָאֵת וְאֵיל
 אֹהֶל לַעֲלֹה: וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת־סֵפֶר הַחֹפָאֵת אֲשֶׁר־לֹ
 וּכְסֵף בַּעֲזֹ וּבְכַד בִּיתוֹ אֵי וְלִקַּח אֶת־שְׁנֵי הַשַּׁעֲרִים הַעֲמִיד
 אֹתָם לַפָּנִי יִהְיֶה פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְתָזֶן אֶהְרֹן עַל־

ורחצו במים וטמאו ערה הערב

ואשה כרתה ובה דם יתרה ובה בקשרה שבעת ימים
 תהיה בנדחה וכל הנוגע בה יטמא ערה הערב
 וכל אשר תשקב עליו בנדחה יטמא וכל אשר
 תשקב עליו יטמא: וכל הנוגע במשקבה יכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא ערה הערב: וכל הנוגע בכל
 כלי אשר תשקב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא ערה הערב: ואם על המשקב הוא א
 על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו יטמא ער
 הערב: ואם שקב ישקב אש אתה ותהי נדחה
 עליו וטמא שבעת ימים וכל המשקב אשר
 ישקב עליו יטמא: ואשה כרזוב זבד
 דמה ימים רבים זבד עת נדחה אבי הזבד על
 נדחה כל ימי זבד טמאתה כיומי נדחתה וכל
 הוא כל המשקב אשר תשקב עליו כל ימי זבד
 כמשקב נדחה יהיה לה וכל הכלי אשר תשקב
 עליו טמא יהיה כטמאת נדחה וכל הנוגע בה
 יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא ערה הערב
 ואם טהרה מזוהה וספרת לה שבעת ימים ואחר
 תלחר וימים השמיני תקח לה שתי תרסם או שני
 בני זונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל
 מועד ועשה ככה את האזני הטאת והאזני
 עליו וספר עליו הכהן לפני יהוה מזוה טמאת
 והזרת את בני ישראל כטמאתם ולא ימתו
 בטמאתם בטמאם את משפחתי אשר נתתם
 תורת כהן ואשר תצא מבתי שבעת ירע לטמא
 בה והדחה בנדחה והזב את זבדו לוֹכֵר וְלִנְקָבָהּ
 וְלֹא־יֵשׁ אֲשֶׁר יִשְׁקֵב עִם־טִמְאָה

ורבן יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן
 בקרבכם לפני יהוה וימתו ויאמר יהוה אל משה
 דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל
 הקֹדֶשׁ מִבֵּית לְפָנֶיךָ אֶל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר
 עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֵן אֶרְאֶה
 עַל־הַכֹּפֶרֶת: כִּזְאת יָבֹא אֶהְרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ כַּסֵּף כֶּד
 בְּקֶרֶת לְחֹפָאֵת וְאֵיל לַעֲלֹה: כִּתְנֵת־כֶּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ
 וּמְכַסֵּי־כֶד יִהְיוּ עַל־בָּשָׂרוֹ וּבִאֲבָנֵם כֶּד יִחַר
 וּבִמְצַנְפֵת כֶּד יִצַּח בְּגִד־קֹדֶשׁ לָם וְרַחֵץ בַּמַּיִם
 אֶת־בָּשָׂרוֹ וּלְבָשֶׁם הַחֹפָאֵת עֲרֵת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח
 שְׁנֵי־שַׁעֲרֵי עֵדִים לְחֹפָאֵת וְאֵיל אֹהֶל לַעֲלֹה
 וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת־סֵפֶר הַחֹפָאֵת אֲשֶׁר־לוֹ וּכְסֵף
 בַּעֲזֹ וּבְכַד בִּיתוֹ וְלִקַּח אֶת־שְׁנֵי הַשַּׁעֲרִים הַעֲמִיד
 אֹתָם לַפָּנִי יִהְיֶה פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְתָזֶן אֶהְרֹן עַל־

שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: 9 והקרוב אהרן אתהשעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו הנסאות: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל 11 המדברה: והקרוב אהרן אתהשעיר הנסאות אשר עלו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט אתהשעיר הנסאות אשר לו: 12 ולקח מלאהמתה נחלילאש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים וקח והביא מבית לפרכת: 13 ונתן אתהקטרת עלהאש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת אתהכפרת אשר עלהאש לפני יהוה וקדמה ולפני הכפרת 14 הפך והכה באצבעו עלפני הכפרת קדמה ולפני הכפרת 15 וקח שבעפעמים מדהם באצבעו: ושחט אתהשעיר הנסאות אשר לעם והביא אתדמו אלמבית לפרכת ועשה אתדמו כאשר עשה לדם הפך והכה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: 16 וכפר עלהקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכלהנסאותם וכן יעשה לאהל מועד מועד מועד 17 השכן אתם בתוך טמאתם: וכלאדם לאיזהו באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו 18 ובעד כל קהל ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו וכקח מדם הפך ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל וכלה מכפר אתהקדש ואתאהל מועד ואתהמזבח 21 והקרוב אתהשעיר החי: וסמך אהרן אתשתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו אתיכלעונת בני ישראל ואתיכלפשעיהם לכלהנסאותם ונתן אתם עלהאש 22 השעיר ושלח בידאיש עתי המדברה: ונשא השעיר עליו אתיכלעונתם אלארץ גרה ושלח אתהשעיר 23 במדבר: ובא אהרן אלאהל מועד ופשט אתבגדיו 24 הפך אשר לבש בבאו אלהקדש והניחם שם: ורחץ אתיבשרו במים במקום קדוש ולבש אתבגדיו ויצא למקום קדוש ולבש אתבגדיו ויצא ועשה אתעלתו ואתעלת העם וכפר בעדו ובעד העם:

עלשני שני המזבחות

26 והוצאת חלב הנסאות וקטיר המזבחה: והמשלח אתהשעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ אתיבשרו במים 27 ואחרכין יבוא אליהמזבחה: ואת פך הנסאות ואת שעיר הנסאות אשר הובא אתדמם לכפר בקדש ויצא אלמזבח למזבחה ושרפו באש אתיערותם ואתיבשרם ואתיפרשם:

עליו השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל והקרוב אהרן אתהשעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו הנסאות והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל 11 המדברה והקרוב אהרן אתהשעיר הנסאות אשר עלו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט אתהשעיר הנסאות אשר לו: 12 ולקח מלאהמתה נחלילאש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים וקח והביא מבית לפרכת ונתן אתהקטרת עלהאש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת אתהכפרת אשר עלהאש לפני יהוה וקדמה ולפני הכפרת 14 הפך והכה באצבעו עלפני הכפרת קדמה ולפני הכפרת 15 וקח שבעפעמים מדהם באצבעו: ושחט אתהשעיר הנסאות אשר לעם והביא אתדמו אלמבית לפרכת ועשה אתדמו כאשר עשה לדם הפך והכה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: 16 וכפר עלהקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכלהנסאותם וכן יעשה לאהל מועד מועד מועד 17 השכן אתם בתוך טמאתם: וכלאדם לאיזהו באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו 18 ובעד כל קהל ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו וכקח מדם הפך ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל וכלה מכפר אתהקדש ואתאהל מועד ואתהמזבח 21 והקרוב אתהשעיר החי: וסמך אהרן אתשתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו אתיכלעונת בני ישראל ואתיכלפשעיהם לכלהנסאותם ונתן אתם עלהאש 22 השעיר ושלח בידאיש עתי המדברה: ונשא השעיר עליו אתיכלעונתם אלארץ גרה ושלח אתהשעיר 23 במדבר: ובא אהרן אלאהל מועד ופשט אתבגדיו 24 הפך אשר לבש בבאו אלהקדש והניחם שם: ורחץ אתיבשרו במים במקום קדוש ולבש אתבגדיו ויצא למקום קדוש ולבש אתבגדיו ויצא ועשה אתעלתו ואתעלת העם וכפר בעדו ובעד העם:

והשקף אתם יבכם בגליו ורחץ את בשרו במים
 במים ואחריו יבוא אל המזבח: והיתה לכם לחקת
 עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו אתי נפשתיכם
 וכל מלאכה לא תעשו האורח והגר בתוכם:
 קרביום הנה וכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם ל
 לפני ה' הטהרה: שבת שבתן היא לכם ועניתם
 אתי נפשתיכם חקת עולם: וכפר הבתן אשר ימשח
 אתו ואשר ימלא אתו ויהו לכהן פחת אביו ולבש את
 בגדיו הכהן בגדיו הקדש: וכפר אתי מקדש הקדש ואת
 אהל מועד ואת המזבח וכפר ועל הכהנים ועל כל עם
 הקהל וכפר: והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על
 בני ישראל מכל חטאתם אמת בשנה תעש כאשר צוה
 ה' את משה:

פ יבשי

ז

וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הנה
 אשר צוה ה' את ישראל ואמר איש איש מבית ישראל
 אשר ישחט עור או נשגא עיניו מזהב או אש
 ישחט מזוזל מזהב או אש פתח אהל מועד לא
 תביאו לכהן קרבן ליהוה לפני משכן הוהדים
 ולשגא לאיש ההוא דם שפר הנרת האיש הוא
 מקרב עמו למען אשר יבוא בני ישראל את
 הוהדים אשר הם זבחים על פני השדה והזבחים
 ליהוה אל פתח אהל מועד אל הבתן וזבחו וזהו
 שכלמים ליהוה אותם וזרק הבתן את הדם על
 מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר הזבחים
 זבחה ליהוה ולא יזבחו עוד את זבחי השלמים
 אשר הם זנים אחריהם חקת עולם היתה זאת
 להם לזכרתם ואמרת איש איש מבית
 ישראל וכן הנה אשר יזו בהונם אשר יעלה
 ענה או זנה ואל פתח אהל מועד לא תבאו
 לעשות אתו ליהוה הנרת האיש הוא מעמו
 ואיש איש מבית ישראל וכן הנה הזר בתוכם
 אשר יאכל כל דם ונתתי פני הנפש האכלת את
 הדם והנרת אתה מקרה עמה כי נפש הנשר
 בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על
 נפשתיכם כי הדם הוא הנפש וכפר על כן
 אמרתי לבני ישראל אל כל נפש מכם לא תאכל
 דם והנה הזר בתוכם לא יאכל דם ואיש איש
 מבני ישראל וכן הנה הזר בתוכם אשר יצו
 עיר חיה או עוף אשר יאכל ושפר את דמו
 וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו הנפש הוא

הפסוק ע"ש
בספר חובת הלבבות

ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומד
 הנה אשר יזו בתוכם אשר יעלה עליה ארובה: ואל
 פתח אהל מועד לא יבאו לעשות אתו ליהוה הנרת
 האיש הוא מעמו: ואיש איש מבית ישראל ומד
 הנה הזר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני
 הנפש האכלת את הדם והנרת אתה מקרה עמה: כי
 נפש הנפש בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח
 לכפר על נפשתיכם כיהוה הוא הנפש וכפר: על כן
 אמרתי לבני ישראל אל כל נפש מכם לא תאכל דם
 והנה הזר בתוכם לא יאכל דם ואיש איש
 מבני ישראל וכן הנה הזר בתוכם אשר יצו
 עיר חיה או עוף אשר יאכל ושפר את דמו
 וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו הנפש הוא

והשקף אתם יבכם בגליו ורחץ את בשרו במים
 ואחריו יבוא אל המזבח והיתה לכם לחקת
 עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את
 נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האורח והגר
 בתוכם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
 מכל חטאתיכם לפני ה' הטהרו לבת שבתן
 היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם וכפר
 הבתן אשר ימשח אתו ואשר ימלא אתו ויהו לכהן
 פחת אביו ולבש את בגדיו הכהן בגדיו הקדש
 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת
 המזבח וכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל
 וכפר והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על
 בני ישראל מכל חטאתם אמת בשנה תעש ויעש
 כאשר צוה ה' את משה

וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הנה
 אשר צוה ה' את ישראל ואמר איש איש מבית ישראל
 אשר ישחט עור או נשגא עיניו מזהב או אש
 ישחט מזוזל מזהב או אש פתח אהל מועד לא
 תביאו לכהן קרבן ליהוה לפני משכן הוהדים
 ולשגא לאיש ההוא דם שפר הנרת האיש הוא
 מקרב עמו למען אשר יבוא בני ישראל את
 הוהדים אשר הם זבחים על פני השדה והזבחים
 ליהוה אל פתח אהל מועד אל הבתן וזבחו וזהו
 שכלמים ליהוה אותם וזרק הבתן את הדם על
 מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר הזבחים
 זבחה ליהוה ולא יזבחו עוד את זבחי השלמים
 אשר הם זנים אחריהם חקת עולם היתה זאת
 להם לזכרתם ואמרת איש איש מבית
 ישראל וכן הנה אשר יזו בהונם אשר יעלה
 ענה או זנה ואל פתח אהל מועד לא תבאו
 לעשות אתו ליהוה הנרת האיש הוא מעמו
 ואיש איש מבית ישראל וכן הנה הזר בתוכם
 אשר יאכל כל דם ונתתי פני הנפש האכלת את
 הדם והנרת אתה מקרה עמה כי נפש הנשר
 בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על
 נפשתיכם כי הדם הוא הנפש וכפר על כן
 אמרתי לבני ישראל אל כל נפש מכם לא תאכל
 דם והנה הזר בתוכם לא יאכל דם ואיש איש
 מבני ישראל וכן הנה הזר בתוכם אשר יצו
 עיר חיה או עוף אשר יאכל ושפר את דמו
 וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו הנפש הוא

ואמר לבני ישראל אל תאכלו
כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכלו יכרת
וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה בארצה
וכנר וכבש בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
וטהר ואם לא יכבש ובשרו לא ירחץ ונשא
עליו

ח

א וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים
אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ מצרים אשר
אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחוקתיהם לא תלכו:
את משפט תעשו ואת חוקתי תשמרו ללכת בהם אני
יהוה אלהיכם: ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר
יעשה אתם האדם ותי בהם אני יהוה: ש

איש איש
אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה:
ערוה אבד וערוה אפק לא תגלה אפק הוא לא
תגלה ערוה: ערוה אשת אבד לא תגלה
ערוה אבד הוא: ערוה אחותך בת אבד או
בת אפק מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערוה:
ערוה בת בנד או בת בחד לא תגלה ערוה כי
ערוה הנה: ערוה בת אשת אבד מולדת
אבד אחותך היא לא תגלה ערוה: ערוה
אחות אבד לא תגלה שאר אבד הוא: ערוה
אחות אבד לא תגלה כשאר אבד הוא: ערוה
אחר אבד לא תגלה אל אשתו לא תקרב ודחת הוא:
ערוה בלחך לא תגלה אשת בנד הוא לא תגלה
ערוה: ערוה אשת אבד לא תגלה ערוה
אבד הוא: ערוה אשה ובתה לא תגלה ארי
בת בנה ואת בית בתה לא תקח לגלות ערוה שארה
הנה זמה הוא: ואשה אל אחתה לא תקח לגלות
ערוה עליה בחייה: ואל אשה בנות ממאנתה לא תקרב
כ לגלות ערוה: ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך
לזרע לממאנה בה: ומורעך לא תתן להעביר למלך ולא
תחלל את שם אלהיך אני יהוה:

ואת זכר לא תשכב
משכבי אשה תועבה הוא: ובכל בהמה לא תתן שכבתך
לממאנה

ואמר לבני ישראל אל תאכלו
כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכלו יכרת
וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה בארצה
וכנר וכבש בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
וטהר ואם לא יכבש ובשרו לא ירחץ ונשא
עליו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלם אני יהוה אלהיכם
כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא
תעשו וכמעשה ארץ מצרים אשר אני מביא
אתכם שמה לא תעשו ובחוקתיהם לא תלכו
את משפטי תעשו ואת חוקתי תשמרו ללכת
בהם אני יהוה אלהיכם ושמרתם את חוקתי ואת
משפטי אשר יעשה אתם האדם ותי בהם אני
יהוה

איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה
אני יהוה

אבד וערוה אבד לא תגלה אבד הוא לא תגלה
ערוה

תגלה ערוה אבד הוא
אחותך בת אבד או בת אפק מולדת בית או
מולדת חוץ לא תגלה ערוה

ערוה
בת בנד או בת בחד לא תגלה ערוה כי ערוה
הנה

ערוה
אשת אבד מולדת אבד אחותך היא לא תגלה
ערוה

ערוה
שאר אבד הוא
ערוה אחות אבד לא תגלה שאר אבד הוא: ערוה

ערוה
אחר אבד לא תגלה אל אשתו לא תקרב ודחת
הוא

ערוה
ערוה אשת אבד לא תגלה ערוה
ערוה

ערוה
תגלה ערוה אבד הוא
אשה ובתה לא תגלה את בית בנה ואת בית בתה
לא תקח לגלות ערוה שארה הנה זמה הוא

ערוה
ואשה אל אחתה לא תקח לגלות ערוה
עליה בחייה ואל אשה בנות ממאנתה לא

ערוה
תקרב לגלות ערוה ואל אשת עמיתך לא
תתן שכבתך לזרע לממאנה בה ומורעך לא תתן

ערוה
להעביר למלך ולא תתן שכבתך לזרע לממאנה
בה

ערוה
יהוה ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה
הוא ובכל בהמה לא תתן שכבתך לממאנה

ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תכל
 הוא: אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו בני ישראל
 אשר אני משקח מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה בה
 עליה ותקא הארץ אתי ישיבה: ושמרתם אתם את החקתי
 ואחמשפטיו ולא תעשו מכל התועבת האלה האורח
 והגר דגר פתוכם: כי אתי כל התועבת האל עשו אנשי
 הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא תקרא הארץ
 אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את דגוי אשר
 לפניכם: כי כל אשר יעשה מפל התועבת האלה ונכרתו
 הנפשות העשת מקרב עמם: ושמרתם את משמרת
 לבלתי עשות מקרות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא
 תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

יט

קדשים

ותדבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ויאמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה
 אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו
 אני יהוה אלהיכם: אלה תפנו אל האלים ואלהיכם
 לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: ליוכי תוקדו ונח
 שלמים ליהוה לרצונכם תוקדו: ביום זבחכם יאכל
 ומזרתו והותר ערום השלישי באש ישרה: ואם
 האכל יאכל ביום השלישי פניל הוא לא ירעה: ואכליו
 עונו ישא פראת קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא
 מעמיה: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת
 שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא תעולל
 ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
 אלהיכם: ואל לא תגבו ולא תחבשו ולא תשקרו איש
 בעמיתו: ולא תשבעו בשמי לשקר והזללת את שם
 אלקי אני יהוה: לא תעשק את דעה ולא תגול לא
 חלץ פעלת שכיר אתה עד בקר: לא תקבל חרש ולפני
 עור לא תתן מכשל ונראת מאלקי אני יהוה: לא תעשו
 עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול
 באדק תשפט עמיתך: לא תגד רביל בעמך לא תעמד
 על דם רעה אני יהוה: לא תשנא את אחיך בלבבך
 הוכח טוביה את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא
 תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך
 כמוך אני יהוה את חקתי תשמרו בהמות לא
 תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד
 כלאים שלטנו לא יעלה עליך ואיש כיישנא
 אשה שכבת זרע והוא שפחה וזרפת לאיש
 נדרפת לאיש

ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תכל הוא
 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו בני ישראל
 אשר אני משקח מפניכם ותטמא הארץ ואפקד עונה בה
 עליה ותקא הארץ אתי ישיבה ושמרתם אתם את החקתי
 ואחמשפטיו ולא תעשו מכל התועבת האלה האורח
 והגר דגר פתוכם: כי אתי כל התועבת האל עשו אנשי
 הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא תקרא הארץ
 אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את דגוי אשר
 לפניכם: כי כל אשר יעשה מפל התועבת האלה ונכרתו
 הנפשות העשות מקרב עמם: ושמרתם את משמרת
 לבלתי עשות מקרות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא
 תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

ותדבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 ויאמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה
 אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו
 אני יהוה אלהיכם: אלה תפנו אל האלים ואלהיכם
 לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: ליוכי תוקדו ונח
 שלמים ליהוה לרצונכם תוקדו: ביום זבחכם יאכל
 ומזרתו והותר ערום השלישי באש ישרה: ואם
 האכל יאכל ביום השלישי פניל הוא לא ירעה: ואכליו
 עונו ישא פראת קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך
 לקצר ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא תעולל
 ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
 אלהיכם לא תגבו ולא תחבשו ולא תשקרו איש
 בעמיתו: ולא תשבעו בשמי לשקר והזללת את שם
 אלקי אני יהוה: לא תעשק את דעה ולא תגול לא
 חלץ פעלת שכיר אתה עד בקר: לא תקבל חרש ולפני
 עור לא תתן מכשל ונראת מאלקי אני יהוה: לא תעשו
 עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול
 באדק תשפט עמיתך: לא תגד רביל בעמך לא תעמד
 על דם רעה אני יהוה: לא תשנא את אחיך בלבבך
 הוכח טוביה את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא
 תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך
 כמוך אני יהוה את חקתי תשמרו בהמות לא
 תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד
 כלאים שלטנו לא יעלה עליך ואיש כיישנא
 אשה שכבת זרע והוא שפחה וזרפת לאיש

והפדה לא נפדהה או הפשה לא נפן
 21 לה בקרת תהיה לא זמתי ברלא הפשה: ויהי את
 22 אשמו ליהיה אלפתח אהל מעד איל אשם: וכפר
 עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה עלהפאתו אשר
 הטא ונסלח לו מהפאתו אשר הטא: פ שליש
 23 וכרתבאו אלהארץ ומטעםם כלעץ מאכל וערלתם
 ערלתו אתפריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל:
 24 ובשנה הרביעית יהיה כלפריו קדש הלולים ליהוה:
 25 ובשנה החמישית האכלו אתפריו לחוסף לכם תבואתו
 26 אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו עליהם לא תחשו
 27 ולא תענונו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את
 28 פאת וקנד: ושרט לפש לא תהנו בכשרכם וכתבת
 29 קעקע לא תהנו בכם אני יהוה: אלתחלל אתבתך
 ל להוטתה ולאיתונה הארץ ומלאה הארץ זמה: אתי
 31 שבתתי תשמרו ומקדשי תראו אני יהוה: אלתפני
 אלהאבת ואלתודענים אלתבקשו לממאה בהם אני
 32 יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום והדרת פני וקו ובראת
 מאלוד אני יהוה: ס וכרונר אתה ער באראכם לא
 33 תנו אתו: באורח מבם יהיה לכם הגר והגר אתכם
 ואתבת לו כמוד ברירים היתם בארץ מצרים אני יהוה
 34 אלהיכם: לאתעשו עול במשפט במדה במשקל
 35 ובמשורה: מאני צדק אבנרצדק אפת צדק ותו צדק
 יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשרהוצאתי אתכם מארץ
 37 מצרים: ושמתם אתדלוקתי ואתכל משפט
 ועשיתם אתם אני יהוה: פ חמישי

והפדה לא נפדהה או הפשה לא נתן להבקר
 תהיה לא ימותו כי לא הפשה והביא את אשמו
 ליהיה אלפתח אהל מעד איל אשם וכפר עליו
 הכהן באיל האשם לפני יהוה עלהפאתו אשר
 הטא ונסלח לו מהפאתו אשר הטא
 וני הנאו אל הארץ ותטעתם כל עץ מאכל
 וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה
 לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעית יהיה
 כל פריו קדש הלולים ליהוה ובשנת החמישית
 תאכלו את פריו לחוסף לכם תבואתו אני יהוה
 אלהיכם לא תאכלו על הדם לא תחשו ולא
 תענונו לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית
 את פאת וקנד ושרט לפש לא תהנו בכשרכם
 וכתבת קעקע לא תהנו בכם אני יהוה אתי
 תחלל אתבתך להוטתה ולאיתונה הארץ
 ומלאה הארץ זמה את שבתתי תשמרו ומקדשי
 תראו אני יהוה אל תפני אל האבת אלהיכם
 אל תבקשו לטמאת בהם אני יהוה אלהיכם
 מפני שיבה תקום והדרת פני וקו ובראת
 מאלוד אני יהוה: ס וכרונר אתה ער באראכם לא
 תנו אתו: באורח מבם יהיה לכם הגר והגר אתכם
 ואתבת לו כמוד ברירים היתם בארץ מצרים אני יהוה
 אלהיכם: לאתעשו עול במשפט במדה במשקל
 35 ובמשורה: מאני צדק אבנרצדק אפת צדק ותו צדק
 יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשרהוצאתי אתכם מארץ
 37 מצרים: ושמתם אתדלוקתי ואתכל משפט
 ועשיתם אתם אני יהוה: פ חמישי
 וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני ישראל
 האמור איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר
 בשלאל אשר יהן מורעו למכר מות ימותעם
 הארץ ירמזה באבן ואני אתן אתפני באיש ההוא
 והכרתו אתו מקרב עמו כי מורעו נתן למכר למען
 טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי ואם
 העלם יעלימו עם הארץ את עליהם מן האיש
 ההוא בתתו מורעו למכר לבכתי המית אתו ולמתי
 אני אתפני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתו אתו
 ואת כל הזנים אחרי לזנות אחרי המכר מקרב
 עמם ותנפש אשר תפלה אל האבת אלהיכם
 לזנת אחריהם ותתני אתפני בנפש ההוא והכרתו אתו
 מקרב עמו: ותתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה
 8 אלהיכם: שש שבעי כסון חמיוני

ב

2 * וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל
 איש איש מבני ישראל ומקדשו הגר בשלאל אשר
 נתן מורעו למכר מות ימות עם הארץ וימתי באבן:
 3 ואני אתן אתפני באיש ההוא והכרתו אתו מקרב עמו
 כי מורעו נתן למכר למען טמא את מקדשי ולחלל את
 4 שם קדשי: ואם העלם יעלימו עם הארץ את עליהם
 מקדשי יהוה יהוה בתתו מורעו למכר לבכתי המית אתו:
 5 ושמתני אני אתפני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתו
 אתו ואת כל הזנים אחרי לזנות אחרי המכר מקרב
 6 עמם: ותנפש אשר תפנה אלהאבת ואלתודענים
 לזנת אחריהם ותתני אתפני בנפש ההוא והכרתו אתו
 7 מקרב עמו: ותתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה
 8 אלהיכם: שש שבעי כסון חמיוני

ועשיתם אתם אני יהוה מקרשכם כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמו בו: ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת ונאפה והנאפת: ואיש אשר ישכב את אשת אביו עונת אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: ואיש אשר ישכב את זכלתו מות יומתו שניהם תכל עשו דמיהם בם: ואיש אשר ישכב את זכר משכבו אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה נמה הוא באש ישרפו אתו ואתה ולא תהנה נמה בתוכם: ואיש אשר יתן שכבתו בבמה מות יומת ואת הבמה תהרגו: ואשה אשר תקרב אל כלבמה לרבעה אותה ותרגע את האשה ואת הבמה מות יומתו דמיהם בם: ואיש אשר יקח את אשתו בת אביו ארבת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם עונת ארתו גלה עינו ישא: ואיש אשר ישכב את אשה דנה וגלה את ערותה את מקרה העדה והיא גלגה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: ועונת אהות אמה ונאות אבד לא תגלה כי את שארן העדה שנים ישא: ואיש אשר ישכב את נדדתו עונת דנו גלה כ חטאם ישא עררים ימותו: ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא עונת אחיו גלה עררים דהו: ועמדתם את דבר חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקרא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי הנה את כל אלה עשו ואקח בם: ואמר לכם אתם תירשו את ארצותם ואני אתנה לכם לרשת את ארץ ארץ ונתי את הלב ודבש אני יהיה אלהיכם אשר הבקלתי אתכם מקדעמים: והבדלתם בדהבמה המודה לטמא ובהעוף הטמא למימי ולא תשקצו את נפשתיכם בדהבמה ובבעוף וכל אשר תרמש הארץ אשר הבקלתי לכם לטמא: ותניחם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואת כל אתכם מקדעמים לחיות לי: ואיש או אשה כי ידנה בתם אוב או ידעני מות יומתו באבן ודמו אתם דמיהם בם:

כא אמר

ואמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשאריו * הנקרב אליו לאמץ ולאביו ולבניו

ועשיתם אתם אני יהוה מקרשכם כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת ונאפה והנאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו עונת אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם ואיש אשר ישכב את זכלתו מות יומתו שניהם תכל עשו דמיהם בם ואיש אשר ישכב את זכר משכבו אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה נמה הוא באש ישרפו אתו ואתה ולא תהנה נמה בתוכם ואיש אשר יתן שכבתו בבמה מות יומת ואת הבמה תהרגו ואשה אשר תקרב אל כלבמה לרבעה אותה ותרגע את האשה ואת הבמה מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקח את אשתו בת אביו ארבת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם עונת ארתו גלה עינו ישא ואיש אשר ישכב את אשה דנה וגלה את ערותה את מקרה העדה והיא גלגה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם ועונת אהות אמה ונאות אבד לא תגלה כי את שארן העדה שנים ישא ואיש אשר ישכב את נדדתו עונת דנו גלה כ חטאם ישא עררים ימותו ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא עונת אחיו גלה עררים דהו ועמדתם את דבר חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקרא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי הנה את כל אלה עשו ואקח בם ואמר לכם אתם תירשו את ארצותם ואני אתנה לכם לרשת את ארץ ארץ ונתי את הלב ודבש אני יהיה אלהיכם אשר הבקלתי אתכם מקדעמים והבדלתם בדהבמה המודה לטמא ובהעוף הטמא למימי ולא תשקצו את נפשתיכם בדהבמה ובבעוף וכל אשר תרמש הארץ אשר הבקלתי לכם לטמא ותניחם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואתם מקדעמים לחיות לי ואיש או אשה כי ידנה בתם אוב או ידעני מות יומתו באבן ודמו אתם דמיהם בם

ואמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו כי אם לשאריו הנקרב אליו לאמץ ולאביו ולבניו

3 ולבטו ולאחיו ולבטו ולאחיו: ולאחיו
 הפתולה הקרובה אליו אשר לא יקחה לאיש לה ישמא:
 4 לא ישמא בעל בעמיו לחלו: לא יקחה קרחה קרחה בראשם
 ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרשו שרשר:
 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי
 אתאשיו יהיה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדשי: וי
 7 אשה ונה תחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא
 8 יקחו כקדש היא לאלהיו: וקדשתו כי את לחם אלהיה
 9 היא מקריב קדש יתחלל כי קדוש אני יהיה מקדשכם:
 וכת איש כהן כי תחל לונות את אביו הוא מחללת
 באש תשקרה:

ולבטו ולאחיו ולאחיו הפתולה הקרובה אליו
 אשר לא יקחה לאיש לה ישמא לא ישמא
 בעל בעמיו לחלו לא יקחה קרחה קרחה בראש
 ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרשו
 שרשר קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם
 אלהיהם כי אתאשיו יהיה לחם אלהיהם הם
 מקריבם והיו קדש אשה גרושה מאישה לא
 יקחו כקדש היא לאלהיו: וקדשתו כי את לחם
 אלהיה היא מקריב קדש יתחלל כי קדוש אני
 יהיה מקדשכם: וכת איש כהן כי תחל לונות
 את אביו הוא מחללת באש תשקרה:

באש תשקרה

התבן הנחול מאחיו אשר יזקק
 על ראשו שמן המשחה ומלא אתהו ללבש את
 11 התבנים אתהו לא יפרע ובגדיו לא יפרס: ועל
 12 כל נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא ישמא: ומן
 המקדש לא יבא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר
 13 שמן משחת אלהיו עליו אני יהיה: והוא אשה בבתולה
 14 יקח: אלמנה וגרושה תחללה ונה את אלה לא יקח
 15 כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: ולא יחלל ורשו בעמיו
 16 כי אני יהיה מקדשו: סשני ונדבר יהיה אל משנה
 17 לאמר: ודבר אל אהרן לאמר איש מרצו לדורכם אשר
 18 יהיה בו מים לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל
 איש אשר בו מים לא יקרב איש עור או פסח או תרם
 19 או שרוץ: או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר
 20 כ: או ריבן אודק או תבילל בעינו או נרע או ילפת
 21 או מרח אשך: כל איש אשר בו מים מרע אהרן
 הכהן לא יגש להקריב אתאשיו יהיה מים בו את לחם
 22 אלהיו לא יגש להקריב: לחם אלהיו מקדש הקדשים
 23 ומתקדשים יאכל: אך אלהי פרכת לא יבא ואל
 המזבח לא יגש כרימים בו ולא יחלל את מקדשו כי
 24 אני יהיה מקדשם: ונדבר משה אל אהרן ואל בניו
 ואל כל בני ישראל:

התבן הנחול מאחיו אשר יזקק על ראשו
 שמן המשחה ומלא אתהו ללבש את
 התבנים אתהו לא יפרע ובגדיו לא יפרס:
 ועל כל נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא
 ישמא: ומן המקדש לא יבא ולא יחלל את
 מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו
 עליו אני יהיה: והוא אשה בבתולה יקח:
 אלמנה וגרושה תחללה ונה את אלה לא
 יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: ולא
 יחלל ורשו בעמיו כי אני יהיה מקדשו: סשני
 ונדבר יהיה אל משנה לאמר: ודבר אל
 אהרן לאמר איש מרצו לדורכם אשר יהיה
 בו מים לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי
 כל איש אשר בו מים לא יקרב איש עור או
 פסח או תרם או שרוץ: או איש אשר יהיה
 בו שבר רגל או שבר כ: או ריבן אודק או
 תבילל בעינו או נרע או ילפת או מרח אשך:
 כל איש אשר בו מים מרע אהרן הכהן לא
 יגש להקריב אתאשיו יהיה מים בו את
 לחם אלהיו לא יגש להקריב: לחם אלהיו
 מקדש הקדשים ומתקדשים יאכל: אך
 אלהי פרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש
 כי אני יהיה מקדשם: ונדבר משה אל אהרן
 ואל בניו ואל כל בני ישראל:

כב

נדבר יהיה אל משה לאמר: ודבר אל אהרן ואל בניו
 ונצוהו מקדשי בני ישראל ולא יחללו
 3 אשר הם מקדשים לי אני יהיה: אמר אלהם לדורתיכם
 כל איש אשר יקרב מקדשכם אלהי הקדשים אשר
 יקדשו בני ישראל ליהוה ושמאתו עליו ונקרתה הנפש
 4 יהוא מלפני אני יהיה: איש איש מרע אהרן

נדבר יהיה אל משה לאמר: ודבר אל אהרן ואל בניו
 ונצוהו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי
 3 אשר הם מקדשים לי אני יהיה: אמר אלהם לדורתיכם
 כל איש אשר יקרב מקדשכם אלהי הקדשים אשר
 יקדשו בני ישראל ליהוה ושמאתו עליו ונקרתה הנפש
 4 יהוא מלפני אני יהיה: איש איש מרע אהרן

היה

צורע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנעץ בקדש טמא נפש או איש אשר תצא מנוע שכתב זרע או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמאו לכל טמאתו נפש אשר תגע בו וטמאת עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחוק בשבת במים ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: ובלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ושמה את משמרתו ולא יטמא ומנו בו כי תללו אני יהוה מקדשים: וכל זר לא יאכל קדש חוץ לכהן ושכיר לא יאכל קדש וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו וילד ביהוה הם יאכלו בלחמו: ובתבואה כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: ובתבואה כי תהיה אלמנה ויודעה תרע אן לה ושבה אל בית אביה כנעורה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל לאיש כי יאכל קדש בשנתה ויספ חמשתו עליו ונתן לכהן ארבי הקדש ולא יזללו את קדשי בני ישראל את אשר זיבנו ליהוה והשיאו אותם עין אשמה נאננם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשים:

שלישי

נדבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואל בני ישראל ואל כל בני ישראל ואמרת אלם איש איש מפי ישראל ומדברך בישאל אשר יקרב קרבן לקהל קדשים ולקלנדבותם אשר יקריבו ליהוה לעולה: לדגונם חמים וזר בפקר בפשקים ובגמים: כל אשר בו מום לא תקריבו ביהוה לקדש יהוה לכם: ואיש זר יקרב ובחשלים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בפקר או בצאן חמים יהוה לדגון כל מום ליהוה: עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתעב מהם על המזבח ליהוה: ושור וקלוט נדבה תעשה אתו ולגדר לא ידעה: ומעוד וכתות ונתוק וברות לא תקריבו ליהוה ובאדגכם לא תעשו: ומיד בנדבר לא תקריבו את לחם אלהיכם מקל אלה כי משחתם בהם מום גם לא יראו לכם:

נדבר יהוה אל משה לאמר: שוד ארבעים ארצו כי יזלד יהוה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני תולאה ידעה לקרבן אשה ליהוה: ושור או שה אתו ואת דבני לא תשחטו ביום אחד:

והוא צורע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנעץ בכל טמא נפש או איש אשר תצא מנוע שכתב זרע או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמאו לכל טמאתו נפש אשר תגע בו וטמאת עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחוק בשבת במים ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: ובלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ושמה את משמרתו ולא יטמא ומנו בו כי תללו אני יהוה מקדשים: וכל זר לא יאכל קדש חוץ לכהן ושכיר לא יאכל קדש וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו וילד ביהוה הם יאכלו בלחמו: ובתבואה כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: ובתבואה כי תהיה אלמנה ויודעה תרע אן לה ושבה אל בית אביה כנעורה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל לאיש כי יאכל קדש בשנתה ויספ חמשתו עליו ונתן לכהן ארבי הקדש ולא יזללו את קדשי בני ישראל את אשר זיבנו ליהוה והשיאו אותם עין אשמה נאננם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשים:

ודבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואל בני ישראל ואמרת אלם איש איש מפי ישראל ומדברך בישאל אשר יקרב קרבן לקהל קדשים ולקלנדבותם אשר יקריבו ליהוה לעולה: לדגונם חמים וזר בפקר בפשקים ובגמים: כל אשר בו מום לא תקריבו ביהוה לקדש יהוה לכם: ואיש זר יקרב ובחשלים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בפקר או בצאן חמים יהוה לדגון כל מום ליהוה: עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתעב מהם על המזבח ליהוה: ושור וקלוט נדבה תעשה אתו ולגדר לא ידעה: ומעוד וכתות ונתוק וברות לא תקריבו ליהוה ובאדגכם לא תעשו: ומיד בנדבר לא תקריבו את לחם אלהיכם מקל אלה כי משחתם בהם מום גם לא יראו לכם:

יהוה אל משה לאמר שור או כשב או עד כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני תולאה ידעה לקרבן אשה ליהוה: ושור או שה אתו ואת דבני לא תשחטו ביום אחד:

וכרתובתו
 ל ובחיתורה ליהנה לרצונכם תזכו: ביום ההוא יאכל
 31 לאתותירו ממש עד בקר אני יהיה: ושמתם מצותי
 32 וצויתם אתם אני יהיה: ולא תחללו אתשם קדשי
 ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהיה מקדשכם:
 33 המציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
 אני יהיה: פ רביעי

כג

2 וידבר יהוה אלמשה לאמר: דבר אלי בני ישראל
 ואמרת אליהם מועדי יהוה אשרתקראו אתם מקראי
 3 קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום
 השביעי שבת שבתון מקראקדש כלמלאכה לא תעשו
 שבת הוא ליהוה בכל מושבתים: פ

4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשרתקראו אתם
 ה במועדם: בחודש הראשון בארבעה עשר לחודש בין
 6 הערבים פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחודש תזריח
 7 תג המצות ליהוה שבועת ימים מצות האבלו: ביום
 הראשון מקראקדש יהיה לכם כלמלאכת עבודה לא
 8 תעשו: והקרבתם אשה ליהוה שבועת ימים ביום
 השביעי מקראקדש כלמלאכת עבודה לא תעשו: פ
 9 וידבר יהוה אלמשה לאמר: דבר אלי בני ישראל
 ואמרת אליהם בירתבאו אלדארץ אשר אני נתן לכם
 וקצרתם אתקצירה תבאתם אתדעמר ראשית קצרתם
 11 אלדבוקן: ותגוף אתדעמר לפני יהוה לרצונכם
 12 ממחרת השפת יניפט הבקן: וצויתם ביום הגיפכם
 13 אתדעמר בבש תמים קדשנתו לעלה ליהוה: ומנחתו
 שני עשרנים סלת כלולה בשמן אשה ליהוה ריח
 14 ניחח ונסכה יין רביעת הקן: ולחם וקלי וברמל לא
 תאכלו עדעצם היום הזה עד הביאתם אתקרבן
 אלהיכם חקת עולם לדלתים בכל מושבתים: ס

14 וספרתם לכם ממחרת השפת מיום הביאתם אתדעמר
 16 התנופה שבע שבתות תמימת התנופה: עד ממחרת
 השפת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה
 17 קדשה ליהוה: ממושבתים תביאו לחם תנופה
 שמים שני עשרנים סלת תהנינה חמץ תאפינה בבורים
 18 ליהוה: והקרבתם עלהלחם שבועת כבשים תמימים
 בני שנה וסר בדבקר אחד ואילם שנים יהיו עלה
 ליהוה ומנחתם

וכי תזכו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזכו
 ביום ההוא יאכל לא תותירו מומנו עד בקר
 אני יהיה ועיבורתם מצותי ועשייתם אדנתם
 אני יהיה ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי
 בתוך בני ישראל אני יהיה מקדשכם המוציא
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
 יהיה

וידבר יהוה אלמשה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשרתקראו
 אתם מקראי קדש אלההם מועדי ששית ימים
 תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון
 מקרא קדש כלמלאכה לא תעשו שבתהא
 ליהוה בכל מושבתים

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשרתקראו
 אתם במועדם בחודש הראשון בארבעה
 עשר לחודש בין הערבים פסח ליהוה:
 ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג המצות
 ליהוה שבעת ימים מצות האכלו ביום הראשון
 מקרא קדש יהיה לכם כלמלאכת עבודה לא
 תעשו והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים
 ביום השביעי מקרא קדש כלמלאכת עבודה
 לא תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
 אשר אני נתן לכם וקצרתם אתקצירה תבואתם
 את עמר ראשית קצרתם אל הכהן והניחם
 את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת
 יניפטו הכהן ועשייתם ביום הניפכם את העמר
 בבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה ומנחתו
 שני עשרנים סלת כלולה בשמן אשה ליהוה
 ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין ולחם וקלי
 וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
 הביאתם את קרבן אלהיכם חקת עולם ליהוה
 בכל מושבתים וספרתם

לכם ממחרת השפת מיום הביאתם את עמר
 התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד
 ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום
 והקרבתם מנחה חרשה ליהוה ממושבתים
 תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת
 תהנינה חמץ תאפינה בבורים ליהוה והקרבתם
 על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה וסר
 בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם

ונסביתם אשה רחמיכם לידה:

ועשיתם שיעור צום אחד לחמאת ושני כבשים בני 19
שנה לזבח שלמים: ותניף הבקן ואתם על לחם ב
הבפרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהוה
לידה לבקן: וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש 21
דהנה לכם פלמלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם
בכל מושבותיכם לדרתיכם: ובקצורכם את קציר ארצכם 22
לא תכלה פאת שדה בקצור ולקט קצירה לא תלקט
לעני ולגר תעוב אתם אני יהוה אלהיכם: פ חמישי

ונסביתם אשה רחמיכם ליהוה ועשיתם שיעור
עלים אחד לחמאת ושני כבשים בני שנה לזבח
שלמים ותניף הבקן אתם על לחם הבפרים
תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהוה
לידה לבקן וקראתם בעצם היום הזה מקרא
קדש יהוה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
חקת עולם בכל מושבותיכם לדרתיכם ובקצורכם
את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצור
ולקט קצירה לא תלקט לעני ולגר תעוב אתם
אני יהוה אלהיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחודש
יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש
כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה
ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר אך בעשור לחדש השביעי
הזה יום הבפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם
ועשיתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה
וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום
כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם כי
כל הנפש אשר לא תעשה בעצם היום הזה תנחתה
מעמיה וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה
בעצם היום הזה ותאבדה את הנפש הוא מקרא
קדש כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבותיכם שבת שבתון הוא לכם ועשיתם
את נפשתיכם בתעלה לחודש בערב מערב עד
ערב השבתו שבתכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי יהיה
הסכות שלשת ימים ליהוה ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו שלשת ימים
תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש
יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עשרת הוא
כל מלאכה עבודה לא תעשו אלה מועדי יהוה
אשר תקראו אתם בוקר אי קדש להקריב אשה
ליהוה עולה ומנחה וזבח תסכים דבר יום ביומו
מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל
זריכם ומלבד כל לזבתיכם אשר התנו ליהוה
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם
את תבואת הארץ תחלו את חג יהוה שלשת ימים
ביום הראשון שבתון ויום השמיני שבתון ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר בחדש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתון
וכרון תרועה מקרא קדש: כל מלאכת עבודה לא תעשו כה
והקרבתם אשה ליהוה: פ וידבר יהוה אל משה
לאמר: אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הבפרים
הוא מקרא קדש יהיה לכם ועשיתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם
היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה
אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא תעשה בעצם היום
הזה ותנחתה מעמיה: וכל הנפש אשר תעשה כל
מלאכה בעצם היום הזה ותאבדה את הנפש הוא
מקרא קדש: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
לדרתיכם בכל מושבותיכם: שבת שבתון הוא לכם
ועשיתם את נפשתיכם בתעלה לחודש בערב מערב עד
ערב השבתו שבתכם: פ ששי

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי יהיה חג הסכות
שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש כל
מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה
ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עשרת הוא כל מלאכה עבודה לא תעשו:
אף מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקרא קדש להקריב
אשה ליהוה עולה ומנחה וזבח ונסכים דבר יום ביומו:
מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל זריכם
ומלבד כל לזבתיכם אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה
עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ
תחלו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון
וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים

וענף עץ עבת וערבי נחל
 41 ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבועת ימים: וחנתם אתו
 חג ליהוה שבועת ימים בשנה הקנת עולם לדתיתכם
 42 בחודש השביעי תחגו אותו: בספת תשבו שבועת ימים
 43 קלהאנחה בישראל ישבו בספת: למען ידעו דרתיכם
 כי בסכות הושבתו אתי בני ישראל בהוציא אותם
 44 מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: ונדבר משה את
 מצרי יהוה אל בני ישראל:
 שבעי

כד

ועתה עץ עבת וערבי נחל ושימוחתם לפני יהוה
 אלהיכם שבועת ימים וחנתם אתו חג ליהוה
 שבועת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם
 בחודש השביעי תחגו אותו בסכת תשבו
 שבועת ימים כל הארצה בישראל ישבו בסכת
 למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתו את
 בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני
 יהוה אלהיכם וידבר משה את מערי יהוה אל
 בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר בני ישראל אל
 ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלותו
 תמיד מוחץ לפרכת הערת באהל מועד יערך
 אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת
 עולם לדרתיכם על המזרה הטהרה יערך את
 המזרות לפני יהוה תמיד

ולקוחות סכות ואפית אתה שתיים עשרה חלות של
 עשרנים יהיה החלה האחת ושבות אותם שתיים
 מערכות של המערכת על השלחן הטהור לפני
 יהוה ותת על המערכת לבנה זכה והיתה לכלחם
 לאזכרה אלה ליהוה ביום השבת ביום השבת
 יערבנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית
 עולם והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום
 קדש כי קדש קדשים הוא לומר אש יהוה חק
 עולם ויעלבו אשה ישראלית
 והוא בן איש מצרי בהור בני ישראל וילכו במתנה
 בן הישראלי ואיש הישראלי ויקח בן האשה
 הישראלי את השם ויקלל ויביא אתו אל משה
 ושם אמו שלמית בת דברי נמטה דן וילחזהו
 במשפח כפרש להם על פי יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר הוצא את המקל
 אל מוחץ למחנה וסמכו כל השבטים את ידיהם
 על ראשו ורגמו אתו כל העדה ואל בני ישראל
 הדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו וישא
 חטאו ויקח שם יהוה מות יומת רגמו בוכה
 העדה כור בארצה בוקבו עם יומת ואיש כי
 יבת כל נפש אדם מות יומת ומכה נפש בתנה
 ישלמה נפש תחת נפש ואיש כי יתן מום בעינו
 כאשר עשתו יעשה לו שבר תחת שבר עין
 תחת עין עין תחת עין כאשר יתן מום באדם כן
 יתן בו ומכה בתנה ישלמה ומכה אדם יומת
 משפט אחד יהיה לכם כגור בארצה יהיה אני
 יהוה אלהיכם וידבר משה אל בני ישראל

2 x וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו
 אלה שמן זית זך כתיב למאור להעלות נר תמיד:
 3 מוחץ לפרכת הערת באהל מועד יערך אתו אהרן
 מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם:
 4 על המזרה הטהרה יערך אתי הנרות לפני יהוה תמיד: פ
 ה ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני
 6 עשרנים יהיה החלה האחת: ושמת אותם שתיים
 מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני יהוה:
 7 ותת על המערכת לבנה זכה ותחתיה לכלחם לאזכרה
 8 אשה ליהוה: ביום השבת ביום השבת יערבנו לפני
 9 יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן
 ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו
 מאש יהוה חק עולם: פ הוצא אשה ישראלית
 והוא אדם מצרי בתוך בני ישראל וילכו במתנה
 11 בן הישראלי ואיש הישראלי: ויקח בן האשה
 הישראלי את השם ויקלל ויביא אתו אל משה ושם
 12 אמו שלמית בת דברי למטה דן: וילחזהו במשפח
 לפרש להם על פי יהוה: פ

13 וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקל אל
 14 מוחץ למחנה וסמכו כל השבטים את ידיהם על ראשו
 15 ורגמו אתו קלהאנחה: ואל בני ישראל הדבר לאמר
 16 איש איש כיריקלל אלהיו וישא חטאו: ויקח שם יהוה
 17 מות יומת רגמו ורגמו כל העדה כור בארצה בוקבו
 18 עם יומת: ואיש כי יכה בל נפש אדם מות יומת: ומכה
 19 נפש בקמה ישלמה נפש תחת נפש: ואיש כיריקל
 כ מום בעינו כאשר עשה כן יעשה לו: שבר תחת
 שבר עין תחת עין כן תחת עין כאשר יתן מום באדם
 20 כן יתן בו: ומכה בקמה ישלמה ומכה אדם יומת:
 21 משפט אחד יהיה לכם כגור בארצה יהיה אני
 22 יהוה אלהיכם: וידבר משה אל בני ישראל

ויקרא

אתה מקלל אל-מחוק למחנה וירגמו אתו אבן ונהר
שׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

כה

בדר סיני

תדבר דוה אל-משה בדר סיני לאמר: דבר אל-בני *
 ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל-הארץ אשר אני
 נתן לכם ושבתה הארץ שבת לדוה: שש שנים תורע
 שדך ושש שנים תזמר פרמד ואספת את-תבואתה: ולי
 ובשנה השביעת שבת שפתו דוה לארץ שבת לדוה
 שדך לא תורע וכרמך לא תזמר: את ספת קצירך
 לא תקצור ואת-ענבי נזידך לא תבצר שנת שפתו דוה
 לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך
 ולאמתך ולשכירך ולחושבך הגרים עמך: ולקבוצתך
 ולתוה אשר בארצך תהיה כל-תבואתה לאכל: ואל
 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים
 והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה:
 והעברת שופר תרועה בתדש השבעי בעשור לתדש
 ביום הכפרים תעבירו שופר בכל-ארצכם: וקדשתם
 את שנת החמשים שנה וקראתם דוה בארץ לכל
 ישביה ויכל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל-אחורו
 ואיש אל-משפחתו תשבו: ויכל הוא שנת החמשים
 שנה תהיה לכם לא תורעו ולא תקצרו את-ספודוה
 ולא תבצרו את-ענביה: כי ויכל הוא קדש תהיה לכם
 מן-השנה האכלו את-תבואתה: בשנת היובל הזאת
 תשבו איש אל-אחורו: וברתמכרו ממכר לעמיתך
 או קנה מיד עמיתך אל-תונו איש את-אחיו: במספר
 שנים אתר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני
 תבואת ומכר-לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי
 מעט השנים תמציט מקנתו כי מספר תבואת הוא
 מכר לך: ולא תונו איש את-עמיתו ויראת מאלוקי פי
 אני דוה אלהיכם: ועשיתם את-דקתי ואת-משפטי
 השמרו ועשיתם אתם ושבתם על-הארץ לבטח: ונתתה
 הארץ פרחה ואכלתם לשבע ושבתם לבטח עליה: ופי
 ופי תאמר מה-נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע
 ולא נאסף את-תבואתנו: וצויתי את-דברכתי לכם
 בשנה הששית ועשת את-התבואה לשלש השנים:
 תורעתם את השנה השמינית ואכלתם מן-תבואתה יסון
 עד ו השנה החשית עד-בוא תבואתה האכלו יסון:
 והארץ לא תמכר לעמיתך כולי הארץ קדושים

ויקרא אתה המקלל אל מחוק למחנה וירגמו
 אתה אתך ונהר ישרא אל עשו כאלו היה את
 משה

ידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל-הארץ
 אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת לדוה: שש
 שנים תורע שדך ושש שנים תזמר פרמד
 ואספת את-תבואתה ועשית השביעת שבת
 שפתו דוה לארץ שבת לדוה לא תורע
 וכרמך לא תזמר: את ספת קצירך לא
 תקצור ואת-ענבי נזידך לא תבצר שנת
 שפתו דוה לארץ שבת לדוה לא תורע
 ולא תבצרו את-ענביה: כי ויכל הוא קדש
 תהיה לכם מן-השנה האכלו את-תבואתה:
 בשנת היובל הזאת תשבו איש אל-אחורו
 וברתמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד
 עמיתך אל-תונו איש את-אחיו: במספר
 שנים אתר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
 שנים תבואת ומכר-לך: לפי רב השנים
 תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמציט
 מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך:
 ולא תונו איש את-עמיתו ויראת מאלוקי
 פי אני דוה אלהיכם: ועשיתם את-דקתי
 ואת-משפטי השמרו ועשיתם אתם ושבתם
 על-הארץ לבטח: ונתתה הארץ פרחה
 ואכלתם לשבע ושבתם לבטח עליה: ופי
 ופי תאמר מה-נאכל בשנה השביעת הן
 לא נזרע ולא נאסף את-תבואתנו: וצויתי
 את-דברכתי לכם בשנה הששית ועשת
 את-התבואה לשלש השנים: תורעתם
 את השנה השמינית ואכלתם מן-תבואתה
 יסון עד ו השנה החשית עד-בוא תבואתה
 האכלו יסון: והארץ לא תמכר לעמיתך
 כולי הארץ קדושים

ויקרא יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל-הארץ
 אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת לדוה: שש
 שנים תורע שדך ושש שנים תזמר פרמד
 ואספת את-תבואתה ועשית השביעת שבת
 שפתו דוה לארץ שבת לדוה לא תורע
 וכרמך לא תזמר: את ספת קצירך לא
 תקצור ואת-ענבי נזידך לא תבצר שנת
 שפתו דוה לארץ שבת לדוה לא תורע
 ולא תבצרו את-ענביה: כי ויכל הוא קדש
 תהיה לכם מן-השנה האכלו את-תבואתה:
 בשנת היובל הזאת תשבו איש אל-אחורו
 וברתמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד
 עמיתך אל-תונו איש את-אחיו: במספר
 שנים אתר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
 שנים תבואת ומכר-לך: לפי רב השנים
 תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמציט
 מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך:
 ולא תונו איש את-עמיתו ויראת מאלוקי
 פי אני דוה אלהיכם: ועשיתם את-דקתי
 ואת-משפטי השמרו ועשיתם אתם ושבתם
 על-הארץ לבטח: ונתתה הארץ פרחה
 ואכלתם לשבע ושבתם לבטח עליה: ופי
 ופי תאמר מה-נאכל בשנה השביעת הן
 לא נזרע ולא נאסף את-תבואתנו: וצויתי
 את-דברכתי לכם בשנה הששית ועשת
 את-התבואה לשלש השנים: תורעתם
 את השנה השמינית ואכלתם מן-תבואתה
 יסון עד ו השנה החשית עד-בוא תבואתה
 האכלו יסון: והארץ לא תמכר לעמיתך
 כולי הארץ קדושים

24 ותושבים אתם עמדי: ובכל ארץ אחותכם נאלה תתע
לארץ: רביעי

כה קרימך אחך ומכר מאחוזתו ונא נאלו
26 הקרב אליו ונאל את ממכר אחיו: ואיש כי לא יתיר
27 לו נאל תושביו דו ומצא כר נאלתו: וחשב אר-
שני ממכרו וחשב את העדף לאיש אשר מכר לו
28 ושב לאחוזתו: ואם לא מצאה דו די השב לו תנה
ממכרו כד הקנה אתו עד שנת היובל ונא ביבל ושב
29 לאחוזתו ממזלש ואיש קרימך בית מושב עיר חמה
והיתה נאלתו ערתם שנת ממכרו ימים תנה נאלתו:
ל ואם לא נאל ערמלאת לו שנה תממה וקם הבית
אשר בעיר אשר לא חמה לצמתת לקנה אתו לדתיו
31 לא נא ביבל: ובתי החצרים אשר אדלקם חמה
סביב על שדה הארץ וחשב נאלה תתנהלו וביבל
32 נא: וערי הלום בתי ערי אחותם נאלת עולם תנה
33 ללום: ואשר נאל מדהלום ונא ממכר בית ועד
אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלום הוא אחותם בתוך
34 בני ישראל: ושדה מגרש עריהם לא ימכר קראתת
עולם הוא להם: ם

לה וקרימך אחך ומכר דו עמך
36 ותחוקת בו גר ותושב דו עמך: אלהתקח מאתו לשך
37 ותרבות וראת מאלתו ותי אחך עמך: אתכספך
38 לאתתן לו בגשך ובמרבית לאתתן אכלך: אני דהו
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם
39 את הארץ פנע לדתות לכם לאלהים: אש ובעי וקרימך
אחך עמך ונמכר לך לאתעבד בו עבדת עבד:
ם בשקיר כתושב דנה עמך עד שנת היובל יעבד עמך:
41 ונא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל
42 אחות אבתו ישוב: כרעבתי הם אשר הוצאתי אתם
43 מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לאתתנה בו
44 בפך וראת מאלתו: ועבדך ואמתך אשר תהלך
מאת היום אשר סביבתים מהם תקנו עבד ואמר:
מה ונם מבני התושבים הנרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחוז:
46 והתחלתם אתם לבניכם אחרים לרשת אחוז לעולם
בתם תעבדו ובאחוזים בני ישראל איש באחוז לא
47 תרדה בו בפך: שביעי וקי תשיג ד גר ותושב עמך
ומך אחך עמו

והושבים אתם לעמדי ונכל ארץ אחותכם נאלה
התם לארץ
ומכר מאחוזתו ונא נאלו הקנה אליו ונאל את
ממכר אחיו ואיש כי לא יהיה לו נאל והשלה
דו ומצא כר נאלתו ונאל את עלו ממכרו
והשלה את העדף לאיש אשר מכר לו ושבו
לאחוזתו ואם לא מצאה דו די השב לו והיה
ממכרו כד הקנה אתו עד שנת היובל ונא
ביבל ושב לאחוזתו ואיש קרימך בית מושב עיר חמה
והיתה נאלתו ערתם שנת ממכרו ימים תנה נאלתו:
ל ואם לא נאל ערמלאת לו שנה תממה וקם הבית
אשר בעיר אשר לא חמה לצמתת לקנה אתו לדתיו
לא נא ביבל: ובתי החצרים אשר אדלקם חמה
סביב על שדה הארץ וחשב נאלה תתנהלו וביבל
נא: וערי הלום בתי ערי אחותם נאלת עולם תנה
ללום: ואשר נאל מדהלום ונא ממכר בית ועד
אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלום הוא אחותם בתוך
בני ישראל: ושדה מגרש עריהם לא ימכר קראתת
עולם הוא להם: ם
ומך אחך ומכר דו עמך והחוקת בו גר
ותושב דו עמך אל תקח מאתו לשך ותרבות
וראת מאלתו ותי אחך עמך את כספך
לאתתן לו בגשך ובמרבית לאתתן אכלך
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים לתת לכם את ארץ פנע לדתות לכם
לאלהים
ומך אחך עמך ומכר לך לאתעבד בו עבדת
עבד בשקיר כתושב יהיה עמך עד שנת
היובל יעבד עמך ונא מעמך הוא ובניו עמו
ושבו אל משפחתו ואל אחות אבתו ישוב כי
עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לא ימכרו ממכרת עבד לא תרדה בו בפך
וראת מאלתו ועבדך ואמתך אשר יהלך
מאת היום אשר סביבתים מהם תקנו עבד
ואמר: מה ונם מבני התושבים הנרים עמכם מהם
תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו
בארצכם והיו לכם לאחוז והתחלתם אתם
לבניכם אחרים לרשת אחוז לעולם בתם
תעבדו ובאחוזים בני ישראל איש באחוז לא
תרדה בו בפך
ומך אחך עמו

ונמפר לנר תושב עמך או לעקר משפחת זר

משפחת זר: אחי נמפר נאלה תקדדלו אחד מאחי 48
ונאלו: אידלו או קדדו נאלט ארמשאר בשרו 49
ממשפחתו נאלט ארשינה ידו ונאל: תושב עכו 1
קנה משנת המכרו לו עד שנת היבל והנה כסף ממכרו
במספר שנים כימי שכיר יהה עמו: אסעוד רבות 51
בשנים לפיהן ישוב נאלתו מכסף מקנתו: ואסמלט 52
נשאר בשנים עד שנת היבל והשכילו כפי שניו ישוב
אח ונאלתו: בשכיר שנה בשנה יהה עמו לא ירדנו 53
בפרך לעינו: ואסלא נאל באלה ונאל בשנת היבל 54
הוא וכניו עמו: פרלי בני ישראל עבדים עבדו הם
אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהה אלהיכם:

כו

לא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקמו לכם 4
ואכן משפית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי
אני יהה אלהיכם: את שבתתי השמרו ומקדשי תיראו 2
אני יהה:

בחקתי

אם בחקתי תלכו ואת מצותי השמרו ועשיתם 3
ונתתי נשמכם בעתם ונתנה הארץ יבולה וצד השדה 4
יתן פרוי: והשני לכם דוש את בציר ובציר ישני את ה 5
גרב ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: 6
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחרד והשבת יהה 7
רעה מדוארץ הרב לא תעברו בארצכם: ורדפתם 8
את איביכם ונפלו לפניכם לתרב: ורדפו מכם חמשה 9
מאה ומאה מכם רבבה ורדפו ונפלו איביכם לפניכם
לתרב: ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם 10
ותקמתי את יבריתי אתכם: ואכלתם ישן נושן וישן 11
מפני חדש תוציאו: ונתתי משבגי בתוככם ולא תנצל 12
נפשי אתכם: והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים 13
ואתם תהיו לי לעם: אני יהה אלהיכם אשר הוצאתי 14
אתכם מארץ מצרים מהות לכם עבדים ואשבר מסות
עליכם ואולך אתכם קוממויות: 15
ואסלא חשמעו לי ולא תעשו את בלידמוצות האלה: 16
ואם בחקתי תמאסו ואם את משפט תנעל נפשכם 17
לבקתי צוות אתי בלי מצותי לתפרכם את יבריתי: את 18
אני אעשה ונאת לכם והפקדתו עליכם פהלה אתי
השתפת ואת הפקדת מכלות עינים ומדידת נפש ורצתם
לריו ורצכם ואכלתי איביכם: ונתתי פני ככם ונפתם 19
לפני איביכם ורדו ככם שנאיכם ונתם ואדרתה
אתכם:

ונמכר לנר תושב עמך או לעקר משפחת זר
אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחי גאלו
או רדו או בן רדו יגאלנו או משאר בשרו
ממשפחתו יגאלנו או השליה ידו ונאל וזעב
עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה
כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה
עמו אם עד רבות בשנים לפיהן ישוב גאלתו
מכסף מקנתו ואם מעט נשאר בשנים עד שנת
היבל וזעב לו כפי שניו ישוב את גאלתו כשכיר
שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לענוך ואם
לא יגאל גאלה וישא בשנת היבל הוא וכוני עמו
ני לניו ישוב אל עבדים עבדו הם אשר הוצאתי
אותם מארץ מצרים אני יהה אלהיכם לא תעשו
לכם אילים ופסל ומוצבה לא תקמו לכם ואכן
משפית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי
אני יהה אלהיכם את שבתתי השמרו ומקדשי
תיראו אני יהה

אם בחקתי תלכו ואת מצותי השמרו ועשיתם
אתם ונתתי נשמכם בעתם ונתנה הארץ יבולה
ועין השדה יתן פרוי והשני לכם דוש את בציר
ונציר ישני את זרע ואכלתם לחמכם לשבע
וישבתם לבטח בארצכם ונתתי שלום בארץ
וישבתם ואין מחרד והשבת יהה רעה
מדוארץ הרב לא תעברו בארצכם ורדפתם את
איביכם ונפלו לפניכם לחזר ורדפו מכם חמשה
מאה ומאה מכם רבבה ורדפו ונפלו איביכם
לפניכם לחזר ופניתי אליכם והפריתי אתכם
והרביתי אתכם והקימתי את יבריתי אתכם ואכלתם
ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו ונתתי משבגי
בתוככם ולא תנצל נפשי אתכם והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם
אני יהה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהות לכם עבדים ואשבר מסות עליכם
ואולך אתכם קוממויות

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות
האלה ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תנעל
נפשכם לבקתי צוות אתי בלי מצותי להפרכם את
בריתי אף אני אעשה ונאת לכם והפקדתו עליכם
בהנה את השופות ואת הקדוה מכלות עליכם
ומדידת נפש ורצתם לריו ורצכם ואכלתי
אויביכם ונתתי פני ככם ונפתם לפני איביכם
ורדו ככם שנאיכם ונתם ונפתם ונפתם ונפתם

18 ואסעך אלה לא תשמעו לי ויספתי לפרה
 19 אתכם שבע על חטאתיכם: ושברתי את יואן עזכם
 כ ונחתי אתי שמיכם בפרחל ואת ארצכם בחרשה: ותם
 לריוק פחכם ולא תתן ארצכם אתי יבולה ועץ הארץ לא
 21 יתן פרוי: ואסחלבו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי
 22 ויספתי עליכם מכה שבע בחטאתיכם: והשלחתי בלב
 אתחית השדה ושבלה אתכם והכריתיה אתי בהמתכם
 23 והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם: ואסבאלה לא תוסרו
 24 לי והלכתם עמי קרי: והלכתו ארצני עמכם בקרי
 כה והביתי אתכם נסאני שבע על חטאתיכם: והבאתי
 עליכם חרב נקמת נקס ברית ונאספתם אל עיריכם
 26 ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב: בשבתי לכם
 מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתעור אחד והשיבו
 27 לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: ׀

ואם עך אלה לא תשמעו לי ויספתי לפרה אתכם
 שבע על חטאתיכם ושברתי את יואן עזכם ונתתי
 את שמיכם כפרחל ואת ארצכם כחרשה ותם לריוק
 כחכם וכל התן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא
 יתן פרוי ואם הלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי
 ויספתי עליכם מכה שבע בחטאתיכם והשלחתי
 בכם את חית השדה ושבלה אתכם והכריתיה את
 בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם ואם
 באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי והלכתי אף
 אני עמכם בקרי והביתי אתכם גם אני שבע על
 חטאתיכם והבאתי עליכם חרב נקמת נקס ברית
 ונאספתם אל עיריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם
 ביד אויב בשבתי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
 לחמכם בתעור אחד והשיבו לחמכם במשקל
 ואכלתם ולא תשבעו

ואם בואת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם
 בחטאתי קרי ויסרתי אתכם אתי שבע על
 חטאתיכם ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם
 תאכלו והשברתי את בנותיכם והכרתי את חמניכם
 ונתתי את פגריכם על פגרי גבוליכם ואללה לפשי
 אתכם ונתתי את עיריכם חרבה והעמותי ארץ
 מקדש יכם ולא אריוז בריח גיחזכם והשמות אל
 את הארץ ועלמו עליה איביכם הישבים בה
 ואתכם אורה בגוים והריקתי אחרים חרב ונתתי
 ארצכם שמונה ועריכם יהיו חרבה אז תרנה
 הארץ את שבתיה כל ימי השמה ואתם נאון
 איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתיה
 כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה
 בשבתתכם בשבתתם עליה והלש ארים בנם
 והבאתי מרר בלבנם בארצת איביהם ורדף
 אתם קול ענה נרף ותסו מנסת חרב ותפלו ואין
 רדף ובשלו איש נאחזי נפלי חרב ורדף אל ולא
 תהיה לכם תקומה לפני איביכם ואתם בגוים
 ואכלה אתכם ארץ איביכם והש ארים בנם ימון
 בעולם בארצת איביכם ואף בעולת אבתם אתם
 ימון והתודו את עינם ואת עין אבתם במעלם אשר
 בעולו ואף אשר הלכו עמי בקרי אף אני אבך
 עמם בקרי והבאתי אתם נאון איביהם אז ימון
 לבנם הערל ואז ירצו את עינם והכרתי את ברית
 יעקב ואף את ברית יעקב ואף את ברית אבתם
 אביר והארץ אביר והארץ העלמה ותרוץ את
 שבתיה בהשמה מהם והם ירצו את עינם יען

27 ואם
 28 בואת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: והלכתי
 עמכם בחטאתי קרי ויסרתי אתכם ארצני שבע על
 29 חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו:
 ל והשמדתי אתי בנותיכם והכרתי את חמניכם ונתתי אתי
 31 פגריכם על פגרי גבוליכם ונעלה נפשי אתכם: ונתתי
 את עיריכם חרבה והשמות אתי מקדשיכם ולא ארית
 32 ברית נוחכם: והשמתי אני את הארץ ושמי עליה
 33 איביכם הישבים בה: ואתכם אורה בגוים והריקתי
 את עיריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועיריכם יהיו חרבה:
 34 אז תרצה הארץ אתי שבתתה כל ימי השמה ואתם
 בארץ איביכם אז תשבת הארץ ורצת את שבתתה:
 לה כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתכם
 36 בשבתתם עליה: והנשארים בכם תבאתי מיד בלבכם
 בארצת איביהם ורדף אתם קול ענה נרף ונסו מאסתי
 37 חרב ונפלו ואין רדף: וכשלו איש באחיו כמפני חרב
 38 ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם: ואבדתם
 39 בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: והנשארים בכם
 ימון בעולם בארצת איביכם ואף בעולת אבתם אתם
 ׀ ימון: והתודו את עינם ואת עין אבתם במעלם אשר
 41 מעלרכי ואף אשר הלכו עמי בקרי: אף אני אבך עמם
 בקרי ותבאתי אתם בארץ איביהם ארצו יבנו לבכם
 42 הערל ואז ירצו את עינם: ותכרתי את בריתי יעקב
 ואף את בריתי יעקב ואף את בריתי אבתם אביר
 43 והארץ אביר: והארץ תעוב מהם ותרוץ את שבתתה
 בהשמה מהם והם ירצו את עינם יען

ובינן במשפט מאסו ואת חקתי לעלה נפשם
 מאסו ואת חקתי נעלה נפשם: ואף נסדאת ביהוהם 44
 בארץ איביהם לא מאסתים ולא נעלתים לכלתם להפר
 בריתי אתם כי אני יהוה אלהיכם: וזכרתי להם ברית מה
 ראשנים אשר הוצאת אתם מארץ מצרים לשני הגוים
 להיות להם לאלקים אני יהוה: אלה החקים והמשפטים 46
 והתורות אשר נתן יהוה ביטו ובין בני ישראל בדרך סיני
 ביד משה:
 פ רביעי עשר ספן תמצון

ובינן במשפט מאסו ואת חקתי לעלה נפשם
 ואת גם זאת בהיותם בארץ אביהם לא מאסתים
 ולא נעלתים לכלתם להפר בריתי ארתם טי
 אני יהוה אלהיכם וזכרתי להם בריתי ראשנים
 אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשני הגוים
 להיות להם לאלקים אני יהוה אלהי החקים
 והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה ביטו ובין בני
 ישראל בדרך סיני ביד משה

כו

ונדבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל * 2
 ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערקה נפשת ליהוה:
 והנה ערקה הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים שנה 3
 והנה ערקה הנשים שקל כסף בשקל הקדש: ואם 4
 נקבה היא והנה ערקה שלשים שקל: ואם מבן חמש 5
 שנים ועד בן עשרים שנה והנה ערקה הזכר עשרים
 שקלים ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבן חמש ועד 6
 בן חמש שנים והנה ערקה הזכר חמשה שקלים כסף
 ולנקבה ערקה שלשת שקלים כסף: ואם מבן ששים 7
 שנה ומעלה אסזכר והנה ערקה חמשה עשר שקל
 ולנקבה עשרה שקלים: ואם מקדש הוא מערקה ותעמידו 8
 לפני הכהן והערך אתו הכהן על פי אשר תשיגך הנדר
 יצריכו הכהן: ו אם ס ואם בנהמה אשר יקריבו ממנה 9
 קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה קדש: לא
 תלפט ולא ימיר אתו טוב ברע ארבע בטוב ואם ימיר 10
 ימיר בהמה בבהמה ויהיה הוא ותמורתו יהיה קדש:
 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן 11
 ליהוה ותעמיד את בהמה לפני הכהן: ותערך הכהן 12
 אתה בין טוב ובין רע בערקה הכהן בן יהוה: ואם 13
 נאל יגאלה וקם חמישה על ערקה: ואיש בירקדש 14
 את ביתו קדש ליהוה ותצריכו הכהן בין טוב ובין רע
 כאשר יערך אתו הכהן בן יקום: ואם המקדש יגאל 15
 את ביתו וקם חמישה כסף ערקה עליו והנה לו: ואם
 משנה אחתו יקדש איש ליהוה והנה ערקה לפי ורעו 16
 ורע חמיר שערם בחמישים שקל כסף: אם משנת 17
 היבל יקדש שנהו בערקה יקום: ואם אתר היבל 18
 יקדש שנהו וחשבילו הכהן את הכסף על פי השנים
 הנותרת עד שנת היבל ונרע מערקה: ואם נאל יגאל 19
 את השנה המקדש אתו וקם חמישה כסף ערקה עליו
 וקם לו: ואם לא יגאל את השנה ואם מקר את השנה כ
 לאיש אתר לא יגאל עוד:

ונדבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערקה נפשת
 ליהוה והנה ערקה הזכר מבין עשרים שנה ועד בן
 עשרים שנה והנה ערקה הנשים שקל כסף
 בשקל הקדש ואם נקבה היא והנה ערקה
 שלשים שקל ואם מבן חמש שנים ועד בן חמש
 שנה והנה ערקה הזכר עשרים שקלים ולנקבה
 עשרת שקלים ואם מבן חמש ועד בן חמש שנים
 והנה ערקה הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה
 ערקה שלשת שקלים כסף ואם מבן ששים שנה
 ומעלה אם זכר והנה ערקה חמשה עשר שקל
 ולנקבה עשרה שקלים ואם מקדש הוא מערקה
 ותעמידו לפני הכהן והערך אתו הכהן על פי אשר
 תשיגך הנדר יצריכו הכהן ואם ס ואם בנהמה
 אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן
 ממנו ליהוה יהיה קדש לא יזלפטו ולא ימיר
 אתו טוב ברע ארבע בטוב ואם ימיר בהמה
 בבהמה והנה הוא ותמורתו יהיה קדש ואם כל
 בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה
 ותעמיד את בהמה לפני הכהן והערך הכהן
 אתה בין טוב ובין רע בערקה הכהן בן יהוה ואם
 נאל יגאלה וקם חמישה על ערקה ואיש כי
 יקדש את ביתו קדש ליהוה והערך הכהן בין טוב
 ובין רע כאשר יערך אתו הכהן בן יקום ואם
 המקדש יגאל את ביתו וקם חמישה כסף
 ערקה עליו והנה לו ואם משנה אחתו יקדש
 איש ליהוה והנה ערקה לפי ורעו זרע הזכר
 עשרים בחמישים שקל כסף אם משנת היבל
 יקדש שנהו בערקה יקום ואם אתר היבל יקדש
 שנהו וחשבילו הכהן את הכסף על פי השנים
 הנותרת עד שנת היבל ונרע מערקה ואם נאל
 יגאל את השנה המקדש אתו וקם חמישה כסף
 ערקה עליו וקם לו ואם לא יגאל את השנה
 ואם מקר את השנה לאיש אתר לא יגאל עוד

21

תהי השדה בעצתו כיכל
 קדש ליהנה כשדה החרם לפתן תהיה אהותו: ואם
 אתישדה מקנתו אשר לא משדה אהותו יקדש ליהנה:
 וחשבילו הכהן את מכסת הערפק עד שנת היכל ונתן
 אתהערפק ביום היום קדש ליהנה: בשנת היכל ישוב
 השדה לאשר קנתו מאתו לאשרלו אהות הארץ: וכל
 ערפק תהי בשקל הקדש עשרים גרה תהי השקל:
 אך בכור אשר יבקר ליהנה בבמה לא יקדש אש
 אתו אמשור אמשה ליהנה הוא: ואם בבמה הטמאה
 ופנה בערפק וספח חמשתו עליו ואמלא ונמכר
 בערפק: אך בלחרם אשר חרם איש ליהנה מקל
 אשרלו מאדם ובמה ומשדה אהותו לא ימכר ולא
 יגאל בלחרם קדש קדשים הוא ליהנה: בלחרם אשר
 לחרם מןהארץ לא יפדה מות וימת: וכלמעשר הארץ
 מנרע הארץ מפרי העץ ליהנה הוא קדש ליהנה: ואם
 גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו יספ עליו: וכלמעשר
 בקר וצאן כל אשריעבר תחת השבט העשירי תהי
 קדש ליהנה: לא יבקר בקדש לרע ולא ימרט ואם
 המר ימרט ותהיהוא ותמורתו תהי קדש לא יגאל:
 אלה המצות אשר צוה יהוה אתימשה אל בני ישראל
 בקר סיני:

חוק

במדבר

א

ידבר יהוה אלמשה במדבר סיני באהל מועד
 לדוש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
 לאמר: שאו אתראש כלצדת בני ישראל למשפתחם
 לבית אבתם במספר שמות כלזכר לגלגלתם: מן
 עשרים שנה ומעלה בלוצא צבא בישראל תפקדו אתם
 לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש למספר
 איש ראש לביתאבתו הוא: ויאלה שמות האנשים
 אשר צמדו אתכם לראובן אליעזר בןשדוראור: לשמעון
 שלמיאל בןצורישדי: ליהודה נחשון בןעמינדב:
 לששבר נתנאל בןצוער: לזבולן אליאב בןחלן:
 לבני יוסף לאפרים אלישמע בןעמידוד למנשה נמליאל
 בןפדהצור: לבנימין אהרן בןנרעני: לזן אהיעזר בן
 עמישדי: לאשר פנעאל בןעזבן: לזו אליסף בן
 דעואל: לגפתלי אחיעזר בןעזינן: אלה קריאי העדה
 נשיאי משות אבתם ראשי אלפי ישראל הם: שאל

והיה השדה בעצתו כיכל קדש ליהנה כשדה
 החרם לפתן תהיה אהותו ואם את שדה מקנתו
 אשר לא משדה אהותו יקדש ליהנה ויחשבילו
 הכהן את מכסת הערפק עד שנת היכל ונתן את
 הערפק ביום היום קדש ליהנה בעצת היכל
 ישוב השדה לאשר קנתו מאתו לאשר לו
 אהות הארץ וכל ערפק יהיה בשקל הקדש
 עשרים גרה יהיה השקל אך בכור אשר ימכר
 ליהנה בבמה לא יקדש איש אתו אם שור
 אם שיה ליהנה הוא ואם בבמה הטמאה ופנה
 בערפק ויספח חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר
 בערפק אך כל חרם אשר יחרם איש ליהנה מקל
 אשר לו מאדם ובמה ומשדה אהותו לא ימכר
 ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהנה כל
 חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות וימת
 מעשר הארץ מן הארץ מפרי העץ ליהנה הוא
 קדש ליהנה ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו
 יספ עליו וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר
 תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהנה לא יבקר
 בן חרם לרע ולא ימרט ואם המר ימרט ותהיהוא
 ותמורתו יהיה קדש לא יגאל אלה המצות אשר
 צוה יהוה את משה אל בני ישראל במדבר סיני

ידבר יהוה אלמשה במדבר סיני באהל מועד
 באחד לחדש השלישי בשנת השנית לצאתם מארץ
 מצרים לאמר שאו אתראש כל צדת בני ישראל
 למשפתחם לבית אבתם במספר שמות כל זכר
 לגלגלתם מן עשרים שנה ומעלה בלוצא צבא
 בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן אתכם
 יהיו איש איש למספר איש ראש לבית אבתו
 הוא ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם
 לראובן אליעזר בן שדוראור לשמעון שלמיאל בן
 צורישדי ליהודה נחשון בן עמינדב לששבר
 נתנאל בן צוער לזבולן אליאב בן חלן לזו יוסף
 לאפרים אלישמע בן עמידוד למנשה נמליאל
 בן פדהצור לבנימין אהרן בן נרעני לזן אהיעזר
 בן עמישדי לאשר פנעאל בן עזבן לזו אליסף
 בן דעואל לגפתלי אחיעזר בן עזינן אלה קריאי
 העדה נשיאי משות אבתם ראשי אלפי ישראל הם

ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר
 נקבו בשמות ואת כל העדה הקהילו באוהל
 לחדש העיני ויתילדו על משפוחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה
 ללגלגתם כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם
 במדבר סיני והיו בני ראובן
 בנר ישראל תולדתם למשפוחתם לבית אבתם
 במספר שמות ללגלגתם כל זכר מבין עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה ראובן ששה
 וארבעים אלה וחמשים מאות
 לבני שמעון תולדתם למשפוחתם לבית
 אבתם פקדיו במספר שמות ללגלגתם כל
 זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
 פקדיהם למטה שמעון תשעה אלה
 ושלוש מאות
 לבני גד תולדתם למשפוחתם לבית אבתם במספר
 שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלה ושלוש
 מאות וחמשים
 לבני יהודה תולדתם למשפוחתם לבית אבתם
 במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים
 אלה ושש מאות
 לבני יששכר תולדתם למשפוחתם לבית אבתם
 במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
 צבא פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים
 אלה וארבע מאות
 לבני זבולן תולדתם למשפוחתם לבית אבתם
 במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
 צבא פקדיהם למטה זבולן עשרים וחמשים
 אלה וארבע מאות
 לבני יוסף תולדתם למשפוחתם לבית אבתם
 במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
 צבא פקדיהם למטה יוסף עשרים וחמשים
 אלה וארבע מאות
 לבני בנימין תולדתם למשפוחתם לבית אבתם
 במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
 צבא פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלה

ויקח 17
 משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות:
 ואת כל העדה הקהילו באוהל לחדש השני ויתילדו 18
 על משפוחתם לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים
 שנה ומעלה ללגלגתם: כאשר צוה יהוה את משה 19
 ויפקדם במדבר סיני: והיו בני ראובן בנר 20
 ישראל תולדתם למשפוחתם לבית אבתם במספר
 שמות ללגלגתם כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא: פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלה 21
 וחמשים מאות: פ
 לבני שמעון תולדתם למשפוחתם לבית אבתם פקדיו 22
 במספר שמות ללגלגתם כל זכר מבין עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה שמעון תשעה 23
 וחמשים אלה ושלוש מאות: פ
 לבני גד תולדתם למשפוחתם לבית אבתם במספר שמות 24
 מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה 25
 גד חמשה וארבעים אלה ושש מאות וחמשים: פ
 לבני יהודה תולדתם למשפוחתם לבית אבתם במספר 26
 שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם 27
 למטה יהודה ארבעה ושלשים אלה ושש מאות: פ
 לבני יששכר תולדתם למשפוחתם לבית אבתם במספר 28
 שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם 29
 למטה יששכר ארבעה וחמשים אלה וארבע מאות: פ
 לבני זבולן תולדתם למשפוחתם לבית אבתם במספר 30
 שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם 31
 למטה זבולן עשרים וחמשים אלה וארבע מאות: פ
 לבני יוסף תולדתם למשפוחתם לבית אבתם במספר 32
 שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם 33
 למטה יוסף עשרים וחמשים אלה וארבע מאות: פ
 לבני בנימין תולדתם למשפוחתם לבית אבתם במספר 34
 שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם 35
 למטה בנימין חמשה ושלשים אלה ומאתים: פ
 לבני בנימין תולדתם למשפוחתם לבית אבתם במספר 36
 שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם 37
 למטה בנימין חמשה ושלשים אלה

וארבע מאות: פ
 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 39 שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם
 למטה דן שנים וששים אלה ושבע מאות: פ
 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 41 שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם
 למטה אשר אחד וארבעים אלה תחמש מאות: פ
 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 43 שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם
 למטה נפתלי שלשה וחמשים אלה וארבע מאות: פ
 44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיא ישראל
 מה שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: ויהיו כל
 פקודי בני ישראל לבית אבתם מבין עשרים שנה ומעלה
 46 כל יצא צבא בישראל: ויהיו כל הפקדים שש מאות
 47 אלה ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים: ותלוים
 למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: פ

48 וידבר יהוה אל משה לאמר: אך אתמטה לוי לא תפקד
 49 ואתראשם לא תשא בתוך בני ישראל: ואתה תפקד
 אתהקלוים על משכון העדת ועל כל בליו ועל כל אשר
 לו רמה ושא את המשכון ואת כל בליו ותם ושרתו
 51 וסביב למשכון חנו: ובנסע המשכון ירדו אתו הקלוים
 ובחנת המשכון יקימו אתו הקלוים ותור הקרב ימרת:
 52 וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם:
 53 ותלוים חנו סביב למשכון העדת ולא יהנה קצף על
 עדת בני ישראל ושמרו הקלוים את משמרת משכון
 54 העדות: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את
 משה בן עשו: פ
 שלישי

ב

א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: איש על דגלו
 באתת לבית אבתם חנו בני ישראל מנגד סביב לאהל
 3 מועד חנו: ותחנים קדמה מורחה תגל מחנה יהודה
 4 לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: וצבאו
 5 ופקדיהם ארבעה ושבעים אלה ושש מאות: ותחנים
 עליו משה וששבר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן עזר:
 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלה וארבע מאות:
 7 משה ובגלן ונשיא לבני ובגלן אליאב בן חלון:

וארבע מאות

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלה ושבע מאות

לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
 במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
 צבא פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלה
 וחמש מאות

בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם
 במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
 צבא פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים
 אלה וארבע מאות

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיא
 ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתו
 היו והיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבין
 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל והיו
 כל הפקדים שש מאות אלה ושלושת אלפים
 וחמש מאות וחמשים ותלוים למטה אבתם לא
 התפקדו בתוכם

וידבר יהוה אל משה לאמר אך אתמטה לוי
 לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
 ישראל ואתה תפקד את הקלוים על משכון
 העדת ועל כל בליו ועל כל אשר לו רמה ושא
 את המשכון ואת כל בליו ותם ושרתו סביב
 כמשכון חנו ובנסע המשכון ירדו אתו הקלוים
 ובחנת המשכון יקימו אתו הקלוים ותור הקרב
 ימרת וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש
 על דגלו לצבאתם ותלוים חנו סביב למשכון
 העדת ולא יהנה קצף על עדת בני ישראל
 ושמרו הקלוים את משמרת משכון העדות
 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את
 משה בן עשו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר איש על
 דגלו באתת לבית אבתם חנו בני ישראל מנגד
 סביב לאהל מועד חנו ותחנים קדמה מורחה
 דגל מוחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה
 נחשון בן עמינדב וצבאו ופקדיהם ארבעה
 ושבעים אלה ושש מאות ותחנים עליו משה
 וששבר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן עזר
 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלה וארבע מאות
 משה ובגלן ונשיא לבני ובגלן אליאב בן חלון

8 וצבאו
 9 ופקדיו שבעה וממשים אלה וארבע מאות: כל
 הפקדים למחנה יהודה מאת אלה וממשים אלה וששת
 אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשה יסעו: ם דגל
 מחנה ראובן ומנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליעזר
 בן שריאור: וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלה חמש
 מאות: וחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון
 שלמיאל בן צורישדי: וצבאו ופקדיום הששה וממשים
 אלה ושלוש מאות: ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף
 בן דעואל: וצבאו ופקדיום חמשה וארבעים אלה
 ושש מאות וממשים: כל הפקדים למחנה ראובן מאת
 אלה ואחד וממשים אלה וארבע מאות וממשים לצבאתם
 ושנים יסעו: ם ונסע אהל-מועד מחנה הלויים בתוך
 המחנות כאשר יחטו בן יסעו איש על-ידו לדגליתם: ם

דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים
 אלישמע בן צמיהוד: וצבאו ופקדיום ארבעים אלה
 חמש מאות: ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה
 גמליאל בן פדודצור: וצבאו ופקדיום שנים ושלשים
 אלה ומאתים: ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבהן
 בן גרעני: וצבאו ופקדיום חמשה ושלשים אלה וארבע
 מאות: כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלה ושמת
 אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו: ם דגל
 מחנה ין אפנה לצבאתם ונשיא לבני ין אחיעזר בן
 עמישדי: וצבאו ופקדיום שנים וששים אלה ושבע
 מאות: וחונם עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר
 פנעאל בן דעבון: וצבאו ופקדיום אחד וארבעים אלה
 חמש מאות: ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחיעזר
 בן דענו: וצבאו ופקדיום שלשה וממשים אלה וארבע
 מאות: כל הפקדים למחנה ין מאת אלה ושבעה
 וממשים אלה ושש מאות לאחונה יסעו לדגליתם: ם

אלה פקדי בני ישראל לבית אבתם כל פקדי המחנות
 לצבאתם שש מאות אלה ושלשת אלפים חמש מאות
 וממשים: והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר
 צוה דנה אתי משה: ונעשו בני ישראל ככל אשר צוה
 דנה אתי משה בדתו לדגליתם וכוונסו איש למשפתחו
 על-בית אבתו: ם

ולבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלה וארבע מאות
 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלה וששת
 אלפים וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם
 ראשה יסעו
 דגל מחנה ראובן
 תימנה למחנות ונשיא לבני ראובן אליעזר בן
 שריאור וצבאו ופקדיו שלשה וארבעים אלה
 וחמש מאות וחונם עליו מטה שמעון ונשיא
 לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי וצבאו ופקדיום
 הששה וחמשים אלה ושלוש מאות וממשים: ם
 דגל
 תישיא לבני גד אליסף בן דעואל וצבאו ופקדיום
 חמשה וארבעים אלה ושש מאות וחמשים כל
 הפקדים למחנה ראובן מאת אלה ואחד וממשים
 אלה וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים
 יסעו ונסע אהל-מועד מחנה

הלויים בתוך המחנות כאשר יחטו בן יסעו איש על
 ידו לדגליתם
 דגל מחנה אפרים
 לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן
 צמיהוד וצבאו ופקדיום ארבעים אלה וחמש
 מאות ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה
 גמליאל בן פדודצור וצבאו ופקדיום שנים
 ושלשים אלה ומאתים ומטה בנימן ונשיא
 לבני בנימן אבהן בן גרעני וצבאו ופקדיום חמשה
 ושלשים אלה וארבע מאות כל הפקדים למחנה
 אפרים מאת אלה ושמת אלפים ומאה לצבאתם
 ושלשים יסעו

מחנה ין אפנה לצבאתם ונשיא לבני ין
 אחיעזר בן עמישדי וצבאו ופקדיום שנים וששים
 אלה ושבע מאות: וחונם עליו מטה אשר ונשיא
 לבני אשר פנעאל בן דעבון וצבאו ופקדיום אחד
 וארבעים אלה חמש מאות: ומטה נפתלי ונשיא
 לבני נפתלי אחיעזר בן דענו וצבאו ופקדיום שלשה
 וממשים אלה וארבע מאות: כל הפקדים למחנה
 ין מאת אלה ושבעה וממשים אלה ושש מאות
 לאחונה יסעו לדגליתם: ם

אלה פקדי בני ישראל לבית אבתם כל פקדי
 המחנות שש מאות שש מאות אלה ושלשת
 אלפים וחמש מאות וחמשים והלויים לא התפקדו
 בתוך בני ישראל כאשר צוה דנה את משה
 ונעשו בני ישראל ככל אשר צוה דנה את משה
 בדתו לדגליתם וכוונסו איש למשפתחו על
 בית אבתו

א ואלה תולדות אהרן ומושה ביום דבר יהוה את משה
 ב בדר סיני: ואלה שמות בני אהרן הבכור ונדב ואביהוא
 ג אלעזר ואיתמר: אלה שמות בני אהרן הכהנים
 ד המשקים אשר מלא ידם לכהן: יגמת נדב ואביתוא
 לפני יהוה בהקרבתם אש ונה לפני יהוה במדבר סיני
 ויבנים לאהיו להם ויכהן אלעזר ואיתמר עלפני אהרן
 אביהם: פ

ה ונדבר יהוה אל משה לאמר: הקרב אתמפה לוי
 ותיצמד אתו לפני אהרן הכהן ושירתו אתו: ושמר
 את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד
 ז לעבד את עבדת המשכן: ושמר את דבר קולי אהל
 מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן:
 ח ונתתיו את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה
 י לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמר
 את קדושתם והור הקרב ימת: פ
 יא ונדבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה לקחתי אתי
 הלוים מתוך בני ישראל פחת כל בכור פטר הם מבני
 יב ישראל והיו לי הלוים: כי לי כל בכור ביום הפתי כל
 בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל
 מאדם עד בהמה לי והיו אני יהוה: פ חמישי

יא ונדבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר פקד את
 בני לוי לבית אבותם למשפחותם כל זכר מבן חודש
 ומעלה תפקדם ויפקד אתם מושה על פי יהוה
 באשר צוה ויהיו אלה בני לוי בשמותם: גרשון
 וקהת ומררי ואלה שמות בני גרשון למשפחותם
 לבני ועליו ובני קהת למשפחותם לעמרם וישתר
 וזברון ועזראל ובני מררי למשפחותם מוזכרי
 ומושי אלה הם משפחות הלוי לבית אבותם
 לגרשון משפחות הלוי ומשפחות השמעוי אלה
 הם משפחות הגרשון פקדיהם במספרם כל זכר מבן
 חודש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות
 משפחות הגרשון אזורי המושבן יהוה ונעליא
 בית אב לגרשון אליסף בן לאל ומשמרת בני
 גרשון באהל מועד המושבן והאהל מבוסהו ומסך
 פתחו אהל מועד וקלעי החיצון ואת מסך פתחו
 החיצון אשר על המושבן ועל המזבח קביב ואת מתניו
 מיתריו לכהן עבדתו פ
 וקהת משפחות
 העמרמי ומשפחות היצחרי ומשפחות הזבירני
 ובמשפחות העזראלי אלה הם משפחות הקהתי
 במספרם כל זכר מבן חודש ומעלה שמות אלפים
 שמנת אלפים

א ואלה תולדות אהרן ומושה ביום דבר יהוה את
 ב מושה בדר סיני ואלה שמות בני אהרן הבכור
 ג ואביהוא אלעזר ואיתמר אלה שמות בני אהרן
 ד הכהנים המשקים אשר מלא ידם לכהן וימת נדב
 ונעליא לפני יהוה בהקרבתם אש ונה לפני יהוה
 במדבר סיני ויבנים לאהיו להם ויכהן אלעזר
 ואיתמר עלפני אהרן אביהם

וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את משה
 לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושירתו אתו
 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה
 ז לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן ועמו
 את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל
 ח לעבד את עבדת המשכן ונתתה את הלויים לאהרן
 וכלבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל
 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמר את כהנתם
 והור הקרב וימת

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנה לקחתי
 את הלויים מתוך בני ישראל החדת כל בכור
 פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים כי לי
 כל בכור ביום הכהני כל בכור בארץ מצרים
 הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה
 לי והיו אני יהוה

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר פקד את
 בני לוי לבית אבותם למשפחותם כל זכר מבן חודש
 ומעלה תפקדם ויפקד אתם מושה על פי יהוה
 באשר צוה ויהיו אלה בני לוי בשמותם: גרשון
 וקהת ומררי ואלה שמות בני גרשון למשפחותם
 לבני ועליו ובני קהת למשפחותם לעמרם וישתר
 וזברון ועזראל ובני מררי למשפחותם מוזכרי
 ומושי אלה הם משפחות הלוי לבית אבותם
 לגרשון משפחות הלוי ומשפחות השמעוי אלה
 הם משפחות הגרשון פקדיהם במספרם כל זכר מבן
 חודש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות
 משפחות הגרשון אזורי המושבן יהוה ונעליא
 בית אב לגרשון אליסף בן לאל ומשמרת בני
 גרשון באהל מועד המושבן והאהל מבוסהו ומסך
 פתחו אהל מועד וקלעי החיצון ואת מסך פתחו
 החיצון אשר על המושבן ועל המזבח קביב ואת
 מתניו מיתריו לכהן עבדתו פ
 וקהת משפחות
 העמרמי ומשפחות היצחרי ומשפחות הזבירני
 ובמשפחות העזראלי אלה הם משפחות הקהתי
 במספרם כל זכר מבן חודש ומעלה שמות אלפים

ועש מאות שמרי משמרת הקדש משפחות בני
 קהת ויהו על ירך המושבן הימנית ועשיא
 בית אב למשפחות הקהתי אליצפון בדצואל: ומשמרתם
 הארץ והשלחן והמנחה והמנוחות וכל הקדש אשר
 ישרתו בהם והמסך וכל עבודתו: ונשיא נשיאי הלוי
 אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש:
 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושע אלה הם
 משפחת מררי: ופקדתם במספר כל זכר מבדחדש
 ומעלה עשרת אלפים ומאתים: ונשיא בית אב למשפחת לה
 מררי צוריאל בן אביהויל על ירך המשכן יחנן צפניה:
 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן וברחיו
 ועמדי ואדניו וכל כליו וכל עבודתו: ועמדי החצר
 סביב ואדניהם ויתרתם ומיתרתם: ותלמי לפני המשכן
 קדמה לפני אהל מועד ומונחה משה ואהרן ובניו
 שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והך
 הקרב ימת: כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן
 על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבדחדש ומעלה
 שנים ועשרים אלה: ם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶקֶד
 כָּל־בְּטָר וְכָל־לְבַנֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּדַחֲדָשׁ וּמֵעֹלָה וְשֵׂא אֵת
 מִסְפַּר שְׁמֹתָם: וּלְקַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל־
 בְּטָר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּטָר
 בְּבֵהֵמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וּפְקֹד מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֹתוֹ אֶת־כָּל־בְּטָר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי כָּל־בְּטָר וְכָר
 בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבְּדַחֲדָשׁ וּמֵעֹלָה לַפְּקֻדֹתָם שָׁנִים וְעֶשְׂרִים
 אֵלֶּף שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמֵאָתַיִם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־
 בְּטָר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת־בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֵמַתָּם
 וְתִדְּלִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה: וְאֵת פְּדֻתַת הַשְּׂלֵשָׁה וְהַשְּׁבַעִים
 וְהַמֵּאָתַיִם הָעֶדְפִים עַל־הַלְוִיִּם מִבְּטָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וּלְקַחְתָּ
 חֲמִשָּׁת חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים לְגִלְגֻלַת בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח
 עֶשְׂרִים גֵּדָה הַשֶּׁקֶל: וְנִתְּתָה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדֻתַת
 הָעֶדְפִים בָּהֶם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֵת כֶּסֶף הַפְּדֻיִם מֵאֵת
 הָעֶדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם מֵאֵת בְּטָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַח
 אֶת־הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וְשָׁלֹשׁ מֵאֹת וְאַלְפֵי בַשֶּׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ: וַיָּמַן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדֻיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־
 פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: שְׁבִיעִי

ועש מאות שמרי משמרת הקדש משפחות בני
 קהת ויהו על ירך המושבן הימנית ועשיא
 בית אב למשפחות הקהתי אליצפון בן צוריאל
 ומשמרתם הארץ והשלחן והמנחה והמנוחות וכל
 הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבודתו
 ועשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת
 שמרי משמרת הקדש למררי משפחת המחלי
 ומשפחת המושע אלה הם משפחות מררי
 ופקדתם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
 עשרת אלפים ומאתים ועשיא בית אב למשפחת
 מררי צוריאל בן אביהויל על ירך המשכן יחנן
 צפניה ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן
 וברחיו ועמדי ואדניו וכל כליו וכל עבודתו ועמדי
 החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתרתם והתלמי
 לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מונחה משה
 ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת
 בני ישראל והקרוב ימת כל פקודי הלויים
 אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם
 כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים
 אלה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶקֶד
 כָּל־בְּטָר וְכָל־לְבַנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִבְּדַחֲדָשׁ וּמֵעֹלָה וְשֵׂא אֵת
 מִסְפַּר שְׁמֹתָם: וּלְקַחְתָּ אֶת
 הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל־
 בְּטָר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת
 הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּטָר בְּבֵהֵמַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וּפְקֹד מֹשֶׁה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֶת־
 כָּל־בְּטָר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי
 כָּל־בְּטָר וְכָר בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
 מִבְּדַחֲדָשׁ וּמֵעֹלָה לַפְּקֻדֹתָם
 שָׁנִים וְעֶשְׂרִים אֵלֶּף שְׁלֹשָׁה
 וְשִׁבְעִים וּמֵאָתַיִם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר קַח אֶת
 הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּטָר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֵמַתָּם
 וְתִדְּלִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה: וְאֵת
 פְּדֻתַת הַשְּׂלֵשָׁה וְהַשְּׁבַעִים
 וְהַמֵּאָתַיִם הָעֶדְפִים עַל־הַלְוִיִּם
 מִבְּטָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וּלְקַחְתָּ
 חֲמִשָּׁת חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים לְגִלְגֻלַת
 הַשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֶשְׂרִים
 גֵּדָה הַשֶּׁקֶל: וְנִתְּתָה הַכֶּסֶף
 לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדֻתַת הָעֶדְפִים
 בָּהֶם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֵת כֶּסֶף
 הַפְּדֻיִם מֵאֵת הָעֶדְפִים עַל פְּדוּיֵי
 הַלְוִיִּם מֵאֵת בְּטָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְקַח אֶת־הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים
 וְשָׁלֹשׁ מֵאֹת וְאַלְפֵי בַשֶּׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ: וַיָּמַן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף
 הַפְּדֻיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־
 פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה: מֹשֶׁה

א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: מן שלשים שנה ומעלה ועד ברחמישם שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסרקה את ארן העדת: ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד פלתי תכלת מלמעלה ושמו בדיו: ועל ושלטן הפנים ופרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקצרת ואת הכפת ואת המנקות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו ונתנו: ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרותיה ואת מלקחה ואת מחותתיה ואת פלפלי שמנה אשר ישרתלה בהם: ונתנו אתה ואת פלפליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: ועל מנפת הנזב ופרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו את פלפלי השרת אשר ישרתבהם בפרש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ורשנו את המנפת ופרשו עליו בגד ארנמן: ונתנו עליו את פלוי אשר ישרתו עליו בהם את המחותת את המחוללת ואת המנפים ואת המחוללת כל פלי המנפת ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: וכלה אהרן ובניו לכנסת את הקדש ואת פלפלי הקדש בנסע המחנה ואחריו יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משה וקנה מועד: ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקמרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה וקנת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובבבלי:

מפסוד

פ

נשא

17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אל תכריחו את שבט משפחת הקהתי מתוך קלונם: ואת וצטו לכם חזו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משה: כ ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו:

21 וידבר יהוה אל משה לאמר: נשא את ראש בני גרשון ונדהם לבית אבתם למשפחתם: מן שלשים שנה ומעלה עד ברחמישם שנה תפקד אותם כל בא לצבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד: זאת עבדת משפחת הגרשון לעבד ולמשא:

א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם מן שלשים שנה ומעלה ועד ברחמישם שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד ככלי הכהונה מלמעלה ושמו בדיו ועל שלטן הפנים ופרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקצרת ואת הכפת ואת המנקות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרותיה ואת מלקחה ואת מחותתיה ואת פלפלי שמנה אשר ישרתלה ואת מנפת הנזב ופרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרותיה ואת מלקחה ואת מחותתיה ואת פלפלי שמנה אשר ישרתלה ונתנו אתה ואת פלפליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: ועל מנפת הנזב ופרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו את פלפלי השרת אשר ישרתבהם בפרש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ורשנו את המנפת ופרשו עליו בגד ארנמן: ונתנו עליו את פלוי אשר ישרתו עליו בהם את המחותת את המחוללת ואת המנפים ואת המחוללת כל פלי המנפת ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: וכלה אהרן ובניו לכנסת את הקדש ואת פלפלי הקדש בנסע המחנה ואחריו יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משה וקנה מועד: ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקמרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה וקנת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובבבלי: וכל אשר בו בקדש ובבבלי:

וידבר יהוה אל משה לאמר נשא את ראש בני גרשון ונדהם לבית אבתם למשפחתם: מן שלשים שנה ומעלה עד ברחמישם שנה תפקד אותם כל בא לצבא לעבד עבדה באהל מועד זאת עבדת משפחת הגרשון לעבד ולמשא:

וַיִּשְׂאוּ אֶת יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד
 מִכִּסְּהוּ וּמִכִּסֵּה הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר עָלָיו מִלְמַעְלָה
 וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת קַלְעֵי הַחֹדֶר וְאֶת־מִסְךְ
 פֶּתַח שַׁעַר הַחֹדֶר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
 וְאֶת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־בָּלַי עֲבֹדְתָם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 לָהֶם וְיַעֲבֹדוּ: עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי
 הַנְּרִשִׁי לְכָל־מִשְׁאֵם וְלָכֵל עֲבֹדְתָם וּפְקֻדֹתָם עֲלֵיהֶם
 כַּמְשֻׁמֶרֶת אֶת כָּל־מִשְׁאֵם: וְאֵת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
 הַנְּרִשִׁי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמֹרֶתָם בְּיַד אִיתָמָר בְּדֹאֲהָרֹן
 הַכֹּהֵן: ׀ שְׂרָאֵל

בני מררי למשפחתם לבית אבתם הפקד
 אתם: מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה ל
 הפקדם בלדבא לצבא לצבא את עבודת אהל מועד:
 ואת משמרת משאם לכל עבודתם באהל מועד קרשי
 המשכן וברחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב
 ואדניו ויתרתם ומיתרתם לכל כליהם ולכל עבודתם
 ובשמת הפקדו אתי קל משמרת משאם: ואת עבודת
 משפחת בני מררי לכל עבודתם באהל מועד ביד איתמר
 בדאהרן הכהן: ופקד משה ואהרן ונשיא העדה את
 בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: מן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה בלדבא לצבא
 לעבודה באהל מועד: והיו פקדיהם למשפחתם אלפים
 שבע מאות וחמשים: אלה פקדי משפחת הקהתי כל
 העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
 בדרמשה: שני

ופקודי בני גרשון למשפחתם ולבית
 אבתם: מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
 שנה בלדבא לצבא לעבודה באהל מועד: והיו
 פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות
 ושלשים: אלה פקודי משפחת בני גרשון בלדבא
 באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה:
 ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם:
 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה בלדבא
 לצבא לעבודה באהל מועד: והיו פקדיהם למשפחתם
 שלשת אלפים ומאתים: אלה פקודי משפחת בני
 מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה בדרמשה: כל
 הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיא ישראל את
 הקהלים למשפחתם ולבית אבתם: מן שלשים שנה ומעלה
 160

וַיִּשְׂאוּ אֶת יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד
 מִכִּסְּהוּ וּמִכִּסֵּה הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר עָלָיו מִלְמַעְלָה וְאֶת
 מִסְךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת קַלְעֵי הַחֹדֶר וְאֶת־מִסְךְ
 פֶּתַח שַׁעַר הַחֹדֶר אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב וְאֶת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת כָּל כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֶת
 כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְיַעֲבֹדוּ עַל פִּי אֶהְרֹן
 וּבְנָיו תִּהְיֶה כָּל עֲבֹדַת בְּנֵי הַנְּרִשִׁי לְכָל־מִשְׁאֵם
 וְלָכֵל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדֹתָם עֲלֵיהֶם כַּמְשֻׁמֶרֶת אֶת
 כָּל מִשְׁאֵם וְאֵת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַנְּרִשִׁי
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמֹרֶתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אֶהְרֹן
 הַכֹּהֵן

מררי למשפחתם לבית אבתם הפקד אתממן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
 הפקדם כל הבא לצבא לצבא את עבודת אהל
 מועד ואת משמרת משאם לכל עבודתם באהל
 מועד קרשי המשכן וברחיו ועמודיו ואדניו
 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתרתם
 לכל כליהם ולכל עבודתם ובשמת הפקדו
 את כלי משמרת משאם ואת עבודת משפחת
 בני מררי לכל עבודתם באהל מועד ביד איתמר
 בן אהרן הכהן ופקד משה ואהרן ונשיא
 העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם
 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
 שנה כל הבא לצבא לעבודה באהל מועד
 והיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות
 וחמשים אלה פקודי משפחת הקהתי כלהעבד
 באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
 בדרמשה: ופקודי בני גרשון
 למשפחתם ולבית אבתם מן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא
 לעבודה באהל מועד והיו פקדיהם למשפחתם
 לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים אלה
 פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד
 אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ופקודי
 משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם
 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
 כל הבא לצבא לעבודה באהל מועד והיו פקדיהם
 למשפחתם שלשת אלפים ומאתים אלה פקודי
 משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי
 יהוה בדרמשה כל הפקדים אשר פקד משה
 ואהרן ונשיא ישראל את הקהלים למשפחתם
 ולבית אבתם מן שלשים שנה ומעלה

ועד בן זמשים שנה בלתיא לעבר עבדת עבדה ועבדת
48 משיא באהל מועד: והיו פקדונם שמנת אלפים וחמש
49 מאות ושמנים: על פי יהוה פקד אותם בדרך משה איש
על עבדתו ועל משאו ופקדו אשר צוה יהוה את משה:

שלישי

ה

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל
וישלחו מן המדבר קל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש:
3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחו ולא
4 יטמאו את מחנותם אשר אני שכן בתוכם: ויעשרכן בני
ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר
יהוה אל משה בן עשו בני ישראל:
5 פ
6 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל איש
אדאשה כי יעשו מקלחתא האדם למעל מעל ביהוה
7 ואשמה הנפש הקוא: והתודו את החטאתם אשר עשו
והשיב את ראשו בראשו וחמישתו יספ עליו ונתן לאשר
8 אשם לו: ואסדאין לאיש נאל להשיב האשם אליו האשם
המושב לדוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר
9 בו עליו: וכל תרומה לכל קדשו בגדי ישראל אשר
י קריבו לכהן לו יהוה: ואיש את קדשו לו יהו איש
אשר יתן לכהן לו יהוה:
פ רביעי

11 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
12 ואמרת אלם איש איש ברחשמה אשתו ומעלה בו
13 מעל: ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה
ונסתרה ותוא נטמאה ועד אין פה יהוה לא נתפשדה:
14 ועבר עליו רחיקנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה אר
עבר עליו רחיקנאה וקנא את אשתו והוא לא נטמאה:
15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה
עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן
ולא יתן עליו לבנה ברמנת קנאת הוא מנתת וקרן
16 מוכרת עון: והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה:
17 ולקח הכהן מים קדשים בכל יחדש ומד העפר אשר
18 יהוה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: והעמיד
הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן
על כפיה את מנתת הו קרן מנתת קנאת הוא וכד הכהן
19 יהו מי המרים המאריים: והשביע אתה הכהן ואמר
אל האשה אסלא ששב איש אתך ואסלא שפדת
טמאה תחת אישך הנקי ממי המאריים האלה:
כ ואת כי שפית תחת אישך

ועד בן זמשים שנה כל הנאלעבר עבדה עבדה
ועבדת משיא באהל מועד והיו פקדונם שמנת
אלפים וחמש מאות ושמנים על פי יהוה פקד
אותם בדרך משה איש על עבדתו ועל משאו

ופקדו אשר צוה יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
וישלחו מן המדבר כל צרוע וכל זב וכל טמא
לנפש מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
תשלחו ולא יטמאו את מחנותם אשר אני שכן
בתוכם ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל
מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה בן
עשו בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
איש אדאשה כי יעשו מכה זטאת האדם למעל
מעל ביהוה ואשמה הנפש הקוא והתודו את
זטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו
וחמישתו יספ עליו ונתן לאשר אשם לו ואם
אין לאיש נאל להשיב האשם אליו האשם
המושב לדוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר
יכפר בו עליו וכל תרומה לכל קדשו בגדי ישראל
אשר יקריבו לכהן לו יהוה ואיש את קדשו לו
יהו איש אשר יתן לכהן לו יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלם איש איש ברחשמה אשתו
ומעלה בו מעל ושכב איש אתה שכבת זרע
ונעלם מעיני אישה ונסתרה ותוא נטמאה ועד אין
פה יהוה לא נתפשדה:
ועבר עליו רחיקנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה אר
עבר עליו רחיקנאה וקנא את אשתו והוא לא נטמאה:
והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה
עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן
ולא יתן עליו לבנה ברמנת קנאת הוא מנתת
וכרן מוכרת עון והקריב אתה הכהן והעמדה
לפני יהוה ולקח הכהן מים קדשים בכל יחדש
ומד העפר אשר יהוה בקרקע המשכן יקח
הכהן ונתן אל המים והעמיד הכהן את האשה
לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה
את מנתת הו קרן מנתת קנאת הוא וכד הכהן
יהו מי המרים המאריים והשביע אתה הכהן
ואמר אל האשה אסלא ששב איש אתך ואם
לא שפית תחת אישך הנקי ממי המאריים
המאריים האלה ואת כי שפית תחת אישך

וכי נטמאת והיו איש בך את שכבתו מבלעדך
 אישך והשביע הכהן את האשה בשבעת
 האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה
 ולשבעה בתוך עמך כדת יהוה אתה ואת
 בשרך צבה: וכו' המים המאירים האלה במעד לעבות
 קטן ולפל גדו ואמרה האשה אמן אמן וכתב את
 האלה האלה הכהן בפסר וקח אלמי המרים: והשקה
 את האשה אתמי המרים המאירים וכו' בה המים
 המאירים למרים: ולקח הכהן מעד האשה את מנת
 הקנאת והגוף את המנחה לפני דוה הקריב אתה אל
 המזבח: וקמץ הכהן מן המנחה את אפרה והקטיר
 המזבח ואת יסקה את האשה את המים: והשקה
 את המים והיתה אם נטמאת ותמלל מעל באשה וכו'
 בה המים המאירים למרים וכתב במנה ונפלה וכה
 והזקה האשה לאלה בקרב עמה: ואם לא נטמאת
 האשה וקדחה הוא ונקחה ונורעה ורע: זאת תורת
 הקנאת אשר תשמה אשה פחת אישה ונטמאה: או
 איש אשר תשבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
 והעמיד את האשה לפני דוה וקשה לה הכהן את כל
 התורה הזאת: וקח האיש משון והאשה ההוא תשא
 את שניה:

וכי נטמאת והיו איש בך את שכבתו מבלעדך
 אישך והשביע הכהן את האשה בשבעת
 האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה
 ולשבעה בתוך עמך כדת יהוה אתה ואת
 בשרך צבה: וכו' המים המאירים האלה במעד לעבות
 קטן ולפל גדו ואמרה האשה אמן אמן וכתב את
 האלה האלה הכהן בפסר וקח אלמי המרים: והשקה
 את האשה אתמי המרים המאירים וכו' בה המים
 המאירים למרים: ולקח הכהן מעד האשה את מנת
 הקנאת והגוף את המנחה לפני דוה הקריב אתה אל
 המזבח: וקמץ הכהן מן המנחה את אפרה והקטיר
 המזבח ואת יסקה את האשה את המים: והשקה
 את המים והיתה אם נטמאת ותמלל מעל באשה וכו'
 בה המים המאירים למרים וכתב במנה ונפלה וכה
 והזקה האשה לאלה בקרב עמה: ואם לא נטמאת
 האשה וקדחה הוא ונקחה ונורעה ורע: זאת תורת
 הקנאת אשר תשמה אשה פחת אישה ונטמאה: או
 איש אשר תשבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
 והעמיד את האשה לפני דוה וקשה לה הכהן את כל
 התורה הזאת: וקח האיש משון והאשה ההוא תשא
 את שניה:

1

נדבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם איש אר אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר
 להזיר ליהוה: מנין ושקר נזיר תמץ גין ותמץ שקר לא
 ישמה וכל משרת ענבים לא ישמה וענבים לתים ויבשים
 לא יאכל: כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מנין
 מחרצנים ושריג לא יאכל: כל ימי נדר נזרו תשר לא
 יטבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש
 יהיה גתל פרע שער ראשו: כל ימי הזירו ליהוה על
 גפשי מת לא יבא: לאביו ולאמו ולאחותו לא
 ישמא להם במתם כי נזר אלקיו על ראשו: כל ימי
 נזרו קדש הוא ליהוה: וכרימות מת עליו בפתע פתאם
 ושמא ראש נזרו ונלח ראשו ביום מקרתו ביום השביעי
 יגלחנו: וביום השמיני יבא שתי תלים או שני בני יונה
 אל הכהן אל פתחו אהל מועד: ועשה הכהן אחד
 לחסאתו ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש
 וקדש את ראשו ביום ההוא: והזיר ליהוה את ימי נזרו

נדבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם איש אר אשה כי יפלא
 לנדר נדר נזיר ליהוה מנין ושקר נזיר תמץ גין ותמץ שקר לא
 ישמה וכל משרת ענבים לא ישמה וענבים לתים ויבשים
 לא יאכל: כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מנין
 מחרצנים ושריג לא יאכל: כל ימי נדר נזרו תשר לא
 יטבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש
 יהיה גתל פרע שער ראשו: כל ימי הזירו ליהוה על
 גפשי מת לא יבא: לאביו ולאמו ולאחותו לא
 ישמא להם במתם כי נזר אלקיו על ראשו: כל ימי
 נזרו קדש הוא ליהוה: וכרימות מת עליו בפתע פתאם
 ושמא ראש נזרו ונלח ראשו ביום מקרתו ביום השביעי
 יגלחנו: וביום השמיני יבא שתי תלים או שני בני יונה
 אל הכהן אל פתחו אהל מועד: ועשה הכהן אחד
 לחסאתו ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש
 וקדש את ראשו ביום ההוא: והזיר ליהוה את ימי נזרו

והביא כבש בן שנתי לאשם והימים הראשנים יפלו כי
 13 טמא נזרו: ואת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא
 14 אתו אל-פתח אהל מועד: והקריב את-קרבנו ליהוה
 כבש בן שנתי תמים אחד לעלה וכבשה אחת בתי-
 15 שנתה תמימה ואל-אחד תמים לשלמים: וסל
 מצות סלת חלת כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
 16 בשמן ומנתחם ונסכיהם: והקריב הכהן לפני יהוה ועשה
 17 את-הטאתו ואת-עלתו: ואת-האיל יעשה ובח שלמים
 ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את-מנחתו ואת-נספו:
 18 ונלח הנזיר פתח אהל מועד את-ראש נזרו ולקח את-
 שער ראש נזרו ונתן על-ראש אשר-תחת ובח השלמים:
 19 ולקח הכהן את-הזרע בשלה מן-האיל וחלת מצה אחת
 מן-הסל ורקיקי מצה אחד ונתן על-כפי הנזיר אחר
 כ התגלחו את-נזרו: והניף אותם הכהן והנזפה לפני יהוה
 קדש הוא לכהן על חנה התנופה ועל שוק התרומה
 21 ואחר ישפה הנזיר גיו: ואת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו
 ליהוה על-נזרו מלבד אשר-תשיג ידו כפי נדרו אשר
 ידר בן יעשה על תורת נזרו: פ

22 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בניו
 23 לאמר כה תברכו את-בני ישראל אמור להם: ׀
 24 וברכה יהוה וישמרד: ׀ יאר יהוה אליך
 26 ויהנך: ׀ וישא יהוה ופניו אליך וישם לך שלום: ׀
 27 ושמו את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם: חמישי

והביא כבש בן שנתי לאשם והימים הראשנים
 יפלו כי טמא נזרו ואת תורת הנזיר ביום מלאת
 ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד והקריב
 את קרבנו ליהוה כבש בן שנתי תמים אחד לעלה
 וכבשה אחת בתי שנתה תמימה ואל-אחד תמים
 אחד לשלמים וסל מצות סלת חלת כלולת בשמן
 ומנתחם ונסכיהם והקריב הכהן לפני יהוה ועשה
 את הטאת ואת עלתו ואת האיל יעשה ובח שלמים
 המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נספו ונלח
 הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את
 שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת ובח
 השלמים ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל
 וחלת מצה אחת מן הסל ורקיקי מצה אחד ונתן
 על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו והניפו אותם
 הכהן והנזפה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חנה
 התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישפה הנזיר יין
 ואת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על
 נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר
 בן יעשה על תורת נזרו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
 אמור להם יברכך יהוה
 וישמרך יאר יהוה פניו אליך
 ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם
 לך שלום ועימו את שמי על

בני ישראל ואני אברכם ויהי
 ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח
 אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת
 כל כליו וימשחם ויקדש אתם ויקריבו נשיאי
 ישראל אל ראשי בית אבתם הם ונשיאי המטה הם
 העמדים על הפקדים וביאו את קרבנם לפני יהוה
 שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני
 הנשיאים ושור לאוזה ויקריבו אותם לפני המשכן
 ויאמור יהוה אל משה לאמר קח מאתם והיו לעג
 את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים
 איש כפי עבדתו ויקח משה את העגלות ואת
 הבקר ויתן אותם אל הלויים את שתי העגלות ואת
 ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם
 ואת ארבע העגלות ואת שבעת הבקר נתן לבני מרי
 כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן ולבני
 קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתי יסאו

א ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו
 ויקדש אתו ואת כל-כליו ואת המזבח ואת כל-כליו
 2 וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל ראשי
 בית אבתם הם ונשיאי המטות הם העמדים על-הפקדים:
 3 וביאו את-קרבנם לפני יהוה שש-עגלות צב ושני עשר
 בקר עגלה על-שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אותם
 4 לפני המשכן: ויאמר יהוה אל-משה לאמר: קח מאתם
 ויהי לעבד את-עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל-
 5 הלויים איש כפי עבדתו: ויקח משה את-העגלות ואת-
 6 הבקר ויתן אותם אל-הלויים: את שתי העגלות ואת
 7 ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת
 8 ארבע העגלות ואת שבעת הבקר נתן לבני מרי כפי
 9 עבדתם ביד איתמר בן-אהרן הכהן: ולבני קהת לא
 נתן כי-עבדת הקדש עליהם בכתי יסאו:

וּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת הַזֵּבֶת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם
הַמּוֹעֵד אֲתוּ וּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת קַרְבָּנָם לַפְּנֵי
הַמִּזְבֵּחַ וְיֹאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר אֲתוּ לַיּוֹם
נְשִׂיאֵי אֲחֵינוּ לַיּוֹם יִקְרְבוּ אֶת קַרְבָּנָם לַזֵּבֶת
הַמִּזְבֵּחַ

וּבַיּוֹם
הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הַרְאֵנוּ אֶת קַרְבָּנוֹ לְחֻשְׁבֹּן
עֲמִידָתוֹ כְּמוֹתָהּ יְהוּדָה וּקְרָבָנוּ קִלְרַת כִּסְפָּה אֲחֵיהֶם
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֲחֵינוּ כִּסְפָּה
שִׁבְעִים עֶשְׂרִי בְשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲנִיתָם מִלֵּאִים סִלַּת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה כֶּף אֶחָד עֲשָׂרֵה זָבָב מִלֵּאִים
קָמַרְתָּ: פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בְּדֹשְׁנֵנו
בֶּן עֲשָׂרִים לְעֵלְיָה שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת
וּלְזָבָח הַשְּׁלָמִים בָּקָר עֶשְׂרִים אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי עֵלְיָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרְבַן מִזְשֵׁן בֶּן עֲמִידָתוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נִתְנָאֵל בֶּן צֹעֵר נְשִׂיא
יִשְׁשַׁבֵּר הַקָּרִיב אֶת קַרְבָּנוֹ קִלְרַת כִּסְפָּה אֲחֵיהֶם
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֲחֵינוּ כִּסְפָּה
שִׁבְעִים עֶשְׂרִי בְשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲנִיתָם מִלֵּאִים סִלַּת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה כֶּף אֶחָד עֲשָׂרֵה זָבָב מִלֵּאִים
מִלֵּאִים סִלַּת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה: כֶּף אֶתָּה עֲשָׂרֵה זָבָב
וְזָבָב מִלֵּאִים קָמַרְתָּ: פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בְּדֹשְׁנֵנו לְעֵלְיָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבָּח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים
בְּנֵי צֹעֵר: זֶה קָרְבַן נִתְנָאֵל בְּדֹשְׁנֵנו: פ

קָרְבַן נִתְנָאֵל בֶּן צֹעֵר
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבָנֵי אֶלְיָאב בְּדָחֵל: קָרְבָּנוֹ
בֶּן חֲלֹץ קָרְבָּנוֹ קִלְרַת כִּסְפָּה אֲחֵיהֶם שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֲחֵינוּ כִּסְפָּה שִׁבְעִים
עֶשְׂרִי בְשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲנִיתָם מִלֵּאִים סִלַּת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה כֶּף אֶתָּה עֲשָׂרֵה זָבָב מִלֵּאִים
קָמַרְתָּ: פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד
בֶּן עֲשָׂרִים לְעֵלְיָה שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת
וּלְזָבָח הַשְּׁלָמִים בָּקָר עֶשְׂרִים אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי עֵלְיָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרְבַן אֶלְיָאב בֶּן חֲלֹץ
בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נְשִׂיא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֶלְיָאב בֶּן
עֲדִיאוֹד קָרְבָּנוֹ קִלְרַת כִּסְפָּה אֲחֵיהֶם שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֲחֵינוּ כִּסְפָּה שִׁבְעִים
עֶשְׂרִי בְשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲנִיתָם מִלֵּאִים סִלַּת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה כֶּף אֶתָּה עֲשָׂרֵה זָבָב מִלֵּאִים
קָמַרְתָּ: פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד
בֶּן עֲשָׂרִים לְעֵלְיָה שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת
וּלְזָבָח הַשְּׁלָמִים בָּקָר עֶשְׂרִים אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי עֵלְיָה חֲמִשָּׁה זֶה

וּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֶת הַזֵּבֶת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמּוֹעֵד אֲתוּ וּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֶת קַרְבָּנָם לַפְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְיֹאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מִשָּׁה נְשִׂיא אֲחֵינוּ לַיּוֹם נְשִׂיאֵי אֲחֵינוּ לַיּוֹם יִקְרְבוּ אֶת
קַרְבָּנָם לַזֵּבֶת הַמִּזְבֵּחַ: ס וְהָיוּ הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הַרְאֵנוּ
אֶת קַרְבָּנוֹ נִחְשָׁן בְּדַעְמִינְיָה לַמִּטָּה יְהוּדָה: וּקְרָבָנוּ
קִלְרַת כִּסְפָּה אֲחֵיהֶם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֲחֵינוּ
כִּסְפָּה שִׁבְעִים עֶשְׂרִי בְשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲנִיתָם מִלֵּאִים סִלַּת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה: כֶּף אֶתָּה עֲשָׂרֵה זָבָב מִלֵּאִים
קָמַרְתָּ: פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בְּדֹשְׁנֵנו
לְעֵלְיָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבָּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי צֹעֵר
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַן נִחְשָׁן בְּדַעְמִינְיָה: פ

בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נִתְנָאֵל בְּדֹשְׁנֵנו נְשִׂיא יִשְׁשַׁבֵּר: הַקָּרִיב
אֶת קַרְבָּנוֹ קִלְרַת כִּסְפָּה אֲחֵיהֶם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזֶּרֶק אֲחֵינוּ כִּסְפָּה שִׁבְעִים עֶשְׂרִי בְשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲנִיתָם
מִלֵּאִים סִלַּת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה: כֶּף אֶתָּה עֲשָׂרֵה זָבָב
וְזָבָב מִלֵּאִים קָמַרְתָּ: פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בְּדֹשְׁנֵנו לְעֵלְיָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבָּח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים
בְּנֵי צֹעֵר: זֶה קָרְבַן נִתְנָאֵל בְּדֹשְׁנֵנו: פ

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבָנֵי וְכוּלָן אֶלְיָאב בְּדָחֵל: קָרְבָּנוֹ
קִלְרַת כִּסְפָּה אֲחֵיהֶם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֲחֵינוּ
כִּסְפָּה שִׁבְעִים עֶשְׂרִי בְשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲנִיתָם מִלֵּאִים סִלַּת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה: כֶּף אֶתָּה עֲשָׂרֵה זָבָב מִלֵּאִים
קָמַרְתָּ: פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בְּדֹשְׁנֵנו
לְעֵלְיָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבָּח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי צֹעֵר
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַן אֶלְיָאב בְּדָחֵל: פ

בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נְשִׂיא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֶלְיָאב בְּדֹשְׁנֵנו: ל
קָרְבָּנוֹ קִלְרַת כִּסְפָּה אֲחֵיהֶם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
אֲחֵינוּ כִּסְפָּה שִׁבְעִים עֶשְׂרִי בְשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲנִיתָם מִלֵּאִים
סִלַּת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה: כֶּף אֶתָּה עֲשָׂרֵה זָבָב מִלֵּאִים
קָמַרְתָּ: פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בְּדֹשְׁנֵנו
לְעֵלְיָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: פ

ולבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אביצור
בן שדיאור

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאלבן
צורישדי קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש עניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולבוח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן שלמיאלבן צורישדי

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל
קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
עניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולבוח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליסף בן דעואל

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש עניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולבוח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אלישמע בן עמיהוד

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פרהצור קרבנו קצרת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש עניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנוחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל
בן פרהצור

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן
גדעלי קרבנו קצרת כסף אחת שלשים

ולבוח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אלצור בן שדיאור: פ
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי:
קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנוחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולבוח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי: פ ששי

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל: קרבנו
קצרת כסף אחת שלשים ומה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנוחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
שעיר עזים אחד לחטאת: ולבוח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליסף בן דעואל: פ

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד:
קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנוחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולבוח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: פ

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פרהצור:
קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנוחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולבוח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן גמליאל בן פרהצור: פ

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעלי:
קצרת כסף אחת שלשים

ומאה משקלה מורק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה 62
 קמרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו 63
 לעלה: שעיר ענים אחד לחטאת: ולגבח השלמים כקר 64
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה 65
 חמשה זה קרבן אביהו בן גרעני: פ
 ביום השעירי נשיא לבני הן אחיעזר בן עמישדי: קרבנו 66
 קמרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד 67
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה 68
 קמרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו 69
 לעלה: שעיר ענים אחד לחטאת: ולגבח השלמים כקר 70
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה 71
 חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ שבוע

ביום ששתי עשר יום נשיא לבני אשר פנטיאל בן עכרון: 72
 קרבנו קמרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק 73
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה 74
 קמרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו 75
 לעלה: שעיר ענים אחד לחטאת: ולגבח השלמים כקר 76
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה 77
 חמשה זה קרבן פנטיאל בן עכרון: פ
 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עיגו: 78
 קרבנו קמרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק 79
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה 80
 קמרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו 81
 לעלה: שעיר ענים אחד לחטאת: ולגבח השלמים כקר 82
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה 83
 חמשה זה קרבן אחירע בן עיגו: פ

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל 84
 קמרת כסף שתיים עשרה מורק כסף שנים עשר כפות
 זהב שתיים עשרה: שלשים ומאה הקמרה האחת כסף 85
 ושבעים המורק האחד כל כסף הפלים אלפים וארבע
 מאות בשקל הקדש: כפות זהב שתיים עשרה מלאה 86
 קמרת עשרה עשרה הפך בשקל הקדש כל זהב הכפות
 עשרים

ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
 קמרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
 שנתו לעלה שעיר ענים אחד לחטאת ולגבוח
 השלמים כקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אביהו
 בן גרעני

ביום העשירי נשיא לבני הן אחיעזר בן עמישדי
 קרבנו קמרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת
 עשרה זהב מלאה קמרת פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר ענים אחד
 לחטאת ולגבוח השלמים כקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 אודיעזר בן עמישדי

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פנטיאל
 בן עכרון קרבנו קמרת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
 כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
 ענים אחד לחטאת ולגבוח השלמים כקר שנים
 אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן פנטיאל בן עכרון

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
 בן עיגו קרבנו קמרת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
 כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
 ענים אחד לחטאת ולגבוח השלמים כקר שנים
 אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אחירע בן עיגו

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי
 ישראל קמרת כסף שתיים עשרה מורק כסף
 שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה האחת כסף
 הקמרה האחת כסף ושבעים המורק האחד כל
 כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש
 כפות זהב שתיים עשרה מלאה מלאה קמרת עשרה
 עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים

87 ומאה: מפסיד כל הדבקר לעלה שנים עשר פרים אילים
 שנים עשר בקשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעתי
 88 ענים שנים עשר לחטאת: וכל בקרו נבוח השלמים עשרים
 וארבעה פרים אילים ששים עתרים ששים בקשים בני
 89 שנה ששים זאת הנפת המזבח אחרי המשח אתו: ובטא
 משה אל אהל מועד לדבר אתו ושמע את דבוקו מדבר
 אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדות מבין שני הכרובים
 ודבר אליו:

ח

בהעלתך

2 * ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת
 אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה ואיך שבעת
 הנרות: ועש בן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה
 4 כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה המנורה מקשה
 והב עדי רכה עד פרתה מקשה הוא כמראה אשר הראה
 יהוה את משה בן עשה את המנורה:

6 ודבר יהוה אל משה לאמר: קח את תולעים מתוך בני
 7 ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה להם לטהרם הטהר
 עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבשו
 8 בגדיהם והטהרו: ולקחו פר בדבקר ומנחתו סלת בלילה
 9 בשמן ופרשני בדבקר תקח לחטאת: והקרבת אתי
 הלויים לפני אהל מועד והקהלת את כל ענת בני
 10 ישראל: והקרבת את תולעים לפני יהוה וסמכו בני
 11 ישראל את ידיהם על תולעים: והגוף אהרן את תולעים
 תנפה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד אתי
 12 עבדת יהוה: ותלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים
 ועשה את דאחד חטאת ואת דאחד עלה ליהוה לכפר
 13 על תולעים: ותעמדת את תולעים לפני אהרן ולפני בני
 14 ותנפת אתם תנפה ליהוה: והבדלת את תולעים מתוך
 15 בני ישראל והיו לי תלום: ואחריו יבאו תלום
 לעבד את אהל מועד וטהרת אתם ותנפת אתם תנפה:
 16 כל נתנים נתנים למטה לי מתוך בני ישראל תחת פסגת
 17 כל דחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: כי
 לי כל בכור בכני ישראל באדם ובבהמה ביום הברית
 18 כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: ואקח אתי
 19 תלום תחת כל בכור בכני ישראל: ואתנה אתי
 תלום נתנים: לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד
 את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני
 ישראל

ומאה כל הבקר לעלה שנים עשר פרים
 אילים שנים עשר כבשים בני שנה שנים
 עשר ומנחתם ושעתי ענים שנים עשר
 לחטאת וכל בקר זבוח השלמים עשרים
 וארבעה פרים אילים ששים עתרים ששים
 כבשים בני שנה ששים זאת הנפת המזבח אחרי
 המשח אתו ובטא משה אל אהל מועד לדבר
 אתו ושמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת
 אשר על ארן העדות מבין שני הכרובים ודבר
 אליו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול
 פני המנורה יאיר שבעת הנרות ויעש כן
 אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה
 כאשר צוה יהוה את משה וזה מעשה המנורה
 מקשה זהו עד ירבה עד פרתה מקשה הוא
 כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה
 את המנורה

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים מתוך
 בני ישראל וטהרת אתם וכה תעשה להם לטהרם
 הטהר עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם
 וכבשו בגדיהם והטהרו ולקחו פר בדבקר ומנחתו
 סלת בלילה בשמן ופר עני בדבקר תקח לחטאת
 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את
 ככ ענת בני ישראל והקרבת את הלויים לפני
 יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים
 והגוף אהרן את הלויים תנפה לפני יהוה מאת בני
 ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה והלויים יסמכו
 את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד
 חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים
 והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו ותנפת
 אתם תנפה ליהוה והטהרת את הלויים מתוך בני
 ישראל והיו לי תלום ואחריו יבאו תלום
 לעבד את אהל מועד וטהרת אתם ותנפת אתם
 תנפה: כל נתנים נתנים למטה לי מתוך בני ישראל
 תחת פסגת כל דחם בכור כל מבני ישראל לקחתי
 אתם לי: כי כל בכור בכני ישראל באדם ובבהמה
 ביום הברית הקדשתי אתם לי: ואקח אתי תלום
 נתנים: לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד
 את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני
 ישראל

ולא יהיה בני ישראל לנפש חיה ביום שבת
 הקדש ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל
 כלום ככל אשר צוה יהוה את משה ללואם
 עשו להם בני ישראל והחטאו הלואם ויכבסו בגדיהם
 בגדיהם ויבאו אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן
 עליהם אהרן לטהרם ואחרי כן באו הלואם לפני
 את עבדיהם באהל מועד לפני אהרן ויכפלו עליו
 כאשר צוה יהוה את משה על הלואים כן עשו
 להם
 יהוה אל משה לאמר זאת אשר ללואים
 מן חמשי ועשרים שנה ומעלה ויבאו
 חמשים שנה וצבא צבא בעבדת אהל מועד
 חמשים שנה ושוב מצבא העבדה ולא יעבר עוד
 ושרת את אחוזי באהל מועד לשמר משמרת העבדה
 לא יעבר פכה תעשה ללואים במשמרתם:

שלישי

נדבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השלישית
 לצאתם מארץ מצרים בחודש הראשון לאמר ויעשו
 בני ישראל את הפסח כמזבחו: בארבעה עשר יום
 בחודש הזה בין הערבים תעשו אתו במעון ככל חקתיו
 וככל משפטיו תעשו אתו: ונדבר משה אל בני ישראל
 לעשות הפסח: ויעשו את הפסח כראשון בארבעה עשר
 יום לחודש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה
 את משה בן עשו בני ישראל: ויהיו אנשים אשר היו
 טמאים לנפש אדם ולא יוכלו לעשות הפסח ביום ההוא
 ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו
 האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה
 נגדע לבלתי הקריב אתי קרבן יהוה במעון בתוך בני
 ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה
 יהוה לכם:

ד

נדבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר איש איש כיהוה טמא לנפש או בדרך רחוקה
 לכם או לדתיתכם ועשה פסח ליהוה: בחודש השני
 בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות
 ומדורים יאכלו: לא ישאירו ממנו ער-פקר ועצם לא
 ישפיריבו ככל חקת הפסח יעשו אתו: והאיש אשר
 הוא טמא ובהרד לא יהיה וחדל לעשות הפסח ויבקר
 הנפש ההוא מעמיה כיון קרבן יהוה לא הקריב במעון
 חטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם ב

ולא יהיה בני ישראל לנפש חיה ביום שבת
 הקדש ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל
 כלום ככל אשר צוה יהוה את משה ללואם
 עשו להם בני ישראל והחטאו הלואים ויכבסו
 בגדיהם ויבאו אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר
 עליהם אהרן לטהרם ואחרי כן באו הלואם לפני
 את עבדיהם באהל מועד לפני אהרן ויכפלו עליו
 כאשר צוה יהוה את משה על הלואים כן עשו
 להם

יהוה אל משה לאמר זאת אשר ללואים
 מן חמשי ועשרים שנה ומעלה ויבאו
 חמשים שנה וצבא צבא בעבדת אהל מועד
 חמשים שנה ושוב מצבא העבדה ולא יעבר
 עוד ושרת את אחוזי באהל מועד לשמר
 משמרת העבדה לא יעבר ככה תעשה ללואים
 במשמרתם

ידבר יהוה אל משה בהר סיני בשנה השלישית
 לצאתם מארץ מצרים בחודש הראשון לאמר
 ויעשו בני ישראל את הפסח כמזבחו: בארבעה עשר יום
 בחודש הזה בין הערבים תעשו אתו במעון ככל חקתיו
 וככל משפטיו תעשו אתו: ונדבר משה אל בני ישראל
 לעשות הפסח: ויעשו את הפסח כראשון בארבעה עשר
 יום לחודש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה
 את משה בן עשו בני ישראל: ויהיו אנשים אשר היו
 טמאים לנפש אדם ולא יוכלו לעשות הפסח ביום ההוא
 ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו
 האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה
 נגדע לבלתי הקריב אתי קרבן יהוה במעון בתוך בני
 ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה
 יהוה לכם:

ידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר איש איש כיהוה טמא לנפש או בדרך רחוקה
 לכם או לדתיתכם ועשה פסח ליהוה: בחודש השני
 בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות
 ומדורים יאכלו: לא ישאירו ממנו ער-פקר ועצם לא
 ישפיריבו ככל חקת הפסח יעשו אתו: והאיש אשר
 הוא טמא ובהרד לא יהיה וחדל לעשות הפסח ויבקר
 הנפש ההוא מעמיה כיון קרבן יהוה לא הקריב במעון
 חטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם ב

ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן נוער ועל
צבא מטה בני זבולן אליאב בן חזק והורד המשכן
ותסעו בני גרשון ובני מררי ונשא המשכן ונסע
הגל מוחזה ראובן לנגבאתם ועל צבא אלעזר
בן עזריאור ועל צבא מטה בני שלמון שלמון
בן שור ויעדי ועל צבא מטה בני גד אליספ בן
דעואל ותסעו הנקהתם ונשא המוקדש והקימו
את המשכן עד באם ותסעו דגל מוחזה בני אפרים
לנגבאתם ועל צבא אלעזר בן עמייהו ועל
צבא מטה בני מנשה נמליאל בן פדהצור ועל
צבא מטה בני בנימין אביהו בן גרעוני ותסעו דגל
מוחזה בני דן מאספ לכל המוחזה לצבאתמועל
צבאו אזיער בן עמישדי ועל צבא מטה בני
אשר פועלי אלבן עכרון ועל צבא מטה בני יפתלי
אזירע בן עיזן אנה מסע בני ישראל לנגבאתם
ויסעו ויאמר משה לחזב
בן יעואל המדיני חזק משה נסעים אחריו אל
המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם למה אתו
והטבתו לך כי יהוה דבר טוב עיך ישראל ויאמר
אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך
ויאמר אלנא העזה אתנו כי על כן ידעתו זהו
במדבר והיית לנו לעלנים והיה כי הלך עמו
והיה הטוב והוא אשר יטיב יהוה עמו והטבתו
לך ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארוך
ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
לחם מוחזה וענן יהוה עליהם יומם בנסעם בן
המוחזה ויהי בנסע
הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפניו איבך ויטו
משנאך מפניך ובנחה יאמר שובה יהוה
רבות אנפי ישראל

ועל 10
צבא מטה בני יששכר נתנאל בן נוער: ועל צבא מטה 16
בני זבולן אליאב בן חזק: והורד המשכן ונסעו בני 17
גרשון ובני מררי ונשא המשכן: ונסע דגל מוחזה ראובן 18
לצבאתם ועל צבאו אלעזר בן עזריאור: ועל צבא מטה 19
בני שלמון שלמון בן שור ויעדי: ועל צבא מטה בני 20
גד אליספ בן דעואל: ונסעו הנקהתם ונשא המוקדש 21
והקימו את המשכן עד באם: ונסע דגל מוחזה בני 22
אפרים לצבאתם ועל צבאו אלעזר בן עמייהו: ועל 23
צבא מטה בני מנשה נמליאל בן פדהצור: ועל צבא 24
מטה בני בנימין אביהו בן גרעוני: ונסע דגל מוחזה בני 25
דן מאספ לכל המוחזה לצבאתם ועל צבאו אזיער 26
בן עמישדי: ועל צבא מטה בני אשר פועלי אל בן 27
עכרון: ועל צבא מטה בני נפתלי אזירע בן עיזן: אלה 28
מסעי בני ישראל לצבאתם ונסעו: ויאמר 29
משה לחזב בן יעואל המדיני חזק משה נסעים ו
אחריו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם למה
אתו והטבתו לך בריחה דבר טוב על ישראל: ויאמר 30
אליו לא אלך כי אסאל ארצי ואל מולדתי אלך:
ויאמר אלנא העזה אתנו כי על כן ידעתו חזקו במדבר 31
והיית לנו לעלנים: והיה כן ידעתו והיה הטוב 32
הוא אשר יטיב יהוה עמו והטבתו לך: ויסעו מהר 33
יהוה דרך שלשת ימים וארוך ברית יהוה נסע לפניהם
דרך שלשת ימים לתור לחם מוחזה: וענן יהוה 34
עליהם יומם בנסעם מן המדבר: ושישם יהוה בנסע 35
הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפניו איבך ויטו
משנאך מפניך: ובנחה יאמר שובה יהוה רבות 36
אלפי ישראל:

יא

ויהי העם כמתאננים רע באוגי דנה ושמע דנה ותר 1
אפו והבער בם אש דנה ותאכל בקצה המדנה:
ויעקב העם אל משה ותפלל משה אל יהוה ותשקע 2
האש: ויקרא שם המקום ההוא תבערה ברבערה בם 3
אש דנה: ותאספספה אשר בקרבו התאו תאו השבו 4
תבבו גם בני ישראל ויאמרו כי יאכלנו בשר: וברט 5
את הדנה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת
האבמזים ואת החציר ואת הבבליים ואת השומים:
ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל דמן עינינו: והיו 6
כורעין הוא ועינו כעין הברכה שטו העם ולקחו 8
ושינו ברחים או רבו במדנה ובשלו בפרור

ועשו אתו

9 ענות והיה מעמו כטעם לשד השמן: ובכדת הפל
 על המחנה לילה ירד המן עליו: ושמע משה את-
 העם בכה למשפחותיו איש לפתח אהלו וחרף את יהוה
 11 מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אליהוה למה
 ברעת לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את-
 12 משא פליהעם הוה עלי: האנכי הריתי את פליהעם
 הוה אסאנכי ולדתוהו כרתאמר אלי שארו כחוקך
 כאשר ישא האמן את דוהק על האדמה אשר נשבעת
 13 לאבתיו: מאן לי בשר לתת לפליהעם הוה כיריבני
 14 עלי לאמר הנה לנו בשר ונאכלה: לא-אובל אנכי
 15 לבדי לשאת את פליהעם הוה כי כבד ממני ואם-
 כבדתי את דעשה לי הרגני נא הרג אס-מצאתי חן בעיניך
 ואל-אראה ברשתי: פ

ועשו אתו ענות והיה טעמו כטעם לשד השמן
 ובכדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו
 וישמע משה את העם בכה למשפחותיו איש
 לפתחו אהלו וחרף אף יהוה מאד ובעיני משה רע
 ויאמר משה אל יהוה למה ברעת לעבדך ולמה
 לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא פליהעם הוה
 עלי האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי
 ילדתוהו כי תאמר אלי שארו בחוקך כאשר
 ישא האמן את הוהק על האדמה אשר נשבעת
 לאבתיו מאן לי בשר לתת לכל העם הזה כי-
 עלי לאמר הנה לנו בשר ונאכלה לא אנכי
 לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני ואם
 כבדתי את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן
 בעיניך ואל אראה ברשתי

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש
 מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם
 וישטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתישבו
 שים עמך וירדה וירבהתי עמך שים ואנלתי
 מן הרוח אשר עליך ושימתי עליהם ונשא אותך
 במושא העם ולא תשא אתה כבדך ואל העם
 תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם
 באנני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי לנה לנו
 במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם לא יום
 אחד תאכלו ולא יומים ולא חמשה ימים ולא
 עשרה ימים ולא עשרים יום עד חדש ימים עד
 אשר ישא מאתכם והיה לכם לזא עץ נמצאתם
 את יהוה אשר בקרבכם והנבו לפניו לאמר
 למה זה ישאנו ממצרים ויאמר משה ליהוה
 אלף רגלי העם אשר אנני בקרבנו ואתה אמרת
 בשר אתן להם ואכלו חדש ימים הצאן בעקר
 ישחט להם ומצא להם אם את כל דגיהם יאסף
 להם ומצא להם

ויאמר יהוה אל משה הוה תקצר ענתה
 הראה היקרך דברי אם לא יוצא משה וידבר
 אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש
 מזקני העם ועמד אתם סביבת האהל ויהוה
 בעין וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו
 ויהן על שבעים איש הזקנים והיו מוזז עליהם
 הרוח ויתנבאו ולא יספו וישארו עיני אנשים
 במחנה שים האחד אלכד ושים השני מידד
 ותנז עליהם הרוח והמה כנתנים ולא יצאו
 האהלה ויתנבאו במחנה וירץ הער ויהי למשה

16 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש
 מוקני ישראל אשר ידעת ביהם וקני העם ושטריו ולקחת
 17 אתם אל-אהל מועד והתיבבו שים עמך: וירדתי וירבהתי
 עמך שים ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם
 18 ונשא אותך במושא העם ולא תשא אתה לבדך: ואל-
 העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם
 באנני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כיריבני לנו במצרים
 19 ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: לא יום אחד תאכלו
 ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא
 כ עשרים יום: עד וחדש ימים עד אשר יצא מאתכם והנה
 לכם לזא יסן כיר-מאתם את-יהוה אשר בקרבכם
 21 ותבבו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: ויאמר
 משה שש-מאות אלף רגלי העם אשר אנני בקרבנו
 22 ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: הצאן
 ובקר ישחט להם ומצא להם אם את-פליהעם הוה יאסף
 להם ומצא להם: פ

23 ויאמר יהוה אל משה הוה תקצר ענתה
 24 היקרך דברי אם לא יוצא משה וידבר אל העם את
 דברי יהוה ויאסף שבעים איש מוקני העם ויעמד אתם
 כה סביבת האהל: וירד יהוה בעין וידבר אליו ויאצל
 מן הרוח אשר עליו ויהן על-שבעים איש הזקנים והיו
 26 כנתז עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: וישארו שני-
 אנשים במחנה שים האחד אלכד ושם השני מידד
 ותנז עליהם הרוח והמה כנתנים ולא יצאו האהלה
 27 ויתנבאו במחנה: וירץ הער ויגד למשה

ויאמר אלכרד ומידר מתנבאים במחנהו יען יהושע
 בן נון משרת משה מסחריו ויאמר אדני משה
 כללם ויאמר לו משה המקנא אתה ליומי יתן
 כל עם יהודה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם
 ולאספ משה אל המחנה הא זכני ישראל ורוח
 נסע מאת יהוה וילגו שלמים מן הים וישע על
 המחנה כדרך זים כה וכדרך זים כה סביבות
 המחנה וטאמותם על פני הארץ ויקם העם כל
 היום ההוא וכל הנלילה וכל יום המחנה ואספן
 את השלכו המבועט אסף עשרת חמרי מושל
 להם שטוח סביבות המחנה הנשיר עזתו בין
 שליתם טרם יכרת ואם יהוה זרה בעמך יהוה
 בעם מכה רבה מאד ויקרא את שם המקום
 ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם
 המתאיים מקברות התאוה לטעו העם חצרות
 ויהיו בחצרות

ויאמר אלכרד ומידר מתנבאים במחנהו יען יהושע
 בן נון משרת משה מסחריו ויאמר אדני משה
 כללם ויאמר לו משה המקנא אתה ליומי יתן
 כל עם יהודה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם
 ולאספ משה אל המחנה הא זכני ישראל ורוח
 נסע מאת יהוה וילגו שלמים מן הים וישע על
 המחנה כדרך זים כה וכדרך זים כה סביבות
 המחנה וטאמותם על פני הארץ ויקם העם כל
 היום ההוא וכל הנלילה וכל יום המחנה ואספן
 את השלכו המבועט אסף עשרת חמרי מושל
 להם שטוח סביבות המחנה הנשיר עזתו בין
 שליתם טרם יכרת ואם יהוה זרה בעמך יהוה
 בעם מכה רבה מאד ויקרא את שם המקום
 ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם
 המתאיים מקברות התאוה לטעו העם חצרות
 ויהיו בחצרות

יב

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה
 הנעושה אשר לקח כי אשה כשית לקח: ויאמרו
 הרק אך במשה דבר יהוה הנלא גם כהו דבר
 וישמע יהוה והאיש משה עלו מאד מכל האדם
 אשר על פני האדמה ויאמר
 יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו
 לנשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם מיד
 יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא
 אהרן ומרים ויצאו עליהם ויאמר שמעו אותי
 אם יהיה נביאים יהוה במראה אליו אתודע
 בזכום אדבר כי לא כן עבדי משה ונלתי נאמן
 הוא פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחזרת
 ותכנות יהוה יטיט וכדוע לא יראתם ליהוה בעת
 במשה ויצור אך יהוה עם וילך והעלן סר מעל
 האהל והנה מרים מלרעת כשילגו יפן אהרן
 אל מרים והנה מלרעת ויאמר אהרן אל משה
 בני אדני אל לא תשת עלינו חטאת אשר נאלנו
 ואשר חטאתנו אל לא יהי כמת אשר נצאנו ממצרים
 אמו ויאכל חצי בשרו וישעק משה אל יהוה
 לאמר אל לא רפא לא לה

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה
 הנעושה אשר לקח כי אשה כשית לקח: ויאמרו
 הרק אך במשה דבר יהוה הנלא גם כהו דבר
 וישמע יהוה והאיש משה עלו מאד מכל האדם
 אשר על פני האדמה ויאמר
 יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו
 לנשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם מיד
 יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא
 אהרן ומרים ויצאו עליהם ויאמר שמעו אותי
 אם יהיה נביאים יהוה במראה אליו אתודע
 בזכום אדבר כי לא כן עבדי משה ונלתי נאמן
 הוא פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחזרת
 ותכנות יהוה יטיט וכדוע לא יראתם ליהוה בעת
 במשה ויצור אך יהוה עם וילך והעלן סר מעל
 האהל והנה מרים מלרעת כשילגו יפן אהרן
 אל מרים והנה מלרעת ויאמר אהרן אל משה
 בני אדני אל לא תשת עלינו חטאת אשר נאלנו
 ואשר חטאתנו אל לא יהי כמת אשר נצאנו ממצרים
 אמו ויאכל חצי בשרו וישעק משה אל יהוה
 לאמר אל לא רפא לא לה

ויאמר יהוה אל משה ואהרן ירק בפינה הלא
 חלקם שבעת ימים תספר שבעת ימים מתוך למחנה
 ואחר האסף: ותספר מרים מתוך למחנה שבעת ימים
 והעם לא נסע עד האסף מרים: ואתר נסעו העם מחצרות
 בחצי במדבר פארן:

וידבר יהוה אל משה לאמר שלח לך אנשים
והרו את ארץ כנען אשר אנכי נתתי לנבי ישראעל
איש אחד לכל שבט אתה למטה אבותי תשלחו כל
ועל אבותם ושלחו אתם משה ממדבר פארן על
פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל את המטה
ואלה שמותם למטה ראובן שמעון בן זמור למטה
שמעון שפט בן זורי למטה יהודה הלל בן יפנה
למטה יששכר גאל בן יוסף למטה אפרים
הושע בן נון למטה בנימין פלטי בן רפוא למטה
זבולון גד אל בן סודי למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי למטה דן עמיאל בן גמלי למטה
אשר סתור בן מיכאל למטה נפתלי נחבי בן פנמי
למטה גד גואל בן מנסי אלה שמות האנשים
אשר שלח משה להור את הארץ ויקרא אמתה
להושע בן נון יהושע וישלח אתם משה להור
את ארץ כנען ויאמר אלהם עלה הנה עלה עלים
את ההר וראיתם את הארץ מה היא ואת העם
הישוב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם
רבו מה הארץ אשר הוא ישבה הטהרה היא
אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהם עמונים
אם במצורים ומה הארץ השמנה היא אם רזה
הישוב עליה אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי
הארץ והימים ימי בצור עליהם ועליו יהיו אות
הארץ ממדבר על עד רחב לבא ומה יעלנו
ובא עד חברון ושם אחיז בן שלשי ותלבו ילדי
הענק וחברון שבע שלים נבנתה לפני זקן
והוא על זוזל אשר כל יסרתו משם זמורה
ואשכול עליהם אחד וישארו במוט בשישומן
הרמנים וכן יהא צדק כההם יהוא קרא לזה
אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם
בני ישראל וישלח מתור הארץ מקץ ארבעים
יום וילכו ויבאו אל משה ואל אחיהו ואל כל
עדת בני ישראל אל מדבר פארן קראו להם
אתם דבר ואת כל העדה ויראו אתפרי הארץ
ויספרו לו ויאמרו באתנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה
אפקס כי על העם הישה בארץ והערים גשרות
גרות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם עמלק
ושב בארץ הגוג והחתי והיבוס והאמורי
ושב בהר והנבלתי וישב על הים ועל יד
הירדן והם כלם את העם אל משה ויאמר
עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול לנוכל לה

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים והרו
את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד
3 איש אחד למטה אבותי תשלחו כל נשיא בהם: ושלח
אתם משה ממדבר פארן עלפי יהוה כלם אנשים
4 ראשי בני ישראל המה יי ואלה שמותם למטה ראובן
5 שמעון בן זמור: למטה שמעון שפט בן זורי: למטה
6 יהודה הלל בן יפנה: למטה יששכר גאל בן יוסף:
7 למטה אפרים הושע בן נון: למטה בנימין פלטי בן
8 רפוא: למטה זבולון גד אל בן סודי: למטה יוסף
9 למטה מנשה גדי בן סוסי: למטה דן עמיאל בן גמלי:
10 למטה אשר סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי
11 בן פנמי: למטה גד גואל בן מנסי: אלה שמות
12 האנשים אשר שלח משה להור את הארץ ויקרא
13 משה להושע בן נון יהושע: ושלח אתם משה להור
14 את ארץ כנען ויאמר אלהם עלה הנה עלה עלים
15 את ההר: וראיתם את הארץ מה היא ואת העם הישב
16 עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רבו: ומה הארץ
17 אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים
18 אשר הוא יושב בהן עמונים אם במצורים: ומה
19 הארץ השמנה היא אם רזה והתחזקתם ולקחתם
20 מפרי הארץ והימים ימי בצור עליהם ועליו יהיו אות
21 הארץ ממדבר על עד רחב לבא ומה יעלנו
22 ובא עד חברון ושם אחיז בן שלשי ותלבו ילדי
23 הענק וחברון שבע שלים נבנתה לפני זקן
24 והוא על זוזל אשר כל יסרתו משם זמורה
25 ואשכול עליהם אחד וישארו במוט בשישומן
26 הרמנים וכן יהא צדק כההם יהוא קרא לזה
27 אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם
28 בני ישראל וישלח מתור הארץ מקץ ארבעים
29 יום וילכו ויבאו אל משה ואל אחיהו ואל כל
30 עדת בני ישראל אל מדבר פארן קראו להם
31 אתם דבר ואת כל העדה ויראו אתפרי הארץ
32 ויספרו לו ויאמרו באתנו אל הארץ אשר
33 שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה
34 אפקס כי על העם הישה בארץ והערים גשרות
35 גרות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם עמלק
36 ושב בארץ הגוג והחתי והיבוס והאמורי
37 ושב בהר והנבלתי וישב על הים ועל יד
38 הירדן והם כלם את העם אל משה ויאמר
39 עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול לנוכל לה

והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות
 אל העם כי חזק הוא ממנו וליא רבת הארץ
 אשר ירו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
 אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אנה וישנה
 היא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות
 ועם ראיו את הנפילים בני ענק מן הנפילים והיה
 בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם ותש אכל
 העדה ותתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא
 ויכלו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ואמרו
 אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או
 במדבר הזה לו מתנו ולמה יהיה מביא אדונינו
 אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו
 לנו הכואטות לנו שוב מצרימה ואמרו איש
 אל אחיו נתנה יאשי ונשובה מצרימה ונפלו
 ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל
 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים אתהארץ
 קרעו בגדיהם ואמרו אל כל עדת בני ישראל
 לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אנה טובה
 הארץ מאד מאד אם תפס בני יהוה הנה אנה
 אל הארץ הזאת ותתנו לנו ארץ אשר היא זבת
 חלב ודבש אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל
 תיראו את עם הארץ כי בחזמנו הם כר ענבים
 מעלתיים ויהוה אתנו אל תיראם ויאמרו כל
 העדה לליום אתם באנשים ונבוד יהוה נראה
 באהל מועד אל כל בני ישראל

יד

ותשא כל העדה ויהנו את יקולם ויבכו העם בלילה א
 ההוא: וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ואמרו ב
 אלקים כל העדה לרמתנו בארץ מצרים או במדבר
 הזה לרמתנו: ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת
 לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לנו הלא טוב לנו שוב
 מצרימה: ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה
 מצרימה: ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל ה
 עדת בני ישראל: ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן
 התרים את הארץ קרעו בגדיהם: ויאמרו אל כל עדת
 בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אנה
 טובה הארץ מאד מאד: אמדפס בני יהוה והביא
 אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב
 ודבש: אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם
 הארץ כי לחמנו הם כר ענבים מעלתיים ויהוה אתנו אל
 תיראם: ויאמרו כל העדה לריום אתם באנשים וכבוד
 יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֵנָה יִנְאֲצֵי הָעָם הַזֶּה וְעַד־
 אֵנָה לֹא־אֲמִינֹו כִּי כָּל־הָאֱהוּת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּקִרְבֹּ:
 אֲבֹנֹו בְּדַבֵּר וְאוֹרְשֵׁנֹו וְאֶעֱשֶׂה אִתְּךָ לְגֹי־גֹדֹל וְעַמּוּם
 מְמֹנֹו: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמַע מִצְרַיִם כִּי־הִשְׁלִיחַ
 בְּקִרְבֶּךָ אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבֹּ: וְאָמְרוּ אֶל־יֹשֵׁב הָאָרֶץ
 הַזֹּאת שָׁמַע כִּי־אָתָּה יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עָנָן
 בְּעֵין נְרָאָה וְאָתָּה יְהוָה וְעַנְנֶךָ עִמָּךְ עִלְהֵם וּבְעַמְּךָ עָנָן
 אִתָּה הֲלֹךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לַיְלָה: וְהִמָּתָה
 אֶת־הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמַע אֶת־
 שְׁמֶךָ לֵאמֹר: מִבְּלַתִּי וְכַלַּתִּי יְהוָה לְהִבְיֹא אֶת־הָעָם
 הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתָיִם בְּמִדְבָּר: וְעַתָּה
 יְגַדְלֵנָּה כִּם אָדָּנִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: יְהוָה אַרְךָ
 אֲפַיִם וְרַב־חַסֵּד נִשְׂא עֵן וְפָשַׁע וְנָקָה לֹא יִנְקָה כַּקֵּד עֵן
 אָבוֹת עַל־בְּנֵי עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רִבְעִים: סֶלְחָנָּה לְעַן
 הָעָם הַזֶּה כַּגֹּדֹל חַסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאָתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם
 וְעַד־הַיּוֹם:

והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות
 אל העם כי חזק הוא ממנו וליא רבת הארץ
 אשר ירו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
 אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אנה וישנה
 היא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות
 ועם ראיו את הנפילים בני ענק מן הנפילים והיה
 בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם ותש אכל
 העדה ותתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא
 ויכלו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ואמרו
 אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או
 במדבר הזה לו מתנו ולמה יהיה מביא אדונינו
 אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו
 לנו הכואטות לנו שוב מצרימה ואמרו איש
 אל אחיו נתנה יאשי ונשובה מצרימה ונפלו
 ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל
 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים אתהארץ
 קרעו בגדיהם ואמרו אל כל עדת בני ישראל
 לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אנה טובה
 הארץ מאד מאד אם תפס בני יהוה הנה אנה
 אל הארץ הזאת ותתנו לנו ארץ אשר היא זבת
 חלב ודבש אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל
 תיראו את עם הארץ כי בחזמנו הם כר ענבים
 מעלתיים ויהוה אתנו אל תיראם ויאמרו כל
 העדה לליום אתם באנשים ונבוד יהוה נראה
 באהל מועד אל כל בני ישראל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֵנָה יִנְאֲצֵי הָעָם הַזֶּה
 וְעַד־אֵנָה לֹא יִאֲמִינֹו כִּי כָּל־הָאֱהוּת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
 בְּקִרְבֹּ: אֲבֹנֹו בְּדַבֵּר וְאוֹרְשֵׁנֹו וְאֶעֱשֶׂה אִתְּךָ לְגֹי־
 גֹדֹל וְעַמּוּם מְמֹנֹו: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמַע
 מִצְרַיִם כִּי־הִשְׁלִיחַ בְּקִרְבֶּךָ אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבֹּ:
 וְאָמְרוּ אֶל־יֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמַע כִּי־אָתָּה יְהוָה
 בְּקִרְבֵּי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עָנָן בְּעֵין נְרָאָה וְאָתָּה
 יְהוָה וְעַנְנֶךָ עִמָּךְ עִלְהֵם וּבְעַמְּךָ עָנָן אִתָּה הֲלֹךְ
 לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לַיְלָה וְהִמָּתָה אֶת־הָעָם
 הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁמַעוּ אֶת־
 שְׁמֶךָ לֵאמֹר מִבְּלַתִּי יִכַּלֵּת יְהוָה לְהִבְיֹא אֶת־הָעָם
 הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתָיִם לֵאמֹר וְעַתָּה
 יְגַדְלֵנָּה כִּם אָדָּנִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: יְהוָה אַרְךָ
 אֲפַיִם וְרַב־חַסֵּד נִשְׂא עֵן וְפָשַׁע וְנָקָה לֹא יִנְקָה כַּקֵּד עֵן
 אָבוֹת עַל־בְּנֵי עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רִבְעִים: סֶלְחָנָּה לְעַן
 הָעָם הַזֶּה כַּגֹּדֹל חַסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאָתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם
 וְעַד־הַיּוֹם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה סַלַחְתִּי כְדַבְּרְךָ: וְאִלֶּם חַיֵּי אֲנִי
 21 וְיִמְלֹא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ: כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים
 22 הָרְאִים אֶת־כְּבוֹדִי וְאֶת־אֲתֹתַי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם
 וּבְמִדְבָּר וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה עֵשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:
 23 אֲסִירָאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתִּי לְאַבְתָּם וְכָל־מִנְאֲצֵי
 24 לֹא יֵרְאוּהָ: וְעַבְדִּי כָלֵב עָקֵב הָיְתָה רֹחַ אֲחֵרֶת עִמּוֹ
 וַיִּמְלֹא אֲחֵרֵי וְהִבִּיאֹתוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזָרְעוּ
 כֹּה יִזְרְעוּהָ: וְהִצְמִלְקוּ וְהִכְנִסְנִי יוֹשֵׁב בְּעִמְקֵי מְחֹר פְּנֵי וּסְעוּ
 לְכֶם הַמִּדְבָּר הַרְדֵּי יַם־סוּף:

רביעי ט

וַיֹּאמֶר יְהוָה סַלַחְתִּי כְדַבְּרְךָ וְאִלֶּם חַיֵּי אֲנִי וְיִמְלֹא
 כְבוֹד יְהוָה אֶת כָּל הָאָרֶץ כִּי כָל הָאֲנָשִׁים הָרְאִים
 אֶת כְּבוֹדִי וְאֶת אֲתֹתַי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם
 וּבְמִדְבָּר וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה עֵשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ
 בְּקוֹלִי אֲבִי וְרָאוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתִּי לְאַבְתָּם
 וְכָל מִנְאֲצֵי לֹא יֵרְאוּהָ וְעַבְדִּי כָלֵב עָקֵב הָיְתָה
 רֹחַ אֲחֵרֶת עִמּוֹ וַיִּבְרָא אֲחֵרֵי וְהִבִּיאֹתוּ אֶל הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר בָּא שָׁמָּה וְזָרְעוּ יִזְרְעוּהָ וְהִצְמִלְקוּ וְהִכְנִסְנִי
 יוֹשֵׁב בְּעִמְקֵי מְחֹר פְּנֵי וּסְעוּ לְכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ
 יַם סוּף

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֶהְרֹן לֵאמֹר עַד־מַתַּי
 לְעֵדָה הַרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵמָּה מַלְיָנִים עֲלֵי אֵת
 תַּלְמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵמָּה מַלְיָנִים עֲלֵי שִׁמְעֹתִי
 אֲמַר אֲלֵהֶם חַיֵּי אֲנִי נְאֻם יְהוָה אִם לֹא כִּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנֵי בֶן אֶעֱשֶׂה לָכֶם בְּמִדְבַר הַזֶּה יִפְלוּ
 פְּגָרֵיכֶם וְכָל פְּקָדֵיכֶם לְכַלְמִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים
 עִתָּה וְמוֹעֵדָה אֲשֶׁר הִלְיִיתֶם עֲלַי אִם אֲתֹם תִּבְּאוּ
 אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֵת יְדֵי לִשְׂכֹן אֲתֶכֶם
 בְּהָכִי אִם כִּלְכַבְּבֵן יִפְּוֹה וְהִוָּשִׁיעַ בֶּן זָנוֹן וְנִפְכַּם
 אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם כִּבְּו יִהְיֶה וְהִבִּיאֹתִי אֲתֶם וְיָרְעוּ אֵת
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאַסְתֶּם בְּה וּפְגָרֵיכֶם אֲתֶם יִפְלוּ
 בְּמִדְבַר הַזֶּה וּבְנֵיכֶם יִזְרְעוּ אֲתֶם בְּמִדְבַר אֲרֻבֵּלִים
 שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֵת זֵוֹתֵיכֶם עַד הֵם פְּגָרֵיכֶם מִמִּדְבַר
 בְּמוֹסְפֵר הַיָּמִים אֲשֶׁר תֵּרַתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲרֻבֵּלִים
 יוֹם יוֹם לִשְׁנָה יוֹם לִשְׁנָה הִשְׂאֵו אֵת עֲלֵתֵיכֶם
 אֲרֻבֵּלִים שָׁנָה וְיָרְעֵתֶם אֵת תְּלֹאֲתֵי אֲנִי הַתְּלֹוֹתִי
 אִם לֹא זֹאת אֶעֱשֶׂה לָכֵל הַעֲדָה הַרְעָה הַזֹּאת
 הַנְּעֻדִים עֲלַי בְּמִדְבַר הַזֶּה יִתְמוּ וְשִׁים יִמְתּוּ
 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שִׁלַּח מֹשֶׁה לַחֲזֹר אֶת־הָאָרֶץ
 וַיִּשְׁבוּ וַיָּלֹוּ עֲלֵיו אֵת כָּל הַעֲדָה לְהוֹלִי אֲרֻבָה
 עַל הָאָרֶץ וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים מוֹסַף יָדְבַת הָאָרֶץ וְרָעָה
 בְּמִגְפָה לַפְּנֵי יְהוָה וַיְהוֹשִׁיעַ בֶּן זָנוֹן וְכִלְכַבְּבֵן יִפְּוֹה
 זָוִי מִן הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהִלְכִים לַחֲזֹר אֶת־הָאָרֶץ
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַכְלוּ הָעָם מֹאֵד וַיִּשְׁכַּמוּ בְּקָרוֹ וַיִּעֲלֹוּ
 אֶל רֹאשׁ הַהָר לֵאמֹר הַנְּזוּ וְעֲלֵנוּ אֶל הַמְּקוֹם
 אֲשֶׁר אֲמַר יְהוָה כִּי זָוִי אָנוּ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְכֹה
 זֶה אֲתֶם עֹבְרִים אֵת פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא תַעֲלֹוּ אֶל
 תַּעֲלוּכִי אִין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְּפוּ לַפְּנֵי
 אֲיֻבֵיכֶם כִּי הָעִמְלִקִי וְהַנְּעֻדֵי שִׁים לַפְּנֵיכֶם וְנִפְכַּתֶּם
 בְּחִרְבֵי כִי עַל כֵּן שִׁבְתֶּם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְלֹא יְהִי
 יְהוָה עִמָּכֶם וַיַּעֲפֹלוּ לְעֵלֹת אֶל רֹאשׁ הַהָר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל־אֶהְרֹן לֵאמֹר: עַד־מַתַּי לְעֵדָה
 26 הַרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵמָּה מַלְיָנִים עֲלֵי אֵת הַתְּלֹוֹת בְּנֵי
 27 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵמָּה מַלְיָנִים עֲלֵי שִׁמְעֹתִי: אֲמַר אֲלֵהֶם חַיֵּי
 28 אֲנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כִּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנֵי בֶן אֶעֱשֶׂה
 29 לָכֶם: בְּמִדְבַר הַזֶּה יִפְלוּ פְגָרֵיכֶם וְכָל־פְּקָדֵיכֶם לְכָל־
 מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵדָה אֲשֶׁר הִלְיִיתֶם עֲלַי:
 ל אֲסִירָתֶם תִּבְּאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֵת־יְדֵי לִשְׂכֹן
 31 אֲתֶכֶם בְּהָכִי אִם־כִּלְכַבְּבֵן יִפְּוֹה וְהִוָּשִׁיעַ בְּזָנוֹן: וְנִפְכַּם
 אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לְכֹו יְהוָה וְהִבִּיאֹתִי אֲתֶם וְיָרְעוּ אֶת־הָאָרֶץ
 32 אֲשֶׁר מֵאַסְתֶּם בְּהָ: וּפְגָרֵיכֶם אֲתֶם יִפְלוּ בְּמִדְבַר הַזֶּה:
 33 וּבְנֵיכֶם יִזְרְעוּ רָעִים בְּמִדְבַר אֲרֻבֵּלִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֵת
 34 זֵוֹתֵיכֶם עַד־הֵם פְּגָרֵיכֶם בְּמִדְבַר: בְּמוֹסְפֵר הַיָּמִים אֲשֶׁר־
 תֵּרַתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲרֻבֵּלִים יוֹם יוֹם לִשְׁנָה יוֹם לִשְׁנָה
 תִּשְׂאוּ אֶת־עֲלֵתֵיכֶם אֲרֻבֵּלִים שָׁנָה וְיָרְעֵתֶם אֶת־תְּלֹוֹתֵי אֲנִי:
 כֹּה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הַעֲדָה הַרְעָה
 הַזֹּאת הַנְּעֻדִים עֲלֵי בְּמִדְבַר הַזֶּה יִתְמוּ וְשִׁים יִמְתּוּ:
 36 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שִׁלַּח מֹשֶׁה לַחֲזֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁבוּ
 וַיָּלֹוּ עֲלֵיו אֶת־כָּל־הַעֲדָה לְהוֹצִיא דְבָה עַל־הָאָרֶץ:
 37 מִמְּתוֹ הָאֲנָשִׁים מוֹצֵא דַבַּת־הָאָרֶץ רָעָה בְּמִגְפָה לַפְּנֵי
 38 יְהוָה: וְהוֹשִׁיעַ בְּזָנוֹן וְכִלְכַבְּבֵן יִפְּוֹה חַיֵּי מִקְדְּוָאֲנָשִׁים הָהֵם
 39 הַהִלְכִים לַחֲזֹר אֶת־הָאָרֶץ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים
 ט הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַחֲתָאֲבֹלוּ הָעָם מֹאֵד: בְּשִׁכְמוֹ
 בַּבֶּקֶר וַיַּעֲלֹוּ אֶל־רֹאשׁ־הַהָר לֵאמֹר הַנְּזוּ וְעֲלֵנוּ אֶל־הַמְּקוֹם
 41 אֲשֶׁר־אֲמַר יְהוָה כִּי זָוִי אָנוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְמָה זֶה אֲתֶם
 42 עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא תַעֲלֹוּ: אֲלֵתִּעֲלֹוּ כִּי אִין
 43 יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְּפוּ לַפְּנֵי אֲיֻבֵיכֶם: כִּי הָעִמְלִקִי
 וְהִכְנִסְנִי שִׁים לַפְּנֵיכֶם וְנִפְכַּתֶּם בְּחִרְבֵי כִּי־עַל־כֵּן שִׁבְתֶּם
 44 מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְלֹא־יְהִי יְהוָה עִמָּכֶם: וַיַּעֲפֹלוּ לְעֵלֹת אֶל־
 רֹאשׁ הַהָר

וארון ברית יהוה ומשה לא משה מוקרב המזבח
וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכנס
יכתום עד התקדמה

וארון ברית יהוה ומשה לא משה מוקרב המזבח
וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכנס
יכתום עד התקדמה

ודבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבותיכם אשר
אתם אויבתם לכם ועשיתם אשה ליהוה עלה
או זבח לפלא נדר או כבוד או במעריכת
לעשות ריח ניחוח ליהוה בן הבקר או מן הצאן
והקריב המוקרבים קרבנו ליהוה מזבח סלת עשירין
בלול ברבעית ההין שימן ויין לנסך רביעית ההין
תעשה על העלה או לזבח לבשל האחד או
לאיל העשה מזבח סלת שני עשרתים בלול
בשימן שלשית ההין ויין לנסך שלשית ההין
תקריב ריח ניחוח ליהוה וכי תעשה בן בקר עלה
או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה והקריב
על בן הבקר מזבח סלת שלשה עשרתים בלול
בשימן חצי ההין ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה
ריח ניחוח ליהוה כבה יעשה לשור האחד או
לאיל האחד או לשני בכבשים או בעזים נמספר
אשר תעשו כבה תעשו לאחד כבוספרם כל
האודות ועשה כבה את אלה להקריב אשה ריח
ניחוח ליהוה וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם
כרתיכם ועשה אשה ריח ניחוח ליהוה כאשר
תעשו כן יעשה הקהל חקה אחת לכם ולגר
הגר חקת עולם כרתיכם ככם כגר יהיה לפני
יהוה תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר
הגר אתכם

ודבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם
אתכם עימה והיה באכלכם מלחם הארץ תריבו
תרבות ליהוה ראשית ערסותכם וזלה תריבות רבות
כתחמת גרן כן תריבות אתה מראשית ערסותיכם
תתנו ליהוה תרומה כרתיכם וכי
תשגו ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר
דבר יהוה אל משה את כל אשר צוה יהוה
אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה ויהי
לכרתיכם והיה אם מועי העדה נעשית לעגה
ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח
ניחוח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים
אחד לזנות וכפר המהן על כל ערתי ישראל
ונסכו להם כי עגתה הוא והם הביאו את קרבנם
אשה ליהוה וזאת אתם לפני יהוה על עגתם

ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבותיכם אשר אני
נתן לכם: ועשיתם אשה ליהוה עלה לפלא
גד או כבוד או במעריכת לעשות ריח ניחוח ליהוה
מדיבקר או מדיצאן: והקריב המוקריב קרבנו ליהוה
מנחה סלת עשירין בלול ברבעית ההין שימן: והן
לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לבשל
האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרתים בלול
בשימן שלשית ההין: והן לנסך שלשית ההין מקריב
ריח ניחוח ליהוה: וכי תעשה בדיבקר עלה ארבע
לפלא נדר או שלמים ליהוה: והקריב על בדיבקר
מנחה סלת שלשה עשרתים בלול בשימן חצי ההין:
והן מקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחוח ליהוה:
כבה יעשה לשור האחד או לאיל האחד ארבעה
כבבשים או בעזים: כמספר אשר תעשו כבה תעשו
לאחד כמספרם: בלדיאורח יעשה כבה את אלה
להקריב אשה ריח ניחוח ליהוה: וכי יגור אתכם גר או
אשר בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחוח ליהוה
כאשר תעשו כן יעשה: הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר
חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: תורה
אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: ששי

ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם
שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה
ליהוה: ראשית ערסותכם חלה תרימו תרומה בתרומת
גרן כן תרימו אתה: מראשית ערסותיכם תתנו ליהוה
תרומה לדרתיכם: וכי תשגו ולא תעשו את
כל המצוות האלה אשר דבר יהוה אל משה: את כל
אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה
יהוה ותלאה לדרתיכם: והיה אם מועי העדה נעשית
לשגגה ועשו כל העדה פר בדיבקר אחד לעלה לריח
ניחוח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
לחטאת: וכפר הבון על כל עגת בני ישראל ונסכו להם
לכם כשגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה
והשאתם לפני יהוה על שגגתם:

ונקלחת לקל-עדת בני ישראל ולגור הגר בתוכם כי לקל-העם בשננה: שב-יעי
 27 ואם-נפש אחת תהמא בשננה והקריבה עו בת-שננה
 28 לתמאת: וכפר הכהן על-הנפש השגגת בחטאה בשננה
 29 לפני יהוה לקפר עליו ונקלח לו: האזרח בבני ישראל
 ולגור הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשננה:
 ל ותנפש אשר-תעשה בקר-מה מן-האזרח ומן-הגור את-
 יהוה הוא מגפה ונקרתה הנפש הקוא מקרב עמה:
 31 כי דבר-יהוה בזה ואת-מצותי הפרי-הקרת והקרת הנפש
 הקוא שניה ביה:

ס

32 ויהיו בני-ישראל במדבר ומצאו איש מקושש עצים
 33 ביום השבת: וקריבו אותו המצאים אתו מקושש עצים
 34 אל-משה ואל-אהרן ואל כל-העדה: וניתו אותו במשמר
 35 כי לא פדש מה-יעשה לו: ס ויאמר יהוה אל-משה
 36 מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל-העדה מחוץ
 37 למחנה: ויצאו אותו כל-העדה אל-מחוץ למחנה וירגמו
 38 אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את-משה: מססיר
 39 ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ויאמרו אליהם ועשו להם ציצית על-כנפיהם לזכרתם
 40 ונתנו על-ציצית הכנף פתיל תכלת: ויהיה לכם לציצית
 41 וראיתם אתו וזכרתם את-קל-מצות יהוה ועשיתם אתם
 42 ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם
 43 מ ונים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-קל-מצותי
 44 והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
 45 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
 יהוה אלהיכם:

טז

קרח

א ויקח קרח בן-יצהר בן-קנהת בן-ליגי ודתן ואבירם בני
 2 אליאב ואון בן-פלתי בני ראובן: ויקמו לפני משה
 3 ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה
 4 קראי מוסד אנשי-שם: ויקבלו על-משה ועל-אהרן
 5 ויאמרו אליהם רב-לכם כי כל-העדה כלם קדשים
 6 ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על-קהל יהוה אינו-שמע
 7 משה ויפל על-פניו: וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו
 8 לאמר לבקר וילעיתו את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב
 9 אליו ואת אשר יבחר-בו וקריב אליו: ואת עשו קחור
 10 לכם מחתות קרח וכל-עדתו: ותנו בהן אש ושימו
 11 עליהן וקטרת לפני יהוה מקור

28. ה. ה. רעה. 21. ס. סחח סחחא. 24. ה. רעה

ונסלחו לכל עדת בני ישראל ולגור הגר בתוכם
 כי לכל העם בשננה
 נפשי אחת תחטא בשננה והקריבה עו בת-שננה
 לחטאת וכפר הכהן על הנפש העיגגת בחטאה
 בשננה לפני יהוה לכפר עליו ונסלחו לו האזרח
 בבני ישראל ולגור הגר בתוכם תורה אחת יהיה
 לכם לעשה בשננה והנפש אשר תעשה ביד
 רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגפה
 ונקרתה הנפש ההוא מקרב עמה כי דבר יהוה
 בזה ואת מצותי הפרי הכרת תכרת הנפש ההוא
 עונה ביה

ויהיו בני ישראל במדבר ומצאו איש מקושש
 עצים ביום השבת וקריבו אותו המצאים אתו
 מקושש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל
 העדה וניתו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה
 לו ויאמרו יהוה אל משה

מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה
 מחוץ למחנה ויצאו אותו כל העדה אל מחוץ
 למחנה וירגמו אותו באבנים וימת כאשר צוה
 יהוה את משה

ויאמרו יהוה אל משה לאמר דבר אל-בני ישראל
 ואמרו אליהם ועשו להם ציצית על-כנפיהם לזכרתם
 ונתנו על-ציצית הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצית
 וראיתם אתו וזכרתם אתו ואתם את כל מצות
 יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם למען
 תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
 יהוה אלהיכם

ויקח קרח בן יצהר בן קנהת בן לוי ודתן ואבירם
 בני אליאב ואון בן פלתי בני ראובן ויקמו לפני
 משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים
 נשיאי עדה קראי מוסד אנשי שם ויקבלו על
 משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי
 כל העדה כלם קדשים ונתנו על ציצית הכנף
 פתיל תכלת והיה לכם לציצית וראיתם אתו
 וזכרתם אתו ואתם את כל מצות יהוה ועשיתם
 אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 אשר אתם זנים אחריהם למען תזכרו ועשיתם
 את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם אני
 יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

וזה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב

וזה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: ויאמר משה אל-
 קרח שמעו נא בני לוי: המעט מכם פיהבדיל אליהו
 ישראל אתכם מערת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
 את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם:
 בקרב אתך ואת קל-אתך בני-לוי אתך ובקשתם נם-
 פהקו: לכן אתה וכל עבדך הנעדים על-יהוה ואהרן
 מה-הוא כי תלונו עליו: וישלח משה לקרא לדתן
 ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט פי
 השליחנו מארץ ובת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי-
 תשחרר עלינו נם-השחרר: אף לא אל-ארץ ובת חלב
 ודבש הביאתנו והתוודלנו נחלת שנה ונכרם השני
 האנשים ההם תנקר לא נעלה: ויחזר למשה מאד
 ויאמר אל-יהוה אל-תספן אל-מנחתם לא חמור אחר
 מהם וישאתי ולא ברעתי את-אחד מהם: ויאמר משה
 אל-קרח אתה וכל עבדך הן לפני יהוה אתה ורם
 ואהרן מהר: וקחו איש מהתו ונתתם עליהם קמחת
 והקרבתם לפני יהוה איש מהתו חמשים ומאתים
 מהתו ואתה ואהרן איש מהתו: וקחו איש מהתו
 נתנו עליהם אש נשניו עליהם קמחת בעמדו פתח
 אהל מועד ומשה ואהרן: וקחל עליהם קרח את-קל
 העדה אל-פתח אהל מועד וברא כבוד-יהוה אל-כל
 העדה: שלישי

נדבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: כ
 הדבילו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרנע: ויפלו
 על-פניהם ויאמרו אל אלתי הרוחת לקבל בשר האיש
 אחד חסא ועל כל-העדה תקצף: ס

נדבר יהוה
 אל-משה לאמר: ודבר אל-העדה לאמר העלו מסביב
 למשדקרח דתן ואבירם: תקם משה בקל אל-יהוה
 דתן ואבירם בלש אתרו וקץ ישראל: נדבר אל-
 העדה לאמר סוד נא מעל אהלי האנשים הרשעים
 האלה ואל-תנעו בכל-אשר להם פד-תספו בקל-
 חטאתם: העלו מעל משדקרח דתן ואבירם מסביב
 דתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם וישיתם
 ובגדתם וספם: ויאמר משה בזאת תדעו כי-יהוה שליחי
 לעשות את כל-המעשים האלה כדלא מלבי: אסד-קמת
 כל-האדם ימתן אלה ופקדת כל-האדם יפקד עליהם
 לא יהוה שליחי: ואם-בראה וברא יהוה ופקדתה
 הארמה את-פיה וקלעה אתם ואת-קל-אשר להם ותרו
 הים שאלה

וזה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב
 לכם בני לוי ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני
 לוי המעט מכם כי הבדיל אליהי ישראל אתכם
 מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את
 עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם
 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם
 גם כהנה לכן אתה וכל עבדך הנעדים על-יהוה
 ואהרן מה-הוא כי תלונו עליו וישלח משה לקרא
 לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה
 המעט פי השליחנו מארץ ובת חלב ודבש להמיתנו
 במדבר כי תשחרר עלינו נם-השחרר אף לא
 אל ארץ ובת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו-נחלת
 שנה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה
 ויחזר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל-תספן אל
 מנחתם לא חמור אחר מהם וישאתי ולא ברעתי
 את אחד מהם ויאמר משה אל קרח אתה וכל
 עבדך הן לפני יהוה אתה ורם ואהרן מהר
 וקחו איש מהתו ונתתם עליהם קמחת והקרבתם
 לפני יהוה איש מהתו חמשים ומאתים מהתו
 ואתה ואהרן איש מהתו ויקחו איש מהתו ונתנו
 עליהם אש ושימו עליהם קמחת ויעמדו פתח
 אהל מועד ומשה ואהרן ויקהל עליהם קרח את
 כל העדה אל פתח אהל מועד וברא כבוד יהוה
 אל-כל העדה וידבר יהוה אל
 משה ואל אהרן לאמר הבר לו מתוך העדה
 הזאת ואכלה אתם כרנע ויפלו על פניהם ויאמרו
 אל אלתי הרוחת לכל-בשר האיש אחד ויטא
 ועל כל-העדה תקצף וידבר
 יהוה אל-משה לאמר דבר אל העדה לאמר
 העלו מסביב למשדקרח דתן ואבירם וקם
 משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו וקץ
 ישראל וידבר אל העדה לאמר סוד נא מעל
 אהלי האנשים הרשעים האלה ואל-תנעו בכל
 אשר להם פד-תספו בכל חטאתם ויעלו מעל
 משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם
 יצאו נצבים פתח אהליהם ויעליהם ובגדתם
 וספם ויאמר משה בזאת תדעו כי-יהוה שליחי
 לעשות את כל-המעשים האלה כי לא מלבי
 אם כמות כל האדם ימתן אלה ופקדת כל
 האדם יפקד עליהם לא יהוה שליחי ואם-בראה
 וברא יהוה ופקדתה הארמה את פיה וכלעה
 אתם ואת כל אשר להם וירדו הים טאטה

וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה ויהי
 ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע
 הארמה אשר תחתיהם ותפתח הארץ את פיה
 ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
 לקרוז ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר
 להם חיים שאלה ותכנס עליהם הארץ ויאבד
 מותר הקהל וכל ישראל אשר סביבת הנמו
 לקחם כי אמרו פן תבלענו הארץ ואש יצאה
 מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
 מקרבי הקטרת:

ס

ז

א וידבר יהוה אל משה לאמר: אמר אל אלעזר קדאמן
 הכהן וירם את המזבחת מבין השרפה ואתה ואש ויהו
 הלאה כי קדשו: את מחותת החטאים האלה בנפשתי
 ועשו אתם רקצי פחים צפוי למזבח קדוקיכם לפני
 יהוה תקדשו והיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר
 הכהן את מחותת השרפה אשר הקריבו השורפים
 ה ורקעום צפוי למזבח: ופרח לבני ישראל למען אשר
 לא יקרב איש ור אשר לא מרע אהרן הוא להקטיר
 קטרת לפני יהוה ולא יהיה בקרוז ובעדתו כאשר דבר
 יהוה ביד משה לו:

פ

ב וילנו כל עדת בני ישראל ממוזרת על משה ועל
 אהרן לאמור אתם המתים את עם יהוה ויהוה ינהקל
 העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד
 והנה כסוה העלן וירא כבוד יהוה ויבא מעל האהרן
 אל פני אהל מועד וידבר יהוה
 אל משה לאמור הרמו מותר העדה הואת ואנלי
 אתם כרוע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל
 אהרן קח את המזבחת ותן עליה אש מעל המזבח
 ושיב קטרת ותוכר מהרת אל העדה וכפר
 עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל העדה ויקח
 אהרן כאשר דבר משה וירץ אל הוך הקהלותה
 החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר עלהעם
 ויעבר בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה ויהו
 המתים במגפה ארבעה עשר אהרן ושיבע מאת
 מלכד המתים על דבר קרוז וישב אהרן אל משה
 אל פתח אהל מועד והמגפה בעצרה

חמישי

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל-נשיאיהם
 לבית אבתם שנים עשר מפות איש את-שמו תכתב על-
 מטהו: ואת שם אהרן תכתב על-מטה לוי כי מטה אהרן
 לראש בית אבותם:

וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה ויהי
 ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע
 הארמה אשר תחתיהם ותפתח הארץ את פיה
 ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
 לקרוז ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר
 להם חיים שאלה ותכנס עליהם הארץ ויאבד
 מותר הקהל וכל ישראל אשר סביבת הנמו
 לקחם כי אמרו פן תבלענו הארץ ואש יצאה
 מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
 מקרבי הקטרת:

וידבר יהוה אל משה לאמר אל אלעזר הכהן
 הכהן וירם את המזבחת מבין השרפה ואתה ואש
 ויהו הלאה כי קדשו את מחותת החטאים האלה
 בנפשתי ועשו אתם רקצי פחים צפוי למזבח
 קדוקיכם לפני יהוה תקדשו והיו לאות לבני
 ישראל ויקח אלעזר הכהן את מחותת השרפה
 אשר הקריבו השורפים ורקעום צפוי למזבח
 ופרח לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש
 ור אשר לא מרע אהרן הוא להקטיר קטרת
 לפני יהוה ולא יהיה בקרוז ובעדתו כאשר
 דבר יהוה ביד משה לו

וילנו כל עדת בני ישראל ממוזרת על משה ועל
 אהרן לאמור אתם המתים את עם יהוה ויהוה ינהקל
 העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד
 והנה כסוה העלן וירא כבוד יהוה ויבא מעל האהרן
 אל פני אהל מועד וידבר יהוה

אל משה לאמור הרמו מותר העדה הואת ואנלי
 אתם כרוע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל
 אהרן קח את המזבחת ותן עליה אש מעל המזבח
 ושיב קטרת ותוכר מהרת אל העדה וכפר
 עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל העדה ויקח
 אהרן כאשר דבר משה וירץ אל הוך הקהלותה
 החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר עלהעם
 ויעבר בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה ויהו
 המתים במגפה ארבעה עשר אהרן ושיבע מאת
 מלכד המתים על דבר קרוז וישב אהרן אל משה
 אל פתח אהל מועד והמגפה בעצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת
 כל-נשיאיהם שנים עשר מפות איש את-שמו תכתב על-
 מטהו: ואת שם אהרן תכתב על-מטה לוי כי מטה אהרן
 לראש בית אבותם:

והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד
 לכם שימה והיה האיש אשר אבחר בו מטהו
 יפרח והשבתו מעלי את הללוני ישראל אשר
 הם מליכם עליכם: וידבר משה אל בני ישראל ויחננו
 אליו וכל נשיאיהם משה לנשיא אחד משה לנשיא אחד
 לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם:
 ונח משה את המטות לפני יהוה באהל העדות: ויהי
 ממהרת ויבא משה אל-אהל העדות והנה פרח מטה
 אהרן לבית לוי ויצא פרח ונצץ ציץ ונגמל שקדים: ויצא
 משה את כל המטות מלפני יהוה אל-פלגני ישראל
 ויראו ויקחו איש מטתו: פ ששי

והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד
 לכם שימה והיה האיש אשר אבחר בו מטהו
 יפרח והשבתו מעלי את הללוני ישראל אשר
 הם מליכם עליכם: וידבר משה אל בני ישראל ויחננו
 אליו וכל נשיאיהם משה לנשיא אחד משה לנשיא אחד
 לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם
 ומטה אהרן בתוך מטותם וינח משה את המטות
 לפני יהוה באהל העדות והיה ממהרת ויבא משה
 אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית
 לוי ויצא פרח ונצץ ציץ ונגמל שקדים ויצא
 משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני
 ישראל ויראו ויקחו איש מטתו

ויאמר יהוה אל משה השב את מטת אהרן לפני
 העדות כמו שמרת לאות לבני מרי ותכלת לונתם
 מעליו ולא ימותו ויעש משה כאשר צוה יהוה
 אתו כן עשה

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו
 אברנו כלנו אברנו כל הקרב הקרב אל משכן
 יהוה ימות האם תמונו לנוע ויאמר

יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתה תשא
 את עון המקדש ואתה ובניך אתה תשא את
 עון כהנתכם וגם את אוזיך מטה לוי שבט אביך
 הקרב אתך ויכו עליך וישרתוך ואתה ובניך
 אתך לפני אהל העדות וישמרו משמרתך
 ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח
 לא יקרבו ולא ימותו גם הם גם אתם ויכו עליך
 וישמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת
 האהל וזר לא קרב אליכם ושמרתם את משמרת
 המקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קטף
 על בני ישראל ואני הנה לקחתי את אוזיכם
 הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נרתיים
 ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד ואתה ובניך
 אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח
 ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן
 את כהנתכם והזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את
 משמרת תימותי לכל קדשי בני ישראל לך
 נתתים כמו שיהיה ולבניך לזק עולם זה יהיה לך
 מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל
 מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר
 ישעו ליקדש קדשים לך הוא ולבניך בקדש
 הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך

ויאמר יהוה אל משה השב את מטת אהרן לפני
 העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכלת לונתם מעלי ולא
 ימותו: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: פ 26
 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אברנו כלנו
 אברנו: כל הקרב והקרב אל משכן יהוה ימות האם
 תמונו לנוע: ס 28

יח

ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתה תשא
 את עון המקדש ואתה ובניך אתה תשא את עון כהנתכם:
 וגם את אוזיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך ויכו
 עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדות:
 וישמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש
 ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו גם הם גם אתם ויכו
 עליך וישמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל
 וזר לא יקרב אליכם: ושמרתם את משמרת המקדש
 ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קטף על בני ישראל:
 ואני הנה לקחתי את אוזיכם הלויים מתוך בני ישראל
 לכם מתנה נרתיים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד:
 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח
 ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם
 והזר הקרב יומת: פ

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת
 תימותי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה
 ולבניך לקדש עולם: זה יהיה לך מקדש הקדשים מן
 האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל
 אשמים אשר ישעו לך קדש קדשים לך הוא ולבניך
 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך
 קדש: יז 28 יח 28

11 ויהי לך תרומת מהלם לכל-תנופת בני ישראל לך נתתם ולבגדך ולבגדתיך אתה לחקיעולם כל-טהור
 12 בביתך יאכל אתו: כל חלב יצקר וכל-חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר-יתנו ליהוה לך נתתם: בכורי כל-אשר בארצם אשר-יביאו ליהוה לך יהנה כל-טהור
 14 בביתך יאכלנו: כל-חרם בישראל לך יהיה: כל-פטר רחם לכל-בשר אשר-יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך עד ופדה תפדה את בכור האדם ואת בכור-הבהמה הטמאה תפדה: ופריו מבית-חדש תפדה בערבך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים
 17 פרה הוא: אך בכור-שור או בכור פֶּשֶׁב אֶרֶבְכוֹר עו לא תפדה קדש הם אתדמים חורק על-המזבח ואתי חלבם תקטיר אשה לרית נוחם ליהוה: ובשרם יתנה לך פחנה התנופה וכשוק הימן לך יהנה: כל-תרומת הקדשים אשר ירימו בני-ישראל ליהוה נתתי לך ולבגדך ולבגדתיך אתה לחקיעולם פריה מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולורצך אתה: ויאמר יהוה אל-אהרן בארצם לא תנהל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ומחלתך בתוך בני ישראל: שביע

21 ולבני לוי הנה נתתי כל-מעשר בישראל לנזולה זככם עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אלהיכם ולא יקרבו עוד בני ישראל אל-אהל מועד לשאת חטא למות: ועבד הלוי הוא את-עבדת אהל מועד הם ישאו עונם הקת עולם לדדתיכם ובתוך בני ישראל לא יחלו נחלה: כי את מעשר בני-ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על-פני אמרתי לכם בתוך בני ישראל לא יחזרו נחלה: פ

26 וידבר יהוה אל-משה לאמר: ואל-הלוים תדבר ואמרת אל-הם קריתקחו מאת בני-ישראל את-המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם תרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מוד-המעשר: ונחשב לכם תרומתכם כדגן מוד-הגן וכמלאה מוד-הקב: פן תרימו נסדתם תרומת יהוה מפל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את-תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל מתנותיכם תרימו את כל-תרומת יהוה מפלחלפו את מקדשו ממנו: ואמרת אל-הם כתרמכם את-חלפו ממנו ונחשב ללוים פתבואת גר וכתבואת יקב: ואתם אתו בכל-מקום אתם

וזה לך תרומת מהתם לכל תנופת בני ישראל לך נתתם ולבגדך ולבגדתיך אתה לחקיעולם כל טהור בביתך יאכל אתו כל חלב יצקר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתם בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהנה כל טהור בביתך יאכלנו כל חרם בישראל לך יהיה כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור-הבהמה הטמאה תפדה ופריו מבית-חדש תפדה בערבך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא אך בכור שור או בכור פֶּשֶׁב אֶרֶבְכוֹר עו לא תפדה קדש הם אתדמים חורק על-המזבח ואתי חלבם תקטיר אשה לרית נוחם ליהוה: ובשרם יתנה לך פחנה התנופה וכשוק הימן לך יהנה: כל-תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבגדך ולבגדתיך אתה לחקיעולם פריה מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולורצך אתה: ויאמר יהוה אל-אהרן בארצם לא תנהל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ומחלתך בתוך בני ישראל: שביע

21 ולבני לוי הנה נתתי כל-מעשר בישראל לנזולה זככם עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אלהיכם ולא יקרבו עוד בני ישראל אל-אהל מועד לשאת חטא למות ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם הקת עולם לדדתיכם ובתוך בני ישראל לא יחלו נחלה כי את מעשר בני-ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנזולה על-פני אמרתי לכם בתוך בני ישראל לא יחזרו נחלה: פ

ידבר יהוה אל משה לאמר ואל הלוים תדבר ואמרת אל-הם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנזולתכם והרבותם מבניו תרומת יהוה מעשר בון המעשר ולחשב לכם תרומתכם כדגן בון הגרן וכמלאה מון היקב בון תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלכו את מקדשו ממנו ואמרת אל-הם כתרמכם את חלכו ממנו ולחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב ואכלתם אתו בכל מקום אתם

וביתכם כדעבר הוא לכם חלק עבדתכם באהל מועד: ולא תשאו עליו
כמא בחרתם את חלבו ממש ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תמותו:

יט

חקת

ותבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת א
התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
והקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אדקה מים
אשר לא יעלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן
הוציא אתה אל מקוץ למחנה ושחט אתה לפני: ולקח
אלעזר הכהן מדמה באצבעו ויהוה אל נכח פני אהל
מועד מדמה שבע פעמים: ושחף את הדפנה לעינו ה
את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשת ישראל: ולקח
הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת השלד אל תוד
שרפת הפרה ואינכם בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים 7
ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן ער הערב: והשחף 8
אתה יבכס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא ער
הערב: ואסף ו איש טהור את אפר הפרה והצית 9
מחוז למחנה במקום טהור והיתה לצדת בני ישראל
למשמרת למי נדה חטאת הוא: וכבס האסף את אפר
הפרה את בגדיו וטמא ער הערב והיתה לבני ישראל
ולער הער בתוכם לחקת עולם: והניצ במת לכל נפש 11
אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי 12
וביום השביעי יטהר ואסלא יתחטא ביום השלישי
וביום השביעי לא יטהר: כל הניצ במת בנפש האדם 13
אשר ימות ולא יתחטא אתי משכן יהוה טמא ונקרתה
נפש הקוא מישראל כי מי נדה לא יחבק עליו טמא
יהוה עוד ממאתו בו: ואת התורה אדם כיימות באהל 14
כל דבא אל האהל וכל אשר באהל וטמא שבעת
ימים: וכל פלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא 15
הוא: וכל אשר יגע על פני השדה בחלל הדרג או במת 16
אין בעצם אדם או בקבר וטמא שבעת ימים: ולקחו 17
לשטא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל
קלי: ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והנה על האהל 18
ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר הורשם ועל הניצ
בעצם או בחלל או במת או בקבר: והנה הטהר על 19
הטמא ביום השלישי וביום השביעי וטמא ביום השביעי
וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר וטמא 20
ולא יתחטא

וביתכם כדעבר הוא לכם חלק עבדתכם באהל
מועד ולא תשאו עליו חלבו בני ישראל
ממש ולא תחללו ולא
תמותו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל
בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה
אשר אין בה מום אשר לא יעלה עליה על
ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל
מחוז למחנה ושחט אתה לפני ונקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו ויהוה אל נכח פני אהל
מועד מדמה שבע פעמים ושחף את הפרה
לעינו ה ואת ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשת
ישראל ונקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת
והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן ער הערב והשחף אתה יבכס בגדיו
במים ורחץ בשרו במים וטמא ער הערב ואסף
איש טהור את אפר הפרה והוציא מחוז למחנה
במקום טהור והיתה לצדת בני ישראל
למשמרת למי נדה חטאת הוא וכבס האסף את
אפר הפרה את בגדיו וטמא ער הערב והיתה
לבני ישראל ולער הער בתוכם לחקת עולם והיתה
לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים הוא יתחטא
בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא
יתחטא ביום השלישי וביום השביעי יטמא
כל הניצ במת בנפש האדם אשר ימות ולא
יתחטא את מושכן יהוה טמא ונקרתה הנפש
ההוא מישראל כי מי נדה לא יחבק עליו טמא
יהוה עוד ממאתו בו ואת התורה אדם כיימות
באהל כל דבא אל האהל וכל אשר באהל וטמא
שבעת ימים וכל פלי פתוח אשר אין צמיד פתיל
עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על פני השדה בחלל
הדרג או במת אדם או בקבר וטמא שבעת ימים
ולקחו לשטא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים
אל כלי: ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והנה על
האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו
שם ועל הניצ בעצם או בחלל או במת או בקבר
והנה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום
השביעי וטמא ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ
במים וטהר בערב ואיש אשר וטמא ולא יתחטא

ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את
 21 מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה
 להם לחקת עולם ומוה מייחודה יבכס בגדיו והנגע במו
 22 הנדה יטמא עדי הקרב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא
 והנפש הנגעת תטמא עדי הקרב: פ

כ

א ויבאו בני ישראל כל־העדה מדבר צן בתדש הראשון
 2 וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא
 3 היה מים לעדה ויפקדו על־משה ועל־אהרן: ורב
 העם עם־משה ויאמרו לאמר ולו נגענו בנינו אהינו לפני
 4 יהוה: ולמה הבאתם את־קהל יהוה אל־המדבר הזה
 ה למות שם אנהנו ובשרנו: ולמה השליחנו ממצרים
 להביא אתנו אל־המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה
 6 ונפן ורמון ומים אין לשפות: ויבא משה ואהרן מפני
 הקהל אל־פתח אהל מועד ויפלגו על־פניהם וירא כבוד
 יהוה אליהם: פ
 שלש עני מן מחנה

7 וידבר יהוה אל־משה לאמר: קח את־המטה וקהל
 8 את־העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל־הסלע
 לשנייהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן־הסלע והשקית
 9 את־העדה ואת־בערים: וקח משה את־המטה מלפני
 10 יהוה כאשר צוהו: ויקהלו משה ואהרן את־קהל
 אל־פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן־הסלע
 11 הנה נוציא לכם מים: ונרם משה את־ידו ונגד את־הסלע
 במטהו פעמים ויצאו מים וישתה העדה ובערים: פ
 12 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן: ישן לא־תאמנתם בי
 להקדישני לפני בני ישראל לכן לא תביאו את־הקהל
 13 הנה אל־תארץ אשר־נתתי להם: הנה מי מריבה אשר־
 14 רבו בני־ישראל את־יהוה ויקדש בם: וישלח
 משה מלאכים מקדש אל־מלך אדום בה אמר אחיך
 ישראל אתה ידעת את כל־התלואה אשר מצאתנו:
 15 ונדרו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים
 16 ונרעולנו מצרים ולאבותינו: ונצעק אל־יהוה וישמע קולנו
 וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנהנו בקדש עיר קצה
 17 גבולך: נעברה נא בארץך לא נעבר בשדה ובכרם ולא
 נשתה מי באר הרוך המלך גלך לא נסה ימן ושנאול
 18 עד אשר־נעבר גבולך: ויאמר אליו אדום לא תעבר
 בי פן־תעבר אצא לקראתך:

ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש
 יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא והיתה
 להם לחקת עולם ומוה מייחודה יבכס בגדיו
 והנגע במו הטמא יטמא עדי הקרב וכל אשר
 יגע בו הטמא יטמא עדי הקרב והנפש הנגעת
 תטמא עדי הקרב

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בתדש
 הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים
 ותקבר שם ולא היה מים לעדה ויקהלו על
 משה ועל אהרן וירם העם עם משה ויאמרו
 לאמר וכו' ונצעק אל יהוה וישמע קולנו
 והנה אנהנו בקדש עיר קצה גבולך ונעבר
 בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר הרוך המלך
 גלך לא נסה ימן ושנאול עד אשר נעבר גבולך
 ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן תעבר אצא
 לקראתך

ידבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה
 והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
 אל הסלע ללעניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים
 מן הסלע והשקית את העדה ואת בערים ויקח
 משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו ויקהלו
 משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר
 להם שמעו נא המרים המן הסלע הנה נוציא
 לכם מים וירם משה את ידו ויך את הסלע
 במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשתה העדה
 ובערים ויאמר

יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי
 להקדישני לפני בני ישראל לכן לא תביאו את
 הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם הנחה מי
 מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש
 בם וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום בה אמר
 אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלואה אשר
 מצאתנו וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים
 ימים רבים וירעולנו מצרים ולאבותינו: ונצעק
 אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו
 ממצרים והנה אנהנו בקדש עיר קצה גבולך
 ונעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר
 הרוך המלך גלך לא נסה ימן ושנאול עד
 אשר נעבר גבולך ויאמר אליו אדום לא תעבר
 בי פן תעבר אצא לקראתך

19 ויאמרו אליו בני ישראל
 במסלח נעלה ואסימיה נשמה אני ומקני ונתתי מקרם
 רק אידדבר ברנלו אעבריה: ויאמר לא תעבר ויצא כ
 אדום לקראתו בעם כבד וכבד חוקה: ומאן אדום נתן 21
 את ישראל עבר בנבלו נט ישראל מעליו: ^{חמישי שלישי כשהו מחבריו}
 22 ניסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר הקר:
 23 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בדר הר על נבול
 ארץ אדום לאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל 24
 הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מרתם את פי
 למי מריבה: קח את אהרן ואת אלעזר בני העל אתם כה
 הר הקר: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את 26
 אלעזר בני ואהרן יאסף ומת שם: ועש משה כאשר 27
 צוה יהוה ויעלו אל הר הקר לעיני כל העדה: והפשט 28
 משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בני
 נמת אהרן שם בראש הר נרד משה ואלעזר מדהר:
 וראו כל העדה כי נע אהרן ויבכו את אהרן שלשים 29
 יום כל בית ישראל:

כא

1 ושמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל *
 2 הדר האחרים וילחם בישראל וישב ומפני שבי: ודר 2
 ישראל נדר ליהוה ויאמר אסנתן חמון את העם הזה
 3 בדי ותורמתי את צריתם: ושמע יהוה בקול ישראל
 חמון את הכנעני וחרם אתם ואת צריתם ויקרא שם
 המקום חרמה: פ
 4 ויסעו מרר הרר הדר יסיוף לסבב את ארץ אדום
 5 ותקצר נפש העם בדרך: וידבר העם באלהים ובמשה
 6 למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם
 7 ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח יהוה 6
 בעם את הנחשים השרפים ויושבו את העם ומת עם
 7 רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי
 8 דברנו ביהוה ובך התפלל ויסר מעלינו את
 9 הנחש ותפלל משה בעד העם: ויאמר יהוה אל
 10 משה עשה לך שרף ושים אתו על גס יהוה כל הנחש
 11 וראו אתו חיו: ועש משה נחש נחשת ושמרו על
 12 הגס ויהוה אסרף הנחש את איש והביט אל נחשתו
 13 והנחשת חיו: ויסעו בני ישראל וחתו באבת: ויסעו 11
 מאבת וחתו בעני העברים במדבר אשר על פני מואב
 12 אמורח השמש: משם נסעו וחתו בנחל נרד: משם 12
 נסעו וחתו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מנבל
 13 האמרי כי ארנון נבול מואב בין מואב

ויאמרו אליו בני ישראל בנסלה נעלה ואם מימך
 נשחתה אלי ומוקל ותחתי מחרם רק אך דבר נהלי
 אלעבריה ואמר לא העבר וישא אדום לקראתו
 בעם כבד וכבד חוקה וימאן אדום נתן את ישראל
 עבר בנבלו ונט ישראל מעליו
 ויסעו מקדש הבאו בני ישראל כל העדה הר
 הקר ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בדר הר
 על נבול ארץ אדום לאמר יאסף אהרן אל עמיו
 כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל
 על אשר מרתם את פי למי מריבה ואתם כה
 ואת אלעזר בני העל אתם הר הקר והפשט
 את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בני
 ואהרן יאסף ומת שם ויעש משה כאשר צוה
 יהוה ויעלו אל הר הקר לעיני כל העדה והפשט
 משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את
 אלעזר בני ומת אהרן שם בראש הר וירד
 משה ואלעזר מן הר וירא כל העדה כי נע
 אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
 ישראל וישמע הנבל מלך
 ערד וישב הנגב כי בא ישראל דרך האחרים
 וילחם בישראל וישב ממונו לפני ודר ישראל
 נדר ליהוה ויאמר אם נתן חמון את העם הזה
 בדי ותורמתי את צריתם וישמע יהוה בקול
 ישראל וחתו את הנבל וחרם אתם ואת צריתם
 ויקרא שם המקום חרמה
 ויסעו מרר הרר הדר ים סוף לסבב את ארץ אדום
 ותקצר נפש העם בדרך וידבר העם באלהים
 ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי
 אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל
 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וישבו
 את העם ומת עם רב מישראל ויבא העם אל
 משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל
 אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה
 בעד העם ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף
 ושים אתו על גס ויהוה כל הנחש וראו אתו חיו
 ויעש משה נחש נחשת וישמרו על הגס ויהוה
 אסרף הנחש את איש והביט אל נחשתו ויהוה
 ויסעו בני ישראל וחתו באבת ויסעו מאבת וחתו
 בעני העברים במדבר אשר על פני מואב
 ממורח השמש משם נסעו וחתו בנחל נרד משם
 נסעו וחתו מעבר ארנון אשר במדבר היצא
 מנבל האמרי כי ארנון נבול מואב בין מואב

ובן האמרי:

14 עלבן יאמר בספר מלחמת יהוה אתהב בסופה ואתי
 15 הנחלים ארנון: ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער
 16 ונשען לנבול מאב: ומשם בארה הוא הבאר אשר
 אמר יהוה למשה אסף אתהלים ואתנה להם מים: ס
 17 אז ישיר ישראל אתהשירה הזאת על באר ענרלה:
 18 באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחוקק במשענתם
 19 וממדבר מתנה: וממתנה נחלאל ומנחלאל במות:
 כ ומבמות הנא אשר בשדה מאב ראש הפסגה ונשקפה

עלפני הישיבון: פ שבע רבע סקן מחונן

21 וישלח ישראל מלאכים אלסיון מלךהאמרי לאמר:
 22 אעברה בארצה לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי
 23 באר פנרף המלך נלך עד אשר נעבר נבלך: ולאנתן
 סיון אתישראל עבר נבלו ואסף סיון אתדלעמו
 נצא לקראת ישראל המדברה ונא דעה נלחם
 24 בישראל: ונפרו ישראל לפחדו וירש אתארצו
 כה מארנון עדויבק עדבני עמון כי עז נבול בני עמון: ונקח
 ישראל את פלהערים האלה וישב ישראל בכלער
 26 האמרי בהשפון ובכלבנתיה: כי השפון עיר סיון
 מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מאב הראשון
 27 ונקח אתדלארצו מקוד עדארנון: עלבן אמרו המשלים
 28 פאו השבון חכמה ותכונן עיר סיון: פראש יארה
 מחשפון להבה מקרית סיון אכלה ער מאב בעל
 29 במות ארנון: אירלך מאב אכרת עסדקמוש נתן בני
 ל פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיון: ונירם אכד
 31 חשבון עדדיבן נשים עדנפח אשר עדמדבא: וישב
 32 ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לרגל אתהשור
 33 וילכדו בנתיה וירש אתהאמרי אשרשם: ונפט ונעלו
 הרך הקשון ונצא עול מלךהקשון לקראתם הוא וכל
 עמו למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אלמשה אלתיבא
 אתו כי בדרך נתתי אתו ואתדלעמו ואתארצו ועשית
 לו כאשר עשית לסיון מלך האמרי אשר ושב בהשפון:
 לה נפו אתו ואתבניו ואתדלעמו עדבלתי השאורלו
 שרד וירשו אתארצו:

כב

א ויסעו בני ישראל וחקו בערבות מאב מעבר לירדן
 ורחו:

בלק

2 וירא בלק קדצפור את בלאשרעשה ישראל לאמרי:
 3 ונר מאב מפני העם מאד כי רכדווא ונקז מאב מפני
 4 בני ישראל: ויאמר מאב אלזוקני מדון עמה ולחבו
 הקהל אתדלסביבתיני פלחך השור את נדק השדה

ובן האמרי עלבן יאמר בספר מלחמת יהוה:
 את והה בסופה ואת הנחלים ארנון ואשר הנחלים
 אשר נטה לשבת ער ונשען לנבול מאב ומשם
 בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף
 את העלים ואתנה להם מים
 וישראל את השירה הזאת עלי באר ענרלה
 חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחוקק במשענתם
 וממדבר מתנה וממתנה נחלאל ומנחלאל
 במות ומבמות הנא אשר בשדה מאב ראש הפסגה ונשקפה

הפסגה ונשקפה על פני הישיבון
 וישלח ישראל מלאכים אלסיון מלך האמרי
 לאמר אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם
 לא נשתה מי באר פנרף המלך נלך עד אשר
 נעבר נבלך ולא נתן סיון את ישראל עבר
 נבלו ואסף סיון את כל עמו ויצא לקראת ישראל
 המדברה ונא דעה נלחם בישראל ונפרו
 ישראל לפי חות וירש את ארצו מארנון עד בק
 עיר בני עמון כי עז נבול בני עמון ונקח
 כל הערים האלה וישב ישראל בכלער
 26 האמרי בהשפון ובכלבנתיה כי השפון עיר סיון
 המלך הראשון נלחם במלך מאב מלך
 האמרי הוא והוא נלחם במלך מאב הראשון
 ונקח את כל ארצו מידו עד ארנון עלבן אמרו
 המשלים באו חשבון חכמה ותכונן עיר סיון כי
 אש יארה מחשפון להבה מקרית סיון אכלה ער
 מאב בעל במות ארנון אירלך מאב אכרת עסדקמוש
 נתן בני פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיון:
 ונירם אכד חשבון עדדיבן נשים עדנפח אשר עדמדבא:
 וישב ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לרגל אתהשור
 וילכדו בנתיה וירש אתהאמרי אשרשם: ונפט ונעלו
 הרך הקשון ונצא עול מלךהקשון לקראתם הוא וכל
 עמו למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אלמשה אלתיבא
 אתו כי בדרך נתתי אתו ואתדלעמו ואתארצו ועשית
 לו כאשר עשית לסיון מלך האמרי אשר ושב בהשפון:
 לה נפו אתו ואתבניו ואתדלעמו עדבלתי השאורלו
 שרד וירשו אתארצו:

ובלק בן בצפור מלך למואב בעת ההוא: וישלח מלאכים לו
 אל בלעם בן בעור פתורה אשר עלה נהר ארץ פנו
 עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה
 אתרעון הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארור
 לי אתה עם הנה כרעצום הוא ממני אולי אוכל נכר
 בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תכבד מבדך
 ואשר תאר יואר: וילכו וקני מואב וקני מדו וקסמים בידם
 ונבאו אל בלעם ונדברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם
 לטו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר דבר יהוה
 אלו וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אליהם אל
 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם
 אל האלהים בלק בן בצפור מלך מואב שלח אלי: הנה
 העם יצא ממצרים ויבס אתרעון הארץ עתה לבח קבד
 לי אלו אולי אוכל להלחם בו ונרשתיו: ויאמר אליהם
 אל בלעם לא תלך עמם לא תאר אתה עם בני ברך
 יהוה:

עני חסידי
כמה סבוריו

ויבס בלעם בפקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל
 ארבעם כי מאן יהוה לחתי להלך עמכם: ויקומו שרי
 מואב ונבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם דלך עמנו:
 וספ עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה:
 ונבאו אל בלעם ויאמרו לו פה אמר בלק בן בצפור אל
 נא תפגע מהלך אלי: כדכבד זכבדך מאד וכל אשר
 תאמר אלי אעשה ולכה נא קבדלי את העם הנה: ויצן
 בלעם ויאמר אל עבדך בלק אסיתדלי בלק מלא ביתו
 כסף וזהב לא אוכל לעבר אתי יהוה אלהי לעשות
 קסמה או נדולה: ועתה שבו נא כנה נס אתם הלילה
 ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי: ויבא אליהם אל
 בלעם לילה ויאמר לו אסלקרא לך באו האנשים קום
 לך אתם ואך אתה דבר אשר ארבר אלק אתה תעשה:

על

ויבס בלעם בפקר ויחבש את אנתו וילך עם שרי מואב:
 ויתרא אלהים כידולך הוא ויתעצב מלאך יהוה כדרך
 לשפון לו והוא רכב על אנתו ושני נערו עמו: ותרז
 האנתו את מלאך יהוה נצב בדרך ותרפו שלופה בידו
 ותס האנתו מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האנתו
 להטותה בדרך: ויצמד מלאך יהוה במשעול הפרמים
 גדר מנה ונדר מנה: ותרז האנתו את מלאך יהוה
 ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר וספ
 להפתה:

ובלק בן בצפור מלך למואב בעת ההוא וישלח לו
 מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר עלה
 נהר ארץ פנו עמו לקרא לו לאמר הנה כסה
 אתרעון הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארור
 לי אתה עם הנה כרעצום הוא ממני אולי אוכל נכר
 בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תכבד מבדך
 ואשר תאר יואר: וילכו וקני מואב וקני מדו וקסמים בידם
 ונבאו אל בלעם ונדברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם
 לטו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר דבר יהוה
 אלו וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אליהם אל
 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם
 אל האלהים בלק בן בצפור מלך מואב שלח אלי: הנה
 העם יצא ממצרים ויבס אתרעון הארץ עתה לבח קבד
 לי אלו אולי אוכל להלחם בו ונרשתיו: ויאמר אליהם
 אל בלעם לא תלך עמם לא תאר אתה עם בני ברך
 יהוה:

ויבס בלעם בפקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל
 ארבעם כי מאן יהוה לחתי להלך עמכם: ויקומו שרי
 מואב ונבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם דלך עמנו:
 וספ עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה:
 ונבאו אל בלעם ויאמרו לו פה אמר בלק בן בצפור אל
 נא תפגע מהלך אלי: כדכבד זכבדך מאד וכל אשר
 תאמר אלי אעשה ולכה נא קבדלי את העם הנה: ויצן
 בלעם ויאמר אל עבדך בלק אסיתדלי בלק מלא ביתו
 כסף וזהב לא אוכל לעבר אתי יהוה אלהי לעשות
 קסמה או נדולה: ועתה שבו נא כנה נס אתם הלילה
 ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי: ויבא אליהם אל
 בלעם לילה ויאמר לו אסלקרא לך באו האנשים קום
 לך אתם ואך אתה דבר אשר ארבר אלק אתה תעשה:

ויבס בלעם בפקר ויחבש את אנתו וילך עם שרי מואב:
 ויתרא אלהים כידולך הוא ויתעצב מלאך יהוה כדרך
 לשפון לו והוא רכב על אנתו ושני נערו עמו: ותרז
 האנתו את מלאך יהוה נצב בדרך ותרפו שלופה בידו
 ותס האנתו מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האנתו
 להטותה בדרך: ויצמד מלאך יהוה במשעול הפרמים
 גדר מנה ונדר מנה: ותרז האנתו את מלאך יהוה
 ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר וספ
 להפתה:

ויוסף מלאך יהוה עבד ויעבוד במקום צר אשר
 אין דרך נסויות ימין ושמאל והרא האתון את
 מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויזר אף בלעם
 ויך את האתון במקל ויפתח יהוה את פי האתון
 והאמר לבלעם מה עשית לך כי הכיתני זה
 הנלם ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי ויש
 צר בידי כי עתה הרגתיך והאמר האתון אל
 בלעם הלא אנכי אתך אשר רכבת עלי מעוד
 עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשותך כהואמר
 לא ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה
 נצב בדרך וזרנו שלפניו בידו ויכר וישתחו
 לאפיו ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את
 אתך זה שלוש הנלם הנה אנכי יעאתי בשלח
 כי ירט הדרך לנגדי ויראני האתון ונתן לפניו
 שלש הנלם אולי וטחה מפני כי עתה גם אתה
 הכית ואותה החיית ויאמר בלעם אל מלאך
 יהוה וטאתי כי לא ידעת כי אתה נצב לך
 בדרך ועתה אפרע בעיניך אשונה לי ויאמר
 מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפסאת
 ודבר אשר אדבר אליך אתה תדבר ויך בלעם
 עם שרי בלק וישמע בלק כי בא בלעם וישא
 לקראתו אל ציר מואב אשר על גבעת ארז
 בנגבה הגבוה ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח
 שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי
 האננים לא אונל כדרך ויאמר בלעם אל בלק
 הנה טאתי אליך עתה היטל אונל דבר מאנני
 הדבר אשר ישים אלהים בפני אתה אדבר ויך
 בלעם עם בלק ויבא קרית הצות ויגזו בלק
 בקר וצאן וישלח לבלעם וכלשרים אשר את
 והי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות
 בעל וירא משם קצה העם ויאמר בלעם אל בלק
 בנה לי בנה שבעה מזבחות והכן לי בנה שבעה
 פרים ושבעה אילים ויעל בלק באשר הדבר
 בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח ואמר
 בלעם לבלק התישב על עלותך ואלכה איתי
 יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני הנה הן
 ויך שפי ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו און
 שבעת המזבחות ער כתי ואעל פר ואיל במזבח
 וישם יהוה דבר בפני בלעם ויאמר שלח את בלק
 וכה הדבר וישב אליו והנה נצב על עלותו הוא
 וכל שרי מואב וישא משליו ויאמר מן ארם עתה
 בלק מלך מואב מהדרי קדם למה אתה לי ועקב

26 ויוסף מלאך יהוה עבד ויעמוד במקום צר
 27 אשר אידרדך לנסויות ימין ושמאל: ופרא האתון אתי
 מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויזר אף בלעם ויך
 28 את האתון במקל: ויפתח יהוה את פי האתון והאמר
 לבלעם מה עשית לך כי הכיתני זה שלש הנלם:
 29 ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש צר בידי
 ל כי עתה הרגתיך: והאמר האתון אל בלעם הלא אנכי
 אתך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הנה ההסכן
 31 הסכנתי לעשות לך כהואמר לא: ויגל יהוה את עיני
 בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך ויכר בו שלפניו
 32 בידו ויכר וישתחו לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה על
 מה הכית את אתך זה שלוש הנלם הנה אנכי יעאתי
 33 לשלח בידך הדרך לנגדי: והראני האתון ותט לפני
 זה שלש הנלם אולי נטחה מפני כי עתה גם אתך
 34 הכית ואותה החיית: ויאמר בלעם אל מלאך יהוה
 הטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה
 35 ירא אסרע בעיניך אשונה לי: ויאמר מלאך יהוה אל
 בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר
 36 אליך אתה תדבר ויך בלעם עם שרי בלק: וישמע
 בלק בירבא בלעם וצא לקראתו אל ציר מואב אשר
 37 על גבול ארז אשר בקצה הגבול: ויאמר בלק אל
 בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקראתך למה לא
 38 הלכת אלי האננים לא אונל כדרך: ויאמר בלעם אל
 בלק הנה טאתי אליך עתה היטל אונל דבר מאנני
 39 הדבר אשר ישים אלהים בפני אתה אדבר: ויך בלעם
 עם בלק ויבא קרית הצות: ויזבח בלק בקר וצאן וישלח
 41 לבלעם ולשרים אשר אתו: ויהי בבקר ויקח בלק את
 בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם:

כג

א ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בנה שבעה מזבחות ודבן
 2 לי בנה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר
 3 דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: ויאמר
 בלעם לבלק התישב על עלותך ואלכה איתי ויקרה
 יהוה לקראתי ודבר מה יראני הנה הן שפי:
 4 ויך אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחות
 ה ער כתי ואעל פר ואיל במזבח: וישם יהוה דבר בפני
 6 בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה הדבר: וישב אליו
 7 והנה נצב על עלותו הוא וכל שרי מואב: וישא משלו
 ויאמר מד ארם יחני בלק מלך מואב מהדרי קדם
 לכה אידרדך יעקב

ולכה זעמה ישראל מה אקב לא קבה אל ומה
 אויעם לא זעם יהוה כי מראש צדים אר אנו
 ומנבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובנויים
 לא יתחשב מי מנה עפר יעקב ומספר אתרבע
 ישראל תמות נפשי מות ישראלים והי אחרי תנמו
 ואמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי
 לקחתך והנה ברכת ברך ועלן ואמר הלא את
 אשר ישים יהוה בפני אתו אשמר לדבר ואמר
 אליו בלק כך נא אתי אל מקום אחר אשר תראה
 משם אפס קצוה תראה וכלו לא תראה וקבנו
 לי משם ויקחוהו שדה עפים אל ראש הפסגה
 ויהן שבעה מזבחות ועלן פה ואיל במזבח ואמר
 אל בלק התיצבנה על עלהך ואנוכי אקרה
 כה ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ואמר
 שוב אל בלק וכה תדבר ויבא אליו והוה נצב
 על עלתו ושירי מואז אתו ואמר לו בלק מדי
 דבר יהוה וישא נשילו ואמר קום בלק ושמע
 האזנה עדי בני עפר לא אישי אל ויכזב וכן
 אדם ויתנחם הוא אמר ונא יעשה ודבר נא
 יקבנה הנה ברך לקחתך וברך ונא אשיבנה
 כה הביט און בעיניך ולא ראה עמל בישואל
 יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו אל מוציאם
 ממוצרים כחוצפת ראם לו כי לא נודע בעיני
 והאקסם בישור אל נעת אמר ליעקב ולישראל
 מה פעל אל הן עם כלביא יקום ונארי ותשא
 לא ישכב עד יאכל טרם ודם חללים ישותה
 ואמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך
 לא תברכנו ועלן בלעם ואמר אל בלק הלא
 דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו
 אלשהו ואמר בלק אל בלעם למה נא אקחך אל
 מקום אחר אולי ישיר בעלי האלהים וקבתי לי
 כועים ויקח בלק את בלעם ראש הפעור השקף
 על פני הישיבון ואמר בלעם אל בלק בנה לי
 בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים
 ושבעה אינם ועל בלק באשר אמר בלעם
 ועל פה ואיל במזבח וירא בלעם כי טוב בעיני
 יהוה לברך את ישראל ונא הכך כפעם בפעם
 לקר את לחשים ושת אל המרדר פניו וישא
 בלעם את עליו וירא את ישראל שכן לשבטיו
 והתי עליו רוח אלהים וישא משלו ואמר נאם
 בלעם בלעדי ונאם הברך שמה העלן נאם שמע
 אמרי אל אשר מזבחת שדי יהוה נפל וכלו עיני

ולכה זעמה ישראל: מה אקב לא 8
 קבה אל ומה אויעם לא זעם יהוה: כירמלאש צדים 9
 אראנו ומנבעות אשורנו הן עם לבדר ישפן ובנויים לא 10
 יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את-רבע ישראל 11
 תמות נפשי מות ישראלים ותהי אחריתי קמחי: ואמר 12
 בלק אל-בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה 13
 ברכתך בך: וישן ואמר הלא את אשר ישים יהוה 14
 בפני אתו אשמר לדבר: ואמר אליו בלק קד-נא אתי 15
 אל-מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצוה תראה 16
 וקבו לא תראה וקבנרלי משם: ויקתרו שדה צפים 17
 אל-ראש הפסגה ויהן שבעה מזבחות ועל פה ואיל 18
 במזבח: ואמר אל-בלק התיצב כה על-עלתך ואנוכי 19
 אקרה כה: ויקר יהוה אל-בלעם וישם דבר בפיו 20
 ואמר שוב אל-בלק וכה תדבר: ויבא אליו והוה נצב 21
 על-עלתו ושירי מואב אתו ואמר לו בלק מודה-ברך 22
 יהוה: וישא משלו ואמר קום בלק ושמע האזנה 23
 עדי בני צפר: לא איש אל וכזב וקראתם ויתנתם 24
 יהוה אמר ולא עשה ודבר ולא יקומה: והנה בך 25
 לקחתך וברך ולא אשיבנה: לא-דביט און בעיניך ולא 26
 ראה עמל בישוראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: 27
 אל מוציאם ממוצרים כחוצפת ראם לו: כי לא-נחש 28
 בעיניך ולא-קסם בישוראל בעת ואמר ליעקב ולישראל 29
 מה-פעל אל: הן עם כלביא יקום וכארי ותשא לא 30
 ישכב עד-יאכל טרף ודם-חללים ישותה: ואמר בלק 31
 אל-בלעם נסרב לא תקבנו נסרבך לא תברכנו: וישן 32
 בלעם ואמר אל-בלק הלא דברתי אליך לאמר כל 33
 אשר-ידבר יהוה אתו אעשה: ואמר בלק אל-בלעם 34
 לכה-נא אקחך אל-מקום אחר אולי ישיר בעיני האלהים 35
 וקבתי לי משם: ויקח בלק את-בלעם ראש הפעור 36
 הנשקף על-פני השמון: ואמר בלעם אל-בלק בנה 37
 לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים 38
 ושבעה אינם: וישש בלק באשר אמר בלעם ועל פה 39
 ואיל במזבח:

כד

וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את-ישראל ולא *
 הקך כפעם-כפעם לקראת נחשים בשת אל-המדבר
 פניו: וישא בלעם את-עיניו וירא את-ישראל שכן 2
 לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא משלו ואמר 3
 נאם בלעם בני בער ונאם הנבר שתם העין: נאם 4
 שמע אמר-אל אשר מחנה שדי יהוה נפל וקלי 5
 עינים:

ה מה-טבו אהליך יעקב משפנתוך ישראל:
 6 פנהלים נפיו פנת עלי נדר באהלים נפע דנה פארנים
 7 על-מים: תל-מים מדליו חרשו במים רבים ורם
 8 מאנג מלפו ותנשא מלכתו: אל מוצאו ממצרים
 כתועפת ראם לו יאכל גוים צרו ועצמתיהם יתם
 9 והציו ימחז: פרע שכב פארי וכלבוא מי יקמש
 מברכה ברך וארריך ארו: וחראף בלק אל-בלעם
 ויספק את-כפיו ויאמר בלק אל-בלעם ללב איבי קראתיך
 11 והנה ברכתך ברך זה שלש פעמים: ועתה ברחלך
 אל-מקומך אמרתי בברך אנכרך והנה מנעך דנה
 12 מקבד: ויאמר בלעם אל-בלק הלא גם אל-מלאכך
 13 אשר-שלחת אלי דברתי לאמר: אם-יודלי בלק מלא
 ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר אתפי דנה לעשות
 טובה או רעה מלפי אשר-ידבר דנה אתו אדבר:
 14 ועתה הנני הולך לעמי לכה איצדך אשר יעשה העם
 טו דנה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר גם
 16 בלעם בנו בער וגאם הנגר שחם העין: גאם שמע
 אמר-אל וידע בעת עליון מחנה שדי יחזה נפל וילוי
 17 עינים: אראנו ולא עתה אשרנו ולא קרוב דרך טוב
 מעלב וקם שכט מישראל ומחז פאתי מאב וקרקר
 18 כל-בגדשת: והנה ארום ירשה דנה ורשה שער איביו
 19 וישראל עשה חיל: וירד מעלב והאבד שרד מצד:
 כ ורא את-עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק
 21 ואחריתו עדי אבד: ורא את-חמני וישא משלו ויאמר
 22 איתן מושבה ושים בפלע קנוד: כי אם-יהיה לבצר גז
 23 צדמה אשר תשקך: וישא משלו ויאמר אי מי יתנה
 24 משמו אל: וצים מד פתים וענו אשר וענדעבר ונס
 כה הוא עדי אבד: וקם בלעם וילך וישב למקמו ונס
 בלק הלך לדרכו: פ

כה

א וישב ישראל בשמים ויחל העם לזנות אל-בנות מאב:
 2 ותקראן לעם לזבתי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו
 3 לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור וחראף-דנה
 4 בישראל: ויאמר דנה אל-משה קח את-פלדאשי העם
 ודבק אותם לידה נדר השמש וישב ברוך-אף-דנה
 5 מישראל: ויאמר משה אל-שפטן ישראל הרנו איש
 6 אנשיו הנצמדים לבעל פעור: והנה איש מבני ישראל
 כא בקרב אל-אחיו את-המדונית לעיני משה ולעיני כל-
 7 עדת בני-ישראל ותמה בכים פתח אהל מצד: ורא
 פניחם בראלעזר בראהון הפתח וקם מתוך העדה

v. 6. מאש עמד סמן ביה שמו. v. 6. קמז ביק. v. 17. מלע. v. 22. נצל סעמדה פלח דה

מה טבו אהליך יעקב משפנתוך ישראל כנזחלים
 נטיו פנת עלי דנה באהלים נפע דנה פארנים
 עלי מים יזל מים מדליו וחרשו במים רבים ורם
 מאנג מלכו ותנשא מלכתו אל מוצאו ממצרים
 כתועפת ראם לו יאכל גוים צרו ועצמתיהם יתם
 והציו ימחז פרע שכב פארי וכלבוא מי יקמש
 מברכה ברך וארריך ארו וחראף בלק אל-בלעם
 ויספק את-כפיו ויאמר בלק אל-בלעם ללב איבי
 קראתיך והנה ברכתך ברך זה שלש פעמים
 ועתה ברחלך אל-מקומך אמרתי בברך אנכרך
 והנה מנעך דנה אל-מלאכך אשר שלחת אלי
 דברתי לאמר אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף
 וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה
 או רעה מלפי אשר ידבר יהוה אתו אדבר ועתה
 הנני לעמי לכה איצדך אשר יעשה העם דנה
 לעמך באחרית הימים וישא משלו ויאמר גם
 בלעם בנו בער וגאם הנגר שחם העין גאם שמע
 אמר אל וידע דנה עליון מחנה שדי יחזה נפל
 וילוי עינים אראנו ולא עתה אשרנו ולא קרוב
 דרך טוב מעלב וקם שכט מישראל ומחז פאתי
 מאב וקרקר כל-בגדשת והנה ארום ירשה
 דנה ורשה שער איביו וישא משלו ויאמר ראשית
 גוים עמלק ואחריתו עדי אבד ורא את-חמני
 וישא משלו ויאמר איתן מושבה ושים בפלע
 קנוד כי אם-יהיה לבצר גז צדמה אשר תשקך
 וישא משלו ויאמר אי מי יתנה משמו אל וצים
 מד פתים וענו אשר וענדעבר ונס כה הוא עדי
 אבד וקם בלעם וילך וישב למקמו ונס בלק
 הלך לדרכו

כח

וישב ישראל אל-בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות
 מואב ותקראן לעם לזבתי אלהיהן ויאכל העם
 וישתחוו לאלהיהן ויצמד ישראל לבעל פעור
 ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה
 קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נדר
 השמש וישב דרוך אף יהוה בישראל ויאמר
 משה אל עפטי ישראל הרנו איש אנשיו הנצמדים
 לבעל פעור והנה איש מבני ישראל בא ויקרב
 אל אחיו את המדונית לעיני משה ולעיני כל-עדת
 בני ישראל והבנה בכים פתח אהל מועד ורא
 פניחם בן אלעזר בן אהרן הכהן וקם מתוך העדה

נקה
למה בידו: נבא אחר איש ישראל אלהקבה וידקר 8
את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה
ותעצר המגפה מעל בני ישראל: ויהי המותים במגפה 9
ארבעה ועשרים אלה:

פינחס

וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן
אזרח הכהן השביע את חמתו מעל בני ישראל בקנאו
את קנאתי בתוכם ולא רכלתי את בני ישראל בקנאתי:
לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום ואיתותה לו 12
ולקנאו אחרי ברית ברית עולם תחת אשר קנא לאלקיו
ובכפר על בני ישראל: ושם איש ישראל המכה אשר 14
הכה את דמו ומתו בדם קדש לא נשיא בית אב לשמעני:
ושם האשה המכה המדינית קנזי בת צור ראש אמות 15
בית אב במדן הוא:
וידבר יהוה אל משה לאמר: צור את המדינים והכיתם 16
אותם: כי צררים הם לכם כנבלתם אשר נקלו לכם על 17
דבר פעור ועל דבר קנזי בת נשיא מדן אותם המכה 18
ביום המגפה על דבר פעור: ויהי אחר המגפה: פ 19

כו

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר: שא את ראש כל עדת בני ישראל
במדן לעשרים שנה ומעלה לבית אבתם כנני אתם ככל יצא
למשה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ידן ויהיו לאמר מדן לעשרים
שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ויהי
ישראל היצאים מארץ מצרים ראובן בכור
ישראל בני ראובן חנוך משפחת הזנוה והנני
משפחת הכרמי לזמן משפחת הזנוה והנני
משפחת הכרמי אלה משפחת הר או בני והיו
פקדיהם שלשים וארבעים אלף ושבע מאות
ושלשים ובני פקוד אלה בני אלה הנזכרים
ויהיו ואבירם הוא רהן ואבירם קרואי העדה
אשר הוצו על משה ועל אהרן בעדת קרוח
בהצלתם על יהוה ותפתח הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת קרוח נמות העדה באכל האש את
חמשים ומאתים איש והיו לננס ובני קרוח לא
ביתו
על מועדן למשפחתם לנמואל משפחת הנמואל
לימין משפחת הימני לכוין משפחת הימני
לדוד משפחת הודו לשיאול משפחת שאול
אלה משפחות השלמעי עינים ועשרים אלף

ויהוה יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן
אזרח הכהן השביע את חמתו מעל בני ישראל
בקנאו את קנאתי בתוכם ולא רכלתי את בני
ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו את בריתי
שלום ויתתה לו וילקנאו אחרי ברית ברית עולם
תחת אשר קנא לאלקיו ובכפר על בני ישראל
ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית
ומתו בדם קדש לא נשיא בית אב לשמעני ושם האשה
המכה המדינית קנזי בת צור ראש אמות בית
אב במדן הוא

וידבר יהוה אל משה לאמר: צור את המדינים
והכיתם אותם כי צררים הם לכם כנבלתם אשר
נקלו לכם על דבר פעור ועל דבר קנזי בת
נשיא מדן אותם המכה ביום המגפה על דבר
פעור ויהי אחר המגפה

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר: שא את ראש כל עדת בני ישראל
במדן לעשרים שנה ומעלה לבית אבתם כנני אתם
ככל יצא למשה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ידן
ויהיו לאמר מדן לעשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה
את משה ויהי ישראל היצאים מארץ מצרים ראובן
בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת הזנוה והנני
משפחת הכרמי לזמן משפחת הזנוה והנני משפחת
הכרמי אלה משפחת הר או בני והיו פקדיהם שלשים
וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים ובני פקוד
אלה בני אלה הנזכרים ויהיו ואבירם הוא רהן
ואבירם קרואי העדה אשר הוצו על משה ועל אהרן
בעדת קרוח בהצלתם על יהוה ותפתח הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת קרוח נמות העדה באכל האש את
חמשים ומאתים איש והיו לננס ובני קרוח לא ביתו

על מועדן למשפחתם לנמואל משפחת הנמואל
לימין משפחת הימני לכוין משפחת הימני לדוד
משפחת הודו לשיאול משפחת שאול אלה משפחות
השלמעי עינים ועשרים אלף

על מועדן למשפחתם לנמואל משפחת הנמואל
לימין משפחת הימני לכוין משפחת הימני לדוד
משפחת הודו לשיאול משפחת שאול אלה משפחות
השלמעי עינים ועשרים אלף

ומאתים: ם בני גר למשפחתם לצפון
 15 משפחת הצפוני לחגי משפחת הרגי לשוני משפחת
 16 השוני: לאוני משפחת האוני לערי משפחת הערי:
 17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי:
 18 אלה משפחת בניגד לפקדיהם ארבעים אלה חמש
 19 מאות: ם בני יהודה ער ואונן נפת ער ואונן בארץ
 כ פננץ: ויהו בנייהודה למשפחתם לשלה משפחת
 השלני לפרץ משפחת הפרצי לנח משפחת הנחדי:
 21 ויהו בניפרץ להצרן משפחת החצרני להמול משפחת
 22 החמולי: אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים
 אלה חמש מאות: ם

בני יששכר למשפחתם תולע
 23 משפחת התולעי לפה משפחת הפוני: לשוב משפחת
 24 מה השבי לשמן משפחת השמרני: אלה משפחת יששכר
 26 לפקדיהם ארבעה וששים אלה ושלש מאות: ם בני
 ובולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת
 27 האלני לחלאל משפחת החלאל: אלה משפחת
 הזבולני לפקדיהם ששים אלה חמש מאות: ם

בני
 28 יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: בני מנשה למכיר
 29 משפחת המכירי ומכיר הוליד אתגלעד לגלעד משפחת
 ל הגלעדי: אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק
 31 משפחת החלקי: ואשריאל משפחת האשראלי ושכם
 32 משפחת השכמי: ושמידע משפחת השמידעי ותפר
 33 משפחת התפרי: וגלפחד בדהפר לאהיו לו בנים כי
 אסדינות ושם בנות גלפחד מחלה ונעה תגלה מלכה
 34 ותרגה: אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים חמשים
 אלה ושבע מאות: ם

אלה בניאפרים למשפחתם
 35 לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי
 36 לתחן משפחת התחני: ואלה בני שותלח לערן משפחת
 37 הערני: אלה משפחת בניאפרים לפקדיהם שנים
 38 ושלשים אלה חמש מאות אלה בנייוסף למשפחתם: ם
 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל
 39 משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי: לשופם
 מ משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: ויהו בני
 41 בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי:
 אלה בניבנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים
 אלה

ובאתים בני גר לבושפחתם לצפון
 משפחת הצפוני לחגי משפחת הרגי לשוני משפחת
 השוני לאוני משפחת האוני לערי משפחת הערי
 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת
 האראלי אלה משפחת בני גר לפקדיהם איננים
 אלה וחמשי מאות בני יהודה
 ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני
 יהודה לבושפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ
 משפחת הפרצי לנח משפחת הנחדי ויהיו בני
 פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת
 החמולי אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה
 ושיבעים אלה וחמשי מאות בני
 יששכר לבושפחתם תולע משפחת התולעי
 לפנה משפחת הפוני לעיזב משפחת הישבי
 לעיזבן משפחת השמרני אלה משפחת
 יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלה ושבע
 מאות בני

זבולן לבושפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון
 משפחת האלני לחלאל משפחת החלאל: אלה
 משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלה וחמשי
 מאות בני יוסף לבושפחתם
 מנשה ואפרים בני מנשה למכיר משפחת המכירי
 ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי
 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק
 משפחת החלקי ואשריאל משפחת האשראלי
 ושכם משפחת השכמי ושמידע משפחת
 השמידעי ותפר משפחת התפרי ונעמן בןנחפז
 לאהיו לו בנים כי אם בנות ושם בנות גלפחד
 מחלה ונעה חגלה מלכה ותרגה אלה משפחת
 מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלה ושבע
 מאות אלה בני אפרים לבושפחתם
 לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת
 הבכרי לתחן משפחת התחני ואלה בני שותלח
 לערן משפחת הערני אלה משפחת בני אפרים
 לפקדיהם שנים ושלושים אלה וחמשי מאות אלה
 בני יוסף לבושפחתם בני בנימן
 למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל
 משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי
 לשופם משפחת השופמי לחופם משפחת
 החופמי ויהו בני בלע ארד ונעמן משפחת
 הארדי לנעמן משפחת הנעמי אלה בניבנימן
 לבושפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלה

ושש מאות: ⁴² ם אלה בנידן למשפחתם לשוהם
 משפחת השוקמי אלה משפחת הן למשפחתם: ⁴³ כל
 משפחת השוקמי לפקדיהם ארבעה וששים אלה וארבע
 מאות: ⁴⁴ ם בני אשר למשפחתם לימנה משפחת
 הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי:
 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלביאל משפחת ⁴⁵ מה
 המלביאלי: ⁴⁶ ושם בת אשר שרה: אלה משפחת בני ⁴⁷
 אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלה וארבע מאות: ם
 בני נפתלי למשפחתם ליהצאל משפחת היהצאלי לטני ⁴⁸
 משפחת הגוני: ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת ⁴⁹
 השלמי: אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם ⁵⁰
 חמשה וארבעים אלה וארבע מאות: אלה פקדי בני ⁵¹
 ישראל שש מאות אלה ואלף שבע מאות ושלושים:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁵² לאלה תחלק הארץ
 כנחלה ⁵³ במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט ⁵⁴
 תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו ופן נחלתו: אך בגורל ⁵⁵
 תחלק את הארץ לשמות מפות אבתם ינחלו: על פי ⁵⁶
 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ם

ואלה פקדי ⁵⁷
 הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקדת
 משפחת הקנתי למררי משפחת המררי: אלה ומשפחת ⁵⁸
 לוי משפחת הלכני משפחת החכני משפחת המחלי
 משפחת המושי משפחת הקרחי וקנת הולד את עמרם:
 ושם אשת עמרם וילכד בת לוי אשר ילדה אותה ⁵⁹
 ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת
 מרים אתתם: ותלד לאהרן את נדב ואת אביהוא את ⁶⁰
 אלעזר ואת איתמר: וקנת נדב ואביהוא בקרדיבם ⁶¹
 אשת נדה לפני יהוה: והיו פקדיהם שלשה ועשרים אלה ⁶²
 כלומר מפקדונם ומעלה פי לא התפקדו בתוך בני
 ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל:

אלה ⁶³
 פקדי משה ואלעזר הבן אשר פקדו את בני ישראל
 בערבת מואב על ידן יהוה: ובאלה לאיתתה איש ⁶⁴
 מפקדי משה ואהרן הבן אשר פקדו את בני ישראל
 במדבר סיני: כראמר יהוה להם מות ימתי במדבר ולא ⁶⁵
 נותר מהם איש כי אסרבל בקדשה

וישי מאות

אלה

בני דן למושפחתם לשיזום מושפחת השיזומי
 אלה מושפחת דן למושפחתם כל מושפחת
 השיזומי לפקדיהם ארבעה וששים אלה וארבע
 מאות ¹
 אשר למושפחתם לימנה מושפחת הימנה לישוי
 מושפחת הישוי לבריעה מושפחת הבריעי לבני
 בריעה לחבר מושפחת החברי למלביאל מושפחת ²
 המלביאלי ושם בת אשר שרה אלה מושפחת
 בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלה ³
 וארבע מאות ⁴
 למושפחתם ליהצאל מושפחת היהצאלי לטני
 מושפחת הגוני ליצר מושפחת היצרי לשלם ⁵
 מושפחת השלמי אלה מושפחת נפתלי למושפחתם ⁶
 ופקדיהם חמשה וארבעים אלה וארבע מאות
 אלה פקדי בני ישראל שש מאות אלה וארבע ⁷
 שבע מאות ושלושים

וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁸ לאלה תחלק
 הארץ ⁹ כנחלה במספר שמות לרב תרבה נחלתו
 ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו וידן
 נחלתו אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מפות
 אבתם ינחלו על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב ¹⁰
 למעט ¹¹ ואלה

פקדי הלוי למושפחתם לגרשון מושפחת
 הגרשני לקדת מושפחת הקנתי למררי מושפחת
 המררי אלה מושפחת לוי מושפחת הלכני ¹²
 מושפחת החכני מושפחת המחלי מושפחת
 המושי מושפחת הקרחי וקנת הולד את עמרם
 ושם אשת עמרם וילכד בת לוי אשר ילדה ¹³
 אותה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן
 ואת משה ואת מרים אתתם וילד לאהרן את ¹⁴
 נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר ואת ¹⁵
 מרים ואת איתמר ואת איתמר ואת איתמר
 והיו פקדיהם שלשה ועשרים אלה כל זכר
 מן הדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ¹⁶
 ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל
 אלה פקדי משה ואלעזר הבן אשר פקדו ¹⁷
 את בני ישראל בערבת מואב על ידן יהוה
 ואלה לא היה איש מפקדי משה ואלה ¹⁸
 הבן אשר פקדו את בני ישראל במדבר
 סיני כי אמר יהוה להם מות ימתי במדבר
 ולא נותר מהם איש כי אסרבל בקדשה ¹⁹
 ואלה פקדי בני ישראל שש מאות אלה וארבע ²⁰
 שבע מאות ושלושים

א ותקרבנה בנות אלפקה בדתפר בדילעד בדמקיר בד
 מנשה למשפחת מנשה בד יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה
 2 נעה וזגלה ומלכה ותרצה: ותעמדה לפני משה ולפני
 אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד
 3 לאמר: אבינו מת במדבר והוא לא ידעה בתוך העדה
 הנועדים על ידוה בעדת קרח בדבסאנו מת ונגים לאר
 4 היו לו: למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין
 ה לו בן ונהדלנו אחוה בתוך אתו אבינו: ויקרב משה את
 משפטן לפני דוה: פ רביעי

6 ויאמר דוה אל משה לאמר: בן בנות אלפקה דברת
 7 נתו תפן לדם אחות נחלה בתוך אתו אביכם והעברת
 8 אתינחלת אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר לאמר
 9 איש בדימות וכן אין לו והעברתם אתינחלתו לבתו:
 10 ואסאין לו בת ונתתם אתינחלתו לאחיו: ואסאין לו
 11 אחים ונתתם אתינחלתו לאחי אביו: ואסאין אחים
 לאביו ונתתם אתינחלתו לשאריו הקרב אליו ממשפחתו
 ונרש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר
 צוה דוה את משה: פ

12 ויאמר דוה אל משה עלה אל תר העברים הנה וראה
 13 את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: וראתה אתה
 ונאספת אל עמך נסאתה כאשר נאספ ארץ אחדי:
 14 כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה לחקד ישיני
 במים לעיניהם הם מר מריבת קדש מדבר צן: ס
 16 ונדבר משה אל דוה לאמר: יפקד דוה אלתי הרוחת
 17 לבלבשר איש על העדה: אשר יצא לפניכם ואשר
 יבא לפניכם ואשר יצאם ואשר יביאם ולא תדוה ענת
 18 דוה כצאן אשר אידלקם רעה: ויאמר דוה אל משה
 קח דך את יהושע בדנון איש אשר נוח בו וסמכת אתי
 19 דך עליו: ותעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל
 כ העדה וצויתיה אתו לעיניהם: ונתתה מידוה עליו למען
 21 ישמעו כל עדת בני ישראל: ולפני אלעזר הכהן יעמד
 ושאל לו במשפט האירים לפני דוה על פיו יצאו ועל
 22 פיו יבאו ויבא ויבא כל בני ישראל אתו וכל העדה: ויעש משה
 כאשר צוה דוה אתו ונקח את יהושע ונעמדתו לפני
 23 אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ויסמך את ידיו עליו ויצוהו
 כאשר דבר דוה בדבר משה: פ חמישי

ויהושע בן נון ותקרבנה בנות
 אלפקה בן הכפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה
 למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו
 מחלה נעה וזגלה ומלכה ותרצה ותעמדה לפני
 משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל
 העדה פתחו את מועד לאמר אבינו מת מדבר
 והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על ידוה
 בעדת קרח כי בוזטאו מת ובנים לא היו לו למה
 יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן
 הנה לנו אחוה בתוך אתו אבינו ויקרב משה
 את משפטן לפני יהוה

ויאמר יהוה אל משה לאמר כן בנות אלפקה
 דברת נתן נתן להם אחות נחלה בתוך אתו
 אביהם והעברת את נחלת אביהן להן ואל בני
 ישראל תדבר לאמר איש כי ימות וכן אין לו
 והעברתם את נחלתו לבתו ואם אין לו בת ונתתם
 את נחלתו לאחיו ואם אין לו אחים ונתתם את
 נחלתו לאחי אביו ואם אין אחים לאביו ונתתם
 את נחלתו לשאריו הקרוב אליו ממשפחתו וירש
 אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר
 צוה יהוה את משה

ויאמר יהוה אל משה עלה אל תר העברים הנה
 וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל וראתה
 אתה ונאספת אל עמך נסאתה כאשר נאספ
 ארץ אחדי כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת
 העדה לחקד ישיני במים לעיניהם הם מר מריבת
 קדש מדבר צן וידבר משה אל
 יהוה לאמר יפקד יהוה אלתי הרוחת לנלבו
 איש על העדה אשר יצא לפניכם ואשר יבא
 לפניכם ואשר יצאם ואשר יביאם ולא תהיה
 ענת יהוה כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה
 אל משה קח דך את יהושע בן נון איש אשר
 נוח בו וסמכת את ידך עליו ותעמדת אתו לפני
 אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתיה אדוה
 לעיניהם ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל
 עדת בני ישראל ולפני אלעזר הכהן יעמד
 ושאל לו במשפט האירים לפני יהוה על פיו
 יצאו ועל פיו יבאו ויבאו ויבאו כל בני ישראל
 אתו וכל העדה ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
 ויקח את יהושע ויעמדתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל
 העדה ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר
 יהוה ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשיריח נחוחי
תשימרו להקריב לי במועדו ואמרת להם והאשה
אשר תקרבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
עינים ליום עלה תמיד את הכבש אחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
ועשירית האיפה סלת מנוזה בכולה בשמן בתית
רביעת ההין עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח
נחוח אשה ליהוה ונסכו רביעת ההין לכבש
האחד בבקר הסך נסך שכר ליהוה ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנוזת הבקר ונסכו
תעשה אשה ריח נחוח ליהוה
וביום השבת עני כבשים בני שנה תמימים ועיני
עשרנים סלת מנוזה בכולה בשמן ונסכו עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכה
וכראשי חודשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים ועשיה עשרנים סלת מנוזה בכולה
בשמן כפר האוזה ועיני עשרנים סלת מנוזה
בכולה בשמן לאיל האוזה ועשירי עשירי סלת
מנוזה בכולה בשמן לכבש האוזה עלה ריח
נחוח אשה ליהוה ונסכהם חצי ההין זהה כפר
ושלישית ההין לאיל ורביעת ההין לכבש ואת
עלת חודש בחדשו לחודשי השנה ושעיר ליום
אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד ועשה
ונסכו
ובחדש הראשון בארבעה עשר יום כחודש פסח
ליהוה ובחמשה עשר יום כחודש הזה חג
שבעת ימים מצות יאכל ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם
אשה עלה ליהוה פרים בני בקר עינים ואיל
אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם
ומנוזתם סלת בכולה בשמן עשיה עשרנים
כפר ועיני עשרנים לאיל תעשו עשירי עשירי
עשירי תעשה לכבש האוזה לשבעת הכבשים
ושעיר חטאת אוזה לכפר עליכם מלבד עלת
הבקר אשר עלת התמיד תעשו את אלה באלה
תעשו ליום שבעת ימים ליום אשה ריח נחוח
ליהוה על עולת התמיד ועשה ונסכו וביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו וביום הבכורים בהקריבכם
מנוזה חודשית ליהוה בשבעת ימים מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרתם
אלהם את קרבני לחמי לאשיריח נחוחי תשימרו להקריב
לי במועדו: ואמרת להם והאשה אשר תקריבו ליהוה
כבשים בני שנה תמימים עינים ליום עלה תמיד: את
הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים: ועשירית האיפה סלת מנוחה בלולה
בשמן בתית רביעת ההין: עלת תמיד תעשה קטר סיני
לקרית נחוח אשה ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש
האחד בבקר הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים כמנוחת הבקר ונסכו תעשה אשה
ריח נחוח ליהוה:
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ועיני עשרנים
סלת מנוחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכה:
וכראשי חודשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:
ושלשה עשרנים סלת מנוחה בלולה בשמן לפר האחד
ושני עשרנים סלת מנוחה בלולה בשמן לאיל האחד:
ועשירי עשירי סלת מנוחה בלולה בשמן לכבש האחד
עלה ריח נחוח אשה ליהוה: ונסכהם חצי ההין זהה
לפר ושלישית ההין לאיל ורביעת ההין לכבש ואת
עלת חודש בחדשו לחודשי השנה: ושעיר צום אחד
לחטאת ליהוה על עלת התמיד ועשה ונסכו: שש
ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחודש פסח ליהוה:
ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג שבעת ימים מצות
יאכל: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא
תעשו: והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו
לכם: ומנוחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים כ
לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: עשירי עשירי תעשה
לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד
לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
תעשו את אלה: באלה תעשו ליום שבעת ימים לחם
אשה בריח נחוח ליהוה על עלת התמיד ועשה ונסכו:
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו: ם וביום הבכורים בהקריבכם מנוחה
חודשית ליהוה בשבעת ימים מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו:

והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בני
 בקר שנים אייל אחד שבעה כבשים בני שנה
 ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים לפר
 האחד שני עשרונים לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש
 ל האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד לכפר עליכם:
 31 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהוה לכם
 ונסביתם:

פ

כט

א ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה לכם
 קל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:
 2 ועשיתם עלה לריח ניחוח פר בדבקר אחד אייל
 3 אחד כבשים בגרשנה שבעה תמימם: ומנחתם סלת
 כלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל:
 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר
 6 עזים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת החדש
 ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסביתם כמשפטם לריח
 7 ניחוח אשה ליהוה: 8 ובעשור לחדש השביעי הזה
 מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם קל-
 8 מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחוח
 פר בדבקר אחד אייל אחד כבשים בגרשנה שבעה
 9 תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה
 עשרונים לפר שני עשרונים לאיל האחד: עשרון עשרון
 11 לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר עזים אחד חטאת
 מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסביתם:

שביעי

12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש
 יהיה לכם קל-מלאכת עבודה לא תעשו וזאתה תג ליהוה
 13 שבעת ימים: והקרבתם עלה אשה ריח ניחוח ליהוה פרים
 בגרבקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בגרשנה
 14 ארבעה עשר תמימם יהיו: ומנחתם סלת כלולה בשמן
 שלשה עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
 15 עשרונים לאיל האחד לשני האילים: ועשרון עשרון לכבש
 16 האחד לארבעה עשר כבשים: ושעיר עזים אחד חטאת
 17 מלבד עלת התמיד מנחתה ונסביתם: 8 וביום השני
 פרים בגרבקר שנים עשר אילים שנים כבשים בגר
 18 שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסביתם לפרים
 19 לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד
 חטאת מלבד עלת התמיד

והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בני
 בקר שנים אייל אחד שבעה כבשים בני שנה
 ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים
 לפר האחד שני עשרונים לאיל האחד עשרון
 עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים
 ושעיר עזים אחד לכפר עליכם מלבד עלת
 התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם
 ונסביתם

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה
 יהיה לכם ועשיתם עלה לריח ניחוח ליהוה פר
 בן בקר אחד אייל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימם ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה
 עשרונים לפר שני עשרונים לאיל ועשרון אחד
 לכבש האחד לשבעת הכבשים ושעיר עזים אחד
 חטאת לכפר עליכם מלבד עלת החדש ומנחתה
 ועלת התמיד ומנחתה ונסביתם כמשפטם לריח
 ניחוח אשה ליהוה

ובעשור לחדש
 השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את
 נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם עלה
 ליהוה ריח ניחוח פר בן בקר אחד אייל אחד
 כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם ומנחתם
 סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני
 עשרונים לאיל האחד עשרון עשרון לכבש
 האחד לשבעת הכבשים ושעיר עזים אחד
 חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד
 ומנחתה ונסביתם

ובחמשה
 עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וזאתה תג
 ליהוה שבעת ימים והקרבתם עלה אשה ריח
 ניחוח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם
 יהיו ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה
 עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
 עשרונים לאיל האחד לשני האילים ועשרון
 עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים
 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונסביתם

וביום השני
 פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים
 בני שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסביתם
 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט
 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד

ומנחתה ונספיהם: ס וכיוב כ
 השלישי פרים עשתר אשר אילם שנים בבשים בגרשנה
 ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם 21
 ולבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד 22
 מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס וכיוב 23
 הרביעי פרים עשרה אילם שנים בבשים בגרשנה
 ארבעה עשר תמימים: מנחתם ונספיהם לפרים לאילם 24
 ולבשים במספרם במשפט: ושעיר עזים אחד חטאת כה
 מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה: ס וכיוב החמישי 26
 פרים תשעה אילם שנים בבשים בגרשנה ארבעה
 עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולבשים 27
 במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת 26
 התמיד ומנחתה ונספיה: ס וכיוב הששי פרים שמונה 29
 אילם שנים בבשים בגרשנה ארבעה עשר תמימים:
 ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולבשים במספרם ל
 במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד 31
 ומנחתה ונספיה: ס וכיוב השביעי פרים שבעה 32
 אילם שנים בבשים בגרשנה ארבעה עשר תמימים:
 ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולבשים במספרם 33
 במשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד 34
 ומנחתה ונספיה: ס מסור ביום השמיני עצרת תהיה לכם לה
 פלמלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עלה אשה 36
 ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד בבשים בגרשנה
 שבעה תמימים: ומנחתם ונספיהם לפר לאיל ולבשים 37
 במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת 38
 התמיד ומנחתה ונספיה: אלה תעשו ליהוה במועדיכם 39
 לבד מדריכם ונדבתים לעלתיכם ולמנחתים
 ולנספיהם ולשלמיכם:

ל

ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את *
 משה:

מטות

ודבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר נה 2
 תדבר אשר צוה יהוה: איש קריתו נדר ליהוה או 3
 השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל
 הוצא מפיו יעשה: ואשה קריתו נדר ליהוה ואסרה 4
 אסר בבית אביה בנערות: ושמע אביה את הנדרה 5
 ואסרה אשר אסרה על נפשה ותחריש לה אביה וקמו
 כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם 6
 היא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה

ומנחתה ונספיהם: ס וכיוב כ
 פרים עשרה אילם שנים בבשים בגרשנה
 עשרה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונספיהם
 לפרים לאילם ולבשים במספרם במשפט
 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונספיה: ס וכיוב הרביעי פרים עשרה
 אילם שנים בבשים בגרשנה ארבעה עשר תמימים
 ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולבשים במספרם
 במשפט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונספיה: ס וכיוב החמישי
 פרים תשעה אילם שנים בבשים בגרשנה ארבעה
 עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולבשים
 במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונספיה: ס וכיוב הששי פרים שמונה
 אילם שנים בבשים בגרשנה ארבעה עשר תמימים:
 ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולבשים במספרם ל
 במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד 31
 ומנחתה ונספיה: ס וכיוב השביעי פרים שבעה 32
 אילם שנים בבשים בגרשנה ארבעה עשר תמימים:
 ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולבשים במספרם 33
 במשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד 34
 ומנחתה ונספיה: ס מסור ביום השמיני עצרת תהיה לכם לה
 פלמלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עלה אשה 36
 ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד בבשים בגרשנה
 שבעה תמימים: ומנחתם ונספיהם לפר לאיל ולבשים 37
 במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת 38
 התמיד ומנחתה ונספיה: אלה תעשו ליהוה במועדיכם 39
 לבד מדריכם ונדבתים לעלתיכם ולמנחתים
 ולנספיהם ולשלמיכם:
 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את *
 משה:
 מטות
 ודבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר נה 2
 תדבר אשר צוה יהוה: איש קריתו נדר ליהוה או 3
 השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל
 הוצא מפיו יעשה: ואשה קריתו נדר ליהוה ואסרה 4
 אסר בבית אביה בנערות: ושמע אביה את הנדרה 5
 ואסרה אשר אסרה על נפשה ותחריש לה אביה וקמו
 כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם 6
 היא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה
 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את *
 משה:

ואסרה על נפשה לא יקום ויהיה וסלחלה כרתהא אביה
 7 אתה: ואסרה תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא
 8 שפתיה אשר אסרה על נפשה: ושמע אישה ביום שמעו
 ונתחיש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה
 9 יקמו: ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה
 אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה
 י נדוה וסלחלה: וינדר אלמנה ונדושה כל אשר אסרה
 11 על נפשה יקום עליה: ואסרה בית אישה נדרה או אסרה
 12 אפר על נפשה בשבעה: ושמע אישה ותחיש לה לא
 הגיא אתה וקמו כל נדריה וכל אפר אשר אסרה על
 13 נפשה יקום: ואסדפור יפר אתם אישה ביום שמעו
 כל מוצא שפתיה לנדריה ולאפר נפשה לא יקום אישה
 14 בפרם ויהיה וסלחלה: כל נדר וכל שבועת אפר לענת
 15 נפש אישה יקמו ואישה יפרנו: ואסרה נדרה או את כל
 אישה מיום אל יום והקום את כל נדריה או את כל
 אסרה אשר עליה הקום אתם כרתהא לא יקום שמעו:
 16 ואסדפור יפר אתם אתרי שמעו ונשא את עונה: אלה
 17 החקים אשר צוה יהוה את משה בן איש לאשתו ביד
 אב לבתו בנצורה בית אביה: שני

לא

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר: נקם נקמת בני ישראל
 3 מאת המדינים אתר האסף אל עמדי: וידבר משה אל
 העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על
 4 מדין לתת נקמת יהוה במדין: אלה למשה אלה למשה
 ה לכל מסות ישראל תשקדו לצבא: וימסרו מאלפי
 6 ישראל אלה למשה שנים עשר אלה חלוצי צבא: ושלה
 אתם משה אלה למשה לצבא אתם ואת פינתם ביד
 אלעזר הכהן לצבא וכל הקדש והצטרות והתרועה
 7 בידו: ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה
 8 ויהרעו כל זכר: ואת מלכי מדין הרעו על חלליהם את
 9 אר ואת רקם ואת צור ואת חור ואת דבוע חמשת מלכי
 9 מדין ואת בלעם בן בעור הרעו בחרב: ושבו בגר
 ישראל את נשי מדין ואת טפסם ואת כל בהמתם ואת
 11 כל מקניהם ואת כל חילם בנזו: ואת כל עריהם
 12 במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: ויקחו את כל
 השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: ויבאו אל
 משה ואל אלעזר הכהן ואל ענת בנשי ישראל את הנשבי
 ואת המלקוח ואת השלל אל המזבחה אל ערבת מואב
 13 אשר על ירתן ויהו: ויצאו משה

ואסרה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהיה
 יסלח לה כרתהא אביה אתה ואסרה תהיה לאיש
 ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על
 נפשה ושמע אישה ביום שמעו והחיש לה
 וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו
 ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה
 אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על
 נפשה ויהיה וסלח לה ונדר אלמנה ונדושה כל
 אשר אסרה על נפשה יקום עליה ואסרה בית
 נדרה או אסרה אפר על נפשה בשבעה ושמע
 אישה ותחיש לה לא הגיא אתה וקמו כל נדריה
 וכל אפר אשר אסרה על נפשה יקום ואסדפור
 יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה
 לנדריה ולאפר נפשה לא יקום אישה בפרם
 ויהיה וסלח לה כל נדר וכל שבועת אפר לענת
 נפש אישה יקמו ואישה יפרנו ואסרה נדרה או
 אסרה אשר עליה הקום אתם כרתהא לא יקום
 שמעו ונשא את עונה: אלה החקים אשר צוה
 יהוה את משה בן איש לאשתו ביד אב לבתו
 בנצורה בית אביה: שני

וידבר יהוה אל משה לאמר נקם נקמת בני
 ישראל מאת המדינים אתר האסף אל עמדי
 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים
 לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין אלה
 למשה אלה למשה לכל מסות ישראל תשקדו
 לצבא וימסרו מאלפי ישראל אלה למשה שנים
 עשר אלה חלוצי צבא וימסרו אתם משה אלה
 למשה ואת פינתם בן אלעזר הכהן לצבא וכל
 הקדש והצטרות והתרועה והנשבות והנשבות
 על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל
 זכר ואת מלכי מדין הרעו על חלליהם את רקם
 ואת צור ואת חור ואת דבוע חמשת מלכי
 מדין ואת בלעם בן בעור הרעו בחרב וישבו בני
 ישראל את נשי מדין ואת טפסם ואת כל בהמתם
 ואת כל מקניהם ואת כל חילם בנזו ואת כל
 עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש
 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם
 ובבהמה ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל
 ענת בנשי ישראל את הנשבי ואת המלקוח ואת
 השלל אל המזבחה אל ערבת מואב אשר על
 ירתן ויהו: ויצאו משה

ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: ויקרא משה על בקותי החיל שר האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: ויאמר אליהם משה החיותם כל ימי יקבתי: הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסור מעל בידה על דבר פגור ותרו המגפה בעדת ידו: ועתה הרנו כל זכר בנפח וכל אשה ידעת איש למשקב וקר הרנו: וכל הנפח בנשים אשר לא ידעו משקב וקר החיו לכם: ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל ונגע בהלל התחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: וכל בנר וכל בלעזר וכל מעשה עזים וכל בלעזן ותחטאו: ם

ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת תקח התורה אשר צוה יהוה את משה: אך את הנהב ואת הכסף את הנחשת את הנברז את הנברזל ואת העפרת: כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וסדר אך כמי נדה ותחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: וכבסתם בידים ביום השביעי וסדרתם ואחר תבאו אל המחנה:

רכיע

ם ויאמר יהוה אל משה לאמר: שא את ראש מלקוח השבי בארם ובבנהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: ודעו את המלקוח בין חפשי המלחמה הנצאים לצבא ובין פל העדה: ותרמת מקם ליהוה מאת אנשי המלחמה הנצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מדקאדם ומדקבקר ומדקמרים ומדקצאן: מפתחתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן וירימת ידו: ומפתחת בגדי ישראל תקח אחד אחד מן מדקמשים מן מדקאדם מן דקבקר מן דקמרים ומדקצאן מכל המלחמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: בעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ויהי המלקוח יתר הבו אשר בנו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: ובקר שנים ושבעים אלף: וחמרים אחד וששים אלף: ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משקב וקר כל נפש שנים ושלושים אלף: ותרו המצחה חלק הנצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ויהי המקם ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: ודקבקר ששה ושלושים אלף ומקםם ליהוה שנים ושבעים: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות

ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה ויקרא משה על פקודי החיות שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה ויאמר אליהם משה החיותם כל ימי יקבתי ישראל בדבר בלעם למסור מעל בידה על דבר פגור ותתי המגפה בעדת יהוה ועתה הרנו כל זכר בנפח וכל אשה ידעת איש למשקב וקר הרנו וכל הנפח בנשים אשר לא ידעו משקב וקר החיו לכם: ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל ונגע בהלל התחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם וכל בנר וכל כלי עזר וכל מעשה עזים וכל כלי עזן ותחטאו: ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת תקח התורה אשר צוה יהוה את משה: אך את הנהב ואת הכסף את הנחשת את הנברז את הנברזל ואת העפרת: כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וסדר אך כמי נדה ובמי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים וכבסתם בידים ביום השביעי וסדרתם וסדרתם ואחר תבאו אל המחנה: יהוה אל משה לאמר שא את ראש מלקוח השבי בארם ובבנהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה ודעו את המלקוח בין חפשי המלחמה הנצאים לצבא ובין פל העדה ותרמת מקם ליהוה מאת אנשי המלחמה הנצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מדקאדם ומדקבקר ומדקמרים ומדקצאן: ומפתחתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן וירימת ידו: ומפתחת בגדי ישראל תקח אחד אחד מן מדקמשים מן מדקאדם מן דקבקר מן דקמרים ומדקצאן מכל המלחמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה ויעלע מעשה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה ויהי המלקוח יתר הבו אשר בנו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: ובקר שנים ושבעים אלף: וחמרים אחד וששים אלף: ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משקב וקר כל נפש שנים ושלושים אלף: ותרו המצחה חלק הנצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ויהי המקם ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: ודקבקר ששה ושלושים אלף ומקםם ליהוה שנים ושבעים: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות

ומכסם ליהיה אהר ושלשים ותפע ארם עשית
 עשר ארם ומכסם ליהיה שלים ושלשים תפע
 ויתן משלה את מנס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
 כאשר עשה יהוה את משה ומשה ויהוה בני ישראל
 אשר הלכה משה מן הארץ והלואים והלואים והלואים
 הער הן הלאן שלש מאות ארם ושלשים ארם
 שבעה מאות ושלשים מאות ושלשים מאות
 ושלשים ארם ושלשים מאות ושלשים מאות
 מאות ותפע ארם עשית עשר ארם ויהוה משה
 משה ויהוה בני ישראל את הארץ אהר מן החמשים
 מן הארם ומן התרומה ויתן אתם כלום עשרי
 משלמה נשכח יהוה כאשר עשה יהוה את משה
 ויהוה את משה הנקדים אשר לאתם הלא
 שרי הארץ ושרי המאות ויאמרו אל משה
 עבדך לא יאז את ראש אנשי המלחמה אשר בדתו ולא
 נפקד ממש איש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא
 קליונה אצעה וצמיד טבעת עגיל וכיוון לכפר על
 נפשתינו לפני יהוה ויקח משה ואלעזר הכהן את הנהב
 מאתם כל כלי מצעה: ויהוה קליונה התרומה אשר
 הרימו ליהוה עשר ארם שבע מאות וחמשים שקל
 מאת שרי הארץ ומאת שרי המאות: אנשי המלחמה
 כיוון איש לו: ויקח משה ואלעזר הכהן את הנהב מאת
 שרי הארץ והמאות וקבאו אתו אל אהל מועד וקרון
 לבני ישראל לפני יהוה:

עשר שלש מאות ושלשים

ומכסם ליהיה אהר ושלשים ותפע ארם עשית
 עשר ארם ומכסם ליהיה שלים ושלשים תפע
 ויתן משלה את מנס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
 כאשר עשה יהוה את משה ומשה ויהוה בני ישראל
 אשר הלכה משה מן הארץ והלואים והלואים והלואים
 הער הן הלאן שלש מאות ארם ושלשים ארם
 שבעה מאות ושלשים מאות ושלשים מאות
 ושלשים ארם ושלשים מאות ושלשים מאות
 מאות ותפע ארם עשית עשר ארם ויהוה משה
 משה ויהוה בני ישראל את הארץ אהר מן החמשים
 מן הארם ומן התרומה ויתן אתם כלום עשרי
 משלמה נשכח יהוה כאשר עשה יהוה את משה
 ויהוה את משה הנקדים אשר לאתם הלא
 שרי הארץ ושרי המאות ויאמרו אל משה
 עבדך לא יאז את ראש אנשי המלחמה אשר בדתו ולא
 נפקד ממש איש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא
 קליונה אצעה וצמיד טבעת עגיל וכיוון לכפר על
 נפשתינו לפני יהוה ויקח משה ואלעזר הכהן את הנהב
 מאתם כל כלי מצעה: ויהוה קליונה התרומה אשר
 הרימו ליהוה עשר ארם שבע מאות וחמשים שקל
 מאת שרי הארץ ומאת שרי המאות: אנשי המלחמה
 כיוון איש לו: ויקח משה ואלעזר הכהן את הנהב מאת
 שרי הארץ והמאות וקבאו אתו אל אהל מועד וקרון
 לבני ישראל לפני יהוה:

א ומקנה ורוב הנה לבני ראובן ולבני גד צעום מאד וירא
 את ארץ עזר ואת ארץ גלעד והנה במקום מקום מקנה:
 2 ויקבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר
 הכהן ואל בנישאי העדה לאמר: עפרות ודבן וישור
 3 ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם וכו' וכו': הארץ אשר
 4 הנה יהוה לפני ענת ישראל ארץ מקנה היא ולעבדך
 מקנה: ם

ה ויאמרו אסמצינו חן בעיניך וכן אתי
 הארץ הנאת לעבדך לאחנה אל תעברנו אתה ויהוה:
 6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן והאחיים וקבאו למלחמה
 7 ואתם תשבו פה: ולמה תנואז את לב בני ישראל
 8 מעבר אל הארץ אשר נתן לכם יהוה: פה עשו אבותיכם
 9 בשלתי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: ויצאו
 עדינאל אשכול ויראו את הארץ וקבאו את לב בני
 ישראל לבתריבא אל הארץ אשר נתן לכם יהוה:
 י ויהוה אף יהוה ביום ההוא

11 וישבע לאמר אם יראו האנשים העללים ממערתם
 מנן עשרים שנה ומעלה את הארמה אשר
 נשבעתי לאברהם ליתן ולעקב כי לא
 12 מלאו אתי: בלתי קלב בדיפנה הקניו יהושע בדין
 כי מלאו אתי ידו: וחרף ידו בישראל וינעם
 13 במדבר ארבעים שנה עדתם בלדוד העשה תרע
 בעיני ידו: ודגה קמתם מתת אבתים מרבות אנשים
 14 חסאים לספות עוד על חרון אפי ידו אל ישראל: כי
 15 תשובן מאתרו וספ עוד להיחו במדבר ושחתם לכל
 העם הזה: ם

16 וישו אליו ויאמר נדרת צאן נבנה
 למקנני פה וערים לטפני: ואנחתי נחלץ חשים לפני
 17 בני ישראל עד אשר אסדביאנם אל מקומם וישב
 טפני בערי המבצר מפני ישובי הארץ: לא נשוב אל
 18 פתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: כי לא נחל
 19 אלים מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתו אלי מעבר
 הירדן מן הנה: ם

16 ויאמר אליהם משה אם תעשו את הדבר הזה
 אם תחלצו לפני יהוה למלחמה ועבר לכם כל
 17 חלוצ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את אבינו
 מפניו ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו
 18 והייתם נקים מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת
 לכם לאחזה לפני יהוה ואם לא תעשו כן הנה
 19 חטאתם ליהוה ורעו חטאתכם אשר תמנא אנכם
 בנו לכם ערים לטפנים ונדרת לענאכם והינא
 20 מפניכם תעשו ויאמר בני גר ובני ראובן אל משה
 21 לאמר עבדך יעשו מאשר אדני מצוה טפני
 22 וישו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד
 23 ועבדך יעברו כל חלוצ צבא לפני יהוה למלחמה
 24 מאשר אדני דבר וישו להם משה את אלעזר הכהן
 25 ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לפני
 26 ישראל ויאמר משה אליהם אם יעברו בני גר
 27 ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוצ למלחמה
 28 לפני יהוה ונכבשה הארץ לפני יהוה ונתתם להם
 29 את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא יעברו חלוצים
 30 אתכם ונאחזו בתנכם בארץ כנען ויענו בני גר
 31 ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל
 32 עבדך כן נעשה: נחט נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ
 33 כנען ואתם אחוזת נחלתנו מעבר לירדן: וימן להם משה
 לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בדין את
 ממלכת סיון מלך האמרי

והוא יעשה הרע בעיני יהוה והנה קמתם תחת אבתים מרבות אנשים על חרון אפי יהוה אל ישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עדתם בלדוד העשה תרע בעיני ידו: ודגה קמתם מתת אבתים מרבות אנשים חסאים לספות עוד על חרון אפי ידו אל ישראל: כי תשובן מאתרו וספ עוד להיחו במדבר ושחתם לכל העם הזה: ם

והוא יעשה הרע בעיני יהוה והנה קמתם תחת אבתים מרבות אנשים על חרון אפי יהוה אל ישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עדתם בלדוד העשה תרע בעיני ידו: ודגה קמתם מתת אבתים מרבות אנשים חסאים לספות עוד על חרון אפי ידו אל ישראל: כי תשובן מאתרו וספ עוד להיחו במדבר ושחתם לכל העם הזה: ם

והוא יעשה הרע בעיני יהוה והנה קמתם תחת אבתים מרבות אנשים על חרון אפי יהוה אל ישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עדתם בלדוד העשה תרע בעיני ידו: ודגה קמתם מתת אבתים מרבות אנשים חסאים לספות עוד על חרון אפי ידו אל ישראל: כי תשובן מאתרו וספ עוד להיחו במדבר ושחתם לכל העם הזה: ם

ואת ממלכת צו מלך הקצו
 34 הארץ לעריה בנבלת ערי הארץ סביב: ויבנו בני-קד
 35 את-דיבן ואת-עטרת ואת-ערד: ואת-עטרת שופן ואת-
 36 יצור וינבקה: ואת-כית נמרה ואת-כית הקן ערי מבצר
 37 ונדרת צאן: ויבנו ראובן בנו את-חשבוך ואת-אלעלא
 38 ואת קריתים: ואת-נבו ואת-בצל מעון מוסבת שם ואת-
 39 שבמה ויקראו בשמת את-שמות הערים אשר בנו:
 40 וילכו בני מקור בדמנשה גלעד וילפדה וירש את-
 41 האמרי אשר-בה: וישן משה את-הגלעד למכיר כד
 42 מנשה יושב בה: ויאיר בדמנשה הלך וילכד את-חלומתים
 ויקרא אתהן חות יאיר: ונכח הלך וילכד את-קנת ואת-
 בנתיה ויקרא לה נכח בשמו:

לג

מסעי

- א אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לעבאתם
- ב ביד-משה ואהרן: וכתב משה את-מוצאתם למסעיהם
- ג על-פי ידוה ואלה מסעיהם למוצאתם: ויסעו מרעמסס
- ד בתרש הראשון בחמשה עשר יום לתרש הראשון
- ה ממחנת הפסח יצאו בני-ישראל ביד רמה לעיני כל
- ו מצרים: ואיומצרים מקברים את אשר הפך ידוה בהם
- ז כל-בכור ובאלהיהם עשה ידוה שפטים: ויסעו בני-
 6 ישראל מרעמסס ויחטו בסבת: ויסעו מסבת ויחטו באתם
- ח אשר בקצה המדבר: ויסעו מאתם וישב על-פי החודת
- ט אשר על-פני בעל צפון ויחטו לפני מנדל: ויסעו מפני
- י החודת ויעברו בתוך-הים המדברה וילכו בדרך שלשת
- יא ימים במדבר אתם ויחטו במרה: ויסעו ממרה ויבאו
- יב אלמה ובאילים שתים עשרה עינת מים ושבעים המרים
- יג ויחטו שם: ויסעו מאילם ויחטו על-ידי-סוף: ויסעו מים-
- יד סוף ויחטו במדבר-סין: ויסעו ממדבר-סין ויחטו בדפקה:
- טו ויסעו מדפקה ויחטו באלוש: ויסעו מאלוש ויחטו
- טז בדפדים ולא-היה שם מים לעם לשתות: ויסעו מרפדים
- יז ויחטו במדבר סיני: ויסעו ממדבר סיני ויחטו בקברת
- יח התאוה: ויסעו מקברת התאוה ויחטו בחצלת: ויסעו
- יט מחצלת ויחטו ברומה: ויסעו מרומה ויחטו ברמן פרץ:
- כ ויסעו מרמן פרץ ויחטו בלבנה: ויסעו מלבנה ויחטו
- כא ברסה: ויסעו מרסה ויחטו בקהלתה: ויסעו מקהלתה
- כב ויחטו בחר-שפר: ויסעו מחר-שפר ויחטו בחרדה:
- כג ויסעו מחרדה ויחטו במקהלת: ויסעו ממקהלת ויחטו
- כד בתחת: ויסעו מתחת ויחטו בתרח: ויסעו מתרח ויחטו
- כה במתקה: ויסעו ממתקה ויחטו בחשמנה:

ואת מנבלת צו מלך הארץ לעריה בנבלת
 ערי הארץ סביב ויבנו בני-קד את דיבן ואת עטרת
 ואת ערד ואת עטרת שופן ואת ינבקה
 ואת בית נמרה ואת בית הקן ערי מבצר ונדרת
 צאן ובני ראובן בנו את חשבוך ואת אלעלא ואת
 קריתים ואת נבו ואת בצל מעון מוסבת שם ואת
 שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר
 בנו וילכו בני מקור בן מנשה גלעד וילפדה וירש את
 האמרי אשר ביה וישן משה את הגלעד למכיר כד
 מנשה יושב בה ויאיר בדמנשה הלך וילכד את חלומתים
 ויקרא אתהן חות יאיר ונכח הלך וילכד את קנת ואת
 בנתיה ויקרא לה נכח בשמו

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
 לעבאתם ביד משה ואהרן וכתב משה את
 מוצאתם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
 למוצאתם ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
 בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממוצאת
 הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל
 מצרים ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה
 בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים
 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחטו בסבת ויסעו
 מסבת ויחטו באתם אשר בקצה המדבר ויסעו
 מאתם וישב על פי החודת אשר על פני בעל
 צפון ויחטו לפני מנדל ויסעו מפני החודת ויעברו
 בתוך הים המדברה וילכו בדרך שלשת ימים
 במדבר אתם ויחטו במרה ויסעו ממרה ויבאו
 אלמה ובאילים שתים עשרה עינת מים ושבעים
 המרים ויחטו שם ויסעו מאילם ויחטו על ים סוף
 ויסעו מים סוף ויחטו במדבר סין ויסעו ממדבר
 סין ויחטו בדפקה ויסעו מדפקה ויחטו באלוש
 ויסעו מאלוש ויחטו ברפדים ולא היה שם מים
 לעם לשתות ויסעו מרפדים ויחטו במדבר סיני
 ויסעו ממדבר סיני ויחטו בקברת התאוה ויסעו
 מקברת התאוה ויחטו בחצלת ויסעו מחצלת ויחטו
 ברומה ויסעו מרומה ויחטו ברמן פרץ ויסעו
 מרמן פרץ ויחטו בלבנה ויסעו מלבנה ויחטו ברסה
 ויסעו מרסה ויחטו בקהלתה ויסעו מקהלתה ויחטו
 בחר שפר ויסעו מחר שפר ויחטו בחרדה ויסעו
 מחרדה ויחטו במקהלת ויסעו ממקהלת ויחטו
 בתחת ויסעו מתחת ויחטו בתרח ויסעו מתרח ויחטו
 במתקה ויסעו ממתקה ויחטו בחשמנה

וַיִּסְעוּ מוֹזַשׁ־בְּנֵי וַיִּזְנוּ בְּמִסְרֹת וַיִּסְעוּ מִמִּסְרֹת
וַיִּזְנוּ בְּבְנֵי יַעֲקֹב וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּזְנוּ בְּחַר הַלְלוֹת
וַיִּסְעוּ מִזְּחַר הַנְּדָר וַיִּזְנוּ בְּיַטְבַּתָּה וַיִּסְעוּ מִיַּטְבַּתָּה
וַיִּזְנוּ בְּעֵבְרֹנָה וַיִּסְעוּ מִלְּעֵבְרֹנָה וַיִּזְנוּ בְּעֵצֵין גֹּבַר
וַיִּסְעוּ מִעֵצֵין גֹּבַר וַיִּזְנוּ בְּמִדְבַּר לָן הוּא קִדְשׁ
וַיִּסְעוּ מִקִּדְשׁ וַיִּזְנוּ בְּהַר הַהָר בְּקִצְהָ אֶרֶץ אֲדוֹם
וַיֵּלֶךְ אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל הַר הַהָר עִלְפֵי יְהוָה וַיִּמָּוֶת
עִם בְּעֵזֶת הָאֲרֵבִלִים לְנֹאֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּזֹרַע הַחֲמִישִׁי בְּאֹזֶה לְזֹרַע וְאַהֲרֹן
בֶּן שִׁלְשִׁי וְעֹשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בְּמִתּוֹ בְּהַר
הַהָר וַיִּשְׁמַע הַכְּלֵאִי מִלֶּךְ עֵדֶי
וְהוּא יֵשֶׁב בְּנֵהֶב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּנֵהֶב בְּנֵהֶב בְּנֵהֶב
וַיִּסְעוּ מִהַר הַהָר וַיִּזְנוּ בְּעֵבְרֹנָה וַיִּסְעוּ מִלְּעֵבְרֹנָה
וַיִּזְנוּ בְּכֹפֶן וַיִּסְעוּ מִכֹּפֶן וַיִּזְנוּ בְּאֵבֶת וַיִּסְעוּ מֵאֵבֶת
וַיִּזְנוּ בְּעֵי הַעֲבָרִים בְּגִבּוֹל מִזְרָח וַיִּסְעוּ מִבְּלֵיִם
וַיִּזְנוּ בְּרִיבֵן גֹּר וַיִּסְעוּ מִרִיבֵן גֹּר וַיִּזְנוּ בְּעֵלְלֹמֶן
רִבְלַת־יִמָּה וַיִּסְעוּ מִעֵלְלֹמֶן רִבְלַת־יִמָּה וַיִּזְנוּ בְּהַר
הַעֲבָרִים לְכַפְלֵי נָבו וַיִּסְעוּ מִהַרִּי הַעֲבָרִים וַיִּזְנוּ
בְּעֵרְבַת מִזְרָח עַל יַרְדֵּן וַיִּזְנוּ עַל הַיַּרְדֵּן
מִבֵּית הַיְשׁוּמֹת עַד אֲבֵל הַעֲשִׂיִם בְּעֵרְבַת
מִזְרָח וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
בְּעֵרְבַת מִזְרָח עַל יַרְדֵּן וַיֹּאמֶר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֲבָרִים אֲתִּיבְלִישְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
אֶרֶץ כְּנָעַן וְהִירְשַׁתֶּם אֶת־יְרֵד־שְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
וְאָבְדְתֶם אֶת כָּל־מִשְׁכֵּיכֶם וְאֵת כָּל־צִלְמֵי־מִסְכַּתְכֶם תֹּאבְדוּ
וְאֵת כָּל־בְּמוֹתֶם תִּשְׁמְדוּ וְהִירְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּתֶּם
כֶּהָ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אַתְּהָ וְהִתְחַלַּתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ בְּנוֹרָל לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם לְרֹב תִּרְבּוּ אֶת־נַחְלֹתֵי
וְלִמְעַט תִּמְעִיט אֶת־נַחְלֹתֵי אֵל אֲשֶׁר־יֵצֵא לְךָ שְׂמָה הַנּוֹרָל
לְךָ וְהָיָה לְמִשּׁוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְחַלְלוּ וְאִם־לֹא תִרְשׁוּ
אֶת־יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תִּתְּיֹדוּ מֵהֶם לְשָׂכִים
בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנוֹנִים בְּעֵינֵיכֶם וְצָרְרוּ אַחֲכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר דִּמְיָה לְעִשׂוֹת לָהֶם
אֲעִשֶׂה לָכֶם

וַיִּסְעוּ מִמִּסְרֹת

וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
בְּעֵרְבַת מִזְרָח עַל־יַרְדֵּן וַיֹּאמֶר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֲבָרִים אֲתִּיבְלִישְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
אֶרֶץ כְּנָעַן וְהִירְשַׁתֶּם אֶת־יְרֵד־שְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
וְאָבְדְתֶם אֶת כָּל־מִשְׁכֵּיכֶם וְאֵת כָּל־צִלְמֵי־מִסְכַּתְכֶם תֹּאבְדוּ
וְאֵת כָּל־בְּמוֹתֶם תִּשְׁמְדוּ וְהִירְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּתֶּם
כֶּהָ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אַתְּהָ וְהִתְחַלַּתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ בְּנוֹרָל לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם לְרֹב תִּרְבּוּ אֶת־נַחְלֹתֵי
וְלִמְעַט תִּמְעִיט אֶת־נַחְלֹתֵי אֵל אֲשֶׁר־יֵצֵא לְךָ שְׂמָה הַנּוֹרָל
לְךָ וְהָיָה לְמִשּׁוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְחַלְלוּ וְאִם־לֹא תִרְשׁוּ
אֶת־יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תִּתְּיֹדוּ מֵהֶם לְשָׂכִים
בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנוֹנִים בְּעֵינֵיכֶם וְצָרְרוּ אַחֲכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר דִּמְיָה לְעִשׂוֹת לָהֶם
אֲעִשֶׂה לָכֶם

לד

וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר זֶה אֲתִּיבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֲבָרִים אֲתִּיבְלִישְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
אֶרֶץ כְּנָעַן וְהִירְשַׁתֶּם אֶת־יְרֵד־שְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
וְאָבְדְתֶם אֶת כָּל־מִשְׁכֵּיכֶם וְאֵת כָּל־צִלְמֵי־מִסְכַּתְכֶם תֹּאבְדוּ
וְאֵת כָּל־בְּמוֹתֶם תִּשְׁמְדוּ וְהִירְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּתֶּם
כֶּהָ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אַתְּהָ וְהִתְחַלַּתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ בְּנוֹרָל לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם לְרֹב תִּרְבּוּ אֶת־נַחְלֹתֵי
וְלִמְעַט תִּמְעִיט אֶת־נַחְלֹתֵי אֵל אֲשֶׁר־יֵצֵא לְךָ שְׂמָה הַנּוֹרָל
לְךָ וְהָיָה לְמִשּׁוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְחַלְלוּ וְאִם־לֹא תִרְשׁוּ
אֶת־יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תִּתְּיֹדוּ מֵהֶם לְשָׂכִים
בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנוֹנִים בְּעֵינֵיכֶם וְצָרְרוּ אַחֲכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר דִּמְיָה לְעִשׂוֹת לָהֶם
אֲעִשֶׂה לָכֶם

וַיִּסְעוּ מִמִּסְרֹת וַיִּזְנוּ בְּמִסְרֹת וַיִּסְעוּ מִמִּסְרֹת
וַיִּזְנוּ בְּבְנֵי יַעֲקֹב וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּזְנוּ בְּחַר הַלְלוֹת
וַיִּסְעוּ מִזְּחַר הַנְּדָר וַיִּזְנוּ בְּיַטְבַּתָּה וַיִּסְעוּ מִיַּטְבַּתָּה
וַיִּזְנוּ בְּעֵבְרֹנָה וַיִּסְעוּ מִלְּעֵבְרֹנָה וַיִּזְנוּ בְּעֵצֵין גֹּבַר
וַיִּסְעוּ מִעֵצֵין גֹּבַר וַיִּזְנוּ בְּמִדְבַּר לָן הוּא קִדְשׁ
וַיִּסְעוּ מִקִּדְשׁ וַיִּזְנוּ בְּהַר הַהָר בְּקִצְהָ אֶרֶץ אֲדוֹם
וַיֵּלֶךְ אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל הַר הַהָר עִלְפֵי יְהוָה וַיִּמָּוֶת
עִם בְּעֵזֶת הָאֲרֵבִלִים לְנֹאֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּזֹרַע הַחֲמִישִׁי בְּאֹזֶה לְזֹרַע וְאַהֲרֹן
בֶּן שִׁלְשִׁי וְעֹשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בְּמִתּוֹ בְּהַר
הַהָר וַיִּשְׁמַע הַכְּלֵאִי מִלֶּךְ עֵדֶי
וְהוּא יֵשֶׁב בְּנֵהֶב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּנֵהֶב בְּנֵהֶב בְּנֵהֶב
וַיִּסְעוּ מִהַר הַהָר וַיִּזְנוּ בְּעֵבְרֹנָה וַיִּסְעוּ מִלְּעֵבְרֹנָה
וַיִּזְנוּ בְּכֹפֶן וַיִּסְעוּ מִכֹּפֶן וַיִּזְנוּ בְּאֵבֶת וַיִּסְעוּ מֵאֵבֶת
וַיִּזְנוּ בְּעֵי הַעֲבָרִים בְּגִבּוֹל מִזְרָח וַיִּסְעוּ מִבְּלֵיִם
וַיִּזְנוּ בְּרִיבֵן גֹּר וַיִּסְעוּ מִרִיבֵן גֹּר וַיִּזְנוּ בְּעֵלְלֹמֶן
רִבְלַת־יִמָּה וַיִּסְעוּ מִעֵלְלֹמֶן רִבְלַת־יִמָּה וַיִּזְנוּ בְּהַר
הַעֲבָרִים לְכַפְלֵי נָבו וַיִּסְעוּ מִהַרִּי הַעֲבָרִים וַיִּזְנוּ
בְּעֵרְבַת מִזְרָח עַל יַרְדֵּן וַיִּזְנוּ עַל הַיַּרְדֵּן
מִבֵּית הַיְשׁוּמֹת עַד אֲבֵל הַעֲשִׂיִם בְּעֵרְבַת
מִזְרָח וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
בְּעֵרְבַת מִזְרָח עַל יַרְדֵּן וַיֹּאמֶר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֲבָרִים אֲתִּיבְלִישְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
אֶרֶץ כְּנָעַן וְהִירְשַׁתֶּם אֶת־יְרֵד־שְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
וְאָבְדְתֶם אֶת כָּל־מִשְׁכֵּיכֶם וְאֵת כָּל־צִלְמֵי־מִסְכַּתְכֶם תֹּאבְדוּ
וְאֵת כָּל־בְּמוֹתֶם תִּשְׁמְדוּ וְהִירְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּתֶּם
כֶּהָ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אַתְּהָ וְהִתְחַלַּתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ בְּנוֹרָל לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם לְרֹב תִּרְבּוּ אֶת־נַחְלֹתֵי
וְלִמְעַט תִּמְעִיט אֶת־נַחְלֹתֵי אֵל אֲשֶׁר־יֵצֵא לְךָ שְׂמָה הַנּוֹרָל
לְךָ וְהָיָה לְמִשּׁוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְחַלְלוּ וְאִם־לֹא תִרְשׁוּ
אֶת־יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תִּתְּיֹדוּ מֵהֶם לְשָׂכִים
בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנוֹנִים בְּעֵינֵיכֶם וְצָרְרוּ אַחֲכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר דִּמְיָה לְעִשׂוֹת לָהֶם
אֲעִשֶׂה לָכֶם

ה ועבר עממנה: ונסב
הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאותיו הנמר:
6 וגבול ים והנה לכם הים הגדול וגבול והיהקה לכם
7 גבול ים: והיהקה לכם גבול צפון מדהים הגדול
8 תתאו לכם הר הקר: מרר הקר תתאו לבא חמת והיו
9 תוצאות הגבל צדדה: וצא הגבל ופרנה והיו תוצאותיו
10 הצר עינן והיהקה לכם גבול צפון: והתאויתם לכם
11 לגבול קדמה מהצר עינן שפמה: וירד הגבל משפם
הרבקה מקדם לצן וירד הגבל ומחה על יבנה ים
12 כנרת קדמה: וירד הגבול הנרדנה והיו תוצאותיו ים
13 המלה זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: וצו
משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר התגבלו
אתה בגורל אשר צנה יהיה לתת לתשעת המטות
14 נחצי המטה: כי לקחו משה בני הראובני לבית אבתם
ומטה בני גד לבית אבתם ונצי משה מנשה לקחו
15 נחלתם: שני המטות נחצי המטה לקחו נחלתם מעבר
לירדן ירדו קדמה מן הנה:
16 ודבר יהוה אל משה לאמר: אלה שמות האנשים
17 אשר ינהלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון:
18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנהל את הארץ:
19 ואלה שמות האנשים למטה יהודה קלב בן יפנה:
20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה בנימן
21 אליהו בן נדב: ולמטה בני דן יוסף בן יואל:
22 לבני יוסף למטה בנימנשה נשיא הנזאל בן אפר:
23 ולמטה בני ראפרים נשיא קמואל בן שפטן: ולמטה
24 בני רובין נשיא אלעזר בן פתגד: ולמטה בני ראפרים
25 נשיא פלטיאל בן עזון: ולמטה בני ראפר נשיא אחיהוד
26 בן שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד:
27 אלה אשר צנה יהיה לנהל את בני ישראל בארץ בנימן: פ

חמישי
לה

1 ונדבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
2 לאמר: צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחותם
ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים:
3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם
4 ולרכשם ולכל חותם: ומגרשי הערים אשר תתנו
ה ללוים מקור העיר ותוצה אלה אמה סביב: ומדתם
מחוז לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת ימין
אלפים באמה ואת פאת ימים אלפים באמה ואת פאת
צפון אלפים באמה והעיר פתח זה יהיה להם מגרשי
הערים:

ועבר עממנה ולכב הגבול מעצמון נחלה מצרים
והיו תוצאותיו הים הגדול ים והיה לכם הים הגדול
הגבול זה יהיה לכם גבול ים וזה יהיה לכם גבול
צפון מן הים הגדול תתאו לכם הר הקר מהר ההר
תתאו לבא חמת והיו תוצאות הגבל צדדה ויצא
הגבל ופרנה והיו תוצאותיו וצר עינן זה יהיה לכם
גבול צפון והתאויתם לכם לגבול קדמה מוצר
עינן שפמה וירד הגבל משפם הרבקה מקדם
לצן וירד הגבל ומחה על יבנה ים כנרת קדמה
וירד הגבול הנרדנה והיו תוצאותיו ים המלח זאת
תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב ויצו משה
את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר התגבלו
אתה בגורל אשר צנה יהיה לתת לתשעת המטות
והנצי המטה כי לקחו משה בני הראובני לבית
אבתם ומטה בני גד לבית אבתם ונצי משה
מנשה לקחו נחלתם שני המטות ונצי המטה
לקחו נחלתם מעבר לירדן ירדו קדמה
מזרחה

וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים
אשר ינהלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע
בן נון ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנהל
את הארץ ואלה שמות האנשים למטה יהודה
קלב בן יפנה ולמטה בני שמעון שמואל בן
עמיהוד למטה בנימן אליהו בן נדב ולמטה
בני דן יוסף בן יואל לבני יוסף למטה בנימנשה
נשיא הנזאל בן אפר ולמטה בני ראפרים נשיא
קמואל בן שפטן ולמטה בני רובין נשיא אלעזר
בן פתגד ולמטה בני ראפר נשיא אחיהוד בן שלמי
ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד
אלה אשר צנה יהיה לנהל את בני ישראל בארץ בנימן

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
וירדו לאמר צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת
אחוזתם ערים לשבת ומגרשי לערים סביבתיהם
תתנו ללוים והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם
יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חותם ונתתם סביב
הערים אשר תתנו ללוים מקור העיר ותוצה אמה
סביב ומדתם מחוז לעיר את פאת קדמה
אלפים באמה ואת פאת ימים אלפים באמה ואת
פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים
באמה והעיר פתח זה יהיה להם מגרשי הערים

ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש עירי
המקלט אשר תתנו לגם שמה הרצח וצלדם תתנו
ארבעים ושנים עיר: קלה ערים אשר תתנו ללויים
ארבעים ושמה עיר אתקן ואת מרשהו: והערים
אשר תתנו מאכות בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת
המעט המעטו איש כפי נחלתו אשר ינהלו יתן
מעריו ללויים: פ

שש שבעי סגן התקן

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי אתם עברים את הנהרן ארצה כנען:
והקדיתם לכם ערים ערי מקלט תהינה לכם וגם שמה
רצח מכה נפש בשנגה: והיו לכם הערים למקלט
מגאל ולא ימות הרצח עד עמרו לפני העדה למשפט:
והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהינה לכם:
את שלש הערים תתנו מעבר לנהרן ואת שלש הערים
תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהינה: לבני ישראל
ולגר ולתושב בתוכם תהינה שש הערים האלה למקלט
לגם שמה כל מכה נפש בשנגה: ואם בבלו בנהרן
הנהרן וימת רצח הוא מות ימת הרצח: ואם באבן ד'
אשר ימות בה הנהרן וימת רצח הוא מות ימת הרצח:
או בכל עיר אשר ימות בו הנהרן וימת רצח הוא
מות ימת הרצח: נאל הדם הוא ימת את הרצח
בפגעו בו הוא ימתו ואם בשנגה ידרפנו או
השליך עליו בער ימת או באיבה הנהרן וימת
וימת מות ימת המכה רצח הוא נאל הדם ימת
את הרצח בפגעו בו ואם בפתל נאל איבה הרפוא
השליך עליו כל כלי נאל ערה או בנל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא
לא ארבעו ולא מבקש רעהו ושפטו העדה בין
המכה ובין נאל הדם על המשפטים האלה תהינה
העדה את הרצח מיד נאל הדם והשיבו אתו
העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישבנה על
מות הנהרן הגדל אשר משחו אתו בשמן הקדש
ואם ינא ינא הרצח את נבל עיר מקלטו אשר
עיס שמה ומנא אתו נאל הדם מוחץ לנבל עיר
מקלטו ורצח נאל הדם את הרצח אין לודם כי
בעיר מקלטו ישיב עד מות הנהרן הגדל וימתו
מות הנהרן הגדל ישיב הרצח אל ארץ אחותו והיו
אליה לכם לחוקת משפט לדרתיכם נבל מושבתיכם
כל מכה לפעל לפני ערים ירצח את הרצח ועד
אחד לא יענה בנפש למות ולא תקחו כפר
לנפש רצח אשר הוא רשע למות כמות ימת:

ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש עירי
המקלט אשר תתנו לגם שמה הרצח וצלדם תתנו
לתנו ארבעים ושנים עיר כל הערים אשר תתנו
ללויים ארבעים ושמה עיר אתקן ואת מרשהו
והערים אשר תתנו מאכות בני ישראל מאת הרב
תרבו ומאת המעט המעטו איש כפי נחלתו אשר
ינהלו יתן מעריו ללויים

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי אתם עברים את הנהרן ארצה
כנען והקדיתם לכם ערים ערי מקלט תהינה
לכם וגם שמה רצח מכה נפש בשנגה והיו לכם
הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמרו
לפני העדה למשפט והערים אשר תתנו שש ערי
מקלט תהינה לכם את שלש הערים תתנו מעבר
לנהרן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי
מקלט תהינה לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם
תהינה שש הערים האלה למקלט ללויים שמה נל
מכה נפש בשנגה ואם בבלו הנהרן וימת רצח
הוא מות ימת הרצח ואם באבן ד' אשר
ימות בה הנהרן וימת רצח הוא מות ימת הרצח
או בכל עיר אשר ימות בו הנהרן וימת רצח הוא
מות ימת הרצח נאל הדם הוא ימת את הרצח
בפגעו בו הוא ימתו ואם בשנגה ידרפנו או
השליך עליו בער ימת או באיבה הנהרן וימת
וימת מות ימת המכה רצח הוא נאל הדם ימת
את הרצח בפגעו בו ואם בפתל נאל איבה הרפוא
השליך עליו כל כלי נאל ערה או בנל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא
לא ארבעו ולא מבקש רעהו ושפטו העדה בין
המכה ובין נאל הדם על המשפטים האלה תהינה
העדה את הרצח מיד נאל הדם והשיבו אתו
העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישבנה על
מות הנהרן הגדל אשר משחו אתו בשמן הקדש
ואם ינא ינא הרצח את נבל עיר מקלטו אשר
עיס שמה ומנא אתו נאל הדם מוחץ לנבל עיר
מקלטו ורצח נאל הדם את הרצח אין לודם כי
בעיר מקלטו ישיב עד מות הנהרן הגדל וימתו
מות הנהרן הגדל ישיב הרצח אל ארץ אחותו והיו
אליה לכם לחוקת משפט לדרתיכם נבל מושבתיכם
כל מכה לפעל לפני ערים ירצח את הרצח ועד
אחד לא יענה בנפש למות ולא תקחו כפר
לנפש רצח אשר הוא רשע למות כמות ימת:

ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב
 לשבת בארץ עד מות הנהן ולא תהינן את
 הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יהינן את
 הארץ ולא ארץ לא ינפר לדם אשר שפך בה
 כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר
 אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
 יהוה שכן בתוך בני ישראל:

לו

א ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן דמכיר בן
 מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני
 בני ישראל ויאמרו ויאמרו אתה ארץ
 צנה וזהו למה אתה ארץ בנחלה לבני ישראל
 ואדני צנה בידה למה אתה ארץ צלפחד לבנותיו:
 ב ויהי לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה
 נחלתן מנחלת אבותיו ונספה על נחלת המטה אשר
 תהינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: ואסרתה היבול
 לבני ישראל ונספה נחלתן על נחלת המטה אשר
 תהינה להם ומנחלת מטה אבותיו יגרע נחלתו: ויצו
 משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר בן מטה בני
 יוסף דברים: ויהי הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד
 לאמר לפי שבנותי תהינה לנשים אך למשפחת
 מטה אבותי תהינה לנשים: ולא תסב נחלה לבני
 ישראל ממטה אל מטה כי איש נחלת מטה אבותיו
 ידבקו בני ישראל: וכל ירשת נחלה ממשות בני
 ישראל לאחד ממשפחת מטה אבותיה תהיה לאשה למצו
 י ירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו: ולא תסב נחלה
 ממטה למטה אתר בראש נחלתו ידבקו משות בני
 ישראל: כאשר צוה יהוה את משה בן עשו בנות צלפחד:
 יא ותהינה מחלה תרצה ותגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד
 לבני דתיהן לנשים: ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו
 לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אבותיהן: אלה
 המצוות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני
 ישראל בערבת מואב על דתן ורחו:

חוק

דברים

א

א אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר
 הנהן במדבר בערבה מול סוף בן פארן ובן תפול
 ב ולכן תצרת ותי זהב: אחד עשר יום מתרב דרך הר
 שעיר עד קדש ברנע:

ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב
 לשבת בארץ עד מות הנהן ולא תהינן את
 הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יהינן את
 הארץ ולא ארץ לא ינפר לדם אשר שפך בה
 כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר
 אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
 יהוה שכן בתוך בני ישראל:

א ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן
 דמכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני
 משה ולפני בני ישראל ויאמרו ויאמרו אתה ארץ
 צנה וזהו למה אתה ארץ בנחלה לבני ישראל
 ואדני צנה בידה למה אתה ארץ צלפחד לבנותיו:
 ב ויהי לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה
 נחלתן מנחלת אבותיו ונספה על נחלת המטה אשר
 תהינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: ואסרתה היבול
 לבני ישראל ונספה נחלתן על נחלת המטה אשר
 תהינה להם ומנחלת מטה אבותיו יגרע נחלתו: ויצו
 משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר בן מטה בני
 יוסף דברים: ויהי הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד
 לאמר לפי שבנותי תהינה לנשים אך למשפחת
 מטה אבותי תהינה לנשים: ולא תסב נחלה לבני
 ישראל ממטה אל מטה כי איש נחלת מטה
 אבותיו ידבקו בני ישראל: וכל ירשת נחלה
 ממשות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אבותיה
 תהיה לאשה למצו י ירשו בני ישראל איש נחלת
 אבותיו ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש
 נחלתו ידבקו משות בני ישראל כאשר צוה יהוה
 את משה בן עשו בנות צלפחד:
 יא ותהינה מחלה תרצה ותגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד
 לבני דתיהן לנשים: ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו
 לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אבותיהן: אלה
 המצוות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד
 משה אל בני ישראל בערבת מואב על דתן ורחו:

א אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
 בעבר הנהן במדבר בערבה מול סוף בן פארן
 ב ולכן תצרת ותי זהב: אחד עשר יום מתרב דרך הר
 שעיר עד קדש ברנע:

והי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד
לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אלהי אלהם אזרי הכתו את סידון מלך
האמורי אשר ישב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר
ישב בעשתרת בארבעי בעבר הנהרן בארץ מאב
הואיל משה באר אתהתורה הזאת לאמר: יהוה
אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רבילכם שבת בחר
הנה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואלקל שבנו
בערבה בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפגועי
והלקנון ערדנהר הגל נהר פרת: ראה נתתי לפניכם
אתהארץ באו ורשו אתהארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולורעם
אתהרים: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוקל
לכדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והגבם
היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותיכם יסף
עליכם ככם אלה פגמים ויכרך אתכם כאשר דבר
לכם:
אכה אשא לכדי סרחכם ומשאכם וריבכם: 12
הבו לכם אנשים חכמים ונבנים ודעים לשבטיכם
ואשימם בראשיכם: ותעט אתי ותאמרו טובהדבר
אשרדברת לעשות: ואקח אתראשי שבטיכם אנשים
חכמים ודעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים
ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושרי
ואצוה אתשפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בך אחיכם
ושפטתם צדק בךאיש וביךאחיו ובן נדו: לאתפיד
פנים במשפט כקמן כגדל השמעון לאתגורו מפגראיש
כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם
תקרבן אלי ושמעתיו: ואצוה אתכם בעת ההוא את
כלהדברים אשר תעשו: ונפס מלך ונלך את כל
המדבר הגדול והנורא הוא אשר ראיתם בדרך
האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש
ברנע: ואמר אלכם באתם ערדנהר האמרי אשרהנה
אלהינו נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהינו לפניך את
הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך
אלהיךואלתחת:

והי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד
לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אלהי אלהם אזרי הכתו את סידון מלך
האמורי אשר ישב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר
ישב בעשתרת בארבעי בעבר הנהרן בארץ מאב
הואיל משה באר אתהתורה הזאת לאמר: יהוה
אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רבילכם שבת בחר
הנה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואלקל שבנו
בערבה בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפגועי
והלקנון ערדנהר הגל נהר פרת: ראה נתתי לפניכם
אתהארץ באו ורשו אתהארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולורעם
אתהרים: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוקל
לכדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והגבם
היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותיכם יסף
עליכם ככם אלה פגמים ויכרך אתכם כאשר דבר
לכם:

שנ

והי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד
לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אלהי אלהם אזרי הכתו את סידון מלך
האמורי אשר ישב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר
ישב בעשתרת בארבעי בעבר הנהרן בארץ מאב
הואיל משה באר אתהתורה הזאת לאמר: יהוה
אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רבילכם שבת בחר
הנה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואלקל שבנו
בערבה בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפגועי
והלקנון ערדנהר הגל נהר פרת: ראה נתתי לפניכם
אתהארץ באו ורשו אתהארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולורעם
אתהרים: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוקל
לכדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והגבם
היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותיכם יסף
עליכם ככם אלה פגמים ויכרך אתכם כאשר דבר
לכם:
אכה אשא לכדי סרחכם ומשאכם וריבכם: 12
הבו לכם אנשים חכמים ונבנים ודעים לשבטיכם
ואשימם בראשיכם: ותעט אתי ותאמרו טובהדבר
אשרדברת לעשות: ואקח אתראשי שבטיכם אנשים
חכמים ודעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים
ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושרי
ואצוה אתשפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בך אחיכם
ושפטתם צדק בךאיש וביךאחיו ובן נדו: לאתפיד
פנים במשפט כקמן כגדל השמעון לאתגורו מפגראיש
כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם
תקרבן אלי ושמעתיו: ואצוה אתכם בעת ההוא את
כלהדברים אשר תעשו: ונפס מלך ונלך את כל
המדבר הגדול והנורא הוא אשר ראיתם בדרך
האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש
ברנע: ואמר אלכם באתם ערדנהר האמרי אשרהנה
אלהינו נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהינו לפניך את
הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך
אלהיךואלתחת:

שנשי

ותקרבן אלי בלכם ותאמרו נשלקה
אנשים לפנינו ותפרו לנו אתהארץ והשבו אתנו דבר
אתהנהרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן:
ויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש
אחד לשבט: ונפנו ונעלו הנהר

ויבאו עד נחל אשכול וירגלו אתה ויקחו בידם
מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דברי אמנו
טובה הארץ אשר יהיה אלהינו נתן לנו ולא אבותם
לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם ותרגזו נאמנים
ותאמרו בשלאת יהוה אלהינו הלא אנו מארץ מצרים
למה אלהינו ביד האמרי להשמידנו אלה אלהינו עלינו
אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו
ערים גדלות ובעזרת בשמים והם בני ענקים ראינו
שם ואמר אלכם לא תעריצו ולא תיראו ממה יהוה
אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר
עשה אתכם במצרים לפניכם: ובמדבר אשר ראית
אשר נשאף יהוה אלהיך כאשר ישא איש אתיבנו ככל
הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: ובמדבר
הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: הולך לפניכם
בדרך לתור לכם מקום לחנותכם באשׁ ולילה לדאתכם
בדרך אשר תלכדוהו ובענין יומם: ושמע יהוה אתי
להקול דבריכם וקצף וישבע לאמר: אסור את איש
באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הפורה אשר
נשבעתי לתת לאבותיכם: וולתי בלב בדיפיה יהוה
דאמה ולראתן אתי הארץ אשר דרדוהו ולבניו יצא אשר
מלא אחרי יהוה: נסדו התאגף יהוה בגלגלם לאמר
נסאתם לארבתא שם: יהושע בדנין העמד לפניו יהוה
שמה אתו חוק כידוהו ונהלמה אתי ישראל: וטפכם
אשר אמרתם לבו יהוה ובניכם אשר לא ידעו היום
טוב ורע המה יבאו שמה ולחם אתננה להם יירשוהו:
ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ותענו ו
ותאמרו אלי הטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמם ככל
אשר צונו יהוה אלהינו ותחננו איש אתיבלי מלחמתו
ותקינו לעלות ההרה: ויאמר יהוה אלי אמר לכם לא
תעלו ולא תלחמו כי איני בקרבכם ולא תנצחו לפני
איביכם: ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו אתיפי יהוה
ותקדו ותעלו ההרה: ויצא האמרי הישב בקר ההוא
לקראתכם וידפו אתכם כאשר תעשינה הדברים וכתו
מה אתכם בשעיר עד חרמה: ותשבו ותבקו לפני יהוה
ולא שמע יהוה בקולכם ולא האזין אליכם: ותשבו בקרב
ימים רבים בימים אשר ישבתם:

ב

א ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה
ב אל ונסב אתהרשעיר ימים רבים: חמישי ויאמר
ג יהוה אלי לאמר: רבילכם סב אתהרהר יהוה פני לכם
צפנה:

ויבאו עד נחל אשכול וירגלו אתה ויקחו בידם
מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דברי אמנו
טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ולא אבותם
לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם ותרגזו נאמנים
ותאמרו בשלאת יהוה אלהינו הלא אנו מארץ מצרים
למה אלהינו ביד האמרי להשמידנו אלה אלהינו עלינו
אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו
ערים גדלות ובעזרת בשמים והם בני ענקים ראינו
שם ואמר אלכם לא תעריצו ולא תיראו ממה יהוה
אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר
עשה אתכם במצרים לפניכם ונמדבר אשר
ראית אשר נשאף יהוה אלהיך כאשר ישא איש
אתנו ככל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד
המקום הזה ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה
אלהיכם ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחנותכם באשׁ לילה לראתכם בדרך אשר תלכו
בה ובענין יומם וישמע יהוה את קול דבריכם
וקצף וישבע לאמר אם יראה איש באנשים
האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר
נשבעתי לתת לאבותיכם וזוהי ככל בני יפניה הוא
יראנה וכו' אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו
יען אשר מלא אחרי יהוה גם בי התאגפם יהוה
בגלגלם לאמר גם אתה לא תבא שם יהושע בן
נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חוק כידוהו
לחנות את ישראל וטפכם אשר אמרתם לבו
יהוה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה
יבאו שמה ולחם אתננה והם יירשוהו ואתם פנו
לכם וסעו המדברה דרך ים סוף ותעלו ותאמרו
אלי חטאנו ליהוה אלהינו נעלה ונלחמנו ככר
אשר צונו יהוה אלהינו ותחננו איש את כלי
מלחמתו ותהינו לעלות ההרה ויאמר יהוה אלי
אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי איני בקרבכם
ולא תנצחו לפני איביכם ואדבר אליכם וכו' א
שמעתם ותמרו את פי יהוה ותקדו ותעלו ההרה
ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וידפו
אתכם כאשר תעשינה הדברים וכתו אתכם
בשעיר עד חרמה ותשבו ותבקו לפני יהוה ולא
שמע יהוה בקולכם ולא האזין אליכם ותשבו
בקרב ימים רבים בימים אשר ישבתם ותפן ונסע
המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב
אתהרשעיר ימים רבים ויאמר יהוה אלי
לאמר רבילכם סב אתהרהר יהוה פני לכם צפנה

וְאֵתְהָעַם צִוֵּי לֵאמֹר אַתֶּם עֲבָרִים בְּגִבּוֹל אֲחֵיכֶם 4
 בְּגִרְעֵשׁוֹ הַיּוֹשְׁבִים בְּשִׁעִיר וַיִּרְאוּ מִכֶּם וּנְשַׁמְדֶתֶם מֵאֵד:
 אֲלֵהֲתִתְּנֶנּוּ כִּם כִּי לֹא־אֵתֶן לָכֶם מֵאַרְצֶם עַד מִדְּבַר כְּרִי ה
 הַגָּל כִּי־רָשָׁה לַעֲשׂוֹ נַחְתִּי אֶת־הַר שִׁעִיר: אֲכַל תִּשְׁכְּרוּ 6
 מֵאַתֶּם בַּכֶּסֶף וְאֲכַלְתֶּם וְנִסְמְתִים תִּכְרוּ מֵאַתֶּם בַּכֶּסֶף
 וְשִׁתִּיתֶם: כִּי יִהְיֶה אֲלֵיְךָ בְּרִכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יָדַע 7
 לַכְתֹּף אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּל הַזֶּה נָהַ אֲרֻבָּעִים שָׁנָה יָדָה
 אֲלֵיְךָ עִמָּךְ לֹא־חִסְרַת דְּבָר: וְנִעְבַר מֵאֵת אֲחֵינוּ בְּנֵי 8
 עֲשׂוֹ הַיּוֹשְׁבִים בְּשִׁעִיר מִדְּבַר הַעֲרָבָה מֵאֵלֶּת וּמֵעֵצֶן
 נָבַר . ם

וְנִפְן וְנִעְבַר דְּבַר מִדְּבַר מֵאֵב: וַיֹּאמֶר 9
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי־עַר אֶת־מוֹאָב וְאֵל־תִּתְּנֶנּוּ בָּם מִלְחָמָה
 כִּי לֹא־אֵתֶן לָךְ מֵאַרְצֵנוּ יְרֵשָׁה כִּי לִבְגִדֹלֹט נַחְתִּי אֶת־עַר
 יְרֵשָׁה: הָאֲמִים לְפָנַי יֵשְׁבוּ בָּהּ עִם גְּדוֹל וְרֵב וְרָם 10
 כְּעֲנֻקִים: רַפְּאִים יִחְשְׁבוּ אֶת־הֶם כְּעֲנֻקִים וְהַמְּאֹבִים 11
 יִקְרְאוּ לָהֶם אֲמִים: וּבְשִׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֲרִים לְפָנַי וּבְנֵי 12
 עֲשׂוֹ יִרְשׁוּם וְשִׁמְדוֹם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ תַחְתָּם כַּאֲשֶׁר
 עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ יְרֵשׁוֹ אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם: עַתָּה 13
 קָמוּ וְעֲבְרוּ לָכֶם אֶת־נְחַל וְנָדַד וְנִעְבַר אֶת־נְחַל וְנָדַד:
 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־הִלְכְּנוּ וּמִקְדָּשׁ בְּרִנֵּז עַד אֲשֶׁר־עָבְרַנוּ אֶת־ 14
 נְחַל וְנָדַד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עָרַתֶּם כְּלֵי־הַיָּד אֲנִשִּׁי
 הַמִּלְחָמָה מִקְרֵב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם: וְגַם 15
 יַד־יְהוָה הִיחֶה בָּם לְהִמָּס מִקְרֵב הַמַּחְנֶה עַד הַיָּמִם:
 וְהָיוּ כַּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־אֲנִשֵּׁי הַמִּלְחָמָה לְמִוֹת מִקְרֵב הָעַם: 16

ם וְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: אַתָּה עֲבַר הַיּוֹם אֶת־גִּבּוֹל 17
 מֵאֵב אֶת־עַר: וּקְרַבְתָּ מִיַּל בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־הָעָרִם וְאֵל־ 18
 תִּתְּנֶנּוּ בָּם כִּי לֹא־אֵתֶן מֵאַרְץ בְּגִרְעֵמֹן לָךְ יְרֵשָׁה כִּי לִבְנֵי 19
 לֹט נַחְתִּי יְרֵשָׁה: אֲרֻבָּעִים רַפְּאִים תַּחֲשֹׁב אֶת־הָעָרִים רַפְּאִים כ
 יִשְׁכְּרֻבָּה לְפָנַי וְהַעֲמִלִים יִקְרְאוּ לָהֶם וּמְזֻמִּים: עִם גְּדוֹל 21
 וְרֵב וְרָם כְּעֲנֻקִים וְשִׁמְדִים יִהְיֶה מִפְּנֵיהֶם וְיִרְשָׁם וַיִּשְׁבוּ
 תַּחְתָּם: כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבְנֵי עֲשׂוֹ הַיּוֹשְׁבִים בְּשִׁעִיר אֲשֶׁר 22
 הִשְׁמִיד אֶת־הַחֲרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּרְשָׁם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה: וְהַעֲמִים הַיּוֹשְׁבִים בְּחֲצֵרִים עַד־עַתָּה כַּפְּתָרִים הַיְצְאִים 23
 מִכַּפְּתָר הַשְּׂמִדִים וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם: קָמוּ סָעוּ וְעֲבְרוּ אֶת־ 24
 נְחַל אַרְנוֹן רָעָה נַחְתִּי בְּיַד אֲתִיסָוּן מִלְּחֵי־שִׁבּוֹן הָאֲמִרִי
 וְאֶת־אַרְצֵנוּ הַגָּל רֵשׁ וְהַתְּנַר כִּי מִלְחָמָה: הַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי כֹה־
 תַּת שַׁחֲדָךְ וְרָאִתָּךְ עַל־פְּנֵי הַעֲמִים תַּחַת כְּלֵי־הַשְּׂמִידִים
 אֲשֶׁר יִשְׁמַעֲנוּ שִׁמְעָה וְרָגוּ וַתְּלֹךְ מִפְּנֵיךְ:

וְאֵת הָעַם צִוֵּי לֵאמֹר אַתֶּם עֲבָרִים בְּגִבּוֹל אֲחֵיכֶם
 עֲשׂוֹ הַיּוֹשְׁבִים בְּשִׁעִיר וַיִּרְאוּ מִכֶּם וּנְשַׁמְדֶתֶם מֵאֵד
 אֲלֵהֲתִתְּנֶנּוּ בָּם כִּי לֹא אֵתֶן לָכֶם מֵאַרְצֶם עַד מִדְּבַר
 כְּרִי הַגָּל כִּי יִרְשָׁה לַעֲשׂוֹ נַחְתִּי אֶת־הַר שִׁעִיר אֲנִי
 תִּשְׁכְּרוּ מֵאַתֶּם בַּכֶּסֶף וְאֲכַלְתֶּם וְנִסְמְתֶם וְגַם מִיַּם תִּכְרוּ
 מֵאַתֶּם בַּכֶּסֶף וְשִׁתִּיתֶם כִּי יִהְיֶה אֲלֵיְךָ בְּרִכְךָ
 בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יָדַע לַכְתֹּף אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּל
 הַזֶּה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוּה אֲלֵיְךָ עִמָּךְ לֹא
 חִסְרַת דְּבָר וְנִעְבַר מֵאֵת אֲחֵינוּ בְּנֵי עֲשׂוֹ הַיּוֹשְׁבִים
 בְּשִׁעִיר מִדְּבַר הַעֲרָבָה מֵאֵלֶּת וּמֵעֵצֶן וְנִפְן
 וְנִעְבַר דְּבַר מִדְּבַר מֵאֵב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי־עַר
 אֶת־מוֹאָב וְאֵל־תִּתְּנֶנּוּ בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא
 אֵתֶן לָךְ מֵאַרְצֵנוּ יְרֵשָׁה כִּי לִבְנֵי לֹט נַחְתִּי אֶת־עַר
 יְרֵשָׁה הָאֲמִים לְפָנַי יֵשְׁבוּ בָּהּ עִם גְּדוֹל וְרֵב וְרָם
 כְּעֲנֻקִים רַפְּאִים יִחְשְׁבוּ אֶת־הֶם כְּעֲנֻקִים וְהַמְּאֹבִים
 יִקְרְאוּ לָהֶם אֲמִים וּבְשִׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֲרִים לְפָנַי
 וּבְנֵי עֲשׂוֹ יִרְשׁוּם וְשִׁמְדוֹם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ
 תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ יְרֵשׁוֹ
 אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם עַתָּה קָמוּ וְעֲבְרוּ לָכֶם אֶת־
 נְחַל זָרַד וְנִעְבַר אֶת־נְחַל זָרַד וְנָדַד וְנִעְבַר אֶת־
 הַנְּחַל מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּז עַד אֲשֶׁר עָבְרַנוּ אֶת־נְחַל
 זָרַד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד תָּם כָּל־הַיּוֹם אֲנִשִּׁי
 הַמִּלְחָמָה מִקְרֵב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם
 וְגַם יָד־יְהוָה הִיחֶה בָּם לְהִמָּס מִקְרֵב הַמַּחְנֶה עַד
 תָּמִם וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תָּמוּ כָּל־אֲנִשֵּׁי הַמִּלְחָמָה לְמִוֹת
 מִקְרֵב הָעַם וַיְדַבֵּר

יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי־עַר אֶת־מוֹאָב וְאֵל־תִּתְּנֶנּוּ בָּם מִלְחָמָה
 כִּי לֹא־אֵתֶן לָךְ מֵאַרְצֵנוּ יְרֵשָׁה כִּי לִבְגִדֹלֹט נַחְתִּי אֶת־עַר
 יְרֵשָׁה: הָאֲמִים לְפָנַי יֵשְׁבוּ בָּהּ עִם גְּדוֹל וְרֵב וְרָם
 כְּעֲנֻקִים: רַפְּאִים יִחְשְׁבוּ אֶת־הֶם כְּעֲנֻקִים וְהַמְּאֹבִים
 יִקְרְאוּ לָהֶם אֲמִים: וּבְשִׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֲרִים לְפָנַי וּבְנֵי
 עֲשׂוֹ יִרְשׁוּם וְשִׁמְדוֹם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ יְרֵשׁוֹ אֲשֶׁר־נָתַן
 יְהוָה לָהֶם עַתָּה קָמוּ וְעֲבְרוּ לָכֶם אֶת־נְחַל
 זָרַד וְנִעְבַר אֶת־נְחַל זָרַד וְנָדַד וְנִעְבַר אֶת־
 הַנְּחַל מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּז עַד אֲשֶׁר עָבְרַנוּ אֶת־נְחַל
 זָרַד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד תָּם כָּל־הַיּוֹם אֲנִשִּׁי
 הַמִּלְחָמָה מִקְרֵב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם
 וְגַם יָד־יְהוָה הִיחֶה בָּם לְהִמָּס מִקְרֵב הַמַּחְנֶה עַד
 תָּמִם וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תָּמוּ כָּל־אֲנִשֵּׁי הַמִּלְחָמָה לְמִוֹת
 מִקְרֵב הָעַם וַיְדַבֵּר

יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי־עַר אֶת־מוֹאָב וְאֵל־תִּתְּנֶנּוּ בָּם מִלְחָמָה
 כִּי לֹא־אֵתֶן לָךְ מֵאַרְצֵנוּ יְרֵשָׁה כִּי לִבְגִדֹלֹט נַחְתִּי אֶת־עַר
 יְרֵשָׁה: הָאֲמִים לְפָנַי יֵשְׁבוּ בָּהּ עִם גְּדוֹל וְרֵב וְרָם
 כְּעֲנֻקִים וְשִׁמְדִים יִהְיֶה מִפְּנֵיהֶם וַיִּרְשָׁם וַיִּשְׁבוּ
 תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ יְרֵשׁוֹ אֲשֶׁר־נָתַן
 יְהוָה לָהֶם עַתָּה קָמוּ וְעֲבְרוּ לָכֶם אֶת־נְחַל
 זָרַד וְנִעְבַר אֶת־נְחַל זָרַד וְנָדַד וְנִעְבַר אֶת־
 הַנְּחַל מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּז עַד אֲשֶׁר עָבְרַנוּ אֶת־נְחַל
 זָרַד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד תָּם כָּל־הַיּוֹם אֲנִשִּׁי
 הַמִּלְחָמָה מִקְרֵב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם
 וְגַם יָד־יְהוָה הִיחֶה בָּם לְהִמָּס מִקְרֵב הַמַּחְנֶה עַד
 תָּמִם וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תָּמוּ כָּל־אֲנִשֵּׁי הַמִּלְחָמָה לְמִוֹת
 מִקְרֵב הָעַם וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי־עַר אֶת־מוֹאָב
 וְאֵל־תִּתְּנֶנּוּ בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֵתֶן לָךְ מֵאַרְצֵנוּ
 יְרֵשָׁה: הָאֲמִים לְפָנַי יֵשְׁבוּ בָּהּ עִם גְּדוֹל וְרֵב וְרָם
 כְּעֲנֻקִים וְשִׁמְדִים יִהְיֶה מִפְּנֵיהֶם וַיִּרְשָׁם וַיִּשְׁבוּ
 תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ יְרֵשׁוֹ אֲשֶׁר־נָתַן
 יְהוָה לָהֶם עַתָּה קָמוּ וְעֲבְרוּ לָכֶם אֶת־נְחַל אַרְנוֹן
 רָעָה נַחְתִּי בְּיַד אֲתִיסָוּן מִלְּחֵי־שִׁבּוֹן הָאֲמִרִי
 וְאֶת־אַרְצֵנוּ הַגָּל רֵשׁ וְהַתְּנַר כִּי מִלְחָמָה: הַיּוֹם הַזֶּה
 אֲנִי כֹה־תַת שַׁחֲדָךְ וְרָאִתָּךְ עַל־פְּנֵי הַעֲמִים תַּחַת
 כְּלֵי־הַשְּׂמִידִים אֲשֶׁר יִשְׁמַעֲנוּ שִׁמְעָה וְרָגוּ וַתְּלֹךְ
 מִפְּנֵיךְ:

ואשלח מלאכים

ממדבר קדמות אלסיון מלך חשבון דברי שלום
 27 לאמר: אעברה בארץך בדרך בדרך אלך לא אסור
 28 ימין ושמאל: אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף
 29 תתדלי ושתיתי רק אעברה ברנלי: כאשר עשולי בני
 עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר
 אעבר אתהנחן אלהארץ אשרהיה אלהי נתן לנו:
 5 ולא אבה סיון מלך חשבון העברנו בו כיהקשה יהיה
 אלהך אתרוחו ואמץ אתלכבו למצן תתו בדרך פנים
 31 הנה: ששי ויאמר יהיה אלי ראה החלתי תת לפתך
 32 אתסיון ואתארצו החל רש לרשת אתארצו: ויאמר
 33 סיון לקראתנו הוא וכלעמו למלקמה ידעה: ויתקנו
 יהיה אלהי לפגנו ונד אתו ואתקבלעמו:
 34 וילכד אתקבלערו בעת ההיא וחרם אתקבלעיר מחם
 לה והגשים והטף לא השארנו שריד: רק הבהמה בוננו
 36 לנו ושכל הערים אשר לקדנו: מערער אשר על שפת
 נחל ארנן והעיר אשרבנהל וידהגלעד לא היתה קריה
 אשר שגבה ממנו אתהגבל נתן יהיה אלהי לפגנו:
 37 רק אלהארץ בגרעמו לא קרבת בליד נחל יבק וערי
 הקר וכל אשרבנה יהיה אלהי:

ג

א ונפן ונעל הרך הבשן ונצא עוג מלךהבשן לקראתנו
 2 הוא וכלעמו למלקמה אדרעי: ויאמר יהיה אלי אל
 תירא אתו כי בדרך נתתי אתו ואתקבלעמו ואתארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיון מלך האמרי אשר ישב
 3 בהשבון: ונתן יהיה אלהי בדנו גם אתעג מלך
 הבשן ואתקבלעמו ונפרו ערבילתי השארילו שריד:
 4 וילכד אתקבלערו בעת ההיא לא היתה קריה אשר
 לאלקחנו מאתם ששים עיר פלחבל ארנב ממלכת
 ה עוג בבשן: בלאלה ערים בצרת חומה גבוהה דלתים
 6 ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד תחרם אותם
 כאשר עשינו לסיון מלך חשבון חחרם כלעיר
 7 מתם הגשים והטף וכל הבהמה ושכל הערים בוננו
 8 לנו ונקח בעלת ההוא את הארץ מיד עיני מלכמי
 9 האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר
 זרבוז צידנים יקראו כוזרבוז שריד והאמרי
 יקראו שניד כל ערי הבושר וכל הנלעדונל
 11 הבשן עד סלבה ואדרעי ערי מוכלתעוגבשן
 כי רק עוגמלך הבשן ועאר מיתר הרפאים הנה
 ערשו ערש בוזל הנה הוא ברבתנו למחן השע
 אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש
 איש:

ואשלח מלאכים מומדבר קדמות אל סיון מלך
 חשבון דברי שלום לאמר אעברה בארץך בדרך
 בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל אכל בכסף
 תעברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתי רק
 אעברה ברנלי כאשר עשו לי בני עשו הישבים
 בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אלבר
 את הירדן אל הארץ אשר יהיה אלהינו נתן לנו
 ולא אבה סיון מלך חשבון העברנו בו כיהקשה
 יהיה אלהיך אתרוחו ואמץ את לבבו למענותו
 בדרך כיום היה ויאמר יהיה

אלי ראה החלתי תת לפתך אתסיון ואתארצו
 החל רש לרשת את ארצו ויצא סיון לקראתנו
 הוא וכל עמו למלקמה יהיה אלהי נתן לנו:
 לפגנו ונד אתו ואת כל עמו ונלכד את
 כל ערו בעלת ההוא וחחרם את כל עיר מתם
 והגשים והטף לא השארנו שריד רק הבהמה
 בוננו לנו ושכל הערים אשר לקדנו מערער
 אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנהגלעד
 הנלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו אתהגבל
 נתן יהיה אלהינו לפגנו ונד אתו ואתארצו
 קרבת כל ידנחל יבק וערי ההר וכל אשר צות
 יהיה אלהינו ונפן ונעל הרך הבשן ונצא עוגמלך
 הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלקמה אדרעי
 ויאמר יהיה אלי אל תירא אתו כי בדרך נתתי
 אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר
 עשית לסיון מלך האמרי אשר ישב בהשבון
 ונתן יהיה אלהינו בידנו גם את עוגמלך
 ואת כל עמו ונפרו ערבילתי השאר לו שריד ונלכד
 את כל ערו בעלת ההוא לא היתה קריה אשר לא
 לקחנו מאתם ששים עיר כלחבל ארנב ממלכת
 עוג בבשן כל אלה ערים בצרת חומה גבוהה דלתים
 ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד תחרם אותם
 כאשר עשינו לסיון מלך חשבון חחרם כל עיר
 מתם הגשים והטף וכל הבהמה ושכל הערים בוננו
 לנו ונקח בעלת ההוא את הארץ מיד עיני מלכמי
 האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר
 זרבוז צידנים יקראו כוזרבוז שריד והאמרי
 יקראו שניד כל ערי הבושר וכל הנלעדונל
 הבשן עד סלבה ואדרעי ערי מוכלתעוגבשן
 כי רק עוגמלך הבשן ועאר מיתר הרפאים הנה
 ערשו ערש בוזל הנה הוא ברבתנו למחן השע
 אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש

ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אש
 על נחל ארנן ונחצי הר הנלעד ועריו נתתי לאבני
 ונלדתי ותר הנלעד וכל הכסף במלכת עוג נתתי
 לנחצי שבט בנימין כל חבל הארץ בכל הבשן
 הוא יקרא ארץ רפאים יאיר בן מנשה לקח
 את כל חבל ארצה עד גבול הנשורי והמעבות
 ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד
 היום הזה ולכונן נתתי את הנלעד וכל אבני
 ונלדתי נתתי מן הנלעד ועד נחל ארנן חוק הנחל
 וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמון והערבה
 והירדן וגבול מטרות ועד ים הערבה ים המלח
 חוות אשדות הפסגה מזרחית ואינו אתכם בעת
 ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
 הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני
 ישראל כל בני חיל רק נשיכם וטפכם ומקונם
 ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר
 נתתי לכם עד אשר ילח יהוה לאחיכם נכס
 ירשנו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם
 נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לרשתו
 אשר נתתי לכם ואת יהושוע צוית בעת ההוא
 לאמר לעיני הראת את כל אשר עשה יהוה
 אלהיכם לפני המלכים האלה כן יעשה
 יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר עמו
 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלכות
 לכם ואתחנן את

יהוה בעת ההוא לאמר אדני יהוה אתה הנכות
 להראות את עברך את גדלך ואת דרך חזקתך
 אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה
 כמעשיך ונבונותך אעלה לא ואראה את
 הארץ הטובה אשר בעבר הירדן הנה הטוב
 הזה והלבנון והעבר יהוה בי למענכם ולא שמע
 אני ויאמר יהוה אליהם כך אל תוספדבר אני
 עוד בדבר הזה עלה ראש הפסגה ושיא לעיני
 ימה ולפניה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא
 תעבר את הירדן הזה ועו את יהושע וחזקתו
 ואמונתו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא לחל
 אותם את הארץ אשר תראה ונשים בני אמהל
 בית בעור

ועתה ישראל שמע אלהי חקיקים ואלה המשפטים אשר
 אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם יורשים
 את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא
 תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם

ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער
 אשר על נחל ארנן ונחצי הר הנלעד ועריו נתתי לאבני
 ונלדתי ותר הנלעד וכל הבשן במלכת עוג נתתי לחצי
 שבט בנימין כל חבל הארץ לכל הבשן הוא יקרא
 ארץ רפאים: יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארצה
 עד גבול הנשורי והמעבות ויקרא אתם על שמו את
 הבשן חות יאיר עד היום הזה: ולמקור נתתי את הנלעד:
 וקראובני ונלדתי נתתי מן הנלעד ועד נחל ארנן חוק
 הנחל וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמון: והערבה
 והירדן וגבול מטרות ועד ים הערבה ים המלח תחת
 אשדות הפסגה מזרחית: ואינו אתכם בעת ההוא לאמר
 יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים
 תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: רק
 נשיכם וטפכם ומקונם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו
 בעריכם אשר נתתי לכם: עד אשר ילח יהוה לאחיכם
 בני ישראל נסידם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
 להם בעבר הירדן ושבתם איש לרשתו אשר נתתי
 להם: ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר שיגיד
 הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לפני המלכים
 האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה
 עבר עמו: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא
 הנלכות לכם:

ואתחנן

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה
 החלת להראות את עברך את גדלך ואת דרך חזקתך
 אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
 ונבונותך: אעברה לא ואראה את הארץ הטובה אשר
 בעבר הירדן הנה הטוב הזה והלבנון: ותעפר יהוה בי
 למענכם ולא שמע אל ויאמר יהוה אלי רב-לך אל
 תוספדבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושיא
 לעיני ימה ולפניה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא
 תעבר את הירדן הזה: ועו את יהושוע וחזקתו ואמונתו
 כי יהוה יעבר לפני העם הזה והוא יחיל אותם את הארץ
 אשר תראה: ונשים בני אמהל בית פסגה: ׀

ד

ועתה ישראל שמע אלהי חקיקים ואלה המשפטים אשר
 אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם יורשים
 את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא
 תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם

ולא תרעו מכוני לשמר את מצות יהוה אלהים

אשר אנכי מצוה אתכם עיניכם הראות את אשר אנכי מצוה
עשה יהוה בעל פלור פלור כי כל האיש אשר הלך
אחרי בעל פלור הלא ידעו יהוה אלהיו מקרבך
ואתם הדברים ביהוה אלהיכם וזים כלכם היום
ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר
צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר
אתם באים שמה לרשתה ושירתם ועשיתם
כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם
חכם ונבון הגוי הגדול הזה כי מי גוי גדול אשר
לו אלהים קרבים אלו ביהוה אלהיו בכל קראו
אליו ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום
רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח
את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלביך
כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר
עמדת לפני יהוה אלהיו בחורב באמר יהוה אל
הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על
הארמה ואת בניהם ילמדון ותקרבון ותעמדון
תחת התר והתר בער באש עד לבת שמים
עין וערפל וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול
דברים אתם שמעים ותמונה אתכם ראיתם וזכרתם
קול ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים וכתבתם על עני לחות אבנים
ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים
ומשפטים לעשות אתם בארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה ולשירתם מאד לנפשתיכם
כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אלכם
בחורב מתוך האש פן תשחתון ועשיתם לכם
פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה
תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור
בנה אשר תעוף בשמים תבנית כל רמש
בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ
ופן תשא עיניך השימומה וראית את השמש
ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים תחזת
והשתחוית להם ועבדתם אשר חזק יהוה אלהיך
אתם ללל העמים תחזת כל השימים ואתכם
לקח יהוה ויוצא אתכם מבור הברזל ממצרים
לזה ויהוה התאנף ביותלו ללעם נחלה
ביום הזה ויהוה התאנף על הדברים ושבע לבתי
עבר אתה תהיה

ולא תרעו
מכוני לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם: עיניכם הראות את אשר אנכי מצוה בעל
פלור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פלור השמיעו
יהוה אלהיו מקרבך: ואתם הדברים ביהוה אלהיכם
חיים כלכם היום: ישראל.

טז

ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים
כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר
אתם באים שמה לרשתה: ושירתם ועשיתם כי הוא
חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את
כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי
הגדול הזה: כי מרני גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו ביהוה אלהיו בכל קראו אליו: ומי גוי גדול
אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת
אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר לך ושמר
נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלביך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני
בניך: ויום אשר עמדת לפני יהוה אלהיו בחורב באמר
יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
ילמדון ליראה אתי בל ימים אשר הם חיים על
הארמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת
התר והתר בער באש עד לבת שמים עין וערפל:
וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם
שמעים ותמונה אתכם ראיתם וזכרתם קול לכם
את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים
וכתבתם על עני לחות אבנים: ואתי צוה יהוה בעת
ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשות אתם
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ושירתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר
יהוה אליכם בחורב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם
לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית
כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור אשר תעוף
בשמים: תבנית כל רמש בארמה תבנית כל דגה אשר
במים מתחת לארץ: ופדתשא עיניך השמיעו וראית
את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חזק יהוה אלהיך
אתם ללל העמים תחזת כל העמים: ואתכם לקח יהוה
ויוצא אתכם מבור הברזל ממצרים לזה ויהוה התאנף
ביותלו ללעם נחלה ביום הזה ויהוה התאנף על הדברים ושבע לבתי
עבר אתה תהיה

ולכלתר בא אלה ארץ הטובה אשר
 יהיה אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת
 אני עבר את הנהר ואתם עברים וירשתם את הארץ
 הטובה הזאת: השמרו לכם פחד שבו אתי ברית יהוה
 אלהיכם אשר ברית עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת
 כל אשר עשה יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך אש אכלה
 היא אל קנא: פ

ולכלתר בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך נחלה כי אנכי מת בארץ הזאת אני עבר
 את הנהר ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה
 הזאת השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה
 אלהיכם אשר ברית עמכם ועשיתם לכם פסל
 תמונת כל אשר עשה יהוה אלהיך כי יהוה אלהיך
 אש אכלה הוא אל קנא

כי תוליד בנים ובני בנים ויושבתם בארץ והשחתם
 ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני
 יהוה אלהיך להכניסו העידתי בכם היום את
 השמים ואת הארץ כי אבד האבדון מהר מעל
 הארץ אשר אתם עברים את הנהר שמה לושה
 לא האריכו ימים עליה כי השמר תשמרו והפץ
 יהוה אתכם בעמים וישארתם מתי מספר בגוים
 אשר ינה יהוה אתכם שמה ועברתם שם אלהי
 מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראו ולא
 ישמעו ולא יאכלו ולא ירחו ונקשתם משנאת
 יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך
 ובכל נפשך בער לך ומצאוך כל הדברים האלה
 באחרית הימים ושבת ער יהוה אלהיך ושמעת
 בקולו כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא
 ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר
 נשבע להם כי שאל נא לימים ראשונים אשר
 היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים את מעל
 הארץ ובמקנה השמים ועד קשת השמים תהיה
 טרבר הגדול הזה או הנשבע כמה השמע עם
 קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת
 אתה ויחזי או הנפה אלהים לבוא לקחת לו גוי
 מקרב גוי במסת באתו ובמופתים ובמלחמה
 וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוהאים גדלים ככל
 אשר עשיתם לכם יהוה אלהיכם במצרים לפניך
 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין
 עוד מלבדו מן השמים השמיים אתקלו לנוד
 יעל הארץ הראך את אשר הגדולת ודרשו
 שימעת מתוך האש ותחת כי אהב את אבותיך
 ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול
 ממצרים להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך
 להביאך לתת לך את ארצם נחלה בזמ הזה
 וידעת היום והשנית אל לבבך כי יהוה הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מותחת
 אין עוד ושמרת את חקיך ואת מצותיו אשר
 אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחרך

כיתולד בנים ובני בנים ויושבתם בארץ והשחתם
 ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
 אלהיך להכניסו: העידתי בכם היום את השמים ואת
 הארץ כי אבד האבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
 עברים את הנהר שמה לרשתה לא תאריכו ימים
 עליה כי השמר תשמרו: והפץ יהוה אתכם בעמים
 וישארתם מתי מספר בגוים אשר ינה יהוה אתכם
 שמה: ועברתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן
 אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו ולא ירחו:
 ונקשתם משם אתידנה אלהיך ומצאת כי תדרשנו
 בכל לבבך ובכל נפשך: בער לך ומצאוך כל הדברים
 האלה באחרית הימים ושבת ער יהוה אלהיך ושמעת
 בקולו: כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך
 ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: כי
 שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר
 ברא אלהים אדם על הארץ ולמקנה השמים ועד קשת
 השמים הגדול הזה או הנשבע כמה: השמע עם קול
 אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת
 אתה ויחזי: או הנפה אלהים לבוא לקחת לו גוי
 מקרב גוי במסת באתו ובמופתים ובמלחמה ובזרוע
 נטויה ובמוהאים גדלים ככל אשר עשיתם לכם
 יהוה אלהיכם במצרים לפניך אתה הראת לדעת כי
 יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: מן השמים השמיים
 אתקלו ליסוף ועל הארץ הראך את אשר הגדולת
 ודרשו שימעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבותיך
 ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים:
 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת
 לך את ארצם נחלה בזמ הזה: וידעת היום והשנית
 אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל
 הארץ מותחת אין עוד: ושמרת את חקיך ואת מצותיו
 אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחרך

ולמנן הארץ ימים עליהאדמה אשר דנה אלהך נתן
לה כל הימים: פ

ולמנן הארץ ימים על האדמה אשר יהיה אלהך
נתן לך כל הימים
אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרח
שמש לנס שמה רוצח אשר ירצה את רעהו
בבלי רעת והוא לא שנה לו מתמל שלשים ונס
אל אות מן הערים האל וחי את בניו במדבר
בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד
לגדי ואת גולן בבשן למנשי ואת התורה אשר
שם משה לפני בני ישראל אלה העדת והזקים
והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל אלמנאם
ומצרים בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ
כוזן מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה
משה ובני ישראל בעצאתם ממצרים וירשו את
ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן עני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרח שמש מערער אשר
על שפת נחל ארנו ועד הר שיאן הוא חרמון
וכל הערבה עבר הירדן מזרח ועד ים העלבה
הזאת אשרת הפסקה

41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרח שמש:
42 לנס שמה רוצח אשר ירצה את רעהו בבלי רעת
והוא לא שנה לו מתמל שלשים ונס אל אות מן הערים
43 האל וחי: את בניו במדבר בארץ המישר לראובני
44 ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי: ואת
מ- התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: אלה העדת
והזקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל
46 בעצאתם ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור
בארץ סיון מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר
47 הכה משה ובני ישראל בעצאתם ממצרים: וירשו
את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן עני מלכי האמרי
48 אשר בעבר הירדן מזרח שמש: מערער אשר על
49 שפת נחל ארנו ועד הר שיאן הוא חרמון: וכל
הערבה עבר הירדן מזרח ועד ים הערבה פחת
אשרת הפסקה: פ

ה

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שינוע
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום וכמדתם אתם ועימרתם
לעשתם יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב
לא את אבהינו כרת יהוה את הברית הזאת כי
אתנו אנחנו אלה פת היום כלנו חיים פליים בפליים
דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש אנכי עמד
בין יהוה ובניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר
יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליהם בהר
לאמר אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה
אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל כל
תמונה אשר בשמים מומעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם
וכא העבדים כי אנכי יהוה אלהיך אל קנאפקר
עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים
לענאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותו לא ונשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא יקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא שמור את יום
השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך ששית
ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך

א ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל
את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם
2 היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: יהוה אלהי
3 כרת עמנו ברית בחרב: לא את אבותינו כרת יהוה
את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פת היום כלנו
4 חיים: פנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך
ה האש: אנכי עמד בקדוה וביניכם בעת ההוא להגיד
לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליהם
6 בהר לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
7 מארץ מצרים מבית עבדים: לא תעשה לך אלהים
8 אחרים על פני: לא תעשה לך פסל: פל תמונה אשר
בשמים: מפעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים:
9 מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי
יהוה אלהיך אל קנאפקר עון אבות על בנים ועל
11 שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותו: לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא יקה יהוה את אשר ישא
12 לשוא: שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך
13 יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד וישבת פל מלאכתך:
14 ויום השביעי שבת: ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך

וקל בהמתך ועד אשר בשעריך למען יתן עבדך
ואמתך כמור: וזכרת כרעבך היתן בארץ מצרים
ויאמר יהוה אליהם משם ביד חזקה וברע נטויה על
כף צדק יהוה אליהם לעשות אתיו השבת: ס כבוד את
אביו ואתאמו באשר צדק יהוה אליהם למען יאריבו
ימך ולמען יטב לך על האדמה אשר יהוה אליהם
נתן לך: ס לא תרצה: ס ולא תנאף: ס ולא
תגנב: ס ולא תענה ברעך עד שוא: ס ולא
תחמד אשת רעך: ס ולא תתאוו בית רעך שדוד
ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: חמישי

את
הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלתכם ביום מתוך
האש העגו והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על
שני לוחות אבנים ותתנם אלי: ויהו כשמעכם את הדיבור
מתוך החשך והחור בער באש ותקרבון אלי בלדאש
שכטיכם ותקניכם: ותאמרו הן נראנו יהוה אלהינו
את דברו ואת נדלו ואת דלולו שמענו מתוך האש היום
הזה ראינו כידבר אלהים אתי האדם וחי: ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אסוספים אנחנו
לשמע את דלול יהוה אלהינו עוד ומתנו: כי מי כול
בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש
במעו הדי: קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה
אלהינו ואת דבר אלנו את כל אשר דבר יהוה
אלהינו אליך ושמענו ועשינו: ושמע יהוה את דלול
דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את
קול דברי העם הזה אשר דברו אלי הטיבו כל אשר
דברו: מיהו יהוה לבכם זה להם לדאף אתי ולשמר
את כל מצותי בלדתיים למען יטב להם ולבנותם
לעלם: לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: ואתה פה
עמד עמדי ואדברה אליך את כל מצותי ותחקים
והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן
להם לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: בגללה הדי ל
אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו וטוב
לכם ותארכתם ימים בארץ אשר תירשק:

ותאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה *
אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה: למען תירא את יהוה אלהיך לשמר
את כל חקתי

וכל בהמתך ועד אשר בשעריך למען יתן
עבדך ואמתך כמור וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויאמר יהוה אליהם משם ביד חזקה וברע
נטויה על כף צדק יהוה אליהם לעשות את יום
השבת
כבוד את אביו ואת אמו
כאשר צוה יהוה אליהם למען יאריבו ימך
ולמען יטב לך על האדמה אשר יהוה אליהם
נתן לך
לא תרצה
לא תנאף
לא תגנב
לא תענה ברעך עד שוא
לא תחמד אשת רעך
לא תתאוו בית רעך שדוד
ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך

תענה ברעך עד שוא
אשת רעך
רעך שדודו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל
אשר לרעך
את הדברים האלה
דבר יהוה אל כל קהלתכם בהר מתוך האש העגו
והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות
אבנים ותתנם אלי ויהי כשמעכם את הדיבור מתוך
החשך והחור בער באש ותקרבון אלי כל ראשי
שכטיכם ותקניכם ותאמרו הן נראנו יהוה אלהינו
את דברו ואת נדלו ואת דלולו שמענו מתוך האש
היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי
ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת
אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד
ובמותנו כי מי כול בשר אשר שמע קול אלהים חיים
מדבר מתוך האש כמענו ויהי קרב אתה ושמע את
כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת דבר אלנו את
כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו
וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי
ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה
אשר דברו אלי הטיבו כל אשר דברו בני יתן
ויהי לבכם זה להם לראות אתי ולשמר את כל
מצותי כל הימים למען יטב להם ולבנותם לעלם
לך אמר להם שובו לכם לאהליכם ואתה פה
עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה
והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ
אשר אנכי נתן להם לרשתה ושמרתם לעשות
כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין
ושמאל בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
תלכו למען תחיו וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשק ואת המצוה החקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה למען
תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתי

ומצותו אשר אנכי מצוה אתה ובנה
3 ובך בנה כל ימי חנוך ולמען יארכו ימיה: ושמת
ישראל ושמת לעשות אשר יטב לך ואשר תרצון
מאד כאשר דבר יהוה אלהיך לך ארץ זבת
חלב ודבש:

4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ואהבת את
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך:
6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך:
7 ושננתם לבנה ודברתם בם בשבתך בביתך ובקלחתך
8 בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו
9 למספת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
10 והיו כרביאך ויהוה אלהיך אלהי הארץ אשר נשבע
לאבתך לאבתם לאבתך ולעקב לתת לך ערים
11 גדלות וטבת אשר לאבנית: ובתים מלאים כל טוב
אשר לא מלאת וברת הצובים אשר לא אהבת פרמם
12 תיתם אשר לא נמעת ואכלת ושבעת: השמר לך פן
תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מקרב
13 עבדים: את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו
14 תשבע: לא תלכון אתי אלהים אחרים מאלה העמים
15 אשר סביבותיכם: כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
פדוניה אף יהוה אלהיך בך והשמדת מעל פני
16 האדמה: לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר
17 נסיתם במסד: שמור תשמרו את מצות יהוה אלהיכם
18 ועדתיו והיו אשר צוה: ועשית הישר והטוב בעיני
יהוה למען יטב לך ובאת ורשת את הארץ הטובה
19 אשר נשבע יהוה לאבתך: לומר את כל אלה מפניך
20 כאשר דבר יהוה: כי פרושאלך בנה מקור לאמר
מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו
21 אתכם: ואמרת לבנה עבדים היינו לפרעה במצרים
22 ויצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: ויפן יהוה אותנו
ומפתים גדלים ורעים: במצרים בפרעה ובכל ביתו
23 לעינו: ואותו הוציא משם למען הביא אתנו לתת
24 לנו את הארץ אשר נשבע לאבתנו: ויצונו יהוה לעשות
את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב
כה לט כל דיומים לחיותנו בתוכם יהוה: וצדקה תדחה לך
נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
כאשר צונו:

ובצונו אשר אנכי מצוה אתה ובך ובן בך כל
ימי חייך ולמען יארכו ימך ושבעת ישראל
ושמרת לעשות אשר יטב לך ואשר תרצון
מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ
זבת חלב ודבש:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאריך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על לבבך ושננתם לבנה ודברתם בם בשבתך
בביתך ובקלחתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם
לאות על ידך והיו למספת בין עיניך וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך והיו כרביאך ויהוה אלהיך
אלהי הארץ אשר נשבע לאבתך לאבתם לאבתך
ולעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא מלאת
וברת הצובים אשר לא אהבת פרמם תיתם אשר
לא נמעת ואכלת ושבעת: השמר לך פן תשכח את
יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מקרב עבדים: את
יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע לא
תלכון אחר אלהים אחרים מאלה העמים אשר
סביבותיכם כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
פדוניה אף יהוה אלהיך בך והשמדת מעל פני
האדמה: לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם
במסד: שמור תשמרו את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו
והיו אשר צוה: ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען
יטב לך ובאת ורשת את הארץ הטובה אשר נשבע
יהוה לאבתך להדף את כל איביר מפניך כאשר
דבר יהוה: כי ישאלך בן בן מוצר לאמר מה העדת
והחקים והמשפטים אשר צונו יהוה לעשות את
אלהינו אתכם ואמרת לבנה עבדים היינו לפרעה
במצרים ויצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ויפן
יהוה אותנו ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה
ובכל ביתו ויצאנו ואתו הוציא משם למען הביא
אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתנו ויצונו
יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה
אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו בתוכם יהוה
הזו וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה
הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו: כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר בא שמו לרשתה

ונשל גוים רבים מפניך הזוהי והגרגשי והאמר
 והבנעלי והפרזי והחזוי והיבוי שבעה גוים רבים ועצומים
 מפני: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם חרם 2
 פתרים אתם לאתכלת להם ברית ולא תהגם: ולא 3
 תתחמון גם פתך לאתתון לבנו ובתו לאתתך לבניך:
 קריסר אתבגד מאחרי ועברו אלהים אחרים וחרה 4
 אף יהוה בכם והשמידך מהר: כראספה תעשו להם 5
 מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון
 ופסיליהם תשרפון באש: כי עם קדוש אתה ליהוה 6
 אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגולה
 מכל העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם מפל 7
 העמים חשק יהוה בכם ובחר בכם כראתם המעט
 מכל העמים: כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו אתי 8
 השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד
 חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים וידעת 9
 כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר
 הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלה דור:
 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבדו לא יאחר לשנא אל
 פניו ישלם לו: ושמרת את המצוה ואת החקים ואתי 10
 המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם:

עקב

והנה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם 12
 ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת
 החסד אשר נשבע לאבתך: ואהבך וברכך והרבה 13
 וברך פרי בטנך ופרי אדמתך הנקד ותירשק וצדקך
 שגראלפך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע
 לאבתך לתת לך: ברך הנה מכל העמים לא יהיה 14
 בך עקר ועקרה ובבנתך: והסיר יהוה ממך כל חלי 15
 וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמם בך
 ונתנם בכל שנאך: ואכלת את כל העמים אשר יהיה 16
 אלהיך נתן לך לאתחוס עינך עליהם ולא תעבד את
 אלהיהם כרמוקש הוא לך: ׀

17 כי תאמר בלבבך
 רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא 18
 תירא מהם וכר תופר את אשר עשה יהוה אלהיך
 לפרעה ולכל מצרים: המפת הגדול אשר ראו עיניך 19
 והארת והמפתים והד החזקה ותורע הנסוזה אשר
 הוצאת יהוה אלהיך כד עשה יהוה אלהיך לכל העמים
 אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה ישלח יהוה 20
 אלהיך גם עד אבד הנשאים

ונשל גוים רבים מפניך הזוהי והגרגשי והאמר
 והבנעלי והפרזי והחזוי והיבוי שבעה גוים רבים
 ועצומים ממך ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם
 חרם פתרים אתם לא תכרת להם ברית ולא
 תהגם ולא תתחמון גם בתיך לא תתן לבנו ובתו
 לאתתך לבניך כי יסיר את בך מאחרי ועברו
 אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר
 כי אם כה תעשו להם מזבחותיהם תתצו ומצבתם
 תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש
 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה
 אלהיך להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר
 על פני האדמה לא מרבכם מכל העמים חשק
 יהוה בכם ובחר בכם כי אתם המעט מכל העמים
 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר
 נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה
 ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים וידעת
 כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר
 הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאתם
 דור ומשלם לשנאיו אל פניו להאבדו לא יאחר
 לשנאו אל פניו ישלם לו ועשירת את המצוה
 ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה
 היום לעשותם

והנה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
 ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית
 ואת החסד אשר נשבע לאבתך ואהבך וברך
 והרבה וברך פרי בטנך ופרי אדמתך הנקד
 ותירשק וצדקך שגראלפך ועשתרת צאנך
 על האדמה אשר נשבע לאבתך לתת לך
 ברך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר
 ועקרה ובבנתך והסיר יהוה ממך כל חלי וכל
 מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמם בך
 ונתנם בכל שנאך ואכלת את כל העמים אשר
 יהוה אלהיך נתן לך לאתחוס עינך עליהם ולא
 תעבד את אלהיהם כרמוקש הוא לך כי
 תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה
 אוכל להורישם לא תירא מהם וכר תופר
 את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל
 מצרים המפת הגדול אשר ראו עיניך והארת
 והמפתים והד החזקה והורע הנסוזה אשר
 הוצאת יהוה אלהיך כד עשה יהוה אלהיך לכל
 העמים אשר אתה ירא מפניהם וגם את הצרעה
 ישלח יהוה אלהיך גם עד אבד הנשאים

והנסתרים מפניך לא תעריך מפניהם כי יהיה
 22 אלהיך בקרבך אל גדול ונורא ונשיל יהיה אלהיך
 את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כפתם
 מלח פדתרבה עליך חית השדה:
 23 ונתנם יהיה אלהיך לפנך והקם מהומה גדלה עד
 24 השמים: ונתן מלכיהם בידך והאכרת את שמם מתחת
 כה השמים לא יתעב איש בפנך עד השמדה אתם: פסיל
 אלהתם תשרפון באש לא תחמל בסף ודב עלתם
 ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהיה אלהיך הוא:
 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמדי שקן
 תשקצעו ותעב ו תתעבו כחרם הוא: 5

ח

א כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות
 למען תחיון ורבותם ובאתם וירשתם את הארץ אשר
 2 נשבע יהוה לאבותיכם: וזכרת את כל הדרך אשר
 הוליכך יהוה אלהיך וה ארבעים שנה במדבר למען
 ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותי
 3 אסילא: ויענה וירעבך ויאכלך את המן אשר לא
 ידעת ולא ידעו אבתך למען יודיעך כי לא על הלחם
 4 לבדו יחיה האדם כי על כל מצוה פרוצה יהיה האדם:
 5 שמלתך לא בלחה מעליך ויגלה לא באקה וה ארבעים
 6 שנה: וידעת עסל לבבך כי כאשר יסר איש את
 7 דנה אלהיך מיסרך: ושמת את מצות יהוה אלהיך
 8 ללכת בדרך ויראה אתו: כי יהיה אלהיך מביאך
 9 אל ארץ טובה ארץ נחלי מים ענת ותהמת יצאים
 10 במקעה ובהר: ארץ חסה ושערה ונפן ותאנה ורמון
 11 ארץ צית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל
 12 בה לחם לא יתחסר כל פה ארץ אשר אבניה בתל
 13 ומתריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את
 14 יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: השמר
 15 לך פדתשבה את דנה אלהיך לבלתי שמר מצותיו
 16 ומשפטיו חקתיו אשר אנכי מצוה היום: פדתאכל ושבעת
 17 ובתים טובים תבנה ושבת: ובקרה וצאנך ורפן וכסף
 18 וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורם לבבך ושחת
 19 את דנה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
 20 המוליכך במדבר הגדל ותנורא נחש ושרף ועקרוב
 21 וצמאון אשר אידמים המוציא לך מים מצור החלמיש:
 22 המאכלת מן במדבר אשר לא ידעו אבתך למען ענתך
 23 ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי

והנסתרים מפניך לא תעריך מפניהם כי יהיה
 אלהיך בקרבך אל גדול ונורא ונשיל יהיה אלהיך
 את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כפתם
 מלח פדתרבה עליך חית השדה ונתנם יהיה
 אלהיך לפנך והקם מהומה גדלה עד השמים
 ונתן מלכיהם בידך והאכרת את שמם מתחת
 השמים לא יתעב איש בפנך עד השמדה אתם
 פסיל אלהתם תשרפון באש לא תחמל בסף
 ודב עלתם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת
 יהיה אלהיך הוא ולא תביא תועבה אל ביתך
 והיית חרם כמדי שקן תשקצעו ותעב ותתעבו
 כחרם הוא

כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון
 לעשות למען תחיון ורבותם ובאתם וירשתם
 את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם וזכרת
 את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך וה ארבעים
 שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר
 בלבבך התשמר מצותי אם לא ויענך וירעבך
 ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעו
 אבתך למען יודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה
 האדם כי על כל מצוה פרוצה יהיה האדם
 שמלתך לא בלחה מעליך ויגלה לא באקה
 וה ארבעים שנה וידעת עם לבבך כי כאשר יסר
 איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך ושמת את
 מצות יהוה אלהיך ללכת בדרך ויראה אתו
 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי
 מים ענת ותהמת יצאים בבקעה ובהר ארץ צית
 ושערה ונפן ותאנה ורמון ארץ צית שמן ודבש
 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר
 כל פה ארץ אשר אבניה בתל ומתריה תחצב
 נחשת ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך
 על הארץ הטובה אשר נתן לך השמר לך פדתשבה
 את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו
 חקתיו אשר אנכי מצוה היום פדתאכל ושבעת
 ובתים טובים תבנה ושבת ובקרה וצאנך ורפן
 וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה ורם
 לבבך ושחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ
 מצרים מבית עבדים המוליכך במדבר הגדל
 ותנורא נחש ושרף ועקרוב והצמאון אשר אידמים
 המוציא לך מים מצור החלמיש המאכלת מן
 במדבר אשר לא ידעו אבתך למען ענתך
 ולמען נסתך להיטבך באחריתך ואמרת בלבבך כחי

ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את ידך
אלהיך כי הוא נתן לך פה לעשות חיל למען הקים
את בריתו אשר נשבע לאבתך ביום ההוא: פ

והיה אם שכח תשכח את ידך והלכת אחרי
אלהים אחרים ועבדתם והשתחית להם העדתי בכם
היום כי אבד האבדון: פגוים אשר יהוה מאבד
מפניכם בן האבדון עקב לא תשמעו בקול יהוה
אלהיכם: פ

ט

שמע ישראל אתה עבר היום את הברית לבא לרשת
גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצורת בשמים:
עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואמרת
שמעת מי יתנצב לפני בני ענק: וידעת היום כי יהוה
אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם
והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר
דבר יהוה לך: אלהי אמר בלבבך בהרהר יהוה אלהיך
אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת
את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם
מפניך: לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את
ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם
מפניך ולמען הקים את הברית אשר נשבע יהוה לאבתך
לאבדתם לזכר ולעקב: וידעת כי לא בצדקתך יהוה
אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי
עם קשה ערף אתה: זכר אלהי תשכח את אשר הקצפת
את יהוה אלהיך במדבר למדוהים אשר יצאת מארץ מצרים
מצרים עד באכם עד המקום הזה מקרים היתם עם
יהוה: ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנה יהוה בכם
להשמיד אתכם: בעלתי הנהרה לקחת לוחות האבנים
לוחות הברית אשר ברת יהוה עמכם ואשב בדרך ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי:
והיה יהוה אלי את שני לוחות האבנים כתבים באצבע
אלהים ועלתים בכל הברית אשר דבר יהוה עמכם
בהר מתוך האש ביום הנהרה: והיו מקץ ארבעים יום
וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים
לוחות הברית: ואמר יהוה אלי קום בד מטה מורה
בי שחת עמך אשר יצאת ממצרים סרו מטה הנהרה
אשר צויתם עשו להם מסכה: ואמר יהוה אלי לאמר
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ונהר
מפני ואשמדם ואמחה את שמם מן תחת השמים

ועצם ידי עשה לי את החיל הזה וזכרת את
יהוה אלהיך כי הוא נתן לך פה לעשות חיל
למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתך ביום
ההוא

והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת
אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחית להם
העדתי בכם היום כי אבד האבדון פגוים אשר
יהוה מאבד מפניכם בן האבדון עקב לא תשמעו
בקול יהוה אלהיכם

שמע ישראל אתה עבר היום את הברית לבא
לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות
ובצורת בשמים עם גדול ורם בני ענקים אשר
אתה ידעת ואתה שמעת מי יתנצב לפני בני ענק
וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך
אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך
והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה
לך אל האמר בלבבך בהרהר יהוה אלהיך אתם
מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את
הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם
מפניך לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת
את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך
מורישם מפניך ולמען הקים את הברית אשר
נשבע יהוה לאבתך לאבדתם לזכר ולעקב
וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את
הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף
אתה זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה
אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים
עד באכם עד המקום הזה מקרים היתם עם יהוה
ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנה יהוה בכם
להשמיד אתכם בעלתי הנהרה לקחת לוחות
האבנים לוחות הברית אשר ברת יהוה עמכם ואשב
בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי ויהוה אלי את שני לוחות
האבנים כתבים באצבע אלהים ועלתים בכל
הברית אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
ביום הנהרה ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה נתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לוחות
הברית ואמר יהוה אלי קום בד מטה מורה בי
שחת עמך אשר יצאת ממצרים סרו מטה מורה
הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה ואמר יהוה
אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא
הרף ממני ואשמדם ואמחה את שמם מתחת השמים

10 ואעשה אותך לגירעונים ורב ממש: ואפן וארד מן
ההר וההר בער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי:
16 וארא והנה הטאתם ליהנה אלהיכם עשיתם לכם עגל
מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם:
17 ואתפש בשני הלוחות ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם
18 לעיניכם: ואתנפל לפני יהוה פראשנה ארבעים יום
וארבעים לילה להם לא אכלתי ומים לא שתיתי על
כל הטאתכם אשר הטאתם קצעות הרע בשני ידתי
19 להכעיסו: פי יגרתו מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם
כ הווא: ובאתרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל
21 גם בעד אתרן בעת ההוא: ואת הטאתכם אשר עשיתם
את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון
היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנהל
22 הירד מן הדרך: ובתבערה ובמסה ובקברת התאנף
23 מקצפים הייתם את יהוה: ובשלח יהוה אתכם מקדש
ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם
ותמרו את דפי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא
24 שמעתם בקולי: ממרים הייתם עמדי מיום דעתי
כה אתכם: ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום וארתי
ארבעים הלילה אשר התנפלתי בראמר יהוה להשמיד
26 אתכם: ואתפלל אליהוה ואמר אדני יהוה אל השתת
עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים
27 בגד חזקה: וכל לעבדך לאבדתם ליצחק וליעקב אל
28 תפן אל קשי העם הזה ואל דרשני ואל תשאנו: פך אמרו
הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם
אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם
29 להמתם במדבר: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בגדלך
הגדל ובורעה הנטויה:

רביעי

ואעשה אותך לגירעונים ורב ממש: ואפן וארד מן
ההר וההר בער באש ושני לוחות הברית על שתי
ידי וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם
לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה
יהוה אתכם ואתפש בשני הלוחות ואשלכם מעל
שתי ידי ואשברם לעיניכם ואתנפל לפני יהוה
בראשנה ארבעים יום וארבעים לילה להם לא
אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו כי
יגרתו מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם
להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם הווא
ובאתרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל
גם בעד אתרן בעת ההוא ואת חטאתכם אשר
עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת
אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את
עפרו אל הנהל הירד מן ההר ובתבערה ובמסה
ובקברת התאנף מקצפים הייתם את יהוה ונשלח
יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את
הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם
וכל האמנתם לו ולא שמעתם בקול מורי יהוה
עם יהוה מיום דעתי אתכם ואתנפל לפני יהוה
את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר
התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם ואתנפל
אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשאנו ונחלתך
אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד
חזקה וכל לעבדך לאבדתם ליצחק וליעקב אל
תפן אל קשי העם הזה ואל דרשני ואל תשאנו
פן אמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי
יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם
ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר והם
עמך ונחלתך אשר הוצאת בגדלך הגדל לבורע
הנטויה

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות
אבנים בראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך
ארון עץ ואכתב על הלוחות את הדברים אשר
היו על הלוחות הראשנים אשר עברת ושימתם
בארון ואעש ארון עצי שיטים ואפסל שני לוחות
אבנים בראשנים ואעל ההרה ושני הלוחות ביד
ויכתב על הלוחות במכתב הראשון את עשרת
הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך
האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי ואפן וארד
מן ההר ואשים את הלוחות בארון אשר עשיתי

א בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות אבנים
2 בראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ואכתב
על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשנים
3 אשר שברת ושמתם בארון: ואעש ארון עצי שיטים
ואפסל שני לוחות אבנים בראשנים ואעל ההרה ושני
4 הלוחות ביד: וכתב על הלוחות במכתב הראשון את
עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש
ה ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: ואפן וארד מן ההר ואשים
את הלוחות בארון אשר עשיתי

יהיו שם כאשר נתי יהוה ובני ישראל נסעו
 מבארות בני יעקב מוסרה שם מרת אהרן
 וקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו משם נסעו
 הגרזרה ומן הגרזרה יטבתה ארץ נחל ימים נעת
 ההא הנדין יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון
 ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך
 בשמו עד היום הזה על כן לא היה לנו זכר
 ונזכרה עם אחיו יהוה הוא נזכרתו כאשר דבר
 יהוה אלהיך לו ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים
 ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם
 בפעם ההוא לא אבה יהוה השליחך ואמר יהוה
 אלי קום כך למסע לפני העם ויבאו וירעו את הארץ
 אשר נשבעתי לאבותם לתת להם

חמישי פ

ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם
 ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא תבה
 איתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 לשמר את מצוות יהוה ואת חוקתיו אשר אנכי מצוה היום
 לשוב לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים
 הארץ וכל אשר בה: רק באמתך חשק יהוה לאהבה
 אותם ובהר בורעם אחרים בקם מכל העמים ביום
 ההוא: ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו
 עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלוהי האלהים ואדני הארץ
 האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח
 שחד: עשה משפט יום ואלמנה ואת גר לתת לו
 לחם ושמחה: ואהבתם את דגרי בניכם הייתם בארץ
 מצרים: את יהוה אלהיך תירא איתו תעבד ובו תרפק
 ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר יעשה
 אתך את גדולתו ואת השגרתו האלה אשר רא עיניך:
 בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה ונתה שוקך יהוה
 אלהיך בקובי השמים לרב:

יא

ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
 ומשפטיו ומצותיו כל ימיך: וידעתם היום כי לא
 את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ידעו את מוסר יהוה
 אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וידו הנטויה: ואת
 אתמו ואת מצותיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה
 מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה לחיל מצרים
 לסיסו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם
 בדרפם אחרים ואבתם יהוה עד היום הזה: ואשר
 עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואשר
 עשה לדתו ולאבותם בני אליהם בדראבו אשר באתה
 הארץ את היום

יהיו שם כאשר נתי יהוה ובני ישראל נסעו
 מבארות בני יעקב מוסרה שם מרת אהרן
 וקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו משם נסעו
 הגרזרה ומן הגרזרה יטבתה ארץ נחל ימים נעת
 ההא הנדין יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון
 ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך
 בשמו עד היום הזה על כן לא היה לנו זכר
 ונזכרה עם אחיו יהוה הוא נזכרתו כאשר דבר
 יהוה אלהיך לו ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים
 ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם
 בפעם ההוא לא אבה יהוה השליחך ואמר יהוה
 אלי קום כך למסע לפני העם ויבאו וירעו את הארץ
 אשר נשבעתי לאבותם לתת להם

ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי
 אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו
 ולא תבה איתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך לשמר את מצוות יהוה ואת חוקתיו
 אשר אנכי מצוה היום לשוב לך הן ליהוה אלהיך
 השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה רק
 באמתך חשק יהוה לאהבה אותם ובהר בורעם
 אחרים בקם מכל העמים ביום הזה ומלתם את
 ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד כי יהוה
 אלהיכם הוא אלוהי האלהים ואדני הארץ האל
 הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח
 שחד: עשה משפט יום ואלמנה ואת גר לתת לו
 לחם ושמחה: ואהבתם את דגרי בניכם הייתם בארץ
 מצרים: את יהוה אלהיך תירא איתו תעבד ובו תרפק
 ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר יעשה
 אתך את גדולתו ואת השגרתו האלה אשר רא עיניך:
 בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה ונתה שוקך יהוה
 אלהיך בקובי השמים לרב:

ותבלעם ואת-ביתם ואת-אחיהם
 7 ואת כל-היכוס אשר בתוליהם בקרב כל-ישראל: כי
 עיניכם רראת את כל-מעשה יהוה הגדל אשר עשתי:
 8 ושמרתם את-כל-המצוה אשר אנכי מצוה היום למען
 תחזקו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר אתם לבקרים
 9 שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על-הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולורעם ארץ זבת
 חלב ודבש: שש

כי הארץ אשר אתה בארשמה
 לארשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם
 11 אשר תורע את-דורעה והשקות ברזקה בגן הירק: והארץ
 אשר אתם לבקרים שמה לרשתה ארץ תרים ובקעת
 12 למטר השמים תשתהמים: ארץ אשר יהיה אלהיה
 דרש אתה תמיד עני יהוה אלהיך ביה מרשית השנה
 13 ועד אחרית שנה: כ

ויהו אם-שמע תשמעו אל-
 מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את-יהוה
 14 אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם: ונתתי
 מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת רגוד ותירש
 15 ויאדגד: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת:
 16 השמרו לכם פדופתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 17 אחרים והשתחיתם להם: והרה אהיה בקם ועצר
 את-השמים ולא-יהיה מטר והארמה לא תמן את-יובליה
 ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר נתן
 18 לכם: ושמחם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם
 וקשרתם אתם לאות על-ידכם והיו לטופת בין עיניכם:
 19 ולמדתם אתם את-בניכם לדבר גם בשבתך בביתך
 כ ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על-מזוזות
 21 ביתך ובשעריך: למען יראו ימיכם וימי בניכם על
 הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי
 22 השמים על-הארץ: שכיני עסטר כי אם-שמר תשמרו את-
 כל-המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה
 לאהבה את-יהוה אלהיכם ללכת בכל-דרךיו ולדבקד
 23 בו: והוריש יהוה את-כל-הגוים האלה מלפניכם וירשתם
 24 גוים גדלים ועצמים מכם: כל-המקום אשר תדרך כד
 רגלכם בו לכם יהיה מדהמדבר והלבנון מדהמדבר נהר-
 כזפרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לאיתצב איש
 בפניכם פחדכם

ותבלעם ואת בתיהם ואת אחיהם ואת כל
 היכוס אשר בתוליהם בקרב כל ישראל כי
 עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר
 עשתי ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
 מצוה היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את
 הארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה ולמען
 תאריכו ימים על הארמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם ולורעם ארץ זבת חלב
 ודבש

כי הארץ אשר אתה בא לרשתה לא כארץ מצרים
 הוא אשר יצאתם משם אשר תורע את דורעך
 והשקות ברזקך בגן הירק והארץ אשר אתם
 עבדים שמה לרשתה ארץ תרים ובקעת
 למטר השמים תשתה מים ארץ אשר יהיה
 אלהיך דרש אתה תמיד עני יהוה אלהיך
 מרשית השנה ועד אחרית שנה והיה
 אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
 בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם
 בעתו יורה ומלקוש ואספת רגוד ותירשך
 ויאדגדך ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 ושבעת השמרו לכם פדופתה לבבכם וסרתם
 ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם
 והרה אהיה בקם ועצר את השמים ולא
 יהיה מטר והארמה לא תמן את יובליה
 מהרה מעל הארץ הטבה אשר נתן לכם
 ושמתם את דברי אלה על לבבכם וקשרתם
 וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטופת
 בין עיניכם ולמדתם את בניכם לדבר גם
 בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך
 למען יראו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
 על הארץ

כי אם שימר תשמרו את כל המצוה הזאת אשר
 אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה
 אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבק בו והוריש
 יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם
 גוים גדלים ועצמים מכם כל המקום אשר
 תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר
 והלבנון מן הנהר נהר כזפרת ועד הים האחרון
 יהיה גבלכם לא יתיצב איש בפניכם פחדכם

ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
 בשעריכם כי אין לו חלק וגזלה אתכם השומר כך
 פן תעלה עלתך בכל מקום אשר תראה כי אם
 במקום אשר יבחר יהיה באחד שבטיך שמתעלה
 עלתך ושם תעלה כל אשר אנכי מצוה רק
 בכל אות נפשי תזבז ואכלת בעיר כברכת הוה
 אלהיך אשר נתן כך בכל שעריך הטמא והטהור
 יאכלו כצבי וכאיל רק הדם לא תאכלו עלהארץ
 השפכנו כמים לא תוכל לאכל בשעריך מעשר
 רצף ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך ועאנך וכל
 גרריך אשר תדר ותרבתיך ותרומת ירך כי אם
 לפני יהוה אלהיך תאכלו במקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך בו אתה וכלך ובתך ועלדך ואמתך
 והלוי אשר בשעריך ושמוזת לפני יהוה אלהיך
 בכל משלח ירך השומר כך פן תעזב את הלוי
 כל ימך על אדמתך
 ידוהי יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר כך
 ואמרת אכלה בעיר כי תאוה נפשך לאכלנשך
 בכל אות נפשך תאכל בעיר כי ידחק בזוך
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם
 וזבזת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר
 צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך אך
 כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלו
 הטמא והטהור יחדו יאכלו רק חזק נבלתי אני
 הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם
 הבשר לא תאכלו על הארץ השפכנו כמים לא
 תאכלנו כמען יטב לך ולבנך אחרך כי תעשה
 הישר בעיני יהוה רק קדשיך אשר יהיו כך
 ונדריך תשא ובאת את המקום אשר יבחר יהוה
 ועשית עלתך הבשר והדם על מזבז יהוה
 אלהיך ודם ובזיך ישפך על מזבז יהוה אלהיך
 והבשר תאכל שיבור ושימעת את כל הדברים
 האלה אשר אנכי מצוה למען יטב לך ולבנך
 אחרך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני
 יהוה אלהיך
 יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה
 לרשת אותם מפניך ורשית אתם וישבת בארץ
 העימר כך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
 מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
 הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני לא
 תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
 אשר שוא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם

ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
 בשעריכם כי אין לו חלק וגזלה אתכם השומר כך
 פן תעלה עלתך בכל מקום אשר תראה כי אם
 במקום אשר יבחר יהיה באחד שבטיך שמתעלה
 עלתך ושם תעלה כל אשר אנכי מצוה רק
 בכל אות נפשי תזבז ואכלת בעיר כברכת הוה
 אלהיך אשר נתן כך בכל שעריך הטמא והטהור
 יאכלו כצבי וכאיל רק הדם לא תאכלו עלהארץ
 השפכנו כמים לא תוכל לאכל בשעריך מעשר
 רצף ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך ועאנך וכל
 גרריך אשר תדר ותרבתיך ותרומת ירך כי אם
 לפני יהוה אלהיך תאכלו במקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך בו אתה וכלך ובתך ועלדך ואמתך
 והלוי אשר בשעריך ושמוזת לפני יהוה אלהיך
 בכל משלח ירך השומר כך פן תעזב את הלוי
 כל ימך על אדמתך
 ידוהי יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר כך
 ואמרת אכלה בעיר כי תאוה נפשך לאכלנשך
 בכל אות נפשך תאכל בעיר כי ידחק בזוך
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם
 וזבזת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר
 צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך אך
 כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלו
 הטמא והטהור יחדו יאכלו רק חזק נבלתי אני
 הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם
 הבשר לא תאכלו על הארץ השפכנו כמים לא
 תאכלנו כמען יטב לך ולבנך אחרך כי תעשה
 הישר בעיני יהוה רק קדשיך אשר יהיו כך
 ונדריך תשא ובאת את המקום אשר יבחר יהוה
 ועשית עלתך הבשר והדם על מזבז יהוה
 אלהיך ודם ובזיך ישפך על מזבז יהוה אלהיך
 והבשר תאכל שיבור ושימעת את כל הדברים
 האלה אשר אנכי מצוה למען יטב לך ולבנך
 אחרך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני
 יהוה אלהיך
 יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה
 לרשת אותם מפניך ורשית אתם וישבת בארץ
 העימר כך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
 מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
 הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני לא
 תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
 אשר שוא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם

בירחיב הוה
 אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בעיר
 כרתאוה נפשך לאכל בעיר בכל אות נפשך תאכל
 21 בעיר: בירחוק מפה המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשום שמו שם תבחת מבקרת ומצאנך אשר נתן
 יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות
 נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלו
 22 הטמא והטהור יחדו יאכלו: רק חזק נבלתי אני
 הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר:
 23 לא תאכלו על הארץ השפכנו כמים: לא תאכלו למען
 יטב לך ולבנך אחרך כרתעשה הישר בעיני יהוה:
 24 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל
 המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתך הבשר והדם
 על מזבז יהוה אלהיך ודם ובזיך ישפך על מזבז
 25 יהוה אלהיך ותבשר תאכל: שמו ושמועת את כל
 הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען יטב לך ולבנך
 אחרך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה
 26 אלהיך: שיש

בירחיב הוה
 אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בעיר
 כרתאוה נפשך לאכל בעיר בכל אות נפשך תאכל
 21 בעיר: בירחוק מפה המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשום שמו שם תבחת מבקרת ומצאנך אשר נתן
 יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות
 נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלו
 22 הטמא והטהור יחדו יאכלו: רק חזק נבלתי אני
 הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר:
 23 לא תאכלו על הארץ השפכנו כמים: לא תאכלו למען
 יטב לך ולבנך אחרך כרתעשה הישר בעיני יהוה:
 24 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל
 המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתך הבשר והדם
 על מזבז יהוה אלהיך ודם ובזיך ישפך על מזבז
 25 יהוה אלהיך ותבשר תאכל: שמו ושמועת את כל
 הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען יטב לך ולבנך
 אחרך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה
 26 אלהיך: שיש

ואת בנותיהם ישיבו באשר לאלהיהם:

יג

את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו א
לעשות לא תספר עליו ולא תגדע ממנו: ב

2 כִּי יָקֻם בְּקִרְבְּךָ נְבוֹיָא או חֹלֶם חֲלוֹם וְנִתְּן אֵלֶיךָ אוֹר
3 או מִסְפֵּת: וְכֹא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר
נִלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יְדַעְתֶּם וְנַעֲבֹדֵם:
4 לֹא תִשְׁמַע אֶל-דִּבְרֵי הַנְּבוֹיָא הַזֶּה או אֶל-חֲלוֹלֵי הַחֲלוֹם
הַזֶּה כִּי מִנְסַח יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם לְדַעַת הַשֹּׁשֶׁבִים
אֲתֵיבִים אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּגַל לְבַבְכֶם וּבְגַל-נַפְשְׁכֶם:
5 אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ וְאֶתֹי תִירְאוּ וְאֶת-מִצְוֹתַי ה
תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלְוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֶתֹי תַעֲבֹדוּ וְכוּ תִדְבַקְוּ: וְהַנְּבוֹיָא
6 הַזֶּה או חֹלֶם חֲלוֹם הַזֶּה יִמָּת כִּי דַבַּר-סָרָה עַל-
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֲתָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְתִפְקֹד
מִבַּיִת עֲבָדִים לְהַדְרִיחַ מִדְּבַרְךָ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
7 לַלְכֹת קִה וּבַעֲרַת דָּרַע מִקִּרְבְּךָ: ס כִּי יִסְתַּף אִתְּךָ
בְּדָאָמֶךָ או בְּתִבְתֵּךָ או וְאִשֶׁת תִּיבְתֵךָ או רֵצָה אֲשֶׁר
כִּנְסִשְׁךָ בְּסִתְרָה לֵאמֹר נִלְכָה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים
8 אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אֹתָהּ וְאֶבְתִּיד: מֵאֵלֵינוּ הַעַמִּים אֲשֶׁר
סְבִיבֹתֶיכֶם הַקְּרִבִים אֵלֶיךָ או הַרְחֻקִים מִמֶּךָ מִקְצֵה
הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ: לֹא-תֵאבְדָה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו
9 וְלֹא-תִחַס עֵינֶיךָ עָלָיו וְלֹא-תִתְמַל וְלֹא-תִכְסֶה עָלָיו: כִּי
הַרְגוּ תִהְיֶנּוּ יְהוָה תִּתְחַדְּבוּ בְּרֵאשׁוֹנָה לְחַמְוֹתַי וְךָ כָּל-
10 הָעָם בְּאֶחְזָנָה: וְסָקַלְתָּ בְּאֵבָנִים וְמָת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדְרִיחַ
מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים:
11 וְכִל-יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְרָאוּ וְלֹא-יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת כְּדִבְרֵךְ
תַּרְע נִתְּן בְּקִרְבְּךָ: ס

13 כִּי-תִשְׁמַע בְּאֵת עֲרֹךְ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְתָּ שֵׁם לֵאמֹר: יֵצְאוּ אַנְשֵׁים
14 בְּנֵי-בְלִיעַל מִקִּרְבְּךָ וַיְחַדּוּ אֶת-שִׁבְי עִירָם לֵאמֹר נִלְכָה
וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יְדַעְתֶּם: וְתִרְשַׁת
15 וְתִקְרַת וְשֹׁאֵלֶךָ תִּסָּב וְהָיָה אִמֵּת וְכוּן תִּדְבַר נַעֲשֶׂתָהּ
וְתוֹעֵבָה הִוא בְּקִרְבְּךָ: הִנֵּה תִכָּה אֶת-יְשִׁיבֵי הָעִיר
16 הַזֹּאת לְפִי-תִרְכַּב הַחֲרָם אֹתָהּ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּהּ וְאֶת-
17 כְּהֻמָּתָה לְפִי-תִרְכַּב: וְאֶת-כָּל-שְׁלָלָהּ תִּקְבֹץ אֶל-תֹּךְ
וְחֻבָּה וְשֹׁרֶפֶת בְּאֵשׁ אֶת-הָעִיר וְאֶת-כָּל-שְׁלָלָהּ כָּלִיל
לְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה מִל עוֹלָם לֹא תִכְנֶה עוֹד: וְלֹא
18 דַּבְּק בְּדָךְ מֵאֻמָּה מִדְּבָרָם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִתְּרוֹן
אִפֹּי וְיִתְחַדְּבוּ בְּחַמִּים

ואת בנותיהם ישיבו באשר לאלהיהם את כל הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא
תספר עליו ולא תגדע ממנו

כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך
אות או מופת ובא האות והמופת אשר דבר
אליך לאמר לכה אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל דברי הנביא
הנביא או אל חולם החלום ההוא כי מנסח יהיה
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה
אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם אחרי יהוה
אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
ובקלו תשמעו ואתו תעבדו וכו תדבקו והנביא
הנביא או חולם החלום ההוא ימת כידבר סרה
על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים
והפךר מבית עבדים להדריך מן הדרך אשר
נור יהוה אליך ללכת בה ובערת הרע
מקרבך

כי יסתף איתך או בנתך או אשת
תיבך או רעך אשר כנפסך בסתר לאמר לכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך מאלהי העמים אשר סביבתכם הקרובים
אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד קצה
הארץ לא תאבדה לו ולא תשמע אליו ולא
תחוס עיניך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו
כי הרג תהרגנו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו
ויד כל העם באחרונה וסקלתו באבנים ומת
כי בקש להדריך מעל יהוה אליך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים וכל ישראל ישמעו
וראו ולא יספו לעשות כדבר הרע הזה

בקרוב
כי תשמע באוזן
עירך אשר יהוה אליך נתן לך לשבת שם
לאמר יצאו אנשים בני בליעל מקרבך ויחדו
את ישיבי עירם לאמר לכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעתם וירשית וחזקת ושאית
היטב והנה אמת וכוון הדבר לעינתה התועבה
הזאת בקרבך הנה תכה את ישיבי העיר הזאת
לפי חרב חזקת אתה ואת כל אשר בה ואת
בהמותה לפי חרב ואת כל עלולה הקבץ אל
תוך חובה ושרפת באש את העיר ואת כל
עלולה כליה ליהוה אליך והיתה הל עולם לא
תבנה עוד ולא ידבק בידך מאומה מן החזים
למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים

ורחמך ורחמך כאשר נשבע
19 לאבתיך: כי תשמע בקול דונה אלהיך לשמר אתך
כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות הנשך בעיני
דונה אלהיך: ם רביע

ד

א בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדו ולא תשימו
2 קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה ליהוה
אלהיך וקדו בחר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל
3 העמים אשר על פני האדמה: ם לא האכל כל
4 תועבה: זאת הדבקה אשר האכלו שור שיה כשבים
5 ושה עזים: איל וצבי וחקמור ואקן ודישן והאו וקמר: וכל
6 דבמה מפרסת פרסה ושקעת שסע שתי פרסות מעלת
7 גרה בדבקה אתה האכלו: אך אתה לא תאכלו
ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה אתה הגמל
8 לא הפריסו טמאים הם לכם: ואת החזיר כרמפלים
פרסה הוא ולא גדה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
9 ובנבלתם לא תגעו: ם אתה תאכלו מכל אשר
10 במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת האכלו: וכל אשר
אדלו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: ם
11 כל צפור טהרה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם
12 הנשר והפרס והעונה: והראיה ואת האיה והדקה למינה:
13 ואת כל ערב למינו: ואת בת העונה ואת החתום ואת
14 השחף ואת הנץ למינהו: אתיהבים ואת הנשוף
15 ואת הנשמת: ותקאת ואת הדבקה ואת השלף: ותחסדה
16 והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא
17 הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו
18 כל זבלה לגר אשר בשערך תתננה ואכלה או מבר
לגבר כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גר
בחלב אמו: ם חמישי

והזכור והדבך כאשר נשבע לאבתיך כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר
אנכי מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה
אלהיך בנים אתם ליהוה

אלהיכם לא תתגדו ולא תשימו קרחה בין
עיניכם למת כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
בחר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר
על פני האדמה לא האכל כל

תועבה זאת הדבקה אשר האכלו שור שיה
כשבים ושה עזים איל וצבי וחקמור ואקן ודישן
והאו וזמר וכל דבמה מפרסת פרסה ושסועה
שתי פרסות מעלת גרה בדבקה אתה האכלו אך
את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השלף כי
מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם
לכם ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה
טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא
תגעו את זה תאכלו מכל אשר

במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו וכל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא
הוא לכם כל צפור טהרה

תאכלו וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
והעונה והראיה ואת האיה והדקה למינה ואת
ערב למינו ואת בת העונה ואת החתום ואת
השחף ואת הנץ למינהו אתיהבים ואת הנשוף
והנשמת ותקאת ואת הדבקה ואת השלף
והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף והעטלף
וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו כל
עוף טהור תאכלו לא תאכלו כל זבלה לגר
אשר בשערך תתננה ואכלה או מבר לגבר
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל
גרי בחלב אמו

עשר תעשר את כל תבואת זרעך הישאהשדה
שנה שנה ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר לשכן שמו שים מעשר זרעך הישר
ויצהר ובכרת בקרך ועאמר למען תלמד ליראה
את יהוה אלהיך כל הימים וכי ירבה מומר הדרך
כי לא תוכל שאנו כי ירוק מומר המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שים כי ירבה מומר
אלהיך ונתתה בכסף וצרת הכסף בדרך והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ונתתה
הכסף בכל אשר תאוו ופערך בבקר ובצאן ובין

ובשכר ובכל אשר תשאקה נפשך ואכלת
 שם לפני דעה אלהך ושמת אתה וביקח: ותלוי 27
 אשר בשעריך לא תעבט כי אין לו חלק ונתלה עמך:
 ס מקצה ושלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך 28
 בשנה ההוא ותחת בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק 29
 ונתלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
 ושבעו למען יברכה דעה אלהך בכל מעשה ידך אשר
 תעשה: שש ס

מקץ שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה א 2
 שמוס כל בעל משה ידו אשר ישה ברצו לא יוש
 אתרצו ואת אוזו ברקא שמטה לדעה: את הנוכח 8
 תגש ואשר דעה לה את דאחד השמט יד: אפס כי 4
 לא תהיה אבון ברבך וברבך דעה בארץ אשר
 דעה אלהך נמלך נחלה לרשעה: רק אם שמוס 7
 השמט בקול דעה אלהך לשמר לעשות את כל המצוה
 הזאת אשר אנכי מצוה היום: כדעה אלהך ברבך 6
 כאשר דברתי והעבטת עם רבים ואתה לא תעבט
 ומשלה בני עם רבים ובה לא ימשלו: ס כדעה 7
 כד אבון מאחד אלה באחד שעריך בארץ אשר
 דעה אלהך נתן לך לא תאמן את לרבך ולא תקפץ
 את ידך מאחד האבון: כדעתם תפסח את ידך לו 8
 והעבט מעבדיו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך 9
 כדעתך דבר עם לרבך כלל לאמר קרבה שנת
 השבע שנת השמטה ורעה עינה באחד האבון ולא
 תמן לו וקרא עליך אלהיה ודעה כד תמא: נתן תמן 10
 לו ולא תרע לרבך בתוך לו כי בגלל הדבר הזה
 יברכה דעה אלהך בכל מעשה ובכל משלח ידך: כי 11
 לא תחזל אבון מקרב הארץ עלין אנכי מצוה לאמר
 פתח תפסח את ידך לאחד לענה ולאבונך בארץ: ס

כדמלך לך אחד העבד או העברה ועבדך שש שנים 12
 ובשנה השביעית תשלתו חפשי מעמך: וכד השלתו 13
 חפשי מעמך לא תשלתו ריבם: תעניק תעניק לו 14
 מצאנו ומצאנו ומקבך אשר ברבך דעה אלהך תסד
 לו: תכרת כי עבד הויה בארץ מצרים ופדוה דעה 15
 אלהך עלין אנכי מצוה את הדבר הזה היום: ותעו 16
 כדאמר אלהי לא אגא מעמך כי אהבך ואת ביתך
 כד טוב לו עמך: ולקחת את המרצע 17

ובשכר ובכל אשר תשאך נפשך ואכלת שם
 לפני יהוה אלהיך ושמת אתה וביקח והלוי
 אשר בשעריך לא תעבט כי אין לו חלק ונתלה
 עמך מקצה שלש שנים תוציא
 את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא ותחת
 בשעריך ובא הלוי כי אין לו חלק ונתלה עמך
 והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
 וישבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה
 ידך אשר תעשה מקץ
 שלש שנים תעשה שמטה וזה דבר השמטה
 שמוס כל בעל משה ידו אשר ישה ברצו
 לא יוש את רצו ואת אוזו ברקא שמטה לדעה:
 ליהוה את הנוכח תגש ואשר יהיה לך את אוזן
 השמט ידך אפס כי לא יהיה אבון ברבך
 וברבך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך נתלה לרשעה רק אם שמוס תשמע בקול
 יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה
 הזאת אשר אנכי מצוה היום כי יהוה אלהיך
 ברבך כאשר דבר לך והעבטת עם רבים
 ואתה לא תעבט ומשלת בני עם רבים ובה לא
 ימשלו: כי יהיה לך
 אבון מאחד אלהיך באחד שעריך בארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך לא תאמן את לרבך ולא
 תקפץ את ידך מאחד האבון כי פתח תפסח
 את ידך לו והעבט תעבטו די מחסרו אשר
 יחסר לו השמר לך פן יהיה דבר עם לרבך
 בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
 ורעה עליך באחד האבון ולא תתן לו וקרא
 עליך אלהיה וזהו דעה כד תתן לו וזה
 ירע לרבך בתוך לו כי בגלל הדבר הזה יברכה
 יהוה אלהיך בכל מעשה ובכל משלח ידך כי
 לא יחזל אבון מקרב הארץ עלין אנכי מצוה
 לאמר פתח תפסח את ידך לאחד לענה
 ולאבונך בארץ: כי ימכר לך אוזן
 העבד או העברה ולעבדך שלש שנים ובשנה
 השביעית תשלתו חפשי מעמך וכי תשלתו
 חפשי מעמך לא תשלתו ריבם העניק תעניק
 לו מצאנו ומצאנו ומקבך אשר ברבך יהוה
 אלהיך נתן לו וזכרת כי עבד הויה בארץ מצרים
 ופדוה יהוה אלהיך עלין אנכי מצוה את הדבר
 הזה היום והיה כי יאמר אלהי לא אגא מעמך כי
 אהבך ואת ביתך ואת המרצע

ונתתה באנו וברכת והיה כך עבד עולם ואף לאמתך תעשהו: וברכת ותנה לה עבד עולם ואף לאמתך תעשהו: 18 לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שבר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהיה אלהיך בכל אשר תעשה: פ שביעי

ונתתה באנו וברכת והיה כך עבד עולם ואף לאמתך תעשהו: וברכת ותנה לה עבד עולם ואף לאמתך תעשהו: 18 לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שבר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהיה אלהיך בכל אשר תעשה:

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקריש ליהוה אלהיך לא תעבד בכור שורך ולא תגז בכור צאנך לפני יהוה אלהיך תאכלו ענת בענת במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תחבולו ליהוה: אלהיך בשלחך תאכלו הטמא והטהור יחדו בציני ובאילן רק אתרמו לא תאכל על הארץ תשיכנו כמים

שמור את חרש האבנים ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחרש האבנים הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה ונחזת פסח ליהוה אלהיך צאן בקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עליו כי בחפזו יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך ולא יראה לך שאר בנכך גבולך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון כבקר לא תוכל לזבח את הפסח באחד שלחך אשר יהוה אלהיך נתן לך כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מוציא אתך ממצרים ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר ותלכת לאהליך ששית ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה כמאכה שבעת

שבעת הספר כך מהחל חרמש בקמת תזל לספר שבעה שבעות ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת גרבת ירך אשר התן כאשר יברך יהוה אלהיך ושמוזת לפני יהוה אלהיך אתה ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשלחך והגור והיתום והאנמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם וזכרת כי עבד היית במצרים ועשית את החקים האלה

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספד ברגל ומקבד: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך

19 כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקריש ליהוה אלהיך לא תעבד בכור שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחו ליהוה אלהיך בשלחך: הטמא והטהור יחדו בציני ובאילן רק אתרמו לא תאכל על הארץ תשיכנו כמים: פ

טז

א שמור את חרש האבנים ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחרש האבנים הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: 2 ונחזת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עליו כי בחפזו יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך ולא יראה לך שאר בנכך גבולך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון כבקר לא תוכל לזבח את הפסח באחד שלחך אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מוציא אתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר ותלכת לאהליך: ששית ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה כמאכה: 8 שבעת שבעת הספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת גרבת ירך אשר נתת כאשר יברכך יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ותלוי אשר בשלחך ותגר ותיתום ותאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: פ מספור

13 חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספד ברגל ומקבד: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך

ואמתך ותלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
 שבעת ימים תהג ליהנה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי
 יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך
 ותהיה אך שמח: שלוש פעמים בשנה יראה כלל וכוונך
 אתיפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר כתג המצות
 וכתג השבעות וכתג הסבות ולא יראה אתיפני יהוה
 ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נמדדך: 17

שפטים

שפטים ושטרם תמדדך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לשבטך ושפטו אתהעם משפט צדק: לא
 תפח משפט לא תביר פנים ולא תקח שחד כי השחד
 יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק
 תרדף למען תחיה וירשת אתהארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך: לו לאתפס לך אשה בלעז אצל מוכח
 יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקום לך מצבה
 אשר שגא יהוה אלהיך:

לא תנחם ליהוה אלהיך שור ושה אשר תקח בו מום
 כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ס ברימצא
 בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש
 אדאשה אשר יעשה אתהרע בעיני יהוה אלהיך לעבר
 בריחו: וילך ועבר אלהים אחרים וישתרו להם ולשמשו
 או לזוח או לקל צבא השמים אשר לא צוית: והגד
 לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
 התועבה הזאת בשדאל: והוצאת אתהאיש ההוא או
 אתהאשה ההוא אשר עשו אתהקבר רבע הנה אל
 שעריך אתהאיש או אתהאשה וסקלתם באבנים ומתו:
 על פי שנים עדים או שלשה עדים ומת המת לא יומת
 על פי עד אחד: יד העדים תהנהבו בראשנה להמיתו
 ויד בלועם באחרנה ובקרת הרע מקרבך: פ

כי יפלא ממך דבר למשפט בידים לדם בידיו לזן
 ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים
 הקלום ואל המשפט אשר יהוה בים תהם ודרשת
 והגדו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר
 אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת
 לעשות ככל אשר יורה: ואל על פי התורה אשר יורה
 ועל המשפט אשר יאמרו לך מעשה לא תסור מן הדבר
 אשר יגידו לך ימין ושמאל:

ואמתך ותלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
 שבעת ימים תהג ליהנה אלהיך במקום אשר יבחר
 יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל
 מעשה ידך ותהיה אך שמח שלוש פעמים בשנה
 יראה כל וכוונך אתיפני יהוה אלהיך במקום אשר
 יבחר כתג המצות וכתג השבעות וכתג הסבות ולא
 יראה אתיפני יהוה ריקם איש כמתנת ידו כברכת
 יהוה אלהיך אשר נמדדך: 17

ושטרם התן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לשבטך ועשפטו את העם משפט צדק לא
 תטה משפט לא תביר פנים ולא תקח שחד כי
 השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק
 צדק תרדף למען תחיה וירשת אתהארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך: לא תפס לך אשה
 בלעז אצל מוכח יהוה אלהיך אשר תעשה לך:
 ולא תקום לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך:

לא תנחם ליהוה אלהיך שור ושה אשר תקח בו מום
 תועבת יהוה אלהיך הוא: ס ברימצא
 בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש
 אדאשה אשר יעשה אתהרע בעיני יהוה אלהיך לעבר
 בריחו: וילך ועבר אלהים אחרים וישתרו להם ולשמשו
 או לזוח או לקל צבא השמים אשר לא צוית: והגד
 לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
 התועבה הזאת בשדאל: והוצאת אתהאיש ההוא או
 אתהאשה ההוא אשר עשו אתהקבר רבע הנה אל
 שעריך אתהאיש או אתהאשה וסקלתם באבנים ומתו:
 על פי שנים עדים או שלשה עדים ומת המת לא יומת
 על פי עד אחד: יד העדים תהנהבו בראשנה להמיתו
 ויד בלועם באחרנה ובקרת הרע מקרבך: פ

כי יפלא ממך דבר למשפט בידים לדם בידיו לזן
 ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים
 הקלום ואל המשפט אשר יהוה בים תהם ודרשת
 והגדו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר
 אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת
 לעשות ככל אשר יורה על פי התורה אשר יורה
 ועל המשפט אשר יאמרו לך מעשה לא תסור מן הדבר
 אשר יגידו לך ימין ושמאל:

12 והאיש אשר יעלה בדרך לבנותי שמע אל הכהן
 העמד לשדת שם את יהוה אלהיך או אל העלפט
 ומת האיש ההוא ובעדת הרע מישר אל ובלת
 ישמעו ויראו ולא יודוץ עוד
 13 תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשמה
 וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך בכלבנים אשר
 14 סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך
 15 כי מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך
 16 איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבהו לו סוסים
 וקא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה
 17 אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה
 18 לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבהו לו מאד:
 19 והיה כשבתו על כסף ממלכתו וכתב לו את המשנה
 20 בתורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: והיתה
 עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד לראיה את יהוה
 אלהיו לשמר את דבריהם: והתורה הזאת ואת החקים
 כ האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור
 מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו
 הוא ובניו בקרב ישראל:
 ששי

יח

א לא ידעה לכהנים הלויים כל שבט בני חלק ונחלה עם
 2 ישראל אשר יהוה ונחלתו יאכלו: ונחלה לא יתנהלו
 3 בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: ס תה
 יהוה משפט הכהנים מאת העם מאת וכתו תזבח אם
 4 שור אסוה ונתן לכהן הנרע ותלתיים ותקבה: ראשית
 5 דגנה תירשון וצמר וראשית גו צאנה תתדלו: כי טו
 6 בתי יהוה אלהיך מכל שבטך לעמד לשבת בשם
 7 יהוה הוא ובניו כל הימים: ובישי וקרבא הלוי מאת
 8 שערך מכל ישראל אשר הוא נר שם ובא בכל את
 9 גפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושורת בשם יהוה
 10 אלתו בכל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: חלק
 11 בחלק יאכלו לבד ממכרו על האבות: ס כי אתה בא
 12 אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות
 13 כמעשה בני העם ההם: לא ימצא בך מעבד בגרובתו כאשר
 14 קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל
 15 אוב וידעני ודרש אלהימות: כרתועבת יהוה כל לעשה
 אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אתם
 16 מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך:
 חשי

14 כי הגוים האלה
 אשר אתה יורש אותם אל מלמנים
 18. v. סבירן סה 20. v. מלך 224
 18. v. בקצת סבירן סה וכו

והאיש אשר יעלה בדרך לבנותי שמע אל הכהן
 העמד לשדת שם את יהוה אלהיך או אל העלפט
 ומת האיש ההוא ובעדת הרע מישר אל ובלת
 ישמעו ויראו ולא יודוץ עוד
 תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשמה
 וישבתה בה ואמרת אשימה עלימה עלי מלך
 בכל הבנים אשר סביבתי שום תשים עליך מלך
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים
 עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר
 לא אחיך הארץ לא ירבה לו סוסים ולא ישיב
 את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר
 לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד ולא ירבה
 לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבהו
 לו מאד והיה כשבתו על כסף ממלכתו וכתב לו
 את המשנה בתורה הזאת על ספר מלפני הכהנים
 הלויים והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען
 ילמד לראיה את יהוה אלהיו לשמר את כל
 דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשותם
 לבנותי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
 ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו
 הוא ובניו בקרב ישראל
 יהיה לכהנים הלויים כל שבט בני חלק ונחלה
 עם ישראל אשר יהוה ונחלתו יאכלו ונחלה לא
 יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
 לו יהוה משפט הכהנים מאת העם מאת וכתו תזבח אם
 שור אסוה ונתן לכהן הנרע ותלתיים ותקבה: ראשית
 דגנה תירשון וצמר וראשית גו צאנה תתדלו: כי טו
 בתי יהוה אלהיך מכל שבטך לעמד לשבת בשם
 יהוה הוא ובניו כל הימים: ובישי וקרבא הלוי מאת
 שערך מכל ישראל אשר הוא נר שם ובא בכל את
 גפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושורת בשם יהוה
 אלתו בכל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: חלק
 בחלק יאכלו לבד ממכרו על האבות: ס כי אתה בא
 אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות
 כמעשה בני העם ההם: לא ימצא בך מעבד בגרובתו כאשר
 קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל
 אוב וידעני ודרש אלהימות: כרתועבת יהוה כל לעשה
 אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אתם
 מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך:
 חשי

ואל קסמים ושחפים

ואתה לא כן נמן לה דעה אלהיך: נביא מקרבך מאחריך 15
 כמי יקים לה דעה אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר 16
 שאלת מעם דעה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר
 לא אסף לשמלע את-קול דעה אלו ואת-דאש הנדלה
 הזאת לא-אראה עוד ולא אמנת: ויאמר דעה אל 17
 הטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחותם 18
 כמקד ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר
 אצטו: ודעה האיש אשר לא-שמע אל-דברי אשר 19
 דבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יחד 20
 לדבר דבר בשמי את אשר לא-צויתו לדבר ואשר
 דבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכן 21
 תאמר בלבבך איכה נרע את-הדבר אשר לא-דברתי 22
 דעה: אשר דבר הנביא בשם דעה ולא-דעה הדבר
 ולא יבא הוא הדבר אשר לא-דברתי דעה בודון דברתי
 הנביא לא תגור מפניו:

יט

כי-יכרית דעה אלהיך את-הגוים אשר דעה אלהיך א
 נתן לה את-אוצר ורשפתם ושבת בעריהם ובבתיהם:
 שלוש ערים תבדיל לה בתוך ארצך אשר דעה אלהיך 2
 נתן לה לרשתה: תבין לה הנדף ושלשת את-הבול 3
 ארצך אשר יחילק דעה אלהיך והיה ליום שמה כל
 רצח: וזה דבר הרצח אשר-יום שמה חו אשר יפה 4
 את-דעהו בכל-דעת והוא לא-שנא לו מחמל שלשם:
 ואשר יבא את-דעהו כשיר לחטב עצים ונדהה חו 5
 בתוך לכרת העץ ונשל הבחול מן-העץ ומצא את
 רצחו ומת הוא יום אל-אחת הערים-האלה חו: כך 6
 ידף גאל היום אחרי הרצח כי הם לבבו והשיט
 כירובה הנדף והכרו נפש וזו אין משפטי-מות כי
 לא שגא הוא לו מחמול שלשום: על-כן אנכי מצוה 7
 לאמר שלש ערים תבדיל לה: ואם-יחזוב דעה 8
 אלהיך את-יבבלך כאשר נשבע לאבתך ונתן לה את-
 כל-הארץ אשר דבר לתת לאבתך: כרת-שמי את- 9
 כל-המגורה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוה היום לאבתך
 את-דעה אלהיך וללכת בדרךיו כל-הימים ונספת לה
 עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפךדם נקו
 בקרב ארצך אשר דעה אלהיך נתן לה נמלה והיה
 עלה דמים:

וכי-היה איש שגא לרצחו וארב לו וקם עליו והכרו 11
 נפש ומת ונס אל-אחת הערים האל: ושלחו וקצו עירו 12
 ולקחו אתו משם ונתנו אותו ביד גאל היום

ואל קסמים ושחפים ואתה לא כן נמן לה דעה
 אלהיך נביא מקרבך מאחריך נביא יקים לה דעה
 אלהיך אליו תשמעון ככל אשר שאלת מעם דעה
 אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמלע את
 קול דעה אלו ואת דאש הנדלה הזאת לא אראה עוד
 ולא אמנת ויאמר דעה אל הטיבו אשר דברו נביא
 אקים להם מקרב אחותם כמקד ונתתי דברי בפיו
 ודבר אליהם את כל אשר אצטו ודעה האיש אשר לא
 שמע אל דברי אשר דבר בשמי אנכי אדרש מעמו אך
 הנביא אשר יחד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתו
 לדבר ואשר דבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא
 ההוא וכן תאמר בלבבך איכה נרע את הדבר אשר לא
 דברתי דעה אשר דבר הנביא בשם דעה ולא דעה
 הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברתי דעה בודון
 דברתי הנביא לא תגור מפניו

את הגוים אשר דעה אלהיך נתן לה את האוצר
 ורשפתם וישבת בעריהם ונתתהם שלוש ערים
 תבדיל לה בתוך ארצך אשר דעה אלהיך נתן לה
 לרשתה תבין לה הנדף ושלשת את הבול ארצך
 אשר יחילק דעה אלהיך והיה ליום שמה כל רצח
 וזה דבר הרצח אשר-יום שמה חו אשר יפה את-
 דעהו בכל-דעת והוא לא-שנא לו מחמל שלשם ואשר
 יבא את-דעהו כשיר לחטב עצים ונדהה חו בתוך
 לכרת העץ ונשל הבחול מן-העץ ומצא את רצחו
 ומת הוא יום אל-אחת הערים האלה חו: כך ידף
 גאל היום אחרי הרצח כי הם לבבו והשיט כירובה
 הנדף והכרו נפש וזו אין משפטי-מות כי לא שגא
 הוא לו מחמול שלשום על-כן אנכי מצוה לאמר שלש
 ערים תבדיל לה ואם יחזוב דעה אלהיך את-יבבלך
 כאשר נשבע לאבתך ונתן לה את כל הארץ אשר דבר
 לתת לאבתך כרת-שמי את-המגורה הזאת לעשותה
 אשר אנכי מצוה היום לאבתך את דעה אלהיך וללכת
 בדרךיו כל-הימים ונספת לה עוד שלש ערים על
 השלש האלה ולא ישפךדם נקו בקרב ארצך אשר
 דעה אלהיך נתן לה נמלה והיה עלה דמים

וכי-היה איש שגא לרצחו וארב לו וקם עליו והכרו
 נפש ומת ונס אל-אחת הערים האל ושלחו וקצו עירו
 ולקחו אתו משם ונתנו אותו ביד גאל היום

ומת לא תחוס עליך עליו ובערת דם הנקי
 מישראל ונתת לך
 תפיל גבול רעך אשר גבולו ראשונים בגבולותך
 אשר תגמול בארץ אשר יהיה אלקיך נתן לך לרשתה:
 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת
 בגל חטא אשר חטא על פי שני עדים או על פי
 שלשה עדים יקום דבר: בקיום עדותם באיש לענות
 בו סרה: ועמדו שניה אנשים אשר להם הריב לפני
 יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם:
 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר שקר ענה
 באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת
 כ הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות
 עוד בדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס ענה נפש
 בנפש ען בעין ען בשון ד ביד רגל ברגל: ם

ב

א כרתצא למלקמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב
 ממה לא תירא מהם ביהוה אלהיך עמך המעלה
 2 מארץ מצרים: והיה בקרבכם אל המלקמה ונגש
 3 הבקו ודבר אליהם: ואמר אלהם שמע ישראל אתם
 קרבים היום למלקמה על איביכם אליבך לבבכם
 4 אלהיך או ואלה תפון ואלתפצרו מפניהם: כי יהיה
 אליהם הקלך עמכם להקחם לכם עם איביכם להושיע
 5 אתכם: ודברו השטרים אליהם לאמר מיהאיש אשר
 בגנה בית החדש ולא תנכו ילך וישב לביתו פרימות
 6 במלקמה ואיש אחר חונקו: ומיהאיש אשר נטע
 פרם ולא חללו ילך וישב לביתו פרימות במלקמה
 7 ואיש אחר חללנו: ומיהאיש אשר ארש אשה ולא
 לקחה ילך וישב לביתו פרימות במלקמה ואיש אחר
 8 יקחנה: ויספו השטרים לדבר אליהם ואמרו מיה
 האיש הירא ונדך הלכב ילך וישב לביתו ולא ימס את
 9 לבב אחיו פללבו: והנה ככלת השטרים לדבר אל
 העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: שביע

ביתקרב
 11 אל עיר להקחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה
 אם שלום תענה ופתחה לך והיה פליהם הנמצא בה
 12 יהיו לך למס ועבדך: ואם לא תשלם עמך ועשתה
 13 עמך מלקמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלקיך בידך
 14 והבית את פלזכונה לפיתרב: רק הנשים והטף
 והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבו לך

ומת לא תחוס עליך עליו ובערת דם הנקי
 מישראל ונתת לך
 תפיל גבול רעך אשר גבולו ראשונים בגבולותך
 אשר תגמול בארץ אשר יהיה אלהיך נתן לך לרשתה:
 לא יקום עד אחד
 באיש לכל עון ולכל חטאת על פי שני עדים או על פי
 שלשה עדים יקום דבר: בקיום עדותם באיש לענות
 בו סרה: ועמדו שניה אנשים אשר להם הריב לפני
 יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם:
 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר שקר ענה
 באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת
 כ הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות
 עוד בדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס ענה נפש
 בנפש ען בעין ען בשון ד ביד רגל ברגל: ם

ב
 למלקמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב
 לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלה מארץ
 מצרים והיה בקרבכם אל המלקמה ונגש הבקו
 ודבר אל העם ואמר אלהם שמע ישראל אתם
 קרבים היום למלקמה על איביכם אל יד
 לבבכם אלהיך או ואלה תפון ואלה תפצרו מפניהם
 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחום לכם עם
 איביכם להושיע אתכם ודברו השטרים אל העם
 לאמר מיהאיש אשר בנה בית חדש ולא חללו ילך
 וישב לביתו פן ימות במלקמה ואיש אחר יתנכו
 ומיהאיש אשר נטע פרם ולא חללו ילך וישב
 לביתו פן ימות במלקמה ואיש אחר יתנכו ומיה
 האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב
 לביתו פן ימות במלקמה ואיש אחר יקחנה
 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מיהאיש
 הירא ונדך הלכב ילך וישב לביתו ולא ימס
 את לבב אחיו ככלת והיה ככלת השטרים
 לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש
 העם

ב
 תקרב אל עיר להלחום עליה וקראת אליה
 לשלום והיה אם שלום תענה ופתחה לך והיה
 כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדך
 ואם לא תשלם עמך ועשתה עמך מלקמה
 וצרת עליה ונתנה יהוה אלהיך בידך והבית
 את כל אשרו לפלזכונה לפיתרב: רק הנשים והטף
 והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבו לך

ואכלת את שילל איבך אשר נתן דנה אלהך לך: כו ט
 תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד אשר לא מערי
 העוֹסֵד אֱלֹהֵי הַנֶּחֱסִי: רק מערי העמים האלה אשר דנה
 אלהך נתן לך נחלה לא תחיה פלִישְׁמָה: כז
 סחרימם חתמי והאמר הפנעני ותפרו חתני ותוכיסי
 כאשר צוה דנה אלהך: למען אשר לא ילמדו אתכם
 לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהים וחסאתם
 לדנה אלהים: ס כרתצור אלעזר ימים רבים
 להלחם עליה לתפשה לא תשחית את דעה לנדה עליו
 נחו בי ממש תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה
 לכא מפניו במצור: רק עץ אשר תרוע כי לא יעץ כ
 מאכל הוא אתו תשחית וקרת ובעת מצור על העיר
 אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדמה: פ

כא

כרמנא חלל באדמה אשר דנה אלהך נתן לך *
 לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הפדו: והוא וקנה
 ושפסד ומדו אל הערים אשר סביבת החלל: ודנה
 העיר הקרבה אל החלל וקני העיר ההוא עגלת
 בקר אשר לא יעבד בה אשר לא משכה בעל: והורדו
 וקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא
 יעבד בו ולא ירע ופרששם את העגלה בנחל: ונשאו
 הקנים בני לוי כי הם בחר דנה אלהך לשרתו ולבקר
 קשם דנה ועל פתם דנה בלתיב ובלנענע: וכל וקני
 העיר ההוא הקרבים אל החלל ירצו את ידיתם על
 העגלה הערופה בנחל: ועשו ואמר דני לא שפכה
 את הדם הזה ועיני לא ראו: כפר לעמך ישראל
 אשר פדית דנה ואל תשמן עם נקי בקרב עמך ישראל
 וכפר להם הדם: ואתה תבער הדם נקי מקרבך
 כרתעשה הישר בעיני דנה:

תצא

כרתעא למלחמה על איבך ונתנו דנה אלהך בידך *
 ושבת שביו: וראית בשבחה אשת יפת תאר ותשקת
 בה ולקחת לך לאשה: ותבאתה אל תוך ביתך ונלקחה
 את דאשה ועשתה את צפרניה: ותסירה את שמלת
 שבחה מעליה ושבה בביתך ובכתה את אביה וארר
 אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה ותורה
 לך לאשה: ותהא אמלא תפעת בה ושלקתה לנפשה
 ומכר לאתמקרה בנסף לאתתעמר בה תחת אשר
 עינתה: לו כרתתוך לאיש שתי נשים האחת טו
 אדובה ותאת שטאה

ואכלת את שילל איבך אשר נתן ידנה אלהך
 לך כן תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד
 אשר לא מערי העמים האלה הנתיב מצד העמים
 האלה אשר יהיה אלהך נתן לך נחלה לא תחיה
 כן פלִישְׁמָה: כז סחרימם חתמי והאמר
 הפנעני ותפרו חתני ותוכיסי כאשר צוה דנה
 אלהך למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות
 ככל תועבתם אשר עשו לאלהים וחסאתם
 לדנה אלהים: כ ס כרתצור אלעזר ימים
 רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את דנה
 לנדה עליו כן ממש תאכל ואתו לא תכרת כי
 האדם עץ השדה נחל מפניו במצור רק עץ
 אשר תרוע כי לא יעץ מאכל הוא אתו תשחית
 וכרת ובית מצור על העיר אשר הוא עשה
 עמך מלחמה עד רדמה

כי ימצא חלל באדמה אשר יהיה אלהך נתן לך
 לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הפדו וישאלו
 וקנו ושפסד ומדו אל הערים אשר סביבת
 החלל והיה העיר הקרבה אל החלל וקני העיר
 ההוא עגלת בקר אשר לא יעבד בה אשר
 לא משכה בעל והורדו וקני העיר ההוא את
 העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא ירע
 ועשו ואמר דני לא שפכה את הדם הזה ועיני
 לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית דנה
 ואל תשמן עם נקי בקרב עמך ישראל וכפר
 להם הדם: ואתה תבער הדם נקי מקרבך
 כרתעשה הישר בעיני דנה: כ

כרתעא למלחמה על איבך ונתנו דנה אלהך בידך *
 ושבת שביו: וראית בשבחה אשת יפת תאר
 ותשקת בה ולקחת לך לאשה: ותבאתה אל תוך
 ביתך ונלקחה את דאשה ועשתה את צפרניה
 ותסירה את שמלת שבחה מעליה ושבה בביתך
 ובכתה את אביה וארר אמה ימים ואחר כן
 תבוא אליה ובעלתה ותורה לך לאשה: ותהא
 אמלא תפעת בה ושלקתה לנפשה ומכר לאתמקרה
 בנסף לאתתעמר בה תחת אשר עינתה: לו
 כרתתוך לאיש שתי נשים האחת טו אדובה
 ותאת שטאה

וילדו לו בנים והאבות והשונאה והיה הן הנבר
 לשונאה והיה ביום תולדו את בניו את אשר יהיה
 לו לא יוכל לנכר את הן האבות על פני הן
 השונאה הנבר כי את הנבר הן השונאה יורדות
 לו פני שלום בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
 אלו לו משפט הנברה
 כי יהיה
 לאיש בן סורר ומורה אלוו שילע בקול אביו
 ובקול אמו ויסר אתו ולא ישמע אליהם ותפלו
 בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שני
 מקומו ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה אלו
 שילע בקולו זולל וסבא ותלמה כל אשלי עיר
 באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל
 ישמעו ויראו
 וזלא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ לא
 תהן גבתו על העץ כי קבור תקברו ביום ההוא
 כי קרית אלהים תהי ולא תטמא את אדמתך אשר
 יהיה אלהיך והן כך נזכרה
 לא

וילדו לו בנים והאבות והשונאה והיה הן הנבר
 לשונאה והיה ביום תולדו את בניו את אשר יהיה
 לו לא יוכל לנכר את הן האבות על פני הן
 השונאה הנבר כי את הנבר הן השונאה יורדות
 לו פני שלום בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
 אלו לו משפט הנברה
 כי יהיה
 לאיש בן סורר ומורה אלוו שילע בקול אביו
 ובקול אמו ויסר אתו ולא ישמע אליהם ותפלו
 בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שני
 מקומו ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה אלו
 שילע בקולו זולל וסבא ותלמה כל אשלי עיר
 באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל
 ישמעו ויראו
 וזלא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ לא
 תהן גבתו על העץ כי קבור תקברו ביום ההוא
 כי קרית אלהים תהי ולא תטמא את אדמתך אשר
 יהיה אלהיך והן כך נזכרה
 לא

א לא תראה את שור אוך או את שני גדודים ותעלמת
 ב מהם השב תשיבם לאוהך ואם לא קרוב אוהך
 ג ולא ידעתו ואספתו אלהיך ביהך והיה עמך עד הדין
 ד אוהך אתו והשבת לו: וכן תעשה לחמו וכן תעשה
 ה לשמלתו וכן תעשה לקל אבדת אוהך אשר תאבד
 ו ממש ומצאתה לא תוכל לתעלם: לא תראה
 ז את חמור אוהך או שורו נפלים בדרך ותעלמת מהם
 ח והקם תקים עמו: לא תהיה כל נבר על אשה
 ט ולא ילקש נבר שמלת אשה כי תעבת הנה אלהיך
 י כל עשה אלה:

א לא תראה את שור אוך או את שני גדודים ותעלמת
 ב מהם השב תשיבם לאוהך ואם לא קרוב אוהך
 ג ולא ידעתו ואספתו אלהיך ביהך והיה עמך עד הדין
 ד אוהך אתו והשבת לו: וכן תעשה לחמו וכן תעשה
 ה לשמלתו וכן תעשה לקל אבדת אוהך אשר תאבד
 ו ממש ומצאתה לא תוכל לתעלם: לא תראה
 ז את חמור אוהך או שורו נפלים בדרך ותעלמת מהם
 ח והקם תקים עמו: לא תהיה כל נבר על אשה
 ט ולא ילקש נבר שמלת אשה כי תעבת הנה אלהיך
 י כל עשה אלה:

והוצא עליה שם רע ואמר אתה ראשון
 הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים:
 ולקח אבי הנעם ואמה והוציא את בתולי הנעם אל
 וקני העיר השערה: ואמר אבי הנעם אל הוקנים את
 בתי נתתי לאיש הנה לאשה ושנאה: והנה הוציא
 שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לכתך בתולים
 ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני וקני העיר:
 ולקחו וקני העיר והוא אתה ראש וספרו אתו: וקניו
 אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע
 על בתולת ישראל ולדחתה לאשה לא יוכל לשלחה
 כל ימיו: ם ואם אמת הנה הדבר הנה לא נמצאו
 בתולים לנעם: והוציא את הנעם אל פתח בית אביו
 וסקלנה אנשי עירו באבנים ומתה כדעשתה וקלה
 בישראל לזנות בית אביו ובשרת הרע מקרבך: ם

כדמציא איש שכב | עס אשה בעלת-בעל ומתו נסר
 שניהם האיש השכב עס האשה והאשה ובשרת הרע
 משדאל: ם כי יזהר נעם בתולה מארשה לאיש
 ומצאה איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם את שניהם
 אל שער | העיר והוא וסקלקם אתם באבנים ומתו את
 הנעם על דבר אשר לא יצקה בעיר ואת האיש על
 דבר אשר ענה את אשת רעה ובשרת הרע מקרבך:
 ם ואם בשדה ומציא האיש את הנעם המאן שדה
 והתקפה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב
 עמה לבדו: ולנער לא תעשה דבר אין לנער חסא מות
 כי באשר יקום איש על רעהו ורעהו נפש בן הדבר
 הנה: כי בשדה מצאה צעקה הנער המאן שדה ואין
 מושע ליה: ם כדמציא איש נעם בתולה אשר לא
 ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ונתן האיש השכב
 עמה לאבי הנעם חמשים כסף ולדחתה לאשה פחת
 אשר ענה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ם

ה

לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה בנה אביו: ם
 לא יבא פועל דבה וקרות שפכה בקהל יהודה: ם
 לא יבא ממזר בקהל יהודה עם דור עשירי לא יבא לו
 בקהל יהודה: ם לא יבא עמוני ומואבי בקהל
 יהודה עם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהודה עד
 עולם: על דבר אשר לא יקדמו אתכם בלחם ובמים ה
 בקרב בצאתכם ממצרים

והוצא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת נתקחה
 ואקרה אליה ולא מצאתי לה בתולים ונתקח אבי
 הנער ואמה והוציא את בתולי הנער אל הנעם
 השערה ואמר אבי הנער אל הוקנים את בתי
 לאיש הנה לאשה ושנאה והנה הוציא שם עלילת
 דברים לאמר לא מצאתי לכתך בתולים ואלה
 בתולי בתי ופרשו השמלה לפני וקני העיר וקניו
 וקני העיר והוא את האיש וספרו אתו וקניו אתו
 מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על
 בתולת ישראל ולדחתה לאשה לא יוכל לשלחה
 כל ימיו ואם אמת הנה הדבר הנה לא נמצאו
 בתולים לנעם והוציא את הנעם אל פתח בית אביו
 וסקלנה אנשי עירו באבנים ומתה כדעשתה וקלה
 בישראל לזנות בית אביו ובשרת הרע מקרבך: ם

כדמציא איש שכב | עס אשה בעלת-בעל ומתו נסר
 שניהם האיש השכב עס האשה והאשה ובשרת הרע
 משדאל: ם כי יזהר נעם בתולה מארשה לאיש
 ומצאה איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם את שניהם
 אל שער | העיר והוא וסקלקם אתם באבנים ומתו את
 הנעם על דבר אשר לא יצקה בעיר ואת האיש על
 דבר אשר ענה את אשת רעה ובשרת הרע מקרבך:
 ם ואם בשדה ומציא האיש את הנעם המאן שדה
 והתקפה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב
 עמה לבדו: ולנער לא תעשה דבר אין לנער חסא מות
 כי באשר יקום איש על רעהו ורעהו נפש בן הדבר
 הנה: כי בשדה מצאה צעקה הנער המאן שדה ואין
 מושע ליה: ם כדמציא איש נעם בתולה אשר לא
 ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ונתן האיש השכב
 עמה לאבי הנעם חמשים כסף ולדחתה לאשה פחת
 אשר ענה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ם

לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה בנה אביו: ם
 לא יבא פועל דבה וקרות שפכה בקהל יהודה: ם
 לא יבא ממזר בקהל יהודה עם דור עשירי לא יבא לו
 בקהל יהודה: ם לא יבא עמוני ומואבי בקהל
 יהודה עם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהודה עד
 עולם: על דבר אשר לא יקדמו אתכם בלחם ובמים ה
 בקרב בצאתכם ממצרים

ואשר שבר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם
 והרים נקלנך ולא אבה יהוה אלהיך לשלמע אל
 בלעם ויהפך יהוה אלהיך נך את תקלתו לנזוה
 כי אהבך יהוה אלהיך לא תדוש שלכם ושלחם
 כל ימך כלעולם לא תהלע
 ארמי כי אהיך הוא לא תהלע מצרי כי צר היתה
 בארצו: פנים אשר ילדו להם דור שלישי יבא להם
 בקהל יהוה: ׀ ברתצא מחנה על איבדך ושמרת
 מפל דבר רע: כי יהיה בך אש אשר לא יתהר
 סהור מקרה לילה וצא אל מחוץ למחנה לא יבא
 אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים
 וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: וד תהנה לך
 מחוץ למחנה וצאת שמה חוץ: ויתך תהנה לך על
 אנף והיה בשבתך חוץ והפרתה בה ושבת וכסית
 את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנהך
 להצילך ולתת איבך לפניך והנה מחנה קדוש ולא
 יראה בך ערות דבר ושב מאהרך: ׀

16
 תסגיר עבר אל אדניו אשר יציל אלקי מעם אדניו:
 17 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך
 18 בפטוב לו לא תענו: ׀ לא תהנה קדשה מפטרת
 19 ישראל ולא יתנה קדש מבני ישראל: לא תביא אתן
 זונה ומחר פלב בית יהוה אלהיך לכל יגדר כי תעבת
 כ יהוה אלהיך גם שניהם: ׀ לא תשדך לאהיך
 21 גשף פספ גשף אכל נשף כל דבר אשר ישדך: לנכרי
 תשדך ולאהיך לא תשדך למען יברכה יהוה אלהיך בכל
 משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה:
 22 ׀ ברתר נדר ליהוה אלהיך לא תאמר לשלמני כי
 23 דרש דרשני יהוה אלהיך מעמך והנה בך חטא: וכי
 24 תתהל לנדר לא יתנה בך חטא: מוצא שפתך תשמר
 ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת
 כה בפיך: חמישי כי תבא בכרם רעד ואכלת ענבים
 26 כנפשה שבעה ואל תפלה לאיתתן: ׀ כי תבא
 בקמת רעד וקטפת מלילת בגדך ותרכש לא תניף
 על קמת רעד: ׀

ואשר שבר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם
 והרים נקלנך ולא אבה יהוה אלהיך לשלמע אל
 בלעם ויהפך יהוה אלהיך נך את תקלתו לנזוה
 כי אהבך יהוה אלהיך לא תדוש שלכם ושלחם
 כל ימך כלעולם לא תהלע
 ארמי כי אהיך הוא לא תהלע מצרי כי צר היתה
 בארצו: פנים אשר ילדו להם דור שלישי יבא להם
 בקהל יהוה: ׀ ברתצא מחנה על איבדך ושמרת
 מפל דבר רע: כי יהיה בך אש אשר לא יתהר
 סהור מקרה לילה וצא אל מחוץ למחנה לא יבא
 אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים
 וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: וד תהנה לך
 מחוץ למחנה וצאת שמה חוץ: ויתך תהנה לך על
 אנף והיה בשבתך חוץ והפרתה בה ושבת וכסית
 את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנהך
 להצילך ולתת איבך לפניך והנה מחנה קדוש ולא
 יראה בך ערות דבר ושב מאהרך: ׀

16
 תסגיר עבר אל אדניו אשר יציל אלקי מעם אדניו:
 17 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך
 18 בפטוב לו לא תענו: ׀ לא תהנה קדשה מפטרת
 19 ישראל ולא יתנה קדש מבני ישראל: לא תביא אתן
 זונה ומחר פלב בית יהוה אלהיך לכל יגדר כי תעבת
 כ יהוה אלהיך גם שניהם: ׀ לא תשדך לאהיך
 21 גשף פספ גשף אכל נשף כל דבר אשר ישדך: לנכרי
 תשדך ולאהיך לא תשדך למען יברכה יהוה אלהיך בכל
 משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה:
 22 ׀ ברתר נדר ליהוה אלהיך לא תאמר לשלמני כי
 23 דרש דרשני יהוה אלהיך מעמך והנה בך חטא: וכי
 24 תתהל לנדר לא יתנה בך חטא: מוצא שפתך תשמר
 ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת
 כה בפיך: חמישי כי תבא בכרם רעד ואכלת ענבים
 26 כנפשה שבעה ואל תפלה לאיתתן: ׀ כי תבא
 בקמת רעד וקטפת מלילת בגדך ותרכש לא תניף
 על קמת רעד: ׀

כד

א ברוך אש אשה ובקלה ותה אסלא המצאתן
 בעינו כרמצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריות
 2 ונתן בדה ושלחה מביתו: וצאה מביתו והלכה והתה
 3 לאש אהר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריות

נתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחר אשר המאמר ברתועבה הוא לפני ה' ולא תחטא אתה הארץ אשר יהיה עליה נתן לה נחלה: ש

בדקה איש אשה ה
ה'שה לא יצא בעבא ולא יעבר עליו לכל דבר ונתן
היה לביתו שנה אחת ושמה אתה אשר לקח:
לא יוכל רחום ורכב ברגש הוא חבל: ס קר
ימצא איש נגב נפש מאהו מבני ישראל והתעמרבו
ומקרו ומת הנגב הוא ובערת הרע מקרבך: ס השמר
בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות בכל אשר יודו אתכם
הכהנים הלויים כאשר צויתם השמר לעשות: וטו את
אשר עשה יהוה אלהיך למרים בקרב בצאתכם
מצרים: ס ברחשה ברעה משאת מאמה לא תבא
אל ביתו לעבט עבמו: ברוך העמד ודאיש אשר אפה
נשה בו יצא אלק אתה עבום הרוצה: ואם איש עני
הוא לא תשקב בעבמו: השב תשוב לו את העבום
בבוא השמש ושקב בשלמתו וברכה וקד תהיה אלהיך
לפני ה' אלהיך: שביע

14 לא תעשק שכיר עני ואביון
מאריך או מערה אשר בארצה בשעריך: ביום נתן
שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואילו הוא נשא
את נפשו ולא יקרא עליך אלהיך והיה בך חטא: ס
לא יזמתו אבות על בנים ובנים לא יזמתו על אבות איש
בחסאו זמתו: ס לא תפח משפט גר יתום ולא תחבל
בגר אלמנה: חכרת כי עבד הויה במצרים ופדה יהיה
אלהיך משם עליון אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה:

ס כי תקצר קצוה בשדה ושכחת עמר בשדה לא
תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכה
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך: ס כי תחבט ויתך לא
תפאר אחרך לגר ליתום ולא למנה יהיה: כי תבצר
פרמך לא תשולל אחרך לגר ליתום ולא למנה יהיה:
חכרת כי יעבד הויה בארץ מצרים עליון אנכי מצוה
לעשות את הדבר הזה:

כה

בדקה ריב בין אנשים
231

נתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לקחתה להיות לו לאשה אחר אשר המאמר ברתועבה הוא לפני ה' ולא תחטא אתה הארץ אשר יהיה עליה נתן לה נחלה: ש

ה'שה לא יצא בעבא ולא יעבר עליו לכל דבר ונתן
היה לביתו שנה אחת ושמה אתה אשר לקח:
לא יוכל רחום ורכב ברגש הוא חבל: ס קר
ימצא איש נגב נפש מאהו מבני ישראל והתעמרבו
ומקרו ומת הנגב הוא ובערת הרע מקרבך: ס השמר
בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות בכל אשר יודו אתכם
הכהנים הלויים כאשר צויתם השמר לעשות: וטו את
אשר עשה יהוה אלהיך למרים בקרב בצאתכם
מצרים: ס ברחשה ברעה משאת מאמה לא תבא
אל ביתו לעבט עבמו: ברוך העמד ודאיש אשר אפה
נשה בו יצא אלק אתה עבום הרוצה: ואם איש עני
הוא לא תשקב בעבמו: השב תשוב לו את העבום
בבוא השמש ושקב בשלמתו וברכה וקד תהיה אלהיך
לפני ה' אלהיך: שביע

ה'שה לא יצא בעבא ולא יעבר עליו לכל דבר ונתן
היה לביתו שנה אחת ושמה אתה אשר לקח:
לא יוכל רחום ורכב ברגש הוא חבל: ס קר
ימצא איש נגב נפש מאהו מבני ישראל והתעמרבו
ומקרו ומת הנגב הוא ובערת הרע מקרבך: ס השמר
בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות בכל אשר יודו אתכם
הכהנים הלויים כאשר צויתם השמר לעשות: וטו את
אשר עשה יהוה אלהיך למרים בקרב בצאתכם
מצרים: ס ברחשה ברעה משאת מאמה לא תבא
אל ביתו לעבט עבמו: ברוך העמד ודאיש אשר אפה
נשה בו יצא אלק אתה עבום הרוצה: ואם איש עני
הוא לא תשקב בעבמו: השב תשוב לו את העבום
בבוא השמש ושקב בשלמתו וברכה וקד תהיה אלהיך
לפני ה' אלהיך: שביע

14 לא תעשק שכיר עני ואביון
מאריך או מערה אשר בארצה בשעריך: ביום נתן
שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואילו הוא נשא
את נפשו ולא יקרא עליך אלהיך והיה בך חטא: ס
לא יזמתו אבות על בנים ובנים לא יזמתו על אבות איש
בחסאו זמתו: ס לא תפח משפט גר יתום ולא תחבל
בגר אלמנה: חכרת כי עבד הויה במצרים ופדה יהיה
אלהיך משם עליון אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה:
ס כי תקצר קצוה בשדה ושכחת עמר בשדה לא
תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכה
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך: ס כי תחבט ויתך לא
תפאר אחרך לגר ליתום ולא למנה יהיה: כי תבצר
פרמך לא תשולל אחרך לגר ליתום ולא למנה יהיה:
חכרת כי יעבד הויה בארץ מצרים עליון אנכי מצוה
לעשות את הדבר הזה:

ונגשו אל המשפט ושפטו והצדיק את תלמי
 והצדיק את הצדיק והרשעו את הרשע: והיה אם
 בן הבות הרשע והפילו השפט והכרו לפניו כפי רשעתו
 במספר: ארבעים יפנו לא יסוף פדיון להפלתו על
 אלה מכה רבה ונקלה אחוד לעיניך: לא תחמם שור
 ה בדישו: ם פירשבו אחים יחדו ומת אחד מהם וכן
 אידלו לא תהנה אשת הכמת החוצה לאיש נר ובמה יבא
 עליה ולקחה לו לאשה ובמה: והיה הבכור אשר תלד
 יקים על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם
 לא תפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה
 אל הזקנים ואמרה מאן וכמי לתקים לאתו שם בישראל
 לא אבה ובמי: וקראו לו וקראו ודברו אליו ועמד
 ואמר לא חפצתי לקחתה: וננשה יבמתו אליו לעני
 הזקנים ותלצה נעלו מעל רגלו ורקה בפניו וענתה
 ואמרה בכה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו:
 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: ם פירשבו
 אנשים יחדו איש ואתו וקרבה אשת האחד להציל את
 12 אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במקשיו: וקצתה
 13 את כפה לא תחוס עיניך: ם לא ידנה לך בקיסק אבן
 14 ואבן גדולה וקטנה: לא ידנה לך בביתך איפה ואיפה
 15 וגדולה וקטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה
 וצדק יהיה לך למען יאריכו ימך על הארמה אשר
 16 יהיה אלהך נתן לך: כי תועבת יהיה אלהך כל עשה
 אלה כל עשה עול:

17 וזכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם מצרים:
 18 אשר קרך בדרך וזנב בך בלדבנות שלים אחרך ואתה
 19 צדק ונגע ולא ירא אלהים: והיה בדינים יהיה אלהך ו
 לך מקל אבך מסביב בארץ אשר יהיה אלהך נתן
 לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים
 לא תשכח:

ט

תבוא

א והיה ברתבוא אלה ארץ אשר יהיה אלהך נתן לך
 2 נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת מראשית וכל פרי
 הארמה אשר תביא מארצך אשר יהיה אלהך נתן לך
 ושמת בטנא ותלכת אל המקום אשר יבחר יהיה אלהך
 3 לשכון שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם
 ואמרת אליו הברתי היום ליהיה אלהך כירבאתי אל
 הארץ אשר נשבע יהיה לאבותי לתת לנו: י

והעני אל המשפט ושפטו והצדיק את תלמי
 והרשעו את הרשע והיה אם בן הבות הרשע
 והפילו השפט והכרו לפניו כפי רשעתו
 במספר: ארבעים יפנו לא יסוף פדיון להפלתו על
 אלה מכה רבה ונקלה אחוד לעיניך לא תחמם שור
 ה בדישו: ם פירשבו אחים יחדו ומת אחד מהם וכן
 אידלו לא תהנה אשת הכמת החוצה לאיש נר ובמה יבא
 עליה ולקחה לו לאשה ובמה: והיה הבכור אשר תלד
 יקים על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם
 לא תפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה
 אל הזקנים ואמרה מאן וכמי לתקים לאתו שם בישראל
 לא אבה ובמי: וקראו לו וקראו ודברו אליו ועמד
 ואמר לא חפצתי לקחתה: וננשה יבמתו אליו לעני
 הזקנים ותלצה נעלו מעל רגלו ורקה בפניו וענתה
 ואמרה בכה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו:
 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: ם פירשבו
 אנשים יחדו איש ואתו וקרבה אשת האחד להציל את
 12 אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במקשיו: וקצתה
 13 את כפה לא תחוס עיניך: ם לא ידנה לך בקיסק אבן
 14 ואבן גדולה וקטנה: לא ידנה לך בביתך איפה ואיפה
 15 וגדולה וקטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה
 וצדק יהיה לך למען יאריכו ימך על הארמה אשר
 16 יהיה אלהך נתן לך: כי תועבת יהיה אלהך כל עשה
 אלה כל עשה עול:

יעשו אחים יחדו ומת אחד מהם וכן אידלו לא
 היתה אשת המת החוצה לאיש נר ובמה יבא
 עליה ולקחה לו לאשה ובמה והיה הבכור
 אשר תלד יקים על שם אחיו המת ולא ימחה
 שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את
 יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה
 מאן וכמי לתקים לאתו שם בישראל לא אבה
 ובמי וקראו לו וקראו ודברו אליו ועמד ואמר
 לא חפצתי לקחתה ותנשה יבמתו אליו לעני
 הזקנים ותלצה נעלו מעל רגלו ורקה בפניו
 וענתה ואמרה בכה יעשה לאיש אשר לא יבנה
 את בית אחיו ונקרא שמו בישראל בית חלוץ
 הנעל: ם פירשבו אנשים יחדו איש ואתו וקרבה
 אשת האחד להציל את
 12 אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במקשיו: וקצתה
 13 את כפה לא תחוס עיניך: ם לא ידנה לך בקיסק אבן
 14 ואבן גדולה וקטנה: לא ידנה לך בביתך איפה ואיפה
 15 וגדולה וקטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה
 וצדק יהיה לך למען יאריכו ימך על הארמה אשר
 16 יהיה אלהך נתן לך: כי תועבת יהיה אלהך כל עשה
 אלה כל עשה עול:

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
 מצרים אשר קרך בדרך וזנב בך בלדבנות שלים
 אחרך ואתה עים ויגע ולא ירא אלהים והיה
 אלהך נתן לך מקל אבך מסביב בארץ אשר יהיה
 אלהך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק
 מתחת השמים לא תשכח:

והיה ברתבוא אלה ארץ אשר יהיה אלהך נתן לך
 נחלה וירשתה וישבת בה ולקחת מראשית
 ככל פרי הארמה אשר תביא מארצך אשר יהיה
 אלהך נתן לך ושמת בטנא ותלכת אל המקום
 המוקדם אשר יבחר יהיה אלהך לשכון שמו
 שם ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם
 ואמרת אליו הברתי היום ליהיה אלהך כירבאתי
 אל הארץ אשר נשבע יהיה לאבותי לתת לנו:

4 וקח
 הכתן הטנא מדרך והגידו לפני מוכח יהוה אלהיך:
 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד ה
 מצרימה וגר שם במתי מעט ויהי שם לני גדול עצום
 ורב: וירעו אתה המצרים ויעשו וחתו עלי עבודה 6
 קשה: ונצק אל יהוה אלהי אבותי ושמע יהוה אתי 7
 קלטו ברא את עיניו ואת עמלו ואת לחצו: ויצאו 8
 יהוה ממצרים בגד חוקה ובורע נטויה וכמרא גדל
 ובאות ובמפתים: ויבאו אל המקום הזה ויהן לנו את הארץ הזאת
 את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש ועתה הנה הבאתי ארץ 9
 ראויה פרי הארמה אשר נתת לי יהוה והנהו
 לפני יהוה אלהיך והשחתוית לפני יהוה אלהיך
 ושמות בכל השוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך 11
 אתה ותלוי והגר אשר בקרבך: שני שאל

12 כי תכלה לעשר
 את דל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר
 ותתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך
 ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן 13
 הבית וגם נתתו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל
 מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותך ולא שפחת:
 לא ראבילתי באני ממש ולא עברתי ממש בטמא ולא 14
 נתתי ממש למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל
 אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים ובקך 15
 את עמך את ישראל ואת הארמה אשר נתת לנו כאשר
 נשבעת לאבותי ארץ זבת חלב ודבש: שיש היום הוה 16
 יהוה אלהיך מצוה לעשות את החקים האלה ואת
 המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל 17
 נפשך: את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים
 וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי וישמע
 בקלו: ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגולה כאשר 18
 דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליו על כל היום 19
 אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש
 ליהוה אלהיך כאשר דבר: רביעי

כו

1 יצו משה וקני ישראל את העם לאמר שמר את דל 1
 המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: והוה ביום אשר 2
 פעברו את הנהר אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 ותקמת לך אבנים גדולות ושדת אתם בשוד: וכתבת 3
 עליון את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר
 תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
 חלב

ולקח הכתן הטנא מדרך והגידו לפני מוכח יהוה
 אלהיך וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד
 אבי וירד מצרימה וגר שם במתי מעט ויהי שם
 לני גדול עצום ורב וירעו אתה המצרים ויעשו
 וחתו עלי עבודה קשה ולצק אל יהוה אלהי
 אבותי וישמע יהוה את קלנו וירא את עיניו ואת
 עמלו ואת לחצו ויצאו יהוה ממצרים בגד
 חוקה ובורע נטויה וכמרא גדל ובאות ובמפתים
 ויבאו אל המקום הזה ויהן לנו את הארץ הזאת
 ארץ זבת חלב ודבש ועתה הנה הבאתי ארץ
 ראויה פרי הארמה אשר נתת לי יהוה והנהו
 לפני יהוה אלהיך והשחתוית לפני יהוה אלהיך
 ושמות בכל השוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך
 אתה ותלוי והגר אשר בקרבך
 תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה
 השלישית שנת המעשר ותתתה ללוי לגר ליתום
 ולאלמנה ואכלו בשעריך ועלעו ואמרת לפני
 יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתו
 ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר
 צויתני לא עברתי ממצותך ולא שפחת: לא
 ראבילתי באני ממש ולא עברתי ממש בטמא ולא
 נתתי ממש למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
 ככל אשר צויתני השקיפה ממעון קדשך מן
 השמים ובקך את עמך את ישראל ואת הארמה
 אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותי ארץ
 זבת חלב ודבש
 יהוה אלהיך מצוה לעשות את החקים האלה
 ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך
 ובכל נפשך את יהוה האמרת היום להיות לך
 לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו
 ומשפטי וישמע בקלו ויהוה האמירך היום
 להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמר
 כל מצותיו ולתתך עליו על כל היום אשר עשה
 לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש
 ליהוה אלהיך כאשר דבר
 יצו משה וקני ישראל את העם לאמר שמר
 את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום
 והוה ביום אשר תלכו את הנהר אל הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
 גדולות ושדת אתם בשוד וכתבת עליון את כל
 דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב

4 ודבש כאשר דבר יהוה אלתי אבתוך קד: יהוה
 בעברכם אתהוירדן תקימו אתהאבנים האלה אשר
 אנכי מצוה אתכם היום בדרך עיבל ושדת אותם בשיר:
 ה ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לאדמתך
 6 עליהם ברוקל: אבנים שלמות תבנה אתהמזבח יהוה
 7 אלהיך ותעליה עליו עולת ליהוה אלהיך: ובהפת שלמים
 8 ואכלת שם ושמתה לפני יהוה אלהיך: וכתבת על
 האבנים אתכלדברי התורה הזאת באר היטב: 8

9 ודבר משה ותקבנים הלויים אלכל ישראל לאמר
 הסבת ושמע ישראל היום הנה נהנית לעם ליהוה אלהיך:
 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית אתמצותו ואתחוקו
 אשר אנכי מצוה היום: היטיב

11 ויצו משה אתהעם ביום
 12 הווא לאמר: אלה יעמדו לברך אתהעם עלהר גרזים
 בעברכם אתהוירדן שמעון ולוי ויהודה וששכר ויוסף
 13 ובנימן: ואלה יעמדו עלהקללה בדרך עיבל ראובן גד
 14 ואשר וחבלון דן ונפתלי: ועני הלויים ואמרו אלכל איש
 15 ישראל קול רם: 8 ארור האיש אשר יעשה פסל
 16 ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי הרש ועם פסתר ועני
 17 בלהעם ואמרו אמן: 8 ארור מקלה אביו ואמי
 18 ואמר בלהעם אמן: 8 ארור מסגי רעהו ואמר
 19 בלהעם אמן: 8 ארור מטה משפט גרתיים
 20 ואלמנה ואמר בלהעם אמן: ארור שכב עמאשת אביו
 21 כי גלה פנה אביו ואמר בלהעם אמן: 8 ארור שכב
 22 עמכל בהמה ואמר בלהעם אמן: 8 ארור שכב
 23 עמאחריו בתאביו או בתאמו ואמר בלהעם אמן: 8
 24 ארור שכב עמחנתו ואמר בלהעם אמן: 8 ארור
 25 מכה רעהו בפסתר ואמר בלהעם אמן: 8 ארור
 לקח שחד להבות נפש רם נקו ואמר בלהעם אמן: 8
 26 ארור אשר לאיקים את דברי התורה הזאת לעשות
 אותם ואמר בלהעם אמן: 8

כח

א יהוה אם שמעו תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
 לעשות אתכלמצותיו אשר אנכי מצוה היום ותתקד
 2 יהוה אלהיך עליון על כל בני הארץ: ובאו עליך כל
 הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך:
 3 ברוך אתה בעיר

כ"ו. ט. ו. ב. פתוחה. ה. קמץ בוק. י. ס. מ. צרות יר

ורבלי כאשר דבר יהוה אלהי אבתוך כך יהוה
 בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה
 אשר אנכי מצוה אתכם היום בדרך עיבל ושדת
 אותם בשיר ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח
 אבנים לא תיין עליהם ברוקל אבנים שלמות תבנה
 את המזבח יהוה אלהיך והעליה עליו עולת ליהוה
 אלהיך והזאת שלמים ואכלת שם ושמתה לפני
 יהוה אלהיך וכתבת על האבנים את כל דברי
 התורה הזאת באר היטב

וידבר
 משה והנהנים הלויים אל כל ישראל לאמר
 הסבת ושמע ישראל היום הנהנית לעם ליהוה
 אלהיך ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית אתמצות
 ואתחוקו אשר אנכי מצוה היום ויצו

משה את העם ביום ההוא לאמר אלה יעמדו
 לברך את העם על הר גרזים בעברכם אתהוירדן
 שמעון ולוי ויהודה וששכר ויוסף ובנימן ואלה
 יעמדו על הקללה בדרך עיבל ראובן גד ואשר
 וחבלון דן ונפתלי ועני הלויים ואמרו אלכל איש
 ישראל קול רם

ארור
 האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה
 מעשה ידי הרש ושם בסתר ועני כל העם ואמרו
 אמן: ארור מקלה אביו ואמו ואמר
 כל העם אמן: ארור מסגי רעהו
 ואמר כל העם אמן: ארור מטה משפט
 גרתיים ואמר כל העם אמן: ארור שכב עמאשת
 אביו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עמכל בהמה
 ואמר כל העם אמן: ארור שכב עמאחריו בתאביו
 או בתאמו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עמחנתו
 ואמר כל העם אמן: ארור מכה רעהו בפסתר
 ואמר כל העם אמן: ארור לקח שחד להבות נפש רם
 נקו ואמר כל העם אמן: ארור אשר לא יקים את
 דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל
 העם אמן:

והיה אם שמעו תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוה
 היום ותתקד יהוה אלהיך עליון על כל בני
 הארץ ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך
 כי תשמע בקול יהוה אלהיך ברוך אתה בעיר

וברוך אתה בשנה: ברוך פרי בטןך 4
ופרי אדמתך ופרי בהמתך שער אלפף וצפתות צאנך:
ברוך טנאך ומשארתך: ברוך אתה בטנאך וברוך אתה 5
בצאתך: ששי

וברוך אתה בשנה ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך
ופרי בהמתך שער אלפף וצפתות צאנך ברוך
טנאך ומשארתך ברוך אתה בטנאך וברוך אתה
בצאתך יתן יהוה את איברי הקמים עליך ונפיש
לפניך בדרך אזור יצא אליך ובשבעה דרכים
יוצו לפניך על יהוה אתך את הברכה באסמך
ובכל משלוח ירך וברכך בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך יקומו יהוה לו לעם קדוש
כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה
אלהיך והלכת בדרך וראו כל עמי הארץ
כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך והתרח
יהוה לטובת בני בני בטןך ופרי בהמתך ופרי
אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותך
ליתת לך יפתו יהוה לך את אונת הטוב את
השמים ליתת מטר ארץ בלתי ולברך את כל
מעשה ירך והלויים זנים רבים ואתה לא תכלה
והתוך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה
ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמור ולעשות
ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם
היום ימין ועמאול לנכח אזורי אלהים אחרים
לעבדם

יתן יהוה את איברי הקמים עליך נפיש 7
לפניך בדרך אזור יצאו אליך ובשבעה דרכים יוצו 7
לפניך: על יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלוח 8
ירך וברכך בארץ אשר יהוה אלוקך נתן לך: יקומו 9
יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את 9
מצות יהוה אלוקך והלכת בדרך: וראו כל עמי הארץ 9
כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך: והתרח יהוה 11
לטובה בפני בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על 11
האדמה אשר נשבע יהוה לאבותך ליתת לך: יפתח 12
יהוה לך את אוצרו הטוב את הישמים ליתת מטר ארץך 12
בשמי ולברך את כל מעשה ירך והלויים זנים רבים 12
ואתה לא תלך: ותתן יהוה לראש ולא לזנב והיית רק 13
למעלה ולא תהיה למטה כירושלם אל מצות יהוה 13
אלוקך אשר אנכי מצוך היום לשמור ולעשות: ולא תסור 14
מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ועמאול 14
ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: פ

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור
לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשאתך
אזורי אלהים אחרים וברך אתה בשנה אזור
טנאך ומשארתך אזור פרי בטןך ופרי אדמתך
שער אלפף וצפתות צאנך אזור אתה בטנאך
ואזור אתה בצאתך ישלח יהוה בך את הבארה
את המהומה ואת המולדת בכל משלוח ירך
אשר תלעה עד השמור ועד אבוד מהר
מפני רע מעלליך אשר עזבתני ידבק יהוה בך
את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר
אתה בא שבוה לרשתה יכנה יהוה בשמות
ובקדוה ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשרפן
ובירקון ורדפור עד אבוד והיו שמך אשר
על ראשך נהשת הארץ אשר תהיתך ברזל
יתן יהוה את מטר ארץך אבק ועפר מן השמים
ירד עליך עד השמור יתוך יהוה נקמתי אבך
בדרך אזור תצא אליך ובשבעה דרכים תנוס
לפניו והיית לזלתי לכל ממלכות הארץ והיית
נבחתך לזאכך לכל עוף השמים ולבהמות הארץ

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור לעשות 15
את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו 15
עליך כל נקוללות האלה והשאתך: אזור אתה בעיר 16
ואזור אתה בשנה: אזור טנאך ומשארתך: אזור פרי 17
בטןך ופרי אדמתך שער אלפף וצפתות צאנך: אזור 18
אתה בטנאך ובצאתך: ישלח יהוה בך את 18
הבארה את המהומה ואת המולדת בכל משלוח ירך 19
אשר תלעה עד השמור ועד אבוד מהר מפני רע 19
מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר עד 21
כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שבוה לרשתה: 21
ובקדוה בשופת ובקדוה ובדלקת ובחרחר ובחרב 22
ובירקון ובירקון ורדפור עד אבוד: והיו שמך אשר על 23
ראשך נהשת והארץ אשר תהיתך ברזל: יתן יהוה את 24
מטר ארץך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמור: 24
יתוך יהוה נקמתי אבך בשנה אזור תצא אליך 25
ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזלתי לכל ממלכות 25
הארץ: והיית נבחתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמות 26
הארץ

27 ואין מחריד: יבכה יהוה בשחן מצרים ובגפלים
 28 ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יבכה יהוה
 29 בשנעון ובעורון ובתמהון לבב: והיות ממשש בצפרים
 כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח אתי דרכיך
 ל והיות אך עשוק ונוול פלתימים ואין מושיע: אשה תארש
 ואיש אחר ישגלנה בית הבנה ולא תשוב בו כרם תפסע
 31 ולא תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממש המדך
 נוול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נהנות לאיביך ואין לך
 32 מושיע: בנדך ובנתך נתנים לעם אחר ויעניך ראות
 33 וקלות אליהם פלתיים ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל
 יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיות רק עשוק ורצון
 34 פלתימים: והנות משגע ממראה עיניך אשר תראה:

לה יבכה יהוה בשחן רע עלהפרלים ועלהשקים אשר
 36 לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קרנך: ילך יהוה
 אתך ואת מלכך אשר תקים עלך אלתי אשר לא
 ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים אחרים עז ואבן:
 37 והיות לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך
 38 יהוה שמה: ורע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי תסלט
 39 הארבה: פרמים תפסע ועבדת עון לא תשמה ולא
 40 תאטר כי תאכלנו תהלעת: ויתים יהיו לך בכל ימיך
 41 ושמן לא תסוף כי ישל ויתך: בנים ובנות תוליד ולא
 42 יהיו לך כי ילכו בשבי: פלעצא ופרי אדמתך יירש
 43 הצלצל: הגר אשר בקרבך יעלה עלך מעלה מעלה
 44 ואתה תגרד משה משה: תוא ילך ואתה לא תלוג
 מה הוא יהיה לראש ואתה תהנה לזנב: ובא עלך פל
 הקללות האלה וירדפוך והשינך עד השמך כרלא
 שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר
 46 צוה: והיו בך לאות ולמופת ובנרעך עד עולם: תחת
 47 אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב
 מרב פל:

ועבדת את איביך אשר ישלחני יהוה לך
 48 ברעב ובצמא ובצירם ובחסר כל ונתן על פרול על
 49 צאנך עד השמך אתך: ישא יהוה עלך גוי מרחק
 מקצה הארץ כאשר יראה הנשר גוי אשר לא תשמע
 1 לשנו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזון ונער לא
 51 ידון: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמך אשר
 לא תשאיר לך דגן תירוש וצמר שער אלפך ועשתרת
 צאנך עד האביון אתך:

ואין מחריד יבכה יהוה בשחן מצרים ובגפלים
 ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא יבכה
 יהוה בעלעלון ובעורון ובתמהון לבב והיות
 ממשש העור כאשר ימשש העור באפלה
 ולא תצליח את דרכיך והיות אך עשוק ונוול
 כל הימים ואין מושיע אשה תארש ואיש אחר
 ישגלנה בית הבנה ולא תשוב בו כרם תלע ולא
 תחללנו שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממש
 המדך נוול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נהנות
 לאיביך ואין לך מושיע בנדך ובנתך נתנים
 לעם אחר ועניך ראות וקלות אליהם כל הימים
 ואין לאל ידך פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל
 עם אשר לא ידעת והיות רק עשוק ורצון כל
 הימים והיות משלל ממראה עיניך אשר תראה
 יבכה יהוה בשחן רע על הברכים ועל השקים
 אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קרנך
 ילך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עלך
 אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת
 שם אלהים אחרים עז ואבן והיות לשמה
 למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה
 שמה ורע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי
 יסלט הארבה פרמים תפסע ועבדת עון לא
 תשמה ולא תאטר כי תאכלנו תהלעת ויתים
 יהיו לך בכל ימיך ושמן לא תסוף כי ישל
 ויתך בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו
 בשבי כל יגיעך ופרי אדמתך יירש הצלצל
 הגר אשר בקרבך יעלה עלך מעלה מעלה
 ואתה תגרד משה משה הוא ילך ואתה לא תלוג
 הוא יהיה לראש ואתה תהנה לזנב ובא עלך
 כל הקללות האלה וירדפוך והשינך עד השמך
 כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו
 וחקתיו אשר צוה והיו בך לאות ולמופת ובנרעך
 עד עולם תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
 בשמחה ובטוב לבב מרב כל ועבדת את איביך
 אשר ישלחני יהוה לך ברעב ובצמא ובצירם
 ובחסר כל ונתן על ברול על צאנך עד השמך
 אתך ישא יהוה עלך גוי מרחק מקצה הארץ
 כאשר יראה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו
 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזון ונער לא
 ידון ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמך אשר
 לא תשאיר לך דגן תירוש וצמר שער אלפך ועשתרת
 צאנך עד האביון אתך:

והוצר לך בכל שערך עד רדת המנחה
 והבערות אשר אתה בטוח בהן בכל ארצך
 והוצר לך בכל שערך בכל ארצך אשר נתן יהוה
 אליה לך: ואכלת פרי-במקד בשר בנקה ובנתך אשר
 נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך
 איבה: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו
 ובאשת חילו וביתר בניו אשר יחור: מפתח לאחד מה
 מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל
 במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה בכל שערך:

הרבה בך והענגה אשר לא ינסתה כהרגלה העני על
 הארץ מהתענג ומרד תרע עינה באיש חיקה ובבנה
 ובבתה: ובשליחה היוצת מפיך רגליה ובבניה אשר
 תלד ברתאכלם בחסר-כל בסתר במצור ובמצוק אשר
 יציק לך איבה בשערך: אמלא תשמר לעשות את
 כל-דברי התורה הזאת הפתבים בספר הזה ליראה
 את-השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפלא
 יהוה את-דמכותך ואת מכות ורעך מכות גדלות ונאמנות
 וחלים רעים ונאמנים: והשיב בך את כל-מדה מצרים
 אשר יגרת מפניכם ודבקו בך: גם כל-חילי וכל-מכה
 אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה על-ך
 עד השמרך: ונשאתם במתי מעט תרת אשר היתם
 ככוכבי השמים לרב כירלא שמעת בקול יהוה אלהיך:
 ויהוה באשר-שש יהוה עליכם להושיב אתכם ולהרפות
 אתכם בן ישיש יהוה עליכם להאבד אתכם ולהשמד
 אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא-שמה
 לרשתה: והפיצה יהוה בכל-העמים מקצה הארץ ועד
 קצה הארץ ועברת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת
 אתה ואבתך עז ואבן: ובטנים ההם לא תרגיע ולא
 יהוה מנחם לכהרגלה ועת יהוה לך שם לב רגז וכלון
 עינים ותאכזר נפש: והיו חילי תלאים לך מנגד ופחדת
 לילה ויומם ולא תאמן בנתך: בפקר תאמר מריתן
 ערב ובערב תאמר מריתן בקר מפחד לבבך אשר
 תפחד ומפראת עינה אשר תראה: והשיבך יהוה ומצרים
 באניות בנתך אשר אמרת לך לא-תסוף עוד לראותה
 והתמכרתם שם לאיבה לעבדים ולשפחות ואז קנה:

אליה דברי הברית אשר-עשה יהוה את-דמשה לכת
 את-בני ישראל בארץ מצב מלכד הברית אשר-כת
 אתם בנתך:

שביעי

ס

והוצר לך בכל שערך עד רדת המנחה
 והבערות אשר אתה בטוח בהן בכל ארצך
 והוצר לך בכל שערך בכל ארצך אשר נתן יהוה
 אליה לך: ואכלת פרי-במקד בשר בנקה ובנתך אשר
 נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך
 איבה: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו
 ובאשת חילו וביתר בניו אשר יחור: מפתח לאחד מה
 מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל
 במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה בכל שערך:

הרבה בך והענגה אשר לא ינסתה כהרגלה העני על
 הארץ מהתענג ומרד תרע עינה באיש חיקה ובבנה
 ובבתה: ובשליחה היוצת מפיך רגליה ובבניה אשר
 תלד ברתאכלם בחסר-כל בסתר במצור ובמצוק אשר
 יציק לך איבה בשערך: אמלא תשמר לעשות את
 כל-דברי התורה הזאת הפתבים בספר הזה ליראה
 את-השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפלא
 יהוה את-דמכותך ואת מכות ורעך מכות גדלות ונאמנות
 וחלים רעים ונאמנים: והשיב בך את כל-מדה מצרים
 אשר יגרת מפניכם ודבקו בך: גם כל-חילי וכל-מכה
 אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה על-ך
 עד השמרך: ונשאתם במתי מעט תרת אשר היתם
 ככוכבי השמים לרב כירלא שמעת בקול יהוה אלהיך:
 ויהוה באשר-שש יהוה עליכם להושיב אתכם ולהרפות
 אתכם בן ישיש יהוה עליכם להאבד אתכם ולהשמד
 אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא-שמה
 לרשתה: והפיצה יהוה בכל-העמים מקצה הארץ ועד
 קצה הארץ ועברת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת
 אתה ואבתך עז ואבן: ובטנים ההם לא תרגיע ולא
 יהוה מנחם לכהרגלה ועת יהוה לך שם לב רגז וכלון
 עינים ותאכזר נפש: והיו חילי תלאים לך מנגד ופחדת
 לילה ויומם ולא תאמן בנתך: בפקר תאמר מריתן
 ערב ובערב תאמר מריתן בקר מפחד לבבך אשר
 תפחד ומפראת עינה אשר תראה: והשיבך יהוה ומצרים
 באניות בנתך אשר אמרת לך לא-תסוף עוד לראותה
 והתמכרתם שם לאיבה לעבדים ולשפחות ואז קנה:

אליה דברי הברית אשר-עשה יהוה את-דמשה לכת
 את-בני ישראל בארץ מצב מלכד הברית אשר-כת
 אתם בנתך:

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם
ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו המסות
הגדולת אשר ראו עליך האתת והמפתים הגדלים
ההם ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ולעלים לראות
ואזנים לשמע עד היום הזה ואושר אדבתכם
ארבעים שנה במדבר לא בכו שלמותיכם
מעליכם ועלך לא בלתה מעל רגלך להם לא
אכלתם ויין ושכר לא שתייתם למען תדעו כי
אני יהוה אלהיכם ותבאו אל המקום הזה וישא
סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ולכם ונקח את ארצם ונתנה לנוזלה
לראובני ולגדי ולחזי שבט המנשה ועימרתם
את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען
השכיחו את כל אשר תלשון

אתם ונניח היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבעיכם וקניכם ושטריכם כל איש
ישראל טפכם לשיכם וגרך אשר בקרב מחנהך
מוחטב עליך עד שאם מימך לעברך בברית
יהוה אלהיך ובאלהו אשר יהוה אלהיך כרת
עבור היום למען תקים אתך היום כלו לעם והוא
יהיה כך לאלהים כאשר דבר כך וכאשר תשבע
לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב ולא אתכם
לנבנים אנני כרת את הברית הזאת ואתה אלה
הזאת כי את אשר ישנו פה עמנו היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר אנו פה עמנו היום כי
אתם ידעתם את אשר ישנו בארץ מצרים ואת
אשר עברתו בקרב הים אשר עברתם והוא
את שקוליהם ואת גלליהם על ואנן כסף ולהט
אשר עמיהם פן יש בכם איש או אשר או
משפחה או שבט אשר לבנו פנה היום מעם
יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם
יש בכם שרש פרה ראש ולענה והיה בשלמנו
את דברי האלה הזאת והתברך בלבנו כאמר
שלום יהיה לנו כי בשירות לבי אנך למען ספות
הרות את הצמאה לא יאבה יהוה סלחו לנו כי אי
יעשן אף יהוה וקראתו באיש ההוא ורבעה בנני
האלה הכתובה בספר הזה ומוזה יהוה את שלמו
מתחת השמים והבדילו יהוה כרעת מכל שבטי
ישראל ככל אבות הברית הכתובה בספר
התורה הזה ואמר הדור האחרון בליבם אשר
יקומו מאזריכם והלכתי אשר בא מארץ רחוקה

א ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם
את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה
ב ולכל עבדיו ולכל ארצו המסות הגדולת אשר ראו
ג עליך האתת והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יהוה
לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום
ד היום: ואליך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו
ה שלמותיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם
לא אכלתם ויין ושכר לא שתייתם למען תדעו כי אני
ה יהוה אלהיכם: ותבאו אל המקום הזה וישא סיחון מלך
ז חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונבנים
ח את ארצם ונתנה לנוזלה לראובני ולגדי ולחזי שבט
ט המנשה: ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם
למען תשכיחו את כל אשר תלשון:

נצבים

א אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
ב שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם
ג נשיכם וגרך אשר בקרב מחנהך מהטב צדק עד שאב
ד ממוך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלהו אשר יהוה
ה אלהיך כרת עמך היום: ולי למען תקים אתך היום כלו
ו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
ז ושבע לאבתך לאבתם ליצחק וליעקב: ולא אתכם
ח לנבנים אנני כרת את הברית הזאת ואתה אלה הזאת:
ט כי את אשר ישנו פה עמנו היום לפני יהוה אלהינו
י ואת אשר אינו פה עמנו היום: כראתם דעתם את אשר
יא ישנו בארץ מצרים ואת אשר עברתו בקרב הים אשר
יב עברתם: ותראו את שקוליהם ואת גלליהם על ואנן
יג כסף וזהב אשר עמיהם: פן יש בכם איש או אשר או
יד משפחה או שבט אשר לבנו פנה היום מעם יהוה
יז אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם
יח שרש פרה ראש ולענה: והיה בשלמנו את דברי האלה
יט הזאת והתברך בלבנו כאמר שלום יהיה לנו כי בשירות
כ לבי אנך למען ספות הרות את הצמאה לא יאבה יהוה סלחו
כא לנו כי אי יעשן אף יהוה וקראתו באיש ההוא ורבעה בנני
כב האלה הכתובה בספר הזה ומוזה יהוה את שלמו מתחת
כג השמים והבדילו יהוה כרעת מכל שבטי ישראל ככל
כד אבות הברית הכתובה בספר התורה הזה: ואמר הדור
כה האחרון בליבם אשר יקומו מאזריכם והלכתי אשר בא מארץ רחוקה

וראו

את-מכות הארץ והוא ואת-תולאת אשר-חלה ידקה
 בה: נפרית ומלה שרפה כל-ארצה לא תזרע ולא
 תצמח ולא יעלה בה כל-עשב כמהפלת סלם ועמרה
 אדמה וצביום אשר הפך יהיה באפו ובחמתו: ואמרו
 כל-הגוים על-מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי
 האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את-דברית יהוה
 אלהי אבתם אשר כרת עמם בזה-ציו או אתם מארץ
 מצרים: תלכו ועבדו אלהים אחרים וישתחוו להם ה-
 אלהים אשר לא-ידעום ולא חלק להם: ויחראת יהוה
 בארץ ההוא להביא עליה את-כל-הקללה הכתובה
 בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה
 ובקצף גדול וישלכם אל-ארץ אחרת כיום הזה: הנספרת
 ליהוה אלהינו ותגללת לנו ולבנינו עד-עולם לעשות
 את-כל-דברי התורה הזאת:

ל

ויהי כ-יבאו עליך כל-הדברים האלה הפרכה והקללה
 אשר נתתי לפניך והשבת אל-לבבך בכל-הימים אשר
 הדיקת יהוה אלהיך שמה: ושבת עד-יהוה אלהיך
 ושמעת בקלו בכל אשר-אנכי מצוה היום אתה וכלך
 בכל-לבבך ובכל-נפשך: ושבת יהוה אלהיך את-שבותך
 ורחמך ושבת ובקצף מכל-העמים אשר הפיצה יהוה
 אלהיך שמה: אם-יהנה נחמך בקצה השמים משם
 יקצף יהוה אלהיך ומשם יקחה: והביאה יהוה אלהיך ה-
 אל-הארץ אשר-ירשו אבותיך וירשתה ויחטבך והרבה
 מאבתך: ומל יהוה אלהיך את-לבבך ואת-לבב ורעה
 לאתה את-יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך למצן
 ידך:

והשבת

ועתה יהוה אלהיך את כל-האלות האלה על-
 אביך ועל-שנאך אשר רדפך: ואתה תשוב ושמעת
 בקול יהוה ועשית את-כל-מצותיו אשר אנכי מצוה
 היום: וזאת יהוה אלהיך בכל מצוה ידך בספר
 בסנה ובספר בהמתך ובספר אדמתך למטה כי ישוב
 יהוה לשוט עליך לשוב באשר-שש על-אבתך: כי
 תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וזאתו הכתובה
 בספר התורה הזה כי תשוב אל-יהוה אלהיך בכל-
 לבבך ובכל-נפשך: ששי כי המצוה הזאת אשר
 אנכי מצוה היום לא-תפלאה הוא מן-הראשונה היא:
 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה-לע השמימה ויקחה
 לנו ושמענו אתה ונעשה: ולא מעבר לים הוא לאמר
 מי יעבר-לנו אל-עבר הים ויקחה לנו

כס 22. וחסים קי 27. ל וסד 28. י יא נקחה

וראו את-מכות הארץ והוא ואת-תולאת אשר
 חלה יהיה בה נפרית ומלה שרפה כל-ארצה
 לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל-עשב
 כמהפלת סלם ועמרה אדמה וצביום אשר הפך
 יהיה באפו ובחמתו ואמרו כל-הגוים על-מה עשה
 יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה
 ואמרו על אשר עזבו את-דברית יהוה אלהי אבתם
 אשר כרת עמם בזה-ציו או אתם מארץ מצרים
 וילכו ועבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים
 אשר לא ידעום ולא חלק להם ויחראת אף יהוה
 בארץ ההוא להביא עליה את-כל-הקללה
 הכתובה בספר הזה ויתשם יהוה מעל אדמתם
 באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל-ארץ אחרת
 כיום הזה הנספרת ליהוה אלהינו ותגללת לנו
 ולבנינו עד-עולם לעשות את-כל-דברי התורה
 הזאת

ויהי כ-יבאו עליך כל-
 הדברים האלה הנרבה והקללה אשר נתתי
 לפניך והשבת אל-לבבך בכל-הימים אשר-
 הדיקת יהוה אלהיך שמה ושבת עד-יהוה אלהיך
 ושמעת בקלו בכל אשר-אנכי מצוה היום אתה
 ובכל לבבך ובכל נפשך ושבת יהוה אלהיך
 את שבותך ורחמך ושבת ובקצף מכל-העמים אשר
 הפיצה יהוה אלהיך שמה אם יהיה נחמך בקצה
 השמים משם יקצף יהוה אלהיך ומשם יקחה
 והביאה יהוה אלהיך אל-הארץ אשר ירשו
 אבותיך וירשתה ויחטבך והרבה מאבתך ומל
 יהוה אלהיך את-לבבך ואת-לבב ורעה לאתה
 את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך למצן
 ידך ועתה יהוה אלהיך את כל האלות האלה על
 אביך ועל-שנאך אשר רדפך ואתה תשוב
 ושמעת בקול יהוה ועשית את-כל-מצותיו אשר
 אנכי מצוה היום והזאת יהוה אלהיך בכל-מצוה
 ידך בספר בסנה ובספר בהמתך ובספר אדמתך
 למטה כי ישוב יהוה לשוט עליך לשוב באשר
 שש על-אבתך כי תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר מצותיו וזאתו הכתובה בספר התורה
 הזאת כי תשוב אל-יהוה אלהיך בכל-לבבך
 ובכל-נפשך: כי המצוה הזאת אשר
 אנכי מצוה היום לא-תפלאה הוא מן-הראשונה
 היא לא בשמים הוא לאמר מי יעלה-לנו השמימה
 ויקחה לנו ושמענו אתה ונעשה ולא מעבר לים
 הוא לאמר מי יעבר-לנו אל-עבר הים ויקחה לנו

וּשְׁמַעְנוּ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 14 וְנִשְׁמַעְנוּ: כִּי־קָרַב אֵלֶיךָ הַדְּבָרִים מֵאֵד כִּפְּךָ וּבִלְבָבְךָ
 לַעֲשׂוֹתָ: שְׁבוּ־עַתָּה וְרֵאֵה נְתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים
 16 וְאֶת־הַמָּוֶת וְאֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמָּוֶת: אֲשֶׁר אֲנִי מֵעַד
 הַיּוֹם לֹא־הִבֵּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַבֵּת בְּדַרְכֵיךָ וּלְשַׁמֵּר
 מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי וּמִשְׁפָּטַי וְחַיִּית וְרַבִּית וּבְרַכָּה יְהוָה
 17 אֱלֹהֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־אָתָּה כַּאֲשֶׁר־אָמַרְתָּ לְרַשְׁתָּהּ: וְאִם־
 יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמַע וְנִדְחַת וְהִשְׁתַּחֲוִית לְאֱלֹהִים
 18 אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם: הַנְּתַתִּי לָכֵס הַיּוֹם כִּי אֶבֶד תֵּאבְדֶנּוּ
 לֹא־תֵאָרְכּוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָתָּה עֹבֵר אֶת־
 19 הַיַּרְדֵּן לִבְוֹא שָׂמָּה לְרַשְׁתָּהּ: הַעֲדַתִּי בְכֶם הַיּוֹם אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ חַיִּים וְחַיִּים וְחַיִּים נְתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה
 כ וְהַקְּלָלָה וּבְחֵרַת בְּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲזִיק אֶתָּה וְתִרְעַד: לֹא־הִבֵּה
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל וּלְדַבְּקֶהֶבּוּ כִּי הוּא הַיָּד
 וְאֵד יָמֶיךָ לְשַׁבֵּת עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֹא־תֵבֶן
 לְאֲבֹתֶיךָ לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתֵת לָהֶם:

לא

וילך

א בָּלַךְ מִשָּׁה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבְרָה הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל:
 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּדַמְאֵה וְעֵשְׂרִים שָׁנָה אֲנִי הַיּוֹם לֹא
 אוֹכַל עוֹד לָצֵאת וּלְבֹא וְיָדוּהָ אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־
 3 הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא וְעַבְדְּךָ לְפָנֶיךָ הוּא וְשִׁמְד
 4 אֶת־דְּבוּרֵי הָאֱלֹהִים מִלְּפָנֶיךָ וְרַשְׁתָּם וְדוֹשַׁע הוּא עֹבֵר
 5 לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
 לְסִדְדוֹן וּלְעֹז מִלְכֵי הָאֲמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם:
 6 וְנָתַתָּם יְהוָה לְפָנֶיכֶם וְעִשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר
 צִוִּיתִי אֹתְכֶם: חֲזְקוּ וְאִמְצוּ אֶל־תִּירָאוֹ וְאֶל־תַּרְעֵצוּ מִפְּנֵיהֶם
 כִּי וְיָדוּהָ אֱלֹהֶיךָ הוּא הַיַּרְדֵּן עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא יִצְבֹּךְ:

ישראל

עליו וילך
כח וילך

ז וַיִּקְרָא מִשָּׁה לְדוֹשַׁע וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל
 ח חֲזַק וְאִמְצֵן כִּי אָתָּה תְּבֹא אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֶם לְתֵת לָהֶם וְאָתָּה תִּנְחַלְקֶנָּה אֹתָם:
 9 הַיַּרְדֵּן הוּא וְהַיַּרְדֵּן לְפָנֶיךָ הוּא יְהוָה עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא
 יִצְבֹּךְ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת: וְהִתְבַּר מִשָּׁה אֶת־הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת וְחָנְנָה אֱלֹהֵי־הַבְּרִיּוֹת בְּנֵי לֵוִי הַגִּשְׁאִים אֶת־אֶרֶץ
 10 בְּרִית יְהוָה וְאֶל־בְּלֻזְקֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְצַו מִשָּׁה אֹתָם
 לֵאמֹר מִקֵּץ שְׁשֵׁב שָׁנִים בְּמִעַד שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה בְּתֵן
 11 הַסְּפֹת: בְּבֹא כָל־יִשְׂרָאֵל לְרֹאשׁ אֶת־פְּנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 12 וְעָרַב כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנוֹתָם: הִקְהַל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים

וּשְׁמַעְנוּ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 דִּבְרָה לְפָנֶיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתָ
 וְהָיִיתָ לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמָּוֶת וְאֶת־הַחַיִּים
 וְאֶת־הַמָּוֶת: אֲשֶׁר אֲנִי מֵעַד הַיּוֹם לֹא־הִבֵּה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְלַבֵּת בְּדַרְכֵיךָ וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי
 וּמִשְׁפָּטַי וְחַיִּית וְרַבִּית וּבְרַכָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר אָתָּה בֹא שָׂמָּה לְרַשְׁתָּהּ וְאִם יִפְנֶה לְבָבְךָ
 וְלֹא תִשְׁמַע וְנִדְחַת וְהִשְׁתַּחֲוִית לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְעַבַדְתָּם הַנְּתַתִּי לָכֵס הַיּוֹם כִּי אֶבֶד תֵּאבְדֶנּוּ לֹא
 תֵאָרְכּוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָתָּה עֹבֵר אֶת־
 הַיַּרְדֵּן לִבְוֹא שָׂמָּה לְרַשְׁתָּהּ הַעֲדַתִּי בְכֶם הַיּוֹם אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ חַיִּים וְחַיִּים וְחַיִּים נְתַתִּי לְפָנֶיךָ
 הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבְחֵרַת בְּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲזִיק אֶתָּה
 וְתִרְעַד לֹא־הִבֵּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל
 וּלְדַבְּקֶהֶבּוּ כִּי הוּא הַיָּד וְאֵד יָמֶיךָ לְשַׁבֵּת עַל־
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֹא־תֵבֶן לְאֲבֹתֶיךָ
 לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתֵת לָהֶם

וּלְךָ מִשָּׁה וְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל־
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּדַמְאֵה וְעֵשְׂרִים שָׁנָה
 אֲנִי הַיּוֹם לֹא אוֹכַל עוֹד לָצֵאת וּלְבֹא וְיָדוּהָ אָמַר אֵלַי
 לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא וְעַבְדְּךָ
 לְפָנֶיךָ הוּא וְשִׁמְד אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְפָנֶיךָ הוּא וְשִׁמְד
 הָאֱלֹהִים מִלְּפָנֶיךָ וְרַשְׁתָּם יְהוֹשִׁעַ הוּא עֹבֵר
 לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר
 עָשָׂה לְסִדְדוֹן וּלְעֹז מִלְכֵי הָאֲמֹרִי וְנָתַתָּם לְפָנֶיכֶם
 וְעִשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם
 חֲזְקוּ וְאִמְצוּ אֶת־תִּירָאוֹ וְאֶת־תַּרְעֵצוּ מִפְּנֵיהֶם
 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַיַּרְדֵּן עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא
 יִצְבֹּךְ

מִשָּׁה לְדוֹשַׁע וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל
 ח חֲזַק וְאִמְצֵן כִּי אָתָּה תְּבֹא אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֶם לְתֵת לָהֶם וְאָתָּה תִּנְחַלְקֶנָּה
 אֹתָם וְהַיַּרְדֵּן הוּא הַיַּרְדֵּן לְפָנֶיךָ הוּא יְהוָה עִמָּךְ
 לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא יִצְבֹּךְ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת: וְהִתְבַּר
 מִשָּׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְחָנְנָה אֱלֹהֵי־הַבְּרִיּוֹת
 בְּנֵי לֵוִי הַגִּשְׁאִים אֶת־אֶרֶץ בְּרִית יְהוָה
 וְאֶת־בְּלֻזְקֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְצַו מִשָּׁה אֹתָם לֵאמֹר
 מִקֵּץ שְׁשֵׁב שָׁנִים בְּמִעַד שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה בְּתֵן
 הַסְּפֹת: בְּבֹא כָל־יִשְׂרָאֵל לְרֹאשׁ אֶת־פְּנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 וְעָרַב כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנוֹתָם הִקְהַל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים

והשנים והפך ונרף אשר בשעריך למען ישמעו ולמען
למח ויראו את ידוהו אלהיכם ושמו לעשות את
כל דברי התורה הזאת: ובניכם אשר לא ידעו ישמעו 18
ולמח ליראה את ידוהו אלהיכם כל הימים אשר אתם
חיים על הארץ אשר אתם לבנים את הנהרן שמה
לרשתה: פ
חמש ששי בסין מתחבר

והשנים והפך ונרף אשר בשעריך למען
ישמעו ולמען יכבדו ויראו את יהוה אלהיכם
ולמח ללעול את כל דברי התורה הזאת
ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמח ליראה
את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים
על הארץ אשר אתם לבנים את הנהרן שמה
לרשתה

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות קרא
את יהושע והתעל והתעלבו באתה מועד ואשעלו ויכך
משה ויהושע והתעלבו באתה מועד וירא יהוה
באתה בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פניה
האתה ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות
אבתך וקם העם הזה ונתה אחרי אלהי נם הארץ
אשר הוא בא שמה וקרבו ועלתי והפך את
בריתי אשר כרתתי אתה וזרה אפי בו ביום ההוא
ועלתיים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאתי
רעות רבות וערות ואמר ביום ההוא הלא על כן
ני אין אלהי בקרבי מלאולי הרעות והאכל את
הסתור אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעות
אשר עשיתני פניה אל אלהים אחרים ועלתי
כתבו לכם את השירה הזאת ולמח את בני
ישראל שמה בפניהם למען יהיה לי השירה
הזאת לעד בני ישראל בני אבי אנו אל הארץ
אשר נשבעתי לאבתיו ונתת לנו ורבת ואכל
ושבע ודען ופניה אל אלהים אחרים ועלתי
ונאשעתי והפך את בריתי והיה בני המעאן את
רעות רבות וערות ועלתי השירה הזאת לפני
לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את
ישרו אשר הוא עשה ביום בטרם אבי אנו אל
הארץ אשר נשבעתי ונתת משה את השירה
הזאת ביום ההוא ולמח את בני ישראל ויש
את יהושע בן נון ויאמר זקוק ואמץ כי אתה
הביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי
לכם ואנכי אהיה עמוך ויהי נכחות משה לכתב
את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם ויש
משה את הלויים ושא ארון ברית יהוה לאמר
נקח את ספר התורה הזה ושמותם אתו מעד
ארון ברית יהוה אלהיכם והיה עמוך לעד כי
אנכי ידעתי את מדרך ואת ערפך הקשה הן
ועלתי זוי עינכם היום וממרים היתם עם יהוה
כי אזרתי מותי בקהילי אלו אתכם וקני שבעים
ושלשים וארבעה ואלו היתם את הדברים הזאת

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות קרא את
יהושע והתעלבו באתה מועד ואשעלו וירא יהוה
והתעלבו באתה מועד: קרא יהוה באתה בעמוד ענן
בעמוד עמוד הענן על פתח האהל: ויאמר יהוה אל
משה הן קרבו ימך למות קרא יהוה ונתה ואת
אלתי בקרבי אשר הוא בא שמה בקרבו ועלתי
והפך את בריתי אשר כרתתי אתה: ונתה אפי בו ביום
ההוא ועלתיים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאתי
רעות רבות וערות ואמר ביום ההוא הלא על כן
אין אלתי בקרבי מצאתי הרעות האלה: ואנכי הסתר
אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעות אשר עשית
כי פניה אל אלהים אחרים: ועלתי פתחו לכם את
השירה הזאת ולמח את בני ישראל שמה בפניהם
למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל:

שש שבע
בסין מתחבר

אבי אנו אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיו ונתת לנו
ודבש ואכל ושבע ודען ופניה אל אלהים אחרים
ועלתיים ונאשעתי והפך את בריתי: והיה קרבת המעאן
את רעות רבות וערות ועלתי השירה הזאת לפני לעד
כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את ידוהו אשר
הוא עשה ביום בטרם אבי אנו אל הארץ אשר נשבעתי:
והכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא ולמח את
את בני ישראל: ויש את יהושע בן נון ויאמר סוק
ואמץ כי אתה הביא את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי לכם ואנכי אהיה עמוך: ונתה ופניה אל משה
לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויש
משה את הלויים ושא ארון ברית יהוה לאמר: לקח
את ספר התורה הזה ושמותם אתו מעד ארון ברית
יהוה אלהיכם והיה עמוך לעד: כי אנכי ידעתי את
מדרך ואת ערפך הקשה הן בעדתי הו עמכם היום ממרים
היתם עם יהוה ואף כראחרי מותי: ונקחלו אל את
כל זקני שבטיכם ושמויכם ואת ברית באוניהם את
הדברים האלה

ואעדה בם את השמים ואת הארץ:
29 כי דעתי אחר מותי בירושלם תשחת וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה בארצות
הנמים בירושלם את הרע בשני יהיה להכעיסו במעשה
ל דיכם: ודבר משה באוני כל קהל ישראל את דברי
השיחה הזאת עד תמים:

לב

האוינו

- א האוינו השמים ואת הארץ
- ב יערה כמטר לקחי
- ג כשערים על דשא
- ד כי שם יהיה אקרא
- ה הצור תמים פעלו
- ו אל אמונה ואין עול
- ז שחת לו לא בניו ממים
- ח ה' ליהוה הנמלחאות
- ט גלואדוא אבך קנה
- י וכל ימות עולם
- יא שאל אבך ויגיד
- יב בהחל עליון גי'ם
- יג יצב ובלת עמים
- יד כי חלק יהיה עמו
- טו ימצאו בארץ מדבר
- טז יסבגו יבונגו
- יז כנשר יעיר קנו
- יח יפרש כנפו יקחיו
- יט יהיה בדר יחזו
- כ ידברו על כמותי ארץ
- כא יגידו רבש מפלע
- כב המאת בקר וחלב צאן
- כג ואילים בגרבשן ועתודים
- כד ודם ענב השתהחמר:
- כה שמנת עבית כשית
- כו ויגבל צור ישעתו:
- כז פתועבת יכעסו:
- כח אלקים לא ידעום
- כט לא שערום אבותיכם:
- ל ותישפח אל מחלוקת: רביעי
- ב מפעם בניו ובנתיו:
- ג ארצה מה אחריתם
- ד בנים לא ראמן בם:
- ה כעסוני בהבליתם
- ו בניו נבל אנשים:

ואעידה בם את השמים ואת הארץ כי ידעתי
אחרי מותי כי השלות תשחתו וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
בארצות הנמים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם וידבר משה באוני כל
קהל ישראל את דברי השיחה הזאת עד תמים

האוינו השמים ואתה
יערה כמטר לקחי
כשערים עלי דשא
כי שם יהיה אקרא
הארץ תמים פעלו
אל אמונה ואין עול
שחת לו לא בניו ממים
ה' ליהוה הנמלחאות
הוא אבך קנה
גבר ימות עולם
שאל אבך ויגיד
בהחל עליון גי'ם
יצב ובלת עמים
כי חלק יהיה עמו
ימצאו בארץ מדבר
יסבגו יבונגו
כנשר יעיר קנו
יפרש כנפו יקחיו
יהיה בדר יחזו
ידברו על כמותי ארץ
ויגידו רבש מפלע
המאת בקר וחלב צאן
ואילים בגרבשן ועתודים
ודם ענב השתהחמר
שמנת עבית כשית
ויגבל צור ישעתו
בתועבת יכעסו
אלהים לא ידעום
לא שערום אבותיכם
והשפח אל מחלוקת
מפעם בניו ובנתיו
אראת מה אחריתם
בנים לא ראמן בם
כעסוני בהבליתם
בניו נבל אנשים

ותשבע הארץ אמרתי
הזל ככל אמרתי
וכרבים עלי עשית
הבו גדל לאלהינו
כי כל דרכי משפט
צדיק ישר הוא
דור עקש ופתלתל
עם גבר ולא חכם
הוא עשיר ויבון
בניו שנית דר ודר
הקנין ויאמרו כל
בהפרדו בני אדם
כמספר בני ישראל
יעקב חבל נזקתו
ונתהו יכל ישבון
יערבו כל שיון עליו
על גולגוליו וידום
ישארו על אברתו
ואין עמו אל גבר
ויאכל תועבת שדו
ושמן מוחמיש צור
עם חלב כרים
עם חלב כבש ונתחמה
וישבון ישראל ויבעט
ויטש אלוה עשהו
יקנאו בזרים
יבזו לשדים לא אלה
ודשים מקרב באו
עור ילוד תש
וירא יהוה וינאץ
ויאמר אשתיה כלי מים
כי דור התפכת הנמה
הם קנאוני בלא אל
ואני אקניאם בלא עם
כי אש קדחה באפי

242
29. v. מ'אש עמל סימן ביה מ"י.
13. v. י' יורה. ibid. קצף מ'ק.
15. v. קצף מ'ק. 17. v. חל. 18. v. ו' וצוא.
21. v. חל. ibid. קצף מ'ק.

ותיקד עד שאול תחתית
ותלגט מוסדי הרוב:
חצי אנלדדכם:
וקטב מרירי
עסחמת זחלי עפר:
ומחדרים אמה
יונק עסאיש שיכה:
אשכיתה מאנוש זכרם:
פדנפרו צרימו
ולא יתנה פעל בלזאת:
ואין בדם תבוניה: חמישי
יביט לאסרתם:
ושנים יניסו רבבה
נדדה הסגרים:
ואבינו פלילים:
ומשדמת עמדה
אשכלת מדרת למו:
וראש פתנים אכור:
תתום באצרת:
לעת תמוט רגלם
חוש שתדת למו:
ועל עבריו יתנחם
ואפס עצור ועזוב:
צור חסוי בו:
ישתו יין נסכום
תו עליכם סתרה:
ואין אלהים עמדי
מחצתי ואני ארפא
בראשא אלשמם יד
אם שנותי ברק חרפי
אשיב נקם לצרי
אשפיר חצי מדם
מדם חלל ושכחה
תדעט גוים עמו
ונקם ישיב לצרו

ותאכל ארץ ובלה
אספה עלימו רעות
מזן רעב ולחמי השף
ושדבהמת אשלהכם
מחוץ תשכלתרב
גסדחור גסכתולה
אמרתי אפאדם
לולי פעם אויב אגור
פדאמרו ידנו רמה
כרתי אכר עצות רמה
לו חכמי ישפילו זאת
אכה ידדף אחר אלה
אסלא כרעורם מנרם
פי לא כעורנו צורם
כרמנפן סדם נפנם
ענכמו ענברדוש
חמת תניגם ינים
הלא הוא כמס עמדי
לי נקם ושלם
פי קרוב זם אדם
כרדן יתנה עמו
פי ידאה כראולת יד
ואמר אי אלקימו
אשר חלב ובהימו יאכלו
ליומו ועורכם
ראו ועתה פי אני אני הוא
אני אמית ואחיה
ואין מדי מציל:
ואמרתי תו אנכי לעלם:
ותאחו במשפט יד
ולמשנא אשלם:
ותרפי תאכל בשר
מראש פרעות אויב:
פי דסעבריו יקום
וכפר אדמתו עמו: שביעי

ותיקד עד שאולתחתית
ותלגט מוסדי הרם
חצי אנלדה בם
וקטב מרירי
עם זמות זחלי עפר
ומחדרים אימה
יונק עם איש שיכה
אשכיתה מאנוש זכרם
פדנפרו צרימו
ולא יתנה פעלבלזאת
ואין בדם תבוניה
יביט לאסרתם
ושנים יניסו רבבה
נדדה הסגרים
ואבינו פלילים
ומשדמת עמדה
אשכלת מדרתלמו
וראש פתנים אכור
זדהם באצרת
לעת תמוט רגלם
וחוש עתדת למו
ועל עבריו יתנחם
ואפס עצור ועזוב
צור חסוי בו
ישתו יין נסכום
יה עליכם סתרה
ואין אלהים עמדי
מחצתי ואני ארפא
בראשא אלשמם יד
אם שנותי ברק חרפי
אשיב נקם לצרו
אשפיר חצי מדם
מדם חלל ושכחה
תדעט גוים עמו
ונקם ישיב לצרו

ותאכל ארץ ובלה
אספה עלימו רעות
מזן רעב וזחמירשם
ושין בהמת אשלהכם
מחוץ תשכלת חרבו
גם בחור גם בתולה
אמרתי אפאיהם
לולי כעס אויב אגור
פדנפרו צרימו
ולא יתנה פעלבלזאת
ואין בדם תבוניה
יביט לאסרתם
ואפס עצור ועזוב
צור חסוי בו
ישתו יין נסכום
יה עליכם סתרה
ואין אלהים עמדי
מחצתי ואני ארפא
בראשא אלשמם יד
אם שנותי ברק חרפי
אשיב נקם לצרו
אשפיר חצי מדם
מדם חלל ושכחה
תדעט גוים עמו
ונקם ישיב לצרו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם
הוא והוסיף בן לון ויבטל משה לדבר אתהכל
הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שימו
לעבכם לכל הדברים אשר אני מליד בכם היום
אשר תצו את בניכם לעמוד לעשות אתהכל דברי
התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא אויבכם

ותבא משה וידבר אתהכל דברי השירה הזאת באזני העם
הוא והוסיף בדקון: וכל משה לדבר אתהכל דברים מה
האלה אלכל ישראל: ויאמר אלהם שימו לעבכם
לכל הדברים אשר אנכי מצד בכם היום אשר תצו את
את בניכם לשמר לעשות אתהכל דברי התורה הזאת:
פי לאדבר רק הוא מכם כידוא תביכם

ובדבר הזה

תאריכו ימים על הארץ אשר אתם עבדים את ה' ואתם עבדים ל' שמה לרשתה: פ

48 ודבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: 49
אלהי העבדים הזה הרגנו אשר בארץ מצרים אשר
על פני ידו וראה את-ארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל לאחיה: ומת בדרך אשר אתה עלה שמה והאסף
אל-עמך כאשר מת אהרן בדרך הזה באסף אל
61 עמיו: על אשר מעלתם בי בדרך בני ישראל במדבר
קדש מדברתן על אשר לא קדשתם אותי בדרך בני
62 ישראל: כי מנגד תראה את-הארץ ושמה לא תבוא אל
הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

לו

וזאת הברכה

א וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני
2 ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא ורחם משעיר
למו הופיע מדר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשתת
3 למו: אף חבב עמים כל קדשיו בדרך והם חבו לנגדך
4 ישא מדברתך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת
5 יעקב: והי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבט
6 ישראל: יחי ראובן ואל ימת והי מתיו מספר: ס וזאת
7 ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל-עמו תביאט
דין רב לו ועזר מצריו תהיה: טו טז שני

8 וללוי אמר תמוך ואוהבך לאיש חסדך אשר נסיתו
9 במסה תריבדו על-מי מריבה: האמר לאביו ולאמו
לא ראיתיו ואת אחיו לא הפיר ואת בניו לא ידע כי שמרו
10 אמרתך ובריתך ינצרו: יורו משפטך לעקב ותורתך
11 לישראל ישמו קטורה באפך וכליל על-מזבחך: בך
יהוה חילו ופעל ידיו תרעה מחץ מתנים קמו ומשנאיו
12 מן-קומן: ס לבנימן אמר ידיר יהוה ישכן לבסח
13 עליו חפץ עליו פלדיוס וכן בתפיו שקן: שלישי וליוסף
14 אמר מברכת יהוה ארצו ממנו שמים משל ומתהוים רבבת
15 תחת: וממנו תבואת שמש וממנו גרש ירחים: ומראש
16 תדרגדם וממנו נבשית עלם: וממנו ארץ ומלאה
ודצן שקני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נער
17 אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים
ועתה יחיה אפס-ארץ והם רבבות אפרים

1. 2. תרין מילין קי. 3. 5. קמץ חיק. 4. 7. דר. נקמץ. 5. 9. 7. בני קי. 6. 10. קמץ חיק. 7. 13.

ובדבר הזה תאריכו ימים על הארץ אשר אתם עבדים את ה' ואתם עבדים ל' שמה לרשתה

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: וראה את-ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחיה ומת בדרך אשר אתה עלה שמה והאסף אל-עמך כאשר מת אהרן בדרך הזה באסף אל עמיו: על אשר מעלתם בי בדרך בני ישראל במדבר קדש מדברתן על אשר לא קדשתם אותי בדרך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו ויאמר יהוה מסיני בא ורחם משעיר למו הופיע מדר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשתת למו: אף חבב עמים כל קדשיו בדרך והם חבו לנגדך ישא מדברתך תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב והי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבט ישראל יחי ראובן ואל ימת והי מתיו מדתו מספר וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאט דין רב לו ועזר מצריו תהיה

וללוי אמר תמוך ואוהבך לאיש חסדך אשר נסיתו במסה תריבדו על מי מריבה האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הפיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו יורו משפטך לעקב ותורתך לישראל ישמו קטורה באפך וכליל על מזבחך בך יהוה חילו ופעל ידיו תרעה מחץ מתנים קמו ומשנאיו מן-קומן לבנימן אמר ידיר יהוה ישכן לבסח עליו חפץ עליו כל היום וכוונת

אמר מברכת יהוה ארצו ממנו שמים משל ומתהוים רבבות תחת וממנו תבואת שמש וממנו גרש ירחים ומראש תדרגדם וממנו נבשית עלם וממנו ארץ ומלאה ודצן שקני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נער אחיו בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ועתה יחיה אפס-ארץ והם רבבות אפרים

והם אלפי

מנשה: וכישו ולקובלן אמר שמח וכולן בצאתך ויששכר 18
 באדלף: עמים הרריקרא שם זבתו ובחירצדק כי שפע 19
 ימים ינקו ושפני טמני חול: ס ולגד אמר ברוך כ
 מרתיב גר בלבוא שכן וסרה ורוע אה קדקד: ברא 21
 ראשית לו ברשם חלקת מחלקן ספון ונתא ראשי עם
 צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל: חמישי ולקח אמר 22
 הן נור ארנה זנגן מרדבשון: ולנפתלי אמר נפתלי שבע 23
 רצון ומלא ברפת יהוה גם ודרום רדשה: ס ולאשר 24
 אמר ברוך מבנים אשר יהו רצוי אחיו ומכל בשמן רגלו:
 בתל ונחשת מנגלה ובימיה דבאף: אין באל ישרון 25
 רכב שלום בעזרה ובנאותו שתקים: מענה אלהי קדם 26
 ומחתת ורעת עולם ויגרש מפנה אויב ויאמר השמר:
 השכן ישראל במח בדר עין יעלב אל ארץ דגן ותירוש 28
 אה שמיו וערפרטל: אשרף ישראל מי כמוך עם נשע 29
 ביהוה מנו עזרה ואשר חרב נאותך ויכחשו איבך לך
 ואתה על במותימו חרף: ס שביעי

לד

ולעל משה מערכת מואב אל דר נבו ראש הפסנה אשר א
 על פני יהוה ויראו יהוה את כל הארץ את הנגלעד עד
 ה: ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל 2
 ארץ יהודה עד הים האחרון: ואת הנגב ואת הכפר 3
 בקעת יהוה עיר החמרים עד צער: ויאמר יהוה אליו 4
 ואת הארץ אשר לשבעתי לא אברכם ליתחך ולעלב
 לאמר לורעה אתנה נראיתך בעיניך ושמה לא תעבר:
 והמת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: ה
 ויקבר אתו בניו בארץ מואב מיל בית פער ולא ידע 6
 איש את קברתו עד היום הנה: ומשה בדמאה ועשרים 7
 שנה במותו לא ראתה עינו ולא נס לחה: ויבפו בני 8
 ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי
 בני אבל משה: והושע בדנון מלא רוח חכמה בריסמך 9
 משה את יהוה עליו השמנו אליו בגר ישראל ויעשו
 באשר צוה יהוה את משה: ולא קם נביא עוד בישראל 10
 כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל האתת 11
 והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
 לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל תד החוקה 12
 ולכל המורה הנדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

לד. 21. v. 22. ספד

חוק

והם אלפי מנשה
 שבוה זבולן בעאתך ויששכר באהליך עמינה
 יקראו שם זבתו וזו עזרה כי שפע ימים ינקו
 ועיני טמני חול
 אמר ברוך מרדבשון שכן וסרה ורוע
 אה קדקד וירא ראשית לו כי עם חלקת מחלקת
 ספון ונתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו
 עם ישראל
 אמר רצון ומלא ברפת יהוה גם ודרום רדשה: ס ולאשר
 אמר ברוך מבנים אשר יהו רצוי אחיו ומכל בשמן רגלו:
 בתל ונחשת מנגלה ובימיה דבאף: אין באל ישרון
 רכב שלום בעזרה ובנאותו שתקים: מענה אלהי קדם
 ומחתת ורעת עולם ויגרש מפנה אויב ויאמר השמר:
 השכן ישראל במח בדר עין יעלב אל ארץ דגן ותירוש
 אה שמיו וערפרטל: אשרף ישראל מי כמוך עם נשע
 ביהוה מנו עזרה ואשר חרב נאותך ויכחשו איבך לך
 ואתה על במותימו חרף: ס שביעי

ולעל משה מערכת מואב אל דר נבו ראש הפסנה אשר א
 על פני יהוה ויראו יהוה את כל הארץ את הנגלעד עד
 ה: ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל
 ארץ יהודה עד הים האחרון: ואת הנגב ואת הכפר
 בקעת יהוה עיר החמרים עד צער: ויאמר יהוה אליו
 ואת הארץ אשר לשבעתי לא אברכם ליתחך ולעלב
 לאמר לורעה אתנה נראיתך בעיניך ושמה לא תעבר:
 והמת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: ה
 ויקבר אתו בניו בארץ מואב מיל בית פער ולא ידע
 איש את קברתו עד היום הנה: ומשה בדמאה ועשרים
 שנה במותו לא ראתה עינו ולא נס לחה: ויבפו בני
 ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי
 בני אבל משה: והושע בדנון מלא רוח חכמה בריסמך
 משה את יהוה עליו השמנו אליו בגר ישראל ויעשו
 באשר צוה יהוה את משה: ולא קם נביא עוד בישראל
 כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל האתת
 והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
 לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל תד החוקה
 ולכל המורה הנדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כך ל מ נ ס ע פ ק ר ש ת

המעמים לקורא בצבור והוא העליון

מן פרשת וארחנן:

אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני
לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ומפעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים ומתחת לארץ לא
תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהי אל
קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל דבקים
לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו
מחיי ק' : ס לא תישא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא
ינקח יהוה את אשר ישא את שמו לשוא : ס שמור את
יום השבת לקדשו כאשר צוה יהוה אלהיך ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנה ובתך ועבדך
ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרה אשר בשעריך
למען ינוח עבדך ואמתך כמך וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויצאה יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נסויה
על פני צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת : ס בפר
את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען יאריך
ימך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך : ס לא תרצח : ס ולא תנאף : ס ולא תגנב : ס ולא תענה ברעך
עד שוא : ס ולא תחמד אשת רעה : ס ולא תתאוה בית
רעה שדה ועבדו ואמתו שורך וחמורו וכל אשר לרעה :

סדר ברכות התורה

המברך אומר ברכו את יי המברך :

והקהל עונין ברוך יי המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
בחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את
תורתו, ברוך אתה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה: קהל אמן

אחר הקריאה מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
נתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע
בתוכנו, ברוך אתה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה: קהל אמן

שמות הפסוקים

קִרְבָּא מְנַח וְרָקֵא מְנַח סְגֵל מְנַח מְנַח רַבִּיעִי
מִהַפְּךָ פִּשְׁטָא מְנַח זְקוּרֵי קָטָן זְקוּרֵי גְדוֹל
מִרְבָּא טַפְחָא מְנַח אֲתִנַּחְתָּא פְּזֵר תְּלִישָׁא
קְטִנָּה תְּלִישָׁא גְדוּלָה קִרְבָּא וְאִזְלָא אִזְלָא
גְרֵשׁ גְרֵשִׁים דִּרְנָא תְּבִיר יְתִיב פְּסִיק
סוּרֵי פְּסוּק: שְׁלֵשֶׁת קִרְגֵי פְּרָה מִרְבָּא
כְּפוּלָה יְרַחֲבֵי יוֹמוֹ:

BLESSINGS BEFORE THE READING OF
THE HAFTORAH

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת. ברוך אתה
יי הבורר בתורה ובמשה עבדו וב ישראל עמו ובנביאי
האמת וצדק:

BLESSING AFTER THE READING

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
ומקיים שקל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי
אלהינו ונאמנים דברך ודבר אחד מדברך אחר לא
ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ונחמן אתה. ברוך אתה
יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חינו ולעלכות נפש תושבי
במהרה בומינו. ברוך אתה יי משמח ציון בקנהיה:

שמחתי יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו. על פסאו לא ישב
ור ולא יתחלו עוד אחרים את פבודו. כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא יקבה גור לעולם ועד: ברוך אתה יי
מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל זים השבת הנחם

On שמיני עצרת say:

לחסם

לחסם

לחסם

חג המצות | חג השבועות | חג הסוכות | השמיני חג העצרת
שנתת לנו יי אלהינו ולקדשה ולמנוחה לששון ולשמחה
לקבוד ולהפארת: על הכל יי אלהינו אנהנו מודים לך
ומברכים אותך. ותברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם
ועד. ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והומנים:

Music notes for the Reading of the Torah

זָרְקָא אֶ סַטְוֹל אֶ

 Sar - ko Se - gaul Mu -

מִנַּח מִנַּח רְבִיעַ אֶ

 nach Mu - nach R' - wi - a

זָרְקָא (קֶפֶד) אֶ מִנַּח אֶ פֶּשְׁטָא אֶ מַה־פַּח אֶ

 Mah - pach Pasch to Mu - nach So kef
 (So - kef ko - ton)

אֶתְחַתֵּמָא אֶ מִנַּח אֶ טִפְחָא אֶ מֶרְכָא אֶ זָרְקָא (גְּדוּל) אֶ

 So kef (go dau) Mér' cho Tip cho Mu-nach Es-nach to

תִּלְשָׁא (גְּדוּלָה) אֶ תִּלְשָׁא (קֶסֶדָה) אֶ פֶּזֶר אֶ

 Po - sér T' li - scho T' li -

אֶזְלָא בְּרֵשׁ אֶ קְדָמָא וְאֶזְלָא אֶ אֶ

 scho Kad - mo w'as lo As lo

גְּרֵשִׁים אֶ דָּרְגָא אֶ

 gē resch Gēr'scha - jim Dar go

סוּף פֶּסוּק אֶ פֶּסִיק תְּבִיר אֶ

 T' wir P' saik Sauf po ssuk
 (am Ende eines Abschnittes)

יְחִיב אֶ אֶ אֶ אֶ אֶ

 J'siw Mér'cho Tip cho Sauf po ssuk Mu nach
 (am Ende eines Verses) (vor Sarke, T'lische und Poéz)

אֶ אֶ אֶ אֶ אֶ

 Mu-nach Mu-nach Kad-mo so - kef
 (vor Se-gaul) (vor Mah-pach)

שְׁלֵשָׁלָה

Mär'-cho T' wir Schal-sche . . . . .

קַרְנֵי קַרְנֵי אֵל

. . . . . lea Kar-nä

יְרֵם בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

fo - roh, Jo-re-ach ben jau-man.

Music notes for the Reading of the Haftarah
(בְּנִינֹת דְּהַמְסוּרִים)

הפטרות בראשית

כֹּה־אָמַר הָאֵל יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיָּהֶם רַקַּע הָאָרֶץ
וּצְאֲצֵאֶיהָ נָתַן נְשָׁמָה לָעַם עֲלֶיהָ וְרוּחַ לַהֲלֻכִים בָּהּ: אֲנִי יְהוָה
קָרָאתִיךָ בְּצַדִּיק וְאֶחְזֹק בְּיָדְךָ וְאֶצְרֶךָ וְאֶחְנֶךָ לְבְרִית עִם לְאוּר
גוֹיִם: לְפָקַח עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא מִמִּסְגָּר אֲסִיר מִבֵּית פְּלֶא
יֹשְׁבֵי חֶשֶׁד: אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא־אֶתֵּן
וְתִהְיֶה לְפָסִילִים: הָרֵאשִׁנוֹת תִּנְהַגְּבֹאוּ וְתִדְשׁוּת אֲנִי מִגִּיד
בְּטָרִם תִּצְמַחְנָה אֲשִׁמִּיעַ אֶתְכֶם: שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר הַדָּשׁ תִּהְיֶה לְךָ
מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמִלְאוּ אַיִים וַיִּשְׁבִּיָהֶם: יִשְׂאוּ מִדְּבַר
וְעָרְוּ חֲצֵרִים תִּשָּׁב מִדֶּר יִרְנֹו יֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֵאשׁ הַרִים יִצְוּחוּ:
יִשְׂמְנוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְתִהְיֶה לְךָ בְּאֵיִם יִגִּדוּ: יְהוָה כְּגִבּוֹר יִצְא
כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָה יִרְיַע אֶפְי־יִצְרִיחַ עַל־אֵיבֵיו יִתְנַכֵּר:
הַחֲשִׁיתִי מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶתְאַפֵּק בְּיִזְרָה אֶפְטֶה אֶשֶׁם וְאֶשְׂאֶה
יָחַד: אַחֲרֵיב הַרִים וּגְבָעוֹת וּכְל־עֲשָׂבִים אוֹבִישׁ וְשִׁמְתִי נְהִרוֹת
לְאֵיִם וְאֶגְמִים אוֹבִישׁ: וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יִדְעוּ בְּנֵתִיבוֹת
לֹא־יִדְעוּ אֲדַרְיִבְכֶם אֲשִׁים מִחֶשֶׁד לְפָנֵיהֶם לְאוּר וּמַעֲקָשִׁים
לְמִישׁוֹר אֱלֹהֵ הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם וְלֹא עֹבְדֵיכֶם: נִסְגּוּ אַחֲזֵר יִבְשׁוּ
בְּשֵׁת הַבְּמִתִּים בְּפֶסֶל הַאֲמָרִים לְמִסְכָּה אֶתֶם אֱלֹהֵינוּ: הַחֲרָשִׁים
שָׁמְעוּ וְהַעוֹרִים הִבִּיטוּ לְרֵאוֹת: מִי עוֹר כִּי אִם־עַבְדִּי וְחָרָשׁ
כְּמִלְאָכִי אֲשַׁלַּח מִי עוֹר כְּמִשְׁלֵם וְעוֹר כְּעַבְדֵי יְהוָה: רֵאוֹת רַבּוֹת
וְלֹא תִשְׁמַר פְּקוּחַ אֲזִנִּים וְלֹא יִשְׁמַע: יְהוָה הַפִּץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ

יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר: כֹּה־מִסְמִינֵן כַּסְפְּרִיט וְקִיָּק ס"ב דמין

וְהוּא עִם־בְּזוֹז וְשִׁסּוּי הַפֶּה בְּחֹרִים כְּלָם וּבְכַתִּי כְּלָאִים הַחֲבָאוּ
הֵיוּ לְבוֹ וְאִין מִצִּיל מִשְׁפָּה וְאִין־אָמַר הַשֵּׁב: מִי בְכֶם יֶאֱזִין זֹאת
יִקְשֹׁב וַיִּשְׁמַע לְאַחֲזֵר: מִי־נָתַן לְמִשׁוֹפֵה יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל לְכֹזָוִים
הָלֹא יְהוָה זֶה חֲטָאנוּ לוֹ וְלֹא־אָבוּ בְּדַרְכֵי הַלֹּוֹךְ וְלֹא שָׁמְעוּ
בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּשְׁפָּךְ עָלָיו חֲמָה אֶפְוֹ וְעוֹזוֹ מִלְחָמָה וְתִלְהַטְהוּ מִסְבִּיב
וְלֹא יָדַע וְתִבְעַר־בוֹ וְלֹא־יִשְׁיִים עַל־לֵב: וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה
בְּרֵאשִׁית יַעֲקֹב וַיִּצְרֶךָ יִשְׂרָאֵל אֶל־תִּירָא כִּי גֵאֲלִיתִיךָ קָרָאתִי בְּשִׁמְךָ
לִי־אֶתָּה: כִּי־תַעֲבֹר בְּפָנַי אֶתָּה אֲנִי וּבְנֵהֲרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּךָ כִּי־

תִּלְךָ בְּמוֹ־אֵשׁ לֹא תִכְבֹּה וְלֹהֲבָה לֹא תִבְעַר־בְּךָ: כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כְּפָרְךָ מִצְרַיִם פּוֹשׁ וּסְבָא
תַּהְתִּיךָ: מֵאֲשֶׁר יִקְרָת בְּעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וְאֲנִי אֶהְבַּתִּיךָ וְאֶתֵּן אָדָם

הפטרת בראשית

תחתיד ולאמים תחת נפשך : אל-תירא כי-אתך אני ממורח
אביא ורעד וממערב אקבצך : אמר לצפון תני ולתימן אל-
תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ : כל הנקרא
בשמי ולכבדי בראתיו יצרתיו אף-עשיתיו : הוציא עם-עור
ועינים יש וחרשים ואזנים כמו : כל-הגוים נקבצו יחדו ויאספו
לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו
וישמעו ויאמרו אמת : אתם עדי נאם-יהוה ועבדי אשר בחרתי
למען תדעו ותאמינו כי ותבינו כי-אני הוא לפני לא-נוצר אל
ואחרי לא יהיה :

הפטרת תולדת נח

^{בישיעה ט"סו כ"ד}
רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא-תלה כי-רבים בני-
שוממה מבני בעולה אמר יהוה : הרחיבי ומקום אהלך ויריעות
משכנותיך וישו אל-תחשכי האריכי מיתריך ויתרתיך חוקי :
כיימין ושמואל תפרצי וזרעד גוים יירש וערים נשמות יושיבו :
אל-תיראי כי-לא תבושי ואל-תבלמי כי לא תחפירי כי בשת
עלמך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי-עוד : כי בעליך
עשיך יהוה צבאות שמו ונגאלך קדוש ישראל אלהי כל-הארץ
יקרא : כי-כאשה עזובה ועצובה רוח קראך יהוה ואשת נעורים
כי תמאס אמר אלהיך : ברנע קמן עובתיך וברחמים גדולים
אקבצך : בשצף קצף הסתרתני פני רנע סמך ובחסד עולם
רחמתך אמר נאלך יהוה : כי-מי נח זאת לי אשר נשבעתי
מעבר מי-נח עוד על-הארץ כן נשבעתי מקצף עליך
ומנער-ך : כי ההרים ימוש והנבעות תמוטינה וחסדי
מאתך לא-ימוש וברתית שלומי לא תמוט אמר מרחמך

יהוה : כלן מסימין הספרדים גם האשכנזים כפ' כי תלל לכל כפ' נח נומרן.

עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך
בספירים : ושמתי בך כדל שמשתיך ושעריך לאבני אקדה וכר-
גבולך לאבני-חפץ : וכל-בניך למודי יהוה ורב שלום בניך :
בצדקה תכונני רהקי מעשק כי-לא תיראי וממחיתה כי-לא-
תקרב אליך : הן גור יגור אפס מאותי מי-גר אתך עליך יפול :
הן אנכי בראתי חרש נפת באש פהם ומוציא כלי למעשהו
ואנכי בראתי משהית לחבל : כל-כלי יוצר עליך לא יצלח

הפטרת תולדת נח

וְכָל־לָשׁוֹן תִּקּוּם־אֶתְךָ לְמִשְׁפַּט תְּרַשְׁעֵי זֹאת נִחַלְתָּ עִבְדֵי יְהוָה
וְצַדִּיקְתָּם מֵאֵתִי נִאֵם־יְהוָה׃ הוּי כָּל־צִמָּא לָכוּ לַמַּיִם וְאֲשֶׁר אֵין
לוֹ כֶּסֶף לָכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ וְלָכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא־כֶּסֶף וּבְלוֹא מַחִיר
יַיִן וְחֶלֶב׃ לָמָּה תִשְׁקְלוּ־כֶּסֶף בְּלוֹא־לֶחֶם וַיִּגְיַעְכֶּם בְּלוֹא לְשִׁבְעָה
שָׁמְעוּ שָׁמְעוּ אֵלַי וְאָכְלוּ־טוֹב וְתַתְּעַנְג בְּדָשָׁן נַפְשְׁכֶם׃ הַטּוֹ
אֲזַנְכֶם וְלָכוּ אֵלַי שָׁמְעוּ וְתַחֲי נַפְשְׁכֶם וְאִכְרַתְהָ לָכֶם בְּרִית עוֹלָם׃
חֲסְדֵי דוֹד הַנְּאֻמָּנִים׃ הֵן עַד לְאוּמִים נִתְתִּיו נְגִיד וּמִצֻּוֹה לְאֻמִּים׃
הֵן גַּי לֹא־תִבְדַּע תִּקְרָא וְגַי לֹא־יִדְעֶיךָ אֶלְיָךָ יְרוּצוּ לְמַעַן יִהְיֶה
אֶלְיָיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֶאֶרְךָ׃

הפטרת לך לך

בַּיָּשִׁיעַ מִיָּמֵינוּ
לָמָּה חָאֵמַר יַעֲקֹב וְתִדְבַר יִשְׂרָאֵל נִסְתַּרְהָ דַּרְכֵי מִיְהוָה
וּמֵאֲלֹהֵי מִשְׁפַּטֵי יַעֲבֹר׃ הֲלוֹא יִדְעַת אִם־לֹא שָׁמַעַת אֶלְיָי
עוֹלָם וַיְהוֶה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגַע אֵין חֶקֶר
לְתַבְנִיתוֹ׃ נִתֵּן לַיַּעַף כֹּחַ וְלְאֵין אֹנִים עֲצֻמָּה יִרְבֶּה׃ וַיַּעֲפוּ
נְעָרִים וַיִּנְעוּ וּבַחֲזוּרִים כְּשׁוֹר יִכְשְׁלוּ׃ וְקוֹנֵי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲזוּ
אֲבָר כַּנְּשָׂרִים יְרוּצוּ וְלֹא יִנְעוּ וְלָכוּ וְלֹא יַעֲפוּ׃ הַחֲרִישׁוּ אֵלַי
אִיִּים וְלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כַח יִגְשׁוּ אִו יִדְבְּרוּ יִהְיוּ לְמִשְׁפַּט נִקְרְבָה׃
מִי הֵעִיר מִמְזוֹרַח צַדִּיק יִקְרָאֵהוּ לְהַנְגִּלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְדַבְּרִים
יִרְדּוּ יִתֵּן כְּעַפְרָל חֲרִבוּ בְּקֶשׁ נִהַף הַשֶּׁתִּי׃ יִרְדְּפֶם יַעֲבֹר שְׁלוֹם
אֶרֶץ בְּהַנְגִּלוֹ לֹא יָבוֹא׃ מִי־פַעַל וְעִשָׂה לִרְאֵה הַדְּרוֹת מְרֹאֵשׁ אֲנִי
יְהוָה רֹאשׁוֹן וְאֶת־אַחֲרָנִים אֲנִי־הוּא׃ רְאוּ אִיִּים וַיִּירָאוּ קְצוֹת
הָאָרֶץ יַחֲרָדוּ קִרְבוּ וַיֵּאֲתִיוֹן׃ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַעֲזֹרוּ וְלֹאֲחִיו יֹאמַר
חֲזֹק׃ וַיַּחֲזֹק חֲרָשׁ אֶת־צִרְהָ מִחֲלִיק פְּטִישׁ אֶת־הוֹלֵם פֶּעַם אֹמַר
לְדַבֵּק טוֹב הוּא וַיַּחֲזַקְהוּ בְּמִסְמָרִים לֹא יָמוּט׃ וְאֶתְהִי־יִשְׂרָאֵל
עִבְדֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחֲרַתִּיךָ זָבַע אֲבָרְהָם אֲהַבִּי׃ אֲשֶׁר הַחֲזוּקְתִּיךָ
מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילִיךָ קִרְאִתִּיךָ וְאֹמַר לָךְ עִבְדֵי־אֶתְהָ בְּחֲרַתִּיךָ
וְלֹא מֵאִסְתִּיךָ׃ אֶל־תִּירָא כִּי־עַמָּךְ אֲנִי אֶל־תִּשְׁתַּע כִּי־אֲנִי אֶלְהִיךָ
אֲמַצְתִּיךָ אֶף־עוֹרְתִיךָ אֶף־תַּמְכַּתִּיךָ בִּימִין צַדִּיקִי׃ הֵן יִבְשׁוּ
וַיִּבְלָמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ יְהוִי כְּאֵין וַיִּאֲבָדוּ אֲנָשֵׁי רִיבְךָ׃ תִּבְקָשֶׁם
וְלֹא תִמְצָאֶם אֲנָשֵׁי מִצַּתִּיךָ יְהוִי כְּאֵין וּכְאִפֶּס אֲנָשֵׁי מִלְּחַמַּתִּיךָ׃
כִּי אֲנִי יְהוָה אֶלְהִיךָ מְחִיךָ יִמְנֶנֶךָ הָאֹמַר לָךְ אֶל־תִּירָא אֲנִי
עוֹרְתִיךָ׃ אֶל־תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עוֹרְתִיךָ

הפטרת וירא

נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתוך למורג חרוץ
חדש בעל פיפיות תדוש הרים וחדק וגבעות כפיץ תשים:
תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אתם ואתה תגיל ביהוה
בקדוש ישראל תתהלל:

הפטרת וירא

במלכים ב' סימן ה'

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אבישע לאמר
עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה
והנשה בא לקחת את שני ירדי לו לעבדים: ויאמר אליה
אבישע מה אעשה לך תגיד לי כה יושלכי בבית ותאמר אין
לשפחתך כל בבית כי אם אסוף שמן: ויאמר לבי שאלי לך
כלים מן החוץ מאת כל שכני כלים רקים אל תמעיטי:
וכאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים
האלה והמלא תסיעי: ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד
בניה הם מגישים אליה והיא מיצקת: והיו כמלאת הכלים
ותאמר אל בנה הנשה אלי עוד לבי ויאמר אליה אין עוד לבי
ויעמד השמן ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לבי מכרי
את השמן ושמי את נשילי ואת בניכי תחיי בנותך: והיו היום
ויעבר אבישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחוקבו לאכל לחם
ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם: ותאמר אל אשה הנה נא
ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: נעשה נא
עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכפא ומנורה והיה
בבאו אלינו יסור שמה: והיו היום ויבא שמה ויסר אל העליה
וישכב שמה: ויאמר אל גיחוי גערו קרא לשונמית הזאת
ויקרא לה ותעמד לפניו: ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת
אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך תיש לדבר לך
אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת:
ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחוי אבל בן אין לה ואישה זקן:
ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה
בעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל
תבזב בשפחתך: ותהר האשה ותלך בן למועד הזה בעת חיה
אשר דבר אליה אבישע: ויגדל הילד והיו היום ויצא אל אביו
אל הקצרים: ויאמר אל אביו ראשי וראשי ויאמר אל הנער

לך כ' • שכניך כ' • מוצתת כ' • נשך כ' • ובניך כ' • את כ'

הפטרת וירא

שָׁאָהוּ אֶל־אֱמוֹ: וַיִּשְׁאַהֲוּ וַיִּבְיָאָהוּ אֶל־אֱמוֹ וַיֵּשֶׁב עַל־בְּרִכְיָה עַד־
הַצְּהָרִים וַיִּמָּת: וַתַּעַל וַתִּשְׁכְּבֵהוּ עַל־מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים
וַתִּסְגֹּר בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא: וַתִּקְרָא אֶל־אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שְׁלַחָה נָא לִי
אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וְאַחַת הָאֲחֻנּוֹת וְאֶרְוֹצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים
וְאֲשׁוּבָה: וַיֹּאמֶר מִדּוּעַ אֲתִי הִלַּכְתִּי אֵלָיו הַיּוֹם לֹא־חָדַשׁ
וְלֹא שָׁבַת וַתֹּאמֶר שְׁלוֹם: כֹּלֵן מִסִּימֵן הַסַּסְרִדִים וַיִּקַּק סִּפֵּי דַמִּיִן.
וַתַּחֲבֹשׁ הָאֲחֻן וַתֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָה נְהַג וְלֶךְ אֶל־תַּעֲצָרֵלִי לְרֹכֵב
בֵּי אִם־אֲמַרְתִּי לָהּ: וַתֵּלֶךְ וַתִּבֹּא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַר
הַכְּרִמָּל וַיְחִי כִרְאוֹת אִישׁ־הָאֱלֹהִים אוֹתָהּ מִגִּגַּד וַיֹּאמֶר אֶל־
גִּיחֹזִי נַעֲרֹ הִנֵּה הַשּׁוֹנְמִית הִלּוּ: עֲתָה רוּץ־נָא לְקַרְאָתָהּ וְאֹמֶר־
לָהּ הַשְּׁלוֹם לָךְ הַשְּׁלוֹם לְאִישֶׁךָ הַשְּׁלוֹם לְיֶלְדֶיךָ וַתֹּאמֶר שְׁלוֹם:
וַתִּבֹּא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַר וַתַּחֲזֹק בְּרַגְלָיו וַיֵּשֶׁב גִּיחֹזִי
לְהַדְפָּה וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הִרְפָּה־לָּהּ כִּי־נִפְשָׁה מְרֵה־לָּהּ
וַיְהִי הָעֲלִים מִזֵּנִי וְלֹא הִגִּיד לִי: וַתֹּאמֶר הַשְּׂאֵלְתִי בֶן מֵאֵת
אֲדֹנָי הֲלֹא אֲמַרְתִּי לֹא תִשְׁלַח אֲתִי: וַיֹּאמֶר לְגִיחֹזִי חֲזֵר מִתְּגִיךְ
וְקַח מִשְׁעֲנֵתִי בְיָדְךָ וְלֶךְ כִּי תִמְצָא־אִישׁ לֹא תִבְרַכְנֹו וְכִי־יִבְרַכְךָ
אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשָׁמַת מִשְׁעֲנֵתִי עַל־פְּנֵי הַנָּעַר: וַתֹּאמֶר אִם
הַנָּעַר חִי־יְהִי וְחִי־נִפְשָׁה אִם־אֶעֱזֹבְךָ וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ: וְגִיחֹזִי
עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשֶׂם אֶת־הַמְּשַׁעֲנֵת עַל־פְּנֵי הַנָּעַר וְאִין קוֹל וְאִין
קֶשֶׁב וַיֵּשֶׁב לְקַרְאָתוֹ וַיִּגְדְּלוּ לֵאמֹר לֹא הִקִּין הַנָּעַר: וַיָּבֹא
אֶל־יִשַׁע הַבֵּיתָה וְהִנֵּה הַנָּעַר מֵת מִשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ: וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר
הַדֶּלֶת בַּעַד זַנְיָהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה: וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיֶּלֶד
וַיִּשֶׂם פְּיוֹ עַל־פְּיוֹ וַעֲיָנוֹ עַל־עֵינָיו וְכַפְּיוֹ עַל־כַּפּוֹ וַיִּגְהַר עָלָיו
וַיִּחַם בָּשָׂר הַיֶּלֶד: וַיֵּשֶׁב וַיֵּלֶךְ בְּבֵית אֲחַת הַנָּה וְאַחַת הַנָּה וַיַּעַל
וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְוַר הַנָּעַר עַד־שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנָּעַר אֶת־
עֵינָיו: וַיִּקְרָא אֶל־גִּיחֹזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל־הַשּׁנְמִית הַזֹּאת וַיִּקְרָאָהּ
וַתִּבֹּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאֵי בְנֶךָ: וַתִּבֹּא וַתִּפְּלַעַל עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחֲוֶה
אֶרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת־בְּנָהּ וַתֵּצֵא:

אֵת קִי הַלֶּכֶת כ

הפטרת חיי שרה

במלכים א' סימן א'
וְהַמֶּלֶךְ יוֹד וְזֶן בָּא בַיָּמִים וַיִּכְפְּתוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם לּוֹ:
וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו יִבְקְשׁוּ לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה כְּתוּלָה וְעַמְדָּה
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְתִהְיֶה־לוֹ סִכְנַת וְשִׁכְבָּה בְּחִיקוֹךָ וְחָם לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ:

הפטרת חיי שרה

ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג
 השונמית ויבאו אתה למלך: והנערה יפה עד מאד ותהי
 למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: ואדניהבן חנית מתנשא
 לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים
 לפניו: ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא
 מובתל מאד ואתו ילדה אחרי אבשרום: והיו דבריו עם
 יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ועורו אחרי אדניה: וצדוק
 הכהן ובניהו בן יהוירדע ונתן הנביא ושמעיה ורעי והגבורים
 אשר לדוד לא היו עם אדניהו: ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא
 עם אבן הזולת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני
 המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: ואת נתן הנביא ובניהו
 ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: ויאמר נתן אל בית
 שבע אם שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך אדניהו ברחנית
 ואדנינו דוד לא ידע: ועתה לכי איצעך נא עצת ומלמי את
 נפשך ואת נפש בנה שלמה: לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת
 אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמרתך לאמר כי
 שלמה בנה ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך
 אדניהו: הנה עורך מדברת שם עם המלך ואני אבוא
 אחרך ומלאתי את דברך: ותבא בת שבע אל המלך
 התורה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך:
 ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך: ותאמר לו
 אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמרתך כי שלמה בנה
 ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ועתה הנה אדניה מלך ועתה
 אדני המלך לא ידעת: ויזבח שור ומריא וצאן רב ויקרא
 לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה
 עבדך לא קרא: ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך
 להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: והיה כשכב
 אדני המלך עם אביתר והייתי אני ובני שלמה חסאים: והנה
 עורנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: ויגידו למלך
 לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על
 אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך
 אחרי והוא ישב על כסאי: פי ירד היום ויזבח שור ומריא

הפטרת חיי שרה

וצאן לרבי ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולא כיתר הכהן והנם אכלים ולשתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישוב על פסא אדני המלך אחריו: ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לא אמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על פסאי תחתי כי בן אעשה היום הזה: ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעולם:

הפטרת תולדת יצחק

עבד ק

בחרי עשר במלאכי סימן א'
משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב: ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר: כי תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות בה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרום וקראו להם גבול רשעה והעם אשר יענו יהוה עד עולם: ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בוני שמי ואמרתם במה בזינו את שמיה: מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: וכי תגשון עיר לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך תירצה או הישא פניך אמר יהוה צבאות: ועתה חלוניא פניאל ויחננו מידכם היחה זאת הישא מפס פנים אמר יהוה צבאות: מי גס בכם ויכזר דלתים ולא תאירו מזבחי הגס אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה רא ארצה מידכם: כי ממזרח שמש ועד מבוא גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מנש שמי ומנחה מהורה כנגד שמי בגוים אמר יהוה צבאות: ואתם מהללים אותו באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: ואמרתם הנה מתלאה

הפטרת תולדת יצחק

והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה ואנור נזבל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לארני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בנוים: ועתה אליכם המצוה הזאת הבהנים: אם לא תשמעו ואם לא תשימו עלי לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה וארותי את ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים עלי לב: הנני גער לכם את הורע ווריתי פרש על פניכם פרש חניכם ונשא אתכם אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: בריתי והיתה אתו החיים והשלום ואתנסו לו סורא וייראני ומפני שמי נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתי בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: כי שפתי כהן ישמר ועת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא:

הפטרת ויצא יעקב

בקק פורים וכוז לשכנו מפטירין כפי ויצא ויברח יעקב שסמון ולין אוערין כלל ועמי תלואים.

והוא עיני תלואים למשובתי ואלי על יקראתו יחד לא ירומם: איד אתנה אפרים אמנה ישראל איד אתנה כארמה אשימך בצבאים נהפך עלי לפי יחד נבמרו נחמי: לא אעשה תרון אפי לא אשוב לשחת אפרים פי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: אחרי יהוה ילכו בארית ישאג פי הוא ישאג ויחרדו בנים מים: יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה: סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדשים נאמן: אפרים רעה רוח ורדף קדים בלתיזם כוב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יבכר: וריב ליתנה עם יהודה ולפקד עלי יעקב כדרך לוי כמעלקו ישיב לו: בבטן עקב את אחיו ובאנו שרה את אלהים: וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקנה אל אלהיך תמיד: כנען בירו מאוני מרמה לעשק אהב: ויאמר אפרים איד עשרתי

הפטרת וישלח

מִצְאָתִי אֵין לִי כְּלִיגִיעִי לֹא יִמְצְאוּלִי עֹן אֲשֶׁר־חָטָא: וְאַנְכִי
 יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם עַד אוֹשִׁיבֶךָ בְּאֶהְלִים בְּיַמֵּי מוֹעֵד:
 וְדַבַּרְתִּי עַל־הַנְּבִיאִים וְאַנְכִי חֲזוֹן הַרְבֵּיתִי וְכִיֹּר הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה:
 אִם־גִּלְעָד אֲוֹן אֶת־שׂוֹא הִיוּ בְּגִלְגָל שׁוֹרִים וּבְחַוֹּ נָם מִזְבַּחֲתָם
 כְּגִלְיָם עַל תַּלְמֵי שָׂרֵי:

כַּן מִחֲלֶקֶת הַאֲשֶׁכְּנוּסִים הַפְטַרַת וַיִּשְׁלַח אֶלֶּל כִּקֵּק סַדְרָם וְרוּחַ אֲשֶׁכְּנוּסִים מִפְּטוּרֵי כַּסּ וַיִּשְׁלַח
 חֲזוֹן עוֹבְדֵיהֶם לְלֶקֶט.

וַיְבָרַח יַעֲקֹב שָׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאֵשָׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמֶר:
 וּבְנִבְיֵא הַעֲלֵה יְהוֹה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנִבְיֵא נִשְׁמֶר: הַכְּעִים
 אִפְרַיִם תַּמְרוֹרִים וְדַמְיוֹ עָלָיו יִמּוֹשׁ וְחִרְפָּתוֹ יִשִּׁיב לוֹ אֲדַנְיוֹ:
 כְּדַבֵּר אִפְרַיִם רַחֵם נָשָׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּאשֶׁם בַּבַּעַל וַיִּמַּת:
 וְעַתָּה וַיִּסְפוּ לְחַטָּא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסִּכָּה מִכִּסְפֵּם כְּתַבּוּנָם עֲצָבִים
 מַעֲשֵׂה חַרְשֵׁים כִּלְהֵם לָהֶם הֵם אֹמְרִים זִכְרֵי אָדָם עֲגָלִים יִשְׁקוּן:
 לָכֵן יִהְיֶה כְּעֵנֶן־בֶּקֶר וְכַמְלֵל מִשִּׁבְיֵם הַלֵּךְ כְּמִץ יִסְעַר מִגֵּדוֹן וְכַעֲשָׂן
 מֵאַרְבֹּת: וְאַנְכִי יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם וְאֵלֹהִים זִוְלָתִי לֹא
 תִדְעַ וּמוֹשִׁיעַ אֵין בְּלָתִי: אֲנִי יַדְעִתִּיךָ בַּמִּדְבָּר בְּאַרְצֵי תַלְאֲבוֹת:
 כְּמַרְעִיתָם וַיִּשְׁבְּעוּ שְׁבָעוּ וַיִּרְם לָבָם עַל־כֵּן שְׂכַחְנוּ: וְאֵהִי לָהֶם
 כְּמוֹ־שָׁחַל כְּנִמְרַע עַל־דֶּרֶךְ אֲשׁוּר: אִפְגִּישֶׁם כְּדָב שִׁפּוֹל וְאַקְרַע
 סִגּוֹר לָבָם וְאֶבְלָם שֶׁם כִּלְכִּיֵּא חֵית הַשָּׂדֵה תִּבְקַעֶם: שְׁחַחֵךְ יִשְׂרָאֵל
 כִּי־כִי בַעֲזוּרָךְ: אֵהִי מִלִּפְנֵי אִפּוֹא וַיּוֹשִׁיעֶךָ בְּכָל־עֲרִיבָה וְשִׁפְטִיךָ
 אֲשֶׁר אִמְרַתִּי תִנְהַלֵּי מִלֶּךְ וּשְׂרָיִם: אֶתֶּן־לְךָ מֶלֶךְ בְּאַפִּי וְאַקַּח
 בְּעִבְרַתִּי: צָרוֹר עֹן אִפְרַיִם צַפּוֹנָה חֲטָאתוֹ: חֲכָלִי יוֹלְדָה יִבְאוּ
 לָו הוּא־בֵּן לֹא חָכָם כִּי־עַת לֹא־יַעֲמֹד בְּמִשְׁבַּר בָּנִים: מִיֵּד שְׂאוֹל
 אִפְרַיִם מִמּוֹת אֲנָאֵלִם אֵהִי דְבָרֶיךָ מוֹת אֵהִי קָטְבֶךָ שְׂאוֹל־נָתַם
 יִפְתֵּר מַעֲיָנִי: כִּי הוּא בֵּן אֲחִים יִפְרִיא יִבּוֹא מְדִים רוּחַ יְהוֹה
 מִמִּדְבָּר עָלָה וַיִּבּוֹשׁ מְקוֹרוֹ וַיִּחַרֵּב מַעֲיָנוֹ הוּא יִשְׁמָה אוֹצַר כְּלֵי־
 כִּלְיֵי חֲמֻדָּה: תֵּאשֶׁם שְׁמֹרוֹן כִּי מָרַתָּה בְּאֱלֹהֶיךָ בְּחָרְבֵי־יִפְלוֹ
 עַל־לִיחָם יִרְפָּשׂוּ וְהִרְיוֹתִיו יִבְקָעוּ: שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ
 כִּי כִשְׁלַת בַּעֲזוּנָךְ: קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶדְיֵהוּהָ אִמְרוּ
 אֵלָיו כְּלֵי־תִשָּׂא עֹן וְקַח־טוֹב וְנִשְׁלַמָּה פְרִים שְׁפָתֵינוּ: אֲשׁוּר לֹא
 יוֹשִׁיעֵנו עַרְסוֹם לֹא נִרְכָּב וְלֹא־נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 אֲשֶׁר־בָּךְ יִרְחַם יָרוּם: אֲרַפֵּא מִשׁוֹבְחָם אֲהַבֶּם נִדְבָה כִּי שָׁב אִפִּי

הפטרת וישלח

ממנו: אֲהִיָּה כַמֶּלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח בְּשׁוֹשְׁנָה וְיֶדֶךְ שְׂרָשִׁיז בְּלִבְנוֹן:
 יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וְיִהְיֶה בֵּית הַדּוֹד וְיִרְיַח לוֹ בְּלִבְנוֹן: יֵשְׁבוּ יִשְׁבֵי בְצֵלוֹ
 יִחִיו דְּגָן וְיִפְרְחוּ כַגֶּזֶן זָכְרוּ כִּיִן לְבָנוֹן: אִפְרָיִם מִהֲלִי עוֹד
 לַעֲצָפִים אָנֹכִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ אָנֹכִי כִּכְרוֹשׁ רַעֲנוֹן מִמִּנֵי פְרִיָה נִמְצָא:
 מִי חָכֵם וַיִּבֶן אֱלֹהֵי נֶבֶן וַיִּדְעֶם כִּי יִשְׂרָאֵל בְּרַכְוֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים
 יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם:

הפטרת וישלח כמנהג ספרדים וק"ק ספר"ט.

כתרי עשר כעברה סימן א'
 חֲזוֹן עֲבֹדְיָה כְּהֵ-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְאֵדוֹם שְׂמוּעָה שְׂמַעְנוּ מֵאֵת
 יְהוָה וְצִיר בְּגוֹיִם שָׁלַח קוֹמוֹ וְנִקְוָמָה עֲרִיָה לְמִלְחָמָה: הִנֵּה קָטָן
 נִחַתִּיךָ בְּגוֹיִם בְּזוּי אֲתָהּ מְאֹד: וְדוֹן לְכָף הַשִּׁיאָה שְׂכַנִּי בַחֲנוּי-
 סֹלַע מְרוֹם שְׁבַתוֹ אָמַר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִידֵנִי אֶרֶץ: אִם-תִּגְבִּיהַ
 כְּנֶשֶׁר וְאִם-בֵּין כּוֹכָבִים שָׁמַיִם קִנְיָה מִשְׁמַם אֲוִרִידָה נְאֻם-יְהוָה:
 אִם-גִּבְעִים בָּאוּ לָךְ אִם-שְׂטֵרֵי לֵילָה אִיךָ גִּדְמִיתָה הֲלוֹא יִגְבּוּ
 דָּיִם אִם-בְּצִרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא יִשְׁאִירוּ עֲלֶיךָ: אִיךָ נִחַפְשׁוּ עֵשׂוֹ
 נִבְעוּ מִצְפֵּנָיו: עַד-הַנִּבְרָל שְׁלַחֶךָ כֹּל אֲנָשִׁי בְרִיָהּ הַשִּׁיאָה יִכְלוּ
 לָךְ אֲנָשִׁי שְׁלֹמֶה רַחֲמֶיךָ יִשְׁיִמוּ מִזֹּר תַחֲתֶיךָ אֵין תְּבוּנָה כּוֹ:
 הֲלוֹא בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם-יְהוָה וְהֵאֲבִרְתִּי חֲכָמִים מְאֹדוֹם וְתְבוּנָה
 מִהַר עֵשׂוֹ: וְחַתּוֹ גְּבוּרֶיךָ תִימָן לְמַעַן יִפְרֹת-אִישׁ מִהַר עֵשׂוֹ
 מִקְמָל: מִחֲמַם אֲחִיךָ יַעֲקֹב תִּכְסֶּךָ בּוֹשָׁה וְנִכְרַת לְעוֹלָם: בַּיּוֹם
 עֲמַרְךָ מִגִּדְרֵי בַיּוֹם שְׁבוֹת זָרִים חִילוּ וְנִכְרָים בָּאוּ שְׁעָרוֹ וְעַל-
 יְרוּשָׁלַם יִהְיוּ גֹרֵל גַּם-אֲתָהּ כְּאֶחָד מֵהֶם: וְאַל-תִּרְאֵ בַיּוֹם-אֲחִיךָ
 בַּיּוֹם נִכְלוּ וְאַל-תִּשְׁמַח לְבַנְיֵי-הַדּוֹדָה בַּיּוֹם אֲכָדָם וְאַל-תִּגְדֹל פִּיךָ
 בַּיּוֹם צָרָה: אַל-תִּבּוֹא בְשֵׁעַר-עַמִּי בַּיּוֹם אִידָם אַל-תִּרְאֵ גַם-אֲתָהּ
 בְּרַעַתוֹ בַּיּוֹם אִידוֹ וְאַל-תִּשְׁלַחְנָה בְּחֵילוֹ בַּיּוֹם אִידוֹ: וְאַל-תִּעֲמֹד
 עַל-הַפָּרֶק לְהַכְרִית אֶת-פְּלִיטָיו וְאַל-תִּסְגֵּר שְׂרִידוֹ בַּיּוֹם צָרָה:
 כִּי-קָרֹב יוֹם-יְהוָה עַל-כָּל-הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָךְ גְּמֻלָּה
 יָשׁוּב בְּרֹאשׁוֹ: כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתֶם עַל-הַר קִדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָל-הַגּוֹיִם
 תָּמִיד וְשִׁתּוּ וְלָעוֹ וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ: וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה
 קִדְשׁ וְיִרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם: וְהָיָה בֵּית-יַעֲקֹב אִישׁ
 וּבֵית יוֹסֵף לְהַבָּה וּבֵית עֵשׂוֹ לְקֶשֶׁת וּדְלָקוּ בָהֶם וְאֲכָלוּם וְלֹא-יִהְיֶה
 שְׂרִיד לְבֵית עֵשׂוֹ כִּי יְהוָה דִּבֶּר: וְיִרְשׁוּ הַגִּבּוֹר אֶת-הַר

הפמרת וישב

עשו והשפלה את-פְּלִשְׁתִּים וירשו את-שְׂדֵה אֲפֻרִים ואת שְׂדֵה שִׁמְרֹן ובנימן את-הַגְּלָעָד: וְנָלַת הַחֵלֶּה-הַזֶּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בְּנַעֲנִים עַד-צָרְפַת וְנָלַת יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסִפְרַד יִרְשׁוּ אֶת עַרְי הַנֶּגֶב: וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטָא אֶת-הַר עֲשׂו וְהִיְתָה לְיְהוָה הַמְּלוֹכָה:

הפמרת וישב

ואם חל בו שנת ראשון דחנכה מספרין רני וישחיו ככחוכ לקמן.

בתי עיר כעמס סימן ב' כזה אמר יהוה על-שליטה פשעי ישראל ועל-ארבעה לא אשיבנו על-מכרם בפקד צדיק ואביון בעבור נעלים: השאפים על-עפר-ארץ בראש דלים ודרדך ענוים ישו ואיש ואביו ירכו אר-הנערה למען חלל את-שם קדשי: ועל-בגדים חבלים יטו אצל כל-מוזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם: ואנכי השמדתי את-האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים נבהו וחסן הוא פאלוגים ואשמיר פרוי מפעל ושרשיו מתחת: ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את-ארץ האמרי: ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזרים האף אין-זאת בני ישראל נאס-יהוה: ותשקו את-הנזרים יין ועל-הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו: הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: ואבד מנוס מקל וחוק לא-יאמץ כחו וגבור לא-ימלט נפשו: וחפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: ואמץ לבו בנבורים ערום ינום ביזם-ההוא נאס-יהוה: שמעו את-הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על-כל-משפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה ערבן אפקד עליכם את-כל-עונותיכם: הירכו טגים יחדו בלתי אס-נועדו: הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן בפיר קולו ממענתו בלתי אס-לכד: התפל צפור על-פח הארץ ומקש אין לה היעלה-פח מן-האדמה ולכוד לא ילכוד: אס-יתקע שופל בעיר ועם לא יחרדו אס-תהיה רעת בעיר ויהוה לא עשה: כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אס-גלה סודו אר-עבריו הנביאים: אריה שאג מי לא ירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא:

הפטרת מקץ

ואם הוא שכת רמסן על הנוכה מסעירין רני ושמיח ללקמן ואם הוא שכת כי דחנוכה מסעירין ויעש חירום ללקמן ואסילו אם הוא ר"ם או מחר חל"ט.

במלכים א' סימן ג'
 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלים ויעמד לפניו ארון
 ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משחה לכל עבדיו:
 אז תבאנה שתיים נשים ונות אל המלך ותעמדנה לפניו:
 ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית
 אחד ואלד עמה בבית: והי ביום השלישי ללדתי ותלד גם
 האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית וילתי שתיים אנחנו
 בבית: וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ותקם
 בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו
 בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי: ואקם בבקר להניק
 את בני והנהימת ואתבונן אלו בבקר והנה לא היה בני אשר
 ילדתי: ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנה המת וזאת
 אמרת לא כי בנה המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: ויאמר
 המלך זאת אמרת והבני החי ובנה המת וזאת אמרת לא כי
 בנה המת ובני החי: ויאמר המלך קחור לי חרב ויבאו החרב
 לפני המלך: ויאמר המלך גורו את הילד החי לשנים ותנו את
 החצי לאחת ואת החצי לאחת: ותאמר האשה אשר בנת החי
 אל המלך כי נכמרו רחמי על בנה ותאמר בי אדני תנו
 לה את הילד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך
 לא יהיה גורו: ויען המלך ויאמר תנוליה את הילד החי והמת
 לא תמיתהו היא אמו: וישמעו כל ישראל את המשפט אשר
 שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבן
 לעשות משפט: והי המלך שלמה מלך על כל ישראל:

הפטרת ויגש

ביוקאל בסימן ל"ו
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם קח לך עץ אחד
 וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב
 עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו: וקרב אתם אחד
 אל אחד לה לעץ אחד והיו לאחדים בדרך: ובאשר יאמרו
 אליך בני עמך לאמר הלא נתגיד לנו מה אלה לך: דבר אליהם
 כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד
 אפרים ושכמי ישראל חברו ונתתי אתם עליו את עץ יהודה

ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי : והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם : ודבר אליהם כה-אמר ארני יהוה הגוה אני לקח את-בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו-שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל-אדמתם : ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה-עוד לשני גוים ולא יהצו עוד לשתי ממלכות עוד : ולא ישמאו עוד בגדוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חמאו בהם ומהרתי אותם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים : ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו והקתי ישמרו ועשו אותם : וישבו על-הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו-בה אבותיכם וישבו עליה הגוה ובניהם ובני בניהם עד-עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם : וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם : והיה משפני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם : וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את-ישראל בהזת מקדשי בתוכם לעולם :

• יחיו ק' •

הפטרות ויחי

במלכים א' סימן ב'
 ויקרבו ימיר-דוד למות ויצו את-שלמה בנו לאמר : אנכי הלך בדרך פל-הארץ וחוקת והיית לאיש : ושמרת את-משמרת ו יהוה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיר את פל-אשר תעשה ואת פל-אשר תפנה שם : למען יקים יהוה את-דברו אשר דבר ערי לאמר אם-ישמרו בנך את-דרךכם ללכת לפני באמת בכל-לככם ובכל-נפשם לאמר לא-יכרת לך איש מעל פסא ישראל : וגם אתה ידעת את אשר-עשה לי יואב בן-צרויה אשר עשה לשני-שרי צבאות ישראל לאבנר בן-נר ולעמשא בן-יתר ויהרגם וישם דמי-מלחמה בשלם ויהן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו : ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאר : ולבני ברולי הגלעד תעשה-חסד והיו באבני שלחנה כירכו קרבו אלי בברחי מפני אבשלום

הפטרת ויחי

אָחִיד: וְהֵנָּה עֹמֶד שְׁמַעִי בְּיָגְרָא בְּיַחְמִינִי מִבְּהָרִים וְהוּא
קָלְלֵנִי קָלְלָה נְסֻרָצַת בְּיוֹם לְבַתִּי מִחַנִּים וְהוּא יָרַד לְקָרְאֵתִי
חִירָוֹן וְאָשָׁבַע לֹא בִיהוּה לְאֹמֵר אִם־אֲמִיתֶךָ בְּחָרֵב: וְעַתָּה אֵל־
תִּגְקָדוּ כִּי אִישׁ חָכֵם אֶתְּהָ וְיִדְעֶתָ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לּוֹ וְהוֹרֵדֶתָ
אֶת־שׂוֹבְתוֹ בְּרָם שְׂאוֹל: וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמָּכַר בְּעִיר
דָּוִד: וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן
מָלַךְ שִׁבְעַת שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים: וְשָׁלְמָה
יָשָׁב עַל־בְּסֵא דָּוִד אָבִיו וַתִּכַּן מִלְּבַתּוֹ מֵאֵד:

קריאה למפטיר בשבת חנוכה

בשבת וחנוכה קורין כשי"ג נשא.

ויהי ביום בלזות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש
אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש
אתם: ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי
המשות הם העמדים על הפקדים: ויביאו את קרבנם לפני
יהוה שש עגלות צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים
ושור אחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר יהוה אל משה
לאמר: קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה
אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלות
ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: אתו שתי העגלות ואת
ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע
העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד
איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש
עליהם בפתח ישאו: ויקריבו הנשאים את חנפת המזבח ביום
המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח: ויאמר
יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את
קרבנם לחנפת המזבח: ויהי המקריב ביום הראשון את
קרבנו נחשון בן עמינדב למשה יהודה: וקרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קמרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה חמשה
עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה

וזה קרבן נחשון בן עמינדב:

ביום כ"ו השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקריב
את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קמרת: סר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה
וזה קרבן נתנאל בן צוער:

קריאה למפטיר בשבת חנוכה

^{כיום ב'} **ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בוחלן : קרבנו קערת**

כסף אחת שלשים וטאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : סר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זה קרבן אליאב בוחלן :

^{כיום ד'} **ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור : קרבנו**

קערת כסף אחת שלשים וטאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : סר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זה קרבן אליצור בן שדיאור :

^{כיום ו'} **ביום השלישי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל : קרבנו קערת**

כסף אחת שלשים וטאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : סר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זה קרבן אליסף בן דעואל :

^{כיום ז'} **ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד : קרבנו**

קערת כסף אחת שלשים וטאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : סר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זה קרבן אלישמע בן עמיהוד :

הפטרת שבת חנוכה

^{בזכרה סיכנ ב'} **רני ושמחי בתציון פי הנגידא ושכנתי בתוכך נאם יהוה : ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כיהוה צבאות שרתני אלקיך : ונחל יהוה את יהודה חלקו על ארמת הקדש ובחר עוד בירושלם : הם כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו : ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו : ויאמר יהוה אל השטן ינער יהוה בך השטן וינער יהוה בך הבחר בירושלם הלא זה אוד מצל מאש : ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך : ויען ויאמר אל**

הפטרות שבת חנוכה

העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעלי ויאמר אליו
 ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתה מחצצות: ואמר ישימו
 צנף מהור על ראשו וישימו הצנף מהור על ראשו וילבשהו
 בגדים ומלאך יהוה עמד: ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר:
 כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרת תשמר
 וגם אתה תדון את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך
 מהלכים בין העמדים האלה: שמענא יהושע והכהן הגדול
 אתה ורעיך הישבים לפניך כראשי מופת המה כיהנני מביא
 את עבדי צמח: כי והנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על
 אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות
 ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד: ביום ההוא נאם יהוה
 צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה:
 וישב המלאך הדבר בי ויערני כאיש אשר יעור משנתו:
 ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה
 ונצה על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות
 לנרות אשר על ראשה: ושנים זיתים עליה אחד מימין הגולה
 ואחד על שמאלה: ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה
 אלה אדני: ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת
 מה המה אלה ואמר לא אדני: ויען ויאמר אלי לאמר זה
 דבר יהוה אר-זרבל לאמר לא בתיל ולא בכח כי אם ברוחי
 אמר יהוה צבאות: מי אתה הר הגדול לפני זרבל למישר
 והוציא את האבן הראשה תשאות הן הן לה: ואמר ק

קריאה למפטור בשבת ב' דחנוכה

בשבת ב' דחנוכה קריין ביום השמיני.

ביום השמיני נשיא לבני מנשה נמליאל בן פדהצור: קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל המדש שניהם ומלאים סלת ברולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולובח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נמליאל בן פדהצור:

קריאה למפטיר בשבת ב' דחנוכה

ביום השלישי נשיא לבני בנימן אבדן בוגדעני: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת:
סר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אבדן בוגדעני:

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת:
סר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן-עמישדי:

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעאל בן-עבון: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת:
סר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן פגעאל בן-עבון:

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן-עינו: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת:
סר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחירע בן-עינו:

זאת הנפת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל
קערת כסף שתים עשרה מורק-כסף שנים עשר פפות זהב
שתים עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים
המורק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע-מאות בשקל
הקדש: פפות זהב שתים-עשרה מלאה קמרת עשרה עשרה
הכף בשקל הקדש כל-זהב הפפות עשרים ומאה: כל-הבקר
לעלה שנים עשר פרים אילם שנים-עשר כבשים בני-שנה
שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת:
וכל בקר וזבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים
עתדים ששים כבשים בני-שנה ששים זאת הנפת המזבח
אחרי המשח אתו: ובבא משה אל-אהרן מועד לדבר אתו

הפטרת שבת שניה דחנוכה

וּשְׁמַע אֶת-הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל הַכְּפָרֶת אֲשֶׁר עַל-אֲרֹן הָעֵדוּת
מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֲלֵיוֹ:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּהִעָלְתְּךָ אֶת-הַנְּרוֹת אֶל-מֹזֶל פְּנֵי הַמְּנוּחָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת:
וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל-מֹזֶל פְּנֵי הַמְּנוּחָה הֵעֲלָה נְרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוּחָה מִקִּשָּׁה זֶהָב עַד-יִרְכָּה
עַד-פְּרָחָה מִקִּשָּׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּן
עֲשָׂה אֶת-הַמְּנוּחָה:

הפטרת שבת שניה דחנוכה

במלכים א' סימן ד'
וַיַּעַשׂ חֵירוֹם אֶת-הַכִּיּוֹרוֹת וְאֶת-הַיַּעֲוִים וְאֶת-הַמְּזֻרְקוֹת וַיְכַל
חֵירוֹם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית
יְהוָה: עֲמֻדִים שְׁנַיִם וְגִלְתֵי הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁ הָעַמֻּדִים
שְׁתֵּים וְהַשֹּׁבְכוֹת שְׁתֵּים לְכַסּוֹת אֶת-שְׁתֵּי גִלְתֵי הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר
עַל-רֹאשׁ הָעַמֻּדִים: וְאֶת-הַרְמָנִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשְׁתֵּי הַשֹּׁבְכוֹת
שְׁנֵי-טוּרֵים רַמְנִים לְשֹׁבְכָהּ הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת-שְׁתֵּי גִלְתֵי הַכְּתָרֹת
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָעַמֻּדִים: וְאֶת-הַמְּכַנּוֹת עֶשֶׂר וְאֶת-הַכִּיּוֹרֹת עֲשָׂרָה עַל-
הַמְּכַנּוֹת: וְאֶת-הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת-הַבְּקָךְ שְׁנַיִם-עֶשֶׂר תַּחַת הַיָּם:
וְאֶת-הַסִּירֹת וְאֶת-הַיַּעֲוִים וְאֶת-הַמְּזֻרְקוֹת וְאֶת כָּל-הַבְּלָיִם
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה חֵירוֹם לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְרֹט:
בְּכַפֵּר תִּירְדוּ וַיִּצְקֶם הַמֶּלֶךְ בַּמַּעֲבָה הָאֲדָמָה בֵּין סָבּוֹת וּבֵין צִרְתָּן:
וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת-כָּל-הַבְּלָיִם מְרֹב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל
הַנְּחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל-הַבְּלָיִם אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֶת מִזְבַּח
הַזָּהָב וְאֶת-הַשִּׁחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב: וְאֶת-הַמְּנוּחָה
חֲמִשׁ מֵיָמִין וְחֲמִשׁ מִשְׁמָאל לְפָנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר וְהַפְּרָח וְהַנְּרֹת
וְהַמְּלָקָחִים זָהָב: וְהַסְּפּוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכְּפָרֹת
וְהַמְּחַתָּוֹת זָהָב סָגוּר וְהַפְּתוֹת לְדִלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ
הַקֹּדְשִׁים לְדִלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכָל זָהָב:

מפטיר לשבת ראש חודש

האלה ק'

קריאה לספטור בשבת ר"ח.

וביום השַׁבָּת שְׁנֵי-כַבָּשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֵלֶת מְנַחֶה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת טַבַּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל-עֲלֵת
הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

הפטרת שבת ראש חדש

וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרְבוּ עֲלֶיהָ לַי פְּרִים בְּנִיבְקָר שְׁנַיִם וְאֵיל
אֶחָד כֶּבֶשִׂים בְּנִי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵים סֹלֶת
מִנְחָה בַלֶּזֶבֶת בְּשֶׁמֶן לֶפֶר הָאֶחָד וּשְׁנַיִ עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה
בַּלֶּזֶבֶת בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן סֹלֶת מִנְחָה בַּלֶּזֶבֶת
בְּשֶׁמֶן לֶכֶבֶשׂ הָאֶחָד עֲלֶיהָ רֵיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַי: וְנִסְבִּיהֶם חֲצִי
הַהֵין יִהְיֶה לֶפֶר וְשִׁלְשֵׁת הַתֵּין לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַתֵּין לֶכֶבֶשׂ יֵין
זֹאת עֲלֶיהָ חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: וְשֹׁעִיר עֲנִים אֶחָד
לְחַטָּאת לַי עַל־עֲלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְבוּ:

בשבת ור"ה מפטירין השמים כסאי, ויולדת הפטרה זו מפני הפטרת שבת חנוכה ופי' שקלים ופי' כהדב, גם מפני
הפטרת שמעון דס' מסעי, אבל כפי' ראה ור"ה מפטירין השמים כסאי וזו מפטירין כפי' תלמידי עקרה
בליוזף עניה סופרה.

ישעיה סימן ס"ו

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כֶּסֶאי וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלֵי אֵינֶיהָ בַּיִת
אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ לִי וְאֵינֶיהָ מְקוֹם מְנוּחָתִי: וְאֶת־כָּל־אֱלֹהֵי יָדַי עֲשֵׂתָהּ
וַיְהִי כָל־אֱלֹהֵי נְאֻמֵי־יהוָה וְאֵלֵיהֶם אֶבִּישׂ אֶרְעֵנִי וְנִכְבְּדוּם וְחָרַד
עַל־דְּבָרֵי: שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכֹּה־אִישׁ זֹכֵחַ הַשָּׂה עֹרֶף לֶלֶב מַעֲלָה
מִנְחָה דַם־חַיִּיר מִזְכִּיר לְבָנָה מִבְּרֶךְ אֲוֹן גַּם־הִמָּה בְּחָרוּ
בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נִפְשָׁם חֲפָצָה: גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלָלֵיהֶם
וּמְגֻרָתָם אֶבִּיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עֲוֹנָה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ
וַיַּעֲשׂוּ תִרַע בְּעֵינַי וּבְאֲשֶׁר לֹא־חֲפָצְתִי בְּחָרוּ: שָׁמְעוּ דְבַר־יהוָה
הַחֲרָדִים אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֵיכֶם שְׁנֵאֵיכֶם מְגֻדֵיכֶם לְמַעַן שְׁמִי
יִכָּבֵד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׂוּ: קוֹל שְׂאוֹן מַעִיר
קוֹל מְהִיכֵל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְאֵיבֹיו: בְּמָרָם תַּחֲלִי יִלְדָה
בְּמָרָם יָבֹוא חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכַר: מִי־שָׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה
כְּאֱלֹהֵי הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִגְדֵל גּוֹי פֶּעַם אֶתֶת כִּי־חֲלָה
גַם־יִלְדָה צִיּוֹן אֶת־בְּנֵיהָ: הֲאֲנִי אֲשַׁבֵּר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמֵר יְהוָה
אִם־אֲנִי הַמוֹלִיד וְעֲצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהֵיךָ: שָׁמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ
בָהּ כֹּה־אֶהְבִּיהָ שִׁישׁוּ אֶתֶּה מְשׁוּשׁ כָּל־הַמְּתַאֲבְּלִים עֲלֶיהָ: לְמַעַן
תִּינָקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשֵּׁךְ תִּנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמְצְאוּ וְהַתְעַנְּגַתֶם מִזֵּין
כְּבוֹדָה: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹמְה־אֲלֵיהָ כְּנֶהֱרַ שְׁלוֹם וּכְנֶהֱל
שׁוֹמֵךְ כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקַתֶם עַל־צִרְתֵּי תִנְשְׂאוּ וְעַל־בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׂעוּ:
כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּ בְּן אֲנֹכִי אֲנַחְמְכֶם וּבִירֹשָׁלַם תִּנְחַמְנוּ:
וְרֵאיתֶם וְשִׂשׂ לְבַבְכֶם וְעֲצַמּוֹתֵיכֶם כִּדְשָׁא תִפְרַחְנָה וְנוֹדַעַת יַד־

הפטרת שבת ראש חדש

יְהוָה אֶת-עַבְדֵיךָ וְזַעַם אֶת-אֲבוֹתָיִךְ: כִּי-הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא
 וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתָּיו לְהַשִּׁיב בְּחֶמֶה אִפּוֹ וּנְעִרְתוּ בְלִהְבֵי-אֵשׁ: כִּי
 בָאֵשׁ יִהְיֶה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבוֹ אֶת-כָּל-בָּשָׂר וְרַבּוֹ חַלְלֵי יְהוָה:
 הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמְטַהֲרִים אֶל-הַגְּזוֹת אַחַר אַחַד בַּתּוֹךְ אֲכָלֵי בָשָׂר
 הַחַזוּר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲבֹר יַחַד יִסְפוּ נֹאֵם-יְהוָה: וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיהֶם
 וּמַחֲשַׁבְתֵיהֶם בָּאֵה לְקַבֵּץ אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וְהַלְשִׁנּוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ
 אֶת-כְּבוֹדִי: וְשָׁמַתִּי בָהֶם אוֹת וְשַׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל-הַגּוֹיִם
 תְּרִשִׁישׁ פּוֹל וְלוֹד מִשְׁכֵי קִשָׁת תִּגְבַּל וַיּוֹן הָאֲיִים הַרְחֻקִים אֲשֶׁר
 לֹא-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמִיעִי וְלֹא-רָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת-כְּבוֹדִי
 בְּגוֹיִם: וְהִבִּיאוּ אֶת-כָּל-אֲחֵיכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה
 בַּסּוּסִים וּבְרֻכָב וּבַצִּבֹּיִם וּבַפָּרָדִים וּבַכַּרְפוֹת עַל הַר קָדְשִׁי
 יִדְוָשְׁלֶם אָמַר יְהוָה כֹּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּנְחָה בְּכָלִי
 מִהוֹר בֵּית יְהוָה: וְגַם-מֵהֶם אֶקַּח לְכַהֲנִים לְלוֹיִם אָמַר יְהוָה:
 כִּי כֹאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה
 עִמָּדִים לִפְנֵי נֹאֵם-יְהוָה כֵּן יַעֲמֵד זְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם: וְהָיָה מִדֵּי-
 חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְתּוֹ יָבוֹא כָּל-בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת
 לִפְנֵי אָמַר יְהוָה: וַיֵּצְאוּ וְרָאוּ בְּפָנָי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים כִּי כִי
 תוֹדְעֵתֶם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכָּבֵה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל-בָּשָׂר:

והיה מדי חדש בחדשו וכו' עד לפני אמר יהוה. אחת ק'

הפטרה לערב ר"ח שחל בשבת

בשבת וערב ר"ח מסטיבין על מחר חדש ונידחת סופרה וז' מפני פ' שקלים וז' כהנה, וכדון קהלות
 סולין וביהם נידחת גם מפני עניה סופרה כפ' ראה חכן נק"ק פס"ד וכוז אשכנז מסטיבין על מחר
 חדש כפ' ראה ופרי"ח ומתכרין עניה סופרה עס רני עקרה כפ' כי תצא.

בשמואל א' סימן כ'
 וַיֹּאמְרוּ יְהוֹנָתָן מִתֵּר חֲדָשׁ וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפְקַד מוֹשֶׁבֶךְ:
 וְשַׁלַּשְׁתָּ תֵרֵד מְאֹד וּבָאתְ אֶל-דִּמְקוֹם אֲשֶׁר-נִסְתַּרְתָּ שָׁם בְּיוֹם
 הַמַּעֲשֶׂה וּשְׁבַת אֶצֶל הָאֶבֶן הָאֲזוּר: וְאֲנִי שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִיִּים צִדָּה
 אוֹרָה לְשַׁחֲרֵי לַמַּטְרָה: וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת-הַנְּעַר לְךָ מִצָּא אֶת-
 הַחֲצִיִּים אִם-אָמַר אָמַר לַנְּעַר הִנֵּה הַחֲצִיִּים מִמֶּנֶּךָ וְהִנֵּה קָחְנוּ
 וּבָאָה בֵּי-שְׁלוֹם לְךָ וְאִין דָּבָר חִי-יְהוָה: וְאִם-בָּה אָמַר לְעַלְמָם
 הִנֵּה הַחֲצִיִּים מִמֶּנֶּךָ וְהִלָּאָה לְךָ כִּי שַׁלַּחְתָּ יְהוָה: וְהַדָּבָר אֲשֶׁר
 דִּבַּרְנוּ אָנֹכִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ עַד-עוֹלָם: וַיִּסְתֵּר הוֹד
 בְּשַׁרְה וַיְהִי חֲדָשׁ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל-הַלְחָם לֹאכּוֹל: וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ
 עַל-מוֹשְׁבוֹ כַּפְעַם א כַּפְעַם אֶל-מוֹשֶׁב הַקּוֹר וַיִּקַּם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב

הפטרה לערב ר"ח שחר בשבת

אֲבִיךָ מִצַּד שְׂאוֹל וַיִּפְקֵד מְקוֹם דָּוִד : וְלֹא־דִבֶּר שְׂאוֹל מֵאֻמָּה
 בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרָה הוּא בִלְתִּי מְהוּר הוּא כִּי־לֹא מְהוּר :
 וַיְהִי מִמַּחֲרַת הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּפְקֵד מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל־
 יְהוֹנָתָן בְּנֵו מְדוּעַ לֹא־בָא בְּיָשׁוּ גַם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם אֶל־הַלְחָם :
 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל נִשְׂאֵל נִשְׂאֵל דָּוִד מֵעַמְדֵי עַד־בֵּית לָחֶם :
 וַיֹּאמֶר שְׂלַחְנִי נָא כִּי זָבַח מִשְׁפָּחָה לָּנוּ בְּעִיר וְהוּא צִוְּה־לִּי אָחִי
 וְעָתָה אִם־מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אִמְלָטָה נָא וְאַרְאֶה אֶת־אָחִי עַל־
 בֶּן לֹא־בָא אֶל־שְׁלַחַן הַמִּלֶּךְ : וַיַּחֲרָאֵף שְׂאוֹל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ
 בְּיָנֻעוֹת הַמַּרְדּוֹת הַלְּזוֹא יִדְעָתִי כִּי־בָחַר אֶתָּה לְבָר־יָשׁוּ לְבָשְׂתְּךָ
 וּלְבִשְׂת עֵרוֹת אִמְךָ : כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בָּרַיְשִׁי חִי עַל־הָאָדָמָה
 לֹא תִבּוֹן אֶתָּה וּמַלְכוּתְךָ וְעָתָה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלָי כִּי בָר־מֹות
 הוּא : וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוֹמַת מֵה
 עֲשֵׂה : וַיֹּסֵר שְׂאוֹל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ וַיִּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־
 כָּלָה הוּא מֵעַם אָבִיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד : וַיִּקָּם יְהוֹנָתָן מֵעַם
 הַשְׁלַחַן בַּחֲרִי־אֵף וְלֹא־אָכַל בַּיּוֹם־הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לָחֶם כִּי נִעְצַב
 אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ אָבִיו : וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂדֶה
 לְמוֹעֵד דָּוִד וַנְּעַר קָמָן עִמּוֹ : וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רִץ מִצֹּאֵנָה אֶת־
 הַחַצִּים אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹרֵה הַנַּעַר רִץ וְהוֹאֲרֶהה הַחֲצִי לְהַעֲבֹרוֹ :
 וַיָּבֵא הַנַּעַר עַד־מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
 אַחֲרֵי הַנַּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהִלָּאָה : וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
 אַחֲרֵי הַנַּעַר מִהֲרָה חוֹשֶׁה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְקַט נֶעַר יְהוֹנָתָן אֶת־
 הַחֲצִי וַיָּבֵא אֶל־אֲדָנָיו : וְהַנַּעַר לֹא־יָדַע מֵאֻמָּה אֵף יְהוֹנָתָן וְדָוִד
 יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר : וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת־כָּלִיו אֶל־הַנַּעַר אֲשֶׁר־לוֹ
 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ הִבֵּיָה הָעִיר : הַנַּעַר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֲצַל הַגִּבּוֹר
 וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ פַּעַמַּיִם וַיִּשְׁקֹו אִישׁ אֶת־רַעְוֵהוּ
 וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת־רַעְוֵהוּ עַד־דָּוִד הִגִּדָּר : וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֶךְ
 לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֹאֵמַר יְהוָה יִהְיֶה |
 בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זֶרְעִי וּבֵין זֶרְעֶךָ עַד־עוֹלָם :

* החצים קי

הפטרות שמות

הפטרות שמות כמנהג האשכנזים.

בשעה סימן כ"ו
הבאים ישראל יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל
תנוכה: הפמבת מכהו הכהו אספהרג הרגו הרגו: בסאסאה
בשליחה תריבנה הגה ברוחו תקשה ביום קדים: לכן בזאת
יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו וכל אבני מזבח
כאבני גר מנפלות לא יקמו אשרים וחמנים: פי עיר בצורה
בדד נזה משלה ונעוב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירפץ וכלה
סעפיה: ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה
פי לא עס בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו:
והיה ביום ההוא יחבט יהוה משכלת הנהר עד נחל מצרים
ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: והיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשר והנדחים בארץ מצרים
והשתחוו ליהוה בחר הקדש בירושלים: הוי עמרת גאות
שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתי אשר על ראש גיא שמנים
הלומי יון: הגה הזק ואמץ לאדני כורם בדר שער קטב כורם
מים בבירים שטפים הניח לארץ ביד: ברגלים תרמסנה עמרת
גאות שכורי אפרים: והיתה ציצת נבל צבי תפארתי אשר
על ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה
אותה בעודה בכפו יבלענה: ביום ההוא יהיה צבאות
לעמרת צבי ולצפירת תפארת לשאר עמו: ולרוח משפט
ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מרחמה שיערה: וגם אלה
בין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעמן הלין תעו
מדהשכר שגו בראה פקו פליליה: פי כל שלחנות מלאו קיא
צאה בלי מקום: את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה נמולי
מחלב עתיקי משדים: פי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו ועיר
שם ועיר שם: פי בלעני שפה ובלשון אחרת ידבר אליהם
הזה: אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניתו לעוף וזאת
המנוחה ולא אבוא שמוע: והיה להם דבר יהוה צו לצו צו
לצו קו לקו ועיר שם ועיר שם למען ירכו וכשלו אחר
ונשברו ונוקשו ונלכדו: לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר
פדה את אברהם לא עתה יבולש יעקב ולא עתה פניו יחורו:
פי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרבן יקדישו שמי והקדישו את
קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו:

הפטרת שמות

במנהג הספרדים.

בירמיה סימן א'

דברני ירמיהו בן-חלקיהו מן-הכהנים אשר בענתות בארץ
בנימן: אשר היה דבר-יהוה אליו בימי יאשיהו בן-אמון מלך
יהודה בשלש-עשרה שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים בן-
יאשיהו מלך יהודה ערתם עשתי-עשרה שנה לצדקיהו
בן-יאשיהו מלך יהודה עד-גלות ירושלם בתדש החמישי: ויהי
דבר-יהוה אלי לאמר: בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם
תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: ואמר אהה אדני
יהוה הנה לא-ידעתי דבר בי-נער אנכי: ויאמר יהוה אלי אל-
תאמר נער אנכי כי על-כל-אשר אשקחך תלך ואת כל-אשר
אצוך תדבר: אל-תרא מפניהם כי-אתך אני להצלה נאם-
יהוה: וישלח יהוה את-ידו ויגע על-פי ויאמר יהוה אלי הנה
נתתי דברי בפיה: ראה הפקדתיך היום הזה על-הגוים ועל-
הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאבד ולהרוס לבנות ולנאוע:
ויהי דבר-יהוה אלי לאמר מה-אתה ראה ירמיהו ואמר מקל
שקך אני ראה: ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי-שקך אני
על-דברי לעשות: ויהי דבר-יהוה אלי שנית לאמר מה אתה
ראה ואמר סיר-נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: ויאמר יהוה
אלי מצפון תפתח-הרעה על כל-ישבני הארץ: כי והנני קלא
לכל-משפחות ממלכות צפונה נאם-יהוה ובאו ונתנו איש כסאו
פוח ושערי ירושלם ועל כל-חומתיה סביב ועל כל-ערי יהודה:
ודברתי משפמי אותם על כל-רעתם אשר עזבוני ויקפרו לאלהים
אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: ואתה תאזר מתניך ומספת
ודברת אליהם את כל-אשר אנכי אצוך אל-תחת מפניהם פן
אתקך לפניהם: ואני הנה נתתיך היום לעיר סבצר ולעפוד
ברזל ולחמות נחשת על-כל-הארץ למלכי יהודה לשליה
לכהניה ולעם הארץ: ונלחמו אליך ולא-יוכלו לך כי-אתך אני
נאם-יהוה להצילה: ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: הלה וקראת
באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורייך
אתבת כלולתיך לבתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: מדש
ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל-אכליו יאשמו רעה תבא
אליהם נאם-יהוה:

תבואתו ק'

הפטרת וארא

בַּיּוֹמָאֵל מִיּוֹם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקִבְצֵי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר־
 נִפְצוּ בָם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם וְיָשְׁבוּ עַל־אֲדָמָתָם אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לְעַבְדֵי לַיַּעֲקֹב וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ לְבִטָּח וּבְנֵי בָתִּים וְנִמְעֵי
 כְרָמִים וְיָשְׁבוּ לְבִטָּח בַּעֲשׂוֹתַי שְׁפָטִים בְּכָל הַשָּׂאֲמִים אַתֶּם
 מִסְּבִיבֹתֵם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בַּשָּׁנָה הַעֲשׂוֹתִי בַּעֲשָׂרֵי
 בָשָׁנִים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הִיא דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר בְּיַד־אָדָם שֵׁם
 פְּנִיָה עַל־פְּרֻעַה מִלֶּדֶךָ מִצְרַיִם וְהִנְבֵּא עָלָיו וְעַל־מִצְרַיִם כִּלְהֵי
 דִבַּר וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עָלֶיךָ פְּרֻעַה מִלֶּדֶךָ־מִצְרַיִם
 חַמְסִים הַגְּדוֹל הַרְבֵּץ בַּתּוֹךְ יֵאָרֶוּ אֲשֶׁר אָמַר לִי יֵאָרֶוּ וְאֲנִי
 עָשִׂיתִנִּי וְנָתַתִּי חַחִים בְּלִחְיֶיךָ וְהִדְבַמְתִּי דַגְתֵי־יָאֲרִיךְ
 בְּקִשְׁשֵׁשְׁתֶּיךָ וְהַעֲלִיתִךָ מִתּוֹךְ יֵאָרִיךָ וְאֵת כָּל־דַּגְתֵי יֵאֲרִיךְ
 בְּקִשְׁשֵׁשְׁתֶּיךָ תִּדְבַּם וְנִמְשַׁתֶּיךָ תִּמְדְּבָרָה אוֹתְךָ וְאֵת כָּל־דַּגְתֵי
 יֵאֲרִיךְ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל לֹא תִאֶסֶף וְלֹא תִמְכַּן לְחֵית הָאָרֶץ
 וְלַעֹף הַשָּׁמַיִם נִתְתִּיךָ לְאֹכְלָהּ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אֲנִי
 יְהוָה יַעַן הָיוּתֶם מִשְׁעַנְתִּי קָנָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל בְּתַפְשָׁם בְּךָ
 בְּכַפֶּךָ תְרוֹץ וּבְקַעַת לָהֶם כָּל־כְּתָף וּבַהֲשַׁעֲנִם עָלֶיךָ תִּשְׁכַּר
 וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל־מִתְנָיִם לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי
 מִבִּיא עָלֶיךָ חֶרֶב וְהִכְרַתִּי מִמֶּךָ אָדָם וּבְהֵמָה וְהָיְתָה אֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְשִׁמְמָה וְחֶרֶב וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה יַעַן אָמַר יֵאָר לִי וְאֲנִי עָשִׂיתִי
 לָכֵן הִנְנִי אֹלֶיךָ וְאֶל־יֵאֲרִיךְ וְנִתְתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחֶרְבוֹת
 חֶרֶב שִׁמְמָה מִמְּגֹדֶל סוּנָה וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ רִגְלֵי
 אָדָם וְרִגְלֵי בְהֵמָה לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ וְלֹא תִשָּׁב אַרְבַּעִים שָׁנָה
 וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁמְמָה בַּתּוֹךְ אֲרָצוֹת נִשְׁמוֹת וְעַרְיָה
 בַּחוּץ עָרִים מְחֻרְבוֹת תִּהְיֶינָה שִׁמְמָה אַרְבַּעִים שָׁנָה וְהִפְצַתִּי אֶת־
 מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזֵרִיתִים בְּאֲרָצוֹת כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִלֶּךְ
 אַרְבַּעִים שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁמָּה
 וְשִׁבְתִּי אֶת־שְׁבוֹת מִצְרַיִם וְהִשְׁבַּתִּי אֹתָם אֶרֶץ פְּתוּחַ עַל־אֶרֶץ
 מִכּוּרְתָם וְהָיוּ שֵׁם מְמָרָה שְׁפֵלָה מִן־הַמְּלָכוֹת תִּהְיֶה
 שְׁפֵלָה וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם וְהַמְעַמֹּתִים לְבִלְתִּי רְדוֹת
 בְּגוֹיִם וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְסִבְטָח מִזִּפּוּר עוֹן בְּפִנּוּתָם
 אַחֲרֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה וַיְהִי בַּעֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה
 בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הִיא דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר בְּיַד־אָדָם

הפטרת וארא

נְבוֹכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ-בָּבֶל הֶעֱבִיר אֶת-חֵילוֹ עִבְדָה גְדֹלָה אֶל-עֶר
כָּל-רֹאשׁ מִקְרָח וְכָל-פֶּתַח מְרוֹמָה וְשָׂכַר לֹא-יָהִי לוֹ וְלִחֵילוֹ מִצֹּר
עַל-הָעִבְדָה אֲשֶׁר-עָבַד עֲלֶיהָ: לָכֵן בָּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּנִי
נָתַן לְנְבוֹכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם וְנִשְׂאָה הַמִּנָּה
וְשָׁלַל שְׁלָלָה וּבְזוֹ בָזָה וְהִיתָה שָׂכַר לְחֵילוֹ: פִּעֲלָתוֹ אֲשֶׁר-עָבַד
בָּה נָתַתִּי לוֹ אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:
בַּיּוֹם הַהוּא אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְבַיִת יִשְׂרָאֵל וְלֹךְ אִתָּן פְּתוּחֵי-פֶתַח
בְּתוֹכֶם וַיֵּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה:

הפטרת בא אל פרעה

בְּרִמְיָהוּ סִיבֵן מ"ז
הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבֹא נְבוֹכַדְרֶאֱצַר
מֶלֶךְ בָּבֶל לְחַבּוֹת אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם: הַגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וְהִשְׁמִיעוּ
בְּמִגְדוֹל וְהִשְׁמִיעוּ בְּגֹף וּבְתַחֲפֻנְחָם אָמְרוּ הַתִּיצֵב וְהִכֵּן לָךְ כִּי-
אֵכְלָה חֶרֶב סְבִיבֶיךָ: מִדּוּעַ נִסְחַף אֲבִירֶיךָ לֹא עָמַד כִּי יְהוָה
הִדְפּוֹ: הִרְבָּה כּוֹשֵׁל גַּם-נִפְלֵא אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ קִימָה ו
וְנִשְׁבָה אֶל-עַמָּנוּ וְאֶל-אֶרֶץ מוֹלַדְתָּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה: קִרְאוּ
שֵׁם פְּרַעֲה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם שְׂאוֹן הַעֲבִיר הַמּוֹעֵד: חִי-אֲנִי נְאֻם-
הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׂמוֹ כִּי כְתוּב בְּהַרִים וּכְכַרְמֵל בַּיּוֹם יָבֹא:
כִּי גֹלָה עָשִׂי-לָךְ יוֹשְׁבַת בֵּת-מִצְרַיִם כִּי-נָפַח לְשִׁמְחָה תִּהְיֶה
וְנִצַּתָּ מֵאִין יוֹשֵׁב: עֲגִלָה יִפְחֶ-פִּיָה מִצְרַיִם קֶרֶן מִצְפּוֹן בָּא בָא
גַם-שְׂכַרְיָה בְּקַרְבָּה כְּעִגְלֵי מִרְבֵּק כִּי-גַם-הִמָּת הִפְנוּ גַם-ו יַחֲדָיו
לֹא-עָמְדוּ כִּי יוֹם אִידָם בָּא עֲלֵיהֶם עַת פִּקְדָתָם: קוֹלָהּ פְּנַחֲשׁ
יִרְךָ כִּי-בַחִיל יִלְכוּ וּבְקַרְדָּמוֹת בָּאוּ לָהּ כַּחֲטָבֵי עֵצִים: כִּרְתוּ
יַעֲרָה נְאֻם-יְהוָה כִּי לֹא יִחַקַּךְ כִּי רַבּוּ מֵאֲרָבָה וְאִין לָהֶם מִסְפָּר:
הַבִּישָׁת בְּתִמְצַרִים נִתְנָה בְּיַד עַם-צִפּוֹן: אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי פוֹקֵד אֶל-אֲמוֹן מִנָּא וְעַל-פְּרַעֲה וְעַל-מִצְרַיִם
וְעַל-אֱלֹהֵיהֶם וְעַל-מַלְכֵיהֶם וְעַל-פְּרַעֲה וְעַל הַבְּשָׁחִים בּוֹ: וְנִתְתִים
בְּיַד מְבַקְשֵׁי גַפְשָׁם וּבְיַד נְבוֹכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ-בָּבֶל וּבְיַד עַבְדּוֹ
וְאֲחֵרֵי-כֵן תִּשְׁכַּן כִּי-מִי-קָדָם נְאֻם-יְהוָה: וְאִתָּה אֶל-תִּירָא עַבְדִּי
יַעֲקֹב וְאֶל-תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הַנְּנִי מוֹשִׁיעַ מִרְחוֹק וְאֶת-זִרְעֶךָ
מֵאֶרֶץ שָׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁמַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד: אִתָּה אֶל-
תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נְאֻם-יְהוָה כִּי אִתָּךְ אֲנִי כִּי אֶעֱשֶׂה כְּלָת בְּכֶל־
הַגּוֹיִם וְאֲשֶׁר הִדְחַתִּיךָ שָׁמַת וְאִתָּךְ לֹא-אֶעֱשֶׂה כְּלָה וְיִסְרַתִּיךָ
לְמִשְׁפַּט וְנִקְהָ לֹא-אֲנַקֶּךָ:

הפטרת ויהי בשלח

בשומטים סימן ד' ובסימן ח' והספרלים מתחילין להלן ותשר.

וּדְבוּרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לַפִּידוֹת הִיא שִׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
בָּעֵת הַהִיא : וְהָיָה יוֹשְׁבֵת תַּחַת־הַתֹּמֶר דְּבוּרָה בֵּין הַרְמָה וּבֵין
בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְשַׁפֵּט : וַתִּשְׁלַח
וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם מִמִּדְּשׁ נִפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא־
צִוְּיָהּ יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֵךְ וּמְשַׁכֵּת בְּהַר תְּבוֹר וּלְקַחְתָּ עִמָּךְ
עֲשָׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זַבְלוֹן : וּמְשַׁכַּתִּי אֵלֶיךָ
אֶל־נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שֶׁר־צָבָא יָבִין וְאֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־חֲמוֹנּוֹ
וְנִתְּתִיהוּ בַיָּדְךָ : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרַק אִם־תִּלְכִי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם־לֹא
תִלְכִי עִמִּי לֹא אֵלֶיךָ : וַתֹּאמֶר הֲלֹךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ אָפֶם כִּי לֹא תִהְיֶה
תַּפְאֲרֹתֶיךָ עַל־הַהֲרֹךְ אֲשֶׁר־אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בְגֵד־אִשָּׁה יִמְכַר יְהוָה
אֶת־סִיסְרָא וְתָקַם דְּבוּרָה וַתִּלְכֶּךָ עִם־בָּרַק קֹדֶשֶׁה : וַיִּזְעַק בָּרַק
אֶת־זַבְלוֹן וְאֶת־נִפְתָּלִי קֹדֶשֶׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשָׂרֵת אֲלָפֵי אִישׁ
וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוּרָה : וַחֲבַר הַקִּינִי נִפְרַד מִקֵּוֶן מִבְּנֵי חֲכָב חֲתָן
מֹשֶׁה וַיֵּט אֲהֵלוֹ עַד־אֶלּוֹן בְּצַעֲנִים אֲשֶׁר אֶת־קֹדֶשׁ : וַיַּגִּדוּ לְסִיסְרָא
כִּי עָלָה בָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם הַר־תְּבוֹר : וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת־כָּל־רִכְבּוֹ
תִשְׁעַ מְאוֹת רֶכֶב בְּרוֹז וְאֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם
אֶל־נַחַל קִישׁוֹן : וַתֹּאמֶר דְּבוּרָה אֶל־בָּרַק קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא בַיָּדְךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ וַיִּרַד בָּרַק
מִתֵּר תְּבוֹר וְעֲשָׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו : וַיִּהְיֶם יְהוָה אֶת־סִיסְרָא
וְאֶת־כָּל־הַרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־הַרְבַּ לְפָנֵי בָרַק וַיִּרַד סִיסְרָא
מֵעַל הַמַּרְכָּבָה וַיָּנֶם בְּרַגְלָיו : וּבָרַק רָדַף אַחֲרָי הַרֶכֶב
וְאַחֲרָי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל־מַחֲנֶה סִיסְרָא לְפִי־
הַרְבַּ לֹא נִשְׁאָר עַד־אֶחָד : וּסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֲהֵל יַעֲלֵל
אֲשֶׁת חֲבַר הַקִּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מִלֶּד־חֲצוֹר וּבֵין בֵּית חֲבַר
הַקִּינִי : וַתֵּצֵא יַעֲלֵל לְקִרְאֵת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנָי
סוּרָה אֵלָי אֶל־תִּירָא וַיִּסֵּר אֵלֶיהָ הָאֲהֵלָה וַתִּכְסְּהוּ בְּשִׁמְכָה :
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי־נָא מְעַט־מַיִם כִּי צָמְתִי וַתִּפְתַּח אֶת־נְאוֹד
הַחֲלָב וַתִּשְׁקֵהוּ וַתִּכְסְּהוּ : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עַמֵּד פֶּתַח הָאֲהֵל וְהָיָה
אִם־אִישׁ יָבֹא וּשְׂאֵלְךָ וְאָמַר הִישַׁפָּה אִישׁ וְאָמַרְתָּ אֵין : וַתִּקַּח
יַעֲלֵל אֲשֶׁת־חֲבַר אֶת־יְתֵד הָאֲהֵל וַתִּשֶׂם אֶת־הַמַּקְבֵּת בַּיָּדָה
וַתְּבֹא אֵלָיו בְּלֹאט וַתִּתְקַע אֶת־הַיָּתֵד בְּרַקְתּוֹ וַתִּצְנַח בְּאָרֶץ
וְהוּא־נִרְדָּם וַיִּטַּף וַיָּמָת : וְהִנֵּה בָרַק רָדַף אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא יַעֲלֵל
לְקִרְאֵתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לֵךְ וְאַרְאֵךְ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקֶשׁ

בצענים ק'

הפטרת ויהי בשלח

ויבא אליה ותנה סיסרא נפל מת והיתר ברקתו: ויבנע אלהים
ביום ההוא את יבין מלך-כנען לפני בני ישראל: ותלך יד
בני-ישראל הלך וקשה על-יבין מלך-כנען עד אשר הכריתו
את יבין מלך-כנען:

כאן מתחילים הספרדים.

ותשר דבורה וברק בן-אבינעם ביום ההוא לאמר: בפריע
פריעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: שמעו מלכים האזינו
רוגזים אנכי ליהוה אנכי אשירה אומר ליהוה אלהי ישראל:
יהוה בצאתך משעיר בצעדה משרת אדום ארץ רעשה גם-
שמים נטפו גם-עבים נטפו מים: הרים נזרו מפני יהוה זה סיני
מפני יהוה אלהי ישראל: בימי שמגר בן-ענת בימי יעל חדרו
ארחות והלכתי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: חדרו פרזון
בישראל חדרו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: ובחר
אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם-יראה ורמח בארבעים
אמה בישראל: רבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו
יהוה: רכבי אתנות צחלות ישבי על-מדין והלכתי על-דרך
שיחו: ממול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה
צדקת פרזונו בישראל או ירדו לשערים עם-יהוה: עורי עורי
דבורה עורי עורי דברי-שיר קום ברוך ושבה שביך בן-אבינעם:
או ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד-לי בגבורים: מני אפרים
שרשם בעמלק אתרוך בנימין בעממיה מני מכיר ירדו מחקקים
ומזבולן משקים בשבט ספר: ושגרי ביששכר עם-דבורה ויששכר
בן ברוך בעמק שרח ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקי-לב:
למה ישבת בין המשפתים לשמע שרקות עדרים לפלגות
ראובן גדולים חקרי-לב: גלעד בעבר תירדן שכן ודן למה יגור
אניות אשר ישב לחוף ימים ועל-מפרציו יטבון: זבלון עם חרף
נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה: באו מלכים נלחמו או
נלחמו מרכי כנען בתענד על-מי מגדו בצע פסח לא לקחו:
מן-שמים נלחמו הבוכבים מטסלותם נלחמו עם סיסרא: נחל
קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז: או
הלמו עקבי-סוס מהתרות התרות אביריו: אורו מרוז אמר
מראך יהוה ארו ארוה ישביה כי לא-באו לעזרת יהוה לעזרת
יהוה בגבורים: תברך מנשים יעל אשת תבר המיני מנשים
באהל תברך: מים שאר חרב נתנה בספל אדירים הקריבה

הפטרת וישמע יתרו

חַמָּה: יָדָה לַיָּתֵד תִּשְׁלַחנָה וַיְמִינָה לְהִלָּמֹת עַמִּים וְהִלָּמָה
סִיסְרָא מַחֲקָה רֵאשׁוֹ וּמַחֲצָה וְחִלְפָה רִקְחוּ: בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפֶל
שָׁכַב בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפֶל בְּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפֶל שְׂדוּד: בְּעַד
הַחֲלוֹן גִּשְׁקָפָה וַתִּיבֵב אִם סִיסְרָא בְּעַד הָאֲשֶׁנֶּב מְדוּעַ בִּשְׁשׁ
רַכְבּוֹ לָבֹא מְדוּעַ אַחֲרָיו פְּעָמֵי מְרַכְבוֹתָיו: חֲכָמוֹת שְׂרוֹתֶיהָ
תִּעֲנֶנָּה אִפ־הִיא תָּשִׁיב אֲמַרְיָה לָהּ: הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחֲקֶקוּ שֶׁלֶל
רַחֵם רַחֲמָתִים לְרֵאשׁוֹ גִּבֹר שֶׁלֶל צְבָעִים לְסִיסְרָא שֶׁלֶל צְבָעִים
רַקְמָה צָבַע רַקְמָתִים לְצִוְאַרֵי שֶׁלֶל: בֵּן יֶאֱבָדוּ כָל-אֵיבֹדֶיךָ יְהוָה
וְאֶהְיֶה בְּצֵאת הַשָּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ וְהַשְׁקֵט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה:

הפטרת וישמע יתרו

^{בישיבה סימן ה'}
בְּשֵׁנֵי-מֹת הַמֶּלֶךְ עֲזַיְהוּ וְאַרְאָה אֶת-אַרְנֵי יֵשֵׁב עַל-כִּסֵּא רֹם
וְנִשְׂא וְשׁוֹרְזוֹ מֵלָאִים אֶת-הַיְיָ: שָׂרְפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ
שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד בְּשָׂתִים וְכִסֵּה פָּנָיו וּבְשָׂתִים יְכַסֵּה
רַגְלָיו וּבְשָׂתִים יַעֲרֹף: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וַיִּנְעוּ אַמְּוֹת הַסָּפִים
מִקּוֹל הַקּוֹרָא וְהִבִּיתָ יִמְלָא עֲשֹׂן: וְאָמַר אֲוִי-רִי כִי-נִדְמִיתִי כִי
אִישׁ טָמֵא-שִׁפְתִים אָנֹכִי וּבַחֹךְ עִם-טָמֵא שִׁפְתִים אָנֹכִי יֵשֵׁב כִּי
אֶת-הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי: וַיַּעַף אֵלַי אַחַד מִן-הַשָּׂרְפִים
וּבִידוֹ רִצְפָה בְּמִלְקָחִים לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ: וַיַּנֵּעַ עַל-פִּי וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נִנְעָה זֶה עַל-שִׁפְתֶיךָ וְסָר עֹנֶךָ וְחִטָּאתֶךָ תִּכְפֹּר: וְאֶשְׁמַע
אֶת-קוֹל אֲדָנָי אֲמַר אֶת-מִי אֲשַׁלַּח וּמִי יִלְדֶנּוּ וְאָמַר הֲנִנִי
שֶׁלְחָנִי: וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לְעַם הַזֶּה שְׁמַעוּ שְׁמוֹעַ וְאַל-תִּבְיֵנוּ
וְרָאוּ רָאוּ וְאַל-תִּדְעוּ: הַשָּׁמַן לְבִי-הָעַם הַזֶּה וְאֲזַנִּי הַכֶּבֶד וְעֵינָיו
הַיֵּשַׁע פִּן-יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאֲזַנָּיו יִשְׁמַע וּלְכַבֵּד יִבִּין וְשָׁב וּרְפָא לוֹ:
וְאָמַר עַד-מָתַי אֲדָנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם-שָׂאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב
וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהִאֲדַמָּה תִשָּׂאָה שְׁמָמָה: וְרַחֵק יְהוָה אֶת-
הָאָדָם וּרְבֵה הַעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירֶיהָ וְשָׁבָה
וְהִיתָ לְבַעַר בְּאֵלֶּה וּכְאֵלֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכַת מִצְבַּת בָּם זָרַע
קָדָשׁ מִצְבֹּתָהּ:

כאן מסיימן הספרים אכל האשכנזים מוסיפין ויהי ביטוי.

וַיְהִי בַיּוֹם אֲחָיו בְּנֵי-יִתְחַם בְּנֵי-עֲזַיְהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רִצְוֹן מֶלֶךְ-
אֲרָם וּפָקַח בְּנֵי-מִלְכֵיהוּ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא

הפמרת וישמע יתרו

יכל להחם עליה: ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על-אפרים
ויגע רכבו ולכב עמו כנוע עזריעזר מפגיריות: ויאמר יהוה
אל-ישעיהו צאנא לקראת אחו אתה ושאר ישוב בנגד אל-
קצת תעלת הברכה העליונה אל-מסלת שדה כובם: ואמרת אליו
השמר והשקט אל-תירא ולבבך אל-יירך משני ונבות
האורים העשנים האלה בחרי-אף רצין וארם ובן-רמליהו: יען
כריעין עליך ארם רעה אפרים ובן-רמליהו לאמר: נעלה
ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן
טבאל: כייגר יד-לנו בן נתן-לנו ותהי המשרה על-שכמו
ויקרא שמו פלא יועין אל גבור אבי-עד שר-שלום: לסרבה
המשרה ולשלום אין-קץ על-כפסא דוד ועל-ממלכתו להבין
אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד-עולם קנאת יהוה
צבאות תעשה-זאת:

הפמרת משפמים

למרכה ק.

אכל כפי שקלים מספרין כל שקלים אפילו אם הוא ריח או סחר הרש.

הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך
צדמיהו ברית את-כל-העם אשר בירושלם לקרא להם דוד:
לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפחתו העברי והעבריה
חפשים לבלתי עבד-בם ביהודי אחיהו איש: וישמעו כל-
השלים וכל-העם אשר-באו בברית לשלח איש את-עבדו
ואיש את-שפחתו חפשים לבלתי עבד-בם עוד וישמעו וישלחו:
וישובו אחרי-כן וישבו את-העבדים ואת-השפחות אשר שלחו
חפשים וכבשו-שום לעבדים ולשפחות: ויהי דברי-הזה אל-
ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
ברתי ברית את-אבותיכם ביום הוצאתי אותם מארץ מצרים
מבית עבדים לאמר: מקץ שבע שנים תשלחו איש את-אחיו
העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמד
ולא-שמעו אבותיכם אלי ולא הפו את-אזנם: ותשובו אתם
היום ותעשו את-הישל בעיני לקרא דוד איש לרעהו ותברתו
ברית לפני בלתי אשר-נקרא שמו עליו: ותשובו ותחלדו את-
שמי ותשובו איש את-עבדו ואיש את-שפחתו אשר-שלחתם
חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: רכן

הפטרת משפטים

כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱתֶם לֹא-שָׁמַעְתֶּם אֵלַי לְקַרְא דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו
 וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְרוֹר נֹאם-יְהוָה אֶל-הַחֹרֵב אֶל-
 הַדְּבַר וְאֶל-הַרְעֵב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזוּעָה לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ:
 וְנָתַתִּי אֶת-הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר לֹא-הִקִּימוּ אֶת-
 דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר בְּרִיתִי לְפָנַי הֵעֲנִל אֲשֶׁר בְּרִיתִי לְשָׁנִים וַיַּעֲבְרוּ
 בֵּין בְּתָרָיו: שָׁרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלַם הַפְּרָסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכָל
 עַם הָאָרֶץ הָעֹבְרִים בֵּין בְּתָרֵי הָעֵגֶל: וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אִיבֵיהֶם
 וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיתָה נִבְלָתָם לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ: וְאֶת-צִדְקֵיהֶוּ מִלֶּךְ-יְהוּדָה וְאֶת-שָׂרָיו אֶתֵּן בְּיַד
 אִיבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מִלְּךְ בְּכָל הָעָלְמִים
 מֵעַלְיֵכֶם: הִנְנִי מַצְוֶה נֹאם-יְהוָה וְהַשְׁבַּתִּים אֶל-הָעִיר הַזֹּאת
 וְנִלְחַמוּ עָלֶיהָ וּלְכַדוּהָ וּשְׂרַפְּהָ כְּאֵשׁ וְאֶת-עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׂמֵמָה
 מֵאֵין יֵשֵׁב: כֹּה אָמַר יְהוָה אִם-לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֲקוֹת
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא-שָׁמַתִּי: נִסְזָרַע יַעֲקֹב וְדוֹר עַבְדֵי אֲמָאֵם
 מִסַּחַת מוֹרְעוֹ מִשְׁלִים אֶל-זֹרַע אַבְרָהָם יִשְׁחַק וַיַּעֲקֹב בִּי-אֲשׁוּב
 אֶת-שְׁבוֹתָם וְרַחֲמָתִים:

לזעה ק'

אשיב ק'

הפטרת תרומה

וַיְהִי נָתַן חֲכֵמָה לְשִׁלְמָה בְּאֲשֶׁר דִּבְרָרוּ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם
 וּבֵין שִׁלְמָה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם: וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה מִסָּם מִכְּרֵ-
 יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמָּס שְׁלֹשִׁים אֵלֶף אִישׁ: וַיִּשְׁלַחֵם לְבָנוֹנָה עֶשְׂרֵת
 אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת חֹדֶשׁ יִהְיוּ בַלְבָּנוֹן שְׁנַיִם חֲדָשִׁים בְּבֵיתוֹ
 וְאֲדָנִירָם עַל-הַמָּס: וַיְהִי לְשִׁלְמָה שִׁבְעִים אֵלֶף נֶשֶׂא סֹבֵל
 וּשְׂמָנִים אֵלֶף חֶצֶב בָּהָר: לְבַד מִשָּׂרֵי הַנֹּצְבִים לְשִׁלְמָה אֲשֶׁר
 עַל-הַמִּלְאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַרְדִּים בָּעַם הָעֹשִׂים
 בַּמִּלְאכָה: וַיֵּצֵאוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיִסְדֵי
 הַבַּיִת אֲבָנֵי גִזִּית: וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שִׁלְמָה וּבְנֵי חִירָם וְהַגְּבָלִים וַיִּכְנוּ
 הָעֲצִים וְהָאֲבָנִים לְבָנוֹת הַבַּיִת: וַיְהִי בַשְּׁמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע
 מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ-מִצְרַיִם בַּשָּׁנָה הַרְבִּיעִית
 בַּחֹדֶשׁ זֶה הוּא הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְמֶלֶךְ שִׁלְמָה עַל-יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן
 הַבַּיִת לַיהוָה: וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה לַיהוָה שְׁשִׁים-
 אַמָּה אָרְכוֹ וְעֶשְׂרִים רְחָבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ: וְהָאוֹלָם עַל-

הפטרת תרומה

פְּנֵי הַיְכָל הַבַּיִת עֹשִׂים אִמָּה אֲרָכּוּ עַל-פְּנֵי רַחֲב הַבַּיִת
עָשׂוּ בְּאִמָּה רַחְבּוֹ עַל-פְּנֵי הַבַּיִת: וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוּנֵי שְׁקָפִים
אֲטָמִים: וַיִּבְנוּ עַל קִיר הַבַּיִת יָצוּעַ סָבִיב אֶת-קִירוֹת הַבַּיִת
סָבִיב לְהִיכָל וּלְדַבֵּיר וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב: הַיָּצוּעַ הַתַּחְתּוֹנָה
חֲמִשׁ בְּאִמָּה רַחְבָּהּ וְהַתִּיכְנָה שֵׁשׁ בְּאִמָּה רַחְבָּהּ וְהַשְּׁלִישִׁית
שִׁבְעַת בְּאִמָּה רַחְבָּהּ כִּי מִגִּרְעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב וַיִּצָּא
לְבִלְתִּי אֲחוֹ בְקִירוֹת הַבַּיִת: וְהַבַּיִת בְּהַבְנָתוֹ אָבֵן שְׁלֹמֹה
מִסַּע נִבְנָה וּמִקְבֹּת וְהַגִּזְוֹן כָּל-כְּלֵי בְרוֹזֶל לֹא-נִשְׁמַע בַּבַּיִת
בְּהַבְנָתוֹ: פֶּתַח הַצֵּלַע הַתִּיכְנָה אֶל-פֶּתַח הַבַּיִת הַיְמָנִית
וּבְלוּלִים יַעֲלוּ עַל-הַתִּיכְנָה וּסְן-הַתִּיכְנָה אֶל-הַשְּׁלֵשִׁים: וַיִּבְנוּ
אֶת-הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסָּפֵן אֶת-הַבַּיִת גִּבִּים וּשְׁדָרֹת בְּאֲרוֹמִים:
וַיִּבְנוּ אֶת-הַיָּצוּעַ עַל-כָּל-הַבַּיִת חֲמִשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ וַיֵּאָחֲזוּ אֶת-
הַבַּיִת בַּעֲצֵי אֲרוֹמִים: וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-שְׁלֹמֹה לֵאמֹר: הַבַּיִת
הַזֶּה אֲשֶׁר-אַתָּה בָּנִיתָ אִם-תִּלְךָ בְּחַקְתִּי וְאֶת-מִשְׁפָּטֵי תִעֲשֶׂה
וּשְׁמֵרְתָּ אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי לִלְכֹת בָּהֶם וְהִקְמַתִּי אֶת-דְּבָרִי אֵתְךָ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-דָּוִד אָבִיךָ: וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
אֲעֻזֵב אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל:

* יציע ס' * היציע ק' * היציע ט'

הפטרת תצווה

לכל כס' זכור מספרין של ס' זכור

בַּיּוֹקָאֵל סִימֵן ס"ג
אֵתָּה בְּנֵי-אֲדָם הִגַּד אֶת-בַּיִת-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבַּיִת וַיִּפְלְמוּ
מַעֲוֹנוֹתֵיהֶם וּמַדְרוֹ אֶת-תְּכֵנִית: וְאִם-נִכְלְמוּ מִכָּל אֲשֶׁר-עָשׂוּ
צוֹרֹת הַבַּיִת וְתַכְנוּנָתוֹ וּמוֹצְאוֹ וּמוֹבְאוֹ וְכָל-צוֹרָתוֹ וְאֵת כָּל-
חֲסִתּוֹ וְכָל-צוֹרָתוֹ וְכָל-תּוֹרָתוֹ הוֹדַע אוֹתָם וּכְתָב לְעֵינֵיהֶם
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-כָּל-צוֹרָתוֹ וְאֶת-כָּל-חֲסִתּוֹ וַעֲשׂוּ אוֹתָם: וְאֵת תּוֹרַת
הַבַּיִת עַל-רֹאשׁ הַהָר כָּל-גְּבוּלוֹ סָבִיב וּסָבִיב קִדְשׁ קִדְשֵׁי הַנֶּגֶד
וְאֵת תּוֹרַת הַבַּיִת: וְאֵלֶּה מִדְּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאִמּוֹת אִמָּה וּמִפַּח
וְחִיק הָאִמָּה וְאִמָּה רַחֲב וּגְבוּלָהּ אֶל-שִׁפְתָּהּ סָבִיב זֵרֶת הָאֲחֵר
וְזֶה גִב הַמִּזְבֵּחַ: וּמַחִיק הָאָרֶץ עַד-הָעֹרֶה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁתֵּים
אַמּוֹת וְרַחֲב אִמָּה אַחַת וּמִהָעֹרֶה הַקְּטָנָה עַד-הָעֹרֶה הַגְּדוּלָּה
אַרְבַּע אַמּוֹת וְרַחֲב הָאִמָּה: וְהַהָרָאֵל אַרְבַּע אַמּוֹת וּמִהָרָאֵל
וְלַמַּעֲלָה הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע: וְהָרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַרְבַּע בְּשֵׁתִים

* צורחין ק' * צורחין ק' * תורחין ק' * ומהארמאל ק' * והארמאל ק'

הפטרת תצוה

עֲשֵׂה רַחֵם רְבוּעַ אֵל אַרְבַּעַת רַבְעֵי: וְהַעֲזֹרָה אַרְבַּע עֲשָׂרָה
אֶרֶךְ בְּאַרְבַּע עֲשָׂרֵה רַחֵם אֵל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהָ וְהַגְּבֹל סָבִיב
אוֹתָהּ חֲצֵי הָאֵמָה וְהַחִיק לָהּ אֵמָה סָבִיב וּמַעֲלֵתָהּ פְּנוֹת קָדִים:
וַיֹּאמֶר אֵלֵי בְּן־אָדָם בַּהּ אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵי תְּקוּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הַעֲשׂוֹתוֹ לְתַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וְלוֹרֵק עָלָיו דָּם: וְנִתְּתָה
אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מִזֶּרַע צְדוֹק הַקְּרִבִּים אֵלֵי נֶאֱמַם
אֲדֹנָי יְהוִה לְשִׁרְתָּנִי פֶר בְּדַבְּקָה לְחַטָּאת: וְלִקְחֵת מִדְּמֹו וְנִתְּתָה
עַל־אַרְבַּע כֹּרֶנְתָיו וְאֶל־אַרְבַּע פְּנוֹת הַעֲזֹרָה וְאֶל־הַגְּבֹל סָבִיב
וְחַטָּאת אוֹתוֹ וּכְפָרָתָהּ: וְלִקְחֵת אֶת הַפֶּר הַחַטָּאת וְשָׂרְפוּ
בְּמִפְקַד הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ: וּבְיוֹם הַשְּׁנִי תִקְרִיב שְׁעִיר־עִזִּים
תָּמִים לְחַטָּאת וְחַטָּאוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חַטָּאוּ בְּפָר: בְּכֹל־חֹדֶשׁ
מִחַטָּא תִקְרִיב פֶּר בְּדַבְּקָה תָּמִים וְאֵיל מִן־הַצֹּאן תָּמִים:
וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה וְהַשְּׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מֶלַח וְהִעֲלֶה
אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה: שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׁעִיר־חַטָּאת לְיוֹם וּפֶר
בְּדַבְּקָה וְאֵיל מִן־הַצֹּאן תָּמִימִים יַעֲשׂוּ: שִׁבְעַת יָמִים וּכְפָרוּ
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁהְרוּ אוֹתוֹ וּמִלֹּאֲוֵדוֹ: וַיְכַלּוּ אֶת־הַיָּמִים וְהָיָה
בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־עוֹלוֹתֵיכֶם
וְאֶת־שְׁלֹמֵיכֶם וְרִצְאֹתֵי אֶתְכֶם נֶאֱמַם אֲדֹנָי יְהוִה:

• יספו ט' • דיו ק'

הפטרת כי תשא

אכל בק"ק ספד מחולין לקמן וישלח אחאב וכמונה ספרדים.

במלכים א' סימן י"ח.
וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־אַלְיָהוּ בַשְּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית
לְאֹמֶר רֵד הָרָאָה אֶל־אֲחָאָב וְאִתְּנָה מִמֶּנּוּ עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה:
וַיֵּרֶד אֲלֵיהֶו לְהִרְאוֹת אֶל־אֲחָאָב וְהָרַעֵב חֹזֵק בְּשִׁמְרוֹן: וַיִּקְרָא
אֲחָאָב אֶל־עַבְדֵיהֶו אֲשֶׁר עַל־דַּבְּתָהּ וְעַבְדֵיהֶו הָיָה יֵרָא אֶת־יְהוָה
מְאֹד: וַיְהִי בְהַכְרִית אִיזָבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עַבְדֵיהֶו מִמָּה
נְבִיאִים וַיַּחֲבִיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמַּעֲרָה וּכְלִפְלָם לֶחֶם וּמַיִם:
וַיֹּאמֶר אֲחָאָב אֶל־עַבְדֵיהֶו רֵד בְּאֶרֶץ אֶל־כָּל־מַעֲיְנֵי הַיָּמִים וְאֵל
כָּל־הַנְּחָלִים אוֹרְוּ וְנִמְצָא חֲצִיר וְנִחְיָה סוּם וּפְרֵד וְלֹא נִכְרִית
מִהַבְּחָמָה: וַיַּחֲלֶקוּ לָהֶם אֶת־הָאֶרֶץ לְעַבְרֵי־בַהּ אֲחָאָב הַלֵּךְ
בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדוּ וְעַבְדֵיהֶו הַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדוּ: וַיְהִי

הפסרת כי תשא

עבדתי בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרתו ויפל על פניו
 ויאמר האתה זה אדני אליהו: ויאמר לו אני לך אמר לאדניך
 הנה אליהו: ויאמר מה חמאתי כן אתה נתו את עבדך ביד
 אחאב להמיתני: חי יהיה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר
 לא שלח אדני שם לבקשך ויאמרו אין והשביע את
 הפמלכה ואת הגוי כי לא ימצאנה: ועתה אתה אמר לך
 אמר לאדניך הנה אליהו: והיה אני אלק מאתך ורוח יהיה
 ישאך על אשר לא אדע ובאתי להניד לאחאב ולא ימצאך
 והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי: הלא הניד לאדני את
 אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב מנביאי
 יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכל כלם לחם ומים:
 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: ויאמר
 אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אלו:
 ויגד עבדיו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו:
 ויהי בראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה
 עבר ישראל: ויאמר לא עברתי את ישראל כי אסאתה ובית
 אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים: ועתה
 שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הפרמל ואת נביאי
 הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכרי
 שרתן איזבל:

כאן מתחילת הספרדים והאיטליאני וק"ק פס"ד.

וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר
 הפרמל: ויגש אליהו אל כל העם ויאמר ערמתי אתם פסחים
 על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחרי ואם הבעל
 לכו אחרי ולא ענו העם אתו דבר: ויאמר אליהו אל העם
 אני נותרתי נביא ליהוה ונביאי הבעל ארבע מאות
 וחמשים איש: ויתנו לנו שנים פלים ויבחרו להם הפר האחד
 וינתהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשהו את
 הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים: וקראתם בשם
 אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש
 הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר: ויאמר אליהו

הפסרת כי תשא

וַנְּבִיאֵי הַבַּעַל בָּחֲרוּ לָכֶם הַפֶּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֵאשֹׁנָה כִּי אַתֶּם
 חֲרָבִים וְקִרְאוּ בְשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאִשׁ לֹא תִשִּׂימוּ: וַיִּקְחוּ אֶת־הַפֶּר
 אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁם־הַבַּעַל מִהַבְּקָר וְעַד־הַצֹּהְרִים
 וַיֹּאמֶר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וַאֲזִין קוֹל וְאִין עֲנֵה וַיִּפְסַח: עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
 עָשָׂה: וַיְהִי בַצֹּהְרִים וַיִּהְיֶה בָהֶם אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְקוֹל־
 גְּדוֹל כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי־שִׁיחַ וְכִי־שִׁיג לוֹ וְכִי־דֶרֶךְ לוֹ אֵלֵי יִשְׂרָאֵל
 הוּא וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל גְּדוֹל וַיִּתְגַּדְּדוּ כַּמִּשְׁפָּטָם בַּחֲרָבוֹת
 וּבְרַמְחִים עַד־שִׁפְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם: וַיְהִי כַעֲבֹר הַצֹּהְרִים וַיִּתְנַבְּאוּ
 עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַאֲזִין־קוֹל וַאֲזִין־עֲנֵה וַאֲזִין קָשָׁב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ
 לְכֹל־הָעָם גִּשׁוּ אֵלַי וַיִּגְשׁוּ כָל־הָעָם אֲלֵינוּ וַיִּרְפָּא אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה
 הַהָרוּס: וַיִּקַּח אֱלֹהֵי שְׁתֵּים עָשָׂרָה אַבְנִים כַּמִּסְפָּר שִׁבְעֵי בְנֵי־
 יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֲלֵינוּ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל יְהִי שִׁמְחָה:
 וַיִּבְנֶה אֶת־הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תְּעֹלָה כְּבֵית סֹאֲתִים
 זָרַע סִבִּיב לַמִּזְבֵּחַ: וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיִּנְתַּח אֶת־הַפֶּר וַיִּשֶׂם
 עַל־הָעֵצִים: וַיֹּאמֶר מִלֵּאזֹ אַרְבַּעַה כַּדִּים מַיִם וַיִּצְקוּ עַל־הָעֹלָה
 וְעַל־הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוֹ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁוֹ וַיִּשְׁלֹשׁוּ: וַיִּלְכְּוּ הַמַּיִם
 סִבִּיב לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת־הַתְּעֹלָה מִלֵּאֲמִים: וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה
 וַיִּגֹּשׁ אֲלֵיהֶם הַנְּבִיאִ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
 הַיּוֹם יִדְעוּ כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ וּבְדַבְרֶיךָ
 עָשִׂיתִי אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וַיִּדְעוּ הָעָם
 הַזֶּה כִּי־אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה תִּסְכַּת אֶת־לִבָּם אַחֲרָנִית:
 וַתִּפֹּל אֲשֶׁר־יְהוָה וַתֵּאָבֵר אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים
 וְאֶת־הָעֶפֶר וְאֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּתְּעֹלָה לַחֲכָה: וַיֵּרָא כָּל־הָעָם
 וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:
 * וּבְדִבְרֵי ק'

הפסרת ויקהל

במנהג הספרדים.

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר: בְּדֹאֲשָׁה אֶלְמִנָה
 הוּא מִמְּטָה נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי הָרֵשׁ נָחֵשֶׁת וַיִּמְלֵא אֶת־
 הַחֲכָמָה וְאֶת־הַתְּבִינָה וְאֶת־הַנְּעֻת לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת
 וַיָּבִיא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלָאכָתוֹ: וַיִּצַּר אֶת־שְׁנֵי

הפטרת ויקהל

הַעֲמֹדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּמֵי
שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה יִסֵּב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי: וְשֵׁתִי כְתֹרֶת
עָשָׂה לְתֵת עַל־רֹאשֵׁי הָעַמּוּדִים מִצֶּק נְחֹשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכְּתֹרֶת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית: שְׂבָכִים
מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה גְדֵלִים מַעֲשֵׂה שְׂרָשׁוֹת לְכְתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ
הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לְכְתֹרֶת הָאֶחָת וְשִׁבְעָה לְכְתֹרֶת הַשֵּׁנִית:
וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמּוּדִים וְשֵׁנֵי טוֹרִים סָבִיב עַל־הַשְּׂבָכָה הָאֶחָת
לְכַפּוֹת אֶת־הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָרַמְנִים וְכֹן עָשָׂה לְכְתֹרֶת
הַשֵּׁנִית: וְכְתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֵׁן בְּאוֹלָם
אַרְבַּע אַמּוֹת: וְכְתֹרֶת עַל־שֵׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם־מִמַּעַל מִלְּעַמַּת
הַפָּמֹן אֲשֶׁר לְעֵבֶר יִשְׂבָּכָה וְהָרַמְנִים מֵאֵתִים טוֹרִים סָבִיב עַל
הַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית: וַיִּקַּם אֶת־הָעַמּוּדִים לְאֹלָם הַהֵיכָל וַיִּקַּם אֶת־
הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין וַיִּקַּם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְּעֹז: וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֵׁן וְתֵתָם
מִלְּאֹכֶת הָעַמּוּדִים: וַיַּעַשׂ אֶת־הֵימָּן מוֹצֵק עֶשֶׂר בְּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ
עַל־שְׁפָתוֹ עֵגֶל סָבִיב וְחֲמֵשׁ בְּאַמָּה קוֹמַתוֹ וְקוֹה שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה
יִסֵּב אֹתוֹ סָבִיב: וּפְקָעִים מִתַּחַת לְשְׁפָתוֹ סָבִיב סָבָבִים אֹתוֹ
עֶשֶׂר בְּאַמָּה מִקַּפִּים אֶת־הֵימָּן סָבִיב שְׁנֵי טוֹרִים הַפְּקָעִים יִצְקִים
בִּיצְקָתוֹ: עֹמֵד עַל־שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּמֵר שְׁלֹשָׁה פָּנִים צְפוֹנָה וְשְׁלֹשָׁה
פָּנִים יָפֶה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֹגְבָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהֵימָּן
עֲלֵיהֶם מִלְּמַעַלָּה וְכָל־אַחֲרֵיהֶם בֵּיתָה: וְעֵבֹז מִפֶּחַ וְשְׁפָתוֹ
כְּמַעֲשֵׂה שְׁפַת־בּוֹס פָּרַח שׁוֹשֵׁן אֲלֵפִים בֵּת יָכִיל:

* השבכה ק' * וקו' ק' הפטרת ויקהל כמנהג האשכנזים

וכיף הפטרת פקודי כמנהג הספרדים והאיטליאני ואם הוא ס' שקלים מפטיחין כל שקלים בן שבע שנים
אפילו ברה"ט לא כהר חדש ולא מפטיחין ויעש חירום נס' פקודי ונקיק פס"ד ויעש חירום הוא הפטרת
ויקהל בניפלים.

במלבים א' סימן ז'
וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת־הַבֵּירוֹת וְאֶת־הַיַּעֲיִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וַיְכַל
חִירוֹם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמִלְכּוֹ שְׁלֹמֹה בֵּית
יְהוָה: עַמּוּדִים שְׁנַיִם וְגִלְתֵּי הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים
שְׁתֵּים וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתֵּים לְכַפּוֹת אֶת־שֵׁתֵי גִלְתֵּי הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר
עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים: וְאֶת־הָרַמְנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לְשֵׁתֵי הַשְּׂבָכוֹת
שְׁנֵי־טוֹרִים רַמְנִים לְשְׂבָכָה הָאֶחָת לְכַפּוֹת אֶת־שֵׁתֵי גִלְתֵּי הַכְּתֹרֶת

הפטרת ויקהל

אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָעַמּוּדִים: וְאֶת-הַמְּכַנּוֹת עֲשֹׂר וְאֶת-הַבִּירֹת עֲשֹׂרָה
 עַל-הַמְּכַנּוֹת: וְאֶת-הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת-הַבְּקָר שְׁנַיִם-עָשָׂר תַּחַת
 הַיָּם: וְאֶת-הַפִּירֹת וְאֶת-הַיָּעִים וְאֶת-הַמְּזֻרְקוֹת וְאֶת כָּל-הַבְּלָיִם
 הָאֵהָל אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מִמֶּמֶט:
 בְּכַפֵּר הִירְדוּן יִצְקֶם הַמֶּלֶךְ בְּמַעְבְּהַּ הָאֲדָמָה בֵּין סְבוֹת וּבֵין צִרְתָּן:
 וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת-כָּל-הַבְּלָיִם מִרַב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל
 הַנְּחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל-הַבְּלָיִם אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֵת מִזְבְּחֹ
 הַזָּהָב וְאֶת-הַשִּׁלְחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב: וְאֶת-הַמְּנֹרֹת
 חֲמֵשׁ מִיָּמִין וְחֲמֵשׁ מִשְׁמָאל לְפָנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוֹר וְהַפְּרָח וְהַנֶּהַרֹת
 וְהַמְּלָקָחִים זָהָב: וְהַסְּפֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכְּפֹת
 וְהַמַּחְתֹּת זָהָב סָגוֹר וְהַפְּתוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ
 הַקֹּדְשִׁים לְדַלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכָל זָהָב:

הפטרת פסודי

* האלה ק'

כמנהג ראשונים בין כנעני בין כמנוכר, אכלו אל ס' חל ס' שקלים כס' ויקהל או מספרין למקודש
 יועש חירום של ס' ויקהל.

במלכים א' ו' יס"ב ו'
 וְתִשְׁלַם כָּל-הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה
 וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת-קִדְשֵׁי דָוִד אָבִיו אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-
 הַבְּלָיִם נָתַן בְּאֲצֻרֹת בֵּית יְהוָה: אֹז יִקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת-זִקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת-כָּל-רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂאֵי הָאָבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה מֵעִיר
 דָּוִד הִיא צִיּוֹן: וַיִּפְתְּחוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 בִּירַח הָאֲתָנִים בַּחֵג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וַיָּבֹאוּ כָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-הָאֲרוֹן: וַיַּעֲלוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת-אֹהֶל
 מוֹעֵד וְאֶת-כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים
 וְהַלְוִיִּם: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל-עַדֹת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעְדִים עָלָיו אָתּוּ
 לְפָנֵי הָאֲרוֹן מִזְבְּחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא-יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מִרַב:
 וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֶל-מְכוּמֹו אֶל-דְּבִיר הַבַּיִת
 אֶל-קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֶל-תַּחַת כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים: כִּי הַכְּרוּבִים
 פָּרְשִׁים כְּנָפִים אֶל-מְקוֹם הָאֲרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים עַל-הָאֲרוֹן וְעַל-
 בְּדִי מִלְמַעְלָה: וַיֵּאָרְכוּ הַבְּדִים וַיֵּרְאוּ רָאשֵׁי הַבְּדִים מִן-הַקֹּדֶשׁ
 עַל-פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרְאוּ הַחוּצָה וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: אֵין

תפארת פקודי

בְּאֵרוֹן רֶקַע שְׁנֵי רִחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הֵנַח שָׁם מֹשֶׁה בְּחֶרֶב אֲשֶׁר
 פָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיְהִי בְּצֵאת
 הַכְּהֹנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ וַהֲעֵנָן מָלָא אֶת־בֵּית יְהוָה: וְלֹא־יָכְרוּ
 הַכְּהֹנִים לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת מִפְּנֵי הָעֵנָן כִּי־מָלָא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית
 יְהוָה: אִזּוֹ אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לְשָׁכֵן בְּעֶרְפֹּל: בְּנֹה בְנֵיתִי
 בֵּית זָבֹל לְךָ כְּכֹון לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים: וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיִּכְרֹךְ
 אֶת־כַּף־קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל וְכַף־קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל עֹמֵד: וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת־דְּוֹד אָבִי וּבִידוֹ מָלָא לֵאמֹר:
 מִזֶּה־יּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם לֹא־בְחֶרְתִּי
 בְּעִיר־מִכָּל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בֵּית לַיהוָה שְׁמִי שָׁם וְאֲבִתֶּךָ
 בְּדוֹד לַיהוָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי עִם־לֶבֶב דָּוִד אָבִי לְבָנוֹת
 בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי יֵעַן
 אֲשֶׁר הָיָה עִם־לֶבְבְּךָ לְבָנוֹת בֵּית לְשְׁמִי הַמְּיֻבָּל כִּי הָיָה עִם־
 לֶבְבְּךָ: רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם־בְּנֹה הַיֵּצֵא מִחֻלְצִיֶּךָ
 הוֹאֵיבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁמִי: וַיִּקַּם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר וְאָתָּם
 תִּתֵּן דָּוִד אָבִיו וְאִשְׁבּוּ עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְאֲבִנֶה
 הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֲשֵׁם שָׁם מְקוֹם לְאֵרוֹן אֲשֶׁר־
 שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר פָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

הפטרות ויקרא

עסיו ויצרתי לי תהלתִי יספרו: וְקִרְאֵתִי קִרְאֵתִי יַעֲלֵב כִּי־
 יַנְעִתַּ בִּי יִשְׂרָאֵל: לֹא־הִבִּיאֵת לִי שָׁחַ עֲלֵתֶיךָ וּבְחִיָּה לֹא כִפְרֵתֶנִי
 לֹא הִעֲבַדְתֶּיךָ בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹנַעְתֶּיךָ בְּלִבְוֹנָה: לֹא־קִנִּיתָ לִּי בַכֶּסֶף
 קִנְיָה וְחֶלֶב וּבְחִיָּה לֹא הִרְוִיתֶנִי אֶךְ הִעֲבַדְתֶּנִי בְּחִטָּאתֶיךָ הוֹנַעְתֶּנִי
 בְּעֹנֵי־תֶיךָ: אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֵה פִשְׁעֶיךָ לְמַעַן וְחִטָּאתֶיךָ לֹא
 אֶזְכֵּר: הוֹכִירֶנִי נִשְׁפָּטָה יְחַד סֵפֶר אֶתָּה לְמַעַן תִּצְדַּק: אֲבִיךָ
 הִרְאֵשׁוֹן חֲטָא וּמְלִיצִיָּה פִשְׁעוֹ בִּי: וְאַחֲלַל שְׁרִי לְקָדֵשׁ וְאַתְנַדָּה
 לְחֶרֶם יַעֲלֵב וְיִשְׂרָאֵל לְגִדּוּפִים: וְעַתָּה שָׁמַע יַעֲלֵב עֲבָדִי
 וְיִשְׂרָאֵל בְּחֵרְתִי בּוֹ: כֹּה־אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה וְיִצְרָח מִבֶּטֶן יְעֻזָּבֵה
 אֶל־תִּירָא עֲבָדִי יַעֲלֵב וְיִשְׂרָוֹן בְּחֵרְתִי בּוֹ: כִּי אֶצְקֵמוֹס עַל־
 צִמָּא וְגוֹזְלִים עַל־יַבֶּשֶׁת אֶצְקֵ רוּחִי עַל־זֶרְעֶךָ וּבִרְכֵתִי עַל־
 צִאֲצָאֶיךָ: וְצִמְחוּ בְּבִין חֲצִיר בְּעֶרְבִים עַל־יַבְלֵי־מַיִם: זֶה יֹאמֵר
 לַיהוָה אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם־יַעֲלֵב וְזֶה יִכְתֹּב יְדוֹ לַיהוָה וּבְשֵׁם
 יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה: כֹּה־אָמַר יְהוָה מִקֵּד־יִשְׂרָאֵל וְנֹאֲלוּ יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְלָעֵדֵי אֵין אֱלֹהִים: וּמִי־כִמוֹנִי יִקְרָא
 וְיִגִּידָה וְעֶרְבָה לִי מְשׁוּמֵי עַם־עוֹלָם וְאוֹתִיּוֹת וְאֲשֶׁר תִּבְאֲנָה
 יִגִּידוּ לְמוֹ: אֶל־תִּשְׁחָדוּ וְאֶל־תִּרְדּוּ הֵלֵא מֵאֵז הַשְּׁמַעְתֶּיךָ
 וְחִנְדֵתִי וְאַתֶּם עַדִּי הִישׁ אֱלוֹהִים מִבְּלָעֵדֵי וְאֵין צוּר בְּרִידֵדֵתִי:
 יִצְרִי־פֶסֶל כָּלֵם תִּהְיוּ וְחִמּוּדֵיהֶם בְּרִידֵוֹעֵיכֶם וְעַדִּיהֶם הִמָּה בְרִידֵ־
 יִרְאוּ וּבְרִידֵוֹעֵי לְמַעַן יִבְשׁוּ: מִי־יִצֵּר אֵל וּפֶסֶל גִּסְרָה לְבַדִּיתִי
 הוֹעִיל: הֵן בְּרִידֵחֲבֵרֵי יִבְשׁוּ וְחֲרָשִׁים הִמָּה מֵאָדָם יִתְקַבְּצוּ
 כָּלֵם יַעֲמָדוּ יִפְחָדוּ יִבְשׁוּ יְחַד: חֲרָשׁ בְּרוּז מַעֲצָד וּפְעַל בַּפֶּתֶם
 וּבַמִּקְבּוֹת יִצְרָהוּ וַיַּפְעֵלְהוּ בְּרוּזַע כְּחוֹ גַס־רַעֲב וְאֵין כֹּחַ לֹא־
 שָׂתָה מַיִם וַיַּעַף: חֲרָשׁ עֲצִים גִּטָּה קוֹ יִתְאַרְהוּ בְּשֶׁרֶד יַעֲשֶׂהוּ
 בַּמִּקְצָעוֹת וּבַמְחֻנָּה יִתְאַרְהוּ וַיַּעֲשֶׂהוּ כְּתִבְנִית אִישׁ כְּתִפְאֶרֶת
 אָדָם לְשֶׁבֶת בַּיִת: לְכִרְתֵּלוּ אֲרָזִים וַיִּקַּח תִּרְזָה וְאֵלוֹן וַיֹּאמְרֵ־
 לוּ בַעֲצֵי־יַעַר גִּטַּע אֲרוֹן וְגִשֵׁם יִגְדֵל: וְהִיָּה לְאָדָם לְבַעַר וַיִּקַּח
 מֵהֶם וַיַּחֵם אֶף־יִשְׂרָאֵל וְאִמָּה לָחֵם אֶף יַפְעֵל־אֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עֲשֶׂהוּ
 סֶסֶל וַיִּסְגֵּד־לְמוֹ: חֲצִיו שָׂרָף בְּמוֹ־אֵשׁ עַל־חֲצִיו בְּשֶׁר יֵאָכֵל
 יִצְלָה צִלִּי וַיִּשְׁבַּע אֶף־יָחַם וַיֹּאמֵר הָאֵת חַמּוֹתֵי רֵאִיתִי אוֹר:
 וּשְׂאֵרִיתוֹ לֹאֵל עֲשֵׂה לְפִסְלוֹ יִסְגֹּד־לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו
 וַיֹּאמֵר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלֵי אֶתָּה: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִכְנֹעוּ כִּי טַח מִרְאוֹת
 עֵינֵיהֶם מִהַשְׁבִּיל לְבַתֶּם: וְלֹא־יָשׁוּב אֶל־לִבּוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא־
 תִבְוֹנָה לֹאֵמַר חֲצִיו שָׂרָפְתִי בְּמוֹ־אֵשׁ וְאֵף אֶפִּיתִי עַל־גִּחְחִלוֹ

הפטרת ויקרא צו

לחם אצקה בשר ואכל ויתרו לתעבה אעשה לכול עץ אסגוד:
 רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלא-
 שקר בימיני: זכר-אלה יעקב וישראל כי עבדי-אתה יצרתיה
 עבד-לי אתה ישראל לא תנשני: מחיתי כעב פשעיה וכענן
 חטאתיה שובה אלי כי גאלתיך: רנו שמים כיעשה יהוה הריעו
 תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל-עץ בו כייגאל יהוה
 יעקב ובישראל יתפאר:

הפטרת צו

בירמיה סימן י

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו ערוביכם
 ואכלו בשר: כי לא-דברתי את-אבותיכם ולא צויתים ביום
 הוציא אתם מארץ מצרים על-דברי עולה וזבח: כי אסאת-
 הדבר הזה צויתי אתם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים
 ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכרתי-ההה אשר-אצוה אתכם למען
 ייטב לכם: ולא שמעו ולא-הטו את-אונם וילכו במעצות בשררות
 לבם הרעויהו לאחור ולא לפנים: למן-היום אשר יצאו אבותיכם
 מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את-כרעבדי הנביאים
 יום השכם ושלת: ולוא שמעו אלי ולא הטו את-אונם ויקשו את-
 ערפם הרעו מאבותם: ודברת אליהם את-כר-הדברים האלה ולא
 ישמעו אלה וקראת אליהם ולא יענוכה: ואמרת אליהם זה הגוי
 אשר לא-שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אברה
 האמונה ונכרתה מפייהם: גוי נורד והשליכי ושאי על-שפים
 קינה כי מאס יהוה ויטש את-דור עברתו: כיעשו בני-יהודה
 הרע בעיני נאם-יהוה שמו שקוציהם בבית אשר-נקרא שמי
 עליו לטמא: ובנו במות התפת אשר בגיא בן-הנחם לשוף
 את-בניהם ואת-בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על-
 לבי: לכן הנה ימים באים נאם-יהוה ולא יאמר עוד התפת וניא
 בן-הנחם כי אס-ניא התרנה וקברו בתפת מאין מקום: והייתה
 נבלת העם הורה למאכל לעוף השמים ודבהמת הארץ ואין
 מחיר: והשפתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון
 וקול שמחה קול חתן וקול פלה כי חרבה תהיה הארץ:
 בעת ההיא נאם-יהוה ויוציאו את-עצמות מלכי-יהודה ואת-
 עצמות-שריו ואת-עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת
 עצמות יושבי-ירושלם מקבריהם: ושטחום לשמש ולירח
 וכלל צבא השמים אשר אהבו ואשר עבדו ואשר הלכו

הפטרת צו שמיני

אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו קלמן על פני האדמה יהיו: ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המלכות הנשארים אשר הדתים שם נאם יהוה צבאות: כה | אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו: כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וירע אותו כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כִּי־ באקה חפצתי נאם יהוה:

הפטרת שמיני

בשמואל ב סימן ו

ויסף עוד דוד את כל בָּחור בְּיִשְׂרָאֵל שלשים אָלֶף: ויָקָם ויבָרַךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעַלְי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשֵּׁם אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שָׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים עֲלוּ: וירָכְבוּ אֶת־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגֹלָה חֲדָשָׁה וישָׂאָהּ מִבֵּית אֲבִינֶדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וְעָזָא וְאֶחָיו בְּנֵי אֲבִינֶדָב גְּהִיִּם אֶת־הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה: וישָׂאָהּ מִבֵּית אֲבִינֶדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶחָיו הַלֵּךְ לִפְנֵי הָאֲרוֹן: וְדָוִד | וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוּשִׁים וּבְכַנְרוֹת וּבְנִבְלִים וּבַחֲפִים וּבְמִנְעֻנְעִים וּבְצִלְצִלִּים: וַיָּבֹאוּ עַד־נָהָן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֹזָה אֶל־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר: וַיַּחֲרֵ־אֵף יְהוָה בְּעֹזָה וַיַּכְהוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשָּׁל וַיָּמַת שֵׁם עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים: וַיַּחֲרֵ לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרֵץ בְּעֹזָה וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרֵץ עֹזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיֵּרָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי אַרְוֹן יְהוָה: וְלֹא־אָבָה דָּוִד לְהַסִּיר אֶלָּנוּ אֶת־אַרְוֹן יְהוָה עַל־עֵיר דָּוִד וַיִּטְהַר דָּוִד בֵּית עֲבֹד־אֱלֹם הַנְּתִי: וַיִּשָּׁב אַרְוֹן יְהוָה בֵּית עֲבֹד אֱלֹם הַנְּתִי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־עֲבֹד אֱלֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ: וַיֵּזֶר לְמִלְכָּךְ דָּוִד לֵאמֹר בְּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֲבֹד אֱלֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּעַבְדוֹ אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּלְכֵךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֲבֹד אֱלֹם עֵיר דָּוִד בְּשִׁמְחָה: וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשָׂאֵי אַרְוֹן־יְהוָה שְׁשֵׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא: וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגַר אֶפֶוד בָּד: וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְעֵקִים אֶת־אַרְוֹן יְהוָה בְּתַרְעֵה וּבְקוֹל שׁוֹפָר: וְהָיָה אַרְוֹן יְהוָה בָּא עֵיר דָּוִד וּמִיֵּכֶל בַּת־שָׂאוֹל נִשְׁקָפָה | בְּעַד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת־הַמִּלְכָּךְ דָּוִד מִפְּנֵי וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתָּבוֹ לוֹ בַּלְבָּה:

הפטרת שמיני

וַיָּבֹאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיִּצְנֹנוּ אֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר
 נִטְהַרְרוּ דָוָד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים: וַיִּבֶל דָּוִד
 מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת:
 וַיַּחֲלֹק לְכָל־הָעָם לְכֹל־הַמֶּזֶן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ
 חֲמֵת לֶחֶם אֶחָת וְאֲשֶׁפֶר אֶחָד וְאִשְׁיִשָּׁה אֶחָת וַיִּלֶךְ כָּל־הָעָם
 אִישׁ בְּבֵיתוֹ: כַּלּוֹ מַסִּימֵי חֲסֵפְרָדִים וַיֵּשׁ מוֹסִיפִין בִּי סְסוּקִים הַלְמַחוּסִים וְנֹאמֵן בִּיתְךָ.
 וַיָּשָׁב דָּוִד לְבֵרֶךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיֶּכָל בַּת־שָׂאוּל לְקַרְבַּת דָּוִד
 וַתֹּאמֶר מִת־נִכְפָּר הַיּוֹם מִיָּד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְדָה הַיּוֹם לְעֵינַי
 אֲמֵתוֹת עֲבָדָיו כַּהֲנֻלֹת נִגְלוֹת אֶחָד הַרְקִים: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
 מִיכָל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּחַר־בִּי מֵאִיבֶיךָ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצוֹת אֹתִי
 נִגִּיד עַד־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׁחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה: וְנִקְלַתִּי עוֹד
 מִזֹּאת וְהִיִּיתִי שֹׁפֵל בְּעֵינַי וְעַם־הָאֲמֵהוּרִת אֲשֶׁר אֲמַרְתְּ עִמָּם
 אֲכַבְדָּהּ: וְלִמִּיכָל בַּת־שָׂאוּל לֹא־הָיָה קֵץ יָגִיד עַד יוֹם מוֹתָהּ:
 וַיְהִי כִּי־יָשָׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהִי הַיּוֹם הַנִּיחֵה־לוֹ מִסְּבִיב מִכָּל־אִיבָיו:
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנְּבִיא רֵאֵה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים
 וְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה: וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ
 כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ: כַּלּוֹ מַסִּימִים הַאִיטִילֵאנִים.
 וַיְהִי כַּכֵּנִיָּה הַהוּא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן לֵאמֹר: לֵךְ וְאֲמַרְתָּ
 אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הֵאֱתָה תִבְנֶה־לִּי בַיִת לְשֹׁבְתִי:
 כִּי לֹא יֹשְׁבֵתִי בְּבַיִת לְמִיּוֹם הָעֲלֵתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
 וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵהְיָה מִתְחַלֵּךְ בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן: בְּכֹל אֲשֶׁר־
 הִתְחַלַּקְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבַר דְּבַרְתִּי אֶת־אֶחָד שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי לָרְעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בְנִיתֶם
 לִי בַיִת אֲרָזִים: וְעַתָּה כֹּה־תֹאמַר לְעַבְדִּי דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנְּהוֹת מֵאַחַר הַצֹּאֵן לְתֵיזֹת נִגִּיד עַל־
 עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל: וְאֵהְיָה עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּלְכֶת וְאֲכַרְתָּה אֶת־
 כָּל־אִיבֶיךָ מִפְּנֵיךָ וְעֲשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר
 בְּאֶרֶץ: וְשִׁמְתִי מְקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִמְעַתִּיו וְשָׁבַן תַּחְתָּיו וְלֹא
 יִרְגַז עוֹד וְלֹא־יִסְפוּ בְנֵי־עוֹלָה לְעַנּוֹתוֹ כֹּאֲשֶׁר בְּרֵאשׁוֹנָה: וְלִמֶן־
 הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׂפָטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנִּיתִי לְךָ מִכָּל־
 אִיבֶיךָ וְהִנִּיד לְךָ יְהוָה כִּי־בַיִת יַעֲשֶׂה־לְךָ יְהוָה: כִּי יִמְלֹאוּ יָמֶיךָ
 וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וְהִקִּימְתִי אֶת־זִרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ
 וְהִבְנִיתִי אֶת־מִמְלַכְתּוֹ: הוּא יִבְנֶה־בַיִת לְשֵׁמִי וְלִבְנִיתִי אֶת־כִּסֵּא

הפטרת שמיני תזריע

ממלכתו עד-עולם: אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי בן
אשר בהעותו והכחתו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם:
וחסדי לא-יסור ממנו כאשר הסלתי מעם שאול אשר הסלתי
סקפניו: ונאמן ביתו וממלכתו עד-עולם לפניו כסאף יהיה
נכון עד-עולם: ככל הדברים האלה וכל החינוך הזה כן
דבר נהן אל-דוד:

הפטרת תזריע

במלכים ב' כסימן ד' חס הפסוקים נסלדים.

ואיש פא מבצל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים
עשרים-לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאבדו:
ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם
ויאבדו כי כה אמר יהוה אכול והותר: ויתן לפניהם ויאבדו
ויותירו כדבר יהוה: ונעמן שר-צבא מלך-ארם היה איש גדול
לפני אדניו ונשא פנים כיון-נתן-יהוה תשועה לארם והאיש
היה גבור חיל מצרע: וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל
נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ותאמר אל-גברתה אחלי
אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: ויבא
ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ
ישראל: ויאמר מלך-ארם לך בא ואשלתה ספר אל-מלך ישראל
וילך ויפת בידו עשר ככרי-כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות
בגדים: ויבא הספר אל-מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר
הזה אליך הנה שלחתי אליך את-נעמן עבדי ואספתו מצרעתו:
וידי בקרא מלך-ישראל את-הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים
אני להמית וקהילות כיון-זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי
אך-דעו-נא וראו כיון-מתאנה הוא לי: ויהי כשמע אדישע
איש-האלהים כיון-קרע מלך-ישראל את-בגדיו וישלח אל-
המלך לאמר למה קרעת בגדיך ונא אלי וידע כי יש נביא
בישראל: ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח-הבית לאדישע:
וישכח אדניו אדישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע-פעמים
בירדן וישב בשרה לה ומהר: ויקלף נעמן ויבך ויאמר הנה
אמרתני אלי וצא יצוא ועמד וקרא בשם-יהוה אלהיו והנה
ידו אל-המקום ואסף המצרע: הלא טוב אבנה ופרפר נהרות
דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם ומהרתי ויפן וילך

הפטרת תזריע מצורע

בַּחֲמָה: וַיִּגְשׁוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו דַּבֵּר דְּבַר גְּדוֹל הַנִּבְיָא
 דְּבַר אֱלֹהֵי הַקּוֹא תַעֲשֶׂה וְאִם כִּי־אָמַר אֱלֹהֵי רַחֵם וְטָהַר: וַיִּגְד
 וַיִּטְבַּל בַּיַּרְדֵּן שִׁבְעַ פְּעָמִים כַּדְּבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרָו
 כַּבְּשָׂר גַּעַר קָטָן וַיִּטָּהַר: וַיֵּשֶׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מִתְחַנְּהוּ
 וַיֵּבֵא וַיַּעֲמֵד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא יִדְעֹתִי כִּי אֲנִי אֱלֹהִים בְּכָל־
 הָאָרֶץ כִּי אִם־בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח־נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדְּךָ: וַיֹּאמֶר
 חִי־יְהוָה אֲשֶׁר־עֲמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־אֶקַּח וַיִּפְצַר־בּוֹ לְקַחַת וַיִּמָּאֵן:
 וַיֹּאמֶר גַּעֲמֹן וְלֹא יִתֵּן־נָא לְעַבְדְּךָ מִשָּׂא צַמֵּד־פְּרָדִים אֲדַמָּה כִּי
 לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֲלֶיךָ וְנִבְחָ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־לַיהוָה:
 כַּדְּבַר הַזֶּה יִסְכַּח יְהוָה לְעַבְדְּךָ כִּבּוֹא אֲדַנִּי בֵּית־רַמּוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת
 שָׁמָּה וְהוּא גִשְׁעַן עַל־יָדַי וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן בְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי
 בֵּית רַמּוֹן יִסְכַּח נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ כַּדְּבַר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר לוֹ קַח
 לְשָׂלוֹם וַיִּקַּח מֵאֵתוֹ בְּכִרַת־אָרֶץ:

סאטח קרי סחוב ולא קרי

הפטרת מצורע

במלכים ב' סימן ז' בין נסכד בין נמחוכר

וְאַרְבַּעָה אַנְשִׁים הָיוּ מְצַרְעִים פָּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
 רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד־מָתְנוּ: אִם־אָמְרֵנוּ נָבֹא הָעִיר
 וְהָרַעַב בָּעִיר וּמָתְנוּ שָׁם וְאִם־יֹשְׁבֵנוּ פֹה וּמָתְנוּ וְעַתָּה לָכוּ וּנִפְלֶה
 אֶל־מַחֲנֶה אֲרָם אִם־יִתְּנוּ נְתִיחָה וְאִם־יִמִּיתְנוּ וּמָתְנוּ: וַיִּקְמוּ בְּנִשְׁפָּה
 לָבֹא אֶל־מַחֲנֶה אֲרָם וַיֵּבֵאוּ עַד־קֶצֶה מַחֲנֶה אֲרָם וְהִנֵּה אִין־שָׁם
 אִישׁ: וַאֲדַנִּי הַשָּׁמַיַע אֶת־מַחֲנֶה אֲרָם קוֹל רֶכֶב קוֹל סוּס קוֹל
 חֵיל גְּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה שֹׁכְרֵי־עַלְיֵנוּ מִקֵּד יִשְׂרָאֵל
 אֶת־מַלְכֵי הַחַתִּים וְאֶת־מַלְכֵי מְצָרִים לָבֹא עֲלֵינוּ: וַיִּקְוּ וַיִּנְגְּסוּ
 בְּנִשְׁפָּה וַיַּעֲזֹבוּ אֶת־אֶהְלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם וְאֶת־חַמְרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה
 כַּאֲשֶׁר הָיָא וַיִּנְגְּסוּ אֶל־נַפְשָׁם: וַיֵּבֵאוּ הַמְצַרְעִים הָאֵלֶּה עַד־קֶצֶה
 הַמַּחֲנֶה וַיֵּבֵאוּ אֶל־אֶהֱל אַחַד וַיֹּאבְדוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף
 וְזָהָב וּבְגָדִים וַיִּלְכּוּ וַיִּטְמְנוּ וַיֵּשְׁבוּ וַיֵּבֵאוּ אֶל־אֶהֱל אַחַר וַיִּשְׁתּוּ
 מִשָּׁם וַיִּלְכּוּ וַיִּטְמְנוּ: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֹא־כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים
 הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם־בְּשֻׁרָה הוּא וְאֲנַחְנוּ מַחֲשִׂים וְחַכְיֵנוּ עַד־אֹר הַבֶּקֶר
 וּמִצָּאֵנוּ עֹזֵן וְעַתָּה לָכוּ וְנִבְאָה וְנִגְיֶדָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: וַיֵּבֵאוּ וַיִּקְרְאוּ
 אֶל־שָׁעַר הָעִיר וַיִּגְיְדוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאֵנוּ אֶל־מַחֲנֶה אֲרָם וְהִנֵּה
 אִין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם־הַסּוּס אֲסוּר וְהַחֲמוֹר אֲסוּר

הפטרת מצורע

וְאֵהָלִים כְּאִשֶּׁר הָמָּה: וַיִּקְרָא תְּשֻׁעִים וַיִּגְדּוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פְּנִימָה:
 וַיִּקַּם הַמִּקְדָּשׁ לֵיכָה וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדָּיו אַנְיָדֶה־נָּא לָכֶם אֶת אֲשֶׁר־
 עָשׂוּ לָנוּ אֲדָם יָדְעוּ כִּי־רַעֲבִים אָנַחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן־הַמִּחְנֶה לְהַחֲבִתָּה
 בְּהַשְׁרָה לֵאמֹר כִּי־יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וְנִתְּפָשׂוּ חַיִּים וְאֶל־הָעִיר נָבֵא:
 וַיַּעַן אַחַד מֵעַבְדָּיו וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ־נָּא חַמְשָׁה מִן־הַסּוּסִים הַנִּשְׂאָרִים
 אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ־בָהּ הֲנֵם כְּכֹל־הַחֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ־בָהּ הֲנֵם
 כְּכֹל־הַחֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־תָּמוּ וְנִשְׁלַחְתָּה וְנִרְאָה: וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־רֶכֶב
 סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמִּקְדָּשׁ אַחֲרָי מִחֲנֵה־אָדָם לֵאמֹר לָכוּ וּרְאוּ: וַיִּלְכוּ
 אַחֲרֵיהֶם עַד־הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל־הַיַּרְדֵּן מְלֵאָה בַּגָּדִים וּבְכֵלִים אֲשֶׁר־
 הִשְׁלִיכוּ אָדָם בְּהַחֲפוּם וַיָּשׁוּבוּ הַמִּלְאָכִים וַיִּגְדּוּ לַמִּקְדָּשׁ: וַיֵּצֵא
 הָעַם וַיָּבֹזוּ אֶת מִחְנֵה אָדָם וַיְהִי סָאָה סֶלֶת בְּשֶׁקֶל וְסֹאֲתִים שְׁעָרִים
 בְּשֶׁקֶל כַּדָּבָר יִהְיֶה: וְהַמִּקְדָּשׁ הִפְקִיד אֶת־הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל־
 יָדוֹ עַל־הַשְּׁעָר וַיִּרְמָסֵהוּ הָעַם בַּשְּׁעָר וַיִּמָּת כַּאֲשֶׁר דָּבָר אִישׁ
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דָּבָר בְּרַדַּת הַמִּקְדָּשׁ אֵלָיו: וַיְהִי כַּדָּבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים
 אֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֵאמֹר סֹאֲתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל וְסֹאֲה־פֶלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה
 כְּעֵת מָחָר בַּשְּׁעָר שְׁמֵרוֹן: וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
 וְהִנֵּה יִהְיֶה עֲשֵׂה אַרְבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הִיְהִיָּה כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַנֶּפֶץ
 רָאָה בְּעֵינָיָה וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל: וַיְהִי־לּוֹ בֶן וַיִּרְמָסוּ אֹתוֹ הָעַם
 בַּשְּׁעָר וַיִּמָּת:

○ כשדה קרי   ○ המון קרי   ○ בחפוז קרי

הפטרת אחרי מות

לאשכזים ביוחזקאל סימן כ"ב, יש מספירין לוחה בסדר קדשים ונק"ק פפ"ד לעולם מספירין
 נס' אחרי, הלא כבני כושיים דלקמן, ונס' קדשים מספירין זה ויהי דבר יי, ולא נדחה
 ספסלת הלא כבני כושיים מן ס' אחרי כשכל סחר חדש לו מספירין נס' קדשים
 הלא כבני כושיים.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶן־אָדָם הַתְּשֻׁטֵט הַתְּשֻׁטֵט
 אֶת־עִיר הַדְּמִים וְהוֹדַעְתָּהּ אֶת כָּל־תּוֹעֲבֹתֶיהָ: וְאָמַרְתָּ כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עִיר שְׁפָכַת דָּם בְּתוֹכָהּ לָבֹא עָתָה וְעָשִׂיתָה
 גְּדוּלִים עֲלֶיהָ לְטִמְאָה: בְּדַמְךָ אֲשֶׁר־שָׁפַכְתָּ אֲשַׁמְתָּ וּבְגִלְדֶיךָ
 אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ טִמְאָת וּתְקַרְבִּי יָמִיד וּתְבֹא עַד־שְׁנוֹתֶיךָ עַל־פְּנֵי
 גַתֶיךָ תִּרְפָּה לַגּוֹיִם וּמְקַסָּה לְכָל־הָאָרְצוֹת: הַקְרָבוֹת וְהַרְחַקוֹת
 מִמֶּךָ יִתְקַלְסוּ־בְךָ טִמְאָת הַשֵּׁם רַבַּת הַמְהוּמָה: הַגֵּרָה נִשְׂאָי
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ קוֹרְעוֹ תִּזְוֶה בְךָ לְמַעַן שְׂפֹד־דָּם: אָב וְאִם תִּקְלוּ בְךָ
 לָגֵר עָשׂוּ כַעֲשֶׂק בְּתוֹכְךָ יָתוּם וְאַלְמָנָה הוֹנוּ בְךָ: קֹדֶשׁ בְּזֵית

הפטרת אחרי קדשים

וְאֶת־שִׁבְתֵּי חֲקֻלְתִּי חֲקֻלְתִּי: אֲנִישׁי רְכִיל הָיוּ בְךָ לְמַעַן שְׁפֹד־דָּם וְאֶל־
הַהָרִים אָכְלוּ בְךָ זִמָּה עָשׂוּ בְּתוֹכְךָ: עֲרוֹת־אֵב נָלְהֶךָ בְּךָ טְמֵאת
הַנְּהַה עֲנוּ־בְךָ: וְאִישׁ | אֶת־אִשְׁתּוֹ הִעֲהוּ עֲשָׂה תוֹעֵבָה וְאִישׁ־אֶת־
בְּדָתוֹ טָמֵא בְּזִמָּה וְאִישׁ אֶת־אֶתְלוֹ בְּת־אֲבִיו עֲנֵה־בְךָ: שְׁחַד
לְקַחוּ־בְךָ לְמַעַן שְׁפֹד־דָּם נִשְׁדָּ וְתִרְבִּית לְקַחַת וְתִבְצָעִי רַע
בְּעִשְׂק וְאֶתִי שִׁכַחַת נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה: וְהִנֵּה הִפִּירְתִּי כִפִּי אֶל־
בְּצַעֲךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ וְעַל־דְּמָךְ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכְךָ: הִיָּעַמְד לְבֶךָ אִם־
תִּחַנְקֵנִה יְבִיךָ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתְךָ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי
וְעֲשִׂיתִי: וְהַפִּיצוֹתִי אוֹתְךָ בְּגוֹיִם וּבְרִיתֶיךָ בְּאֲרָצוֹת וְהִתְפַּלְתִּי
טְמֵאתְךָ מִמֶּךָ: וְנִתְלַת בְּךָ דְעֵינִי גוֹיִם וַיִּדְעַת כִּי־אֲנִי יְהוָה: כִּי
כֵן לְסַעֲדִים. וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּנ־אָדָם הָיוּ־לִי בֵּית־
יִשְׂרָאֵל לְסוּג בָּלָם גְּחֻשָׁת וּבְדִיל וּבְרֹזֶק וְעוֹפְרַת בְּרִתְךָ פֹּר
סִיגִים בְּסֶפֶר הָיוּ: לָכֵן כֹּה אֲמַר אֲדַנִּי יְהוָה יַעַן הָיוֹת כְּלַכֶּם דְּסִגִּים
לָכֵן הִגַּנִּי קִבְּץ אֶתְכֶם אֶל־תּוֹךְ יְרוּשָׁלָּיִם:

ס' להיא רפה ס' לטני קרי

הפטרת קדשים

כמנהג האשכנזים בת"ע בעמוד ס"ו ט"ו ויש מספרין לוחה בסדר אחרי מות עין
בלבוש החור ס"ו תצ"ג ונקיק פפ"ד וכו' הפטרת אחרי זין בנסלד זין במחונכ דק אלס
ה"ל נדסה מן ס' אחרי בסניל סחר חדש לו מספרין לוחה לס' קדשים ונדחה הספרם
ואתה בן אדם לגמרי.

הָלוֹא כִּבְנֵי בָשִׂיִם אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נָאִם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־
יִשְׂרָאֵל הִעֲלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִם מִפְּתוֹר וְאַרְם מִקִּיר:
הִנֵּה עֵינִי | אֲדַנִּי יְהוָה בְּמִמְלַכְתָּה הַחֲטָאָה וְהַשְׁמִדְתִּי אֶתְּךָ מֵעַל
פְּנֵי הָאָרֶמָה אֲפֹם כִּי לֹא הַשְׁמִיד אֲשְׁמִיד אֶת־בֵּית־יַעֲקֹב נָאִם־
יְהוָה: כִּי־הִנֵּה אֲנֹכִי מְצוּה וְהַנְּעוֹתִי כְּכֹל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל
כְּאֲשֶׁר יִנְוַע בְּכַבְרָה וְקֹא־יִפּוֹל צְרוּר אֶרֶץ: בְּתִרְב יוֹמוֹתוֹ כֹּל
חֲטָאֵי עַמִּי הָאֲמָרִים לֹא־תִגַּשׁ וְתִקְדִּים בְּעֵדֵינוּ הִרְעָה: בַּיּוֹם
הַהוּא אֲקִים אֶת־סֶכֶת דָּוִד הַנְּפֻלָּת וְגִבְרַתִּי אֶת־פְּרָצִיהוֹן וְהִרְסִיתִיו
אֲקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם: לְמַעַן יִירָשׁוּ אֶת־שְׂאֵרֵיט אָדָם וְכָל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נָאִם־יְהוָה עֹשֶׂה זֹאת: הִנֵּה יָמִים
בָּאִים נָאִם־יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקוֹצֵר וְדָרָךְ עֹנְכִים בְּמִשְׁךְ הַזֶּרַע
וְהַטִּיפוּ הַהָרִים עֵסִים וְכָל־הַנְּבָעוֹת תִּתְמוּגְנָנָה: וְשִׁבְתִּי אֶת־שִׁבּוֹת
עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי עָרִים נִשְׁמוֹת וַיִּשְׁבּוּ וַיִּמְעֵוּ כְרָמִים וְשִׁתּוֹ אֶת־
יַיִן וְעָשׂוּ גִזּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶם: וְנִטְעַתִּים עַל־אֲדָמָתָם
וְלֹא יִנְתְּשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

הפטרת קדשים

כמנהג האיטליאנים והספרדים, ביחזקאל סימן כ' ויש מסמכין לוסה כסדר אחריו מות.

ויהי | בשנה השביעית בחמשי בעשור להרש באו אנשים
 מזקני ישראל קדרש את יהוה וישבו לפני: כלן מחמילן הספרדים ויהי
 דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם דבר את זקני ישראל
 ואמרת אליהם פה אמר אדני יהוה הקדרש אתי אתם באים
 חיי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: התשפוט אתם
 התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם: ואמרת אליהם
 כה אמר אדני יהוה ביום פחתי בישראל ואשא ידי קורע בית
 יעקב ואבדע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה
 אלהיכם: ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים
 אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל
 הארצות: ואמר אל להם איש שקוצי עיניו השליכו ובגדולי
 מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: וימרו בני ולא אבו
 לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גדולי
 מצרים לא עזבו ואמר לשפד חמתי עליהם לכלות אפי בהם
 בתוך ארץ מצרים: ואעש למען שמי לבדתי החל לעיני הגוים
 אשר תמה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם
 מארץ מצרים: ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר:
 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה
 אותם האדם ותי בהם: וגם את שבתותי נתתי להם להניח
 לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: וימרו בני
 בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו
 אשר יעשה אותם האדם ותי בהם ואת שבתתי חללו מאד
 ואמר לשפד חמתי עליהם במדבר לכלותם: ואעשה למען שמי
 לבדתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: וגם אני
 נשאתי ידי להם במדבר לבדתי הביא אותם אל הארץ אשר
 נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: יען במשפטי
 מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי
 גלוליהם לכם הלך: ופתחם עיני עליהם משחתם ולא עשיתי
 אותם כלה במדבר: ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם
 אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגדוניהם אל תטמאו:
 אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם:
 ואת שבתותי קדשו ותי לאות ביני וביניכם לדעת כי
 אני יהוה אלהיכם:

הפטרת אמר

והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי
 בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשבתני ועמדו
 לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: המה יבאו אל
 מקדשי והמה יקרבו אל שבתני לשבתני ושמרו את משמרתתי:
 והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו
 ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה:
 פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם
 לא יחגרו ביוע: ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה
 אלה העם יפשוטו את בגדיהם אשר המה משרתם גם והניחו
 אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את
 העם בבגדיהם: וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו פסוס
 יכסמו את ראשיהם: ונין לא יישתו פריפתן בבואם אל החצר
 הפנימית: ואלמנה וגרושה לא יקחו להם נשים כי אם
 בתולת מובע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מפתן
 יקחו: ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודיעם:
 ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטו ואת תולתי
 ואת חקתי בכדמועבי ישמרו ואת שבתותי יקדשו: ואלמת
 אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולאח ולאחות
 אשר לא היתה לאיש יטמאו: ואחרי טהרתו שבעת ימים
 יספורו: וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשבת
 בקדש יקריב מטאתו נאם אדני יהוה: והיתה להם לנחלה אני
 נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחזתם: המנחה
 והחטאת והאשם המה יאכלום וקדחתם בישראל להם יהיה:
 וראשית כל בכורי כל וקדחתו מת כל מכל תרומותיכם לפתגם
 יהיה וראשית עריסתיכם תתנו לפתן להניח ברכת אל ביתה:
 פרי נבלה וטרפה מן העוף ומן הבמה לא יאכלו הפתגים:

למטע קרי • ישעיהו קרי

הפטרת בהר סיני

בירמיה סימן ל"ב כספספסות נפרדות

ויאמר ירמיהו הנה דברי יהוה אלי לאמר: הנה הנמאל בן
 שלם דודי בא אציק לאמר קנה קח את שדי אשר בענתות כי
 קח משפט הנאקה לקנות: ויבא אלי הנמאל בן דודי יהוה
 אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות

אשר בארץ בנימין כִּי־לָךְ מִשְׁפַּט הַיְרֵשָׁה וְלָךְ הַנְּאֻקָה קִנְיַת־לָךְ
 וְאָדַע כִּי דְבַר־יְהוָה הוּא וְאָקְנָה אֶת־הַשְּׂרָה מֵאֵת הַנְּמֹאֵל בֶּן־
 דָּדִי אֲשֶׁר בַּעֲנִתוֹת וְאֲשַׁקְלֶה־לוֹ אֶת־הַכֶּסֶף שִׁבְעָה שָׁקִים וְעֲשֵׂהָ
 הַכֶּסֶף וְאֶכְתֹּב בַּסֵּפֶר וְאֶחְתֹּם וְאֶעֱרַר עֲדִים וְאֲשַׁקֵּל הַכֶּסֶף
 בְּמֵאזְנַיִם וְאֶקַּח אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶת־הַחֲתוּם הַמְצֻנָה וְהַחֲקִים
 וְאֶת־הַגְּלוֹי וְאֶתֵּן אֶת־הַסֵּפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־גְּרִיָּה בֶּן־
 מַחֲסִיָּה לְעֵינֵי הַנְּמֹאֵל דָּדִי וְלְעֵינֵי הָעֲדִים הַכֹּתְבִים בַּסֵּפֶר הַמִּקְנָה
 לְעֵינֵי כָּל־יְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּחֻצֵי הַפְּטָרָה וְאֶצְוֶה אֶת־בְּרוּךְ
 לְעֵינֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל קָמוּ אֶת־
 הַסֵּפֶרִים הָאֵלֶּה אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֵת הַחֲתוּם וְאֵת סֵפֶר
 הַגְּלוֹי הַזֶּה וְנִתְּתֶם בְּכַל־חֵרֶשׁ לְמַעַן יַעֲמְדוּ יָמִים רַבִּים כִּי כֹה
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקְנוּ בָתִּים וְשָׂדוֹת וּבְכָרְמִים
 בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֶת־פְּלֶל אֶל־יְהוָה אַחֲרַי תִּתִּי אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה
 אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־גְּרִיָּה לֵאמֹר אֲהִי אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי עֹשֶׂית
 אֶת־הַשְּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל וּבְזַרְעֶךָ הַנְּטוּיָה לֹא־יִפְלֹא
 מִמֶּךָ כָּל־דְּבָר׃ עֲשֵׂה חֶסֶד לְאֵלְפִים וּמִשְׁלֵם עֲוֹן אֲבוֹת אֶל־חֵיק
 בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ גָּדֹל
 הַעֲזָה וְרַב הָעֲלִיזָה אֲשֶׁר־עֵינֶיךָ פָקְחוֹת עַל־כָּל־דְּרָכֵי בְּנֵי אָדָם
 לְתֵת לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ וּכְפָרֵי מַעַלְלוֹ׃ אֲשֶׁר שָׁמַת אֶתוֹת וּמִפְתִּיחַ
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבִישְׂרָאֵל וּבְאֲדָם וַתַּעֲשֶׂה־לָּךְ שֵׁם
 כְּיוֹם הַזֶּה וַתֵּצֵא אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים וּבְיַד חֹזֶק וּבְאֲזַרְעוֹ נְטוּיָה וּבְמִנְרָא גָדוֹל וַתִּתֵּן לָהֶם
 אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֶם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת
 חֶלֶב וּדְבָשׁ׃ כִּי־כִסֵּס קִרְעוֹת מִסִּימֹן כֹּחַ וַיִּבְאוּ וַיִּרְשׁוּ אֶתָּה וְלֹא־שָׁמְעוּ
 בְּקוֹלְךָ וּבַתְּרוֹתֶיךָ לֹא־הִלְכוּ אִתְּךָ כֹּל־אֲשֶׁר צִוִּיתָה לָהֶם לַעֲשׂוֹת
 לֹא עָשׂוּ וַתִּקְרָא אֲתָם אֵת כָּל־הַרְעָה הַזֹּאת׃ הִנֵּה הַסְּלִלוֹת בָּאוּ
 הָעִיר לְדַכְדְּהָ וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַפְּשָׁדִים הַנִּלְחָמִים עֲלֶיהָ מִפְּנֵי
 הַתְּרִב וְהָרָעַב וְהַדְּבָר וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ הִנֵּה וְהִנֵּה רָאָה׃ וְאֶתָּה
 אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדַנִּי יְהוָה קִנְיַת־לָךְ הַשְּׂרָה בַּכֶּסֶף וְהָעֲרַר עֲדִים וְהָעִיר
 נִתְּנָה בְּיַד הַפְּשָׁדִים׃ וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר׃ הִנֵּה
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל־בְּשָׂר הַמִּסְּמָנִי יִפְלֹא כָּל־דְּבָר׃

הפטרת בחקותי

בירמיה סימן י"ז בין נמחבר בין נוסדה, ולא ימלאני היא הספרה בהר

יהוה עזי ומעני ומנוכחי ביום צרה אליה גוים יבאו מאפסי-
ארץ ויאמרו אד-שקר נחקנו אבותינו הכל ואין-בם מועיל:
תיעשה-לנו אדם אלהים והמה לא אלהים: לבן הנגנ מודיעם
בפעם הזאת-אודיעם את-ידיו ואת-גבורתי וידעו כי-שמי יהוה:
חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על-לוח
לבם וקרקנות מזבחותיכם: בזכר בגייתם מזבחתם ואשריתם
על-עץ העגן על גבעות הגבהות: הררי בשדה חקיה כר-אצרותיה
לבן אתן במתיך בחטאת בכר-גבוליה: ושמתה ובה מנחתה
אשר נתתי לך והעבדתה את-איביך בארץ אשר לא-ידעת
כי-אש קדחתם באפי עד-עולכם תוקד: כה אמר יהוה ארור
הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר ורעו ומן-יהוה יסוד לבו:
והיה כערער בערבה ולא יראה כי-יבוא טוב ושכן חררים
במדבר ארץ מלחה ולא תשוב: ברוד הגבר אשר יבטח ביהוה
והיה יהוה מבטחו: והיה פעץ | שתול על-מים וער-יובל ישלח
שרשיו ולא ירא כי-יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצורת
לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: עקב הלב מכל ואנש הוא
מי ידענו: אני יהוה חקר לב בחן פליות וקתת לאיש כדרך
כפרי מעקליו: קרא דגל ולא ילד עשה עשר ולא במשפט
בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל: כפא כבוד מרומ מראשון
מקום מקדשנו: מקנה ישראל יהוה כר-עונכה יבשו יסודי בארץ
יפתבו כי עזבו מקור מים-חיים את-יהוה: רפאני יהוה וארפא
הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה:

סדורכי קרי
ס וסרי קרי

ס דעה קרי
ס יזו קרי

הפטרת פרשת שקלים

למספיר קורין מחלת ס' כי תשא עד לכפר על נשחתיכם.

כאן מתחילין ספסלדים במלכים ב' סימן י"א.

ויכלת יהוה ידוע את-הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם
להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: ויבאו כל-עם הארץ
בית-הבעל ויתצו את-מזבחתו ואת-צלמיו שברו היטב ואת
סתן ביהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפתן פקדת
על-בית יהוה: ויקח את-שרי המאות ואת-הכרי ואת-הרצים
ואת-כל-עם הארץ וירידו את-המלך מבית יהוה ויבאו
הרד-שער הרצים בית המלך וישב על-כפא המלכים:

הפטרת פרשת שקלים

וישמח כל-עם-הארץ והעיר שקמה ואת-עת-ליהו המיתו
בחרב בית-מלך: המלך ק' כהן מתחילין האשכנזים.

בן-שבע שנים יהואש במלכו: בשנת-שבע ליהוא מלך
יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר
שבע: ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כלימיו אשר הורה
יהוידע הכהן: רק הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות: ויאמר יהואש אל-הכהנים כל כסף הקדשים אשר
יבא בית-יהוה כסף עזב איש כסף נפשות ערכו כר-כסף
אשר יערה על רב-איש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים
איש מאת מפרו והם יחזקו את-בדק הבית לכל אשר-ימצא
שם בדק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא-
חזקו הכהנים את-בדק הבית: ויקרא המלך יהואש ליהוידע
הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם מחזקים את-בדק
הבית ועתה אל-תקחו-כסף מאת מפריכם כר-בדק הבית
תתנו: ויאתו הכהנים לבלתי קחת-כסף מאת העם ולבלתי
חזק את-בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב תר
בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין כבוא-איש בית יהוה
ונתנו-שמה הכהנים שמרי הפך את-כר-הכסף המובא בית-
יהוה: והיו כראותם פירב הכסף בארון ויער ספר המלך
והכהן הגדול ויצרו וימנו את-הכסף הנמצא בית-יהוה: ונתנו
את-הכסף המתכן על-יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה
ויוציאוהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: ולגדרים
ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את-בדק בית-
יהוה ולכל אשר-יצא על-הבית לחזקה: אך לא יעשה בית
יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כר-כרתי זהב וכר-
כסף מן-הכסף המובא בית-יהוה: כר-עשי המלאכה יתנו
וחזקו-בו את-בית יהוה: ולא יחשבו את-האנשים אשר יתנו
את-הכסף על-ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים:
כסף אשם וכסף חטאות לא יבא בית יהוה לכהנים יהו:

סימן ק' • יד ק' • המספרים ק'

קריאה לכפסיר פרשת זכור כסוף פ' כי תצא.

הפטרת פרשת זכור

בשחול א' סימן פז.
ויאמר שמואל אל-שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על-
עמו על-ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה:

כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל
 אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים: עתה לך והפידתה את
 עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עניו והמפתה
 מאיש עד אשה מעוקל ועד יונק משור ועד שנה מנמל ועד
 חמור: וישמע שאול את העם ויפקדם בשלמים מאתים אקף
 רנגלי ועשרת אקפים את איש יהודה: ויבא שאול עד עיר
 עמלק וירב בנחל: ויאמר שאול אל תקני לבו סרו רדו מתוך
 בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: ויגד שאול את עמלק
 מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים: ויתפש את אנג מקד
 עמלק חי ואת כל העם החרים לפי הרב: ויחמל שאול והעם
 על אנג ועל מיטב הצאן והפקדו והמשנים ועד הפרים ועד
 כל המזב וכל אבן החרימם וכל המלאכה נמכרה ונמס אתה
 החרימו: ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: נחמתי כי המלכתי
 את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחל
 לשמואל ויזעק אל יהוה כריחיה: וישבם שמואל לקראת
 שאול בפקדו ויגד לשמואל לאמר בא שאול הפרמלה והנה
 מצוי לו יד ניסב ויעבר וירד הנקל: ויבא שמואל אל שאול
 ויאמר לו שאול ברוך אתה יהוה הקימתי את דברי יהוה:
 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הפקדו אשר
 אנכי שמע: ויאמר שאול מעמלקי הביאים אשר המל העם
 על מיטב הצאן והפקדו למען זבח ליהוה אליהו ואתי יחור
 החרמנו: ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר
 דבר יהוה אלי הגידה ויאמרו לו דבר: ויאמר שמואל הלא
 אם קמץ אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחת יהוה
 למלך על ישראל: וישגתו יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה
 את החפאים את עמלק ונלחמת בו עד פלותם אתם: ולמה
 לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה:
 ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך
 אשר שלחני יהוה ואביא את אנג מקד עמלק ואת עמלק
 החרמתי: ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית חחרם לזבח
 ליהוה אליהו בגדגד: ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות
 וזבחים בשמע בקול יהוה הנה שמע מנבח מוב לביקשיב

הפטרת פרשת זכור פרה

מחלב אילים: כי חטאת-קֹכֶם מִרִי וְאֵן וּתְרַפִּים הַפְעֵר יַעֲזֹ
מֵאִסֶּתְךָ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסֶּךָ מִמְּלֶכֶךְ: וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־שְׂמוּאֵל
חֲטָאתִי כִי־עָבַרְתִּי אֶת־פִּי־יְהוָה וְאֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי יִרְאֵתִי אֶת־הָעַם
וְאֲשַׁמֵּעַ בְּקוֹלִם: וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת־חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֲשַׁתְּחִוָה
לְיְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שָׂאוֹל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מֵאִסֶּתְךָ אֶת־
דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסֶּךָ יְהוָה מִהַיּוֹת מִדָּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיִּסַּב שְׂמוּאֵל
לְלֶכֶת וַיַּחֲזֹק בְּכַנְף־מַעֲיָלוֹ וַיִּקְרַע: וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קְרַע יְהוָה
אֶת־מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיֶיךָ הַיּוֹם וּנְתַנָּה לְרַעְדָה הַטּוֹב מִמָּךְ: וְגַם
נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנְחֹם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנְחֹם: וַיֹּאמֶר
חֲטָאתִי עַתָּה כִּבְדַּרְתִּי נָא נִגְדֵי וְקִנֵּי עִמִּי וְנִגְדֵי יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי
וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וַיֵּשֶׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרַי שָׂאוֹל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
שָׂאוֹל לְיְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל

הַגִּישׁוּ אֵלַי אֶת־אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק וַיִּלְכְּדֵהוּ אֵלָיו וְאֶגְמַעַדְנָת וַיֹּאמֶר אַגַּג
אֲבֹן סָר מִרְהַמּוֹת: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל כִּי־אֲשֶׁר שִׁבְלַת־נָשִׁים חֲרָפָה
כִּי־תִשְׁבַּר מִנָּשִׁים אִמָּךְ וַיִּשְׁפֹּף שְׂמוּאֵל אֶת־אַגַּג לִפְנֵי יְהוָה
בְּגִלְגָּל: וַיִּלְכְּדֵהוּ שְׂמוּאֵל הַרְמַתָּה וְשָׂאוֹל עָלָה אֶל־בֵּיתוֹ גְּבַעַת שָׂאוֹל:

הפטרת פרשת זכור פרה

ביוחאל סימן ל"ו
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּן־אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־
אֲדָמְתָם וַיִּשְׁמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָם וּבְעַלְוֹתָם כַּמַּמְאֵת הַנְּגִדָה הִיְתָה
דַּרְכָם לִפְנֵי: וְאֲשַׁפֵּךְ חַמְתִּי עֲלֵיהֶם עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־
הָאָרֶץ וּבְגִלְוֵיהֶם טָמְאוּ: וְאֶפְיֹן אֲתֶם בְּגוֹיִם וַיִּזְרוּ בְּאֲרָצוֹת
בְּדַרְכָם וּבְעַלְוֹתָם שִׁפְטִיתִים: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם
וַיַּחְלְדוּ אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי בְּאֵמֹר לָהֶם עִם־יְהוָה אֱלֹהֵי וּמְאֲרָצוֹ יֵצְאוּ:
וְאֲחַמֵּל עַל־שֵׁם קִדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלוּ: בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־
בָּאוּ שָׁמָּה: לָכֵן אָמַר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לֹא
לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קִדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלַתֶם
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם: וְקִדְשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחֻלָּל בְּגוֹיִם
אֲשֶׁר חָלְלַתֶם בְּתוֹכֶם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה
בְּהַקְדִּישִׁי בְכֶם לְעִינֵיהֶם: וְלִקְחַתִּי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וּמִבְצַרְתִּי
אֶתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדָמְתְכֶם: וּזְרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְשִׁהַרְתֶּם מִכָּל טָמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלְוֹלֵיכֶם
אֲמַתֵּר אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב תְּרוֹם וְרוּחַ תְּדַשָּׁה אֶתְּךָ בְּקִרְבְּכֶם

הפטרת פרשת פרה

והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחרתי תלכו ומשפטתי תשמרו ועשייתם: וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: והושעתי אתכם מפל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב: והרביתי את פרי העץ והנבנת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: וזכרתם את דרכיכם הרעים ובעדליכם אשר לא טובים ונקמתם בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם: לא למענכם אני עשה נאם אלני יהוה יודע לכם בושו והקלמו מדרכיכם בית ישראל: כה אמר אלני יהוה ביום טהרי אתכם מפל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות: והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר: ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה בגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בלתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: כן מסיימן הספרדים כה אמר אלני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: כצאן קדשים כצאן ירושלם במועד יהפן תהינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

קריאה למפטיר בפ' החדש כס' בא מהחל' ס' החדש טז ס"ט.

הפטרת פרשת החדש

ביחזקאל סימן מ"ח. חל נק' סס"ד מחילין כה אמר דלקטן חסילי כר"ח לו מ"ח. פל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל: ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל: כן מחילין הספרדים. כה אמר אלני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פרה בן בן בקר תמים וחטאת את המקדש: ולקח הכהן מהם החטאת ונתן אל מזוזה הבית ואל ארבע פנות העזרה מזובח ועל מזוזות שער החצר הפנימית: וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את הבית: בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל: ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד פדעים הארץ פר

הפטרת פרשת החדש

חטאת: ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים
 ושבעת אילים תמימים ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים
 ליום: ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה:
 בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת
 הימים בחטאת פולה וכמנחה וכשמן: כה אמר אדני יהוה
 שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה
 וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: ובא הנשיא דרך אולם
 השער מהויץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו
 ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגור
 עד הערב: והשתחוה עם הארץ פתח השער והוא בשבתות
 ובחדשים לפני יהוה: והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום
 השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים: ומנחה איפה לאיל
 ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה: וביום החדש פר
 בן בקר תמימים וששת כבשים ואיל תמימים יהיו: ואיפה לפר
 ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין
 לאיפה: ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרבן יצא:
 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במזעדים הבא דרך שער צפון
 להשתחוה יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך
 שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו:
 והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו: ובחגים ובמזעדים
 תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו
 ושמן הין לאיפה: וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים
 נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את
 עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את
 השער אחרי צאתו: וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום
 ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו: ומנחה תעשה עליו בבקר
 בבקר ששית האיפה ושמן שלישיית ההין לרם את הסלת
 מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: ועשו את הכבש ואת המנחה
 ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד: ע"כ למסרדים כה אמר אדני
 יהוה כיריתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו
 תהיה אחוזתם היא בנחלה: וכיריתן מתנה מנחלתו לאחד
 מעבדיו והיתה לו עד שנת הדלור ושבת לנשיא אך נחלתו
 בניו להם תהיה: ולא יקח הנשיא מנחלת העם להנותם
 מאחוזתם מאחוזתו ינחיל את בניו למען אשר לא יפצו עמי
 איש מאחוזתו:

הפטרת שבת הגדול

בתי עשר במלאכי סימן נ/ ונזקק פס"ד לין מסמין וערבח

רק אם חל בע"פ וזולתו מסמין כול סרטה.

וערבה ליהוה מנתת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים
קדמניות: וקרבתי אליכם למשפט ותיתי. | עד ממהר במכשפים
ובמגאפים ובגשפעים לשקר ובעשקי שבר-שכיר אקמנה ויתום
ומפי-גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: כי אני יהוה לא שניתתי
ואתם בגי-ועקב לא כדיתם: למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם טובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם
בפה נשוב: היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם
בפה קבענוה המעשר ותתרומה: במארה אתם נארים ואתי אתם
קבעים הגוי בקו: הביאו את-כר-המעשר אל-בית האוצר ויהי
מרחם בביתי ובחגוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם-לא אפתח
לכם את ארבות השמים ותריקתי לכם ברכה עד-בלי-די: וגערתי
לכם באכל ולא-ישחית לכם את-פרי האדמה ולא-תשפל לכם
הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: ואשרו אתכם כל-הגוים כי תהיו
אתם ארץ חסין אמר יהוה צבאות: חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה-נדברנו עליה: אמרתם שוא עבד אלהים ומה-בצע
כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קררניות מפני יהוה צבאות: ועתה
אנחנו מאשרים זדים גם-נבנו עשי רשעה גם כהנו אלהים וימלטנו:
אז נדברו יראי יהוה איש אל-רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב
ספר וקרוז לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: והיו לי אמר יהוה
צבאות ליום אשר אני עשה סגנה והמלתי עליהם כאשר יחמל

איש על בנו העובד אתו
ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלהים לאשר לא עבדו:
כי הנה היום בא בער בתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהם
אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף:
וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפייה ויצאתם ופשתם
בעגלי מרבה: ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת בפות רגליכם
ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות:

זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי
אותו בחרב על-כל-ישראל תקים ומשפטים: הנה אנכי שבת
לכם את אגיה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא:
והשיב לב-אבות עלי-בנים ולב בנים על-אבות פן-אכזא
והביתי את-הארץ חרם:

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול ותנורא:

הפטרה ליום ראשון של פסח

ב'הושע ס"ט ז' ה'

ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה
 יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכהנים
 לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו
 את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר יהוה
 אל יהושע היום הזה אהל גדלך בעיני כל ישראל
 אשר ידעו כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך: בעת
 ההוא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרכות צרים
 ושוב מל את בני ישראל שנית: ויעשילו יהושע חרכות
 צרים ומל את בני ישראל אל נבעת הערלות: ויהי
 הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים
 הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם
 מצרים: כרמלים היו כל העם היצאים וכל העם
 היורדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מרו:
 כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עדתם
 כל דבוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא
 שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם בבלתי הראותם
 את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ
 זבת חלב ודבש: ואת בנידם הקים פתחם אתם מל
 יהושע כי ערלים היו כי לא מרו אתם בדרך: ויהי
 כאשר תמו כל דבוי להמול להמול וישבו תחתם במחנה עד
 חיותם: ויאמר יהוה אל יהושע היום נלחתי את חרפת
 מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא נלחתי עד
 היום הזה: ויחנו בני ישראל בנלחתי ויעשו את הפסח
 בארבעה עשר יום לתדוש בערב בערבות יריחו: ויאכלו
 מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום
 ההוא: וישבת הפסח ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא
 היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען
 בשנה ההוא: ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עינו
 וירא והנה איש עמד לבגדו וחרבו שלופה בידו וילך
 יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצדיק: ויאמר
 לא בני אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל
 פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו:
 ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלה מעל הנלך
 כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע
 כן: ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין ויצא
 ואז בא: ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:

וישלח המלך באספו אליו כל־זקני יהודה וירושלם:
 ויעל המלך בית־יהודה וכל־איש יהודה וכל־ישבי
 ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל־העם למקמן ועד
 גדול ויקרא באזניהם את־כל־דברי ספר הברית הנמצא
 בבית יהודה: ויעמד המלך על־העמוד ויכרת את־הברית ו
 לפני יהודה ללכת אתר יהודה ולשמר מצותיו ואת־
 עדותיו ואת־חקתיו בכל־לב ובכל־נפש להקים את־
 דברי הברית הזאת הכתבים על־הספר הנה ויעמד
 כל־העם בברית: ויצו המלך את־חלקיהו הכהן הגדול
 ואת־כהני המשנה ואת־שמרי הסף להוציא מהיכל
 יהודה את כל־הפלים העשויים לפעל ולאשרה ולכל
 צבא השמים וישרפם מתוך לירושלם בשדמות קדרון
 וישא את עפרם בית־אל: והשבית את־הבמרים אשר
 נתנו מלכי יהודה ויקטר בפמות בערי יהודה ומסבי
 ירושלם ואת־המקטרים לפעל לשמש ולירח ולמזלות
 ולכל צבא השמים: ויצא את־האשרה מבית יהודה
 מתוך לירושלם אל־נהל קדרון וישרף אתה בנחל
 קדרון וידק לעפר וישלף את־עפרה על־קבר בני העם:
 ויתן את־בתי הקדשים אשר בבית יהודה אשר הנשים
 ארנות שם בתים לאשרה: ויבא את־כל־הכהנים מערי
 יהודה ויטמא את־הבמות אשר קטרו־שמה הכהנים
 מנבע עד־באר שבע ונתן את־במות השערים אשר־פתח
 שער יהושע שר־העיר אשר־על־שמאל איש בשער
 העיר: אך לא יעלו כהני הבמות אל־מונבח יהודה בירושלם
 כי אס־אכלו מצות בתוך אחיהם: ויצו המלך את־
 כל־העם לאמר עשו פסח ליהודה אלהיכם ככתוב על
 ספר הברית הנה: כי לא נעשה בפסח הנה מימי
 השפטים אשר שפטו את־ישראל וכל ימי מלכי ישראל
 ומלכי יהודה: כי אס־בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו
 נעשה הפסח הנה ליהודה בירושלם: וגם את־האבות ואת־
 הודענים ואת־התורפים ואת־הגללים ואת כל־השקצים
 אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען
 הקים את־דברי התורה הכתבים על־הספר אשר מצא
 חלקיהו הכהן בית יהודה: וכמה לא־יהיה לפניו מלך

הפטרה ליום שני של פסח
ובכל־נפש ובכל־מאדו בכל תורת משה ואחריו
לאַקם בְּמִדּוֹ:

הפטרה לשבת חול המועד של פסח

ביחזקאל סימן ל"ז, יט קבלום טמחיליס כלן

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד וְאֵת אֲדָרְשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל
לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲרֻבָּה אַתֶּם בְּצֹאן אָדָם: בְּצֹאן קִדְשִׁים
בְּצֹאן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֵיהָ בֵּן תְּהִינָה הַעֲרִים הַחֲרֻבוֹת
מִלְּאוֹת צֹאן אָדָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:

בפפד"ט ורזכ הקהלות מחיליס כלן

הִיְתָה עָלַי יְד־יְהוָה וַיִּצְיֵאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ
הַבְּקָעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת: וְהִעֲבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב
סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִנֵּה יְבֻשׁוֹת
מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הִתְהַיְיְנָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה יָדַעְתָּ: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְבֵּא עַל־
הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֻשׁוֹת שְׁמַעוּ
דְּבַר־יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי
מֵבִיא בְּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם: וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהַעֲלִיתִי
עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקַרְמֵתִי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם
וְיָדַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: וְנִבְּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי־קוֹל
כַּהֲנֹבְאֵי וְהִנֵּה־רַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עִצִּים אֶל־עֲצָמוֹ:
וַיֵּרְאוּנִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרְבוּ עֲלֵיהֶם עוֹר
מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְבֵּא אֶל־הַרוּחַ
הַנְּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הַרוּחַ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה:
מֵאֲרֻבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הַרוּחַ וּפְתִי בְּהַרוּגִים הָאֵלֶּה וַיְחִיּוּ:
וְהִנְבְּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַתֵּבֵא בָהֶם הַרוּחַ וַיְחִיּוּ וַיַּעֲמֵדוּ
עַל־רַגְלֵיהֶם חֵיל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הִמָּה הִנֵּה אֲמִירִים
יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתַי וְאֲבָרָה תִּקְוַתִּי נִגְרַעַת לִנְי:

לְכֵן הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה
אֲנִי פָתַח אֶת־קַבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם
עִמִּי וְהִבְּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדֻמַּת יִשְׂרָאֵל: וְיָדַעְתֶּם כִּי־אֲנִי
יְהוָה בִּפְתֹחַ אֶת־קַבְרוֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם
מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם וְחַיִּיתֶם וְהִנְחִיתִי
אֶתְכֶם עַל־אֲדֻמַּתְכֶם וְיָדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי
נְאֻם־יְהוָה: וְהָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאֵתָה

הפטרה ליום אחרון של פסח

בְּדֹאֲדָם קָחֶלֶךְ עֵץ אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לַיהוָה וּלְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתוּב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ
אֶפְרַיִם וּכְלֵבִית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ: וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־
אֶחָד לֶךְ לַעֲץ אֶחָד וְהָיוּ לְאֶחָדִים בְּיָדָךְ:

סמ"ק

הפטרה ליום שביעי של פסח

וידבר דוד עד ולזרעו עד-עולם בהפטרת האוינו.

הפטרה ליום אחרון של פסח

בישעה סמ"י

עוד היום בנב לעמד

יִנְקֵף יְדוֹ תֵר בִּית־צִיּוֹן גְּבַעַת יְרוּשָׁלַם: הִנֵּה הָאָדוֹן
יְהוָה צְבָאוֹת מִסְעָף פֶּאֶקֶה בְּמַעְרָצָה וְרִמֵּי הַקּוֹמָה גְּדֵלִים
וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפְּלוּ: וְנִקְף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבְּרֶגֶל וְהַלְבָנוֹן
בְּאֵדִיר יִפּוֹל:

וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגִּנְעַי יְשִׁי וְנִצַּר מִשְׁרָשָׁיו יִפְרֹחַ: וְנִחַח עָלָיו
רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרַת רוּחַ הַעֲזָה
וְדַאֲת יְהוָה: וְהִרְחִיבוּ בִּירְאֵת יְהוָה וְלֹא־לְמִרְאֵחַ עֵינָיו
יִשְׁפּוּמֵי וְלֹא־לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יִזְכִּיתִי: וְשִׁפְטֵי בְצַדִּיק דִּלִּים
וְהוֹכִיתִי בְּמִשׁוֹר לְעַנְי־אֶרֶץ וְהִפְדֵּה אֶרֶץ בְּשֶׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ
שִׁפְתָיו יִמִּית רָשָׁע: וְהִנֵּה צַדִּיק אֲנֹר מִתְגַּוֵּי וְהֵאֱמִינָה
אֲנֹר הַלְצִיּוֹ: וְגַר נֹאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנִמְרַ עִם־גִּדִי יִרְבֵּץ וְעֹגֵל
וּכְפִיר וּמְרִיא יִחַדְדוּ וְנִצַּר קֶטֶן נִתְּנָ בָם: וּפְרֹדָה וְלֵב תִּרְעִינָה
יִחַדְדוּ וְרִבְצוּ יִלְדִיתָן וְאֶרְיָה בְּבִקְרֵי יֹאכְל־תִּבְנוּ: וְשִׁעֲשַׁע
יִזְנֵק עַל־חֵד פֶּתֶן וְעַל מֵאוֹתָת צַפְעוֹנֵי נְמוֹל יְדוֹ הָדָה: לֹא־
יִרְעוּ וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל־תֵּר קֹדֶשׁי בִּירְמִלָּאָה הָאֶרֶץ דַּעַל
אֶת־יְהוָה בְּמִים לַיָּם מְכֹסִים: וְהִנֵּה בֵּינוֹם הַהוּא
שָׂרֵשׁ יְשִׁי אֲשֶׁר עָמַד לְנֹכַח עַמִּים אֱלֹהֵי גוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהוֹתָה
מְנַחְתּוֹ כְּבוֹד: וְהִנֵּה בֵּינוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדִנְיָ וּ
שְׁנֵית יְדוֹ לַקְנוֹת אֶת־שָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר־שָׂאֵר מֵאֲשׁוֹר
וּמִמִּצְרַיִם וּמִפְתָּרוֹם וּמִפּוֹשׁ נִמְעִילִם וּמִשְׁנַעֲרֵי וּמִחֲמַת
וּמֵאֵי הַיָּם: וְנִשְׂא גַם לְגוֹיִם וְאֶסְף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת
יְהוּדָה יִקְבֹץ מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאֶרֶץ: וְסִרְדָה קִנְיַת אֶפְרַיִם
וְעֲדְרֵי יְהוּדָה יִכְרַתוּ אֶפְרַיִם לֹא־יִקְנֹא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה
לֹא־יִצַּר אֶת־אֶפְרַיִם: וְעַפּוֹ בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יִמָּה יִחַדְדוּ
יָבוֹו אֶת־בְּנֵי־קָדֶם אֲדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלֹחַ יָדָם וּבְגַן עֵמֶן
מִשְׁמַעְתָּם: וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת לִשׁוֹן יִסְ־מִצְרַיִם וְהִגְוֵף

הפטורה ליום אחרון של פסח

ידו על הנהר בעים רוחו והפירו לשבעה נחלים והדרוך
 בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור
 באשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:
 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת כי ישב אפך
 ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עני
 חמרת יה יהוה נהר לי לישועה: ושאבתם מים
 בקשון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הנה
 לדתה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתי הנכזרו כי
 נשוב שמו: ופרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת
 בכל הארץ: צהלי נרני יושבת ציון כנגדול בקרבך
 קדוש ישראל:

סדרה ק"ד

ביחזקאל סמן א. הפטורה ליום ראשון של שבועות.

ויהי ובשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך
 העולה על-נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות
 אלהים: בחמשה לחדש היא השנה החמשית לגלות
 המלך ויבין: הנה הנה דבר יהוה אלי יחזקאל בדבתי
 הכהן בארץ כשדים על-נהר כבר ויהי עליו שם יד
 יהוה: וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול
 ואש מתלקחת וננה לו סביב ומתוכה בעץ החשמל
 מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חיות ויה מראיתן
 דמות אדם להנה: וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים
 לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וקר רגליהם ככף
 רגל עגל ונצצים בעין נחשת קלל: ויהו אדם מפתח
 כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם:
 חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן
 איש אל-עבר פניו ילכו: ודמות פניהם פני אדם ופני
 ארנה אל-הימין לארבעתם ופני-שור מן השמאל
 לארבעתן ופני-נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרוות
 מלמעלה לאיש שתיים חוברות איש ושתיים מכפות את
 גויתיהנה: ואיש אל-עבר פניו ילכו אל אשר יהיה
 שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות החיות
 מראיהם כנגח-אש בערות כמראה הלפידים היא
 מתהלכת בין החיות וננה לאש ומד האש יוצא ברק:
 והחיות רצוא ושוב כמראה הכנף: וארא החיות והנה

מלאי י"ד ק"ד

הפטרה ליום ראשון של שבועות

אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניה
 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשים ודמות אחד
 לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך
 האופן: על-ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו
 בלכתן: ונביהן ונבה להם ויראה להם ונבתם מלאת
 עינים סביב לארבעתן: ובלכת החיות ילכו האופנים
 אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: על
 אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת
 והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח התייה באופנים:
 בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשואם מעל הארץ
 ינשאו האופנים לעמתם כי רוח התייה באופנים: ודמות
 על-ראשי התייה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על-
 ראשיהם מלמעלה: ותחת הרקיע כנפיהם ישרות
 אשר אל-אחותיה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש
 שתים מכסות להנה את נותיהם: ואשמע את-קול
 כנפיהם כקול מים רבים כקול-שדי בלכתם קול המלה
 כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: ויהי-קול מעל
 לרקיע אשר על-ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: וממעל
 לרקיע אשר על-ראשם כמראה אבן-ספיר דמות כפא
 ועל דמות הכפא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה:
 וארא כעין חשמל כמראה אש בית-לה סביב כמראה
 מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה
 אש וננה לו סביב: כמראה הקשת אשר יהיה בעין
 ביום הנשם כן מראה הננה סביב הוא מראה דמות כבוד
 יהיה ואראה ואפל על-פני ואשמע קול מדבר: ותשאני
 רוח ואשמע אחרי קול בעש גדול ברוד כבוד
 יהיה ממקומו:

הפטרה ליום שני של שבועות.

חבקוק סמן נ:

יהנה בהיכל קדשו הם כפניו כל-הארץ:

תפלה לחבקוק הנביא על שגינות:

י ציב פתכם, זאת ודגם, ברבו רבבו ע
 עני אנא, כמנינא, רפסלין ארבעה טו
 קדמיהי, לנו מיהי, נגיד ונפיק, נהר דע
 כמור תלנא, נהרה, שרנא, וזיקין דגור ובעו
 ברא וסבא, מה בתשוכא, ועמיה שרין נה

הפטרה ליום שני של שבועות

רין: ר' חיקין צפא, בלא שמפא, ונלון ליה דמטט
 רין: ב' עית סגיה, ית דרמניה, ובתרוהי עדי גוב
 רין: י' ורעי הלכתא, ומתניתא ותוספתא, ספרא וספ
 רין: מלך חיא, לעלמא, ימנן עם, להון משח
 רין: אמיר עליהון, פחלא יהון, ולא יתמנו היה עפ
 רין: תורון פון, להון בקעון, יטופין נעוהי חמ
 רין: רעותהון חב, ואפיהון צחב, יגדרון פנהר צפ
 רין: ל' חב תקוף, ועינד זקוף, חו ערה דכה פפ
 רין: ו יהון פתבנא, בנו לבנא, פאבנא, ישתקון חפ
 רין: הונתון גבר ענותו, פכו ליה נמטו אפ
 יהוה שמעתי שמעך

יראתי יהוה פעלך בקרב שנים תיהו בקרב שנים
 תודיע בקנו רחם תזכור: אלוה מתמן יבוא וקדוש
 מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה
 הארץ: ונגה פאר תהיה קרנים מידו לו ושם הבין
 עוה: לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו: עמד וימדד
 ארץ ראה נתר גוים ונתפצצו הררי עד שהו נבעות
 עולם הלכות עולם לו: תחת און ראיתי אהלי כושן
 ירגזון יריעות ארץ מדון: הבגדרים חרה יהוה אם
 בגדרים אפק אס-ביים עברתך כי תרכב על-סוסך
 מרכבתך ישועה: ערה תעור קשתך שבעות מסות
 אמר סלה נהרות תבקע-ארץ: ראוך יחילו הרים גרם
 מים עבר נתן תהום קולו רום ידהו נשא: שמש ירח
 עמד ובלה לאור חציה יחלכו לנגה כרק חניתך: בועם
 תצעד-ארץ באף תרוש גוים: יצאת לישע עפק לישע
 את-משתך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד
 צואר סלה: נקבת במטיו ראש פרון יסערו להפיצני
 עליצתם כמר-לאכל עני במסתר: דרכת בים סוסך חמר
 מים רבים: שמעתי וותרנו במני לקול צללו שפתי יבוא
 רקב בעצמי ותחתי ארגו אשר אנוח ליום צרה לעלות
 לעם יגדנו: כרתאנה לאתפרח ואין יבול בגפנים כחש
 מצשהזית ושרמות לא-עשה אכל גור ממכלה צאן ואין
 בקר ברפתים: ואני ביהוה אעלוה אנילה באלתי ישעי:
 יהוה אדני חילי וישם רגלי באילות ועל-במותי ידרבני
 למנצח בניעותי:

ישע ונשא. רין סי

הפסרת במדבר

וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּתוּל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִמָּד וְלֹא יִסְפָּר
וְהָיָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יֹאמַר לָהֶם לֹא־עִמְּי אַתֶּם יֹאמְרוּ לָהֶם בְּנֵי
אֶל־חֵי: וְנִקְבְּצוּ בְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ
אַחַד וְעָלוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרַעֲאֵל: אָמְרוּ לְאַחֵיכֶם עִמְּי
וְלֹא־תוֹחִיכֶם רַחֲמָה: רִיבוּ בְּאַמְכֶם רִיבוּ כִּי־הִיא לֹא אִשְׁתִּי
וְאַנְכִי לֹא אִישָׁה וְתִסַּר וְזוֹנִיָּה מִפְּנֵיהָ וְנֶאֱפוּסִיָּה מִבֶּן שְׂדֵיָה:
פֶּן־אֶפְשִׁימָנָה עֲרֻמָּה וְהִצַּגְתִּיהָ בַּיּוֹם הַזֶּה וְשִׁמְתִיהָ כַּמְדָּבָר
וְשִׁתָּהּ בְּאָרֶץ צִיָּה וְהִמְתִּיהָ בְּצָמָא: וְאֶת־בְּנֵיהָ לֹא אֲרַחֵם
כִּי־בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה: כִּי זָנְתָה אִמָּם הוֹבִישָׁה הוֹרְתָם כִּי
אָמְרָה אֵלֶיךָ אַחְרֵי מֵאֲהָבִי נָתַנִּי לְחַמִּי וּמִיָּמִי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי
שָׁמְנִי וְשִׁקּוּיִי: לָכֵן הִנְנִי־שׁוֹךְ אֶת־הַרְבֵּךְ בַּפְּסִירִים וְגִדְרֹתֶי
אֶת־גִּדְרֶךָ וְנִתְיַבֹּוֹתֶיךָ לֹא תִמְצָא: וְרִדְפָה אֶת־מֵאֲהָבֶיךָ
וְלֹא־תִשָּׁנֶה אִתָּם וּבִקְשָׁתָם וְלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה אֵלֶיךָ
וְאֲשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי הָרֹאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אִזְ מֵעַתָּה: וְהִיא
לֹא יָדְעָה כִּי אֲנֹכִי נָתַתִּי לָהּ הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר
וְכֶסֶף הַרְבִּיתִי לָהּ וְזָהָב עָשׂוּ לְבַעַר: לָכֵן אָשׁוּב וְלִקְחֹתִי
דָּגְנִי בַעֲלֹו וְתִירוֹשֵׁי בְּמוֹעֵדוֹ וְהִצַּלְתִּי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי לְכַסּוֹת
אֶת־עֲרוֹתַי: וְעַתָּה אֲנִלָּה אֶת־נִבְלָתָה לְעֵינַי מֵאֲהָבֶיךָ וְאִישׁ
לֹא־יִצְלִנָּה מִיָּדִי: וְהִשְׁבַּתִּי כָּל־מְשׁוֹשָׁה תְּנָה חֲדָשָׁה וְשִׁבַּתָּהּ
וְכֹל מוֹעֵדָה: וְהִשְׁמַתִּי גִפְנָה וְתִאֲנַתָּה אֲשֶׁר אָמְרָה אֶתְנָה
הַמָּה לִי אֲשֶׁר נָתַנְדָּלִי מֵאֲהָבִי וְשִׁמְתִים לְיַעַר וְאֶכְרַתֶם
חַיֵּת הַשָּׂדֶה: וּפְקַדְתִּי עָלֶיךָ אֶת־יְמֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר תִּקְמִיר
לָהֶם וְתַעַד גִּזְמָה וְחִלְיָתָה וְתִלְךְ אַחְרַי מֵאֲהָבֶיךָ וְאֵתִי
שִׁכַּחַה נֶאֱסִיחָהּ: לָכֵן הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְּתִיָּה וְהִלְכְתִיָּה הַמְדָּבָר
וְדִבַּרְתִּי עַל־לִבָּהּ: וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כְּרָמִיָּה מִשָּׂם וְאֶת־עֵמֶק
עֶכוֹר לְפֶתַח תְּקוּנָה וְעֵנְתָה שָׂמָה כִּי־מִי נַעֲרִיָּה וְכִיֹּם
עֲלוֹתָה מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם: וְהָיָה בַּיּוֹם־הַהוּא נֶאֱסִיחָהּ תִּקְרָאִי
אִישִׁי וְלֹא־תִקְרָאִי לִי עוֹד בְּעָלִי: וְהִסִּירְתִי אֶת־שְׁמוֹת
הַבְּעָלִים מִפִּיהָ וְלֹא־יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשֵׁמָם: וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית
בַּיּוֹם הַהוּא עִם־חַיֵּת הַשָּׂדֶה וְעִם־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרַמְשׁ
הָאֲדָמָה וְקִשַׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה אֲשֶׁבֹור מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּבְתִּים

הפטרות נשא

לְבַמַּח: וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט
וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְאִמּוֹנָה וְיָדַעַת אֶת־יְהוָה:

הפטרות נשא

בשופטים ט"ז

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצָּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ
וְאִשְׁתּוֹ עַקְרָה וְלֹא יָלְדָה: וַיָּבֹא מִלְּאֲדֵי־יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה־נָא אֶת־עַקְרָה וְלֹא יָלְדָת וְהָרִית וַיִּלְדָת בֶּן:
וְעַתָּה תִשְׁמְרִי נָא וְאֶל־תִּשְׁתִּי וַיֵּן וְשָׁכַר וְאֶל־תֹּאכְלִי כָּל־
טָמֵא: כִּי הִנֵּךְ הָלָה וַיִּלְדָת בֶּן וּמִוָּרָה לֹא־יַעֲלֶה עָלֶיךָ
רָאשׁוֹ כִּי־נִזְוֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנָּעַר מִן־הַבְּטָן וְהוּא יִתֵּן
לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: וַתָּבֹא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר
לְאִשָּׁה לֵאמֹר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמְרֵאֵהוּ כַּמְרֵאֵה
מִלְּאֲדֵי הָאֱלֹהִים נֹרָא מְאֹד וְלֹא שָׁאֲלַתִּיהוּ אִי־מִוָּת הוּא
וְאֶת־שְׁמוֹ לֹא־הִגִּיד לִי: וַיֹּאמֶר לִי הִנֵּךְ הָלָה וַיִּלְדָת בֶּן
וְעַתָּה אֶל־תִּשְׁתִּי וַיֵּן וְשָׁכַר וְאֶל־תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵא כִּי־
נִזְוֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנָּעַר מִן־הַבְּטָן עַד־יוֹם מוֹתוֹ: וַיַּעֲתֵר
מְנוּחַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדוֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
שָׁלַחַת יְבוֹא־נָא עוֹד אֵלַינִי וַיֹּרְנֵנִי מִהַנְּעֻשָׁה לְנָעַר הַיּוֹלֵד:
וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מְנוּחַ וַיָּבֹא מִלְּאֲדֵי הָאֱלֹהִים עוֹד
אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמְנוּחַ אִשָּׁה אֵין עִמָּה:
וַתִּמְהַר הָאִשָּׁה וַתִּרְצַן וַתִּגַּד לְאִשָּׁה וַתֹּאמֶר אֵלַי הִנֵּה נֹרָאֵה
אֵלַי הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא בַיּוֹם אֵלַי: וַיָּקָם וַיִּגְדֵךְ מְנוּחַ
אֶחָרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֶל־הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לֹא הָאֵתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־
דִּבַּרְתָּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר מְנוּחַ עַתָּה יָבֹא
דְּבָרֶיךָ מִהַיְיָיָה מִשְׁפָּט הַנָּעַר וּמַעֲשָׂהוּ: וַיֹּאמֶר מִלְּאֲדֵי
יְהוָה אֶל־מְנוּחַ מְכַל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֶל־הָאִשָּׁה תִשְׁמַר:
מְכַל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִבְּטָן תֵּיֵן לֹא תֹאכַל וַיֵּן וְשָׁכַר אֶל־
תִּשְׁתִּי וְכָל־טָמֵא אֶל־תֹּאכַל כָּל אֲשֶׁר־צִוִּיתִיךָ תִשְׁמַר:
וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל־מִלְּאֲדֵי יְהוָה נַעֲצְרֵה־נָא אוֹתְךָ וְנַעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ
גְּדִי עוֹיִם: וַיֹּאמֶר מִלְּאֲדֵי יְהוָה אֶל־מְנוּחַ אִם־תַּעֲצֹרְנִי לֹא־
אֲכַל בְּלַחְמְךָ וְאִם־תַּעֲשֵׂה עִלָּה לְיְהוָה תַּעֲלֶנָּה בִּי לֹא־יָדַע

הפטרת נשא

מָנוּחַ כִּי־מִלֶּאֱךָ יְהוָה הוּא: וַיֹּאמֶר מָנוּחַ אֶל־מִלֶּאֱךָ יְהוָה
 מִי שָׁמַךְ כִּי־יָבֹא דְבַרְיָךְ וּכְבֹדְנִיךָ: וַיֹּאמֶר לוֹ מִלֶּאֱךָ יְהוָה
 לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וְהוּא־פָּלְאִי: וַיִּקַּח מָנוּחַ אֶת־נְדָרֵי
 הָעוֹזִים וְאֶת־הַמְּנַחָה וַיַּעַל עַל־הַצֹּר לַיהוָה וּמִפְּלֵא לַעֲשׂוֹת
 וּמָנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים: וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֵּלֵב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
 הַשְּׂמִימָה וַיַּעַל מִלֶּאֱךָ־יְהוָה בְּלֵהֵב הַמִּזְבֵּחַ וּמָנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ
 רָאִים וַיִּפְּרוּ עַל־פְּנֵיהֶם אֲרֻצָּה: וְלֹא־יָסַף עוֹד מִלֶּאֱךָ יְהוָה
 לְהִרְאֶה אֶל־מָנוּחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ אִזּוֹ יָדַע מָנוּחַ כִּי־מִלֶּאֱךָ יְהוָה
 הוּא: וַיֹּאמֶר מָנוּחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ:
 וְתֹאמַר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ חַפֵּץ יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא־לָקַח מִיָּדֵנוּ
 עֲלֵה וּמְנַחָה וְלֹא הִרְאָנוּ אֶת־כָּל־אַלֹּהִים וְכַעֲת לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ
 כְּזֹאת: וְתִלְד הָאִשָּׁה בֵּן וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׂמִשׁוֹן וַיִּגְדֵּל
 הַנֶּעַר וַיִּבְרַכְהוּ יְהוָה: וְתַחֵל רוּחַ יְהוָה לְפַעֲמוֹ בַּמַּחְנֵה־דָן
 בֵּין צָרָעָה וּבֵין אִשְׁתָּאֵל:

• יגיד קרי • עלי קרי

הפטרת בהעלתך

בכורית סימן כ

רָנִי וְשִׂמְחִי בַת־צִיּוֹן כִּי הִנְנִי־בָא וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ נָאִים
 יְהוָה: וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי
 לְעָם וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ וַיְדַעַת כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ:
 וַנְּחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אֲדָמַת הַקָּדָשׁ וּבְתֵר עוֹד
 בִּירוּשָׁלַם: הֵם כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נֶעֱזַר מִמַּעוֹן
 קָדְשׁוֹ: וַיִּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמְדוֹ לִפְנֵי מִלֶּאֱךָ
 יְהוָה וְהַשְּׂמֹן עֹמֵד עַל־יָמֵינוּ לְשִׂטְנוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 הַשְּׂמֹן יִנְעַר יְהוָה בְּךָ הַשְּׂמֹן וַיִּנְעַר יְהוָה בְּךָ תַבְּחָר בִּירוּשָׁלַם
 הַלְוֹא זֶה אֹד מִצָּר מֵאִשׁ: וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים
 צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמִּלֶּאֱךָ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעֹמְדִים לִפְנֵי
 לֵאמֹר הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעַלְיָו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֵאֵה הַעֲבַרְתִּי
 מֵעַלְיָךְ עוֹנָה וְתִלְבַּשׁ אֶתְךָ מַחְצוֹת: וַאֲמַר יִשִּׁימוּ צַנִּיף
 מִתְּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשִּׁימוּ הַצַּנִּיף הַתְּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשְׁהוּ
 בְּגָדִים וּמִלֶּאֱךָ יְהוָה עֹמֵד: וַיַּעַד מִלֶּאֱךָ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ
 לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־בְּדַרְכֵי תִלְךָ וְאִם אֶת־

הפטרת בהעלתך

מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמַר וְגַם־אֶתְּךָ תִּדְרֹךְ אֶת־בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמַר
אֶת־חֻצְרֵי וְנִתְּתִי לָךְ מִהַלְלִים בֵּין הָעַמִּים הָאֵלֶּה: שְׁמַע־
נָא יְהוָה וְהוֹשַׁע וְהַפְלִיחַ הַגְּדוֹל אֶתְּךָ וְרַעֲיָה הַיְשָׁבִים לְפָנָיִךְ
כִּי־אֲנִשִּׁי מוֹפֵת הַמָּה כִּי־הִנְנִי מִבֵּיא אֶת־עַבְדֵי צָמַח:
כִּי ו הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנָי יְהוֹשִׁעַ עַל־אֶבֶן אַחַת
שִׁבְעָה עֵינַיִם הִנְנִי מִפְּתַח פֶּתַח נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי
אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ־הַזֹּאת בְּיוֹם אֶחָד: בְּיוֹם הַזֶּה נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת
תִּקְרָאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶל־תַּחַת גִּבּוֹן וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה: וַיֵּשֶׁב
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיַּעֲרֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲזוֹר מִשְׁנָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלַי
מָה אַתָּה רֹאֶה וַיֹּאמֶר רְאִיתִי וְהִנֵּה־מְנוּרָת זָהָב כְּלֵה וְגִלְגָּה עַל־
רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נִרְתִּיָּה עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצָקוֹת לְנֹרוֹת
אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ: וּשְׁנַיִם זִיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיְּמִין הַגִּלְגָּה וְאֶחָד עַל־
שְׂמֹאלָהּ: וְאֵעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר מָה אֵלֶּה
אֲדֹנָי: וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מִה־הַמָּה
אֵלֶּה וַיֹּאמֶר לֹא אֲדֹנָי: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְבַר־יְהוָה אֶל־
זְרַבְבָּדֶל לֵאמֹר לֹא בְחִיל וְלֹא בְכַח כִּי אִם־בְּרוּחִי אֲמַר יְהוָה
צְבָאוֹת: מִי־אַתָּה הַרְהַגְדוֹל לְפָנָי זְרַבְבָּדֶל לְמִישֵׁר וְהוֹצִיא־אֶת־
הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה תְּשִׂאֹתֶהּ הֵן הֵן לָהּ:

וישע כי

הפטרת שלח

בושע סיון ב

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשִׁעַ בְּרִנָּן מִן־הַשְּׂטִיִּים שְׁנַיִם אַנְשִׁים מִרְגָּלִים
חָרָשׁ לֵאמֹר לָכוּ רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ
בֵּית אִשָּׁה זֹנָה וְשָׂמָה רָחֵב וַיִּשְׁכְּבוּ־שָׂמָה: וַיֹּאמֶר לְמַלְכָּה
יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה אַנְשִׁים בָּאוּ הִנֵּה הִלְוִיָּה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְחַפֵּר אֶת־הָאָרֶץ: וַיִּשְׁלַח מַלְכָּה יְרִיחוֹ אֶל־רָחֵב לֵאמֹר
הוֹצִיאִ הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלֶיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבִיתְךָ כִּי לְחַפֵּר
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ בָּאוּ: וְתַקַּח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וְתַצְפְּנֵנִי
וְתֹאמְרִי כֵן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאֵן הַמָּה:
וַיְהִי הַשָּׁעַר לְסָגוֹר בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אֲנִי
הִלְכוּ הָאֲנָשִׁים רִדְפוּ מֵהָר אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁנֹנִים: וְהִיא

העלתם הגנה ותמננם בפשתי העץ הערכות לה על-
הנג : והאנשים רדפו אחריהם בדרך הירדן על המעברות
והשער סגרו אתי כאשר יצאו הרדפים אחריהם : והמה מרם
ישכבון והיא עלתה עליהם על-הנג : ותאמר אל-
האנשים ידעתי כירנתן יהוה לכם את-הארץ וכי-נפלה
אימתכם עלינו וכי נמנו כל-ישובי הארץ מפניכם : כי
שמענו את אשר-הוציא יהוה את-מי ים-סוף מפניכם
בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן לסיון ולעוג אשר החרמתם אותם : ונשמע
ויפס לבבנו ולראקמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה
אלהיכם הוא אלהים בשמים מפעל ועל-הארץ מתחת :
ועתה השבעו-נא לי ביהוה כי-עשיתי עמכם חסד ועשיתם
גם-אתם עם-בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת :
והחיתם את-אבי ואת-אמי ואת-אחי ואת-אחתי ואת כל-
אשר להם והצלתם את-נפשותינו ממות : ויאמרו לה
האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגדו את-דברנו
זה והיה בית יהוה לנו את-הארץ ועשינו עמך חסד
ואמת : ותורדם בתבל בער החלון כי ביתה בקיר
החומה ובחומה היא ושבת : ותאמר להם החרת לנו פן
יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב
הרדפים ואחר תלכו לדרככם : ויאמרו אליה האנשים
נקים אנחנו משבעתך הוה אשר השבעתנו : הנה אנחנו
באים בארץ את-תקנות חוט השני הוה תקשרי בחלון
אשר תורדתנו בו ואת-אביך ואת-אמך ואת-אחך ואת
כל-בית אביך תאספי אליך הביתה : והיה כל אשר-
יצא מדלתי ביתך תוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל
אשר יהיה אפק בבית דמו בראשו אסיר תהיה-דכו :
ואספתדי את-דברנו זה והינינו נקים משבעתך אשר
השבעתנו : ותאמר כדבריהם כן-הוא ותשדחם וילכו
ותקשר את-תקנות השני בחלון : וילכו ויבאו החרת וישבו
שם שלשת ימים עד-שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל-

הפטרת שלח

הדרך ולא מצאו : וישבו שני האנשים וירדו מההר
ויעברו ויבאו אל-יהושע בן-נון ויספרו-לו את כל-המצאות
אותם : ויאמרו אל-יהושע בן-נחון יהוה בידנו את-כל-
הארץ וגם-נמנו כל-ישובי הארץ מפנינו :

הפטרת קרח

בשמותל א' ט"ו י"א

ויאמר שמואל אל-העם לכו ונלכתי הנללל ונחדש שם
המלוכה : וילכו כל-העם הנללל וימלכו שם את-שאר
לפני יהוה בנגלל ויזכו-שם זכתיים שלמים לפני יהוה
וישלח שם שאול וכל-אנשי ישראל עד-מאד : ויאמר
שמואל אל-כל-ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר-
אמרתם לי ואמליך עליכם מלך : ועתה הנה-המלך
מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושלתי ובני הנם אתכם ואני
התהלכתי לפניכם מנערי עד-היום הנה : הנני ענו כי
נגד יהוה ונגד משיחו את-שור מי לקחתי וחמור מי
לקחתי ואת-מי עשקתי את-מי רצותי ומיד-מי לקחתי כפר
ואעלים עיני בו ואשיב לכם : ויאמרו לא עשקתנו ולא
רצותנו ולא-לקחת מיד-איש מאומה : ויאמר אליהם עד
יהוה בכם ועד משיחו היום הנה כי לא מצאתם ביד
מאומה ויאמר עד : ויאמר שמואל אל-העם יהוה אשר
עשה את-משה ואת-אהרן ואשר העלה את-אבותיכם מארץ
מצרים : ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את-
כל-צדקות יהוה אשר-עשה אתכם ואת-אבותיכם :
כאשר-בא יעקב מצרים ויעקו אבותיכם אל-יהוה
וישלח יהוה את-משה ואת-אהרן ויצאו את-אבותיכם
ממצרים וישיבום במקום הזה : וישפחו את-יהוה אליהם
ויספר אתם ביד סיסרא שר-צבא חצור ובנד פלשתים ובנד
מלך מואב ולחמו בם : ויעקו אל-יהוה ויאמר חטאנו
כי עזבנו את-יהוה ונעבד את-הבעלים ואת-העשתרות
ועתה הצילנו מיד אויבנו ונעבדך : נישלח יהוה את-

הפטרת קרח

ירבער ואת־בדן ואת־יפתח ואת־שמואל ויצל אתכם מיד
 איביכם מסכיב ותשבבו בַּמַּח: ותראו כי נחש מלך בני־
 עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֶךְ עֲלֵינוּ וַיְהִי
 אֱלֹהֵיכֶם מִלְכְּכֶם: ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר
 שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: אם־תִּירָאוּ אֶת־
 יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת־פִּי־
 יְהוָה וְהִיתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחַר־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם
 אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיתָה יַד־יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְתְּיֶכֶם: גַּם־עָתָה
 הִתְיַצְבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עָשָׂה
 לְעֵינֵיכֶם: הֲלוֹא קִצְר־חַשִּׁים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן קִלְוֹת
 וּמָטָר וְדָעוּ וּרְאוּ כִּי־רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה
 לְשֹׂאֵל לָכֶם מֶלֶךְ: וַיִּקְרָא שְׁמוֹאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קִלְוֹת
 וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל־הָעָם מֵאֵד אֶת־יְהוָה וְאֶת־
 שְׁמוֹאֵל: וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֶל־שְׁמוֹאֵל הַתְּפִלָּה בְּעַד־עַבְדֶּיךָ
 אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאַל־נִמּוֹת כִּי־יִסְפְּנוּ עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ רַעַה
 לְשֹׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל אֶל־הָעָם אֶל־תִּירָאוּ אֹתָם
 עָשִׂיתֶם אֵת כָּל־הַרְעָה הַזֹּאת אֲדָּ אֶל־תִּסְּרוּ מֵאַחֲרַי יְהוָה
 וְעַבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבְבְּכֶם: וְלֹא תִסְּרוּ כִּי אַחֲרַי
 הִתְהוּוּ אֲשֶׁר לֹא־יִעֲזְבוּ וְלֹא יִצְלוּ כִּי־תִהְיוּ הַמָּת: כִּי
 לֹא־יִשָּׁשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל
 יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם לֹו לְעַם:

הפטרת חקת

בשמיים סימן י"א

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן־אשה זונה ויזר
 גלעד את־יפתח: ותלד אשת־גלעד לו בנים ויגדלו בני־
 האשה ויגרשו את־יפתח ויאמרו לו לא־תִנְחַל בְּבֵית־אֲבֵינוּ
 כִּי בן־אשה אחרת אָתָּה: ויברח יפתח מפני אחיו וישב
 בארץ טוב ויתקטמו אל־יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו:
 ויהי מימים וילחמו בני־עמון עם־ישראל: ויהי כאשר

הפסרת חקת

גִּלְחֻמוֹ בְּנֵי-עַמּוֹן עִם-יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכּוּ וַיִּקְנֵי גִלְעָד לְקַחַת אֶת-
 יַפְתָּח מֵאֶרֶץ מוֹאָב : וַיֹּאמְרוּ לְיַפְתָּח לְכֹה וְהָיִיתָ לָנוּ
 לְקַצֵּין וְנִלְחַמְתָּה בְּבְנֵי עַמּוֹן : וַיֹּאמֶר יַפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא
 אַתֶּם שְׂנֵאתֶם אוֹתִי וְהַתְּגַרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמִדֹּעַ בְּאַתֶּם אֵלַי
 עַתָּה כְּאִשְׁרַךְ צַר לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל-יַפְתָּח
 לָכֵן עַתָּה שִׁבְנוּ אֵלֵינוּ וְהִלַּכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּה בְּבְנֵי עַמּוֹן
 וְהָיִיתָ לָנוּ לְרֹאשׁ לְכָל יְשִׁבֵי גִלְעָד : וַיֹּאמֶר יַפְתָּח אֶל-
 זִקְנֵי גִלְעָד אִם-מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי עַמּוֹן וְנִתַּן
 יְהוָה אֹתָם לְפָנַי אֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לְרֹאשׁ : וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי-
 גִלְעָד אֶל-יַפְתָּח יְהוָה יְהִי שְׁמֵעַ בִּינוֹתֵינוּ אִם-לֹא כִדְבָרְךָ
 כִּן נַעֲשֶׂה : וַיִּלְךְ יַפְתָּח עִם-זִקְנֵי גִלְעָד וַיְשִׁימוּ הָעָם אוֹתוֹ
 עַלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצֵּין וַיְדַבֵּר יַפְתָּח אֶת-כָּל-דְּבָרָיו לְפָנָיו
 יְהוָה בְּמַצְפָּה : וַיִּשְׁלַח יַפְתָּח מַלְאָכִים אֶל-מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן
 לֵאמֹר מַה-לִּי וְלָךְ כִּי-בָאת אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאַרְצִי : וַיֹּאמֶר
 מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן אֶל-מַלְאָכָיו יַפְתָּח כִּי-לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת-
 אֶרְצִי בְּעִזּוֹתָיו מִמִּצְרַיִם מֵאֶרְנוֹן וְעַד-תֵּיבֵק וְעַד-הַיַּרְדֵּן
 וְעַתָּה הֲשִׁיבָה אֶתְהֶן בְּשָׁלוֹם : וַיִּנְסֶף עוֹד יַפְתָּח וַיִּשְׁלַח
 מַלְאָכִים אֶל-מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן : וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יַפְתָּח
 לֹא-לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת-אֶרֶץ מוֹאָב וְאֶת-אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן : כִּי
 בְּעִזּוֹתֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּלְךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר עַד-יַם-סוּף וַיָּבֹא
 קַדְשָׁה : וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל-מֶלֶךְ אֱדוֹם לֵאמֹר
 אֶעֱבְרֶה-נָא בְּאַרְצְךָ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אֱדוֹם וְגַם אֶל-מֶלֶךְ
 מוֹאָב שָׁלַח וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר : וַיִּלְךְ בְּמִדְבַר
 וַיָּסֹב אֶת-אֶרֶץ אֱדוֹם וְאֶת-אֶרֶץ מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּזְרַח-שֶׁמֶשׁ
 לְאֶרֶץ מוֹאָב וַיַּחֲנוּ בְּעֵבֶר אֶרְנוֹן וְלֹא-בָאוּ בְּגִבּוֹר מוֹאָב כִּי
 אֶרְנוֹן גְּבוּר מוֹאָב : וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ-
 הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲבְרֶה-נָא בְּאַרְצְךָ
 עַד-מִקּוֹמִי : וְלֹא-הֶאֱמִין סִיחֹן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבּוֹלוֹ וַיִּאֲסֹף
 סִיחֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בִּיהֲצֵה וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל : וַיִּתֵּן יְהוָה
 אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶת-סִיחֹן וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ בְּיַד-יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם
 וַיִּרְשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת-כָּל-אֶרֶץ הָאֱמֹרִי וַיֵּשֶׁב הָאֶרֶץ הַהִיא :

הפטרת חקת

וירשו את כל-גבול האמרי מארנון ועד-היזק ומד-המדבר
ועד-הירדן : ועתה יהיה | אלהי ישראל הוריש את-
האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו : הלא את אשר
ירישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל-אשר הוריש
יהיה אלהינו מפנינו אותו גירש : ועתה המוב טוב אתה
מכלק בך צפור מלך מואב הרוב רב עסי-ישראל אס-נלחם
נלחם בם : בשבת ישראל בחשבון ובכנותיה ובערעור
ובכנותיה ובכל-הערים אשר על-ידי ארנון שלש מאות שנה
ומדוע לא הצלתם בעת ההיא : ואנכי לא-הטאתי לך
ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט
היום בין בני ישראל ובין בני עמון : ולא שמע מלך
בני עמון אלהי-ברני יפתח אשר שלח אליו : ותהי על-
יפתח רוח יהוה ויעבר את-הגלעד ואת-מנשה ויעבר את-
מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון : ויבר יפתח
גדר ליהוה ויאמר אס-נתון תתן את-בני עמון בנדי : והיה
היוצא אשר יצא מדלת ביתי לקראתי בשוכי בשלום
מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו עליה : ויעבר יפתח
אל-בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו : ויכס מערוער
ועד-בואה מנית עשרים עיר ועד אבל פרמים מכה גדולה
מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל :

הפטרת בלק

בסיני סיני ה

והיה | שארית יעקב בקרב עמים רבים כמל מאת יהוה
כרביבים על-עשב אשר לא-ימנה לאיש ולא ייחר לבני
אדם : והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים
כארילה בבהמות יער ככפיר בעדר-צאן אשר אס-עבר
ורמס וטרף ואין מציל : תרם ידך על-צריה וכל-איביך
יכרתו : והיה ביום-ההוא נאם-יהוה והכרתי סוסיה מקרבה
והאבדתי מרפבתיה : והכרתי עבני ארצה והרסתי כל-
מבצריה : והכרתי כשפים מידה ומעוננים לא יהי לך :
והכרתי פסילך ומצבותיך מקרבה ולא-תשתחוה עוד

הפטרות בלק

לַמַּעֲשֵׂה יְדִידָה : וְנִתְּשֵׁתִי אֲשִׁירָה מִקִּרְבָּהּ וְהַשְׁמַדְתִּי עָרֶיהָ :
 וְעָשִׂיתִי בָאָף וּבְחֶמְה נָקַם אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ :
 שְׁמַעוּ־נָא אֶת אֲשֶׁר־יְהוָה אָמַר קוֹם רִיב אֶת־הַהָרִים וְחַשְׁמַעְנָה
 הַנְּבָעוֹת קוֹרָה : שְׁמַעוּ הָרִים אֶת־רִיב יְהוָה וְהֶאֱתַנְיָם
 מִן־רִיב אֶרֶץ כְּנָעַן לְיְהוָה עַם־עַמּוֹ וְעַם־יִשְׂרָאֵל יִתְנַפֵּחַ :
 עַפְי מִהֲדַעְשִׁיתִי לָהּ וּמִה הִלְאֵתִיהָ עֲנֵה כִּי : כִּי הִעֲלֵתִיהָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיהָ וְאֶשְׁלַח לְפָנֶיהָ אֶת־
 מֹשֶׁה אֹהֲרֹן וּמָרְיָם : עַפְי וּזְכַר־נָא מִה־יַעֲזֵב בְּלֹק מִלֶּדֶת מִאֵב
 וּמִה־עֲנָה אֹתוֹ בְּלַעַם בֶּן־בְּעוֹר מִן־הַשָּׁשִׁים עַד־הַנְּזִלָּל לְמַעַן
 הַדַּעַת צְדָקוֹת יְהוָה : בְּפֹה אֲקוּמָם יְהוָה אָבָה לְאֵלֵהֶי מְרוֹם
 הָאֲקוּמְנֵנוּ בְּעוֹלוֹת בְּעֵגְלִים בְּנִי שָׁנָה : הִרְצָה יְהוָה
 בְּאֶרְצֵי אֵילִים בְּרַבְבוֹת נַחֲלֵי־שָׁמֶן הֶאֱתַן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי
 בְּפָנֶי חַטָּאת נַפְשֵׁי : הַגִּיד לָהּ אָדָם מִה־טוֹב וּמִה יְהוָה
 דוֹרֵשׁ מִסָּהּ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאֶהְבֵּת־חֶסֶד וְהֶצַּנַּע לְבַת
 עַם־אֱלֹהֶיהָ :

הפטרות פינחס

במלכי' א' סי' י"ח וכן נאמר י"ו בחמס' מסטיכין לפינחס דברי ירמיה' דפי' מסות

וַיַּד יְהוָה הִיחָה אֶל־אֱלֹהֵיהֶּ וַיִּשְׁנַם מִתְּנִיּוֹ וַיִּרְץ לְפָנָי אַחָב
 עַד־בְּאֵבָה יוֹרְעָאֲלָה : וַיַּגֵּד אַחָב לְאִיזֶבֶל אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 אֱלֹהֵיהֶּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הִרְגָה אֶת־כָּל־הַנְּבִיאִים בְּחָרֵב : וְהַשְׁלַח
 אִיזֶבֶל מִלְּאֵךְ אֶל־אֱלֹהֵיהֶּ לֵאמֹר כַּהֲדַעְשׁוֹן אֱלֹהִים וְכֹה
 יוֹסֶסוֹן כִּי־כַעַת מָחָר אֲשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ כַּנֶּפֶשׁ אֶחָד מֵהֶם :
 וַיֵּרָא וַיִּקָּם וַיִּלְךְ אֶל־נַפְשׁוֹ וַיָּבֵא בָּאָר שֶׁבַע אֲשֶׁר לִיהוֹדָה
 וַיַּנִּחַ אֶת־נַעֲרוֹ שָׁם : וְהוּא־הִלְךְ בַּמִּדְבָּר הַרְדֵּי יוֹם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב
 תַּחַת רְתֹם אַחַת וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוֹת וַיֹּאמֶר ו רִב
 עָתָה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא־טוֹב אֲנִי מֵאֲבֹתִי : וַיִּשְׁכַּב
 וַיִּישָׁן תַּחַת רְתֹם אַחַד וְהִנֵּה־יְהוָה מִלְּאֵךְ נִגַּע בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
 קוֹם אֲכוֹל : וַיִּבֹט וְהִנֵּה מִרְאֲשׁוֹתָיו עֲגַת רִצְפִים וְצִפְחַת מַיִם
 וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּ וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב : וַיֵּשֶׁב מִלְּאֵךְ יְהוָה ו שְׁנִית
 וַיַּעֲבֹבוֹ וַיֹּאמֶר קוֹם אֲכַל כִּי רִב מִסָּהּ הִדְרֵךְ : וַיִּקָּם
 וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתָּה וַיִּלְךְ בְּכַח ו הֶאֱכִילָהּ הִיא אַרְבַּעִים יוֹם

וּאֲרַבְעִים לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים חָרַב : וַיִּבֹא־שָׁם אֶל־הַמַּעֲרָה
 וַיִּגְלַן שָׁם וַהֲנִה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מִה־לָּקֶה פֹּה
 אֶלְיָהוּ : וַיֹּאמֶר קִנְאָה קִנְאָתִי לַיהוָה | אֶלְיָהוּ צְבָאוֹת כִּי־עֲזָבוּ
 בְרִיתִךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
 בַּחֲרָב וְאוֹתָר אָנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׂוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ : וַיֹּאמֶר
 צֵא וְעֲמַדְתָּ בְּהַר לְפָנַי יְהוָה וַהֲנִה יְהוָה עִבְרֵךְ וְרוּחַ
 גְּדוּלָה וְחֹזֶק מְפָרֵק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סֻלְעִים לְפָנַי יְהוָה לֹא
 בְרוּחַ יְהוָה וְאֶחָד הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה : וְאַחַר
 הַרְעַשׁ אֵשׁ לֹא בְּאֵשׁ יְהוָה וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה
 דִּקְקָה : וַיְהִי | כְּשֹׁמֵעַ אֶלְיָהוּ וַיִּלֵּט פָּנָיו כְּאֹדְרָתוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד
 פֶּתַח הַמַּעֲרָה וַהֲנִה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מִה־לָּקֶה פֹּה אֶלְיָהוּ :
 וַיֹּאמֶר קִנְאָה קִנְאָתִי לַיהוָה | אֶלְיָהוּ צְבָאוֹת כִּי־עֲזָבוּ בְרִיתִךָ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֲרָב
 וְאוֹתָר אָנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׂוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְדִרְכֶּךָ מִדְּבַרְהָ דַּמְשֶׁק וּבֵאת וּמְשַׁחְתָּ אֶת־
 חוּזָאֵל לְמַלְכֵךְ עַל־אַרְצָם : וְאֵת יְהוּא בֶן־נִמְשִׁי תְמַשֵּׁחַ לְמַלְכֵךְ
 עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שַׁפְטָא מֵאֲבֵר מְחֹלָה תְמַשֵּׁחַ
 לְנַבְיֵא תַחְתֶּיךָ : וְהָיָה הַנְּמַלֵּט מִחֲרַב חוּזָאֵל יָמִית יְהוּא
 וְהַנְּמַלֵּט מִחֲרַב יְהוּא יָמִית אֱלִישָׁע : וְהִשְׁאֲרֵתִי בְיִשְׂרָאֵל
 שְׂבַעֶת אֲלָפִים כֹּל־הַכֹּרְפִים אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ לְפַעַל וְכֹל־
 הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא־נָשַׁק לוֹ : וַיִּלְךְ מִשָּׁם וַיִּמָּצֵא אֶת־אֱלִישָׁע
 בֶּן־שַׁפְטָא וְהוּא תְרֵשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר צִמְדִים לְפָנָיו וְהוּא בְּשָׁנָיִם
 הָעֶשֶׂר וַיַּעֲבֵר אֶלְיָהוּ אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֹדְרָתוֹ אֵלָיו : וַיַּעֲזֹב
 אֶת־הַבָּקָר וַיֵּרֶן אַחֲרָי אֶלְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֶּה־נָּא לְאַבְי
 וּלְאִמִּי וְאֶלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מִה־עַשִׂיתִי
 לָּךְ : וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צֹמֶר הַבָּקָר וַיַּזְבַּחְתּוּ וּבִכְרֵי
 הַבָּקָר בְּשָׁלֶם תִּבְשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֵּאבְדוּ וַיָּקָם וַיִּלְךְ אַחֲרָי
 אֶלְיָהוּ וַיִּשְׂרַתְהוּ :

הפטרת מטות כנסיד

בירמי' ס"א' ואלס מחונכים סמיה ומסעיו או קורין שמעו דפ' מסעיו ולמילו סוף ר"ת.

(דבריו ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ
 בנימן : אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן
 אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו : ויהי בימי
 יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עדי-תם עשתי-עשרה
 שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם
 בחדש החמישי : ויהי דבר יהוה אלי לאמר : במרם
 אצונך בפסון ידעתך ובמרם תצא מרחם הקדשתך נביא
 לבוים נתתך : ואמר אתה אדני יהוה הנה לא ידעתני
 דבר פי-נער אנכי : ויאמר יהוה אלי אל-תאמר נער
 אנכי כי על-כל אשר אשליחך תלך ואת כל אשר אצוה
 תדבר : אל-תירא מפניהם כי אתה אני להצילך נאם-
 יהוה : וישלח יהוה את-ידו ויגע על-פי ויאמר יהוה אלי
 הנה נתתי דברי בפיך : ראה הפקדתך היום הזה על-
 הגוים ועל-הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאבד ולהרוס
 לבנות ולנטוע : ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה-אתה ראה
 ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה : ויאמר יהוה אלי
 היטבת לראות פי-שקד אני על-דברי לעשותו : ויהי
 דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר
 נפות אני ראה ופניו כפני צפונה : ויאמר יהוה אלי
 מצפון הפתח הרעה על כל-שבי הארץ : כי הנני קרא
 לכל-משפחות ממלכות צפונה נאם-יהוה ובאו ונתנו איש
 בסאו פתח ו שערי ירושלם ועל כל-חומתיה סביב ועל
 כל-ערי יהודה : ודברתי משפטי אותם על כל-דעתם
 אשר עובדי ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי
 ידיהם : ואתה תאזר כחנית וקמת ודברת אליהם את
 כל אשר אנכי אצוה אל-תחת מפניהם פן-אתה תה
 לפניהם : ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד
 ברזל ולחכות נחשת על-כל-הארץ למלכי יהודה לשריה
 לכהניה ולעם הארץ : ונלחמו אליה ולא יוכלו לך פי-
 אתה אני נאם-יהוה להצילך : ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
 הלך וקראת באוני ירושלם לאמר פה אמר יהוה וברתי

הפסרת מסות

לך נסד נעוריק אהבת פלולתך לכתך אחרי במדבר
בארץ לא ורעה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה
בלאכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאסיהוה:

המסות ק"י

הפסרת מסעי

המסות ק"ב

שמעו דברייהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל:
כה אמר יהוה מהמצאו אבתיכם בי עול כי רחקו מעלי
ויקבו אחרי ההבל ויהבלו: ולא אמרו איה יהוה המעלה
אתנו מארץ מצרים המוליד אתנו במדבר בארץ ערבה
ושוהה בארץ ציה וצלמות בארץ לא-עבר בה איש
ולא יושב אדם שם: ואביא אתכם אל-ארץ הפרמל לאכל
פריה וטובה ותבאו ותממאו את-ארצי ונחלתי שמתם
לתועבה: הפתנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה
לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בפעל ואחרי
לא-יועירו הקבו: לכן עד אריב אתכם נאסיהוה ואת-
בני בניכם אריב: כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלתי
והתבוננו מאד וראו הן היתה פזאת: התימיר גוי אלהים
והמה לא אלהים ועפי המיר כבורו בלוא יועיר: שמו
שמים על-זאת ושערו חרבו מאד נאסיהוה: כישתים
רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מיים חיים לחצב להם
בארות באלת נשברים אשר לא-יכלו המים: העבר ישראל
אס-יריד בית הוא מדוע היה לבו: עליו ישאנו כפרים
נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי ישוב:
גם-בני-גף ותחפנים ירעה מרקד: הלוא-זאת תעשה-לך
עובד את-יהוה אלתיך בעת מוליכך בדרך: ועתה מה-
לך לדרך מצרים לשמות מי שחור ומה-לך לדרך אשר
לשמות מי נהר: תיפך רעתך ומשכותיך תוכחך ודעי
וראי פירע ומר עובד את-יהוה אלתיך ולא פחדתי
אלך נאס-אדני יהוה צבאות: כי מעולם שברתי עלך
נתמתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבוד כי על-כר-נבעה

הפמרת מסעי

גְבוּהָ וְתַחַת כַּלְעַץ רָעַן אֶת צַעַה זָנָה : וְאֲנֹכִי נִמְעַתִּיד
 שׁוֹרֵק פְּלֹה זָרַע אֲמַת וְאִיד נְהַפְכָת לִי סוּרֵי הַנְּפֹן נְכַרְיָה :
 כִּי אִם-תִּכְבְּסִי בְּנִתְר וְתִרְבִּי-לָךְ בְּרִית נִכְתָּם עֹנֵד לְפָנַי
 נֶאֱמַם אֲדֹנָי יְהוִה : אִיד תֵּאמְרוּ לֹא נִמְטָאֲתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים
 לֹא הִלְכֵתִי רְאִי דְדָבָר בְּנִיא דְעֵי מָה עָשִׂית בְּכִרָה מִלָּה
 מִשְׁרָכַת דְרִכְיָה : פְּרָה לְמַד מְדַבֵּר בְּאֵת נַפְשׁוֹ שְׁאֵמָה
 רוּחַ תְּאֲנִתָּה מִי יִשְׁבְּנָה כְּלִי-מִבְּקִשְׁיָה לֹא יִעֲפוּ בְּחֻדְשָׁה
 יִמְצְאוּנָה : מְנַעֵי רִגְלֵךְ מִיַּחַף וְגִרְנָה מִצְמָאָה וְתֵאמְרוּ
 נֹאֵשׁ לֹא כִי-אֶהְבֵּתִי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֶיךָ : כְּבִשְׁת גִּבְבִּי
 כִּי יִמְצֵא כֵּן הוֹבִישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמָּה מַלְכֵיהֶם שְׂרֵיהֶם
 וְכֹהֲנֵיהֶם וְגִבְיָאֵיהֶם : אֲמָרִים לְעֵץ אָבִי אֶתָּה וְלֵאבֹן אֶת
 יִדְתָּנִי כִּרְפָנוּ אֲלֵי עֲרָף וְלֹא פָנִים וְכַעַת רַעְתָּם יֵאמְרוּ
 קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנו : וְאִיה אֱלֹהֵיךְ אֲשֶׁר-עָשִׂית לָךְ יְקוּמוּ אִם-
 יוֹשִׁיעוּךָ בְּעַת רַעְתָּךְ כִּי מִסְפָּר עָרִיךְ תִּיז אֱלֹהֵיךְ יְהוּדָה :
 הֲלֹא מַעַתָּה קָרָאתִי לִי אָבִי אֱלֹהִים גֵּעֲרִי אֶתָּה :

חסדרים מוסיפין כלן כי מסוקים אלן.

אִם-תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל וְנֶאֱמַר יְהוָה אֲלֵי תָשׁוּב וְאִם-תִּסְרֹךְ שְׁקִיצִיָּה
 מִפְּנֵי וְלֹא תִנּוּד : וְנִשְׁבַּעְתָּ תִּי-יְהוָה בְּאֵמַת וּבְמִשְׁפַּט
 וּבְצַדִּיקָה וְהִתְבָּרַכְוּ בּוֹ גּוֹיִם וְבוֹ יִתְהַלְלוּ :

נשמה קרי וניגון קרי ילחנו קרי יחדי *

דפמרת דברים

חזון ישעיהו בן-אמון אשר תהו על-יהודה וירושלם בימי
עזיהו יותם אתו יחזקיהו מלכי יהודה: שמעו שמים והאזיני ארץ
כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: ידע שור
קנהו וחמור אבום בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: הוי
נוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את-יהוה
נאצו את-קדוש ישראל נזרו אחר: על-מה רכפו עוד תוסיפו
סרה כל-ראש לחלי וכל-לבב דוי: מפנה-רגל ועד-ראש אין-בו
מתם פצע וחבורה ומכה מרה לא-זרו ולא חפשו ולא רככה
בשמן: ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם
זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: ונותרה בת-ציון
כספה בכרם כמלונה במקשה פעיר נצורה: לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט כסלם היינו לעמרה דמינו: שמעו דבר-
יהוה קציני סלם האזינו תורת אלהינו עם-עמרה: למה לי לב-
זכחכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים
וכבשים ועתודים לא חפצתי: כי תבאו לראות פני מייבקש זאת
מידכם רמס חצרי: לא תוסיפו הביא מנחת-שוא קטרת תועבה
היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא-אוכל און ועצרה: חדשיכם
ומועדיכם שנאה גפשי היו עלי למרח גלאיתי נשא: ובפרשכם
כפיכם אעלים עיני מכם גם כיר-תרכו תפלה אינני שמע ידיכם
דמים מלאו: רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע: למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו
אלמנה: לכו-נא ונזכחה יאמר יהוה אם-יהיו חטאיכם בשנים
בשנג ילפינו אם-יאדימו כחולע פצמר יהיו: אם-תאבו ושמעיתם
טוב הארץ תאכלו: ואם-תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי
יהוה דבר: איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט
צדק ילזו בה ועתה מרצחים: כספה הנה לסינים סבאך מהול
במים: שריו סורים ותכרי ננכים פלו אהב שחד ורדף שלמנים
יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא-יבוא אליהם: לכן נאם
האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנתם מצוי ואנקמה
מאיבי: ואשיבה ידי עליך ואצלה פכר סיגיד ואסירה כרי-
בדיליך: ואשיבה שפטיך בבראשונה ויעצוק כבתחלה אתרי-
כו יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: ציון כמשפט תפדה
ושביה בצדקה:

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם : דברו על-לב ירושלים וקראו
 אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיני יהוה בפלים
 בכל-חטאתיה: קול קורא במדבר פנו בנה יהוה ישרו בערכה
 מסקה לאלהינו: כל-זיא ינשא וכל-תר ונבעה ישפלו ויהיה
 העקב למישור והרכסים לבקעה: ונגדה כבוד יהוה וראו כד-
 בשור יחדו כי פי יהוה דבר: קול אמר קרא ואמר מה אמרת
 כל-הבשר חציר וכל-חסדו כציץ השדה: יבש חציר נבל ציץ
 כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: יבש חציר נבל ציץ
 ודבר אלהינו יקום לעולם: על הר-גבה עלי-לך מבשרת ציון
 הרמי כפח קולך מבשרת ירושלים הרמי א-תיראי אמרי לעמי
 יהודה הנה אלהיכם: הנה אלני יהוה כחוק יבוא וזלעו משלה
 לו הנה שברו אתו ופעלוהו לפניו: פרעה עדרו ירעה בזלעו
 יקבץ מלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: מיימר בשעלו מים
 ושמים בורת תפן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלים תרים
 ונבעות במאוננים: מיתפן את-רוח יהוה ואיש עצרתו יודיענו:
 את-מי נועץ ויבינהו ויזמנהו בארת משפט וילמדהו דעת
 וירדך תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי וכשחק מאוננים
 נחשבו הן אים כהק ישול: ולבנון אין הי בער ותיתו אין הי
 עולה: כל-הגוים כציון נגדו מאפס ותהו נחשכו-לו: ואל-מי
 תדמיון אל ומה-דמות תערכו-לו: הפסל נסך תרש וצורף בזהב
 ירקענו ורתקות כסף צורף: המסכן תרומה עץ לא-ירקב יבחר
 תרש חכם יבקש-לו להקין פסל לא ימוט: הלוא תדעו הלוא
 תשמעו הלוא הנה מראש לכם הלוא הבינותם מוסדות הארץ:
 הישב על-תונ הארץ וישבית בחנכים הנוטה כדק שמים וימתחם
 כאהל לשבת: הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ פתחו עשרה:
 אף בדי-נשעו אף בדי-זרעו אף בדי-שרש בארץ נזעם ונס-נשף
 בהם ויבשו וסערה פקש תשאם: ואל-מי תדמיוני ואשנה
 יאמר קדוש: שאו-מרום עיניכם וראו מי-ברא אלה המוציא
 במספר צבאם לבלם בשם יקרא מרב אונים ואמין כח איש
 לא נעדר:

הפטרת עקב

ותאמר ציון עזבני יהוה ואלני שכחני: התשכח אשה עולה

הפטרת עקב

מרחם בן־בטנה גם־אלה תשפחנה ואנכי לא אשפחך: הן
 על־פנים חקתיך חוטתיך נגדי תמיד: מהרו בגיך מהרסוך
 ומחריביך ממך יצאו: שאי סביב עניך וראי פלם נקבצו באו־
 לך סי־אני נאס־יהוה פי כלם בעדי תלפשי ותקשרים בפלה:
 פי חרבתיך ושטמתיך וארץ הרסתך פי עתה תצרי מיושב ורחקו
 מבלעיד: עוד יאמרו באזניך בני שפתיך צר־לי המקום נשה
 לי ואשברה: ואמרת בלבבך מי ילד־לי את־אלה ואני שכולה
 ונלמדה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשאתי לבדי אלה
 איפה הם: כה־אמר אלני יהוה הנה אשא אל־גוים ידי ואר־
 עמים ארים נפי והביאו בניך בתצן ובנתיך על־פתח תנשאנה:
 והיו מלכים אמניך ושרותיךם מיניקותיך אפים ארץ ישפתו־
 לך ועפר רגליך ילחכו ויבעת פי־אני יהוה אשר לא־ישו קני:
 היקח מגבור מלקוח ואס־שבי צדיק ימלט: פי־לה אומר יהוה
 גם־שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת־יריבך אנכי
 אריב ואת־בניך אנכי אושיע: והאבלתי את־מוניך את־בשרם
 ובעסים דמם ישפרון וידעו כל־בשר פי אני יהוה מושיעך
 ונאקד אביר יעקב: כה־אמר יהוה אי זה ספר פריחות אמכם
 אשר שלחתיה או מי מנושי אשר־מכרתי אתכם לו הן בעולתיכם
 נמפרתם ובפשעיכם שלחה אמכם: מדוע באתי ואין איש
 קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפרות ואס־אין־כי לח
 להציל הן פגעתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דנתם
 מאין מים ותמת בצמא: אדביש שמים קדרות ושק אשים
 כסותם: אלני יהוה נתן לי לשון למודים בדעת לעות את־יעף
 דבר יעיר בפקר בפקר יעיר לי און לשמע פלמודים: אלני יהוה
 פתח־לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: גוי נתתי למכים
 ולחיי למרמים פני לא הסתרתני מכלמות ורק: ואלני יהוה יעזר־
 לי על־פן לא נבלמתי על־פן שמתי פני כחמייש ואדע פי־לא
 אבוש: קרוב מצדיקי מי־יריב אתי נעמדה יחד מי־בעל משפטי
 יגש אלי: הן אלני יהוה יעזר־לי מי־הוא ירשיעני הן פלם בפגר
 יבלו עש יאכלם: מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר
 הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: הן
 פלכם קרתי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם

הפטרת עקב ראה

מִיָּדִי הִיָּתְהוּ אֵת לָכֶם לְמַעַצְבָּה תִּשְׁכַּבְּוּ: שָׁמְעוּ אֵלַי רְדִפִי
צָדֵק מִבְּקִשֵׁי יְהוָה הִבִּיטוּ אֶל-צִוּר חֲצִבְתֶּם וְאֶל-מִקְבַּת בּוֹר
נִקְרָתֶם: הִבִּיטוּ אֶל-אֲבָרְתֵם אֲבִיכֶם וְאֶל-שָׂרָה תְּחוּלְלֶכֶם כִּי-
אֶתֶר קָרָאתִיו וְאֲבָרְכָהוּ וְאֶרְבְּדֵהוּ: כִּי-נָחַם יְהוָה צִוּוֹן נָחַם כָּל-
תְּרֻבְתֵיהָ וַיִּשֶׁם מִדְבָּרָה בָּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגוֹי יְהוָה שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה
יִמְצֵא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמִירָה:

הפטרת ראה

ואם היו ר"ח או מחר חודש נהגים בק"ק פסד"ת להספיד בשל ר"ח או מחר חודש אבל בהכנסה
קטלום נהגים להספיד עניי סוערה ולדמות של מחר חודש אבל של ר"ח אין דוחין ויש קטלום דוחין
גם של ר"ח.

בישיבה סימן נ"ד.

עֲנִיָּה סְעָרָה לֹא נִחַמָה הִנֵּה אֲנֹכִי מֵרַבִּיץ בַּפּוֹק אֲבָנִיךָ וַיִּסְדַּתִּיךָ
בַּפְּסִירִים: וְשִׁמְתִי כְּדָבָר שִׁמְשַׁתִּיךָ וְשִׁעַרִיךָ לְאֲבָנֵי אֲקָדָה וְכָל-
גְּבוּלֶךָ לְאֲבָנֵי-חֶפְצִין: וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיָּה:
בְּצִדְקָה תִּבְנוּנִי בְּחֻקֵי מַעֲשֶׂק כִּי-לֹא תִירָאִי וּמִסְתַּתֶּה כִּי לֹא-
תִקְרַב אֵלֶיךָ: הֵן גּוֹר יְגוֹר אִפְסֵם מֵאוֹתִי מִיַּד אֲתָךְ עֲלֶיךָ יִפּוֹל:
הֵן-אֲנֹכִי בְּרֵאתִי חֹרֵשׁ נִפְחַת בְּאֵשׁ פָּחַם וּמוֹצִיא כְּלִי לְמַעֲשָׂהוּ
וְאֲנֹכִי בְּרֵאתִי מִשְׁחִירַת לְחַבֵּל: כָּל-כְּלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח
וְכָל-לְשׁוֹן תִּקְוִים-אֲתָךְ לְמִשְׁפָּט תְּרִשְׁעֵי זֹאת נִחַלַת עַבְדֵי יְהוָה
וְצִדְקָתֶם מֵאוֹתִי נִאֵם-יְהוָה: הוֹי כְּדֹ-צִמָּא לְכוּ לְפָנִים וְאֲשֶׁר אֵין-
לָו כֶּסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ וְיִאֲכְלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוּ-כֶּסֶף וּבְלוּ
מִחִיר יַיִן וְחֵלֶב: לָמָּה תִשְׁקְרוּ-כֶּסֶף בְּלוּ-לֶחֶם וַיִּגְיַעְכֶם בְּלוּ
לְשִׁבְעָה שָׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי וְאֲבָרוּ-טוֹב וְתִתְעַנְּג בְּדָשָׁן נִפְשְׁכֶם:
הִפּוּ אוֹנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שָׁמְעוּ וְתָחִי נִפְשְׁכֶם וְאֲכַרְתֶּה לָכֶם בְּרִית
עוֹלָם חֲסֵדֵי דוֹר הַנְּאֻמָּנִים: הֵן עַד לְאוֹמִים נִתְתִּיו נְגִיד וּמִצִּוָּה
לְאֹמִים: הֵן גּוֹי לֹא-תִדְעֶה תִקְרָא וְגוֹי לֹא-יִדְעוּךָ אֲבָלֶיךָ יִרְוּצוּ
לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקִדּוּשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִאֲרֶךְ:

הפטרת שופטים

בישיבה סימן נ"א.

אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִנְחַמְכֶם מִי-אֶת וְתִירָאִי מֵאֲנוּשׁ יָמוֹת וּמִכָּן-
אֲדָם חֲצִיר יִנְתָּן: וְתִשְׁכַּח יְהוָה עֲשֶׂה נֹטָה שְׁמַיִם וַיִּסַּד אֲרָץ
וְתִפְחֹד תְּמִיד כְּרִי-הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמַּצִּיק בְּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית
וְאִיָּה חֲמַת הַמַּצִּיק: מִתֵּר צִעָה לְהַפְתִּיחַ וְלֹא-יָמוֹת לְשִׁמְחַת וְלֹא-
יִחַסֵּר לְחִמוֹ: וְאֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רַגַע הַיּוֹם וַיִּתְּמוּ גִלְגוֹ יְהוָה

הפטרת שופטים

צְבָאוֹת שָׁמוֹ: וְאִשֶּׁם דְּבָרֵי בְפִיךָ וּבְצֵל יָדֶי כְּפִיתִיךָ לְגִטְעַע שָׁמַיִם
וּלְיִסָּד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי-אֶתָּה: הֲהִתְעוֹרְרִי הֲתִעוֹרְרִי קוֹמִי
יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֶת-כּוֹס חֲמָרָו אֶת-קִבְעַת כּוֹס
הַתְּרַעֲלָה שְׁתִית מְצִיָּה: אִין-מִנְהַל לָהּ מִכֶּל-בָּנִים יִדְרָה וְאִין
מִחֻזֵּיק בְּיָדָהּ מִכֶּל-בָּנִים גְּדָדָה: שְׁתִים הִנֵּה קָרְאתִיךָ מִי יָנוּד לָךְ
הַשֹּׁד וְהַשֶּׁבֶר וְהַרְעֵב וְהִתְרַב מִי אֲנַחְמוּךָ: בְּגִיד עֲלֵפוֹ שָׂכְבוּ בְּרֹאשׁ
כָּל-חֻצוֹת פְּתוּא מִכֶּמֶר הַמְּלָאִים חֲמַת-יְהוָה גָּעַרְת אֱלֹהֶיךָ: לִבָּן
שָׁמְעִי-נָא זֹאת עֲנִיָה וּשְׁבַרְת וְלֹא מִיּוֹן: כֹּה-אָמַר אֱלֹהֶיךָ יְהוָה
וְאֵלֶיךָ יָרִיב עִמּוֹ הִנֵּה לִקְחֹתִי מִיָּדְךָ אֶת-כּוֹס הַתְּרַעֲלָה אֶת-
קִבְעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא-תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתָה עוֹד: וּשְׁמַתִּיךָ בְּיַד מוֹנֶיךָ
אֲשֶׁר-אָמְרוּ לְנַפְשֶׁךָ שְׁתִי וּנְעַבְרָה וּתְשִׁימִי כְּאֶרֶץ גּוֹד וּכְחוּץ
לְעִבְרִים: עוֹרִי עוֹרִי לְבָשִׁי עוֹד צִיּוֹן לְבָשִׁי וּבְגֵדֵי תִפְאֶרְתֶּךָ יְרוּשָׁלַם
עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יִבְאֶרְךָ עוֹד עָרֶךְ וְטָמֵא: הֲתִנְעֲרִי מַעְפָּר
קוֹמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתְּפַתְחוּ מוֹסְרֵי צוֹאֲרֶךְ שְׁבִיָה בַת-צִיּוֹן: כִּי-
כֹה אָמַר יְהוָה חֲנֹם נִמְכַרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּנְאַלוּ: כִּי כֹה אָמַר
אֱלֹהֵי יְהוָה מְצַרִים יִרְדֵּ-עִמִּי בְּרֹאשְׁנָה לְנוֹר שֵׁם וְאֲשׁוֹר בְּאָפֶס
עֲשָׂקוֹ: וְעַתָּה מַה-קִּי-פֹה נֹאם-יְהוָה כִּי-לִקַח עִמִּי חֲנֹם מִשְׁלֹו
יְהִלִּלוּ נֹאם-יְהוָה וְתָמִיד כָּל-הַיּוֹם שְׁמִי מְנַאֲץ: לִבָּן יִרַע עִמִּי
שְׁמִי לִבָּן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי-אֲנִי-הוּא הַמְדַבֵּר הַגָּנִי: מַה נָּאוֹו עַל-
הַהָרִים רִגְלֵי מְבַשֵּׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מִשְׁמִיעַ יִשְׁעָה
אָמַר לְצִיּוֹן מְגֵד אֱלֹהֶיךָ: קוֹל צְפִיף גִּשְׁאוֹ קוֹל יַחְדוֹ יִרְנְנוּ כִּי עֵין
בְּצִיּוֹן יֵרָאוּ בְּשׁוֹב יְהוָה צִיּוֹן: פָּצְחוּ בְּנֵנוּ יַחְדוֹ חֲרָבוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי-
נָחַם יְהוָה עִמּוֹ נָאֵל יְרוּשָׁלַם: חֲשַׁף יְהוָה אֶת-זְרוּעֵ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי
כָּל-חַגּוּזִים וְרָאוּ כָּל-אֲפָסֵי-אֶרֶץ אֶת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: סוֹרוּ סוֹרוּ
צְאוּ מִשֵּׁם טָמֵא אֶל-תִּנְעֵנוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ תִּכְרוּ נְשִׂאֵי כָּל יְהוָה: כִּי
לֹא בַחֲפוּזוֹן תִּצְאוּ וּבְמִנּוּסָה לֹא תִלְכּוּן כִּי-הֲגֵד לְפָנֵיכֶם יְהוָה
וּמֵאִסְפָּכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

הפטרת כי תצא

בישעה סימן נ"ד. (ועין כ"פ נח)

רְנִי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה פָּצְחִי רַגְנָה וְצִהְלִי לֹא-חֲלָהּ כִּי-רַבִּים בְּנֵי-
שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בְעוּזָה אָמַר יְהוָה: הֲרִתִּיכִי מִקּוֹם אֲהַלְךָ וְיִרְעוֹת
מִשְׁפָּנוֹתֶיךָ יִסּוּ אֶל-תַּחֲשִׁכֵי הָאָרֶץ מִיִּתְרֶיךָ וּיְתַרְתֶּךָ תּוֹקֵן: כִּי-
יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרָצִי וְזָרְעוֹ גּוֹיִם יִרְשׁוּ וְעָרִים נְשֹׁמוֹת יוֹשִׁיבוּ:

הפטרת כי תצא כי תבוא

אל־תִּירָאֵי כִּי־לֹא תִבְשִׂי וְאֶל־תִּקְלָמֵי כִּי לֹא תִחַפְּרִי כִּי בָשַׂת
עַד־מִיָּד תִּשְׁפָּחִי וְחָרַפְתִּי אֶל־מְנוֹתֶיךָ לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד: כִּי בְעֲלִידְךָ
עֲשִׂיךָ יִהְיֶה צְבָאוֹת שָׁמַיִם וְגַאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כְדֵהָאָרֶץ
יִקְרָא: כִּי־כֹאֲשֶׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאֶךָ יִהְיֶה וְאִשָּׁת גְּעוּרִים
כִּי תִמָּאֵם אָמַר אֱלֹהֶיךָ: בְּרַגְעַ קָמֹן עֲזוּבְתֶיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים
אֶקְבָּצֶךָ: בְּשִׁטְףָה קֶצֶף הַסִּפְרִיתִי בְּנִי רַגְעַ מִפֶּךָ וּבְחֶסֶד עוֹלָם
רַחֲמֶיךָ אָמַר גַּאֲלֶךָ יִהְיֶה: כִּי־מִי־נָח וְאֵת לִי אֲשֶׁר גִּשְׁפַעְתִּי
מֵעֵבֶר מִי־נָח עוֹד עַל־הָאָרֶץ כִּן גִּשְׁפַעְתִּי מִקְצֶה עֲבִידֶיךָ וּמִנְעֵרֶיךָ:
כִּי הִקְרִים יְמוּשׁוֹ וְהַנְּבָעוֹת תִּמְוִינָה וְחֶסֶדֶי מֵאֲתֶיךָ לֹא־יְמוּשׁ
וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּשׁ אָמַר מִרְחֲמֶיךָ יִהְיֶה:

ולוּמִן הַקְּהֵלֶת שֶׁמִּנְהֵם לְחַמֹּת עֲנִיָּה סוּעֶרָה עַל פִּי רֵאחַ מִמֶּי הַסִּמְלֵת כִּי־לֹא מִחַר חֲדָשׁ
וְהַנִּזְנִן לְהוֹסִיף כֹּלֵן עֲנִיָּה סוּעֶרָה חֹס וְנִמְלָה שֶׁהִסֵּף לְחַמֹּת מִפִּי רֵאחַ

הפטרת כי תבוא

בישעיה סימן ס"ו

קוֹמִי אוֹרִי כִּי־בָא אֲנִיךָ וּכְבוֹד יִהְיֶה עֲלֶיךָ זְרָח: כִּי־הִנֵּה הִחֲשִׁיךָ
יִכְסֶה־אֶרֶץ וְעָרָפֶל לְאֵמִים וְעֲלִידְךָ יִזְרַח יִהְיֶה וּכְבוֹדוֹ עֲלֶיךָ יִרְאָה:
וְהִקְרִי גוֹיִם לְאֲנִיךָ וּמַלְכִים לְנִגְהַ זְרָחֶךָ: שְׂאֵי סָבִיב עֵינֶיךָ וּרְאֵי
כְּכֶם וּקְבָצוּ בְּאוֹרֶיךָ בְּנֵיךָ מִרְחוֹק יָבֹאוּ וּבְנֵיךָ עַל־צֶדֶת תִּאֲמָנָה:
אִז תִּרְאֵי וְנִחַרְתִּי וּפְתַח וּרְחֹב לְבָבְךָ כִּי־יִתְפַּךְ עֲלֶיךָ הַמִּזֵּן יִם תִּיל
גוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ: שְׁפַעְרֵת גְּמֻלִים תִּכְסֶּךָ בְּכֶרֶן מִדֵּין וְעִיפָה כְּכֶם
מִשְׁבָּא יָבֹאוּ זָהָב וְדָבָר וְתִבְנֶה יִשְׂאוּ וְתִתְקַדְּוֹת יִהְיֶה יִבְשָׁרוּ: כִּלְצֹאֵן
קִדְרֵךְ יִקְבְּצוּ לָךְ אֵיגֵי נְבִיזוֹת יִשְׂרָתְנֶךָ יַעֲלוּ עַל־רִצּוֹן מִזְבְּחֵי וּבֵית
תִּפְאָרְתִּי אֶפְאֵר: מִי־אֵלֶּה כָּעֵב תַּעֲוִפִּינָה וּכְיוֹנִים אֶל־אַרְבְּתֵיהֶם:
כִּי־לִי אֵימִים יִקְוּ וְאֲנִיֹּת תִּרְשִׁישׁ בְּרֵאשִׁינָה לְהִבְיֵא בְּנֵיךָ מִרְחוֹק
כְּסָפָם וְזָהָבָם אֲתֵם לְשֵׁם יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ וּלְקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֹאֲרֶךָ:
וּבְנֵי בְנֵי־נֶבֶר חֲמֵתֶיךָ וּמַלְכֵיהֶם יִשְׂרָתְנֶךָ כִּי בְקֶצֶף הַפִּיתֶיךָ
וּבְרִצּוֹנֵי רַחֲמֶיךָ: וּפְתַחוּ שַׁעֲרֶיךָ תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלֵל לֹא יִסְגְּרוּ
לְהִבְיֵא אֲלֶיךָ תִיל גוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם נְהוּיִים: כִּי־הִנֵּנוּ וְהַמְּלִכָה
אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹדוּךָ יִאֲבְדוּ וְהַגּוֹיִם חֲרַב יִחַרְבוּ: כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן אֲלֶיךָ
יָבֹא בְרוֹשׁ תִּדְרֹר וְתִאֲשׁוּר יִתְדוּ לְפֹאֵר מְקוֹם מְקוֹדְשֵׁי וּמְקוֹם
רִגְזֵי אֲכָבֶד: וְהִלְכּוּ אֲלֶיךָ שְׁחוֹת בְּנֵי מַעֲנִיָּה וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עַל־כַּפּוֹת
רִגְזֶיךָ כִּלְמִנְאֲצִיךָ וּמִרְאֵי לָךְ עִיר יִהְיֶה צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
תַּחַת הַיּוֹתֶךָ עֲזוּבָה וְשִׁנְאוֹת וְאֵין עוֹבֵר וְשִׁמְתֶיךָ לְנֶאֱוֹן עוֹלָם
מִשׁוּשׁ דוֹר וָדוֹר: וְיִנְקַת חֶלֶב גוֹיִם וְשֵׁר מַלְכִים תִּינְקִי וְיִדְעַת

הפטרת כי תבוא נצבים

כי אני יהוה מושיעך ונאקה אביר ועלב: תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי סקדתיך שלום ונגשתי צדקה: לא ישמע עוד חמס בארצה שר ושבר בגבורתי וקראתי ישועה חולתיך ושעריך תהקה: לא יהיה לך עוד השמש קאור יומם ולילה הירח לא יאיר קך והיה לך יהוה קאור עולם ואלהיך לתפארתך: לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך קאור עולם ושלמו ימי אבך: ועמד פלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי דהרפאר: הקטן יהיה קאנה והצעיר קנוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

הפטרת נצבים

בישעה סימן 80

שוש אשויש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הקבילשני בגדי ישע מעיר צדקה יעטני פחרן יכתן פאר וכפלה מעדה בקיה: כי כארץ תוציא צמחה וכננה ורועיה תצמיח כן ארני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים: למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד יצא כננה צדקה וישועתה כפיר יבער: וראו גוים צדקה וכדמלקים כבורה וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אלהיך: לא יאמר לך עוד עזובה ולארצה לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפציה וקרא צדקה בעיניך יהוה לך וארצה תבער: כי יבעל כחור בתולה ובערוד בגיך ומשויש חתן ער כלה ישויש עניך אלהיך: ער חולתיך וירושלים הפקדתי שמרים כל היום וכדמלקיה תמיד לא יחשו המופירים את יהוה אדמי לקם: ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ: נשבע יהוה בימינו ובנרוע עזו אם אתן את דגך עוד מאכל לא יביך ואם ישמו בני נכר תירושך אשר נגעת בו: כי מאספו יאכלהו והלקו את יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: עברו עברו בשערים פנו דרך העם ספו ספו המסלה סקלו מאבן הרימו גם על העמים: הנה יהוה השמע אל קצת הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שברו אתו ופעדתו לפניו: וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעובה: מיהו א בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הודר בלבושו צעה בלב פחו אני מדבר בצדקה רב להושיע:

הפטרת נצבים וילך

מדוע אדם ללבושה ובגדיה בלתי פנת: פורה וברכת לברי
ומעמים אין איש אתי ואדרבם באפי וארמסם בחמתי ויו נצחם
על בגדי וכל מקבוצי אנאקתי: כי יום נקם בלבי ושנת גאולי
באה: ואביט ואין עור ואשתומם ואין סומך ותושע לי ורועי
וחמתי היא סמכתי: ואבוס עמים באפי ואשפרם בחמתי
ואוריד לארץ נצחם: חסדי יהוה אוכיר תהלות יהוה פעל כל
אשר נמלנו יהוה ורכי טוב לבית ישראל אשר נמלם ברחמי
וכלב חסדיו: ויאמר אדעמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם
למושיע: בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא נאדם וינמלם וינשאם כרימי עולם:

הפטרת וילך

כמנהג הספרדים וכן מהנהג ספרדים כשהסרסות נסדרות אבל כשן מחובנין מספרין שוש
איש של ס' נצבים ומספרין שובה נס' האזינו עד ופושעים יכשלו בם ולחיד אומרים
תקעו שופר וכו'

הפטרת שבת תשובה

ברושע סימן יד

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשדת בעונך: קחו עמכם
דברים ושובו אלי יהוה אמרו אליו כל תשאל עון וקח טוב ונשלמה
פרים שפתינו: אשור לא יושענו ערסום לא נרכב ולא
נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בנה ירחם יתום: ארפא
משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: אהיה כמל לישראל
יפרח פשוטגרה גיה שרשיו בלבנון: ילכו יונקותיו ויהי כזית
הודו וריח לו בלבנון: ישבו ישבי בצלו יתנו דגן ויפרחו בגפן
זכרו פיין לבנון: אפרים מה לי עוד קעצבים אני עניתי
ואשורנו אני בברוש רענן ממני פרוה נמצא: מי חכם ויבן אלה
נבון וידעם כי ישראלים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופושעים
יכשלו בם: מי יאל כמוה נשא עון ועבר על פשע לשארית
נחלתו לא יתחזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו
יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם: תתן אמת
כי עלב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

כמנהג האשכנזים (ונקק ספרים מספרין שובה כשהסרסות נסדרות ומוסיף בסוף תקעו
שופר בציון עד ולא יבושו עמי לעולם להלן נס' האזינו אבל כשהסרסות נצבים וילך
מחובנין מספרין שובה נס' האזינו.)

בישעה סימן נה

דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: יעזב רשע דרכו
ואיש און מהשבתי וישב אלי יהוה וירחמהו ואלי אלהינו כי
ירבה לסלוח: כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם
דרכי נאם יהוה: כי נבתי שמים מארץ בן נבתי דרכי מדרכיכם

ומחשבתני ממחשבותיכם: כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב בי אסתרנה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אסעשה את אשר חפצתי והצלתי אשר שלחתי: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והנבעות יפצחו לפניכם רנה וקלעני השדה ימחאו־בה: תחת הנעצוץ יענה ברזל תחת הפרפר יעלה הדם והנה ליהנה קשם לאות עולם לא יפרת: כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת ובן־אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות פלע: ואלי־אמר בן־הנזר הנזות אל־יהוה לאמר הבדל יבדיקני יהוה מעד עמו ואלי־אמר הסרים הן אני יבש: כי־כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את־שבתתי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבירתי: ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מפנים ומפנות שם עולם אתן־לו אשר לא יפרת: ובני הנזר הנזנים ער־יהוה לשרתו ולא־הבה את־שם יהוה להיות לו לעבדים כל־שמר שבת מחללו ומחזיקים בבירתי: והביאותים אל־הר קדשי ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם וזבחייהם קרצון על־מזבחי כי ביתי בית־תפלה יקרא לכל־העמים: נאם אדני יהוה מקבץ נדתי ישראל עוד אקבץ עזי לנקבציו:

○ חת קר

הפמרת האזינו

כמנהג האשכנזים שוכח ישראל עד ופושעים יכשלו במ ולחזי לומר חקעו ונקס פפרים מסרין וידבר דוד דלקין מן אס הוא שבת תשובה כל מסרין שוכח ישראל עד ופושעים יכשלו במ ולחזי חקעו.

ביואל סימן ב.

תקעו שופר בציון קדשו־צום קראו עצרה: אספועם מדשו קהל קבצו וקנים אספועוללים ויונקו שדים יצא חרן מחררו ובלה מחפתה: בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה עד־עפף ואל־תמן נחנתה לחרפה למשד־בם גוים קמה יאמרו בעמים איה אלהיהם: וקנא יהוה לארצו ויחלל עד־עמו: ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את־הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא־אתן אתכם עוד חרפה פגוים: ואת־הצפוני ארחיק מעליכם והרחתי אל־ארץ צנה ושממה את־פניו אלהים תקדמני וספו אלהים האחרון וענה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: אל־תיראי אדמה גירי

ושלמתי כִּי־הִגְדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת: אֲתִירָאוּ בְהִמּוֹת שְׂדֵי כִי דָשְׂאוּ
 גֵאוֹת מִדְבָר כִּי־עַץ נִשְׂא פְרִיָו תֵאנֶה וּגְפֵן נִתְּנוּ חִיָּם: וּבְנֵי צִיּוֹן
 גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי־נִתְּן לָכֶם אֶת־הַמּוֹרָה לַצְדָקָה
 וַיִּזְרַד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרָה וּמִקְדוֹשׁ בְּרֵאשׁוֹן: וּמִלֵּאֵי הַגְּרָנוֹת בָּר
 וְהַשִּׁיקוּ הַיִּקְבִּים תִּירוֹשׁ וַיִּצְהַר: וְשִׁלַּמְתִּי לָכֶם אֶת־הַשָּׁנִים אֲשֶׁר
 אָבַל הָאָרֶץ הַיִּלֵּק וְהַחֲסִיל וְהַגֹּזֵם חִלִּי הַגְּדוֹל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי
 בָכֶם: וְאִכְלֶתֶם אֶכּוֹל וְשִׁבּוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְרִיֵא וְלֹא־יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וַיִּדְעֶתֶם כִּי
 בְקֶדֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִן עוֹד וְלֹא־יִבְשׂוּ עַמִּי
 לְעוֹלָם:

הפטרת האזינו

כמנהג הספרדים זמן נקק פפדים כשי האזינו ספר י"ב

הפטרה ליום שביעי של פסח

בש"ב סימן כ"ב

וַיְדַבֵּר דָּוִד כִּי־יְהוָה אֶת־דַּבְּרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּלּוֹת יְהוָה
 אֶתֹו מִכַּף כַּלְדָּאִיָּו וּמִכַּף שָׂאוֹל: וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְעֵי וּמִצְדֹתַי
 וּמִפְלִמְתַּי־לִי: אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֲסֵה־בּוֹ מַגְלֵי וּמִרְן יִשְׁעֵי מִשָּׁנָבֵי וּמְנוֹסֵי
 מִשְׁעֵי מַחֲמַס תִּשְׁעֵנִי: מִהֲלֵל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיבֵי אֲוֹשַׁע: כִּי
 אֶפְגְּנֵי מִשְׁבְּרֵי־מוֹת נַחֲלֵי כִכְיֵל יִבְעֵהֲנִי: הִבְלֵי שָׂאוֹל סַפְנֵי
 קִדְמֵנִי מִקְשֵׁי־מוֹת: בְּצַר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְלֹא־אֶלְהֵי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע
 מִהִיכְלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעַתִּי בְּאָזְנוֹ: וַיִּתְנַעַשׂ וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת
 הַשָּׁמַיִם יִרְגָזוּ וַיִּתְנַעַשׂוּ כִי־תָרַח לּוֹ: עָזָה עֵשֶׂן בְּאִפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו
 תֹאכַל גְּחִלִּים בְּעָרוֹ מִמֶּנּוּ: וַיִּט שָׁמַיִם וַיִּרַד וְעָרְפֵל תַּחַת רַגְלָיו:
 וַיִּרְפַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעַף וַיִּרָא עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ: וַיִּשֶׁת חֶשֶׁךְ סָבִיבֹתָיו
 סְפוֹת חֲשֵׁר־תַּיִם עָבֵי שַׁחֲקִים: מַגְלֵה נִגְדוֹ בְּעָרוֹ גְּחִלֵּי־אֵשׁ:
 יִרְעַם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וְעִלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ: וַיִּשְׁלַח חֲצִים וַיִּפְיֵצֵם בְּרַק
 וַיִּהַמֵּם: וַיִּרְאוּ אֶפְיָקֵי יָם יִגְדוּ מוֹסְדוֹת תַּבַּל בְּנִעְרַת יְהוָה מִנְשַׁמַּת
 רוּחַ אִפּוֹ: יִשְׁלַח מִמְרוֹם יִקְחֵנִי וּמִשְׁנֵי מַמִּים רַבִּים: וַצִּלְנִי מֵאִיבֵי
 עֹז מִשְׁנָאֵי כִי אֶמְצֹו מִמֶּנִּי: יִקְדֵּמֵנִי בְּיוֹם אִידֵי וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעַן
 לִי: וַיֵּצֵא לְמִרְחַב אֶתִּי יִחַלְצֵנִי כִי־חָפֵן כִּי: וַיִּמְלֵנִי יְהוָה בְּצַדִּיקְתִּי
 כִּכֹּר יְדֵי יָשִׁיב לִי: כִּי שְׁמֵרְתִי בְרַכְוִי יְהוָה וְלֹא רִשְׁעֵתִי מֵאֶלְהֵי:
 כִּי כִל־מִשְׁפָּטוֹ לְנַגְדִי וְחִקְתִּיו לֹא־אֶסוּר מִמֶּנֶּה: וְאַהֲבִיהַ תַּמִּים לּוֹ
 וְאַשְׁתַּמְרָה מֵעוֹנֵי: וַיִּשָּׁב יְהוָה לִי בְצַדִּיקְתִּי כִּכֹּרִי לְנַגֵּד עֵינָיו: עִם־
 חֲסִיד תִּתְחַסֵּר עִם־גְּבוּר תַּמִּים תִּתְמָם: עִם־נֶכֶד תִּתְכַּבֵּר וְעִם־עַקֵּשׁ
 תִּתְפַּל: וְאֶת־עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיהָ עַל־רַמִּים תִּשְׁפִּיר: כִּי־אֶתְּהַ
 נִירֵי יְהוָה וַיְהוָה יַעֲיֵה חֲשָׁכִי: כִּי בָּהַ אֲרוֹץ גְּדוֹד בְּאֶלְהֵי אֲדַלְגֵּי

הפטרת האזינו

שׁוֹר׃ הָאֵל תָּמִים דָּרְכוּ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מִנֵּן הוּא לְכָל תַּחֲסִים
כּוּ׃ כִּי מִי־אֵל מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וּמִי־צוֹר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל־
מִעֲזוֹנֵי תִיל וַיִּתֵּר תָּמִים דָּרְכוּ׃ מִשׁוֹנֵה בְּגִלּוֹ כְּאֵילוֹת וְעַל־בְּמַתִּי
יַעֲמִידֵנִי׃ מִלְּמַד יָדִי כִּמְלַחְמָה וְנִחַת כִּשְׂת־נְחוּשָׁה וְלַעֲתִי׃ וַתִּתֵּן־
לִי מִנֵּן יִשְׁעֶה וְעִנְתֶּה תִרְבֵּנִי׃ תִּרְחִיב צַעֲדֵי תַחְתָּנִי וְלֹא מַעֲדוּ
כִרְסָנִי׃ אֲרַדְפָּה אֵיכֶי וְאֲשְׁמִידֶם וְלֹא אֲשׁוּב עַד־פְּלוֹתֶם׃ וְאִכְלֶם
וְאֲמַחֲצֶם וְלֹא יִקְוִי וַיִּפְּלוּ תַחַת רַגְלִי׃ וַתִּזְרַנִּי תִיל לִמְלַחְמָה
תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחְתָּנִי׃ וְאֵיכֶי תַתֵּה לִי עֲרָף מִשְׁנָאִי וְאֲצִמִיתֶם׃ יִשְׁעוּ
וְאִין מִשְׁעֵי א־יְהוָה וְלֹא עֵינֶם׃ וְאֲשַׁחֲקֶם כַּעֲפַר־אָרֶץ כְּטִיט־חֻצוֹת
אֲדַקֵּם אֲרַקְעֶם׃ וַתַּפְּלִטֵנִי מִרַיְבֵי עַמִּי תִשְׁמַרְנֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹלִים עִם
לֹא־יִדְרַעְתִּי וְעַבְדֵּנִי׃ בְּגִי גִבֹר יִתְפַּח־שׁוֹרְגִי לְשִׁמוֹעַ אֲזִין יִשְׁמְעוּ לִי׃
בְּגִי גִבֹר יִפְּלוּ וַיִּחַנְרוּ מִמַּסְגְּרוֹתֶם׃ חִי־יְהוָה וּבְרִיךְ צוּרֵי יְרֵם אֱלֹהֵי
צוֹר יִשְׁעֵי׃ הָאֵל הַנִּתָּן נִקְמַת לִי וּמְרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי׃ וּמוֹצִיאֵי
מֵאֵיכֶי וּמְקַמֵי תְרוֹמַמֵנִי מֵאִישׁ חַמְסִים תַּצִּיגְנִי׃ עַל־כֵּן אֲוֹדֶה יְהוָה
בְּגוֹיִם וְלִשְׁמֹךְ אֲזַמֵּר׃ מִגִּדְלִיל יִשׁוּעוֹת מִלְּכֹו וְעִשָׂה־חֶסֶד לְמִשִּׁיחֹו
לְדוֹד וְזוֹרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

וַיֵּשׁ מִפְּטִירֵיךְ אֹתָהּ בַּיְחֻקֶּיךָ סִימֵן יוֹ
וַיֵּשׁ מִפְּטִירֵיךְ אֹתָהּ בַּיְחֻקֶּיךָ סִימֵן יוֹ

כִּי אָמַר אֲדַנֵּי יְהוָה וְלִקְחַתִּי אֲנִי מִצְּמֶרֶת הָאָרֶץ תִּרְמָה וְנִתַּתִּי
מִרֹאשׁ יְנֻקוֹתַי בְּדֹ אֶקְטֹף וְשִׁתְּלַתִּי אֲנִי עַל הַר־נֹכַח וְתִלְוֹל׃ בְּהַר
מְרוֹם יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתְּלַנֵּנוּ וְנִשְׂא עֲנָף וְעִשָׂה פְרִי וְהָיָה לְאָרֶץ אֲדִיָּה
וְשִׁכְנֵנו תַּחְתָּיו כֹּל צִפּוֹר כְּד־כָּנָף בְּעַל הַדְּיוֹתָיו תִּשְׁכַּנֶּה׃ וַיִּדְעוּ
כְּד־עֵצֵי הַשָּׁדֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הַשֹּׁפֵלִתִי וְעֵץ נֹכַח הַנְּבִדְתִּי עֵץ
שֹׁפֵל הוֹבִשְׁתִּי עֵץ לַח וְהִפְרַחְתִּי עֵץ יָבֵשׁ אֲנִי יְהוָה דִּבְרַתִּי
וְעִשִׂיתִי׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ מִה־לָּכֶם אַתֶּם מְשֻׁלִּים
אֶת־הַמֶּשֶׁל הַזֶּה עַל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲבוֹת יֹאכְלוּ כֶסֶר וְשָׁנִי
הַבָּנִים תִּקְהִינָה׃ חִי־אֲנִי נֹאֵם אֲדַנֵּי יְהוָה אִם־יְהִיֶה לָכֶם עוֹד
מִשֶּׁל הַמֶּשֶׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃ הֵן כְּד־הַנְּפֹשׁוֹת כִּי הִנֵּה כֹנֵפֶשׁ הָאֵב
וּכְנֵפֶשׁ הַבֵּן לִי־הִנֵּה הַנְּפֹשׁ הַחַמְסָא תִּיָּא תְמוֹת׃ וְאִישׁ כִּי־יְהִיָּה
צַדִּיק וְעִשָׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה׃ א־הַהָרִים לֹא אֵכֶל וְעֵינָיו לֹא נִשְׂא
אֶרֶץ־גִּדְלוֹי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶרֶץ־אִשְׁת רַעֲדוּ לֹא טַמְאָ וְאֶל־אִשָּׁה
נָדָה לֹא יִקְרָב׃ וְאִישׁ לֹא יוֹנֵה חֲבָלָתוֹ חוֹב יָשִׁיב גְּזֵהָ לֹא יִגּוֹל
לְחַמוֹ לְרַעֵב יִתֵּן וְעִירִם יִכְפֹּה־בְגָד׃ בְּנִשְׁךְ לֹא־יִתֵּן וְתִרְבִּית לֹא
יִקַּח מִעַנְל יָשִׁיב יָדוֹ מִשְׁפָּט אֲמַת יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ׃ בְּחַקוֹתֵי
יִתְלַךְ וּמִשְׁפָּטֵי שֹׁמֵר לַעֲשׂוֹרֵת אֲמַת צַדִּיק הוּא חֵיה יִתֵּה נֹאֵם

אֲדַגְּנִי יְהוָה: וְהוֹלִיד בֶּן־פְּרִיץ שֹׁפֵד דָּם וְעָשָׂה אֶח מֵאֶח מֵאֵלֶּה:
 וְהוּא אֶת־כְּלֵי־אֵלֶּה לֹא עָשָׂה כִּי גַם אֶל־הַתְּרִים אָכַל וְאֶת־אִשְׁת
 רָעָהוּ טָמֵא: עֵינִי וְאֶבְיוֹן הוֹנֶה גִּלּוֹת גִּזְלֵי חֶבֶל לֹא יָשִׁיב וְאֶל־
 הַגְּלוּלִים נָשָׂא עֵינָיו הוֹעֵבָה עָשָׂה: בְּנִשְׁךְ נָתַן וְתַרְבִּית בָּקַח וְחֵי
 לֹא יָחִיָּה אֶת כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשָׂה מוֹת יוֹמֵת דָּמְיוֹ כִּי יָחִיָּה:
 וְהִנֵּה הוֹלִיד בֶּן וַיֵּרָא אֶת־כְּלֵי־חַטָּאת אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּרְאֶה וְלֹא
 יַעֲשֶׂה כִּהְיוֹן: עַל־הַתְּרִים לֹא אָכַל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל־גְּלוּלֵי בֵּית
 יִשְׂרָאֵל אֶת־אִשְׁת־רָעָהוּ לֹא טָמֵא: וְאִישׁ לֹא הוֹנֶה חֶבֶל לֹא חֶבֶל
 וְגִזְלָה לֹא גִזַּל לְחַמּוֹ לְרַעֲב נָתַן וְעַל־מִן פְּסֵה־בָּגֶד: מִעֵינֵי הַשִּׁיבִידוֹ
 נִשְׁךְ וְתַרְבִּית לֹא בָקַח מִשְׁפָּטִי עָשָׂה בַּחֲקוֹתֵי הַקֶּדֶךְ הוּא לֹא יָמוּת
 בְּעֵינֵי אָבִיו חַיָּה יָחִיָּה: אָבִיו כִּי־עָשָׂק עָשָׂק גִּזְלֵי גִזַּל אֶח וְאֲשֶׁר
 לֹא־טוֹב עָשָׂה בְּתוֹךְ עַמּוֹ וְהִגְדִּי־מֵת בְּעֵינָיו: וְאִמְרָתֶם מִדַּע לֹא־
 נָשָׂא הֵבֵן בְּעֵינֵי הָאֵב וְהֵבֵן מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה עָשָׂה אֶת כָּל־חֲקוֹתַי
 שָׁמַר וַיַּעֲשֶׂה אִתָּם חַיָּה יָחִיָּה: הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת הִיא תָמוּת בֶּן לֹא־
 יִשָּׂא | בְּעֵינֵי הָאֵב וְאֵב לֹא יִשָּׂא בְּעֵינֵי הֵבֵן צַדִּיקֵי הַצַּדִּיק עָלָיו
 תִּהְיֶה וְרִשְׁעֵת רִשָּׁע עָלָיו תִּהְיֶה: וְהַרְשָׁע כִּי יָשׁוּב מִכָּל־חַטָּאתוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת־כָּל־חֲקוֹתַי וַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה חַיָּה יָחִיָּה
 לֹא יָמוּת: כָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזְכְּרוּ לוֹ בְּצַדִּיקוֹתוֹ אֲשֶׁר־
 עָשָׂה יָחִיָּה: הַחֲפִץ אֲחַפֵּץ מוֹת רִשָּׁע נָאִם אֲדַגְּנִי יְהוָה הֲלוֹא
 בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָו וְחַיָּה: וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצַּדִּיקוֹתוֹ וַעֲשֶׂה עוֹד כָּל־
 הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה הַרְשָׁע יַעֲשֶׂה וְחֵי כִּי־צַדִּיקוֹתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה
 לֹא תִזְכְּרֶנָּה בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר־מַעַל וּבַחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חַטָּא בָּם יָמוּת:
 וְאִמְרָתֶם לֹא יִתְּבֵן דְּרָךְ אֲדַגְּנִי שְׁמַעֲיָנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הַדְּרָכִי לֹא
 יִתְּבֵן הֲלֹא דְרָכֵיכֶם לֹא יִתְּבֵנוּ: בְּשׁוּב־צַדִּיק מִצַּדִּיקוֹתוֹ וַעֲשֶׂה עוֹד
 וּמֵת עֲלֵיהֶם בְּעוֹלוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יָמוּת: וּבְשׁוּב רִשָּׁע מִרִשְׁעוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּעַשׂ מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ יָחִיָּה: וַיִּרְאֶה
 וַיָּשׁוּב מִכָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה חַיָּה יָחִיָּה לֹא יָמוּת: וְאִמְרוּ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְּבֵן דְּרָךְ אֲדַגְּנִי הַדְּרָכִי לֹא יִתְּבֵנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלֹא
 דְרָכֵיכֶם לֹא יִתְּבֵנוּ: לֵכֵן אִישׁ כִּי־דְרָכָיו אֲשַׁפֵּט אֲחֻכֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל
 נָאִם אֲדַגְּנִי יְהוָה שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵיכֶם וְלֹא־יָחִיָּה לְכֶם
 לְמִכְשׁוֹל עוֹן: הַשְׁלִיכוּ מֵעַלְיֶכֶם אֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פָּשַׁעְתֶּם
 בָּם וַעֲשׂוּ לְכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה וְקִמַּח תִּמְתּוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל:
 כִּי לֹא אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַמֵּת נָאִם אֲדַגְּנִי יְהוָה וְהָשִׁיבוּ וְחֵי:

• וישב קרי • וזכרו קרי • צדקתו קרי • ושמעו קרי • וירשע קרי

הפטרת ברכה

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אלהי-הושע
 בן-ננו משרת משה לאמר: משה עבדי מת ועתה קום עבד
 את-הירדן הזה אתה וכל-העם הזה אלה-הארץ אשר אנכי נתן
 להם לבני ישראל: כל-מקום אשר תדרוך בפרגלכם בו לכם
 נתתיו כאשר דברתי אלה-משה: מהמדבר והלבנון הזה ועד-
 הנגה והנגדול נהר-פרת כל ארץ החתים ועד-הים הגדול מבוא
 השמש יהיה גבולכם: לא-יתצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר
 הייתי עם-משה אהיה עמך לא ארפה ולא אעזבך: חזק ואמץ
 כי אתה תנחיל את-העם הזה את-הארץ אשר-נשבעתי לאבתם
 לתת להם: רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל-התורה
 אשר צוה משה עבדי אלה-תסור ממנו ימין ושמאל למען תשפיל
 בכל אשר תקד: לא-ימוש כפר התורה הזה מפיה והגית בו יומם
 ולילה למען תשמר לעשות ככל-הפיתוב בו כראו תצליח את-
 דרכי ואז תשפיל: הלא צויתיה חזק ואמץ אלה-תעלץ ואלה-
 תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תקד: ויצו יהושע את-
 שטרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה וצוו את-העם לאמר
 הכינו לכם צדה כי בעוד שלשית ימים אתם עברים את-הירדן
 הזה לבוא גרשת את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
 לרשתה: וקראו בני וקנדי וקחצי שכבט המנשה אמר יהושע
 לאמר: זכור את-הדבר אשר צוה אתכם משה עבד-יהוה
 לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את-הארץ הזאת:
 נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר
 הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל
 ועזרתם אותם: עד אשר-יגיה יהוה לאחיכם ככם וירשו גם-
 המה את-הארץ אשר-יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ
 ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר
 הירדן מזרח השמש: ויענו את-יהושע לאמר כל אשר-צויתנו
 נעשה ואלה-כד אשר תשלחנו נקד: ככל אשר-שמענו אלה-
 משה בן נשמע אלה רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה
 עם-משה: כלאיש אשר-ימרה את-פיה ולא-ישמע את-דבריך
 לכל אשר-תצוו יומרת רק חזק ואמץ:

הפטרת ת"ב

אסף אסיפם נאם-יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה
 והעלה נבל ואתן להם ועברום: על-מה אנחנו יושבים האספו
 ונבוא אלה-ערי המבצר ונרמה-שם כי יהוה אלהינו הרמנו וישקנו

הפטרת תיב

מִי־רֹאשׁ כִּי חָטְאוּ לַיהוָה: קִנְיָה לְשָׁלוֹם וְאִין מִטֹּב לַעֲת מִרְפָּה
 וְהִנֵּה בַעֲתָהּ: מִדֵּן גִּשְׁמַע גִּתְרַת סוּסֵי מִקּוֹל מִצְהָלוֹת אֲבִירֵי
 רַעֲשָׁה פֶלֶאֲרֵץ וַיִּבְאוּ וַיֵּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָה עִיר וַיִּשְׁבִּי בָהּ:
 כִּי הִנְנִי מְשַׁלַּח בְּכֶם נְחֹשִׁים צַפְעָנִים אֲשֶׁר אִין לָהֶם לַחַשׁ וּגְשָׁמוֹ
 אֲתֶכֶם נֹאם־יְהוָה: מִבְּלִיגִיתִי עֲלֵי יַגֹּן עֲלֵי לְבִי דְוִי: הִנֵּה־קוֹל
 שֹׁנֵעַת בַּת־עַמִּי מִאֶרֶץ מִרְחָקִים הִיהוּה אִין בְּצִיּוֹן אִם־מִקְדָּה
 אִין בָּהּ מִדּוֹעַ הַכְּעֹסוּנִי בַּפְּסָלֵיהֶם בְּהִבְלֵי נֹכַר: עֲבַר קֶצֶר כָּלָה
 קִיץ וְאִנְחָנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ: עַל־שֹׁכֵר בַּת־עַמִּי הַשְׁבֵּרְתִי קִדְרִיתִי
 שָׁמָּה הַחֹזְקִתִּנִּי: הִצְרֵי אִין בְּגִלְעָד אִם־רִפְאָ אִין שָׁם כִּי מִדּוֹעַ
 לֹא עָלִיתָ אֲרֻכַּת בַּת־עַמִּי: מִי־יִתֵּן רֹאשִׁי מִים וְעֵינַי מִקּוֹר דִּמְעָה
 וְאֲבִיבָה יוֹמָם וְלֵילָה אֵת חִלְדֵי בַת־עַמִּי: מִי־יִתְּנֵנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן
 אֲרָחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶת־עַמִּי וְאֶלְכָה מֵאֲתָם כִּי כָלָם מִנְּאֻפִים עֲצָרַת
 בְּגָדִים: וַיִּדְרֹכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שִׁקָּר וְלֹא לְאִמּוֹנָה גִּבְרוּ
 בְּאֶרֶץ כִּי מִרְעָה אֶרְרָעָה וַיֵּצְאוּ וְאֲתִי לֹא־יִרְעוּ נֹאם־יְהוָה: אִישׁ
 מִרְעָהוּ הִשְׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אָח אֶרְתַּבְּטָחוּ כִּי כָל־אָח עֲקוֹב יַעֲקֹב
 וְכָל־רֵעַ רֵכִיל יִהְלֹךְ: וְאִישׁ בְּרַעְיוֹ יִתְחַדֵּוּ וַיִּאֲמַת לֹא יִדְבְּרוּ
 לְמִדּוֹ לְשׁוֹנָם דִּבְרֵי־שִׁקָּר הַעֲנֵה נִלְאוּ: שִׁבְתֶּךָ בַּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה
 מֵאֲנִי דַעַת־אוֹתִי נֹאם־יְהוָה: לָכֵן פֹּה אֹמֵר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי
 צוֹרֶפֶם וּבִחְנֻתִים כִּי־אֶרְדֵּךְ אַעֲשֶׂה מִפְּנֵי בַת־עַמִּי: חֵץ שׁוֹחֵט
 לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִּבֵּר בְּפִי שְׁלוֹם אֶת־דַּעְתוֹ וַיִּדְבֵּר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים
 אֲרָבוֹ: הַעֲלֵ־אֱלֹהִי לֹא־אֶפְקֹר־בָּם נֹאם־יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּוָה
 לֹא תִתְנַקֵּם גַּמְשִׁי: עַל־הַתְּהִרִים אֲשֶׁר כָּבִי וְנָהִי וְעַל־גִּאוֹת מִדְּבַר
 קִינְיָה כִּי נִצְרָנוּ מִבְּלִי־אִישׁ עוֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעוֹף
 רֹשְׁמִים וְעַד־בְּהֵמָה נִדְּרוּ הִלְכוּ: וְנִתְתִּי אֶת־יְרוּשָׁלַּם לְגֹלִים מַעוֹן
 תַּנְּגִים וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֲתֵן שְׁמֵמָה מִבְּלֵי יוֹשֵׁב: מִי־הָאִישׁ הַחֲכָם
 זִיבֵן אֶת־זֹאת וְאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי־יְהוָה אֶקְוֶה וַיִּגְדֶּה עַל־מָה אֲכַבֶּה
 דִּיאֶרֶץ נִצְתָה כַּמִּדְבָּר מִבְּלֵי עֹבֵר: וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עֲזוֹבֵם אֶת־
 תּוֹרֹתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא־הִלְכוּ בְתִי:
 וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׂרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְמַדּוּם אֲבוֹתָם:
 לָכֵן פֹּה־אֹמֵר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵאַבְיָדִים אֶת־הָעַם
 הַזֶּה לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים מִי־רֹאשׁ: וְהַפִּיצוֹתִים בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
 יָדְעוּ הֵמָּה וְאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶרְתַּבְּטָרְבַּ עַד כְּלוּתִי
 אוֹתָם: כֹּה אֹמֵר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנְנֵנוּ וּמְרָאוּ לְמִקְוֵנוֹת וּתְבוֹאֵינָה

הפטרת תיב

וְאֵלֵי־הַתַּכְמוֹת שָׁחַז וּתְבוֹאֵנָה: וְתַמְהַרְנָה וְתִשְׁנֶה עָלֵינוּ נְדָוִי
וְתִרְדְּנָה עֵינֵינוּ דַמְעָה וְעַפְעֵפֵינוּ יוֹדוּ־מַיִם: כִּי כֹל נָהִי נִשְׁמָע
מִצִּיּוֹן אֵיךְ שָׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ מְאֹד כִּי־עֹזְבָנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁרִיכּוּ
מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ: כִּי־שָׁמְעַת נָשִׁים דְּבַר־יְהוָה וְתַקַּח אֲזַנְכֶם דְּבַר־פִּי
וְלִמְדָנָה בְּנִתִּיכֶם נָהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָה קִינָה: כִּי־עָלָה מוֹת בַּחֲלוּנֵינוּ
בָּא בְּאַרְמוֹנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בַּחוּרִים מִרְחֹבוֹת: וַדָּבָר
כִּהַ נֶאֱסִי־יְהוָה וְנִפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כִּלְמוֹן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּבְעַמּוּר
מֵאַחֲרֵי הַקּוֹצֵר וְאִין מֵאַסְפָּה: כִּהַ וְאָמַר יְהוָה אֶל־יִתְהַלֵּךְ חֶכְם
בְּחִבְמָתוֹ וְאֶל־יִתְהַלֵּךְ הַגְּבוּר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל־יִתְהַלֵּךְ עֲשׂוֹר בְּעֲשָׂרוֹ:
כִּי אִם־בּוֹאֵת יִתְהַלֵּךְ רַמְתְּהַלֵּךְ הַשָּׂפֵל וַיִּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה
עֲשֵׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאֶרֶץ כִּי־בֹאֵלָה חֲפָצָתִי נֶאֱסִי־יְהוָה:

הפטרה ליום ראשון של ראש השנה

שמואל א א

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמָתִים צוֹפִים מִתַּר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה
בֶּן־יִרְחָם בֶּן־אֵלִיהוּא בֶּן־תַּחוּ בֶן־צוּף אֶפְרָתִי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים
שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי לְפַנְנָה יָקָדִים וְלַחַנָּה אֵין
יָקָדִים: וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מְעִירוֹ מִיָּמִים יְמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת
וּלְזַבַּח לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשִׁלָּה וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי־עָלִי חֲפְנִי וּפְנִחָם
כֹּהֲנִים לַיהוָה: וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וַנִּתֵּן לְפַנְנָה אִשְׁתּוֹ וְלַכֹּהֵן
בְּנִיָּה וּבְנֹתֶיהָ מְנוּחַת: וְלַחַנָּה יָתֵן מְנַחֵת אַחַת אֶפְרָיִם כִּי אֶת־חַנָּה
אָהַב וַיְהִי סָגֹר רַחֲמָה: וּבְעֶסְתָּה צָרְתָּה גַם־פַּעַם בְּעֵבֹר הַדְּעָמָה
כִּי־סָגֹר יְהוָה בְּעַד רַחֲמָה: וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה שָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ
בְּבֵית יְהוָה בֵּן תִּכְעִיסֶנָּה וְתִבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל: וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה
אִישָׁה חַנָּה לָמָּה תִבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יִרַע לְבָבְךָ הַזֶּה
אֲנֹכִי מוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים: וְתַקֵּם חַנָּה אַחֲרַי אֶכְרֶה בְּשִׁלָּה
וְאַחֲרַי שְׁתֵּה וְעָלִי חֲפְנִי חֲפְנִי יֵשֵׁב עַל־הַפֶּסֶא עַל־מוֹזוֹת הַיָּבֵל יְהוָה:
וְהָיָא מִרְת נִפְשׁ וְתִתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה וּבְכַל תִּבְכֶּה: וְתִדְרֵךְ נָדָר
וְתֹאמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־רָאָה תִרְאֶה | בְּעֵינֵי אִמְתְּךָ וּזְכַרְתִּנִּי וְלֹא־
תִשְׁכַּח אֶת־אִמְתְּךָ וְנִתְתָּה לְאִמְתְּךָ זָרַע אֲנָשִׁים וְנִתְתִּיו לַיהוָה
כִּי־יִמֵּי חַיּוֹ וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ: וְהָיָה כִּי הִרְבִּיתָה
לְהַתְּפַלֵּל לְפָנָי יְהוָה וְעָלִי שָׁמַר אֶת־פִּיָּה: וְחַנָּה הָיָא מִדְּבַרְתָּ
עַל־דְּבַתֶּיךָ שְׁפָתֶיהָ נִעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע וַיַּחֲשִׁבָה עָלֶי לְשַׁכְּרָה:
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלִי עַד־מָתִי תִשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת־יַיְגָד מִעֲלֶיךָ:

הפטרת ליום אדרה"ש

וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנָי אִשָּׁה קִשְׁתִּי-רוּחַ אֲנֹכִי וַיֵּן וְשָׁכַר
 לֹא שִׁתִּיתִי וְאִשְׁפֹּף אֶת-נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה: אֲלֵה־תַמְנוּ אֶת-אַמְתְּךָ
 לִפְנֵי בַת-בְּלִיעַל כִּי מָרַב שִׁיתִי וּכְעָסִי דִּבַּרְתִּי עַד-חֲנֹה: וַיַּעַן עָלַי
 וַיֹּאמֶר לְכִי לְשִׁלּוֹם וְאֵלֵהִי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת-שִׁכְתְּךָ אֲשֶׁר שְׂאֵלְתִי
 מֵעַמּוֹ: וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שִׁכְתְּךָ חֵן בְּעֵינַיִךְ וַתִּקְדֵּךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ
 וַתֹּאכַל וּפְגִיחָה לֹא-הָיָה לָהּ עוֹד: וַיִּשְׁפִּימוּ בְּבִקְרֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵי
 יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתֵם הַרְמָתָה וַיִּבְעוּ אֶלְקָנָה אֶת-חֲנֹה
 אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָה יְהוָה: וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתַּחַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֶּן
 וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה שְׂאֵלְתִיו: וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה
 וְכָל-בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֶת-זִבְחַת הַיָּמִים וְאֶת-גִּדְּוֹ: וַחֲנֹה לֹא
 עָלְתָה כִּי-אָמְרָה לְאִשָּׁה עַד-יִמְלֵךְ הַנֶּעֱר וַתִּבְיֵאתִיו וַנִּרְאָה אֶת-
 פְּנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עַד-עוֹלָם: וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשָּׁה עָשִׂי
 כַּטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי עַד-נִמְקֶךָ אִתּוֹ אֲךְ יָקָם יְהוָה אֶת-דְּבָרֹךְ
 וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינֶק אֶת-חֲנֹה עַד-נִמְקָה אִתּוֹ: וַתַּעֲלֶהּ עִמָּה
 כַּאֲשֶׁר נִמְלְתוּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאַיִפָּה אֶתֶּת קָמַח וְגַבֵּל בִּין וַתִּבְאֶהוּ
 בֵּית-יְהוָה שְׁלוֹ וַתִּנְעֵר נֶעֱר: וַיִּשְׁחַטּוּ אֶת-הַפֶּר וַיָּבֹאוּ אֶת-הַנֶּעֱר
 אֶל-עָלִי: וַתֹּאמֶר כִּי אֲדֹנָי חֵי נַפְשִׁךָ אֲדֹנָי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְבֶּת
 עִמָּכָה בָּזָה דַּהֲתַפְלֵל אֶל-יְהוָה: אֶל-תִּנְעֵר חֲנֹה דַּהֲתַפְלֵתִי וַיִּתֵּן
 יְהוָה לִי אֶת-שְׂאֵלְתִי אֲשֶׁר שְׂאֵלְתִי מֵעַמּוֹ: וְגַם אֲנֹכִי הִשְׂאֵלְתִיהוּ
 לַיהוָה כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שְׂאוֹל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ שָׁם לַיהוָה:
 וַתַּתְּפֵל חַנָּה וַתֹּאמֶר עַלְיָ רַבִּי בֵּיתְךָ רַמָּה קָרְנֵי בֵּיתְךָ רַחֵם
 פִּי עַל-אֹיְבֵי כִּי שִׁמַּחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ: אִין-קָדוֹשׁ בֵּיתְךָ כִּי-אִין
 בְּרַתְךָ וְאִין צוּר בְּאַלְהֵינוּ: אֶל-תִּרְבּוּ תִרְבּוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא
 עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה וְלֹא נִתְּנָנוּ עַלְלוֹת: קִשְׁתִּי גְפָרִים
 חֲתִים וְגַבְשִׁלִים אֲזָרוּ חֵיל: שִׁבְעִים בְּלָחֶם גִּשְׁפָרוּ וְרַעְבִים חֲדָדוּ
 עַד-עֲקָרָה יִלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים אִמְלָכָה: יְהוָה מִמִּית וּמְחַיֶּה
 מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַד: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶת-מְרוֹמָם:
 מְקִים מֵעֶפְרָדָל מֵאַשְׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן דַּהֲוִשִׁיב עִם-גְּדִיכִים וְכַפֵּא
 כְּבוֹד יִנְחַלֵּם כִּי לַיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשְׂרַח עֲלֵיהֶם תִּבְל: רַגְלֵי
 חֲסִידוֹ יִשְׁמַר וְרַשְׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְּמוּ כִּי-לֹא בָכַח יִגְבַר-אִישׁ: יְהוָה
 יַחַתּוּ מְרִיבֹ עָלוּ בְּשָׁמַיִם יִרְעֵם יְהוָה יִדְּוֵן אֶפְסֵי-אֶרֶץ וַיִּתֵּן-עוֹ
 לְמַלְכוֹ וַיְרַם קַרְן מִשִּׁיחוֹ:

הפטרה למנחה של יום כפור

רסו יונה.

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר: קום לך
אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה פירעלתה
רעתם לפני: ויקם יונה לברח תרשישה מפני יהוה
ויבד יפו וימצא אניה ובאה תרשיש וישן שכרה ויבד
בה לבוא עמהם תרשישה מפני יהוה: ויהוה המיל
רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה
להשבר: ויראו המלחים ויזעקו איש אל אלהו ויטילו
את הכלים אשר באניה אל הים להגל מעליהם ויונה
יבד אל ירכתי הספינה וישכב בתים: ויקרב אליו רב
החבל ויאמר לו מה לך נהם קום קרא אל אלהיך
אלי ותעשת האלהים לנו ולא נאמר: ויאמר איש אל
רעהו לכו ונפילה נורלות ונרעה בשלמי הרעה הזאת
לנו ונפלו נורלות נפל הגורל על יונה: ויאמר אליו
הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך
ומאן תבוא מה ארצך וארמיה עם אמה: ויאמר
אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא
אשר עשה את הים ואת היבשה: ויראו האנשים וראו
גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כירדעו האנשים כי
מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם: ויאמר אליו
מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער:
ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים
מעליכם כי ירע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם:
והחירו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים
הולך וסער עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה
אלהינו נאמר בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו נס
נקרא כי אמה יהוה באשר הפצת עשית: וישאו
את יונה וטלחו אל הים בעמד הים מועפו: ויראו
האנשים וראו גדולה את יהוה ויבדו נכח ליהוה
ויקרו נדרים:

וימן יהוה דג גדול לקבל את יונה ויהי יונה במעי

הפסרה למנחה של יום כפור

ה'יג שלשה ימים ושלושה לילות: ותפלל יונה אל
 ה'הו אלהי ממע הדנה: ויאמר קראתי מצודה לי
 אלהי הנה מצוני מבטן שאל שועתי שמעת קולי:
 ותשליכני מצודה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משכרך
 ותלך עלי עברו: ואני אמרתי נגרשתי מנגד עינך אך
 אוסיף להביט אלהיך קדשך: אפפוני מים עד נפש
 תהום יסבבני סוף תבוש לראשי: לקצבי הרים ירדתי
 הארץ ברחיק בעד לעולם ותצל משחת ה' הנה
 אלהי: בהתעטף עלי נפשי אתה הנה וברתי ותבוא
 אליך תפילתי אלהיך קדשך: משמרים תבלי שווא
 חסדים יעובו: ואני בקול תודה אובחה לך אשר נהרתי
 אשלקמה ישועתה ליהוה: ויאמר הנה ל'יג תקא את
 יונה אלהיך בשה:

ה'יג דבר יהוה אלי יונה שנית לאמר: קום לך אל גינת
 העיר גדולה וקרא אליה אתה תקרא אלהי אשר אנכי
 יצר אליך: תקם יונה תלך אל גינת כדבר יהוה
 וגינת היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים:
 וכל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
 עד ארבעים יום וגינת נהפכת: ויאמנו אנשי גינת
 באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם:
 ויצע הדבר אל מלך גינת תקם מבסאו ויצבר אדרתו
 מצליו וקם שק ושב על האפר: וזעק ויאמר בגינת
 ממצעם המלך ותליו לאמר האדם ותבהמה המלך
 ותצאן אל ימצעו מאומה אליהם ומים אליהם:
 ותכפו שקים האדם ותבהמה ויקראו אל אלהים
 בחזקה וישבו איש מדרך הרעה ומד החמס אשר
 בכבודם: מידע ישוב ונתם האלהים ושב מתרון אפו
 ולא נאבד: וירא האלהים את מעשיהם כישבו מדרך
 הרעה ונתם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות
 להם ולא עשה:

הפטורה למנחה יום כפור

וירע אל-יונה רעה גדולה יותר לו: ויתפלל אל-
 יהוה ויאמר אנה יהוה הוא זה דברי עד-היותי על-
 אדמתי על-בן-קנמתי לבחם פרשישה כי ידעתי כי אתה
 אל-הינו ורחום ארך אפים ורחימך ונתם על-הרעה:
 ועתה יהוה קח-נא את-נפשי ממני כי טוב מותי מה-
 ניאמר יהוה קחיטב חרה לך: ויצא יונה מן-העיר
 וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל
 עד אשר יראה מה-יהוה בעיר: וימן יהוה אלהים
 בקיון ויעל מעל דיונה להיות צל על-ראשו להציל לו
 מרעתו וישמח יונה על-בן-קיון שמחה גדולה: וימן
 האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ופך את-בן-קיון
 נייבש: ויהי אכורח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית
 ופך השמש על-ראש יונה ויתעלה וישאל את-נפשו למות
 ויאמר טוב מותי מחי: ויאמר אלהים אל-יונה קחיטב
 חרה לך על-בן-קיון ויאמר היטב חרה לי עד-מות:
 ויאמר יהוה אתה חסד על-בן-קיון אשר לא-עמלת בו
 לא גדלתו שבו ללצה הוה ובן-ליה אבד: ואני לא
 אהום על-נינה העיר הגדולה אשר יש-בה הרבה
 משתים עשרה רבו אדם אשר לא-ידע בין-ימיני
 לשמאלו ובהמה רבה: בפס"ח ונק"ק פסימיס כלן. ים פסימיס:
 מי אל כמוך נשא עון ועבר על-פשע לשארית נחלתו
 לא החזיק לעד אפו כי-חפץ חסד הוא: ישוב ורחמי
 יקבש עונתי ותשליך במצלות ים כל-חטאתם: תתן
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר-נשבעת לאבותי
 מימי קדם: ולומר ברכת אחרונת מד מן דוד. ויין לומר על ותורת

ז' פעמים. וכל בוזיק. השין רח
 זכריות סימן י"ד הפטורה ליום א' של סוכות

הנה יוסבא ליהוה וחלק שגדך בקרבך: ואספתי את-כר-
 הגנים אר-ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשפו הפתים
 והנשים תשגדנה ויצא חצי העיר בגולה יותר העם לא יפרת

הפטרה ליום א של סוכות

מן־העיר: ויצא יהוה ונגלתם בגוים ההם ביום הלחמו ביום
 קרב: ועמדו רגליו ביום־ההוא על־הר הזיתים אשר על־פני
 ירושלים מקדם ונגבע הר הזיתים מחציו מזרחיה ויטה גיא
 גדולה מאד ומש חצי הר צפונה וחציו נגבה: ונסתם גיא־
 הרי כי־יגיע גיהררים אד־אצל ונסתם פאשר נסתם מפני הרעש
 בימי עזיה מלך־יהודה וכא יהוה אלתי פל־קרשים עמו: והיה
 ביום ההוא לא־יהיה אור יקרות יקפאון: והיה יום־אחד הוא
 יודע ליהוה לא־יום ולא־גידה והיה לעת־ערב יהיה־אור:
 והיה ביום ההוא יצאו מים־חיים מירושלים חצים אד־הים
 הקדמוני וחצים אד־הים האחרון בקוץ ובחרף יהיה: והיה יהוה
 למקד על־כל־הארץ ביום ההוא יהיה אחד ושמו אחד:
 יסוב כל־הארץ כערבה מגבע קרמון נגב ירושלים וראמה
 וישבה תחתיה למשער בנגמן עד־מקום שער הראשון עד־
 שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המקד: וישבו בה וחרם לא
 יהיה־עוד וישבה ירושלים לבטח: וזאת תהיה המגפה אשר
 יגף יהוה את־כל־העמים אשר צבאו על־ירושלים המקא בשורו
 והוא עמד על־רגליו ועיניו תפקנה בחריהו ולשונו תפק בפיהם:
 והיה ביום ההוא תהיה מהומת־יהוה רבה בהם ותחזיקו איש
 יד רעהו ועלתה ידו על־יד רעהו: וגם־יהודה תלחם בירושלים
 ואסף חיל כל־הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: וכן
 תהיה מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור וכל־הבהמה אשר יהיה
 בשחנות התמה כמגפה הזאת: והיה כל־הנותל מכל־הגוים
 הבאים על־ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך
 יהוה צבאות ולחג את־חג הסכות: והיה אשר לא־יעלה מאת
 משפחות הארץ אד־ירושלים להשתחות למלך יהוה צבאות
 ולא עליהם יהיה הגשם: ואם־משפחת מצרים לא־תעלה ולא
 באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את־הגוים אשר
 לא יעלו לחג את־חג הסכות: זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת
 כל־הגוים אשר לא יעלו לחג את־חג הסכות: ביום ההוא יהיה
 על־מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים
 לפני המזבח: והיה כל־סיר בירושלים וביהודה קדש ליהוה
 צבאות וכאו כל־הנזבחים ולקחו מהם ובשורו בהם ולא־יהי ה

כגעני עוד בבית־יהוה צבאות ביום ההוא:

והטותן קר

הפטרה ליום שני של סכות

במרכים א' סימן ה'

וַיִּקְרָא אֶל-מִלְכָּי שְׁלֹמֹה כֹּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיַד
 הָאֲתָנִים בָּחַג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: נִבְאָה לֵל וְקָנִי
 יִשְׂרָאֵל נִשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-הָאָרוֹן: נִעְלָו אֶת-הָאָרוֹן יְהוָה
 וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-קַלְקַל הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל הַעֲלֹ
 אֲתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם: וְהַמִּלְכָּי שְׁלֹמֹה וְכָל-עַדֹת יִשְׂרָאֵל
 הַנֹּעְדִים עָלָיו אָהֳוּ לִפְנֵי הָאָרוֹן מְנַבְּחִים צֹאן וּבִקֵּר
 אֲשֶׁר לֹא-יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנָע מְרֹב: נִבְאָה הַכֹּהֲנִים אֶת-
 אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֶל-מְקוֹמוֹ אֶל-דְּבַר הַבַּיִת אֶל-קֹדֶשׁ
 הַקֹּדְשִׁים אֶל-חַת פְּנֵי הַכֹּהֲנִים: כִּי הַכֹּהֲנִים פָּרְשִׁים
 כְּנָפִים אֶל-מְקוֹם הָאָרוֹן וְכָסוּ הַכֹּהֲנִים עַל-הָאָרוֹן וְעַל-
 בִּדְיוֹ מִלְמַעְלָה: נִאֲרָכּוּ הַבָּדִים וַיֵּרְאוּ רֵאשִׁי הַבָּדִים
 מִזִּתְיֹנְתָשׁ עַל-פְּנֵי הַדְּבַר וְלֹא יָרָא הַחֹזֶה וַיְהִי שֵׁם
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה: אֵין בְּאָרוֹן רֶכֶּשׁ לְהוֹת הָאֲבֹנִים אֲשֶׁר
 הָיָה שֵׁם מִשָּׁה בְּחֹבֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִזִּתְיֹנְתָשׁ
 וַיַּעֲגֹן מִלֵּא אֶת-בַּיִת יְהוָה: וְלֹא-יִבְלֹ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד
 לְשֶׁרֶת מִפְּנֵי הָעָגֹן כִּי-מִלֵּא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-בַּיִת יְהוָה:
 אִזּוֹ אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לְשִׁפְן בְּעֶרְפֶּל: בְּנֵה
 בְּנֵיתִי בַיִת וְגַל לְךָ מִכֹּחַ לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים: וַיִּסַּב הַמִּלְכָּי
 אֶת-פְּנֵי וַיִּבְרַךְ אֶת כָּל-קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל-קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל
 עָמְדוּ: וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִי
 אֵת יְהוָה אָבִי וַיִּבְרָךְ מִלֵּא לֵאמֹר: מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם לֹא-בִתְרִיתִי בְעֵיר מִכָּל-שִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל לִבְנֹת בַּיִת לַיהוָה שְׁמִי שֵׁם וְאֲבִתֶּךָ בְּחֹד לַיהוָה
 עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי עִם-לִבְבִּי יְהוָה אָבִי לִבְנֹת בַּיִת
 לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוָה אָבִי יֵעַן
 אֲשֶׁר יְהִי עִם-לִבְבִּי לִבְנֹת בַּיִת לְשֵׁם הַמִּיבֹּת כִּי יְהִי
 עִם-לִבְבִּי: רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם-בְּנֹךְ הוֹצֵא
 מִחִלְצֶיךָ הוֹאֵר-בְּנֵה הַבַּיִת לְשֵׁמִי: תִּקַּם יְהוָה אֶת-דְּבַר
 אֲשֶׁר דִּבֶּר וְאַלֶּם תַּחַת יְהוָה אָבִי וְאֲשֶׁב וְעַל-פֶּסַח יִשְׂרָאֵל
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְאֲבִנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 וְאֲשֵׁם שֵׁם מְקוֹם לְאָרוֹן אֲשֶׁר-שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר
 כָּרַת עִם-אֲבוֹתַי בְּהוֹצִיאֵ אֲתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

הפטרה לשבת חול המועד של סכות

ביחוקאל ספן לית

וְהָיָה בַיּוֹם הַזֶּה הוּא בְיּוֹם נוֹגַעַל אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל נֹאֵם
אֲדַנִּי יְהוָה תַּעֲלֶה חֲמַתִּי בְּאִפִּי וּבִקְנֵאתִי בְּאֵשׁ עֵבְרַתִּי
דְּבַרְתִּי אִם לֹא בַיּוֹם הַזֶּה רַעַשׁ נְדוּף עַל אֲדַמַת
יִשְׂרָאֵל וְרַעַשׁ מִפְּנֵי דַגֵּי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיֵּת הַשָּׂדֶה
וְכָל הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל הָאָדָמָה וְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי הָאָדָמָה וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְּלוּ הַמְּדִרְגּוֹת וְכָל חוֹמָה
לְאַרְצָה תִּפּוֹל וְקָרָאתִי עָלָיו לְכָל־דְּבַר חֶרֶב נֹאֵם אֲדַנִּי
יְהוָה חֶרֶב אִישׁ בְּאֶחָיו תִּהְיֶה וְנִשְׁפַּטְתִּי אֹתוֹ בְּדַבָּר וּבְדָם
וְנִשְׁם שׁוֹמֵר וְאֶבְנִי אֶלְנָבִישׁ אִישׁ וּנְפֹרִית אֲמַטִּיר עָרָיו
וְעַל־אֲנָפִיו וְעַל־עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אֹתוֹ וְהִתְנַדְּרַתִּי
וְהִתְקַדְּשִׁיתִי וְנִדְעַתִּי לְעֵינֵי נוֹיִם רַבִּים וְיָדַעַתִּי כִּי־אֲנִי יְהוָה
וְאֵתָה בְּדָאָדָם הַנִּבְאָ עַל־נוֹגַעַל וְאֵמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדַנִּי
יְהוָה הֲנִנֵּי אֶלְיָךְ נוֹגַעַל נְשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁד וְתִכְרַס וְשִׁבְבַתִּיךְ
וְשִׁשְׂאֲתִיךְ וְהַעֲלִיתִיךְ מִיַּרְכְּתִי צָפוֹן וְהִבְאִיתִיךְ עַל־דְּבַר־
יִשְׂרָאֵל וְהִבִּיתִי בְּשִׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאנֶיךָ וְהִצִּיךְ מִיַּד יְמִינֶךָ
אִפִּיר עַל־דְּבַר־יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אֵתָה וְכָל־אֲנָפִיךָ וְעַמִּים
אֲשֶׁר אִתְּךָ לְעֵיט אֲפֹר כְּלִפְנֵי תִּנִּית הַשָּׂדֶה וְתִתִּיךְ
לְאֵבֶלָה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל בִּי אֲנִי דְבַרְתִּי נֹאֵם אֲדַנִּי
יְהוָה וְשִׁלַּחְתִּי־אֵשׁ בְּמַנּוֹג וּבִישְׁבֵי הָאֵיִם לִבְמֹת וְיָדַעַתִּי
כִּי־אֲנִי יְהוָה וְאֵת־שֵׁם קָדְשִׁי אֲרִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא־אֲחַל אֶת־שֵׁם־קָדְשִׁי עוֹד וְיָדַעַתִּי כִּי־אֲנִי יְהוָה
קָדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל הִנֵּה בָאָה וְנִהְיֶתָה נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה
הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי וַיֵּצְאוּ יִשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְעֵרָו
וְהִשִּׁיקוּ בְּנֶשֶׁק וּבְמִגֵּן וְהָיָה בְּקִשְׁתָּם וּבְחַצִּים וּבְמִקְלֵי יָד
וּבְרִמְחָ וּבְעֵרָו בָּתָם אֵשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וְלֹא־יִשָּׂא עֲצִים מִן־
הַשָּׂדֶה וְלֹא חֲטָבוּ מִן־הַיַּעֲרִים כִּי בְנֶשֶׁק יִבְעֵרוּ־אֵשׁ
וְשִׁלְּלוּ אֶת־שִׁלְלֵיהֶם וּבָחוּ אֶת־בְּחוּדֵם נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה
וְהָיָה בַיּוֹם הַזֶּה אֲתָן לַטֵּנָה מְקוֹם־שֵׁם לְקִבְרֵי יִשְׂרָאֵל
גַּי הַעֲבָרִים קִדְמַת הַיָּם וְחִסְמַת הָיָה אֶת־הָעֲבָרִים וּקְבָרוֹ
שֵׁם אֲתָתֵנוּ וְאֶת־כָּל־הַמּוֹנֶה וְקָרָא גַי הַמּוֹן נוֹגַעַל וּקְבָרוֹם
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמִצַּן טַהַר אֶת־הָאָרֶץ שֶׁבִעֲנֵה חֲדָשִׁים
וּקְבָרוֹ כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הַכִּבְדָּה נֹאֵם
אֲדַנִּי יְהוָה וְאֲנִשִּׁי תָמִיד יִבְדִּילוּ עֲבָרִים בְּאָרֶץ מְקַבְּרִים

הפטרה לשבת חול המועד של סכות

את העברים את הנותרים על פני הארץ למדנה מקצה
שבעה חדשים תקרו: ועברו העברים בארץ וראו
עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים
אלגיא המן גוג: וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ:

הפטרה לשמיני עצרת

מלכים א' סימן ח'

ויהי ופבלות שלמה להתפלל לא יהיה את כל התפלה והתחנה
הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכלע על דרכיו וכפיו פרשות
השמים: ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר: ברוך
יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל כל אשר דבר לא נפל
דבר אחר מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: יהו יהוה
אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו:
כי הטות לבנו אלו ללכת בכד דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר
התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו:
למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: והיה
לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בהקיו ולשמר מצותיו
ביום הזה: והמקדש וכל ישראל עמו זכרים זבח לפני יהוה:
ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים
ושנים אלה וצאן מאה ועשרים אלה ויחנכו את בית יהוה המקדש
וכל בני ישראל: ביום ההוא קדש המקדש את תוך התצור
אשר לפני בית יהוה כפי עשה שם את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים כפי מוזבח הנהשת אשר לפני יהוה קטן
מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: ויעש
שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מדבוא
המת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת
ימים ארבעה עשר יום: ביום השמיני שנת את העם ויברכו
את המקדש וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה
אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

הפטרה לשמחת תורה

בחדש סיון א'

והיו אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אליהו שע
בדנון משרת משה לאמר: משה עבדי מת ועתה לום
עבר את הנהר הזה וכל העם הזה אל הארץ אשר

המשורה לשמחת תורה

אנכי נתן להם לבני ישראל: כל-מקום אשר תדרוך
 בך דגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל-משה:
 מהמדבר והלבנון הזה ועד-הנהר הגדול גר-פחת כל
 ארץ החתים ועד-הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם:
 לא-תחצב איש לפגוע כל ימי הנהך כאשר הייתי עם-
 משה אהיה עמך לא ארפך ולא-אעזבך: חוק ואמץ
 בי אתה תנחיל את-העם הזה את-הארץ אשר-נשבעתי
 לאבתם לתת להם: רק חוק ואמץ מאד לשמר לעשות
 בקבל-תורה אשר צוה משה עבדי אל-חסור ממש ימין
 ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: לא-ימוש ספר
 התורה הזה מפיה דגית בו יזמם וליגלה למען השמר
 לעשות בקבל-הכתוב בו בראו תצליח את-דרכך ויאן
 תשכיל: הלא צויתך חוק ואמץ אל-תפרץ ואל-תחת כי
 עמך יהיה אלהיך בכל אשר תלך: (כאן מסיימים הספרים).
 ויצו יהושע את-

שמרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה וצו את-העם
 לאמר הביטו לכם צדה כי בעוד ושלשת ימים אתם עברים
 את-היordan הזה לבוא לרשת את-הארץ אשר יהיה
 אלהיכם נתן לכם לרשתה: ולראובני ולגדי ולחצי
 שבט המנשה אמר יהושע לאמר: וכוז את-הדבר אשר
 צוה אתכם משה עבד-יהוה לאמר יהיה אלהיכם מניח
 לכם ונתן לכם את-הארץ הזאת: ושיכם טפכם ומקניכם
 ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הJordan ואתם
 תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועוזרתם
 אותם: עד אשר-גית יהוה ו לאחיהם ככם וירשו גם-
 חמה את-הארץ אשר-יהיה אלהיכם נתן להם ושבתם
 לארץ ירשתכם ורשתם אותה אשר ו נתן לכם משה
 עבד יהוה בעבר הJordan מנחה השמש: ויעט את-יהושע
 לאמר כל אשר-צויתנו נעשה ואל-כל-אשר תשלחנו
 נלך: בכל אשר-שמענו אל-משה בן נשמע אלקך רק
 יהוה יהיה אלהיך עמך כאשר היה עם-משה: כל-איש
 אשר-ימדה את-פיה ולא-ישמע את-דברך לכל אשר-

הצונו יזמת רק חוק ואמץ:

סדר פורים.

Before Reading the מגילה, the Reader says the following ברכות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו עד מקרא מגילה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה
 נסים לאבותינו בימים הנם בזמן הזה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שתנתנו
 ונתנו והישענו לזמן הזה:

After the Reading of the Megillah, say.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל
 הרב את ריבנו ותקן את דינו ותגדל את
 נקמתנו ותמשלם גמול לכל אויבי נפשנו
 ותגפרע לנו מצרינו. ברוך אתה יי הגפרע
 לשנו ישראל מכל צרתם האל המושיע:

סדר פורים סדר פורים סדר פורים

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדרו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: בימים ההם בשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנת שלוש למלכו עשה משתה לקלשריו ועבדיו חיל ופרס ומדי הפרתקים ושרי המדינות לפניו: בהראתו את יעשרל כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ובמקלות הנמים האלה עשה המלך לכלהעם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קמון משתה שבעת ימים כחצר גנת ביתו המלך: חור וברפס ותכלת אחוץ בחבליבוץ וארקמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות וזהב וכסף על רצפת בהמזגש ותר וסחרת: והשקות בכלי זהב וכלים מבלים שונים ויין מלכות רב כנר המלך: והשתיה כדת אין אנם כרבן ויפר המלך על כלתב ביתו לעשות פרצון איש ואיש: גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: ביום השביעי כטוב לב המלך בנין אמר למדומן בותא חרבונא בנתא ואבנתא ותר וברפס שבעת הפרסים המשרתים את פני המלך אחשורוש: להביא אתי ושתי המלכה לפני המלך בקתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כרמובת מראה היא: ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים וקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ויאמר המלך לחכמים ידעו העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין והקרב אליו ברשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה אתי מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: ויאמר מומכן לפני המלך לא עלה המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדרו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום ובמקלות האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת בית המלך חור ברפס ותכלת אחוץ בחבלי בוץ וארקמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך והשתיה כדת אין אנם כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש ביום השביעי כטוב לב המלך בנין אמר למדומן בנתא חרבונא בנתא ואבנתא ותר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו ויאמר המלך לחכמים ידעו העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין והקרב אליו ברשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל

על כל השרים ועל כל

העמים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש כי
 יצא דבר המלכה על כל הנשים להבנות בעליהן
 בעיניהן באמרם המלך אחשוורוש אמר להביא
 את ושתי המלכה לפניו ולא באה והיום הזה
 תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה
 לכל שרי המלך וכדי בגון וקצת: אמר עיל המלך טוב
 מצא דבר מלכות מלפניו ויקתב בדתו פרס ומדי ולא
 יעבור אשר לא תבא ושתי לפני המלך אחשוורוש
 ומלכותה יתן המלך לרעותה הפזרה מפנה: ותשמע
 סתנם המלך אשר יעשה בקבל מלכותו כי רעה היא
 וכל הנשים יתנו וקר לבעליהן למגדול ועד קצון: היטב
 הדבר בעיני המלך והשרים תעש המלך בדבר המוכן:
 ישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
 בקתבה ואלעם ועם בלשונן להיות כל איש שרד
 בביתו ומדבר בלשון צמו:

CAP. II. ב

אחר הדברים האלה בשך חמת המלך אחשוורוש נכר
 את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה:
 ויאקרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות
 טובות מראה: ויפקד המלך פקודים בקבל מדינות
 מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל
 שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגאמר והגולן
 שמר הנשים ונתון ממרקתו: ונגזרה אשר היטב
 בעיני המלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך
 המלך בששון: איש יהודי היה בשושן
 הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש
 ימיני אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה
 עם יבניה מלך יהודה אשר הגלה לבוכרנצר מלך
 בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דוד
 כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובה
 מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו
 לבת ויהי בהשמע דבר המלך ודתו וברקבץ
 נערות רבות אל שושן הבירה אל יד רהגי

העמים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש כי
 יצא דבר המלכה על כל הנשים להבנות בעליהן
 בעיניהן באמרם המלך אחשוורוש אמר להביא
 את ושתי המלכה לפניו ולא באה והיום הזה
 תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
 המלכה לכל שרי המלך וכדי בגון וקצת אם
 על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב
 בדתו פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא
 ושתי לפני המלך אחשוורוש ומלכותה יתן
 המלך לרעותה הטובה ממנה ונשמע פתגם המלך
 אשר יעשה בכל מלכותו כי רעה היא וכל הנשים יתנו
 יקר לבעליהן למגדול ועד קצון ויטב הדבר בעיני
 המלך והשרים ויעש המלך בדבר המוכן וישלח
 ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
 ככתבה ואל עם ועם כל שונן להיות כל איש שרד
 בביתו ומדבר בלשון צמו
 הדברים האלה כשך חמת המלך אחשוורוש זכר את
 ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה ואמן
 נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות
 טובות מראה ויפקד המלך פקודים בכל מדינות
 מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה
 אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגאמר והגולן
 שמר הנשים ונתון תמרקה והנערה אשר תיטב בעיני
 המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך
 ויעש בן איש יהודי היה בשושן
 הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש
 ימיני אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה
 עם יבניה מלך יהודה אשר הגלה לבוכרנצר מלך
 בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דוד
 כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובה
 מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו
 לבת ויהי בהשמע דבר המלך ודתו וברקבץ
 נערות רבות אל שושן הבירה אל יד רהגי

ותלקח אסתר אל בית המלך אליך הני שמר הנשים: ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל ארתי ממרוקיה ואתימנותיה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה אסתר את עצמה וארתי מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: ובכל יום יום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חודש כי בן ימלא ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן הזמר וששה חדשים בכשמים ובתמרקין הנשים: ובה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר יצאן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: דערב ו היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים הנשים שני אלך ששענו סרים המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אביחילך בה המלך ונקראה בשם ונקראה בשם: ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דר מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר לה: סרים המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חודש טבת בשנת שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ונתן משאת ביד המלך: והקבץ בתולות שלית ומדוני ישוב בשער המלך אין אסתר מוגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני סרים המלך משמרי הסף ויבקשו לשלם יד המלך אחשוורוש: נתע

ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד רהגי שמר הנשים ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד ובכל יום יום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חודש כי בן ימלא ימי מרוקיהן ששה חדשים בכשמים ובתמרקין הנשים ובה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר יצאן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך בערב היא שבה אל בית הנשים שני אלך ששענו סרים המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אביחיל דר מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר לה: סרים המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חודש טבת בשנת שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ונתן משאת ביד המלך: והקבץ בתולות שלית ומדוני ישוב בשער המלך אין אסתר מוגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני סרים המלך משמרי הסף ויבקשו לשלם יד במלך אחשוורוש ויודע

הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר
למרדכי נגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
בשם מרדכי: ויבקש הדבר וימצא נתלו שנתם על
עץ וכתב בספר הדברי הנמים לפני המלך:

CAP. III. ג

אמר ו הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את-המן
בדמדתא האגני וינשארו השם את-בסאו מעל כל
השרים אשר אתו: וכל-עבדי המלך אשר בשער המלך
קרעים ומשתחווים להמן כרבן צוהלו המלך ומרדכי
לא יכרע ולא ישתחוו: ויאמרו עבדי המלך אשר
בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות
המלך: ויהי באמרם אליו יום ולא שמע אליהם
ונגידו להמן לראות העמדו דברי מרדכי ברהגיד להם
אשר הוא יהודי: וירא המן כראון מרדכי כרע
ומשתחווה לו וימלא המן המה: ויבן בעניו לשלח יד
במרדכי לבדו כרהגידו לו את-עם מרדכי ויבקש המן
להשמיד את-כל-יהודים אשר בכל-מלכות אחשוורוש
עם מרדכי: בתדש הראשון הוא-תדש ניסן בשנת
שתיים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הגדל
לפני המן מיום ו ליום ומתדש לתדש שנים-עשר הוא
תדש אדר: ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו
עם-אחד מפזר ומפזר בין העמים בכל מדינות מלכותך
ודתיהם שנות מבל-עם ואת-דתי המלך אינם עשים
ולמלך אין שיה להניהם: אם-על המלך טוב יכתב
לאבדם ועשרת אלפים כפר-כסף אשקול על-ידי עשי
המלאכה להביא אל-יגנו המלך: ויסר המלך את-שבועתו
מעל ידו ויתנה להמן כרהגדתא האגני צרר ביהודים:
ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו
כטוב בעיניך: ויקראו ספרי המלך בתדש הראשון
בשלושה עשר יום בו ויכתב בכל-אשר-צוה

הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר
אסתר למלך בשם מרדכי ויבקש הדבר וימצא
ונתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים
לפני המלך
הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את-המן
בן המדתא האגני וינשארו וישם את כסאו
מעל כל השרים אשר אתו וכל עבדי
המלך אשר בשער המלך כרעו על
ומשתחווים להמן כי בן צוה לו המלך
ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוו ויאמרו
עבדי המלך אשר בשער המלך
למרדכי מדוע אתה עובר את מצות
המלך ויהי באמרם אליו יום ולא שמע אליהם
ונגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי
כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא המן
כי אין מרדכי כרע ומשתחווה לו וימלא המן
חמה ויבן בעניו לשלח יד במרדכי לבדו כי
הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד
את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשוורוש
עם מרדכי בחדש הראשון הוא אדרש ניסן בשנת
שתיים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הגדול
לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר
הוא חדש אדר ויאמר המן למלך
אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפזר בין העמים
בכל מדינות מלכותך ודתיהם שלנות מכל עם ואתות
המלך אינם עשים ולמלך אין שווה להניחם אם על
המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים
כבר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה
להביא אל גנו המלך ויסר המלך את
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המד-רתא
האגני צרר היהודים ויאמר המלך להמן
הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך
ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה
עשר יום בו ויכתב בכך אשר צוה

שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל
 המשתה אשר לעשה להם ומחר לעשה כדבר
 המלך ויצא המן ביום ההוא שמחו וטוב לב וטראות
 המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זלמנו
 וימלא המן על מרדכי חמה ויתאפק רימון
 ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את ארדביז
 ואת זרש אשתו: ויספר להם המן את דבר עשרו
 ורב קניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו
 על השקרים ועבדי המלך: ויאמר המן אף לא הביאה
 אסתר המלכה עס המלך אל המשתה אשר עשתה
 כי אסאותי ונס למחר אני קרוא לה עס המלך: וכל
 זה אינו שנה לי בקלעת אשר אני ראה את מרדכי
 היהודי ושב בשער המלך: ותאמר לו זרש אשתו וכל
 ארדביז ועשר עץ גבה המשים אמה ובבקר ואמר למלך
 ויתלו את מרדכי עליו ובא עס המלך אל המשתה שמח
 ויטב הדבר לפני המן ויעש העץ:

CAP. VI

בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את
 ספר הזכרות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך:
 וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בנותנא ותרש שני
 סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך
 אחשוורוש: ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה
 למרדכי עלתה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה
 עמו דבר: ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר
 בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי
 על העץ אשר הניח לו: ויאמרו נערי המלך אליו הנה
 המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ויבוא המן ויאמר
 לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו
 ויאמר המן בלבו למי חפץ המלך לעשות יקר יותר
 ממני: ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ
 ביקרו: וביאו לבוש מלכות אשר לבשרבו המלך
 וסוס אשר

מח סתור

שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל
 המשתה אשר לעשה להם ומחר לעשה כדבר
 המלך ויצא המן ביום ההוא שמחו וטוב לב וטראות
 המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זלמנו
 וימלא המן על מרדכי חמה ויתאפק רימון
 ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את ארדביז
 ואת זרש אשתו ויספר להם המן את דבר עשרו
 ורב קניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו
 על השקרים ועבדי המלך: ויאמר המן אף לא הביאה
 אסתר המלכה עס המלך אל המשתה אשר עשתה
 כי אסאותי ונס למחר אני קרוא לה עס המלך: וכל
 זה אינו שנה לי בקלעת אשר אני ראה את מרדכי
 היהודי ושב בשער המלך: ותאמר לו זרש אשתו וכל
 ארדביז ועשר עץ גבה המשים אמה ובבקר ואמר למלך
 ויתלו את מרדכי עליו ובא עס המלך אל המשתה שמח
 ויטב הדבר לפני המן ויעש העץ:

בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרות
 דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך:
 וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בנותנא
 ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר
 בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש ויאמר
 המלך מה לעשה יקר וגדולה למרדכי על זרה
 ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר
 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית
 המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי
 על העץ אשר הניח לו ויאמרו נערי המלך
 אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא
 ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש
 אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי
 חפץ המלך לעשות יקר יותר ממני ויאמר המן
 אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו וביאו
 לבוש מלכות אשר לבשרבו המלך וסוס אשר

רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות
 בראשו: ונתון הלבוש והסוס על־יד־איש משרי המלך
 הפרתמים והלבשו את־האיש אשר המלך הפז ביקרו
 והרכיבו על־הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו בכה
 יעשה לאיש אשר המלך הפז ביקרו: ויאמר המלך
 להמן מחר קח את־הלבוש ואת־הסוס כאשר דברת
 ועשה־כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל־
 תפל דָּבָר מכל אשר דברת: וקח המן את־הלבוש
 ואת־הסוס וילבש את־מרדכי ורכיבו ברחוב העיר
 ויקרא לפניו בכה יעשה לאיש אשר המלך הפז ביקרו:
 וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל
 ביתו אבל וחפוי ראש ויספר המן לזרש אשתו
 ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו
 חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי
 אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול
 תפול לפניו עודם מדברים עמו וסר־יסי
 המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה
 אשר עשתה אסתר ויבא המלך והמן לשותת עם
 אסתר המלכה ויאמר המלך לאסתר גם ביזם השני
 נמשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ורתנתן
 לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש ורתען
 אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך
 המלך ואם על המלך טוב תנור־ן לי נפשי
 כשאלתי ועמי בבקשתי: כי נמכרנו אני ועמי להשמיד
 להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי
 כי אין הצד שנה בגנוק המלך: ויאמר המלך
 אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיננה
 הוא אשר־מלאו לבו לעשות כן: ותאמר אסתר איש
 צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך
 והמלכה: והמלך קם בחמתו ממשתה הלך אל־גנת
 הביתו והמן עמד לבקש על־נפשו מאסתר המלכה כי
 ראה כי־בלתה אליו הרעה

CAP. VII. 1

ויאמר המלך לשותת עם־אסתר המלכה: ויאמר
 המלך לאסתר גם ביום השני במשתה הלך מה־שאלתך
 אסתר המלכה ותנתן לך ומה־בקשתך עד־חצי המלכות
 ותעש: ותען אסתר המלכה ותאמר אם־מצאתי חן
 בעיניך המלך ואם־על־המלך טוב תנתן לי נפשי
 כשאלתי ועמי בבקשתי: כי נמכרנו אני ועמי להשמיד
 להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי
 כי אין הצד שנה בגנוק המלך: ויאמר המלך
 אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיננה
 הוא אשר־מלאו לבו לעשות כן: ותאמר אסתר איש
 צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך
 והמלכה: והמלך קם בחמתו ממשתה הלך אל־גנת
 הביתו והמן עמד לבקש על־נפשו מאסתר המלכה כי
 ראה כי־בלתה אליו הרעה

כא והלבש וה דנטה

רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו
 ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך
 הפרתמים והלבשו את האיש אשר
 המלך חפץ ביקרו והרכיבו על הסוס ברחוב העיר
 וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ
 ביקרו ויאמר המלך להמן מחר קח את הלבוש
 ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי
 היהודי היושב בשער המלך אל תפלדבר מכל
 אשר דברת ויקח המן את הלבוש ואת הסוס
 וילבש את מרדכי וירכיבו ברחוב העיר ויקרא
 לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו
 וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל
 ביתו אבל וחפוי ראש ויספר המן לזרש אשתו
 ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו
 חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי
 אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול
 תפול לפניו עודם מדברים עמו וסר־יסי
 המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה
 אשר עשתה אסתר ויבא המלך והמן לשותת עם
 אסתר המלכה ויאמר המלך לאסתר גם ביזם השני
 נמשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ורתנתן
 לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש ורתען
 אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך
 המלך ואם על המלך טוב תנור־ן לי נפשי
 כשאלתי ועמי בבקשתי כי נמכרנו אני ועמי
 להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות
 נמכרנו החרשתי כי אין הצד שור־ן בנזק
 המלך ויאמר המלך אחשוורוש
 ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא
 אשר מלאו לבו לעשות כן ותאמר אסתר
 איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני
 המלך והמלכה והמלך קם בחמתו ממשר־נה
 היין אל גנת הביתו והמן עמד לבקש על נפשו
 מאסתר המלכה כי ראה כי בלתה אליו הרעה

מאת המלך: והמלך שב

מננת הביתן אל-ביתו משתה הין והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבדש את-המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ויאמר חרבונה אחר מדתפריסים לפני המלך גם הגיד העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על-המלך עמל בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלדו עליו: ותלדו את-המן על-העץ אשר-הבין למרדכי תקמת המלך ששכה:

CAP. VIII. ח

ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את-בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא-לה: נסר המלך את-שבועתו אשר העביר מהמן ותתנה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי על-בית המן: ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותתנודלו להעביר את-רשת המן האגני ואת מחשבתו אשר חשב על-היהודיים: וישט המלך לאסתר את שרבת הדיב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: ותאמר אסתר-למלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו וכתב להשיב את-הספרים מחשבת המן כד המלתא האגני אשר כתב לאבד את-היהודיים אשר בקל-מדינות המלך: כי איכפה אוכל וראיתי ברעה אשר-מצא את-עמי ואיכפה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלדו על-העץ על-אשר שלח ידו ביהודיים: ואתם כתבו על-היהודיים כטוב בעיניכם בשם המלך ונתתם במלך המלך כי-כתב אשר לכתב בשם המלך ונתתם במלך המלך אין להשיב ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדרש סיון בשלושה ועשרים בו וכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודיים ואל האחשורפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד-פוש שבע

מאת המלך והמלך שב מגנת הביתן אל-בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך לפני המן חפו ויאמר חרבונה אחר מדתפריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמו גבו המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלדו עליו ויתלדו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וזמת המלך שככה ביום

ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה ויסר המלך את-שבועתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי על בית המן ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתנודלו להעביר את-המלך וישט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו וכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדנת האגני אשר כתב לאבד את היהודיים אשר בכל מדינות המלך כי איכפה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיכפה אוכל וראיתי באבדן מולדתי ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלדו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים ואתם כתבו על היהודיים כטוב בעיניכם בשם המלך ונתתם במלך המלך כי-כתב אשר לכתב בשם המלך ונתתם במלך המלך אין להשיב ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדרש סיון בשלושה ועשרים בו וכתב בכל אשר צוה מרדכי אל היהודיים ואל האחשורפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע

ועשרים ומאה מדינה מדינה ומאה מדינה
 מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואלתהודים
 ככתבם וכלשונם: וכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם
 בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בפוסים
 רכבי הרקש האחשתרנים בני הרמכים: אשר נתן
 המלך ליהודים: אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמוד
 על-נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם
 ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז: ביום
 אחד בכל-מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר
 לתשרי שנים-עשר הוא-חדש אדר: פתשגן הכתב
 להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים וקהלות
 היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם: הרצים
 רכבי הרקש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר
 המלך והבת נתנה בשושן הבירה: ומרדכי יצא
 מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב
 גדולה ותכריך: בויץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה:
 ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר: ובכל-
 מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך
 ודתו מניע שמחה וששון ליהודים משמה ויום טוב
 ורחים מעמי הארץ מתגברים כנגדל פחדת-היהודים
 עליהם:

CAP. IX. ט

ובשנים עשר חדרש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום
 ט אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר
 שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר
 ישלטו היהודים המה בשנאיהם נקהלו היהודים בעריהם
 בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם
 ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וכל
 שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה
 אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי
 עליהם כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל
 המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול ויכו היהודים בכל
 איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם
 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות
 הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם
 ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם ויכתב
 בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך
 וישלח ספרים ביד הרצים בפוסים רכבי הרקש
 האחשתרנים בני הרמכים אשר נתן
 המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמוד
 על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם
 ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז ביום
 אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה
 עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר פתשגן הכתב
 להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
 ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם
 מאיביהם הרצים רכבי הרקש האחשתרנים יצאו
 מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה
 בשושן הבירה ומרדכי יצא מלפני
 המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה
 ותכריך בויץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה
 ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר ובכל
 מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר

המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משמה ויום טוב
 ורחים מעמי הארץ מתגברים כנגדל פחדת היהודים
 עליהם ובשנים עשר חדרש הוא חדש אדר בשלושה עשר
 יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר
 שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר
 ישלטו היהודים המה בשנאיהם נקהלו היהודים בעריהם
 בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם
 ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וכל
 שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה
 אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי
 עליהם כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל
 המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול ויכו היהודים בכל
 איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם
 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

בשושן נקהלו

בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונתח בחמשה
 עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: על־פִּי היהודים
 הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה
 עשר לתדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח
 מנות איש לרעהו: ויכתב מרדכי את־תדבקים האלה
 וישלח ספרים אל־כל־היהודים אשר בכל־מדינות
 המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: לקום עליהם
 להיות עשים את יום ארבעה עשר לתדש אדר ואת
 יום־חמשה עשר בו בכל־שנה ושנה: בימים אשר־נתח
 בהם היהודים מאביהם ותדש אשר נהפך להם מינוח
 לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה
 ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים את
 אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם כי המן בן המדתא האגגי
 צרר כל היהודים ושב על היהודים לאברם והפל פור הוא הגורל
 להמם ולאברם ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו
 הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ על כן קראו
 לימים האלה פורים על שם הפור על־פִּי היהודים
 האגרת הזאת ומהדראו על־פִּי ומה הגיע אליהם:
 קמו וקבלו היהודים עליהם ועל־זרעם ועל כל הנלוים
 האלה ככתבם וכזמנם בכל־שנה ושנה: ותימים האלה
 מקרים ונעשים

ת"ת מאוסל רבא די

בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה
 עשר בו ונתח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום
 משתה ושמחה על כן היהודים הפרזים
 הישבים בערי הפרזות עשים ארבעה
 ארבעה עשר לתדש אדר שמחה
 ומשתה ויום טוב ומשלח מנות
 איש לרעהו ויכתב מרדכי את
 הדברים האלה וישלח ספרים אל
 כל היהודים אשר בכל מדינות
 המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים
 עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר
 לתדש אדר ואת יום חמשה עשר
 בו בכל שנה ושנה כימים אשר נהו
 בהם היהודים מאביהם והודש אשר
 נהפך להם מינוח לשמחה ומאכל ליום
 טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה
 ומשלח מנות איש לרעהו
 ומתנות לאבינים וקבל היהודים את
 אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
 מרדכי אליהם כי המן בן המדתא האגגי
 צרר כל היהודים ושב על היהודים
 לאברם והפל פור הוא הגורל
 להמם ולאברם ובבאה לפני
 המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו
 הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו
 ותלו אותו ואת בניו על העץ על כן קראו
 לימים האלה פורים על שם הפור על־
 פִּי היהודים האגרת הזאת ומה
 הגיע אליהם קמו וקבלו היהודים
 עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים
 האלה ככתבם וכזמנם בכל
 שנה ושנה והימים האלה נזכרים ונעשים

בכל ידור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: ונתכתב אסתר המלכה בתאבתייל ומרדכי היהודי את כל

בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם ונתכתב אסתר

תקף לקום את אנגרת הפרים הנאת השנית: וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת: לקום את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וצקתם: ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונתכתב בספר:

המלכה בתאבתייל ומרדכי היהודי את כל תקף לקום את אנגרת הפרים הזאת השנית וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת לקיים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וצקתם ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונתכתב בספר

CAP. X.

בשם המלך אחשוורוש מם על הארץ ואי הים: וכל מעשה תקבו ונבחרתו ופרשת נדלת מרדכי אשר נדלו המלך הלואתם כתובים על ספר דברי הימים למלכי קרי ופרס: כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש ונדול ליהודים ורצוי לרוב אהיו דגש טוב לעמו והגביר שלום לקלונרעו:

המלך אחשוורוש מם על הארץ ואי הים: וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גרו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול ליהודים ורצוי לרוב אחיודרשטוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו

ה רודי ו אדמחש קי ויל כא פס

ברוך אסתר יי אליהו נגד העולם הרב את ריבנו ונתן את דינו ונתקם את נקמתנו והמשלם גמול לכל איבי נפשנו והנפרע לנו מזכיתנו ברוך אסתר יי הנפרע לעמו ישראל מקל צביהם האל המושיע:

אין דבר שיהיה זמנו מן נישט דמס נאר מן חייבט מן שישנת יעקב אשר הגיא צנת גוים. ונפר מחשבות צרופים, דקים עלינו אדם נפש גור טון מוצע צלמ. גאה בעשרו ונכה לו בור, ונדלתו יקשה לו לכה. דפח הנקשו לקוד. ונלכד. בקש להשמיד, והשפד מהרה. המן הודיע איבת אבותיה, ועורר שונאת אחים לבנים, ולא זכר בחסי שאלו, כי הנקלתו על אג טלד איב. ומס נפש להקריט צדיק, ונלכד סמא יבדי קוהו. חסד גבר על שגנת אב, וקשע וחסד חסד על תפאיו. טמן בלמו מחשבות צרופים, ויתפגר לעשות נעה, לו שלח גמולשי על גפשו נמן להקריט וזכרם. כראות מרדכי כי יצא קמיו ודמי המן נהטו בשושה לבש שם, וקשר מספר, וגור צום, ושב על האסר. מי זה יצמוד לבשר שגנת ולמחול טשאת עין אבותינו. גן פרח מעולב, הן חופה עמדה לעורר ושנים סריסיה הבקיש להפון להקשותו בין חמת פנינים. עמד בעשרו ונפל ברשעו. עשה לו עין ונתלת עליה, פיהם קיחו קל יושבי טבל, כי טור המן נהפך לטרינו. צדיק נחלץ מיד נפש איב נמן סמט נקשו. קימו עליהם לעשות פורים, ולשקמום בקל שנה ושנת נקיש על תפלת מרדכי ואסתר, המן וגויי על העין טלית:

שושנת יעקב צלה ושמחה. כראיתם נוד תבלת מרדכי, השועים היית לנצח, ונתקתם בקל דור נדור. להודיע שקל לנח לא יבשו, ולא יקלמי לנצח קל החוסים בך. ארור המן אשר בקש לאבדי ברוך מרדכי היהודי. ארורה זרש אשת מפתחי, ברובה אסתר בעדי, וגם טרמנת זכר לטוב:

כלל לא דין קריאת ס'ת וכבוד ס'ת וספרים

א קריאת התורה בצבור הוא מתקנה כ"ה רבינו ע"ה ותקנת עזרא (סימן קל"ט) וזמן מקריאת פ' זכור שהוא דאורייתא ולכן בני הכפרים צריכין לקבץ עשרה או לבא לעיר לשבוע פ' זכור ובשעת ההקף יש לסניף על מה שישמע בפורים פ' זכור עמלק (מ"א ס' תרס"ה) :

ב אסור לצאת בשעה שקורין בתורה אלא בין נברא לנברא אם צריך הרבה אבל לדבר אסור אפילו בין נברא לנברא ואפי' להורות או לפרש איזה דבר אסור ואפילו בשעת קריאת הפסוק אסור דכתיב ובפרט עמדו כל העם ר"ל ששחקו (סי' קמ"ו) :

ג מותר לישב בשעת קריאה אפי' העומדין על הבימה כיון שהס'ת מונחת במקומה ומי' בשעה שהמברך אומר ברכו שהוא דבר שבקדושה ראוי לעמוד ובשעה שמגביהין אותה ומכ"ש כשנשאין אותה מצוייכין לעמוד עד שהגיע למקומה ואע"פ שאינו רואה אותה ויש מחמירין לעמוד בשעת הקריאה וכן עשה מרדכי ועין בבאורי הגר"א סימן קמ"ז סק"ג (ס"ג) :

ד אסור לאחוז ס'ת ערום בידים אם לא ע"י בגד המפסיק :

ה הקורא בתורה צריך לקרות עם המקרא מלה במלה בלחש ולא יקרא שנים אלא או שיקרא העולה והש"ץ ישתוק או להיפך דהרי ק"ל לא משהמעו וכ"כ צריך העולה לקרות עם הש"ץ כדי שלא הוא ברכתו לבטלה אלא שיקרא בנחת שלא ישמיע לאזניו וכ"כ אם השמע לאוניו ליכא למחש דהא גם בהפלה תקנו בלחש ואפילו דכי משמע לאוניו ה"כנ • ואם אין שם כי שבק בקריאה ומעמידין א' כי שסקרא לקורא לא יאמרו שניהם בבת אחת אלא לאוד שגמר המקרא המלה יאמר הקורא וכבר נהבאר לעיל כלל כ' ס"ד שאם עלה לס'ת במקום שאסור להפסיק או לא יקרא גם המקרא רק ישמע ממנו (סימן קמ"א) :

ו הקורא וכן חזן הקורא צריכין לעמוד ואפילו לטכוד עצמו בשעה שקורא בתורה אסור • ואם הוא בעל בגד מותר לטכוד מעט ובד"עבר שקרא מושב יצא :

ז נודעין שהגבאי או הקונה מצות עומד אצל ס'ת וזה נקרא סגן כדי שיהיו ג' היט שהסגן כביכול במקום הש"ץ שהוא מצוה לקרות לכל כי שירצה • והקורא במקום משה • והעולה הוא המקבל במקום כל ישראל (ס"ג) :

ח אין הצבור רשאים לענות אמן עד שתכלה ברכה מפי המברך ואין הקורא רשאי לקרות עד שיכלה אמן מפי הצבור ואפילו יש מאריכין באמן שהרי צריכין כולם לשמיע (ס"ג) :

ט העולה למגדל עולה בפתח שהיא לו דרך קצרה ממקומו • ויוד מהמגדל בדרך אחד שהיא לו דרך ארוכה ואם ב' הדרכים שיים עולה בפתח שהיא לו דרך יסן ורר בפתח שכנגדו וכן הדין בחזן כשמליך הס'ת (ס"ג) :

י הקורא בתורה צריך לארזו בידו העטרים של ס'ת ולא ילך משם עד שעמד שם זה שקוראין אחרון (ס"ג) והמנהג להמתין עד שיתחיל השני הברכה ומפני שבהליכה לא יוכל לשמע הברכה נוהגים המדקדקים להמתין עד שסיים השני הברכה אחרונה :

יא צ"ע אם כלם שמעו קריאת התורה ויש איזה ב"א שלא שמעו אם מותר לקרות עוד הפעם בשבילם ול"ד לפריסת שמע בסומן ס"ט דהתם כל יחיד מתייב באוהה ברכה אבל הכא דחייב רק שישמע קריאת התורה והכמים תקנו שיברך משום כבוד הצבור ויש לוטר דלא תקנו אלא כשכל הצבור חייבין בקריאה אבל לא בשביל יחיד וצ"ע :

יב קודם הברכה פותח ורואה מאיזה מקום יקרא ומברך בעת שהס'ת פתוחה ברכת אשר בחר בנו וכדי שלא יאמרו הברכות כהובות בתורה יעצים עיניו אבל לא ידפוק פניו לצד אחד ואם טעה והתחיל ואמר אשר נתן אם נזכר עד שלא סיים הברכה יאמר אשר בחר ואם כבר סיים כל הברכה יברך לאחריה אשר בחר כי ואז הקריאה נגלה וסוהמו ומברך וא"צ לכפות כסודר רק בעת שאומרים קדיש אחד הקריאה וצריך שיברך בקול רם כדי שישמעו ויענו והמברך בלחש ולא שמש קרוב להיות ברכתו לבטלה (סימן קל"ט) :

יג הגולל ס'ת יעמידנו על התפר שם יקרע מחמת ההירוק שמהך ולא יקרע אלא התפר ומי שנוהגין לו להגביה הס'ת גם לגלול אם אי אפשר לעשות שניהם יגביה שהוא עיקר הגולל ויהן לאחד לגלול אבל אם נתנו לו להושיט המעילים ולגלול יגלול ויהן לאחד להושיט (סימן קמ"ד) :

יד המפסיד לא יתחיל בברכה עד שגמר הגולל כדי שלא יהיה הגולל פסוד לשמ"י הברכות (ס"ג) :

טו כשמהפליין בבית אסור להביא לשם ס'ת לקרות בו אבל אם יחדו לו מקום אפי' רק ליום א' מותר ואם הוא אדם חשוב או תולה יש מתירין בכל ענין וי"א דוקא אדם חשוב ותולה או מותר ובפ' זכור יש להקל אפי' אינו חשוב או תולה (סימן קל"ט) ונראה לי דאפשר גם בפ' פרה כן (עין מ"א ס' תרס"ט) :

דרי כלל לא הלכות קה"ה אדם

מן ביום שיש בו שני ס"ח מודגנו להצויאם כא' אבל לא יפרח השניה ולא יסרו
המפה עד שגללו הראשונה (דנרי כמ"ל נס' קמ"ז ס"ק י"ל פ' נכלל ס"ח גר"ל
סימן נ' מדנריו ל"ט) ואין מסלקין הראשונה עד שכבר הגיעו רבי' על השלח וסניחין
אורה קודם קריש וביום שיש בו נ' ס"ח מניחין שלשהם כדי שיאמרו קריש
על כלם (סימן קמ"ז) ולא נרצו כן רק שיאמרו הקריש בשעה ששיתורם סניחה
על השלח :

ין מי' מה"ח לקרש את הכרעים סדכתיוב וקדשהו וקבלו חז"ל לכל דבר שבקדשה
לפתוח ראשון ולברך ראשון ליהן לו כנה יפה ראשון (ק פ"י כמ"ל נמד"ס) ומ"ס אס
רצה הבהן לחלוק כבוד לבי שגדול ממנו דרשות בידו (ס"י ר"ט) אבל לענין לקרות בתורה
בברכ"ג הקנו חז"ל שאין הבהן יכול למהל אלא דוקא כהן קורא ראשון ואחריו לוי
ואחריו ישראל כדי שלא יבא הדבר לידי מהלוקת שכ"א יאמר אני גדול ואקרא ראשון
(ס"י קל"ח) ואמנם זה שיד דוקא בברכ"ג דמסרמא יש שם רבים ולכן אמר במקום מנין
מזומצם ג"כ לאפליג רבנן ובסעודה דמסרמא ליכא רבים ולכן אמר יש שם רבים כמשרת
מלה דחזנה לא פלג רבנן ויכול הבהן למהל על כבודו דאע"ז דאם כהן נשא נדשה
וכיוצא בו חיובין הב"ד לכיפו ש"ה דמהלל קדושתו אבל דברים שלא ניהו לכהן אלא
משום כבודו בידו למהל על כבודו (ע"י נס"ז ס"י קמ"ט ס"ק ל"ט ומ"ל ס"ט וס"ט גיטין פ"ט
סימן כ"ג ומעטס זה מותר להעניש נכסין אם מוחל ע"ז כס"י קמ"ח) ועיר שכולה כהנים
אם יש ישראל אחד ביניהם אותו ישראל קורא ראשון מפני דרכי שלום ואם יש ג"כ לוי
קורא כסדרן כהן לוי ישראל ואח"כ שאר הכהנים ואם אין שם ישראל כדי סיפוקם או
שאין שם ישראל כלל קורא כהן אחר כהן וה"ה בעיר שכולה לויים (ועיין נס"ט ס"י קל"ט
סעיף י"ג נס"ז ומ"ל) :

וח ומטעם זה מפני ההלוקת לכן המנהג הפשוט שאפילו כהן ע"ה קודם לקרות
לפני חכם גדול ישראל ואפי' אינו יודע לקרות כלל אין מדקדקין בכך ואפי'
על גב שארז"ל כל ה"ח שמקדים לו כהן ע"ה חייב מיתה שכן כבוד התורה היינו ביסודם
אבל בזמננו כיון שכן הכנהג אין כאן ביחוי (סימן קל"ה) וז"ל יש"ש גיטין ס"י כ"א כל
יש יוהר שלא יהיה סגן לקרות לכהן ע"ה לפני ת"ח אם יכול לקרות נמי כהן חבר •
וכהן בעל עבירות או שהוא רשע כפורסם נראה פשוט אף לאותן דכ"ל שעולה
לדוכן מ"ס אין ראוי להקדים ולקרותו בתורה קודם ת"ח ואין ח"ה גדול מזה אלא
במקום סכנה עכ"ל :

וט' אם ספר תורה פתוחה והכהן קורא שמע או ברכותיה במקום שאסור להפסיק לכתחלה
אין לקרותו וקורין ישראל במקום ואין מברכנים עד שיסיים מפני כבוד העבוד דכיון
שאינו רשאי להפסיק אין כאן פגם דהכל יודעים שהוא מפני שאסור להפסיק ובריעבר
אם קראוהו המנהג שמפסיק מפני המתלוקת • ומ"ס לא יקרא עם דהון רק שישמע ממנו
ואפי' שהיה כדי לגמור את כולה מתחיל ממקום שפסק בדלעיל כלל ה' ס"י י"ב ומכ"ש
שלא יפסיק לומר לחון לבי שבידך (ס"י ס"ז נמ"ל ס"ק ה') אבל אם עומד בפסוקי דומיה
מותר לקרותו ואם עומד בתפלה אפי' קראוהו אסור לעלות וכן העניית בה"ב וכיוצא בו
שקורין ויחל אם אין הבהן מתענה ילך הבהן מברכ"ג ומ"ס אם אינו רוצה לצאת וכן בכל
דבר שמנהג לקנות במעות כגון שיקרא ראשון בהתחלת התורה בראשית כיון שכבר
נתקן מנהג זה לכבוד התורה אם אין הבהן רוצה לצאת קורין ישראל במקום (סימן
קל"ט) ודוקא בתענית בה"ב דידוע שיש הרבה שאינן מתעניין אי"כ ליכא פגמא ונ"ל
בתעניות הכתובים שהכל מתענים ואידע שרבהן כחמת תולי אינו מתענה יש בו
משום פגם וצריך לקרות הבהן כן נ"ל (וכן משמע מדנרי סנ"י נס"י קל"ט והנילו סמ"ל
נס"י פ') ואפילו כבה"ב דוקא בכמה אבל בשחרית כיון שבלא"ה קורין בתורה אע"פ
שקורין ויחל אין לחוש ומ"ס בריעבר אם קראוהו לעלות יעלה אפי' במנהג (ס"י תקס"ז
נמ"ל נס"ט ס"ק ט' ומס"ל נס"ז ס"ט שם חשש נדכס לנפלה ל"ל דליחא דכנרקה כוח משום
נטד פנור) אם היה הבהן אבל ואין שם כהן אחר מותר לקרותו בשבת דהוי מילי דפרהסיא
ומ"ס טוב יותר שיצא מברכ"ג (קל"ט) :

כ' אם כבר התחיל הישראל לברך וכבר אמר בא"י הוי התחלה ולכן אע"פ שבא כהן
א"צ הישראל להפסיק אבל אם אמר רק ברכו לא הוי התחלה ומ"ס כדי שלא
יתבייש הישראל יעמוד שם בהיבה עד שישליש כהן ולוי ואו יקרא וכן אם היו כהן
ח"י בברכ"ג וקרא הבהן שני במקום לוי שמכור לוי שמ"ס אין שם לוי אם כבר התחיל בא"י
אינו מפסיק (ס"ט) :

כ"א נהגין שאין קורין כהן או לוי למנין ד' אפילו ע"י הפסק ישראל אבל אחר שנשאל
המנין יכולים לקרות כהן או לוי ובמדינתנו אין נהגין לקרותו אלא לאחרון או
למפסיד אבל בתענית לא יעלה למפסיד שהוא ממנין הקרואים אא"כ אין שם ישראל
הודיע להפסיד ומותר לקרות כהן אחר כהן לאחרון ולמפסיד ובמקום דחק ולצורך קורין

כהן אדם כהן בהפסק ישראל ואומר החון אע"פ שהוא כהן וכן בלוי אדם לוי ע"י הפסק ישראל ומ"ס אין מנהגו כן וכי"ט אם קראו כהן חמישי יעמוד שם ויהיה המפסיד חמישי והוא מפסיד ואם אי"א כיוון שעלה לא ירד (סס א"י) :

כב אם קרא החון כהן או לוי ואינו שם לא יקרא אחר בשם אלא יעלה מעצמו משום שלא יאמרו שהכהן הוא פגום ומ"ס לבן של הכהן סותר לקרותו בשמו דאין כאן פגום ואם האב פגום א"כ גם הבן אינו כהן אבל לאביו של זה לא יקרא בשם דיש פגום דילי שהאב נשא הללה וא"כ הבן אינו כהן (מ"א ס"ק י"ח) ואם מתפלל כוהן לקרות אדם הדביל רואין שהוא כמיום שעומד בתפלה (סס) :

כג הקורא בתורה ונשתתק העומד יתחיל ככקום שורה"ל הראשון אפילו לא שהה כרי לגבור כולה (כ"ל נמ"ל סק"ג) דאם יהחיל כמקו"ש שפסק ולא יכרך א"כ פסוקי הראשונים נתברכו לפנייהם ולא לארדייהם והאחרונים נתברכו לארדייהם ולא לפנייהם ואפי"ו בומה"ץ שהשי"ץ קורא דינא הכי דמה שהשי"ץ קורא חשיב כאילו העולה קורא ודוקא שנשתתק אבל קרא סקצת פסוקים ודבר אפי"ו דברי רז"ל לא דהוי הפסק וא"כ לחזור ולברך (ק"מ) :

כד אין קורין בתורה פחות מ"ו פסוקים דהיינו ב' קורין ג' ו' ו' קורא ר' ח"ץ מפרשת ויבא עמלק בפורים שאין בו אלא מ' פסוקים דא"א בענין אחד ולכן כ"א קורא ג"פ ובדיעבד בשאר ימות השנה אם קראו רק מ' פסוקים יצאו דלא נרע דיעבד בשאר ימות השנה מלכתחלה בפורים אבל אם קראו פחות מ"ו פסוקים כגון שקראו שנים ג' ג' השלישי קרא רק ב' פסוקים צריך השלישי לחזור ולברך לפנייה ולקרות ד' פסוקים ומב"ד לארדייה דכל שקרא פחות מ"ג הוי ברכתו לבטלה ואינו נחשב לקריאה כלל ומ"ס ברז"ל ובכנתה בשבת דאסור להוסיף על מנן הקרואים לא יקרא אחר אה"ן הפסוקים אלא זה שקרא פחות דוא יקרא ואם הבה"ן או הלוי קרא פחות מ"ג צריך זה שקרא ב"פ לחזור ולקרות מפסוק שקרא והלה ויקרא ככד"ר י"פ יצ"ע ואם קרא השני או דג' פסוק א' למפרע כיון שעכ"פ קרא ג' פסוקים אע"פ שבין הכל לא קראו רק זה פסוקים יצא כמו ברי"ח (קל"א) :

כה אם קראו בין כולם י' פסוקים אלא שדלנו פסוק אחד באמצע בחול ובכנתה בשבת דאין קפידא רק שיקרא י"פ א"כ לחזור אבל בשבת דע"כ צריך להשלים כל הסדר ולכן אם דילג אפילו חיבה אחת (מ"א ס"י רפ"ג) אפילו כבר השלים מנין הקרואים ואפילו כבר התפלל כוכף צריך לחזור ולקרות אותו פסוק שדילג ושנים עמו ויברך לפנייה ולארדייה ובשבת א"כ שיקרא זה שקרא התלה בטעות כיון דסותר להוסיף ל' מנין הקרואים (סימן קל"ז) :

כו פרשיות המועדים דינם כמו כנדה בשבת שרדי כבר קראו הפרשיות בשבתות שלח ואפילו בקרבנות המוספין שקורין לכפסיד או בחה"מ כוכה"מ אם דילג פסוק א' ריט הכי אבל אם טעה במוספין ולא קרא כלל או שביום א' דחה"מ קרא ביזם ב' לבר או ביזם ב' קרא ביזם ג' לבר וכיוצא בו דילג דשם היום יום ג' או ד' צריך לחזור ולקרות בברכה (סס מ"א) ובפרשת פרה אם לא סיים כל הפרשה כמו שהקנו אם כבר גלל הס'ת נמצא שהסיח דעתו מלקרות עוד חוד וכוברך לפנייה ומתחיל כראש הפרשה אף מה שקרא כבר נסר ומב"ד לארדייה אבל אם לא גלל רק שבי"ד בארזונה א"כ לברך לפנייה כיון דברכה ארזונה היה בטעות לא הוי היכח הדעת (פ"א וק"ל דלג נא"ר פ"ן נסמון) :

כז הא דאמרינן דאם קרא ב' פסוקים צריך לחזור ולברך לפנייה ולארדייה היינו דוקא שזכרו אחד שקראו כבר איש אחד או שגללו כבר הס'ת אבל אם עדיין לא קראו לארז רק שבי"ד ברכה ארזונה א"כ לברך לפנייה אלא קורא פסוק אחד ומב"ד לארדייה (כ"כ סס"א ס"ק ד' וק"ל סס"ב כ"כ סס"א נסמון ק"ץ ס"ק ג' דאם טעה ונידך ב"ל כיון שדפנו ס"ס לשהות שד מיד א"כ לברך נחמלג ס"ס כה"ל סס"ב א"כ כשנידך חמלג דשמו ס"ס לקרות כחיקון חממ"ס ג"פ חלל שזכ סגור שכנ"ר קל"ג ג"פ ודומס ממ"ס לש"ס וכלעיל ס"י כ"ז דלא נא"ר ס' נ"ל) ואפי"ו אם כבר קראו אחד רק שלא התחיל לברך עדיין וזכרו יקרא הראשון ואם לא קראו לכפסיד ג"פ דינו כשאר קרואים (סס נא"ר) :

כח לתורה לא יקרא בתורה השני כה שקרא כבר הראשון ולכה יברך השני עוד הפעם ואפי"ו אם יצא להוסיף על כה שקרא ראשון ובדיעבד אם הוסיף השני אפי"ו רק ב"פ שלה מן הגזין וא"ל אינו עולה כרכנין ח"ץ כבסוכות שקורין בפרי דה"ז שקרא רב' מה שקרא כבר ובעצת תורה שנתעין לקרא פרשה א' לדרבה בי"א דהיי"ט בשביל שכ"ץ רצה לזכות במצות התורה ביום השלמתה והה ליה כאי אפשי בענין אחד (סס) :

כט הקורא בהודה לא ישי"ד בפרשה פחות מ"ו פסוקים (פרשה סיני פחותה לו פחותה לכל לא מה שטעולס קורין פרטס דסיינו ט"י שליטי וסול פטוח נמור) משום דיתצאין שמא יצא א' כבדכ"ץ ואמר שהעולה אודיו לא יקרא אלא ב"פ הגשאים וכן לא יסיים עם הראשון

קרי כלל לא הלכות קריה אדם

דראשן ב"פ ארד הג' היה דאו יהיהל השני ב"פ סבך לפרשה ויבא יבנה א' בביתכ' דיאמר שזה שקרא לפניו לא קרא אלא ב"פ ואפי' הכפסיד לא יהיהל ב' פסוקים לארד הפרשה כגון שיש פרשה בסוף של ה' פסוקים אלא יקרא כולה ומ"ס בדיעבד אם כבר בידך ב"א א"צ לחזור ולקרה וגם הקורא אחריו אין צורך לקרות למפרע דדוקא לכתחלה השש משום הגכנסין והיוצאין אבל לא בדיעבד אבל אם קרא אותו שלפני אחרון עד ב' פסוקים צריך הארוך להתחיל פסוק ארד למפרע דאי אפשר לקרות כמה שאינו בענינו של יום (מ"א ס' ק"ה וז"ל א"ר) ומ"ס פ' שאינו רק ב"פ מותר לשייר בתחלה ולהפסיק שם ותמיד יהיהל ויסים בדבר טוב ולא בדבר רע * ומצבת עובדי כוכבים ומולות או רעתם לא מקרי טובה או רעה כדבר זה ולא יסוים כמו שעשה מעשה דע וכן מי שהוא עיור או פסח וכו' צ"א בו לא יקראנו לאותה פרשה שלא יתבייש :

ל בידך על התורה והוכיחוהו שלא ודאו לו פרשת היום בין שכבר התחיל לקרות או לא אם הוא בפרשה אחרת לגמרי או אפי' באותו סדר אלא שצריך לגלול סבכים למקום צריך לחזור ולברך אבל אם פרשה זו הראויה לו לקרות נ"כ מגולה לפניו א"צ לחזור ולברך דדעתו על כל מה שמגולה (ס"ז) וג"ל דכיון דדעתו על כל מה שמגולה לפניו ולכן אפילו ודאו לו מסדר שבוע העבר כיון שגם מסדר של שבוע זו מגולה לפניו דכיון דדעתו על כל מה שמגולה אין צורך לחזור ולברך (ק משמש מ"א סימן ק"מ ס"ק ד' שנתכ שהלו לו פ' אמרנו כו' והולך לגלול כו' משמש אפילו פ' אמרנו לגמרי דוקא כשצריך לגלול) נראה לי דאם טעה ובידך על של חובת היום בכוספין יקרא תחלה הכוספין ואח"כ פרשת היום (שהרי נסמך הרפ"ד חמש נס"א פ"א על רמ"א וז"ל מ"א נסמין ק"מ) ובגודו דידן יל דגם רמ"א מודה דמאן ייבד דזה דומה להפילין ש"י והפילין ש"ד :

לא כל תיבה שהיא קרי וכתוב הלכה למ"ס שתיא נכונה כד ונקרית בענין ארד וכן הנקודות המעטים הכל הוא הלכה למשה מסיני ולכן צריך שיהיה הקורא בקי בדקדוק המעטים כ"ש בנקודות ומ"ס אם טעה בנגינות או בניקוד שאין הענין משתנה ע"ז אין כוזבין אותו אבל אם משתנה הענין כגון תלב תלב געשה געשה אם א"ס אהרן ה"ן מחזירין אותו ומ"ס אם אין באותו מקום מי שיוודע לקרות כיון קודין ומברכין ומפטרין או שמקרא לו ארד (ס"י קמ"ז פ"ן נסור וז"ל נסם המדרש סקור"ל לאהרן ה"ן זלרד פ"ן שנכנסו אש"י שנת פרק נגמ"א סנילו אז והסם קאו על כלומד נרדך ליעוד אלל נקריאה שמנרדך פליו מנלן וז"ל) וג"ל דכ"ז דוקא כשלא בידך עדיין ברכה אחרונה או אפי' כשבידך לענין שצריך הקורא לקרות אותו פסוק עוד הפעם אבל כשכבר נסרו הקריאה להוציא ס"ח ולחזור ולברך ג"ל דא"צ (שהרי כסוד כחז' דא"צ לחזור אפילו לאהרן ס"ן וז"ל נג"מ וז"ל דלמחלה מחזירין סייעו א"ס א"ן כגון חשש נרנס אלל לחזור ולגנך סמכ"ט על כסוד) :

לב אין קורין בתורה אלא כשהיא כתובה כתיקונה כדן ספר תורה המבואר בהלכות ספר תורה * ואפילו כתובה כהלכתה ונמצא בה שלשה מעיות אסור לקרות בה עד שיגידנה כי היא מחוקת כשטעה (י"ד סימן רע"ט) ונראה לי דהוא הדין בנמצא בה שלשה אהיות נפסקים * ואם נקרעה בה דיעה כל זמן שלא תסרה אסור לקרות בה ואפילו לא נקרעה אלא תוך ב' שימין וג"ל דהיא אפילו בשיטה א' ואם תפדה או שדבק עליה סמלית אפי' יותר מג' שימין כשרה וכן אם היה נקב והניח עליו סמלית ובת"ב כקצה אות על המסלית ומקצתו על הידועה פסול (י"ד ס"י רע"ט ונש"ך כחז' ס"ל ללל דרמ"א פ"ט) דבענין תורת ה' המסימה ומ"ס ג"ל דוקא לכתחלה אין לקרות בה אבל י"ס באכצ"ז הקריאה נמצא שנכתב על המסלית אין להוציא אחרת כיון שהמ"ז הבשיר אפילו לכתחלה (פ"ן נ"ד) * וכן אם נקרעו התפירות מן ידועה אחרת ה"ז כאילו אינו אחרת אפי' נשאר שם ה' או ר' תפירות או רוב הידועה נשארת תפודה :

לג אם נמצא טעות בס"ח הבריעו האחרונים (פ"ן מ"א סימן קמ"ז וזילורי סנ"ל) דבמקום שאין מנהג קבוע אם נמצא טעות באמצע הקריאה אפילו לא קרא עדיין ג' פסוקים יקרא הטעות בע"פ (ואמ"ר דדברים שנכתב אסור לאמרו נפ"ס כיון שאינו אלל מוח פ' לו ח"כ) וז"ל שא"ן לו משמעות כלל נלמד לא מיקרי דגריס) וישלים ג"ס ומברך באחרונה ומציאין אחרת משליסין מנין הקרואים אם הוא פתח בג"פ סבך לפרשה דאסור להפסיק או שהוא עליוש

קריאת התורה

כלישי בחיל או ברח' והוא' רביעי דאכור להוסיף (ונעשרתו הנדרות וזירת פס' ומ' פסוקים פלמוזים שנחודס ז"ס א"ר) ישרים הפרשה בס"ה הפסול ולא יוציא ארדה ויברך אחריו אבל בשבת ואחריו כיון שמתיר להוסיף מותר להפסיק שיקרא אחר בס"ה הכשר ואפילו היה אחריו כהן מותר לקרות אחריו כהן או ישראל (א"ר) אבל במקום שנקבע מנהג על פי רב"א או אם קרא כבר ג"ס או אפילו שהתחיל תיבה א' בפסוק הג' יתמור אותו ויברך אחריו ואם הוא ב"ס סמוך לפרשה יקרא ע"י הפרשה אבל אם לא התחיל עדיין פסוק ג' יפסק ולא יברך אחריו וטעם קריאתו בס"ה הכשר אפי' לא נודע הטעות עד אחר שקרא אחר הטעות איזה פסוקים א"צ שיתחילו בשניה למפרע כי כל מה שקרא קודם שנודע הטעות יוצאין כדועבד (מ"ל) ואפי' נודע כבר שפ"ט זו פסולה ושכח והוציא וקראו בה מה שקראו קראו ומוציאין (א"ר) ונ"ל דיש להנהג כב"כ המ"ז והמ"א דאם נמצא הטעות בשביעי לאחד שקרא ג"ס או ישרים הפרשה ונס' הוא כפסוק ולא יאמר קדיש לאחר הו' אלא לאחר הפרשה ואם כבר אמרו קדיש או יקרא הכפסוק ג"ס בס"ה הפסול ולא יברך על קריאת התורה אבל כשמוציאין ב' ס"ס ונמצא הטעות בשניה כיון דהוא חובת היום דינה כמו בכל קריאות ומוציאין ס"ה אחרת אם נמצא הטעות קודם שקרא ג"ס (פי"ן נמ"ל סימן קמ"ג ס"ק ד' ונס' ור"מ ס"ק פ"ז) ואם לאחד שקראו שבעה וכבר בידך באחרונה ועדיין לא קראו כל הסדרה ומצאו טעות באמצע הסדרה נ"ל לכ"ע צריך להוציא ארדה שדרי ע"כ צריכין להשלים כל הסדרה ויקראו בשניה בכרחה ויכולין להוסיף כשאר שבתות אם נמצא הטעות לאחר הברכה בתחלת הקריאה נ"ל רא"צ לחזור ולברך (פי"ן ניו"ד סימן רע"ט נמ"ל) :

לך הא דמוציאין אחרת דוקא שנמצא טעות נמור כגון רחבה במקום חבון וידנה ידנה הוא והיא כשבב בשבת הכשתיו חסר י' בין ה"ו לוא"ו אע"פ דנכל לקרות כאילו כתיב כיו"ד כיון דדרשינן מיניה של המשיכות הרבה היו בטעות נמור וכן מאן יבס' דצ"ל הכר יו"ד דדרשינן מיניה מרכיב כאן חסר י' ובפסוק ורע אין לה כתיב מלא יו"ד ולכן דרשינן עיין עליו וכן בכל דבר שפ"ה נפסלה בה אבל משום חסרות ויתרות כגון אבתנו חסר ו' וכתב מלא וכיוצא בו א"צ להוציא אחרת דאין אנו בקיאין בלא"ה כ"כ בחסירות ויתרות י"ג פ"ש שגם בספר שיוציאו יש בו מלא במקום הכר ואם הכר תיבה או אות שבו דאי חסר כגון אבהינו ונחסר א' מהאותיות או שנכתב ב' אותיות או היותו שבו דא"י מותר היו טעות (א"ר) ור"ס בתשובת נ"כ מ"ת כי שנמצא אשר תקראו אותם שצ"ל אתם חסר ו' דדרשינן אפילו מידון בו א"צ להוציא אחרת משום רס"ה שלטו אינן בקיאין בחסר ויתור נמצא היה ככל אלו א"צ להוציא משום חסירות אא"כ נרנש במסכתא כגון והנה תוסס בכסנ' שאם כתב כלא באלף צריך להוציא אחרת שגרנש במבטא משא"כ כשכתב מלא י' א"צ דאינו גרנש ואם כתב מנרשיהם במקום מנרשיהן או להיפך אין צריך להוציא אחרת (מ"ל נס"ז) וה"צ חלק ונ"ל כדבריו דדוקא בחסירות ויתרות אין בקיאין אבל אם הכר אפילו קצה של יו"ד פסולה ונ"ל דפשיטא אם נכתב גרנש נרנש דפסול (פי"ן נא"ש ננ"ט) ונ"ל דלצ"ע היה בגרנש בן לוי דלפעמים נכתב כגון ולפעמים בס"ס אבל בגרנש בן משה נ"ל לכ"ע היו טעות ואם אין כאן ס"ה אחרת ישרים ד קרואים ונ"ל דאין להרבות ברכות במקום פלוגתא ויגמור כל הסדרה עם זה שנמצא הטעות באמצע קריאתו ויברך אחר נכר כל הסדרה ברכה אחרונה עכ"ל ואם חמס א' שלם בלא טעות כיון שאין אחרת אפילו לכתלה מותר לקרות באותו חמס חובת היום אבל לא יוציאנה לבנה שאינה חובה כ"כ :

לך אם נרבקת אות לאות אם נשתנה צורת האות לגמרי צריך להוציא אחרת אבל אם לא נשתנה לגמרי בענין דמתי לגרוד ביניהם בין שנרבקת בראשה או באמצעיותה או בסופה כיון שא"צ לעשות מעשה בגוף האות קי"ל כל דראוי לבילה אין בילה מעבבת בו היינו כאילו היה כבר נגד ואפילו בשבת שאי אפשר לגרוד מכה איסור שבת ומכל מקום כיון שאינו מוסר הספר אלא איסור שבת רביעי עליו אין צריך להוציא אחרת (פ"ז נס"ט) פ"ה נס"ט ל"ב ומ"ט המ"ל נס"ט קמ"ג ומ"טו כרש"ל כו' כוונתו דלא פ"ה לו ל"ה לכהונ דכדאי כו"ל כרש"ל אלא חס"ס דלא קי"ל כרש"ל כו"ל דלא מוסיף אלא נוסס כדלח"ל נס"ט ל"ב ח"ל ס"ר"ז זו פ"ה כרש"ל ח"ח כ"ט) וביתור אות או תיבה צ"ע אם שידך גם בזה כל דראוי לבילה כו' ובנ"א כתבתי בשם א"ד דגם בזה אסרינן ודאי לבילה ונ"ל דמ"ס כיון דאיט

דאינו אלא משום דכדאי הרשב"א לכן לא יקראו אלא ד קרואים והוי יהיה מפטיר ומ"ס
נ"ל דביתר את דוקא ביהר אוה מיהלה התיבה או בסופה כגון ויאמר וכיוצא דבזה שייך
ראוי לבילה דבחול היה גורר האות אבל אם הוא באמצע תיבה כגון ויאמר שאם היה
מגדר האות היה נחלקת התיבה ופסול בזה לא שייך ראוי לבילה * ונ"ל דאם נטף שעוה
על אות או תיבה כיון דהעיקר התיבה א' מותר לקרות ב"ג"ם כשר וא"צ להוציא אחרת
(דמ"כ אין שום פסול לס"ת שהרי נחטילין כשר כדליתא נמ"ל נס"י ל"ג ולי' איתא ס"ל שלא כסדרן
ול"כ כפ"ל נמי כל סדרי לנילס כו' וליסוד שנת דניס עליה ועי' נכ"ל שנת נמלאת מוחק נמ"ל ס' כ"ז
לך לאדר עגמרו הפרשה בשבת וי"ט אומרים קריש ואח"כ קורין המפטיר אבל במנתח
שבת והענין צבור במנתח שהמפטיר הוא סבנין הקרואים אין אומרים קריש עד
לאחר שהכניסו הס"ת בהיכל דבשלא בשבת וי"ט דאזכרין אתר המפטיר אשרי
וא"כ הקריש שלפני י"ח קאי על אשרי שלעולם צ"ל קריש קודם שמונה עשרה אבל במנתח
שבת ות"צ שאמ"ם אשרי קודם הקריאה וא"כ אין כאן הפסק וההפטר שייך לקריאה
ואינו הפסק לכן אומרים אחר המפטיר (ס"י רפ"ט ור"ג) ובמנתח שבת במקום שאין ס"ח
אומרים אחר ובה לציון ואני הפלתי ואח"כ קריש ומהפליך שיע :

לז כוסא אי"ג דריא דאסור לקרות לתורה שררי אסור לקרות אפילו אתא א' שלא מן
הכתב מ"ס ככר נהגו כמותן הפוסקים דבזמן הזה שהשי"ן קורא מותר לקרות * ומ"ס
סוסא עם הארץ ראוי שלא לקרותו ומ"ס גם בזה אין מדקדקין דמכתמא יכול לקרות
עם השי"ן (ק"ל סעף ג' נמ"ל) :

לח ס' שהמיר אביו אם הוא גדול שכבר הורגל לקרותו בשם אביו יקראו בשם אביו
שלא לביישו ואם לא הורגל אז יקראו בשם אבי אביו ושתוקי קורין בשם אבי אמו
ויותר נכון לקרותו כמו שקורין לגר בן אברהם (ס"ט) ויכולין לקרות ב' אחים זה אחר זה והבן
אחר האב ואין מניחין אלא בשביל עין הרע * ונהגו שאם צריכין לקרות שניהם אין קורין
השני בשמו אלא אומרים יעמוד מפטיר או ששי וכיוצא בו (קמ"א) :

לט קמן שהגיע לחינוך ויודע לתהוד האוהיות בטוב כנרגנ שאין קורין אותו אפילו
לאדר שהשלימו מנין הקרואים ואפי' אין עם בהן אלא קמן אין קורין אותו דמעות
עשה וקדשתו אינו אלא בגדול אלא קורין אותו למפטיר ואפילו בד' פרישות אבל להיות
הוא מקרא אינו יכול עד שיביא ב' שערות (ס"י רפ"ג נמ"ל) :

מ נוהגים לקרות שבעה ולגמור עמהם הפ"שה ודוד וקורא עם המפטיר מה שקרא
השביעי ולפי שאין המפטיר סמנין העולים בשבת וי"ט ואינו קורא בתורה אלא מפני
כבוד התירה ע"כ מפסיקים בקריש בין קריאת השביעי למפטיר ובשבת ובי"ט מותר
להוסיף ובחול דאסור להוסיף לפיכך המפטיר הוא השלישי ואם לא נמצא מי שיודע
להפטיר אלא א' מאוהם שכבר עלו אם לא אמרו עדיין קריש יפטיר מי שגלה בשביעי ולא
יאמרו קריש רק אחר ההפטר * ואם כבר אמרו קריש אזי זה שיעלה למפטיר צריך לחזור
ולקרות בתורה ויברך בתחלה וסוף אבל כשיש מי שיודע להפטיר לא יפטיר מי שיעלה
כבר (רפ"ג) ואם קרא למפטיר מי שאינו יודע יכול אדר לא' כרה אבל לכתחלה אסור
לעשות כן (רפ"ד) * ואמנם הגר"א הגיה בקהלתנו לאחר שהיקן לכתוב נביאים וכתובים
על קלף ובגלילה כס"ה וא"כ הוא מוציא כל הצבור כקריא ס"ה זלכן אפי' לכתחלה העולה
הוא מברך בתורה ומברך ברכת הפטרה תולה וסוף והקורא בס"ת הוא קורא ההפטר *
מא אם טעו וסיימו הפרשה עם הששי ואמרו קריש א"צ לקרות עוד אדר אלא יקרא עם
המפטיר מה שקרא עם הששי דקיי"ל מפטיר עולה למנין שבעה (רפ"ג) :

מב חייב לנהוג כבוד גדול בס"ת ומצוה ליהוד לה מקום ולכבד המקום שהוא ולחדר
ביותר ולא ידוק כנגד כ"ת ולא יגלה ערותו ולא ישמש רגלו ולא יחזיר אתריו אא"כ
נבזה ממנו י"ט אלא ישב לפניו בכבוד ראש וביראה ופחד שהוא העד הנאמן על כל
באי העולם ויכבדנו כפי כוח (רמ"ם וט"ש י"ט ס' רפ"ג) ובשעה שמוציאין ומכניסין הס"ת
מצוה לכל מי שעוברת לפניו ללוותה עד סגימה וכן המצביה והגולל ילכו ללוותה :

מג בשאר ספרים ראוי לו להחמיר שלא ישב בשוה להן ועכ"פ יהיה מונח על איות דבר
אבל בס"ת נ"ל דאפי' מונח באה"ק והאה"ק ע"ד על ספסל אסור לישוב על הספסל
ועכ"פ בעינן נבזה ג"ט ואם הס"ת מונח על כלי אדר ולא על הספסל שישב עליו צריך
יתדה נבזה ממנו טפח (דל"ל כ"ד נ"ד טלח טהול רק מטה חסידות) ואסור להניח ספרים

דָּוִי כָּלֵל לֹא לֵב הַלְכוֹת קִהִית אָדָם

עַיִן קִרְקַע וְאִפְּלוֹ עַל הַמְדַרְגֹּת שֶׁלִּפְנֵי אֱהִיָּק וּמִסָּם אִם הַמָּקוֹם הַחֹק מוֹתֵר לִישֵׁב בְּשׂוּחַ עִם סְפָרִים בְּשֵׁנֵת הַדְּרָק :

מִדְּ אִסּוּר לְתַלּוֹת סִת אִפִּי כְּשֶׁעוֹמֵד בְּאֵהִיק וְהוֹלָה הָאֱהִיָּק אִסּוּר וְגַל דְּאִפְּלוֹ כְּשֶׁהֶאֱהִיק מְחַבֵּר בֵּית־דִּיּוֹת לְכוֹתֵל אִסּוּר :

מִה אֵין זִוְרָקִין כְּתָבִי קוֹדֵשׁ וְאִפְּלוֹ הַלְכוֹת וְאַגְרוֹת וְאִסּוּר לְהַפְּךָ אֹתָם עַל פְּנֵיהֶם וְאִם מִצְאוּ הַפֶּךָ צָרִיךְ לְהַפְּכֵוּ :

מִו אֵין לְהַשְׁתִּין מִים בְּפְנֵי סְפָרִים וְלֵעֵת הַצּוּרֶךְ עִכְסִי יֵחֵז מוֹנָחִים גְּבוּהִים יֵשׁ וְעֵינֵין בְּנִיָּא כָּלֵל גִּי סִימֵן גִּי :

מִז אֵין לְקַנּוֹת כְּפֹת וּמַעֲוִילִים שֶׁנִּשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם הַרְיוּט לְתַשְׁמֵשׁ קְדוּשָׁה וּמְכַל מְקוֹם בְּרִיעֵבֵד כְּשֶׁעָשָׂה מוֹתֵר (סִימֵן קִמְצֵן וְעֵינֵין אִרִּי) וְכִישׁ מְדַבְּרִים שֶׁנִּשְׁתַּמְּשׁוּ בָּהֶם לְעֵבֹדֵת כּוֹכָבִים דְּבוּחַ אִפְּלוֹ בְּרִיעֵבֵד אִסּוּר וְצָרִיךְ לִכְבֹּךְ וּלְקַנּוֹת אִצְרוֹת וְאִפִּיר נֵר שֶׁל בְּהִבְצֵן אוֹ לְלַמֵּד בּוֹ אִסּוּר לְעֵשׂוֹת אִפִּי מִשְׁעוּה הַנוֹטֵף מְנֻרוֹת שֶׁל עֵיז :

מִח אִסּוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּסִפֵּר לְהַנְאִיר כְּנֹן לְהַגִּין בְּפְנֵי הַחֶמֶה אוֹ כְּדִי שֶׁלֹּא יִדְאֵר תְּכִיחַ מִה שְׁעוֹשָׂה אֲבָל אִם הִשְׁמֵשׁ זֹרָחַת עַל הַסִּפֵּר שֶׁלּוֹמֵד בּוֹ מוֹתֵר לְהַגִּין בְּסִפֵּר אֲחֵר לְהוֹת לְצֵל כִּיּוֹן שְׂאִיט עוֹשֶׂה לְהַנְאִיר (סִימֵן תְּהִקִּד וְגִיעַ דֹּס מוֹתֵר לְמַשִּׁיכַי נְסִימֵן תְּתִקִּב) וְכֵן לְהַגִּיחַ סִפֵּר תַּתִּי סִפֵּר שֶׁלּוֹמֵד בּוֹ כְּדִי לְהַבִּיחַ יֵשׁ לְהַתִּיר וְאִם מִנְחַ סִפֵּר אֲחֵר לִבְיַע כּוֹתֵר לְהַנִּיחַ סִפֵּר אֲחֵר עֲלִיו (סִימֵן קִיִּד נְמִיִּל סִיָּק יִד) • לֹא יִשְׁרַטֵט קוֹנְטֵרַם עַל הַסִּפֵּר שֶׁהַקוֹנְטֵרַם עֲדִין אֵין בּוֹ קְדוּשָׁה אֲבָל לְכַתּוּב עֲלֵיו מוֹתֵר וְאִלִּינִיחַ קוֹנְטֵרַם אוֹ שֵׁם דְּבַר אֲחֵר בְּסִפֵּר וּפְשִׁטָּא לְכַתּוּב בּוֹ חֲשִׁבוֹנוֹת וְלֹא יִנְסֶה בּוֹ הַקּוֹלְמוֹס וְצָרִיךְ לְמַרוֹת בְּקִשְׁרֵי סְפָרִים שֶׁמְדַבְּקִין בְּלוֹחוֹת הַסְּפָרִים כְּתָבִי קוֹדֵשׁ וְהַמַּאבֵּד כְּתָבִי קוֹדֵשׁ עוֹבֵר בְּלֹא דִלָּא הַעֲשֵׂן כֵּן לֹהֵ אֱלֹהִיכֶם (מִלֵּ טֵס וּסִיָּק טֵ) : דִּין סוֹרֵס מְקוֹשֶׁה לְקְדוּשָׁה יִתְנַחֵר נְכַלֵּל סִיָּח : **כְּמַצ מִצְוֹת עֹשֶׂה עַל כָּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְכַתּוּב לוֹ סִיָּת וְאִפִּי יִדֵּשׁ מֵאֲבִיו מִצְוֵה לְכַתּוּב לוֹ מִשְׁלוֹ שְׂנֵאֲמֵר וְעַתָּה כָּתְבוּ לְכֶם אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וּקְבִלוּ רִזִּיל שְׂדִיל הַתּוֹרָה שֶׁנִּכְתַּב בָּהּ הַשִּׁירָה וְאִפְּלוֹ יֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה סִיָּת אֵינוֹ רִשְׁאֵי לְמַכּוֹר וְאִפְּלוֹ אֵין לוֹ מִה יֵאֲכַל רֶק עֵיז הַדְּרָק אִם לֹא עַל יְדֵי שְׂאֵלָה לְמִיָּן (יִדֵּ סִימֵן רִיעַ) :**

ג יֵאֵר דְּבוּמֵן הַזֶּה הַמִּיעַ הוּא לְקַנּוֹת מְקֵרָא מִשְׁנֵה נִמְרָא וּפּוֹסְקִים וְהֵן קוֹדֵמִין לְכַתִּיבַת סִיָּת דְּרוֹקָא בִּימֵיהֶם שְׂדִיחוֹ לּוֹמְדִים בְּעֵיִם מְתוּךְ הַסִּיָּת אֲבָל בּוֹמְנֵט יוֹתֵר טוֹב לְלַמֵּד בְּסִפָּרִים דְּגַרְפְּסִים • וְיֵאֵר דְּעִכְסִי אֵיכָא גִיָּב מִיעַ שִׁיכְתוּב לוֹ גִיָּב סִיָּת וְיֵאֵר שְׂמִים יוֹצֵא יְדֵי כּוֹלֵם אֲבִי יוֹדֵ מִשְׁנֵה וְאִם אֵין יֵדוּ מִשְׁנֵה וְיֵבֵא עֵיז לְיְדֵי בִיטוּל תּוֹרָה שְׂאֵין לוֹ סִפֵּר נִמְרָא וּפּוֹסְקִים גִּיל דְּלִכְיַע הֵם קוֹדֵמִים לְסִיָּה דְּבוּדָאֵי תְּלַמְדֵי תּוֹרָה חֲשׁוֹב יוֹתֵר מְכַתִּיבַת סִיָּת שְׂדִיחוֹ מְכַרִּין סִיָּת לְלַמֵּד תּוֹרָה • וְגַל דְּהַסְפַּקְתָּ לּוֹמְדֵי תּוֹרָה קוֹדֵם לְכַתִּיבַת סִיָּת וְדִלָּא כְּדֵהֲמֵן שְׂדִיחֵיבִים שְׂכַתִּיבַת סִיָּת מִצְוֵה שְׂאֵין לְמַעֲלָה מְמַנָּה וְכוּיָה לְבַד קוֹנִים עוֹהִיב וְאֵין עוֹתָנִים לְהַכְפַּק לּוֹמְדֵי תּוֹרָה כָּלֵל וְהֵם בְּחֻשְׁדֵי לְכוֹ וּמְכַל שְׂכּוֹן־מְצוּרִים בְּשַׁעַת נְתִינַת הַתּוֹרָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּסַעֲדוּזָה וְרַבּוּי נְרוֹת וְהַצְּאֹת מְחַבּוֹת וְאִילוֹ יִשְׁמְעוּ לְדַבְּרֵי חֲבִים בּוּדָאֵי יוֹתֵר טוֹב לְפִוֹר לְעֵנִים לּוֹמְדִים :

סדר קריאת הפרשיות

page 189 לראש חדש

כשאל ראש חודש בחול קורין ד' בני אדם בפרשת פינחס מן אה קרבני לחמי לאחי עד ועשה ונסכו : ולא שבת המפסיר קורא בס"ח שניים מן וציוס השנה עד יעשה ונסכו :

page 20 לראש השנה page 22

ביום ראשון קורין ה' בני אדם בפרשת וירא אליו ה' מן וס' פקד אה אדם עד ויגד לברכה והמפסיר קורא בפרשת פינחס ובחדש השניעי עד אשה לס' : ביום שני קורין ה' בני אדם בפ' וירא אליו ה' מן ויחי אהר הדברים עד סוף הסדר והמפסיר קורא בפרשת פינחס כדלחמול : page 190

לצום גדליה

(ולוס היציעי ולוס בעשירי ולוס אסחר ושאר ח"ט) page 99
בשחרית ובמנחה קורין שלשה בני אדם בפרשת כי השא מן ויחל חשה עד וינחם ה' וגו'. ומלגין עד פסל לך וקורין עד אשר אלי עשה עמך :

page 131 לצום כפור page 190

בשחרית קורין ששה בני אדם בפרשת אחרי מ"ח מחללה הסדר עד וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל אהרן וגו'. והמפסיר קורא בפרשת פינחס ובעשור לחדש : במנחה קורין ג' בנארי מות בפרשת ערווח מן כמעשה ארץ מזרים page 134

לסכות

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת אמר אל הכהנים מן שור או כשב או עז עד וידבר משה אה מועדי ה' אל בני ישראל : page 139

page 190 והמפסיר קורא בפרשת פינחס בחמשה עשר יום לחדש השניעי : ביום שני קורין בפרשת אמר אל הכהנים כדלחמול ומפסיר קורא בפרשת פינחס כדלחמול :

לחול המועד של סכות

שנה שחל להיות בחול המועד של סכות קורין בשחרית שבעה בני אדם בפרשת כי השא מן ויחמר משה אל ה' ראש אהה אמר אלי עד לא חשבל גדו וגו' page 101

page 190

והמפסיר בקרבנו: בעניינו של יום ובמנחה קורא בסדר דשנוע : ביום א' קורא בפרשת פינחס ד' ב"ה א' קורא וציוס השני ב' קורא וציוס השלישי ג' קורא וציוס הרביעי ד' בספיק' דיומא וציוס השני וציוס השלישי וכל הימים ע"ז בסדר. לבד ס"ד א' קורא וציוס החמישי ב' וציוס הששי והג' וציוס השניעי והס' קורא בספיקא דיומא וציוס הששי וציוס השניעי :

page 220 לשמיני עצרת

קורין חמשה בני אדם בפרשת ראש מן עשר העשר עד אשר נחן לך. אפילו חל בחול מפני שהוא זמן המעשרות. מ"א בשם מהגים סימן תרס"ח. והמפסיר קור' בפרשת פינחס ביום השמיני עלה : page 191

page 244 לשמחת תורה page 1

קורין ה' בני אדם בפ' ואלה סדרה ובס"ח שניים קורין מנראשית עד לעשות. והמפסיר קורא כדלחמול :

page 158 בחנוכה page 162

קורין בפרשת נשא מן ויחי ציוס כלוח משה עד כן עשה אה הסגודא בנהעלתך. וכן בסדר. ציוס הראשון קורין שלשה בני אדם עד זס קרבן נחשון בן עמינדב דבינו ככהן קורא מן ויחי ציוס כלוח משה : עד ויחי במקריב ציוס הראשון. וכלו קורא מן ויחי במקריב עד פר אחד והישראל קורא מן פר אחד עד זס קרבן נחשון בן עמינדב ובשאר ימים קורא כהן ולוי נשיא דיוס וישראל קורא ציוס שלאחריו. ציוס השמיני קורין כהן ולוי ציוס השמיני והישראל קורא מן ציוס השניעי ומשלים כל הסודרה וגם מחיל מן סדר בבעלתך עד כן עשה אה המנורה והוא דעת סרמ"ג בפי"ד והתעם כדי שיבי רוב הקרואים בענינא דיומא דווקא:

בשבת חנוכה

קורין ו' בני אדם בס"ח ראשונה בכדר השיך לאוחי שנוע והמפסיר קורא בס"ח שנייה כשיך לאוחו יום ולא הוא ציוס ראשון מחיל מן ויחי ציוס כלוח עד סוף נשיא הראשון ולא ציוס השמיני גומר עד כן עשה אה המנורה :

בשבת וראש חודש וחנוכה
קורין גשה בני אדם צמ"ח ראשונה בסדר השיך ללוחו שבוע והשני קורין צמ"ח
שנים בפרשת פנחס מן זכרון השנה עד יעשה ונסכו והמפסיר קורין צמ"ח שלישי
נשיא השיך ללוחו יום :

page 190 בראש חודש וחנוכה
קורין ג' צ"ח בפרשת פינחס מן אה קרבני לחמי לוי עד יעשה ונסכו . לכת
עד רביעי: הדין ולי עד ובראשי חגי ובראשי וגו' וסד' קורין צמ"ח ג'
נשיא השיך ללוחו יום :

page 97 בשבת שקלים
קורין מפסיר בני השא מחלה בסדר עד על נפשיכם . ואם אל צו ר"ח אה
אוי קורין גשה צ"ח בסדר שבוע והשני צמ"ח שנים צמ"ח והמפסיר צמ"ח
שלישי כדלעיל :

page 232 בשבת זכור
קורין המפסיר בסוף סדר כי הלל מן זכור עד סוף סדר :

page 81 למורים
קורין ג' בני אדם בסוף סדר נשלה מן ויבא עמלק עד סוף סדר :

page 177 בשבת פרה
קורין המפסיר מחלה זאה חק החורס עד האמה עד הערב :

page 73 בשבת החודש
קורין המפסיר צמ"ח נא מן הכהן הוס עד חלכו מלוח . ואם אל צו ר"ח יסין אוי
קורין גשה צ"ח בסדר שבוע והשני צמ"ח שנים צמ"ח והמפסיר בספר תורה
שלישי כדלעיל :

page 74 לפסח
ציום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת צא אל סרעה מן ויקרא משה לכל
זקני ישראל עד מארץ מלרים על נבאחם ומפסיר קורין בפרשת פינחס . ובחדש
הראשון עד כל מלאכת עבד לא העשו : **page 100**

page 139 ציום שני קורין בפרשת חמר ס' בני
אדם מן שור או כבז או עז כי יולד עד וידבר משה אה מעדי ס' אל בני ישראל .
ומפסיר קורין כדאחמול צמ"ח פינחס :

page 75 ציום ג' קורין ג' בני אדם צמ"ח צא אל
מרגם מן קדש לי כל בכור עד הוליו ס' ממלרים . והד' קורין צמ"ח שנים צמ"ח
פינחס והקרבנס עד כל מלאכה עבד לא העשו :

page 87 ציום ד' קורין ג' צ"ח בפרס'
משפטים אס כסף חלוס אה עמי עד לא חבגל גדי . והד' קורין וסקרבנס כדאחמול :

page 101 ציום ה' קורין ג' צ"ח צמ"ח כי השא מן פסל לך עד לא חבגל גדי . והד' קורין
והקרבנס ואם הוא שנה קורין ז' צ"ח ומחילין ראה אהס אמר אלי :

page 163 ציום ששי
קורין ג' צ"ח בפרשת בהעלתך מן וידבר ס' אל משה במדבר קני וגו' עד ולגר
ולאורה הארץ . והד' קורין וסקרבנס :

page 76 ציום ז' קורין ס' בני אדם צמ"ח ויהי נשלה
מחלה בסדר עד לני ס' רפאך . ומפסיר קורין וסקרבנס :

page 222 ציום ח' קורין ס'
בני אדם צמ"ח ראה מן כל הכבור עד איש כמהנת ירו . ואם הוא שנה קורין ז'
בני אדם ומחילין עשר העשר . והמפסיר קורין צמ"ח פינחס והקרבנס : וסימן
קריאת ימים האלו משך חורף קדש בכספא פסל במדברא שלה נוכרס אהס הסדר
הוא כשספס נקבע צמ"ח בשנה או בצמ"ח או ציום ג' . ואם יבא פסח צמ"ח מהפסין
סדר וקריאות כוס . משך חורף פסל צקדשא כסף במדברא שלה ביכרס .

page 101 ולעולם
בשנה ס' קורין ראה אהס אמר אלי עד בחלב אמו . והמפסיר קורין וסקרבנס :

ציוס ראשון קורין ט' בני אדם נפ' יחרו מן נחמד שלישי עד סוף הסדר והמפסיד קורא וציוס כנכרים עד וימכיסם. page 189

page 222 ציוס ז' קורין ט' בני אדם נפ' רמס מן כל

כנכור עד סוף הסדר. ואם הוא שבת קורין ז' בני אדם ומחילין עשר העשר. ומפסיד קרא כדלחמול :

page 207 לחשעה באב

בשחרית קורין ג' בני אדם נפ' ואחמון כי חוליד בניס עד אשר ט' אלהיך נתן לך כל פימים. במנחה קורין נפרשה כי חש ויחל מהם ומדלגין מעשה טענל :

page 99

אני רב / אלוט :

אמו הושר, הפעול והאין ואלו כל קרב
 אלוט הושרה להעדה לרבי אלקם
 2/ - סורת ושרוט אלוט אנו תורה
 קסנים אלו חסאי, שנקברו חיים בזה
 זק כל הקהלה הקדושה דיאר
 דאן איאלו, סוף סודויה הוא פסוק
 אמר אל ובו ההטארותם והיוקסאנים
 ומח אום ארעם (בהוד גרמאן) (צוים אעין)
 דן אמו ה"ט האנטישית חיה
 ככ וסוף שנתך זרבי הרמסו סוף
 אמר אלוט אלוט בלחמא לעז
 ההטארותם ומח אום.
 אחי אלוט אלוט חיה אמן
 תורה שנתך חיים קאמה פאנאנים
 סוף אמר אלוט דאן 1942
 אמר או אלקים.
 אעב בן כל אלוט אלוט.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל
(פ"ב"ם הבין) ואת (פ"ב"ם הלוי) ואת כל הקהל הקודש ואת כל
האזרחים. בעבור שש"ב"ם) נדר מתנה ל . . . . . בעבורם.
בשכר זה הקב"ה ימים ושנים וצילם מכל צרה וצוקה ומכל
צ"ע ומחלה. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויהיה
לגלית לרגל עם כל ישראל אמתים ונאמר אמן:

וי סגד לשולח למורס ברגלס

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את
(פ"ב"ם הבין) ואת (פ"ב"ם הלוי) ואת כל הקהל הקודש ואת כל
האזרחים. בעבור שש"ב"ם) נדר מתנה ל . . . . . בעבורם.
בשכר זה הקב"ה ימים ושנים וצילם מכל צרה וצוקה ומכל
צ"ע ומחלה. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויהיה
לגלית לרגל עם כל ישראל אמתים ונאמר אמן:

וי סגד למורס ברגלס

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את
פ"ב"ם) ואת (פ"ב"ם הלוי) ואת כל הקהל הקודש ואת כל
(למברך) בעבורם בשכר זה הקב"ה ימים ושנים וצילם מכל
צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם. ויהיה בם ספר ימים טובים בזה היום עם כל ישראל
אמתים ונאמר אמן:

וי סגד לשולח למורס ברגלס

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את
(פ"ב"ם) בעבור שש"ב"ם) נדר מתנה ל . . . . . בעבורם.
בשכר זה הקב"ה ימים ושנים וצילם מכל צרה וצוקה ומכל
צ"ע ומחלה. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויהיה
לגלית לרגל עם כל ישראל אמתים ונאמר אמן:

וי סגד למורס ברגלס

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את
(פ"ב"ם) ואת אהיו (פ"ב"ם) ואת הברוך היתון (פ"ב"ם) בעבור
(שפ"ב"ם) נדר . . . . . בעבורם בשכר זה הקב"ה ימים
ושנים וצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה
והצלחה בכל מעשה ידיהם ויהיה בם ספר ימים טובים
ובספר סליחה והחילה בזה היום עם כל ישראל אמתים ונאמר
אמן:

וי סגד לנסים

מי שברך אבותינו שנה רבקה רחל וליאה הוא יברך את
האשה (פ"ב"ם) ואת כל יוצאי תלציה) ואת כל משפחתה) בעבור
שש"ב"ם) נדר מתנה בעבורה (בעבורה) בשכר זה הקב"ה
ימים ושנים וצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח
ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם (בריה וקתבם): (כ"י ונתחמם)
בספר ימים טובים בזה היום עם כל ישראל אמתים ונאמר אמן:

וי סגד לנסים

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את
היתון (פ"ב"ם) ואת (כליה) האשה (פ"ב"ם) בעבור שגד . . בעבור
ובעד אשתו. בשכר זה הקב"ה יברך אותם ויארם ימיהם ויהיו
להם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויהיו לבנות בית
בישראל לשם ולתהלה ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל
הקדושים שעלו היום לכבוד המקום ולקבוד התורה בשכר זה
הקדוש ברוך הוא ימים ושנים וצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע
ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויהיה בם
ספר ימים טובים ויהיה בם ספר ימים טובים ויהיה בם ספר
מחלה וסליחה ונחמתי יד ונחמתי יד ונחמתי יד ונחמתי יד ונחמתי יד
אמתים ונאמר אמן:

וי סגד לשולח למורס ברגלס

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את
(פ"ב"ם) בעבור שש"ב"ם) נדר מתנה ל . . . . . בעבורם.
בשכר זה הקב"ה ימים ושנים וצילם מכל צרה וצוקה ומכל
צ"ע ומחלה. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויהיה
לגלית לרגל עם כל ישראל אמתים ונאמר אמן:

חס חולס בעט"ם טעמס וי סגד למורס

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את
סודי נדב (פ"ב"ם) ואת כל הפרנסים ואת כל המעשים ואת
כל הנקלה הקודש ואת כל האזרחים בעבור (שפ"ב"ם) נדר מתנה
בעבורם. בשכר זה הקב"ה ימים ושנים וצילם מכל צרה
וצוקה ומכל נגע ומחלה. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם עם כל ישראל אמתים ונאמר אמן:

וי סגד למורס

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את ר'
פ"ב"ם ואת אשתו וכל יוצאי תלציו עם כל משפחתו בעבור שר'
פ"ב"ם נדר בעבורם וכו' ונאמר אמן:

אמן	בנה
אבי אביו	נבדו
אבי אביו	נבדו
אם אביו	נבדה
אם אביו	נבדה
בנה	אביו
בתו	אביו
נבדו ונבדה	אביו אביו (אמן)
אחיו (אחיו)	אביו אביו (אמיה)
אחיו (אחיו)	אחיו (אחיהם)
בעל אחיו	אחיה אחיו
אחיו	אחיו אשתו

ואת כל משפחתו (ה)
ובשכר זה הקדוש ברוך הוא ישמרה (ישמרה) (ישמרה) (ישמרה)
מכל צרה וצוקה ונגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם (יה) (יה) עם כל ישראל ונאמר אמן:

וי סגד לשולח למורס ברגלס

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את
(פ"ב"ם) בעבור שש"ב"ם) נדר מתנה ל . . . . . בעבורם.
בשכר זה הקב"ה ימים ושנים וצילם מכל צרה וצוקה ומכל
צ"ע ומחלה. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויהיה
לגלית לרגל עם כל ישראל אמתים ונאמר אמן:

מי שברך אבותיו שנה רבקה רחל ולאחיה היא יברכה את האשה הזקנה (פ"ב) ואת

DAUGHTER.

SON,

במה הנולדת לה למוט (פ"ב) בעבור שבעלה ואביה (פ"ב) גדר . . . . . בעבורם בשכר זה הקביה יתירה וישמרה אותו ואת אשתו ואת פתו הנולדה לו ושה את לב תולד ללכת בדרך ישר ויהיה ר' אלהי עמו ויחן לו וצעה ביה והשכל תים וחסד ביה והשכל תים וחסד ביה ושלום ורופו אבותיה לגדלה לחפה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

במה הנולדת לה למוט (פ"ב) בעבור שבעלה ואביה (פ"ב) גדר . . . . . בעבורם בשכר זה הקביה יתירה וישמרה אותו ואת אשתו ואת פתו הנולדה לו ושה את לב תולד ללכת בדרך ישר ויהיה ר' אלהי עמו ויחן לו וצעה ביה והשכל תים וחסד ביה והשכל תים וחסד ביה ושלום ורופו אבותיה לגדלה לחפה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

ותנאה לשם תהיה והקדוש על כל המוכה אשר עשה לו אלהים מנעוריו עד היום הזה. בשכר זה הקביה יתירה וישמרה ויהיה לבו שלם עם אלהי ואלהו להנות בתורתו ללכת בדרך ישר ויחן לו וצעה ביה והשכל תים וחסד ביה והשכל תים וחסד ביה ושלום ורופו אבותיה לגדלה לחפה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

מי שברך אבותיו אברהם יצחק ויעקב הוא יברכה את (פ"ב) בעבור שבעלה ואביה (פ"ב) גדר . . . . . בעבורם בשכר זה הקביה יתירה וישמרה אותו ואת אשתו ואת פתו הנולדה לו ושה את לב תולד ללכת בדרך ישר ויהיה ר' אלהי עמו ויחן לו וצעה ביה והשכל תים וחסד ביה והשכל תים וחסד ביה ושלום ורופו אבותיה לגדלה לחפה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

מי שברך לילדה

מי שברך אבותיו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברכה את (פ"ב) בעבור שבעלה ואביה (פ"ב) גדר . . . . . בעבורם בשכר זה הקביה יתירה וישמרה אותו ואת אשתו ואת פתו הנולדה לו ושה את לב תולד ללכת בדרך ישר ויהיה ר' אלהי עמו ויחן לו וצעה ביה והשכל תים וחסד ביה והשכל תים וחסד ביה ושלום ורופו אבותיה לגדלה לחפה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

מי שברך לילדה

מי שברך אבותיו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה (אבותיו שנה רבקה רחל ולאחיה) הוא יברכה את האשה (פ"ב) בעבור שבעלה ואביה (פ"ב) גדר . . . . . בעבורם בשכר זה הקביה יתירה וישמרה אותו ואת אשתו ואת פתו הנולדה לו ושה את לב תולד ללכת בדרך ישר ויהיה ר' אלהי עמו ויחן לו וצעה ביה והשכל תים וחסד ביה והשכל תים וחסד ביה ושלום ורופו אבותיה לגדלה לחפה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

מי שברך לילדה

מי שברך אבותיו שנה רבקה רחל ולאחיה היא יברכה את האשה הזקנה פ"ב ואת

שתי בנות הנולדות לה למוט (פ"ב) בעבור שבעלה ואביה (פ"ב) גדר . . . . . בעבורם בשכר זה הקביה יתירה וישמרה אותו ואת אשתו ואת פתו הנולדה לו ושה את לב תולד ללכת בדרך ישר ויהיה ר' אלהי עמו ויחן לו וצעה ביה והשכל תים וחסד ביה והשכל תים וחסד ביה ושלום ורופו אבותיה לגדלה לחפה ולמעשים טובים ונאמר אמן:	שתי בנות הנולדות לה למוט (פ"ב) בעבור שבעלה ואביה (פ"ב) גדר . . . . . בעבורם בשכר זה הקביה יתירה וישמרה אותו ואת אשתו ואת פתו הנולדה לו ושה את לב תולד ללכת בדרך ישר ויהיה ר' אלהי עמו ויחן לו וצעה ביה והשכל תים וחסד ביה והשכל תים וחסד ביה ושלום ורופו אבותיה לגדלה לחפה ולמעשים טובים ונאמר אמן:
---	---

מי שברך לילדה

מי שברך אבותיו אברהם יצחק ויעקב הוא יברכה את הבחור פ"ב שבעלה היום לכבוד הקסם ולכבוד התורה ולתן שכר

FOR THE VICTIMS OF NAZI PERSECUTION

אל מלא רחמים שוכן במרומים אלה סליחות חנון
 ורחום ארך אפים ורב חסד. המצא כפרת פשע ותקרבת
 ישע ומנוחה נכונה תחת כנפי השכינה במעלות קדושים
 וטהורים כזוהר הקיץ מזוהרים. את נשמת
 שהלך (שהלכה) לעולמו (לעולמה): אצא בעל הרחמים
 זכרה לו (לה) לטובה כל זכותיו (זכותיה) וצדקותיו
 (וצדקותיה) בארצות החיים. ופתח לו (לה) שערי צדק
 ואורה שערי חמלה וחנינה. בסתר כנפך תסתירהו
 (תסתירה) לעולמים. וצורר בצורר החיים את נשמתו
 (נשמתה). הן הוא נחלתו (נחלתה). רגות (ותגות) בשלום
 על משכבו (משכבה) ונאמר אמן:

O Lord, who art full of compassion, who dwellest on high—God of forgiveness, who art merciful, slow to anger and abounding in lovingkindness, grant pardon of transgressions, nearness of salvation, and perfect rest beneath the shadow of Thy divine presence, in the exalted places among the holy and pure, who shine as the brightness of the firmament, to . . . who hath gone to his [her] eternal home. We beseech thee, O Lord of compassion, remember unto him [her] for good all the meritorious and pious deeds which he [she] wrought while on earth. Open unto him [her] the gates of righteousness and light, the gates of pity and grace. O shelter him [her] for evermore under the cover of thy wings; and let his [her] soul be bound up in the bond of eternal life. The Lord is his [her] inheritance; may he [she] rest in peace. And let us say, Amen.

אל מלא רחמים שוכן במרומים. המצא מנוחה נכונה
 תחת כנפי השכינה. במעלות קדושים וטהורים. כזוהר
 הקיץ מזוהרים. את נשמות אחינו אשר נשרפו ונהרגו בידי
 הנרמנים האכזרים והרוצחים. בארצות תחת משלת
 גרמניא. אצא בעל הרחמים. הסתירם בסתר כנפך
 לעולמים. וצורר בצורר החיים את נשמתם. הן הוא
 נחלתם. רגות בשלום על משכבם. ונאמר אמן.

O God, Who art full of compassion. Who dwellest on high, grant perfect rest beneath the shelter of Thy divine presence, in the exalted places among the holy and pure who shine as the brightness of the firmament, to our brethren whose blood was spilt and who perished at the hands of the Nazi oppressors in the countries of their domination. We beseech Thee, Lord of Compassion, shelter them for evermore under the cover of Thy wings, and let their souls be bound up in the bond of eternal life. The Lord is their inheritance; may they rest in peace. And let us say, Amen.

Record

292.	.....Metzora	249	.....BERESHITH	1	בראשית	1
293.	.....Achrei Mos	250	.....Noah	6	נה	2
294.	.....Kedoshim	251	.....Lech-Lecha	12	לך לך	3
296.	.....Emor	252	.....Vayera	17	וירא	4
296	.....Bhar	253.	.....Haye-Sarah	23	חיי שרה	5
298.	.....Bechukothai	255	.....Toldoth	27	תולדות	6
312.	.....BAMIDBOR	256.	.....Vayeze	31	ויצא	7
313.	.....Naso	257	.....Vayishlach	37	וישלח	8
314	.....Behaaloscha	259.	.....Vayeshev	42	וישב	9
315	.....Shlach	260	.....Miketz	47	מקץ	10
317	.....Korach	260	.....Vayigash	53	ויגש	11
318	.....Huckath	261	.....Vayyechi	57	ויחי	12
320	.....Balak	271.	.....SHEMOTH	61	שמות	13
321	.....Pinchas	273.	.....Va-ayera	66	וארא	14
323	.....Mattos	274.	.....Bo	71	בא	15
324	.....Massei	275.	.....Beshalach	76	בשלח	16
326.	.....DEVARIM	277.	.....Yisro	81	יתרו	17
327.	.....Vaethchanin	278.	.....Mishpatim	84	משפטים	18
327	.....Ekev	279	.....Teromah	89	תרומה	19
329	.....Reeh	280.	.....Tetzave	92	תצוה	20
329.	.....Shophtim	281.	.....Kee Thissa	97	כי תשא	21
330	.....Ke-Theze	283.	.....Vayakhel	103	ויקהל	22
331	.....Ki-Thovo	285.	.....Pekude	107	פקודי	23
332	.....Nitzovim	287.	.....VAYIKRA	111	ויקרא	24
333	.....Vayelech	288.	.....Tzav	116	צו	25
334	.....Haazinu	289.	.....Shemini	121	שמיני	26
338	.....Vzos-Habrocho	291.	.....Thazria	124	תזריע	27
268.	Shabbos Rosh Hodesh		שבת ראש חודש	127	מצודע	28
269.	Shabbos Erev Rosh Hodesh		שבת ערב ראש חודש	131	אחרי מות	29
263.	Shabbos Chanukah		שבת חנוכה	135	קדושים	30
265.	Second Shabbos Chanukah		שבת שנייה של חנוכה	137	אמור	31
298	Shabbos Shekolim		שבת שקלים	143	בהר	32
299.	Shabbos Zachor		שבת זכור	145	בחקתי	33
301.	Shabbos Parah		שבת פרה	148	במדבר	34
302.	Shabbos Hachodesh		שבת החודש	154	נשא	35
304.	Shabbos Hagadol		שבת הגדול	162	בחעלותך	36
305.	First Day of Passover		יום ראשון לפסח	168	שלח	37
306.	Second Day of Passover		יום שני לפסח	172	קרח	38
307.	Shabbos Chol Hamoed		שבת חול המועד פסח	177	חקת	39
335	Seventh Day of Passover		יום שביעי של פסח	180	בלק	40
308.	Last Day of Passover		אחרון של פסח	185	פינחס	41
309	First Day of Pentecost		א' לשבועות	191	מטות	42
310	Second Day of Pentecost		ב' לשבועות	196	מסעי	43
340	First Day of New Year		א' לראש השנה	200	דברים	44
342	Second Day of New Year		ב' לראש השנה	205	ואתחנן	45
342	Shachrith of Day of Atonement ...		שחרית ליום כפור	211	עקב	46
344	Mincha of Day of Atonement		מנחה	217	ראה	47
346	First Day of Tabernacles		א' לסוכות	223	שופטים	48
348	Second Day of Tabernacles		ב' לסוכות	227	כרתא	49
349	Shabbos Hol Hamoed of Succoth		שבת חול המועד סוכות	232	כרתבא	50
350	Sheminie Azeteth		שמיני עצרת	238	נצבים	51
350	Simchas Torah		שמחת תורה	240	וילך	52
352	Book of Esther		מגלת אסתר	242	האוינו	53
				244	וזאת הברכה	54